

Giới thiệu Vạn Cổ Giai Yêu Convert

[【 2016 Tinh sáng tạo thưởng tiên hiệp dự thi tác phẩm 】] - Một số bình luận bên TQ, vote hàng tuần đạt hơn 1 vạn 2. [bình luận] khó gặp sách hay! [Bình luận] Ta vẫn là ưa Nhâm Bắc [Fr=4] cảm tình chiến tuyến cổ sự chiến tuyến cũng rất tốt - Chủ giác hẳn là Đế Tuấn, hoặc là Thái Nhất. -- Khen ngợi! ! Tại Thư Hoang bên trong tìm tới dạng này một quyển sách không dễ dàng. Quyển sách áp dụng hồng hoang bối cảnh

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo Chương 1: Hồ Yêu

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo Chương 1: Hồ Yêu

Trở về trang sách

Nhận Sát Quan, chỗ bên trong Thần Châu cùng Bắc Minh Châu giao giới tuyến bên trên, ba trăm năm trước từng là Đại Thương hoàng triều chống cự Bắc Minh yêu tộc Hùng Quan một trong, danh xưng "Đại Nhận bắc quay về từ đó sát", sau này phương thiết lập "Cửu Châu đệ nhất Hùng Quan" Nhận Môn Quan sau khi chiến lược địa vị đòi đi bắt đầu rơi không, bây giờ đã cùng tầm thường thôn trấn không khác, Quan Trung cư dân tuy nhiên mấy ngàn.

". . . Người nào xin thương xót ai, đáng thương đáng thương ta cái này không cha không mẹ đưa trẻ ăn xin ai. . ."

Gió thu đầu hiu, Cầu Oa khoanh tay co quắp tại góc tường, trước người để đó một cái chén bể, khô cạn hướng về trên đường người đi đường ăn xin.

Hắn xem ra ước chừng mười hai mười ba tuổi, da thịt thô ráp đen kịt, thân thể bởi vì thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ mà lộ ra nhúc nhủ đầu thân thể nhỏ, một thân mà vá chẳng vá đụp vẫn như cũ lộ ra rách tung toé Bách Gia áo mặc lên người lỏng lẻo leo leo tựa như bọc lấy một khối phá ga giường, duy nhất cùng hắn khác biệt là ánh mắt hắn. . . Đại mà linh động, không có chút nào hắn khác cái trong mắt đau khổ cùng chết lặng, ngược lại lần lông lóc giống như Tiểu Hầu Tử chuyển không ngừng.

Hồi lâu đều không lấy nửa điểm ăn, mắt nhìn thấy trên bầu trời mây đen lại càng ngày càng mật, Tiểu Khất Cái hơi có chút tức giận nhỏ giọng la mắng: "Gia gia người, hạ hạ dưới, có loại chết đuối bán lão gia. . . Ai, tối nay lại nên đi chỗ nào ngủ a."

Đang lúc hắn giống như chỗ này sàu mi khổ kiểm thử dài thử ngắn thì đầu đường bỗng nhiên thoát ra một đầu thể trạng to lớn, đứng thẳng lên chỉ ít cũng có người trưởng thành cao hắc sau lưng đại lang cầu, hướng phía Cầu Oa liền chạy vội tới.

Cầu Oa nghe được động tĩnh quay đầu nhìn lại, không những không sợ, ngược lại vui sướng thẳng lên thân trên, giang hai cánh tay nghênh đón đầu này đại lang cầu, "Đại Hoàng. . ."

"Ha ha ha" đại lang cầu một đầu tiến đụng vào Cầu Oa trong ngực, Cầu Oa khoái hoạt cười ôm nó đầu to dùng sức nhào nặn a nhào nặn a, đại lang cầu cũng không được không cam lòng yếu thể dùng lực tại trong ngực hắn dùng lực ủa a ủa a.

Một người một chó không coi ai ra gì tại đầu đường đùa giỡn, hồn nhiên không để ý qua lại người đi đường xem bọn hắn thì che miệng cảm ghét biểu lộ.

Đầu này đại lang cầu gọi Đại Hoàng, không phải Cầu Oa sủng vật, là hắn thân nhân. . . Hắn không nhớ ra được Đại Hoàng là lúc nào xuất hiện ở bên cạnh hắn, dù sao đánh hắn ký sự lên, Đại Hoàng vẫn tại bên cạnh hắn bồi tiếp hắn, bảo hộ hắn, hắn đói thì điểm Đại Hoàng còn đi cho hắn tìm đến thực vật, Cầu Oa đều không nhớ rõ Đại Hoàng đã cứu hắn bao nhiêu cái mạng, chỉ biết là nếu như không có Đại Hoàng, hắn đã sớm chết tại đầu đường, không là sống sống chết chết, tươi sống chết còng, cũng là bị người sống đánh chết.

Cầu Oa náo nức mọi, ngã ngồi quay về góc tường, cười hướng Đại Hoàng buông tay, "Ừ, lấy ra đi, còn giấu cái gì sức lực?"

Đại Hoàng hướng Cầu Oa chớp chớp đục ngầu tròn mắt, tựa hồ muốn nói "Người thế nào thông minh như vậy đâu?", sau đó há miệng, phun ra một cái nắm đấm lớn khoai lang tại Cầu Oa trong lòng bàn tay.

Cầu Oa ngấm liếc một chút trong tay còn mang theo ướt át Hồng Nê khoai lang, lập tức tâm hồng đem khoai lang che trong ngực nghẹn cổ hướng Đại Hoàng tới đầu đường liếc mắt một cái, xác nhận không ai đuổi theo mới nhẹ nhàng buông lỏng một hơi, cúi đầu xuống hồ lấy gương mặt nói: "Người người xấu, tại sao lại đến người khác trong đất đào khoai lang đâu?"

Đại Hoàng thấy thế, lại đưa đầu to hướng về Cầu Oa trong ngực cạo, tựa hồ muốn nói "Ta đói đi".

Cầu Oa sờ sờ mềm cộc cộc cái bụng, hắn cũng đói.

Ngắm lại, hần mới cẩn thận từng li từng tí đối với trong ngực Đại Hoàng nói ra: "Này, một lần cuối cùng?"

Đại Hoàng cọ cọ.

Tìm cho mình một cái lý do sau khi Cầu Oa lập tức cũng nhanh sống đứng lên, hần hai mắt phát sáng nắm lên góc áo lung tung chà chà khoai lang, sau đó dùng sức đem khoai lang tách ra thành hai nửa, đại nhất nửa đưa đến Đại Hoàng bên miệng, "Cho."

Đại Hoàng quay sang, làm bộ nhìn không thấy. . . Nhưng bên miệng kéo ra già trường Ngân Tuyền chảy nước miếng sớm đã bán nó, nó là thật đói.

Cầu Oa bắt đắc dĩ gõ gõ nó cái mũi, sau đó đem chính mình một nửa nhét vào trong miệng cắn một cái, "Được thôi, mau ăn!"

Đại Hoàng lúc này mới ngoắt ngoắt cái đuôi một cái đưa nó một xử lý điều đến miệng bên trong, "Rắc rắc" ăn gọi là một cái nhan.

Cầu Oa trên mặt lại lộ ra khoái hoạt nụ cười, bụng lấy chính mình một nửa ngum nhỏ ngum nhỏ bắt đầu ăn, một bên ăn một lần hần một bên vuốt ve Đại Hoàng.

Rồi bù lông tơ dưới xương cốt có chút rời tay, mò được Cầu Oa tâm lý bỗng nhiên cũng là chua chua, hần buông xuống bên miệng khoai lang nghiêm túc dò xét sớm chiều ở chung Ông bạn già, phát hiện nó sợi râu cùng lông mày không biết lúc nào đã thay đổi Bạch, trước kia vô cùng sắc bén hàm răng chẳng những bị cùn còn rơi còn mấy khóa

Hần lại một lần nữa ý thức được, Đại Hoàng thật già.

Hần đột nhiên liền minh bạch vì sao Đại Hoàng gần nhất tìm về tới cũng là người khác trong đất Trái Cây, nguyên lai nó đã già đến bắt không được con thỏ Dã Kê.

Cầu Oa muốn khóc.

"Cho." Hần cảm chính mình khoai lang đưa tới Đại Hoàng bên miệng, Đại Hoàng lại chỉ là dùng cái mũi nhẹ nhàng ùi một chút tay hần, Cầu Oa biết, nó đây là đang muốn chính hần ăn.

"Rầm rầm. . ." Ngay tại Cầu Oa tâm tình nặng nề đến giống như trái tim bên trong nhét một tảng đá lớn đầu thời điểm, phở dài một bên khác bỗng nhiên truyền đến một trận làm ồn âm thanh, Cầu Oa quay đầu liếc mắt một cái, liền gặp một đám người đang vây quanh cái gì đang đuổi đánh, trong đám người không ngừng bay lên rau nát cùng thạch đầu.

"Yêu quái, mau nhìn, yêu quái!"

"Đây không phải là Tô Phu Tử a? Trời ạ, hần lại là hồ ly tinh. . . Đánh chết hần!"

"Ta nói ta gà nhà trước mấy ngày làm sao không thấy mấy cái, nguyên lai là quan nội ra cái yêu quái!"

"Tô Phu Tử? Yêu quái?" Mơ hồ trong đó nghe được hai cái này từ ngữ Cầu Oa chậm rãi nhủ mảy, ngắm lại, vỗ bên người Đại Hoàng nói: "Người xấu đến, người về trước phá miếu, ta lập tức trở về."

Đại Hoàng run run Đại Nhĩ Đóa, đem đầu luôn vào trong ngực hần cọ cọ mới xuất hiện thân thể chạy chậm đến rồi đi.

Cầu Oa đưa mắt nhìn Đại Hoàng rồi đi về sau mới nắm lên trên mặt đất chén bẻ nhét vào trong ngực, đứng lên hướng đám người chạy tới.

Tô Phu Tử. . . Hần nhớ không lầm lời nói, Quan Nội chỉ có một cái Phu Tử, cũng là cái kia sáng nay bên trên còn đặc địa đưa tới cho hần một cái nóng hôi mần thầu lão nhân hiền lành.

Nhìn xem lít nha lít nhít đám người, Cầu Oa trùn xuống thân thể chui vào, trong miệng cao giọng nói: "Bồng nước sôi sau lưng ai. . ."

"Cút ngay, thôi Khiếu Hóa Tử tập hợp cái gì náo nhiệt!"

"Lão tử già. . . Mụ thôi Khiếu Hóa Tử, lão tử giết chết người!"

Căm ghét tiếng quát mắng bên trong, Tiểu Khất Cái trên thân trùng trùng điệp điệp chịu mấy cước.

Tiểu Khất Cái bị đánh đều chịu thói quen, không thèm để ý chút nào xoa xoa liền hướng trong đám người nhìn lại, chỉ gặp mười mấy cao lớn Hắc Giáp Quân sĩ áp lấy một khung dán đầy Lá Bùa xe tù, lồng giam bên trong thỉnh thoảng ngồi vị kia người mặc trường sam màu xanh, râu tóc hoa râm, mặt mũi hiền lành Tô Phu Tử. . . Chỉ là, Tô Phu Tử sau lưng vậy mà kéo lấy một đầu lông mềm như nhung, chừng dài vài thước thanh sắc cái đuôi!

Hần có chút sững sờ, nhìn không được dùng sức xoa xoa hai mắt, lại hướng xe tù nhìn lại, đầu kia lông xù cái đuôi vẫn như cũ cúi sau lưng Tô Phu Tử.

Tô Phu Tử thật sự là yêu quái!

Hần không được kinh ngạc Quan Trung có yêu, không nói đến đầu đường cuối ngõ lưu truyền vô số năm trước Đại Hạ Lục Yêu quân ở đây huyết chiến Bắc Minh yêu tộc cổ sự, chỉ nói hần những năm này tại đầu đường ăn xin, chỉ thấy qua không ít bị những Hắc giáp quân này đè ép đạo phở yêu quái, cái

gì Xà Yêu Yêu Lang Hồ Yêu có.

Hắn kinh ngạc là, Tô Phu Từ lại là yêu.

Người khác, không được, yêu, hắn không nhận ra, là tốt là xấu hắn không biết, sống hay chết hắn cũng không quan tâm, nhưng Tô Phu Từ, thật là thật là một cái người tốt a, lão nhân gia ông ta xử lý trường học miễn phí, không lấy một xu dạy Quan Nội hải đồng biết chữ sáng lý, những năm này tiếp tế bọn họ những này không nhà không nghề nghiệp khát cái số lần, càng là so này "Nhận Sát Quan Đại Thiện Nhân" Lý viên ngoại còn nhiều hơn, tốt như vậy người, là yêu quái?

"Đánh yêu quái a!"

"Đập chết hắn!"

"Móa khôn kiếp, ăn gan hùm mật gấu, dám đến Nhận Sát Quan muốn chết!"

Tô Phu Từ dờ dẫm ngồi tại trong tù xa, rau nát, Trứng thối tựa như là mưa tên một dạng từ bốn phương tám hướng đánh tới hướng hắn, đem hắn này thân thể mà giặt trắng bạch Thanh Sam ô bữa bọn không chịu nổi, trên trán còn có từng tia từng tia vết máu, nhưng hắn thần sắc lại hết sức bình tĩnh, già nua trên mặt đã không nhìn thấy hoảng sợ, cũng không thấy đau khổ, chỉ có đục ngầu trong con ngươi, đều là thất vọng. . . Tâm nguội như tro thất vọng.

Cầu Oa nhìn xem Tô Phu Từ, lại chậm rãi đảo qua chung quanh hướng về hắn vớt rau nát cùng Thạch Đầu Nhân nhóm. . . Hắn nhận được, trong những người này đã có lão nhân gia ông ta học sinh, cũng có nhận qua lão nhân gia ông ta tiếp tế đồng hành.

Nhìn này từng cái cay nghiệt hung ác sắc mặt, Cầu Oa phía trong lòng bỗng nhiên liền thẳng hiện buồn nôn, "Gia gia ngươi, một đám vong ân phụ nghĩa, lang tâm cầu phế người tàn nhẫn, kẻ hung ác, kẻ vong ân bội nghĩa!"

Tiểu Khất Cái chưa từng đi học đường, không biết vì sao kêu Người vói Yêu khác đường, cũng không hiểu cái gì không phải tộc loại của ta tâm tất dị, hắn chỉ biết là, Tô Phu Từ là cái người tốt, đối với hắn có đại ân, coi như hắn là yêu, cũng là đáng giá tôn kính tốt yêu!

Lão nhân gia ông ta muốn đáng chết, chung quanh những người này không có mấy cái có tư cách sống!

Cầu Oa lần nữa quay đầu lại xem xe tù Trung Tô Phu Từ liếc một chút, quay đầu dùng lực phun một bãi nước miếng, chạy chậm đến rồi đi.

. . .

Đêm mưa lạnh.

Cầu Oa đội mưa tại nước đọng trên đường phố chạy như điên, trên người hắn y phục đã sớm ướt đầm, Thu Vũ hàn khí mà thẳng rót vào tâm hắn, lạnh đến hắn đến cửa rừng cùng dưới rừng cửa luôn luôn "Cần nhân" đánh nhau, nhưng liền xem như dạng này, trong lòng của hắn vẫn còn ở không ngừng may mắn, "May mắn không có để cho Đại Hoàng theo tới, không phải vậy liền nó này tay chân lâm cầm, xối mưa lớn như vậy khẳng định đến sinh bệnh."

Nương tựa theo trí nhớ, hắn xuyên qua một đầu lại một đầu đường tắt, cuối cùng sờ đến một mảnh hàng rào sắt một bên, "Đến!"

Nơi đây là Nhận Sát Quan pháp trường, chặt Đầu Đại Hung Chi Địa, thường ngày lên vào Quan Nội yêu quái ở đây chém đầu rắn chúng về sau, thi thể đều sẽ treo ở trong pháp tràng bọc phơi Cửu Nhật Khu Tà khí, Cầu Oa buổi chiều nghe qua, Tô Phu Từ thi thể liền treo ở trong pháp tràng.

"Răng rắc".

Một tiếng vang thật lớn, một đạo uốn lượn thiểm điện trong phút chốc chiếu sáng thiên địa, cũng chiếu sáng trong pháp tràng giữa không trung, này giống như vài rách tùy phong lác lác thanh sắc không đầu cáo thi thể cùng rơi xuống ở một bên to bằng cái đầu cáo đầu, trên mặt đất này nhất đại đoàn tinh hồng dòng máu càng là chói mắt hoảng sợ!

Cái này kinh dị một màn dọa đến Tiểu Khất Cái toàn thân lông tơ đều nhanh dựng thẳng lên đến, trong đầu lập tức liền tuôn ra vô số ác quỷ ăn tim gan người cổ sự, nhịp tim đập lập tức cũng nhanh đến "Đồng đồng đồng" giống như bốn chồn một dạng.

Hắn rất muốn quay đầu liền chạy, có thể vừa nghĩ tới nếu không thừa dịp tối nay trời mưa trộm đi Tô Phu Từ thi thể, phía sau liền không có cơ hội báo đáp lão nhân gia ông ta đại ân, Tiểu Khất Cái tâm lý lại có chút do dự.

"Gia gia hắn, chết thì chết đi!" Xoắn xuýt nửa ngày, Tiểu Khất Cái cuối cùng vẫn cắn răng một cái giậm chân một cái, nằm rạp trên mặt đất từ hàng rào cúi xuống khe hở tiến vào pháp trường, run rẩy hướng đi cáo thi thể bên cạnh.

Nồng đậm mùi máu tươi xông vào mũi, Cầu Oa ngăn chặn hoảng sợ nói liên miên lái nhai, "Hồ gia gia, ta đây tới là tiễn đưa ngài lão nhân gia nhập thổ vi an, ngài cũng đừng hoảng sợ ta, ta nhất gan a. . ."

Run rẩy lấy sờ đến pháp trường buông xuống cáo thi thể, cảm trời ở trên lưng, lại ôm lấy bên cạnh cáo đầu, quay người hướng pháp trường đi ra ngoài.

"Hắn là yêu, ngươi không sợ sao?"

Đi chưa được mấy bước, một đạo lạnh lạnh thanh âm cô gái bỗng nhiên sau lưng Cầu Oa vang lên, hắn vừa quay đầu lại, liền gặp một cái một thân mà

trắng bệch, tóc dài phất phới nữ tử đứng sau lưng tự mình, lúc ấy liền dọa đến sợ vỡ mặt cao giọng hét lên một tiếng: "Quý a!"

Người bình thường tại gặp được tuyệt đại hoảng sợ về sau, phản ứng đầu tiên khẳng định là hét lên, đệ nhị phản tự nhiên là quay người chạy trốn, Cầu Oa cũng không ngoại lệ, chỉ là trời tối đường trượt, trên lưng hấn lại càng nặng nề cáo thi thể, còn bị dọa đến hai chân như nhũn ra, khó khăn lắm bước ra mấy bước liền dưới chân trượt đi thân thể hướng về sau ngã đi.

Mất thấy Tiểu Khất Cái muốn đánh ngã cái đại bồ nhào, thoi khắc máu chốt Tiểu Khất Cái vậy mà cường ép uốn éo thân thể, ở ngược hướng về mặt đất trùng trùng điệp điệp nằm xuống đi. . . Cho dù là dọa đến chính mình họ cái gì đều vong, Tiểu Khất Cái cũng chưa trên lưng mình Tô Phu Tử.

Đánh ngã cái ngã sắp Tiểu Khất Cái không có chú ý tới, phía sau hấn nữ tử áo trắng khi nhìn đến chính mình cái này động tác về sau, cặp kia có chút sung đồ đẹp mắt mặt hạnh bên trong bỗng nhiên tuôn ra một tia nói không rõ không nói rõ thần sắc.

"Người không sợ yêu, sợ quỷ sao?" Nữ tử áo trắng nói chuyện, âm thanh giống như ngân châu lạc ngọc bàn, rất êm tai.

"Hồ gia gia là tốt yêu, ta đương nhiên không sợ!" Tiểu Khất Cái hai tay ôm đầu, hoảng sợ kêu to.

"Ha ha. . ." Nữ tử áo trắng cười, trong tiếng cười không có vui sướng, ngược lại có chút đau khổ, còn có như vậy từng tia thoải mái.

Tựa hồ là cảm thấy cái này "Nữ quỷ" nói chuyện một chút cũng không có chuyện ma bên trong những nữ quỷ đó quỷ bên trong quỷ khí thể lương giọng điệu, ôm đầu Cầu Oa vụng trộm hướng về sau lưng nhìn một chút. . . Liền gấp sau lưng này áo trắng nữ quỷ một tay chống đỡ một cái màu trắng giấy dầu cây dù, một tay mang theo một cái thanh quang rạng rỡ trường kiếm, đứng tại trong đêm mưa liền giống như một đóa nở rộ hoa quỳnh, nước mỹ không gì sánh được, hấn là một vị người mặc đốt giấy đề tang tuyệt mỹ nữ tử, !

Cầu Oa bỗng dung tròn to hai mắt.

Tang phục nữ tử nhìn chăm chú cáo thi thể nhẹ giọng hỏi: "Người là bọn hấn sống?"

Cầu Oa sững sờ lắng, quệt miệng trả lời: "Ta nơi đó có phúc phần kia, ta gọi là ăn mày."

Tang phục nữ tử nghe vậy hơi nhíu nhăn đẹp mắt mày ngài, "Vậy người vì sao muốn nhặt xác cho hấn!"

Cầu Oa từ dưới đất bò dậy, chắt chẻ trên thân dây gai sau khi trả lời: "Lão nhân gia ông ta thường tiếp tế ta. . . Ta nghe trong quán trà người viết tiểu thuyết nói qua cái gì uống nước chi ân phải đền, ăn cơm chi ân tất báo, lão nhân gia ông ta đối với ta có đại ân, ta coi như không phải cái gì anh hùng hảo hán, cũng không thể trông mong làm nhìn thấy đám kia lang tâm cầu phước đồ vật gãy xéo lão nhân gia ông ta thi thể."

Đón đến, ánh mắt của hấn có chút đăm đăm nhìn qua tang phục nữ tử nói: "Mỹ nhân tử tử, người cũng là tới tiễn hấn lão nhân gia nhập thổ vi an?"

Tang phục nữ tử nhẹ nhàng gạt đầu, nhạt tiếng nói: "Hấn là cha ta!"

"Cha người?" Cầu Oa dần dần nhìn xem tang phục nữ tử, nhìn nhìn lại ngực mình máu me nhầy nhụa Hồ Ly đầu lâu, bỗng nhiên liền kịp phản ứng bỗng nhiên về phía sau nhảy một cái, chỉ tang phục nữ tử đập nói lấp ba kinh ngạc nói: "Người. . . Người. . . Người cũng là hồ ly tinh?"

Tang phục nữ tử buồn bã cười một tiếng, trên mặt một trận bạch quang hiện lên, khuynh thành khuynh quốc tiểu mỹ nhân gương mặt trong nháy mắt biến thành một cái to bằng cái đầu trắng loáng Hồ Ly đầu, "Người sợ a?"

Cầu Oa đương nhiên sợ, nhưng tâm cuồng loạn mấy lần, nhưng lại không biết chính mình sợ cái gì, "Người trước tiên nói cho ta, người sẽ ăn ta a? Ta trước tiên nói cho người biết a, ta ngày ngày ăn cơm thừa đồ ăn thừa, thịt là chua, xương cốt là thối, không thể ăn, cay đầu lưỡi."

Có thể đối với một cái Hồ Yêu nói lời này, cũng không biết hấn là nào tử thiếu gân vẫn là ghé con mới sinh không sợ hổ.

"Ha ha. . ." Tang phục nữ tử lại cười, trong tiếng cười trừ đau khổ, cuối cùng có như vậy từng tia cái kia có ý cười, "Ta không ăn thịt."

"A!" Cầu Oa thở phào mà vỗ ngực một cái, "Đây ta sợ người làm gì!"

Quả nhiên vẫn là thiếu gân. . .

Thanh quang lóe lên, tang phục nữ tử Hồ Ly đầu lại biến thành lúc trước bộ kia đẹp đến mức người nào gặp đều sẽ sinh lòng ra một cổ mãnh liệt dục vọng bảo vệ khuynh thế dung nhan, nàng ánh mắt tại Cầu Oa cùng trên lưng hấn cáo thi thể ở giữa bồi hồi sau khi, bỗng nhiên nói: "Không sợ ta, liền đi theo ta đi."

Tiểu Khất Cái trong lòng giật mình, chỉ nói hồ ly tinh này không chân chính, muốn đem hấn lừa gạt trở lại nuôi dưỡng lên giữ lại qua mùa đông khai trai, xoay người chạy, "Không cần, ta chỗ nào đều không đi, Đại Hoàng còn đang chờ ta trở lại. . ."

Tang phục nữ tử nhưng căn bản không để ý tới hấn, vung tay lên, đất bằng bỗng nhiên cuốn lên một cổ gió xoáy, cuốn lên Tiểu Khất Cái liền hướng trên trời bay đi.

Tiểu Khất Cái gãy dựa lấy gào khóc nói: ". . . Người ngược lại là nói cho ta muốn dẫn ta đi chỗ nào a?"

"Thanh Khâu. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo chương 2: Thanh Khâu

trở về trang sách

Thanh Khâu là cái gì?

Từ Cửu Vĩ Thiên Hồ một tay chôn vùi "Khai Thiên đệ nhất hoàng triều" Đại Hạ Hoàng Triều về sau, Cửu Châu Đại Địa bên trên chỉ sợ không có nhiều người sẽ hỏi lại vấn đề này, "Hồ Tộc Tổ Đình", "Vạn Hồ Yêu Quốc" danh hào, sớm đã tái nhập sử sách, hoà vào truyền thuyết.

Thanh Khâu ở đâu?

Tự đại Hoang Yêu tộc tàn đời sau lui khỏi vị trí Bắc Minh Châu về sau, Cửu Châu Đại Địa bên trên cũng đã sớm không có nhiều người biết được xác thực vị trí, Bắc Minh Châu yêu động kéo dài, chướng khí dày đặc, là không hơn không kém nhân tộc cấm địa, đi vào người, bách tử nhất sinh.

"A..." Cầu Oa mông lung mở hai mắt ra, có chút mơ hồ nhìn qua trước mắt lạ lẫm lạ mông xanh mạn sừng sờ mấy hơi, lấy lại tinh thần mà tới trong lòng giật mình, bối rối quan sát bốn phía một cái, mới phát hiện bản thân nằm tại một tấm trên giường lớn, một tấm mềm mại giống như nằm tại Thủy Thượng, âm áp tựa như là đốt nhiệt đại kháng thù hoa gấm vóc giường lớn.

Dạng này giường lớn, là Cầu Oa ngay cả nằm mơ đều không mơ tới qua.

"Đây là nơi nào?" Hắc đêm qua bị cuốn thượng thiên sau khi liền dọa ngất, phía sau cái gì đều không nhớ rõ.

Tần ra nhàn nhạt hương khí hoa lệ giường lớn để cho tiểu khát cái tâm hồng cực kỳ, hắc chân tay co cống ngồi xuống, Định Thần quét qua chung quanh, ánh mắt nghi ngờ bỗng nhiên liền trở nên trùng trùng!

Hắn thấy cái gì?

Một bàn bày đầy gà vịt thịt cá, ăn mặn chay lạnh nóng đều đủ tinh xảo đồ ăn!

Cơ hồ là trong nháy mắt, tiểu khát cái thiếu gân não từ liền đều bị một cái đối chữ cái cho lấp đầy.

Sau một khắc, hắc nhanh nhẹn vô cùng một cái xóc lên mềm gấm, chân trần nha từ từ trên giường lớn nhảy xuống một cái bước xa lên đến trước bàn cơm, căn bản đều không cần bắt đầu, một tay nắm lên một cái vịt chân, một tay nắm lên một cái chân gà liền hướng miệng người tiền đưa.

"Oa, ăn ngon a!"

"Oa oa, ăn thật ngon a!"

"Oa oa oa, nói lấp..."

Vung dừa như bay, đồ ăn nước tung toé, Cầu Oa một người cương quyết ăn ra đường đầu tiệc cơ động (ai đến trước thì ăn trước) bát phương mở đoạt khí thế... Ủ, vừa rồi cái kia chân tay co cống, đây người không được tự nhiên tiểu khát cái khẳng định không phải hắn.

Cũng không lâu lắm, một bàn điều long về Phượng tinh xảo thức ăn liền bị tiểu khát cái cho họa họa đến giống như bị một đám Trư ư mấy chục biến đất cát một cái bộ dáng.

"Nắc!" Ăn được uống được tiểu khát cái đánh cái nắc, buông tay ra bên trong nắm xương gà, vừa lòng thỏa ý vô bản thân căng tròn cái bụng, "Tốt no bụng a!"

"Lần trước ăn đến như thế no bụng là lúc nào? Là năm trước thu hoạch lớn quan nội bày tiệc cơ động (ai đến trước thì ăn trước)? Vẫn là đi mỗi năm quan Tô Phu Tử tiền đưa hai to bằng chậu rửa mặt Bánh nướng?" Tiểu khát cái một bên dùng chân gà xĩa răng một bên khoan thai hỏi ức nói.

Mặt một nhìn chính mình trước người xếp thành tiểu sơn đại nhất chông xương cốt, tiểu khát cái tâm lý bỗng nhiên một cái giật mình, đưa tay liền không nhẹ không nặng kích động chính mình một bàn tay, "Lang tâm cầu phế đồ chơi, nhìn thấy ăn ngon liền đem Đại Hoàng cấp quên?"

Cầu Oa càng nghĩ càng hối hận, sau cùng dứt khoát bỏ nhào trên bàn, cầm sớ hữu canh thừa thịt nguội cùng không có gặm sạch sẽ xương cốt đều truyền đến một cái thịnh canh bát nước lớn bên trong, suy nghĩ làm gì cũng phải để cho Đại Hoàng cũng đánh cái nha tể.

Cho Đại Hoàng đánh tốt bao, Cầu Oa lúc này mới có tâm tư đánh mặt gian phòng bài trí.

Thiên Thanh Bích Hải bình hoa, Tiền Triều thư họa đại hào bút tích thực tranh chữ, vạn năm vân sam mạ vàng Thú Văn án, Long Vương Tùng Mộc ghế dựa... Những này tiểu khát cái một cái đều không nhận ra, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng hấn sợ hãi thần phục.

"Chắc chắc chắc... Có tiền dám a, ừ, làm gì đều so Lý viên ngoại còn có tiền đi!" Tiểu khát cái gạt gù đắc ý, một bộ giống như những này chơi hấn biết hết bộ đáng.

Dùng tiền để cân nhắc những này căn bản không phải tiền có thể mua được bảo bối, tiểu khát cái giá trị quan cũng xác thực giản dị đến tục không chịu được.

Cầu Oa giống như Lưu nỗ nỗ tiến vào đại quan viên một dạng chắc chắn cảm thán nửa ngày, cuối cùng bụng bát to đi ra ngoài.

Từ đầu đến cuối, hấn đều không có cầm bắt luận một cái nào bài trí nhét vào trong ngực ý tứ... Thật đúng là không phải là bởi vì hấn không biết cái này trong phòng bắt luận một cái nào bài trí cũng có thể làm cho hấn một đêm chột già, Nông Nô xoay người đem ca xướng, mà xác thực một loại thấy thế nào cùng tiểu khát cái chức nghiệp hoàn toàn không đồng bộ cao đoan khí chất: Tiết tháo, tuyền!

Tuy nhiên hấn cũng xác thực không biết những này bài trí giá trị.

Cầu Oa đẩy cửa ra, ngoài cửa bỗng nhiên toát ra hai đốm giấy để tang một thân mà trắng bạch xinh đẹp thiếu nữ, tề thân hướng hấn hành lễ nói: "Nô tỳ cho thiếu gia thỉnh an!"

Tiểu khát cái khẽ run rẩy, "Loảng xoảng" một tiếng lại đem môn cho kéo lên.

Ngoài cửa hai thanh y thiếu nữ hai mặt nhìn nhau, một mặt mộng so.

Trong môn tiểu khát cái sắc mặt âm tình bất định, "Gia gia hấn, chẳng lẽ bản lão gia lại làm nằm mơ ban giữa ngày?"

"Ba", không có chút nào chuẩn bị tâm lý tiểu khát cái bị chính mình một cái thế đại lực trầm cái tát tát đến nước mắt đều nhanh đi ra, "Đau... Đây không phải mộng a, chẳng lẽ bản lão gia cuối cùng thăng cấp Thành thiếu gia?"

"Kẹt kẹt", hấn co đầu rút cổ nhỏ nhỏ kéo ra một cánh cửa khe hở ra bên ngoài nhìn liếc một chút, này hai xinh đẹp thiếu nữ còn đợi ở ngoài cửa, tiếp theo hấn mới đem đầu từ trong khe cửa vươn ra, nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, cuối cùng xác nhận hai xinh đẹp thiếu nữ hô là mình, "Hai vị tỷ tỷ, các người vừa rồi gọi ta cái gì?"

Hai thiếu nữ còn có chút choáng váng, "Thiếu gia a!"

Cầu Oa nhất thời vui vẻ ra mặt, "Làm phiền làm phiền, lại để hai tiếng nghe một chút, ta đời này lần thứ nhất có người quản ta gọi thiếu gia!"

Hai thiếu nữ mặt lộ vẻ sụp đổ, cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, cùng nhau đồng thời tiến về phía trước một bước đẩy cửa phòng ra, một người dựng lên Cầu Oa một đầu cánh tay liền hướng gian phòng bên trong đi.

"Các người chơi cái gì? Buông ra ta!" Cầu Oa đương nhiên muốn giãy dụa, chỉ là hấn dị thường hoảng sợ phát hiện, hai vị này nhìn tay chân lẻo khoẻo hơi nhỏ tỷ tỷ vậy mà lực đại vô cùng, vô luận hấn như thế nào giãy dụa, các nàng đều cánh tay đều không nhúc nhích tí nào.

"Loảng xoảng", cửa phòng trùng trùng điệp điệp đóng lại, cũng không lâu lắm, gian phòng bên trong liền vang lên Cầu Oa thê lương tiếng gào.

"Này này, các người đào ta y phục làm gì!"

"Dừng tay, mau dừng tay, lại thoát ta gọi a!"

"Phi lễ a, phi lễ a!"

"A a? Phi lễ là nữ hô a... Này, giết người, giết người, có người hay không quản quản a!"

"Dừng", một khắc đồng hồ về sau, cửa phòng lần nữa mở ra, hai cái xinh đẹp thiếu nữ mang lấy rực rỡ hấn lên Cầu Oa đi ra.

Xem Cầu Oa, lúc trước này rồi bởi, dính đầy lâu năm dơ bẩn cùng vụn cỏ tóc dài rửa sạch sẽ sử dụng sau này một cái oánh nhuận Noãn Ngọc quan chính chính tề tề buộc ở đỉnh đầu, còn xoa một tầng phấn quang dầu; thường ngày hấn một đoàn xám một đoàn liền giống như đại Bát Mặc Sơn Thủy họa một dạng mặt hề mà chẳng những giặt sạch sẽ, còn mài một lớp da xoa dăng hương nhan mặt son; tóc cùng khuôn mặt nhỏ đều xử lý như thế sạch sẽ, cái kia thân thể mà rách rưới đến nứt nẻ ồ ồ chớ chớ đều ghét bỏ Bách Gia áo tự nhiên là không cần phải nói, thay đổi một thân mà tính chất mềm mại còn âm áp thượng đẳng Bạch gấm tang phục.

Lại thêm bạch mã não thạch đại lung cùng kim ti câu bên cạnh ngàn tầng giày, lúc này Cầu Oa hiển nhiên cũng là một cái thổ tài chủ nhà thiếu gia, vẫn là già mới có con, không có huynh đệ tỷ muội dòng tộc đình loại kia!

Ừ, điều kiện tiên quyết là không chú ý hẳn đồ đến giống như cái con khi cái miệng giống như khuôn mặt nhỏ.

Tuy nhiên không thể không nói, thay đổi cái này thân thể mà y phục, dạng chó hình người Cầu Oa thật là có một chút tiểu thanh tú, so trước đó thuận mắt nhiều.

Hai cái xinh đẹp thiếu nữ xác thực lực lớn vô cùng, điều khiển tiểu khát cái vẫn như cũ bước đi như bay, mà tự giác "Thất thân" không ngóc đầu lên được tiểu khát cái cũng buồn bực đầu tùy ý hai cái thanh y thiếu nữ điều khiển hẳn đi... Thẳng đến, hẳn người được một cổ gay mũi hương nền giấy tiền vàng mã vị đạo.

Hắn ngừng đầu, đập vào mắt là một tòa tuyết trắng thâm đạm Linh Đường.

Hai cái xinh đẹp thiếu nữ mang lấy tiểu khát cái trực tiếp đi vào Linh Đường, "Tiểu thư, thiếu gia đến."

Tiểu khát cái liếc một chút liền nhận ra bị hai xinh đẹp thiếu nữ gọi là tiểu thư, cũng là đêm qua mang chính mình thượng thiên tiểu mỹ nhân tỷ tỷ.

Nàng vẫn là đêm qua này thân thể mà cách ăn mặc, chỉ là thần sắc càng phát ra réo rắt thảm thiết tiểu tụy, tiểu khát cái tiến đến nàng cũng không có quay đầu, chỉ là nhàn nhạt nói một tiếng, "Đi xuống đi."

Hai cái xinh đẹp thiếu nữ buông xuống tiểu khát cái, yên lặng hướng nữ tử thi lễ lui lại ra Linh Đường.

Tiểu khát cái đứng tại chỗ chân tay luống cuống, cũng không biết cái kia cái gì cũng không biết nên làm cái gì, qua một hồi lâu, gặp tiểu mỹ nhân tỷ tỷ không có phản ứng chính mình, lên lút xoay người nhẹ chân nhẹ tay tựa như chuồn mất.

"Tới." Thanh âm trong trẻo lạnh lùng bỗng nhiên vang lên.

Tiểu khát cái trì trệ, khô khuôn mặt nhỏ xoay người thành thành thật thật đi qua... Tâm hắn bên cạnh vẫn có chút sợ hãi vị này một lời không hợp liền lên trời mỹ nhân tỷ tỷ!

Mỹ nhân tỷ tỷ quay đầu, ánh mắt ôn nhu như nước, "Quý xuống dập đầu ba cái đi."

Tiểu khát cái biết đây là Tô Phu Tử Linh Đường, tâm đạo "Uống nước chi ân phải đền, ăn cơm chi ân tất báo", thật cũng không suy nghĩ nhiều, quý xuống liền nói, "Tô gia gia..."

"Kêu một tiếng cha đi..." Mỹ nhân tỷ tỷ nhẹ nhàng ném ra ngoài một câu, lại làm cho tiểu khát cái não tử nhất thời mông, "Cái gì?"

Mỹ nhân tỷ tỷ vươn tay, tựa như là sờ chó con một dạng nhẹ nhàng xoa xoa tiểu khát cái đỉnh đầu, âm đạm âm thanh như có như không đến tựa như là từ trên trời bay tới một dạng.

"Cha... Cả đời đều tại vì tiêu trừ Nhân Yêu ngăn cách bốn tẩu khắp nơi, cho dù là chết, đều không cho ta nhập quan đại khai sát giới... Nhạn Sát Quan có nhiều người như vậy, nhận qua cha ân huệ người không có một ngàn cũng có năm trăm, kết quả là cũng chỉ có người chịu bỏ xuống Nhân Yêu thành kiến đi vì hắn lão nhân gia nhất xác, người chính là lão nhân gia ông ta đời này lớn nhất thành quả... Lão nhân gia ông ta trên trời có linh thiêng, khẳng định sẽ rất muốn nhận người làm nghĩa tử."

Tiểu khát cái nghe không biết rõ, chỉ là bỗng nhiên liền nhớ lại hôm qua Tô Phu Tử ngồi tại xe tù bên trong thì trong mắt này tâm nguội như tro thất vọng, tâm lý lập tức thì không phải là cái mùi vị.

Hắn từ nhỏ không có qua sách, không rõ cái gì đại đạo lý, nhưng hắn từ nhỏ ở đầu đường ăn xin nếm biến nhân tâm âm lạnh, so rất nhiều cả một đời Sách Thánh Hiền thư sinh càng có thể minh bạch cái gì là Chân Thiện, mà Tô Phu Tử, cũng là chân chân chính chính có một khóa thiện tâm người tốt.

Tốt như vậy người, làm sao đều không nên rơi vào kết cục như thế a...

Tiểu khát cái đứng dậy, cuộc đời lần thứ nhất nghiêm túc xử lý chính mình y phục, sau đó nghiêm túc hướng phía phía trên bài vị ba bái chín dập đầu, "Tô... Hòa Tham, ta cũng không biết ngài có nguyện ý hay không nhận ta đứa con nuôi này, nhưng ta cái này quý cũng quý, đập cũng đập, ngài hiện tại cũng là đôi ý cũng không đếm a... Cha a, ngài đại nhân có đại lượng, người tốt trong bụng có thể chống thuyền, liền khỏi phải phản ứng quan nội những cái này vong ân phụ nghĩa bạch nhãn lang, thật tốt yên nghỉ, về sau ngày lễ ngày tết, ta cho thêm ngài bên trên hai nén hương..."

Hắn chỉ lo giống như mình tại trên trời nghĩa phụ kéo việc nhà, đục không có chú ý tới bên cạnh mỹ nhân tỷ tỷ trong mắt đã nổi lên điểm điểm lệ quang, nhìn hắn ánh mắt càng ngày càng nhu hòa.

Nửa ngày, mỹ nhân tỷ tỷ mới nhẹ giọng cắt ngang hắn nói đông dài, "Đệ đệ, người tên là gì?"

Tiểu khát cái rất có điểm không có ý tứ xoa xoa tay nói: "Cầu Oa..."

Mỹ nhân tỷ tỷ chỉ là nhẹ nhàng cười cười, "Tên này mà cũng không thành, nếu không, người về sau liền theo cha họ thôi, Tô... Tô Bắc, như thế nào?"

Tiểu khát cái gãi gãi đầu, suy nghĩ làm gì cũng so Cầu Oa xuôi tai thôi, "Nghe dễ nghe, này ta về sau tự Tô Bắc, tỷ người còn không có nói cho ta người gọi cái gì đâu?"

"Tô Thanh Huyền."

Đang lúc mới mẻ xuất hiện họ Tô tỷ đệ giống như chỗ này hàn huyền thì Linh Đường bên ngoài bỗng nhiên truyền đến cao giọng tuân lệnh: "Thất thiếu gia đến."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 3: Tổ Mạch

Trở về trang sách

Tô Bắc nghe tiếng quay đầu, liền gặp một đoàn thanh y nô bộc vây quanh một cái đầu mang từ kim quan, người mặc kim giao bào, mày rậm mắt to nhưng không mất khí khái hào hùng công tử trẻ tuổi ca bước vào Linh Đường.

Tô Bắc bản năng co lại co lại thân thể. . . Ở trong mắt hắn, tâm địa xấu nhất cũng là loại này nhà giàu công tử ca, hắn mấy cái đồng bạn cũng là bị nhà giàu công tử ca sai sử chó săn đánh chết tươi.

Tô Thanh Huyền cảm giác được Tô Bắc ý sợ hãi, nàng nhẹ nhàng xoa xoa Tô Bắc sau lưng, nói khẽ: "Không sợ, tỷ tỷ tại."

Tô Bắc tâm âm áp, nỗ lực nhô lên nhỏ gầy lồng ngực, tranh thủ không cho tỷ tỷ mất mặt.

Công tử trẻ tuổi ca nhanh chân đi tiến vào Linh Đường, ôm hai tay, khóe miệng còn mang theo nụ cười dò xét phía trên bài vị, mười phần vô lễ.

Tô Thanh Huyền thần sắc lãnh đạm dùng khóe mắt nghiêng công tử trẻ tuổi ca, "Tô Thiên Hữu, tự trọng."

Cái này công tử trẻ tuổi ca gọi Tô Thiên Hữu.

Tô Thiên Hữu xem Tô Thanh Huyền liếc một chút, bĩu môi không có trả lời, tiện tay tiếp nhận bên cạnh thị nữ đưa qua nhan, lòng lo sợ suy sụp suy sụp, không có chút nào kính ý bái ba bái sau khi cảm nhận đưa cho thị nữ cắm vào bài vị trước hương án bên trong.

Cho dù là Tô Bắc tâm lý có chút sợ Tô Thiên Hữu, nhìn hắn bộ dáng này cũng có chút sinh khí, tâm đạo liền loại thái độ này, còn không bằng không tới.

Tô Thanh Huyền nhìn như thờ ơ, "Thừa dịp ta còn nhìn được, đi nhanh lên."

Tô Thiên Hữu dường như nghĩ đến cái gì, sắc mặt biến hóa, nhưng lập tức liền cười lạnh nói: "Tô Thanh Huyền, bản thiếu gia hôm nay thể nhưng là tới thay tam ca truyền lời, người dám động bản thiếu gia a?"

Nhìn khí thế vẫn rất cường ngạnh, nhưng ngay cả Tô Bắc đều nhìn ra tên này là đang hư trương thanh thế, hắn hơi có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Tô Thanh Huyền, có vẻ như chính mình vị này Kiên Tỷ Tỷ cũng không phải cái gì tốt chọc hạ người a!

Tô Thanh Huyền nghe được "Tam ca" hai chữ nhướng mày, "Tô Thiên Liệt đâu? Hắn có lời gì không thể tự kiểm chế tới nói còn muốn cho người tới truyền?"

Tô Thiên Hữu: "Tam ca tại Thiên Thu Phần bên trong bế quan tới không được, hắn để cho ta chuyển cáo người: Đợi chút nữa Lão Đại lão nhị lúc đến sau, đừng nói nói bậy."

"Thiên Thu Phần?" Tô Thanh Huyền cau mày suy nghĩ chỉ chớp lát, bỗng nhiên lông mày mở ra vron người đứng dậy, "Thì ra là thế. . . Tốt, rất tốt, cha ta thì cốt chưa lạnh các người vậy mà liền nhớ thương bên trên nhà ta Tổ Mạch, người cút về nói cho Tô Thiên Liệt, ngày hắn xuất quan, cô nãi nãi đang thử Kiếm Thai chờ hắn!"

Tô Thiên Hữu lui về sau một bước, cường tự nói: "Tô Thanh Huyền người có thể nghĩ rõ ràng, tam ca xuất thủ không chết cũng tàn phế, đừng sinh một thời khí cầm. . ."

Tô Thanh Huyền: "Cút!"

Tô Thiên Hữu siết quả đấm, tựa hồ là muốn thả hai câu ngoan thoại nhưng lại không có can đảm này, quay người liền chờ đợi rồi đi. . . Cũng không biết hẳn là quay người thì khóe mắt bỗng nhiên quét đến Tô Bắc thuận mồm hỏi một chút vẫn là làm sao, Tô Thiên Hữu bỗng nhiên chỉ Tô Bắc hỏi: "Người này là ai, làm sao lại quỳ gối tại đây?"

Tô Bắc cùng Tô Thanh Huyền đều quỳ gối Linh Đường phía bên phải, đó là gia thuộc người nhà đáp lễ địa phương.

Tô Thanh Huyền ánh mắt hơi động một chút, nhạt tiếng nói: "Nhà ta một cái hạ nhân, thay ta trông coi. . ."

Không chờ nàng nói xong, nghe được "Hạ nhân" hai chữ Tô Bắc đã đầu não nóng lên, lớn tiếng nói: "Ta mới không phải người hầu!"

Khất cái là không có tôn nghiêm, không phải không quan tâm tôn nghiêm, chỉ ít Tô Bắc thà rằng có thể làm ăn được ngừng lại không có bữa sau, ba ngày hai đầu bị người nhục mạ đánh đập khất cái, cũng không muốn đi đại nhân nhà làm tốt ăn được uống người hầu, cho dù là hẳn lớn nhất đối lạnh nhất thời điểm, đều không động đây đem chính mình bán được gia đình giàu có suy nghĩ, dùng chính hẳn lại nói: "Một ngàn cái bánh bao cũng mua không được bản lão gia cao hứng!"

Không có tiền cũng tùy hứng.

Tô Thanh Huyền quay đầu lại, thần sắc hơi có chút lo lắng hướng Tô Bắc thẳng chớp mắt, ra hiệu hẳn không cần nói, nhưng nhiệt huyết xông lên đầu Tô Bắc cũng là cái một cây mà gần buồng bình con lừa, chỗ nào thấy được, đứng lên liền hướng về phía Tô Thanh Huyền lớn tiếng nói: "Tỷ, ngươi muốn ngại ta cho ngươi mất mặt, ta chính mình quay về ngỗ sát quan chính là, không cho ngươi thêm phiền phức. . ."

Nhìn Tô Bắc kích động đến mặt đỏ tới mang tai bộ dáng, Tô Thanh Huyền khẽ than lắc đầu, kéo Tô Bắc tay hướng về phía Tô Thiên Hữu nói: "Đây là cha ta bên ngoài nhận nghĩa tử, Tô Bắc."

Tô Thiên Hữu bất thành linh sắc mặt đại biến, cao giọng nói: "Tô Thanh Huyền ngươi là có ý tứ gì?"

Tô Thanh Huyền tựa hồ là bị Tô Thiên Hữu thái độ kích thích đến, thần sắc dần dần phát lãnh, con ngươi chỗ sâu hung quang chớp động, "Làm sao? Thất thiếu gia còn muốn quản nhà ta việc nhà. . . Ngươi còn dám nói nhiều một câu, cô nãi nãi ngày hôm nay liền tự mình mang ngươi đi xin thuốc!"

Gặp Tô Thanh Huyền động chân nộ, Tô Thiên Hữu trong lòng cũng thầm mừng mình hồ đồ nói nhảm, lập tức cũng không dám nói thêm nữa cái gì, khóe mắt ngắm Tô Bắc liếc một chút sau đó xoay người dẫn một nhóm lớn nô bộc liền chạy cũng giống như rời đi.

Hai tỷ đệ đứng tại trong linh đường, Tô Bắc sợ hãi lôi kéo Tô Thanh Huyền váy, nhỏ giọng nói: "Tỷ, ta có phải hay không nói nhảm?"

Đầu này buồng bình con lừa hiện tại mới trở lại ý vị tới.

Tô Thanh Huyền lần nữa thở dài, duỗi ra thon dài hành non chỉ ngón trở đầu hẳn, hơi hơi tức giận nói khẽ: "Ngươi a ngươi, cái gì đều không hiểu rõ loạn sinh cái gì mạnh."

Tô Bắc là cái gì đều không hiểu rõ, nhưng hẳn cảm thấy, có thể làm cho một người dùng dạng này ngữ khí nói chuyện với mình, thật tốt.

Hắn giống như chỗ này cười ngây ngô, Tô Thanh Huyền nhưng là cau mày trầm tư hồi lâu, tốt nửa ngày mới hô: "Hoàn Châu."

"Tiểu thư." Một cái xinh đẹp thị nữ đi tới hành lễ nói, chính là vừa rồi mang Tô Bắc tới này hai cái xinh đẹp thiếu nữ một trong.

Tô Thanh Huyền: "Mang thiếu gia trở về phòng nghỉ ngơi."

"Là. . . Thiếu gia, mời tới bên này."

Tô Bắc: "Này tỷ ta liền đi về trước, chờ ngươi một mời ta lại tới đối lấy ngươi a."

Tô Thanh Huyền nhoen miệng cười, lóe mù Tô Bắc mắt chó.

Cứ như vậy, Tô Bắc hí ha hí hửng đi theo Hoàn Châu trở về phòng, trên đường còn đặc biệt cao hứng cùng Hoàn Châu hàn huyên nói: "Tỷ tỷ ngươi gọi Hoàn Châu a? Này vừa rồi vậy ngươi cùng một chỗ một cái khác tỷ tỷ gọi cái gì?"

"Hồi thiếu gia, nàng gọi Từ Vi."

Trở về phòng về sau, Tô Bắc nghe trong phòng tràn ngập nhàn nhạt hương khí luôn luôn đứng ngồi không yên, hẳn luôn cảm thấy chính mình là tại làm một trận nằm mơ đều không mơ tới qua mộng đẹp, sợ nhắm mắt lại lại mở ra, trước mắt đây hết thấy lại biến thành trong miếu đồ nát này tràn ngập nồng đậm mùi nấm mốc ẩm ướt ô chó.

Đột nhiên đổi một cái hoàn cảnh xa lạ, lại không có Đại Hoàng ở bên người, Tô Bắc tổng cảm giác bên trong vắng vẻ không có. . . Đến vẫn là cái mười hai mười ba tuổi hài tử.

"Chờ Hòa Tham nhập thổ vì an liền van xin tỷ tỷ đi đem Đại Hoàng cũng tiếp lấy."

...

Lần nữa nhìn thấy Tô Thanh Huyền thời điểm, đã là minh nguyệt vào đầu.

Tô Thanh Huyền vẫn như cũ quỳ gối trong linh đường từng cái đốt giấy tiền vàng mã, trong linh đường trừ bài vị trước lư hương đã cắm đầy tàn nhan bên ngoài, nhìn qua cũng cùng Tô Bắc lúc rời đi không có gì biến hóa.

Tô Bắc nhẹ chân nhẹ tay đi đến Tô Thanh Huyền bên cạnh quỳ xuống, trầm thấp hô: "Tỷ."

Tô Thanh Huyền nhẹ giọng đáp: "Ừm, dùng qua bữa tối a?"

Tô Bắc sờ lấy căng tròn cái bụng, dùng sức chút gạt đầu. . . Hắn lại ăn quá no.

Tô Thanh Huyền cũng gạt đầu, một thời không tiếp tục nói lời nói.

Tô Bắc cũng cầm lấy giấy tiền vàng mã, từng cái đốt nhanh nhanh chính mình cái này sớm chiều gấp nhau đã nhiều năm, lại một tiếng cha đều không kêu lên nghĩa phụ.

Qua một hồi lâu, Tô Thanh Huyền bỗng nhiên nói ra: "Đệ đệ, người biết nơi này là nơi nào a?"

Tô Bắc ngẫm lại, "Thanh Khâu?"

Tô Thanh Huyền gạt đầu, "Là Thanh Khâu, Đại Hoàng Hồ Tộc Tổ Địa, Cửu Châu nổi danh Phúc Địa Động Thiên một trong."

Tô Bắc nghiêm túc nghe, nghe không hiểu liền hỏi: "Cái gì là Đại Hoàng Hồ Tộc?"

Tô Thanh Huyền chậm rãi giải thích: "Thiên Địa Sơ Khai sinh Đại Hoàng, Đại Hoàng sau khi vỡ vụn xưng Sơn Hải, Sơn Hải chung kết vì là Cửu Châu, Đại Hoàng Hồ Tộc, cũng là Đại Hoàng thời đại Hồ Yêu nhất tộc."

"Đại Hoàng, Sơn Hải, Cửu Châu. . ." Tô Bắc cái hiểu cái không gạt đầu.

Tô Thanh Huyền tiếp tục nói: "Đại Hoàng thời đại ta Hồ Tộc sinh ra một vị thông thiên triệt địa Cửu Vĩ Hồ tổ. . . A, nàng lão nhân gia đại danh người có lẽ nghe nói qua, Tô Đất Kỳ."

Tô Bắc nhướn mày, thốt ra: "Cũng là cái kia họa họa chết Yêu Phi Đất Kỳ?"

Tô Thanh Huyền tự giễu Ma Quỷ khoe miệng, "Nàng lão nhân gia quả thật là lưu danh bách thế . . . Không sai, chính là nàng lão nhân gia, tương truyền nàng lão nhân gia vốn là Đại Hoàng Yêu Đế Thái Nhất thiếp thân thị nữ, Thanh Khâu chính là yêu đế đệ hạ ban cho Hồ Tộc.

Lão tổ tông tại Đại Hạ diệt quốc chiến bên trong vẫn lạc, vẫn lạc trước cách không cầm cự vĩ đưa về Thanh Khâu, hóa thành chín cái Tổ Mạch trấn áp Thanh Khâu, phù hộ ta tộc hậu bối."

Đón đến, Tô Thanh Huyền nhìn qua Tô Bắc nói: "Nhà ta liền có một đầu Tổ Mạch."

Tô Bắc lập tức liền nhớ lại đến, ban ngày Tô Thanh Huyền trách cứ Tô Thiên Hữu thì là từng nhắc qua Tổ Mạch .

Tô Thanh Huyền lời còn chưa nói hết, "Dựa theo gia quy, Tổ Mạch truyền nam không truyền nữ, cha đi về sau, nhà chúng ta liền không có Nam Đình, theo thường lệ phải làm tại cha ba năm Thủ Hiếu kỳ đi qua, tổ chức dời mạch đại điển cầm trong nhà Tổ Mạch giao cho hắc Nam Đình chương quản. . . Hôm nay Tô Thiên Hữu hỏi người thì ta nói người là trong nhà người hầu, cũng là không muốn người cuốn vào Tổ Mạch tranh đoạt bên trong."

Tô Bắc mờ mịt gãi gãi cái ót, "Cái này cùng ta có cái gì quan hệ? Ta lại không muốn Tổ Mạch."

Tô Thanh Huyền cười khỏ, "Người là nghĩ như vậy, nhưng người khác không được nghĩ như vậy a. . . Lão tổ tông đưa về cửu vĩ thì lưu lại pháp chi: Cửu vĩ truyền nam không truyền nữ, Bách Tộc đều có thể, cho nên dựa theo gia quy, từ người cho cha dập đầu xong thì bắt đầu, người chính là danh chính ngôn thuận Tổ Mạch người thừa kế."

Tô Bắc một mặt mòng ép chỉ mình, "Ta?"

Tô Thanh Huyền thờ dài, "Là tỷ tỷ sơ sẩy, chỉ muốn để người đi vào chúng ta Tô gia cảm thấy an ủi cha trên trời có linh thiêng, lại không nghĩ rằng cái này một đám, hiện tại Tô Thiên Hữu đã xem người đi vào tộc sự tình truyền ra, hôm nay đại công tử, Nhị Công Tử đến đây Tế Bái thời điểm liền nói bóng nói gió hỏi người đến, người lại lưu tại Thanh Khâu liền nguy hiểm."

Tô Bắc còn không có hiểu rõ tình huống, còn cười hi hi an ủi Tô Thanh Huyền nói: "Tỷ tỷ người đừng lo lắng, không phải liền là khiêng đánh a? Ta sờ trường, không có việc gì!"

Tô Thanh Huyền nghe vậy lại thở dài, cũng không biết là tại thân mình cái này Kiền Đệ Đệ tâm địa đơn thuần vẫn là thán đầu óc hắc đơn giản, "Bọn họ sẽ

giết người."

Tô Bắc ghen hòng nhìn trần trối, "Thanh Khâu giết người không đền mạng? Còn có hay không vương pháp!"

Tô Thanh Huyền: "Đại Thương vương pháp không quản được chỗ này." Có chuyện nàng không nói, nếu như Tô Bắc là Hồ Yêu, bọn họ đương nhiên không dám giết hắn, có gia quy trông coi đâu, nhưng hắn là người, thật giống như Đại Thương phạm pháp giết người, Sát Yêu phạm pháp a?

Nhìn xem thần sắc hoảng sợ Tô Bắc, Tô Thanh Huyền thương tiếc xoa xoa đỉnh đầu hắn, "Trước mắt chỉ có một con đường, chờ cha hạ táng về sau, ta liền tiễn đưa người quay về Nhạn Sát Quan, đến lúc đó tỷ tỷ sẽ cho người lưu lại một bút vàng bạc, bảo đảm người cả đời áo cơm không lo."

Tô Bắc nghe xong, tâm lý nói không nên lời là tư vị gì.

Nếu là ở trước hôm nay, hắn nghe nói như thế khẳng định ngay cả muốn đều không cần muốn liền liều mạng gật đầu. Hắn trước hôm nay nhân sinh mộng tưởng, cũng còn chỉ là muốn ăn bánh bao ăn bánh bao, muốn ăn thịt xương cốt ăn thịt xương cốt, nếu còn có thể ở lại một gian không lọt mưa không hở phòng trọ, vậy đơn giản cũng là thần tiên sinh hoạt, hiện tại Tô Thanh Huyền đều cam đoan hắn cả một đời áo cơm không lo, hắn còn có cái gì có thể do dự đâu?

Nhưng bây giờ, hắn làm thế nào đều nói không ra một cái "Tốt" chữ.

Cho tới bây giờ không có cảm thụ qua thân tình người một khi chạm đến thân tình, liền sẽ giống rơi xuống nước người gặt gao ôm lấy cứu mạng cây kia rom rạ. . . So sánh Mãn Thấu cùng Bánh nướng, hắn càng muốn nhìn hơn Tô Thanh Huyền cười, càng muốn Tô Thanh Huyền nhào nặn đầu hắn, càng muốn nghe Tô Thanh Huyền nói "Không sợ, tỷ tỷ tại".

Hơi chút giấy dựa, Tô Bắc liền chém đinh chặt sắt nói ra: "Ta tuyền đầu thứ hai!"

Nói ra lời nói này, cả người hắn đều thoải mái, giống như hắn không có như vậy sợ chết một dạng.

Tô Thanh Huyền dờ khóc dờ cười, nàng nói qua có thứ hai con đường a?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 4: linh khí

Trở về trang sách

Tô Thanh Huyền vượt Tô Bắc đỉnh đầu nhẹ lời khuyên: "Nghe lời, quay về Nhạn Sát Quan đi, người lại lưu tại Thanh Khâu sẽ có nguy hiểm, tỷ tỷ không có khả năng thời thời khắc khắc đều cùng người cùng một chỗ bảo hộ người, hơi chút sơ sẩy liền có thể có thể nguy hiểm cho tánh mạng, người muốn cảm thấy quay về Nhạn Sát Quan cô đơn, tỷ tỷ để cho Hoàn Châu đi chiếu cố người."

Tô Bắc cũng là là cầu, quyết định chủ ý đánh chết đều không hé miệng, Tô Thanh Huyền lời nói cũng còn chưa nói xong liền đem một cái đầu lác giống như trống lúc lác giống như, "Ta không quay về, không phải liền là đánh nhau a? Ta không được sở trường nhưng ta có thể học a, coi như đánh không lại ta cũng sẽ trốn a, ta thật vất vả mới có một cái Hòa Tham, có một cái tỷ tỷ, liền xem như nằm mơ cũng tốt xấu để cho ta làm được lâu một chút a, tiểu miêu tiêu cầu đều không mang theo như thế đùa!"

Đây là trong lòng của hắn lời nói.

Tô Thanh Huyền nghe được, trong lúc nhất thời cũng là tình thế khó xử.

Nàng để cho Tô Bắc quay về Nhạn Sát Quan thật sự là vì hắn suy nghĩ, đối với Tô Bắc dạng này không có nửa phần tu vi nhân tộc hài đồng tới nói, Thanh Khâu thật sự là quá nguy hiểm, mất tích ngay cả xương vụn cũng không tìm tới.

Nhưng Tô Bắc lời nói cũng làm cho nàng không đành lòng, cảm động lấy. . . Nàng hiện tại, đồng dạng là "Người cô đơn" a.

Nửa ngày, nàng mới có hơi nghỉ ngơi hỏi: "Người thật nguyện ý học đánh nhau a?"

Tô Bắc nhảy cẫng một xán tay áo, "Nguyện ý a! Ta phải biến đổi đến mức cường đại, bảo hộ tỷ tỷ!"

Tô Thanh Huyền cuối cùng gật gật đầu, "Nguyên vọng người ngày sau không nên hối hận hôm nay quyết định."

"Người nào hối hận ai là rùa tôn từ!"

"Không cho nói thô tục!"

Thăng đến Tô Phu Từ hạ táng ngày này, Tô Bắc mới biết được lão nhân gia ông ta tên: Tô Trường Quân, hẳn ở trong lòng lập đi lập lại mặc niệm cái tên này, cảm ân vị này cải biến chính mình cả đời lão nhân hiền lành.

Có lẽ là trước đó khóc đến quá nhiều, Tô Thanh Huyền ngày này không khóc, nàng chỉ là yên lặng đứng tại trước mộ phần, thần sắc âm đạm nhìn chăm chăm Mộ Bi xuất thần, đứng tại rất nhiều vây quanh Phần Mộ bận rộn nô bộc ở trong vẫn như cũ phát ra cảm giác cô tịch.

Sớm thành thói quen cô đơn Tô Bắc không quá có thể hiểu được Tô Thanh Huyền giờ khắc này cảm thụ, hẳn chỉ có thể tiến lên kéo Tô Thanh Huyền tay, bồi tiếp nàng cùng một chỗ yên lặng.

Đến lúc cuối cùng một túm phong thổ tản ra tại mồ mà bên trên về sau, Tô Thanh Huyền bỗng nhiên quay đầu, thần thái mờ mịt nhìn xem Tô Bắc, "Đệ đệ, tỷ tỷ không có cha."

Tô Bắc căng thẳng trong lòng, vội vàng nói: "Tỷ, người còn có ta a, ta sẽ luôn luôn bồi tiếp người."

Tô Thanh Huyền bình tĩnh nhìn xem Tô Bắc, lời kéo Tô Bắc tay càng ngày càng gấp, "Ừm, tỷ tỷ còn người nữa."

Tô Bắc cố nén tay đau dùng lực gật đầu.

Sống nương tựa lẫn nhau, nói chung cũng là như thế a. . .

...

Ngày thứ hai trời còn chưa sáng, Tô Bắc liền rời giường mặc vào Hoàn Châu vì hẳn chuẩn bị vừa vận lụa trắng Luyện Công Phục, hứng thú bùng bùng hướng về Tô Thanh Huyền nói sân luyện công chạy tới.

Tòa phủ đệ này lưng tựa một tòa không rất cao đại nhưng thủy chung bao quanh Vân Vụ Sơn đồi xây lên, diện tích rất lớn, Tô Bắc ở chỗ này lại năm ngày cũng còn chưa từng thấy phủ đệ đại môn, trong phủ Sống lâu lên Lão làng, Già Sơn Thành Lâm, nước chảy bao quanh, một bước một cảnh, lịch sự tao nhã bên trong lộ ra đại khí, Tô Bắc ở chỗ này, chỉ cảm thấy mình tựa như là đến trong truyền thuyết Tiên Giới một dạng.

Trên đường đi không ngừng có Tô Bắc nhận biết cùng không biết nô bộc cười hướng về hắn hành lễ vãn an, Tô Bắc cũng cười ngây ngô lấy từng cái cho bọn hắn hoàn lễ, nếu không phải vội vàng đi gặp tỷ tỷ, hẳn thật nghĩ quán lấy bọn họ nghe nhiều hai tiếng mà "Thiếu gia".

Mấy ngày nay hắn nghe Tô Thanh Huyền nói qua, trong phủ những này hạ nhân trừ cái kia hắn gặp trong lòng tóc thẳng sợ hãi nghiêm túc lão quản gia Tô Chính Nguyên là Hồ Tộc bên ngoài, người khác là đời đời sinh hoạt tại Thanh Khâu phạm nhân, quả nhiên là cáo đình điều linh.

Loại tình huống này còn không chỉ là Tô Thanh Huyền bọn hắn một nhà, gia tộc của hắn cũng đều sau khi xuất hiện kẻ không nhân tình huống, bây giờ toàn bộ Thanh Khâu bên trong tính cả vẫn không có thể lực Hóa Hình Tiểu Hồ Ly, Hồ Tộc đều không cao hơn một ngàn, phải biết, Sơn Hải thời đại Mạt Kỳ, Thanh Khâu bên trong có thể sinh hoạt mấy vạn Hồ Tộc.

Tô Bắc đi vào sân luyện công, liếc một chút liền nhìn thấy xếp bằng ở sân luyện công trung tâm Tô Thanh Huyền, "Tỷ, ta đây tới."

Tô Thanh Huyền mở hai mắt ra, cười hướng Tô Bắc ngoắc, Tô Bắc lập tức cao hứng chạy chậm đến đi qua, "Tỷ người tới thật lâu a?"

Tô Thanh Huyền: "Ta cũng mới vừa đến một hồi, tối hôm qua ngủ ngon a?"

Tô Bắc dùng sức chút gật đầu, "Ta tối hôm qua ngủ được có thể nhàn, còn lại làm cái kia quái mộng!"

Tô Thanh Huyền cảm thấy hứng thú chớp chớp mình mị mắt to, hỏi: "Mơ tới cái gì?"

Tô Bắc nghiêng đầu muốn, "Mơ tới bản thân giờ Lão Đại một cái Đại Chung đứng tại trong lửa. . . Ai mà, tỷ người không biết chiếc chuông kia lớn bao nhiêu, liền giống như một tòa núi nhỏ giống như, ta trong mộng liền sợ bị chiếc chuông lớn kia đè chết."

Tô Thanh Huyền nghiêm túc nghe xong, đột nhiên hỏi: "Người hôm qua là không phải đến hậu sơn đi?"

Tô Bắc gật gật đầu, "A, tỷ người thế nào biết a?"

Tô Thanh Huyền nhếch hơi mỉm cười nói: "Hậu sơn đỉnh núi có thể nhìn thấy Thái Nhất bệ hạ thân người giống, người đây là ngày có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng."

Tô Bắc gãi cái ót ngẫm lại, tâm đạo hôm qua cùng Hoàn Châu tỷ tỷ đến hậu sơn thời điểm lên Đại Vụ cái gì đều không nhìn thấy a, với lại cái này kỳ quái mộng hắn từ nhỏ đã làm a.

Tô Thanh Huyền hiển nhiên là không có chú ý tới hần mới vừa nói cái kia lại chữ, nhất chỉ trước người bỏ đoàn nói: "Tốt, ngồi xuống trước."

Tô Bắc học Tô Thanh Huyền bộ dáng, sau khi ngồi xuống hai chân giao nhau, hai tay nhẹ nhàng khoác lên đầu gối, ưỡn lưng thẳng, nhìn qua cũng là y theo dáng dấp.

Tô Thanh Huyền khen ngợi xoa xoa đầu hần, "Tỷ tỷ từ hôm nay bắt đầu dạy ngươi tu hành, đệ đệ ngươi nhất định phải nghiêm túc đối đãi, tỷ tỷ đều có thể dạy ngươi thay đổi lợi hại bảo hộ tỷ tỷ."

Tô Bắc dùng sức chút gật đầu, sau đó hỏi: "Tỷ tỷ, vì sao kêu tu hành?"

Tô Thanh Huyền: "Cũng là thông qua tu luyện không ngừng trở nên cường đại hơn trình. . . Bên trong thiên địa có một loại tên là linh khí đồ tốt, nó có thể giống thể tục linh chi giống như Nhân Sâm để cho thể gian vạn vật trở nên cường đại, mà tu luyện, cũng là không ngừng cảm giữa thiên địa linh khí luyện hóa thành tự thân lực lượng quá trình."

Tô Bắc nghe vậy mờ mịt nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, "Linh khí ở đâu a?"

Tô Thanh Huyền cười chỉ chỉ hậu sơn, "Bên cạnh ngươi liền có, chỉ là ngươi không nhìn thấy mà thôi, sau khi thấy trên núi những cái kia sương mù sao? Cái kia chính là rất nhiều rất nhiều linh khí gom lại cùng một chỗ sau khi hình thành, ngươi hôm qua đến hậu sơn thường có không có cảm thấy người đặc biệt nhẹ nhàng khoan khoái? Ngay cả đi đường đều nhẹ nhàng?"

Tô Bắc ngẫm lại, gật đầu.

Tô Thanh Huyền: "Tu hành chia làm tứ giai mười một cảnh.

Tầng thứ nhất siêu phàm giai chia Hậu Thiên, Tiên Thiên hai cảnh.

Tầng thứ hai Chân Ngã Giai chia Bá Thể, Thần Tượng, Như Long tam cảnh.

Tầng thứ ba Thông Huyền Giai phân Minh Pháp, Thiên Tâm, Huyền Anh tam cảnh.

Tầng thứ tư Tề Thiên Giai phân hóa thần, Hợp Thể, Phản Hư tam cảnh giới.

Mà mỗi một cảnh lại có tiền kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn bốn cái tiểu giai đoạn, tỷ tỷ ta hiện tại liền thuộc về Chân Ngã Giai Thần Tượng cảnh hậu kỳ."

Tô Bắc một mặt mừng bức, vò tóc vò đầu, thì thầm "Siêu phàm, Chân Ngã, Thông Huyền, Tề Thiên, Hậu Thiên, Tiên Thiên, Bá Thể, Thần Tượng, Như Long, Minh Pháp, Thiên Tâm. . . Tỷ tỷ phía sau là cái gì tới?"

Tô Thanh Huyền nhẹ giọng nhắc nhở: "Huyền Anh, Hóa Thần, Hợp Thể, Phản Hư."

Chỉ là tên Tô Bắc đều nghe choáng, cảm thán nói: "Nhiều như vậy cảnh giới a, này ta lúc nào mới có thể trở thành Phản Hư cao thủ a."

Tô Thanh Huyền chỉ là cười, "Ngươi thật đúng là có dũng khí. . . Nếu là nhanh lời nói, cố gắng bốn năm trăm năm liền tấn thăng làm Phản Hư Chân Quân, nếu là chậm lời nói, tu hành một hai ngàn năm cũng chưa chắc có thể đặt chân Phản Hư."

Tô Bắc ánh mắt ngốc trẻ, miệng há đến có thể nhét vào một cái trứng vịt, "Ta, ta cũng không phải con rùa, ta có thể sống không được bốn năm trăm năm a."

Tô Thanh Huyền lại nhẹ nhàng vỗ Tô Bắc cái trán, giận trách: "Liền ngươi vẫn đề nhiều, ngươi nếu có thể đặt chân Phản Hư, sống trên bốn năm ngàn năm cũng không có vấn đề gì, Cửu Châu chờ đợi chán ngấy, còn có thể đi Tiên Giới tiếp tục tu hành."

Tô Bắc nói không ra lời.

Gặp hần không còn nói xen vào, Tô Thanh Huyền mới nói: "Tỷ tỷ trước tiên dạy ngươi như thế nào hấp thu linh khí, đến, nhắm mắt lại."

Tô Bắc theo lời nhắm hai mắt.

Tô Thanh Huyền thấy thế, hai mắt thanh quang dần dần nổi lên thanh quang, khẽ mở môi đỏ, thanh âm êm ái giống như ẩn chứa một cỗ ma lực: "Chậm rãi thả khoảng trống não hải, cái gì cũng không nên nghĩ."

Trời xanh xanh, nổi lơ lửng mấy đám mây, gió mát gió nhẹ nhàng phất qua người khuôn mặt, người rất thoải mái, rất ưa thích hoàn cảnh này, chậm rãi, người cảm giác được chung quanh cỡ nào từng tia rất ôn hòa khí lưu, bọn họ giống Vân, lại như gió, nhìn không thấy, nhưng người khẽ vươn tay người liền có thể cảm giác được chúng nó. . . Ngươi nhẹ nhàng hô hấp, cảm những khí lưu này hút vào trong bụng, ừ ừ. . ."

Theo nàng giống như có ma lực âm thanh, Tô Bắc bên người dần dần ngưng tụ ra từng tia nhạt sương mù màu trắng, vây quanh hần thân thể chậm chậm lưu động, xa xa nhìn lại, Tô Bắc tựa như là xếp bằng ở trong mây mù.

Tô Thanh Huyền đây là đang lấy tự thân chân nguyên thời miền Tô Bắc trợ hấn nhập định, lại ngưng tụ linh khí nồng nặc tại bên cạnh hấn trợ hấn bước qua cảm giác linh khí cửa này.

Phải biết, Tu Hành Giả cảm giác linh khí một bước này là khó khăn nhất, đặc biệt là xâm nhiễm thể tục quá thâm tâm nghĩ lộn xộn người, vèn vèn là nhập định, không có một hai tháng thâm cư không ra ngoài điều chỉnh đều đừng làm đến, mà cho dù là tiến vào trạng thái nhập định, muốn tiến thêm một bước cảm giác được linh khí cũng không phải kiện chuyện dễ, cái này vừa được xem hoàn cảnh, chung quanh linh khí quá mức nồng hoặc quá lưa thưa đều không được, quá nồng nặc sẽ che đậy người cảm giác, quá mỏng manh cảm giác đứng lên quá mức cố hết sức, đây cũng là Tô Thanh Huyền không có đem cảm giác linh khí địa điểm định tại linh khí ngưng tụ thành sương mù hậu sơn nguyên nhân.

Hai nha, nói dễ nghe điểm xem cơ duyên, nói đến trắng ra xem tư chất, tư chất cao tuyệt phạm nhân ngũ cảm minh duệ, tuy tiện liền có thể cảm giác được linh khí, tư chất thấp phạm nhân ngũ cảm tri độn, liền xem như đem đầu xương đỉnh đầu gõ phá trực tiếp cảm đầu óc đặt linh khí bên trong, cũng cái gì đều cảm giác không đến.

Thiên tài cùng đồ ngu liền một bước này kém.

Nhưng liền xem như lại kinh tài tuyệt điểm thiên tài, một bước này không tốn cái năm sáu ngày cũng đừng hồng vượt qua, dù sao muốn đi cảm giác một cái nhìn không thấy, sờ không được, chỉ tồn tại ở hấn Tu Hành Giả trong miệng đồ vật, nhất định phải dùng nhiều chút thời gian đi thực tế.

Nửa ngày, Tô Bắc mở hai mắt ra, chau mày.

Tô Thanh Huyền đưa tay vuốt lên hấn hấn thành "Xuyên" chữ mà lông mày, cười nhẹ hòa nhã nói: "Không sao, lần thứ nhất nhập định cảm giác không đến linh khí rất bình thường, tỷ tỷ lúc trước cảm giác linh khí cũng dùng mười ngày, người dùng. . ."

Lời còn chưa nói hết, nàng thanh tú cái miệng anh đào nhỏ nhắn bất thành linh mở ra O hình, đẹp mắt hạnh cang là trũng đến căng tròn căng tròn. . .

Bởi vì Tô Bắc hướng về nàng mở ra thủ chương, nơi lòng bàn tay một đoàn mắt rồng lớn nhỏ sương mù màu trắng giống như trong nước vòng xoáy một dạng xoay chậm chậm.

Chính hấn còn đặc biệt mộng so gãi cái ót, "Tỷ tỷ, đây là linh khí a?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo chương 5: Nhân Yêu

Trở về trang sách

Qua một hồi lâu, Tô Thanh Huyền mới từ ghen hòng nhìn trần trời bên trong lấy lại tinh thần mà đến, gấp giọng hỏi: "Người là thế nào làm đến?"

Tô Bắc so với nàng còn nghi hoặc, "Ta cũng không biết a, tỷ người mới vừa nói đem linh khí hút vào trong cơ thể, ta liền hút a, kết quả một cái liền đem ta cho chặn lại, trong bụng liền giống như có một tổ chuột tán loạn một dạng, ta hoa thật lớn khí lực mới đem nó bọn họ cho ấn xuống."

Tô Thanh Huyền nghe vậy chỉ cảm thấy hai mắt tối đen, trong đầu lập đi lập lại quanh quẩn một câu nói, "Chặn lại, chặn lại, chặn lại. . ."

Tô Bắc nhìn thấy hoàn toàn mộng so Tô Thanh Huyền, lại gãi gãi cái ót, "Thế nào? Ta làm không đúng a?"

Tô Thanh Huyền si ngốc ngờ ngác nhìn xem hấn, miệng há nhiều lần mới biệt xuất một câu, "Nói, người đến là cái gì yêu nghiệt?"

Tô Bắc rất chân thành ngẫm lại, không xác định nhỏ giọng hỏi: "Nhân Yêu?"

"Ba!" Tô Thanh Huyền một bàn tay liền đập vào Tô Bắc trên trán, "Nhân Yêu cái đầu của người, người cũng là người, yêu cũng là yêu, lấy ở đâu Nhân Yêu?"

Tô Bắc ủy khuất bụm lấy cái trán, không phục hỏi: "Người kia cùng yêu sống gọi cái gì?"

Tô Thanh Huyền ngờ ngác, một mặt sợ hãi thán phục nhìn xem nhà mình cái này não động kỳ dị tên dò hơi dè dè, không phản bác được.

Nàng không mở miệng, Tô Bắc trông mắt nhất chuyển, nhìn thấy nàng cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Chẳng lẽ lại gọi Yêu Nhân?"

Tô Thanh Huyền: ". . ."

Cũng không lâu lắm, Tô Bắc liền thấy cái kia thần thái nghiêm túc, một thân mà trường bào màu xanh ăn mặc không có một tia mà nếp nhăn, tóc muối tiêu sợi râu xử lý phản quang lão quần gia bùng lấy hai cái hộp gỗ đi vào sân luyện công, "Lão nô cho tiểu thư, thiếu gia thành an."

Tô Thanh Huyền thần sắc như thường gật gật đầu, Tô Bắc thấy thế thì co quắp nhảy dựng lên liền tục khoát tay nói: "Ngài đừng khách khí, hô ta tên là được." Trong phủ nhiều như vậy nô bộc, hẳn liền sợ hãi vị này nghiêm túc lão quần gia.

Lão quần gia thần sắc trang nghiêm, chững chạc đàng hoàng nói ra: "Tộc có gia quy, nhà có gia pháp, lão nô há có thể loạn quy củ!"

Tô Thanh Huyền chen lời nói: "Nguyên thúc, ngài nghe Tiểu Bắc đi, không phải vậy hẳn về sau đến vòng quanh ngươi đi."

Lão quần gia nhìn xem trên mặt ý cười Tô Thanh Huyền, lại nhìn xem co quắp hai ngón tay cái thẳng quần góc áo Tô Bắc, miễn vì chỗ khó đầu nói: "Người lão nô kia liền nghe tiểu thư."

Tô Bắc lúc này mới buông lỏng một hơi, chớ nhìn hẳn cả ngày liền muốn nghe trong phủ nô bộc hô thiếu gia, nếu hẳn bắt quá là khi cùng bọn họ chơi đùa, không có thật coi bản thân là thiếu gia.

Tô Thanh Huyền: "Đồ vật mang tới a?"

Lão quần gia gật đầu đưa trong tay hai cái hộp gỗ trình lên, "Do máu dài, thử Linh Tinh ở đây."

Tô Bắc ngạc nhiên nói: "Tỷ tỷ ngươi lúc nào gọi lão quần gia tặng đồ tới?"

Tô Thanh Huyền tiếp nhận hai cái hộp gỗ, cũng không ngần đầu lên trả lời: "Liền vừa rồi, ngàn dặm truyền âm."

Tô Bắc nghe ánh mắt thẳng thắm quang, miệng bên trong không tuyệt vọng lắm bầm lấy "Thần kỳ, lợi hại."

Tô Thanh Huyền mở ra hai cái hộp gỗ nhìn một chút, hướng Tô Bắc ngoắc nói: "Tới."

Tô Bắc rướn cổ lên đứng lên đi, liền gấp hai cái hộp gỗ một cái chứa lớn cỡ bàn tay Nghiêm Mục bộ dáng Thanh Đồng Khí, một cái chứa năm nắm đấm lớn trong suốt thủy tinh cầu, "Tỷ tỷ, đây là cái gì?"

Tô Thanh Huyền: "Đội chút nữa cho ngươi thêm giải thích, ngươi trước tiên chen một giọt máu đến nơi đây bên cạnh." Nói nàng chỉ chỉ cái kia Nghiêm Mục bộ dáng Thanh Đồng Khí.

Tô Bắc chớp mắt to, khổ khuôn mặt nhỏ, "Tỷ, có thể hay không không chen a, đau a!"

Tô Thanh Huyền cũng không cưỡng bách hẳn, tiện tay liền lấy ra một cái tán ra nhàn nhạt bạch quang bình ngọc nhỏ, "Tỷ tỷ chỗ này có một khóa ăn ngon đường đậu, ngươi chen một giọt máu, tỷ tỷ liền đem đường đậu cho ngươi."

Tô Bắc vừa nghe đến "Ăn ngon" ba cái chữ mà ánh mắt lập tức liền sáng, nâng lên một cây mà ngón tay liền cắn, kết quả ngón tay vừa mới cảm giác được đau, hẳn lại lập tức liền đem ngón tay rút về lại.

Con hàng này sợ đau sợ đến muốn mạng, đối với mình ngón tay làm sao đều không thể đi xuống cái này miệng, có thể nhìn thấy Tô Thanh Huyền trong tay bình ngọc nhỏ lại trông mà thèm, tình thế khó xử ngấm lại, bỗng nhiên nhớ lại chính mình gần nhất đang tại thay răng, ánh mắt lại là sáng lên.

Chỉ gấp hẳn đem bàn tay tiến vào miệng bên trong động động, sau đó cúi đầu xuống, "Phi."

"Ba" một tiếng, một cái mang máu nước bọt liền nôn đến thanh đồng trong nghiên mục.

Tô Thanh Huyền cùng lão quần gia ngây người như phỗng nhìn thấy Tô Bắc.

Thế này sao lại là não động kỳ dị, đây quả thực là đỉnh đầu bên trên tất cả đều là vũng hố a!

Tô Bắc bị hai người bọn hắn nhìn không được khá ý tứ, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Không đủ?"

Tô Thanh Huyền cùng lão quần gia không hện mà cùng gật đầu, trăm miệng một lời nói ra: "Đủ đủ. . ."

Tô Bắc vui vẻ ra mặt, tiếp nhận Tô Thanh Huyền trong tay bình ngọc nhỏ mà liền khiến cho sức lực mãnh mẽ xem, hẳn sống vài chục năm, còn không có ném qua đường đậu đây!

Mà Tô Thanh Huyền cùng lão quần gia thì cúi đầu xuống dò xét đo máu dài phản ứng, nửa ngày, lão quần gia mới nói: "Là nhân tộc huyết mạch."

Tô Thanh Huyền gật đầu cường điệu: "Thuần chủng."

Hai người quay đầu, liền gặp Tô Bắc chính là một khuôn mặt suy tư dùng sức bập môi miệng, "Đệ đệ ngươi làm gì?"

Tô Bắc hơi có chút không có ý tứ nhìn xem Tô Thanh Huyền, "Này đường đậu vừa vào miệng liền không thấy, ta còn không có ném ra ý vị tới đây."

Tô Thanh Huyền thần thái bồn hời, "Ngươi đem thanh ú đan ăn?"

"Cái gì?" Nhâm Bắc kinh ngạc, "Đường đậu?"

Tô Thanh Huyền bắt lực che trán, "Nguyên thúc, làm phiền ngài tiến đưa Tiểu Bắc đi một chút nhà xí."

Dù là lão quân gia nghiêm túc đến giống như mặt đơ một dạng, lúc này khóe miệng cũng là nhin không được co rút không ngừng, "Thiếu gia, nhà xí ở chỗ này."

Tô Bắc cào cái ót, "Tỷ, ta tại sao phải đi nhà xí, ta lại không muốn lập. . ." Phía sau lời nói bị bụng hấn bên trong truyền ra chấn động tiếng oanh minh cắt đứt.

Sắc mặt hấn bỗng nhiên biến đổi, hai tay nhấc lên cái quần liền liều mạng hướng lão quân gia chỉ cái hướng kia chạy đi.

Tô Thanh Huyền ngẩng nhìn Tô Bắc này giống như lửa thiêu mông một dạng bóng lưng, hai mắt cong cong, khóe miệng co quắp động, nhẩn một hồi lâu, cuối cùng vẫn bộc phát ra liên tiếp thoải mái tiếng cười.

Lão quân gia nhìn chăm chú cười đến nghiêng nghiêng ngửa ngửa Tô Thanh Huyền, bảo thủ trên mặt cũng dần dần hiện lên một tia vui mừng nụ cười, hấn thật lâu không thấy được tiểu thư nhà mình cười đến như thế thoải mái.

Hồi lâu, Tô Thanh Huyền mới gian nan nhận nụ cười, "Tiểu Bắc rất thú vị đúng hay không?"

Lão quân gia trước tiên gật gật đầu, ngẩng lại sau khi lại nói: "Thiếu gia mặc dù xuất thân đơ bản hồng trần, tâm địa lại lạ thường sạch sẽ, ngài có thể được như thế một cái đệ đệ làm bạn, lão gia trên trời có linh thiêng cũng có thể mỉm cười sướng an ủi."

Tô Thanh Huyền nhìn ra xa bước vào sân luyện công biên giới Tô Bắc, nhẹ nhàng một vuốt tóc mai cười nói: "Ta cũng thật cao hứng có thể có hấn như thế một cái đệ đệ."

Tô Bắc cước bộ phù phiếm đi vào sân luyện công, một mặt u oán nhìn thấy Tô Thanh Huyền nói: "Tỷ, ngươi không chân chính a, vậy mà cho ta ăn thuốc xổ."

"Thuốc xổ?" Tô Thanh Huyền cười xấu xa, lộ ra một khóa dưới ánh mặt trời rạng rỡ thiểm quang răng nanh nhỏ, "Ngươi biết cái này một khóa thuốc xổ bao nhiêu tiền a?"

Tô Bắc bĩu môi, "Thuốc xổ có thể bán mấy đồng tiền?"

Tô Thanh Huyền cười đến cànng phát ra sung sướng, cong thành Nguyệt Nha mắt hạnh bên trong đều lấp lóe sung sướng quang mang, "Ta nhớ được Nhạn Môn Quan bên trong có loại này nhất chuyển bảo đan bán, yết giá là bao nhiêu tới? A, một trăm lượng hoàng kim."

"Phù phù" Tô Bắc đặt mông ngồi dưới đất, mờ to hai mắt, há to mồm, một mặt si ngốc bình tĩnh nhìn xem Tô Thanh Huyền.

"Khanh khách. . ." Tô Thanh Huyền lần nữa bộc phát ra một trận như chuông bạc tiếng cười.

Tiếng cười gọi quay về Tô Bắc thần, hấn cúi đầu xuống, bẻ ngón tay đầu nói liên miên lái nhái tính toán, "Một lượng hoàng kim tương đương mười lượng bạch ngân, một lượng bạch ngân tương đương một ngàn cái tiền đồng, một cái tiền đồng có thể mua hai rở ràng Mãn Thầu. . ."

Tách ra tới tách ra đi mười cái ngón tay cũng không đủ dùng, hấn nhờ vả lão quân gia, "Nguyên thúc, ngài giúp ta tính toán, một trăm lượng hoàng kim có thể mua bao nhiêu cái bánh bao."

Lão quân gia nhìn xem Tô Bắc này kinh hoàng không khỏi bộ dáng, vậy mà khó được cười cười, "Hồi thiếu gia, hai trăm vạn cái."

Cự đại số tự nện đến Tô Bắc ngay cả tóc đều nhanh dựng thẳng lên đến, hấn cứng ngắc quay đầu, sửng sờ nhìn xem Tô Thanh Huyền nói: "Tỷ, ta hiện tại đem thuốc xổ phun ra còn bán được a? Chỉ cần bán đi chúng ta liền có thể mua rất nhiều tốt nhiều Mãn Thầu, chúng ta cả một đời đều ăn không hết."

Đối với một cái sáu ngày trước vẫn còn ở trên đường ăn xin tàn canh thịt nguội tiểu khát cái tới nói, hai trăm vạn cái bánh bao trùng kích lực tuyệt đối là đủ để phá vỡ nhân sinh quan đặc biệt lớn biến động cấp bậc.

Nghe được Tô Bắc như thế gián dị lời nói, đặc biệt là nàng này âm thanh "Chúng ta", Tô Thanh Huyền không cười, hấn đứng dậy dùng lực xoa xoa đỉnh đầu hấn, "Lừa ngươi rồi, viên kia đường đậu là tỷ tỷ tự mình làm, không đáng tiền gì, ngươi ăn đối với thân thể ngươi có chỗ tốt, cũng đừng suy nghĩ nhiều."

Đây đương nhiên là lừa gạt Tô Bắc, thanh ú đan có thể thanh lý trong cơ thể trầm tích độc tố, phạm nhân ăn có thể cường thân kiện thể, Ích Thọ Duyên Niên, Tu Hành Giả ăn có thể tăng cường nhục thân đối với linh khí lực tương tác, tương đương với biến tướng đề cao tư chất tu hành, đối với mới vào tu hành đường Gà mờ còn vì là hiệu quả.

Chỉ bằng cái này một kỳ hiệu, đan dược này liền tiện nghi không được, cộng thêm bên trên đan dược này một mực phụ dược tại Cửu Châu rất nhiều nơi đều đã tuyệt tích, viên thuốc này tại Cửu Châu tất cả tòa nhân tộc chủ thành cùng tu hành phường thị giá cả vẫn giá cao không hạ, vẫn là thuộc về có tiền mà không mua được loại kia, Tô Thanh Huyền mới vừa nói một trăm lượng hoàng kim chỉ là giá, giá cùng giá sau cùng khác nhau ai cũng hiểu.

Ngay cả Tu Hành Giới là cái gì cũng còn không biết Tô Bắc tự nhiên không biết những này, hần tin là thật che ngực thở ra một hơi thật dài, "Tỷ ngươi quá xấu, cho ta ăn thuốc xỏ không nói còn lừa gạt ta."

"Không nháo không nháo!" Tô Thanh Huyền khoát khoát tay, sau đó chỉ đặt ở một cái khác hộp gỗ bên trong thử Linh Tinh, "Đệ, ngươi hướng về cái này trong tinh thạch bên cạnh rót vào một cổ linh khí."

Nghe được không cần lấy máu, Tô Bắc cũng liền không hỏi nhiều, mở ra tay, ngưng thần tinh khí tại lòng bàn tay ngưng tụ ra một đoàn cờ quả nhân linh khí, sau đó tay lật một cái, cầm linh khí rót vào thử Linh Tinh bên trong.

Linh khí một rót vào thử Linh Tinh bên trong hần liền cảm giác được một cổ khí lạnh lẽo thân thể từ Thủy Tinh bên trong tràn vào cánh tay hần, dọc theo cánh tay hần luôn luôn hướng thượng du đi.

Tô Bắc dọa đến tay run một cái, vừa mới rút tay về liền bị Tô Thanh Huyền cho đè lại, "Đừng sợ, không có việc gì."

Tô Bắc yên lòng, mặc cho cổ này khí lạnh lẽo thân thể ở trong cơ thể hần du tẩu.

Cổ này khí lạnh lẽo thân thể bay vọt đi vào hần lồng ngực, lập tức chia mấy cổ, có ý hướng hần hai chân dừng mãnh lao tới, có ý hướng đỉnh đầu hần dừng mãnh lao tới, lạnh lạnh vẫn rất dễ chịu.

Thẳng đến đem Tô Bắc quanh thân mỗi một cái bộ vị đều đi dạo một lần về sau, khí lạnh lẽo thân thể mới chậm rãi thông qua cánh tay trở về lưu.

Tô Thanh Huyền cùng lão quản gia chăm chú nhìn thử tinh thạch.

Cầm sạch khí lạnh Thể Trọng tâm chú đi vào thử tinh thạch một sát na kia, trong suốt thử tinh thạch bỗng nhiên nổi lên nồng đậm hỏa quang, nhìn kỹ, toàn bộ thử tinh thạch tựa hồ bị chia hai nửa, một nửa hòa hồng một mảnh, mà đổi thành một nửa, lại lơ mơ lóe ra Cửu Đạo hỏa hồng bóng dáng. . .

Lão quản gia chỉ nhìn liếc một chút, cả người liền hoàn toàn si ngốc: "Cái này, cái này, đây là, Song Thánh thân thể?"

Tô Thanh Huyền chú ý lực lại bị mặt khác đồ vật hấp dẫn, "Nguyên thức, ngài nhìn xem Tiểu Bắc hồn phách."

"Ừm?" Lão quản gia máy móc cúi đầu xuống, giống bị bắt tập nói tiểu hải tử một dạng đưa ngón tay một bên điểm một bên số: "1, 2, 3. . . 8, 9, kém một cái?"

Tô Thanh Huyền vẻ mặt nghiêm túc gật gật đầu, "Trời sinh hồn phách thiếu thốn!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 6: Song Thánh thân thể

Trở về trang sách

Thế giới sở hữu huyết nhục sinh linh, đều có ba hồn bảy vía, Tam Hồn người sinh tử, trí tuệ, sinh sôi, Thất Phách người mừng, giận, buồn bã, sợ, thích, xấu, dục thất tình, liền hợp lại chính là một cái vật sống sinh linh sở hữu nội tại tinh túy, nhưng nhất định phải nói rõ là, ba hồn bảy vía mặc dù tất cả ty trách, lẫn nhau không thể làm chung, nhưng nếu là một cái không thể chia cắt chính thể, dưới tình huống bình thường, thiếu bất luận cái gì một hồn một phách, còn lại hồn phách cũng sẽ ở trong mấy ngày tán đi, chỉ để lại một bộ trống rỗng thể xác.

Sở dĩ nói là bình thường, là bởi vì ngẫu nhiên cũng có một chút trời sinh liền thiếu một cái một hồn phách lại như cũ sống được thật tốt ví dụ, thường thấy nhất cũng là những Tiên Thiên đó trí chướng cũng đôi nam nữ đều không được cảm tính hứng thú lãnh cảm.

Tô Thanh Huyền nhìn thấy hướng chính mình cười ngây ngô Tô Bắc, đầu tiên liền bài trừ con hàng này thiếu thốn Tam Hồn cùng người vui sướng hồn phách, lại cẩn thận hỏi ỨC Tô Bắc mấy ngày nay bên trong thay đổi hiện ra đối với thực vật khát vọng, e ngại Tô Thiên Hữu, cùng chính mình nói hần là

người hầu thì phần nộ, cha hạ táng thì bị thương, tiến một bước xác nhận con hàng này muốn phách, sợ phách, giận phách cùng buồn bã phách bốn phách bình thường.

Bài trừ Tam Hồn Ngũ Phách, này Tô Bắc thiếu không phải thích phách cũng là xấu phách.

Tô Thanh Huyền ngẫm lại, hướng Tô Bắc ngoắc nói: "Đến, nhìn xem tỷ tỷ ánh mắt."

"Làm a?" Tô Bắc mê hoặc nhìn về phía Tô Thanh Huyền đẹp mắt ánh mắt.

Chỉ gặp Tô Thanh Huyền mắt hạnh bên trong bỗng nhiên hiện ra một tầng nhân nhật thanh quang, Tô Bắc ánh mắt lập tức liền ngưng trệ, trừng trừng nhìn qua Tô Thanh Huyền.

Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng một vuốt bên tai tóc mai nở nụ cười xinh đẹp, trong chốc lát giống như trăm hoa đua nở đẹp đến mức không gì sánh được, "Đệ đệ, tỷ tỷ đẹp không?"

"Mỹ mỹ đẹp. . ." Tô Bắc đem một cái đầu điểm giống như gà con mổ thóc giống như, bên miệng chảy nước miếng đều kéo ra sợi bạc.

Cái này trí chương hồ ly tinh vậy mà đối với một cái không có chút điểm tu vi choai choai hài tử sử dụng Hồ Tộc thiên phú mị thuật. . . Tìm Tô Bắc tâm lý bóng mờ.

"Ha ha ha. . ." Tô Thanh Huyền phát ra liên tiếp như chuông bạc nụ cười, tuy nhiên nàng đối với mình dung mạo rất có lòng tin, nhưng nhìn thấy Tô Bắc si ngốc ngơ ngạc bộ dáng nàng vẫn như cũ cảm thấy rất cao hứng.

Nàng hiện tại xác định, Tô Bắc thiếu thốn này một phách, cũng là xấu phách!

Này phách người chấp chương trong lòng hết thấy ác ý, ác niệm, nói cách khác, Tô Bắc không có cái này một phách cho dù là bị người đánh chết, cũng rất khó đối với hung thủ sinh ra oán hận.

Nói đơn giản một chút, nếu cũng là thiếu thông minh.

Tô Thanh Huyền treo lên tâm lập tức liền để xuống. . . Thiếu thông minh liền thiếu thông minh đi, dù sao nàng cũng chỉ hi vọng chính mình cái này đơn thuần đệ đệ có thể vui vui sướng sướng qua cả đời, không có ác ý cũng sẽ không có nhiều như vậy phiền não.

Giảng thật, cái này nhìn dụ dàng cẩn thận hồ ly tinh nếu cũng có chút thiếu thông minh.

Ngay cả bên người nàng lão quản gia đều nhìn không được, một tay chỉ vẫn còn ở cuộn cuộn lấy hỏa quang thủy tinh cầu nói: "Tiểu thư, người có phải hay không quên cái gì?"

"A nha. . ." Tô Thanh Huyền gạt đầu, sau đó bất thành linh giống như bùng nổ một dạng thét to: "A a a, đệ đệ người lại là Hồn Thể Hóa Hành Song Thánh thân thể!"

Tô Bắc mới từ mị thuật bên trong lấy lại tinh thần mà liền bị bên nhọn âm thanh dọa đến giống như con thỏ sau này cú sốc một bước, trên mặt hoảng sợ nhìn thấy nhà mình động kinh tỷ tỷ, "Tỷ người muốn làm a?"

Tô Thanh Huyền mới mặc kệ Tô Bắc nhip tim đập đến con thỏ một dạng, một bên thân thể, sau lưng bất thành linh bắn ra một đầu dài đến mấy trượng ngân sắc rồi bù cái đuôi, một cái cuốn lấy Tô Bắc đem hất cuốn qua đến, kích động vạn phần nhảy cẫng nói: "Người có biết hay không điều này đại biểu cái gì?"

Nàng nói là trắc linh tinh bên trong lẫn lộn điểm điểm hỏa quang.

Tô Bắc đều bị nàng siết đến không thở nổi, nào còn có dư hân, bắt lấy quần lấy chính mình rồi bù cái đuôi liền khiến cho sức lực lôi kéo.

"Đừng bắt ta cái đuôi!" Tô Bắc tay vừa mới bắt lấy Tô Thanh Huyền cái đuôi, Tô Thanh Huyền khuôn mặt liền "Vù" một chút đỏ, buông ra cái đuôi liền giống như con thỏ nhảy ra. . . Đối với bất kỳ một cái nào có cái đuôi yêu tộc tới nói, cái đuôi cũng là so lão hồ cái mộng còn sợ không được cấm khu.

"A?" Tô Bắc kinh hãi đến tựa như là phát hiện Tân Đại Lục giống như, "Tỷ tỷ người cũng giống như Đại Hoàng sợ bị bắt cái đuôi a?"

Tô Thanh Huyền tức hồng hân: "Người nào giống người nuôi chó!"

"Người làm sao biết Đại Hoàng là chó a?"

"Ba!"

"Ồi" Tô Bắc bùm lấy trán kêu đau một tiếng, trên mặt ủy khuất nhìn thấy Tô Thanh Huyền.

Tô Thanh Huyền xử lý vảy dài, cố gắng hồ lấy khuôn mặt nói: "Người đến có còn muốn hay không học đánh nhau? Nếu không muốn học cô nài nài tới nay liền tiễn đưa người quay về Nhậm Sát Quan!"

Tô Bắc lập tức dùng sức gật đầu, "Học a, ta không nói không được học a!"

Tô Thanh Huyền tiếp tục nghiêm mặt đến: "Người là Hồn Thể Hòa Hành Song Thánh thân thể, nói cách khác người sau này chỉ có thể tu hành Hòa Hành công pháp. . ."

Nàng nói liên miên lái nhai cho Tô Bắc giải thích cái gì gọi là Hồn Thể Hòa Hành Song Thánh thân thể, nhưng Tô Bắc luôn luôn không quan tâm ngắm Tô Thanh Huyền sau lưng đoán nàng đem cái đuôi giấu chỗ nào, căn bản không có nghiêm túc nghe nàng nói cái gì.

Nguyên lai, Tu Hành Giả tư chất là chia nhục thân cùng hồn phách hai bộ phận.

Tiên tiên vận ngũ hành diễn vạn vật, nói cách khác thế gian mọi việc vạn vật đều có thể chia Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ hành: Linh khí có ngũ hành phân chia, sinh linh nhục thân có ngũ hành phân chia, sinh linh hồn phách đồng dạng có ngũ hành phân chia.

Phàm nhân thân thể đến từ hồn phách luân hồi cùng cha tình mẹ máu kết hợp, ngũ hành thuộc tính bình thường hỗn tạp vô cùng, bình thường đại đa số phàm nhân nhục thân cùng hồn phách cũng là ngũ hành đầy đủ nhưng lại mỗi một thủ đô làm thời không được hàng đầu, cái này tại Ngũ Hành tương Sinh tương Khắc pháp tắc ảnh hưởng dưới chỉ làm thành tuyệt đại đa số phàm nhân đối với ngũ hành linh khí cảm giác trình độ đều kém đến làm cho người giận sôi, căn bản là không có Pháp Tu đi.

Bình thường tới nói, trăm vạn trong phàm nhân, chỉ có một vạn người là Hồn Thể tùy ý có một hàng đột phá ba phần, dạng này tư chất xưng là tạp linh căn, miễn cưỡng đủ tư cách bái nhập Tiên Môn trở thành ngoại môn đệ tử, chỉ cần không chết, vẫn là có cơ hội đặt chân Chân Ngã Giai.

Hồn Thể tùy ý có một hàng ngũ hành thuộc tính vượt qua ngũ thành, một trăm vạn phàm nhân nhiều nhất tuy nhiên mấy trăm, dạng này tư chất xưng là linh căn, là chân chính có tư cách trở thành tất cả đại tiên môn nội môn đệ tử thiên tài, chỉ cần cơ duyên đủ, có thể thử một chút trùng kích Thông Huyền Giai.

Hồn Thể tùy ý có một hàng ngũ hành thuộc tính vượt qua tám thành, một trăm vạn người bên trong nhiều nhất mười mấy, dạng này tư chất xưng là Thiên Linh Căn, đây chính là vô luận đến nhà kia Tiên Môn đều có thể thỏa thỏa mà được một cái chân truyền đệ tử đãi ngộ kinh thiên động địa thiên tài, với lại chỉ cần không được chết yếu, nhất định có thể thành tựu Thông Huyền Chân Nhân, hơn có mấy phần cơ duyên, liền có thể hướng về Tề Thiên Cảnh khởi xướng trùng kích!

Mà hồn duy nhất thuộc tính cùng thân thể duy nhất thuộc tính a? Vậy thì không phải là bao nhiêu trong đám người có thể tìm ra một cái, nhất định phải xem cơ duyên, chỉ nhìn đối với tư chất xưng hô liên minh bạch có bao nhiêu hiểm có: Thánh Thể.

Cái gì tuyệt thế thiên tài, cái thế thiên tài tại Hồn Thể duy nhất thuộc tính mặt người trước cũng là cận bã, trong giới tu hành tự mình liền xưng Thánh Thể tu sĩ là đại đạo con nuôi!

Đây cũng không phải là khuếch trương, phải biết, liên Liên Kỳ hỏa Kỳ Thủy thành tinh hỏa yêu cùng Thủy Yêu đều không nhất định là đơn thuộc tính Thánh Thể.

Về phần giống Tô Bắc loại này Hồn Thể Hòa Hành Song Thánh Linh Thể a? Lật khắp Cửu Châu Tu Hành Giới sở hữu điển tịch, chỉ sợ đều chưa chắc tìm được một cái, đây cũng không phải là đại đạo con nuôi, cái này rõ ràng cũng là đại đạo con ruột!

Có thể nói, chỉ cần Tô Bắc ngưng kết tự thân Đại Chu Thiên bước vào tu hành đường, như vậy dù là hấn cả ngày ngủ ngon, tu vi cũng có thể "Soạt soạt soạt" thẳng tắp tăng lên, với lại chỉ cần tâm hấn cảnh theo kịp, hấn tu hành đường liền sẽ vững chắc bằng phẳng, cái gì một cảnh một khoảng cách, một giai một ngày hỏ, ở trước mặt hấn toàn bộ là hất cái xì hơi đều có thể đá văng ra tảng đá nhỏ.

Đại giới a? Cũng là hấn ngủ một giấc liền sẽ tiêu hao hết có thể cung cấp cùng cảnh tu sĩ tiêu hao rất dài một đoạn thời gian tu hành tự nhiên. . . Cái này rất dài, là theo hấn cảnh giới tăng lên mà tăng lên, siêu phàm giai khả năng vẫn chỉ là mấy ngày, Tề Thiên Cảnh có lẽ cũng là mấy chục năm.

Tuy nhiên Tô Bắc Tiên Thiên hồn phách tàn khuyết điểm cũng thế tất sẽ đối với hấn tu hành đường tạo thành ảnh hưởng rất lớn, điểm này, ở đây ba người cũng còn không có ý thức được.

Có thể đoán được là, Tô Bắc cái miệng này tất sẽ là toàn bộ Cửu Châu Tu Hành Giới ác mộng.

Đương nhiên, loại này xưa nay chưa từng có "Tai họa ngầm" Tô Thanh Huyền cũng không biết nói, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng nàng vì là Song Thánh thân thể thất thất thết lên.

Tô Bắc một mặt mộng so nghe nhà mình tỷ tỷ "Bá bá, bá bá" nói một đồng lớn, xong việc mà chỉ hỏi một vấn đề: "Có thể làm màn thầu?"

Nước bọt đều nói làm Tô Thanh Huyền nghe vậy sững sờ, đáp: "Không biết, tuy nhiên có thể đánh."

"Hừ", Tô Bắc bữu môi một cái, trong nháy mắt liền đem trong lòng đối với mình là cái gì Song Thánh thân thể này một tia hiếu kỳ cho bóp tắt, "Lại có thể đánh cũng không thể làm màn thầu dùng."

Tiểu khát cái dù cho là từ giai đoạn thấp thô tục dưới cấp bậc Cửu Oa biến thành cao đoạn xa hoa có nội hàm Tô Bắc, thế giới quan vẫn như cũ giản dị đến tục không chịu được.

Tô Thanh Huyền một mặt mộng so nhìn thấy Tô Bắc, giờ phút này nàng trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu đang không ngừng quanh quẩn: "Cô này hẳn là đến có bao nhiêu trí chướng mới có thể giống như một cái đinh đầu bên trên tất cả đều là vũng hồ thiếu thông minh chăm chỉ a. . ."

Tô Bắc chú ý lực từ đầu đến cuối đều không được tại chính mình là cái gì Song Thánh thân thể bên trên, hần thừa dịp Tô Thanh Huyền mộng so hồ sơ miệng chuyển tới phía sau nằng, trái ngó ngó, phải ngó ngó, nhìn nửa ngày cũng không tìm được Tô Thanh Huyền cái đuôi, sau cùng nào từ co lại, đưa tay đi vén Tô Thanh Huyền váy.

Chỉ nghe được "Ba" một tiếng, Tô Bắc liền lấy cái mộng về phía sau bình sa lạc nhận kiểu ưu mỹ tư thế bay ra ngoài.

Cũng may Tô Thanh Huyền bản năng xuất thủ về sau, kịp thời nhớ tới vén chính mình váy Đấng Đò Từ là nhà mình thiếu thông minh đệ đệ, lại kịp thời tại một phần ngàn nháy mắt trong nháy mắt thu hồi Thần Tượng cấp lực lượng, mới không có tạo thành "Sắc lang đệ đệ sắc tâm đại phát phi lễ gia tỷ, tỷ tỷ phần mà ra tay đánh chết đệ đệ" tám giờ hồ sơ thảm kịch.

Tô Bắc miệng sùi bọt mép gian nan đứng lên, một mặt bị phẫn, "Lại lừa gạt ta, nói xong có thể đánh đâu?"

"Gâu!" Hần lời mới vừa vừa nói xong, sân luyện công bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng Cuồng Nộ tiếng chó sủa, Tô Thanh Huyền ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, liền gặp một đầu đứng lên chỉ ít có một người cao, toàn thân ướt sũng còn dính đầy vụn cỏ Hắc Bối đại lang cầu điên cuồng hướng phía chính mình vọt tới, sau lưng nó còn đi theo một đoàn cầm trong tay còn bông hạ nhân.

"Chỗ nào tới chó hoang?" Nàng nghi hoặc lầm bầm một tiếng, hững hờ nâng lên giống như mỡ đông thon dài thủ chương liền chuẩn bị một bàn tay chụp chết đầu này phát cuồng đại lang cầu.

Nhưng nàng một chương này không có đập đến xuống dưới, bởi vì Tô Bắc đã reo hò từ phía sau nàng lao ra, cao hứng bùng bùng giang hai cánh tay đón lấy đầu kia phát cuồng đại lang cầu.

"Đại Hoàng."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 7: Đại Hoàng

Trở về trang sách

Tô Bắc hoan hô xông đi lên, không để ý Đại Hoàng trên thân Lộ Thủy cùng vụn cỏ ôm nó liền thân mật dùng lực xoa nắn nó đầu, "Đại Hoàng Đại Hoàng, người làm sao tìm được chỗ này?"

"Gâu gâu. . ." Đại Hoàng không để ý tới Tô Bắc, giỡn dựa lấy không ngừng hướng Tô Thanh Huyền sủa inh ỏi, âm thanh thê lương hung ác, nhìn chỉ cần Tô Bắc buông lỏng tay, nó liền sẽ lập tức xông đi lên giống như Tô Thanh Huyền liều mạng.

Nó lúc đến khi thấy Tô Thanh Huyền một chân đạp bay Tô Bắc, hiển nhiên là nghĩ lầm nàng đang khi dễ Tô Bắc.

Tô Thanh Huyền thân là một vị Chân Ngã Giai cường giả đương nhiên sẽ không sợ một đầu phổ thông đại lang cầu, nàng lao đảo đi đến Tô Bắc bên người, ngạc nhiên ngoẹo đầu dò xét Đại Hoàng, "Đây chính là người tại Nhạn Sát Quan nuôi chó?"

"Ồ gâu gâu. . ." Mắt nhìn lấy Tô Thanh Huyền tới gần, Đại Hoàng gọi tiếng càng phát ra hung ác, giỡn dựa lực lượng cũng lập tức rất nhiều, cảm giác mình nhanh đề không được nó Tô Bắc vội vàng trấn an nó nói: "Đại Hoàng người đừng làm rộn, đây là ta tỷ tỷ, vừa giống như ta chơi đùa, không cho phép người cắn nó."

Làm cho người ngạc nhiên là, Đại Hoàng vậy mà thật tốt giống nghe hiểu một dạng, sủa inh ỏi âm thanh trong nháy mắt im bật mà dừng, nó quay đầu lại, nghiêng đầu hoang mang nhìn xem Tô Bắc, một đôi Thần Khí Đại Nhĩ Đóa run rẩy không ngừng, tựa hồ là đang hỏi "Thật a?"

Sớm chiều ở chung vài chục năm, một người một chó đã sớm luyện thành một ánh mắt mà liền có thể lĩnh hội đối phương ý tứ ẩn ý, Tô Bắc lúc này liền khiến cho sức lực gặt đầu, "Chân chân, nằng là ta tỷ tỷ, cũng chính là tỷ tỷ người, là chúng ta thân nhân, không cho phép người đối với tỷ tỷ gọi bậy."

Bên cạnh Tô Thanh Huyền khoe miệng co lại, bị trở thành một đầu đại lang cầu tỷ tỷ để cho nàng tâm lý khó chịu vô cùng, chỉ có thể không ngừng ở trong lòng mặc niệm "Cỏ nãi nãi thiên sinh lệ chất, cực kì thông minh, mới không cùng thiếu thông minh chấp nhặt đâu?"

Đại Hoàng run run lỗ tai, hướng Tô Thanh Huyền hữu khí vô lực hoạt động một chút cái đuôi, liền xem như bắt chuyện qua, sau đó vừa quay đầu liền

đem một cái đầu to luồn vào Tô Bắc trong ngực dùng sức cọ a cọ, trong cổ họng còn không ngừng phát ra trầm thấp ừm ừm "Ồ ồ" âm thanh, tựa hồ là đang chất vấn Tô Bắc vì sao vứt xuống nó.

Tô Bắc sờ lấy Đại Hoàng giống như vừa gầy một vòng thân thể, trông mắt cũng có chút phồng hờn, "Ta không phải cố ý roi xuống ngươi, ngày đó tỷ tỷ mang ta đi rất gấp, ta chưa kịp để cho nàng mang lên ngươi, ta vốn là chuẩn bị ngày hôm nay liền tìm tỷ tỷ đi đón ngươi, không nghĩ tới chính ngươi tìm đến."

Nghe được Tô Bắc giải thích, Đại Hoàng không được nhe răng, ngẩng đầu liếm liếm Tô Bắc cái cằm về sau, thân thể chậm rãi mềm xuống dưới, lỗ tai cũng chậm chậm cúi xuống dưới, toàn bộ chó tinh khí thần mà cơ hồ là tại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến mất lấy, mấy hơi ở giữa liền mềm cộc cộc bày tại Tô Bắc trong ngực, cùng vừa rồi hướng về phía Tô Thanh Huyền hung mãnh sữa ỉnh ỏi bộ dáng so ra, nhất định cũng là như là hai chó.

Tô Bắc kinh hãi, vội vàng ôm Đại Hoàng dùng sức đong đưa hô lớn: "Đại Hoàng, ngươi làm sao? Đại Hoàng?"

Vô luận hán gọi thế nào hô, Đại Hoàng đều không có giống như thường ngày dùng đầu to cọ hán, chỉ là bất lực lấy hoạt động cái đuôi đáp lại hán, đục ngầu hai mắt liên tục nháy a nháy, tựa hồ có nhắm lại xu thế.

Làm một con chó tới nói, Đại Hoàng hiện tại niên kỷ đã tương đương với kỳ diệt lão nhân, vì là tìm tới Tô Bắc nó không biết không ăn không uống đuổi bao xa đường, sống đến bây giờ trừ nói là kỳ tích bên ngoài, cũng chỉ có thể nói là nó đối với Tô Bắc trung thành đang chống đỡ nó, hiện tại nó tìm tới Tô Bắc, xác nhận không ai khi dễ Tô Bắc, nó liền rút cuộc nhịn không được.

Tô Bắc gấp đến độ nước mắt đều đi ra, quay đầu một cái nắm chặt Tô Thanh Huyền tay luôn miệng nói: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ngươi mau cứu Đại Hoàng đi, ta không thể không có nó a."

Tô Thanh Huyền thấy thế cũng không nhiều lời, nhẹ nhàng gật gật đầu sau khi liền cúi người đưa tay khoác lên Đại Hoàng trên đầu, lòng bàn tay tuôn ra một cỗ xanh mờ mờ chân nguyên chậm rãi rót vào Đại Hoàng trong cơ thể.

Tô Bắc khẩn trương nhìn xem Đại Hoàng, e sợ cho nó cứ như vậy nhắm mắt lại, cũng không tiếp tục mở ra. . . Hán không có chú ý tới, Tô Thanh Huyền chân nguyên rót vào Đại Hoàng trong cơ thể sau khi thần sắc tối sầm lại, nhìn xem hán muốn nói lại thôi.

Nhưng nàng chưa kịp nói ra chút gì, ánh mắt lại bỗng nhiên chuyển hướng Đại Hoàng, khuôn mặt hiện lên âm tình bất định chi sắc.

Tô Bắc chỉ thấy tỷ tỷ phát ra thanh quang chảy vào Đại Hoàng trong thân thể không lâu, Đại Hoàng trên thân khô héo da lông liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ sáng lên, đục ngầu âm đạm ánh mắt cũng dần dần có thần thái, ngay cả mềm cộc cộc lỗ tai đều đứng lên.

Hán cao cao nhấc lên tâm buồng xuống, ôm Đại Hoàng cổ tại nó bên tai nhẹ nhàng nói ra: "Đại Hoàng ngươi đừng sợ a, có tỷ tỷ tại, ngươi không có việc gì, về sau cũng không thể lại hung ác tỷ tỷ, nghe được không! Lại hung ác ta đánh ngươi nha."

Chậm rãi tinh thần Đại Hoàng ngoác ngoác cái đuôi, giống như đang nói, "Ta nghe được a, ngươi không cần lái nhái có được hay không?"

Đại Hoàng là tinh thần, Tô Thanh Huyền tron bóng trên trán đã từ từ chảy ra một tầng tinh mịn mồ hôi, thu tay lại thời điểm, nàng vẫn còn ở hơi hơi phát run.

Một vị Chân Ngã Giai cường đại tu sĩ lại bởi vì cứu một con chó mà một môi thành dạng này?

Nàng vừa thu lại tay, Đại Hoàng liền vô cùng tinh thần nhảy dựng lên run run trên thân vụn cỏ, mở ra hai cái chân trước liền nhào về phía Tô Bắc.

"Oa oa" Tô Bắc cũng vui chơi nhảy dựng lên, siết quả đấm bày ra nghênh kích tư thế, "Ha ha, Bồn Cầu, ăn ta một bộ Vương Bát Quyền!"

Một người một chó rất nhanh liền nhào thành nhất đoàn.

Tô Thanh Huyền đứng tại chỗ, ánh mắt nghi ngờ không thôi nhìn qua Đại Hoàng, nhân nhật Diệp lông mày nhăn lại tới sau khi lại tiến hành, lộ ra tâm sự nặng nề.

Lão quần gia chú ý tới nàng thần sắc nhỏ giọng hỏi: "Tiểu thư, làm sao?"

Lão quần gia tại Tô gia làm nô mấy trăm năm, trung thành tuyệt đối, Tô Thanh Huyền đối với hán đương nhiên sẽ không có cái gì che lấp: "Nguyên thúc, ngươi nói Tiểu Bắc con chó kia, không được, Đại Hoàng là thế nào tìm tới chỗ này tới?"

Lão quần gia nghe vậy cũng chặt chẽ nhíu mày, "Lão nô vừa rồi cũng một mực đang nghĩ vấn đề này, tạm thời không nói Nhận Sát Quan rồi chúng ta Thanh Khâu khoảng chừng một ngàn tám trăm bên trong, vền vền chỉ nói chúng ta Thanh Khâu động thiên đại trận, nếu không có trận dẫn chính là Phản Hư Chân Quân cũng không dám tự ý đi vào một bước, nó một con chó đến là thế nào tiến đến? Thủ Trận đám kia oắt con lại hoang đường, cũng không thể là vì một con chó rút lui đại trận a? Chẳng lẽ động thiên đại trận xảy ra vấn đề?"

Một mực nói Thanh Khâu là Cửu Châu nổi danh phúc địa động thiên, kia cái gì gọi phúc địa động thiên?

Phúc địa động thiên khởi nguyên từ Đại Hoàng thời đại, khi đó Thiên Địa Sơ Khai Bách Tộc cùng tồn tại, đại địa bên trên quanh năm loạn chiến không nghỉ, một chút tu thành Đại Pháp Lực Đại Hoàng cự kinh vì để tộc nhân khỏi bị chiến loạn hỗn loạn, lấy ngập trời đại năng cường ép cầm một mảnh địa phương từ đại địa bên trên xé rách, dung hợp đến một chút phụ thuộc Đại Hoàng nhưng lại độc lập với Đại Hoàng bên ngoài vết nứt không gian bên

trong, sáng tạo ra một phương cùng Giới Tử nạp Tu Di không gian pháp bảo một cái tính chất có thể di động kiểu bí cảnh, cung cấp tộc nhân ở lại, về sau theo Đại Hoang phá nát, thiên địa linh khí ngày càng mỏng manh, trước kia những cái kia bị xé nứt phúc địa động thiên ngược lại bởi vì bí cảnh ngăn trở linh khí tiêu tán biến thành thiên hạ vô số Tu Hành Giả sở hướng hướng về thánh địa tu hành, lúc này mới bị xưng là phúc địa động thiên.

Tất nhiên phúc địa động thiên là độc lập với Cửu Châu bên ngoài bí cảnh, như vậy tự nhiên không thể nào là người nào muốn vào đều có thể tiến vào công cộng hoa viên, không nói đến phúc địa động thiên cửa vào bình thường đều rất bí mật còn sắp đặt chướng nhãn pháp, vèn vèn là những khai ích đó phúc địa động thiên Đại Hoang cự kinh lưu lại động thiên pháp trận, liên xa xa không phải bây giờ Cửu Châu Tu Hành Giới những này xám đời cháu mà Hùng Hải Tử có khả năng khiêu chiến.

Đây cũng là Bắc Minh Châu những này Đại Hoang yêu tộc tàn đời sau có thể tại Đại Hoang phá nát, Sơn Hải chung kết hai đại cải thiên hoán địa hạo kiếp bên trong còn sống sót lớn nhất ý vào.

Tô Thanh Huyền thoảng qua một suy nghĩ, liền quả quyết lắc đầu nói: "Động thiên pháp trận không có vấn đề, sáu ngày trước ta đi Nhạn Sát Quan nghênh cha thi cốt thì động thiên pháp trận đều còn tại vận chuyển bình thường, với lại nếu như động thiên pháp trận thật xảy ra vấn đề, ta không có khả năng một điểm không biết."

Lão quân gia đồng ý gật gật đầu, động thiên đại trận là Thanh Khâu Hồ Tộc sinh tồn căn bản, muốn thật xảy ra vấn đề ai cũng không dám, cũng phong tỏa không tin tức.

"Còn có!" Tô Thanh Huyền hướng vẫn còn ở cùng Tô Bắc đưa giỡn Đại Hoàng dương dương tron bóng cái cảm, "Vừa rồi ta cảm chân nguyên rút vào Đại Hoàng trong cơ thể thời điểm, rõ ràng cảm giác được nó đã đến đầu hết đèn tắt, vô lực hồi thiên cấp độ, nhưng ngay tại ta chuẩn bị rút về chân nguyên thời điểm, ta chợt phát hiện ta chân nguyên vậy mà thiếu một nửa!"

"Thiếu một nửa?" Lão quân gia cũng có chút kinh ngạc, "Vô duyên vô cớ làm sao lại thiếu một nửa đâu?"

Tô Thanh Huyền lại giương tron bóng cái cảm, tuyết trắng cổ liền giống như Thiên Nga giống như, "Ngài khi nó hiện tại là hồi quang phản chiếu?"

Lão quân gia sững sờ, sắc mặt khê biến thành hơi thay đổi, "Tiểu thư là nói, con chó kia vậy mà có thể hấp thu ngài chân nguyên khôi phục sinh mệnh lực?"

Tô Thanh Huyền cười khò lắc đầu, "Ta cảm thấy dùng thôn phệ càng thỏa đáng một chút."

Lão quân gia lông mày chặt chẽ nhăn thành "Xuyên" chữ: "Có ý tứ gì?"

Tô Thanh Huyền hạ thấp giọng, "Ta phát giác nó đang hấp thu ta chân nguyên về sau, có thử qua rút về chân nguyên, nhưng này thì ta phát hiện, ta chẳng những không rút về được, trúng liền đoạn chân nguyên cung cấp đều làm không được. . . Cùng nói là ta đang cấp nó rút vào chân nguyên, không bằng nói là ta đang bị động bị nó rút ra chân nguyên."

Lão quân gia thần sắc cuối cùng thay đổi, "Con chó này vậy mà như thế tà môn. . . Tiểu thư ngài mà lại an tâm, lão nô cái này đi đánh chết đầu này tà vật."

Tô Thanh Huyền kéo lại hần, "Ngài chớ làm loạn, ta cảm giác được ra, nó đối với ta không có gì ác ý, đối với Tiểu Bắc cũng là thật lòng trung thành chuyên nhất, ngài vọng vừa rồi nó nhìn thấy ta đập bay Tiểu Bắc thì liệu linh muốn cùng ta liều mạng bộ đáng?"

Lão quân gia thái độ kiên quyết lắc đầu, "Không được, vô luận như thế nào lão nô đều quyết không thể để cho một đầu tà vật ở tại trong phủ."

Tô Thanh Huyền đem khuôn mặt nghiêm, "Nguyên thúc, ta biết ngài là tốt với ta, nhưng ta càng hy vọng ngài cũng có thể chân tâm thực ý coi Tiểu Bắc là thành chúng ta cửu vĩ phủ thiếu gia, lo lắng nhiều suy nghĩ hần cảm thụ."

Tô Thanh Huyền thái độ kiên quyết, lão quân gia cũng không có cách nào làm trái, chỉ có thể than thở hành lễ nói: "Lão nô nghe tiểu thư, nhưng tiểu thư ngài nhất định phải đề cao cảnh giác, một khi cái này tà vật có bất kỳ dị động, nhất định phải lập tức xuất thủ cảm đánh chết, tuyệt đối không thể bởi vì một thời mềm lòng cảm chính mình đặt trong nguy hiểm a!"

Tô Thanh Huyền cười cười, "Không có ngài nói khoa trương như vậy, Đại Hoàng cũng là một con chó, tuy nhiên thân thể nó bên trong không biết giấu cái gì ta không hiểu đồ vật, nhưng nó cũng là một con chó. . ."

Nàng lời nói cũng còn chưa nói xong, liền nhìn thấy Đại Hoàng vung lấy đầu lưỡi, ngoắt ngoắt cái đuôi, một mặt ngu xuẩn giống hướng chính mình vọt tới, mà Tô Bắc đang đứng tại nó phía sau hướng chính mình ngoắt nói: "Tỷ tỷ, tới cùng nhau chơi đùa con a!"

Lão quân gia gặp Đại Hoàng tới, lập tức liền kéo căng thân thể gắt gao nhìn chăm chăm Đại Hoàng, hai tay còn ần ần có thanh quang thoảng hiện.

Tô Thanh Huyền biểu hiện trên mặt ngược lại là không có gì biến hóa, nàng xoay người vỗ nhè nhẹ đập Đại Hoàng đầu, cười đáp lại nói: "Vẫn là chính các người chơi đi, tỷ tỷ nhưng đánh không thắng Đại Hoàng."

Không biết là bởi vì Tô Bắc rất thân cận Tô Thanh Huyền, hay là bởi vì Tô Thanh Huyền cứu mình nhất mệnh, Đại Hoàng nhìn qua đối với Tô Thanh Huyền rất có vài phần thân cận chi ý, xông lại vây quanh Tô Thanh Huyền chuyển vài vòng, còn liếm liếm tay nàng, sau đó mới quay người tiếp tục vung lấy đầu lưỡi, ngoắt ngoắt cái đuôi tìm Tô Bắc đùa giỡn đi. . . Tại Nhạn Sát Quan thời điểm, nó thể nhưng là trừ Tô Bắc, ai cũng không cho tới gần.

Tô Thanh Huyền hướng lão quần gia nhắc nhắc tay, cười nói: "Ta nói nó chỉ là một con chó a?"

Lão quần gia tán đi hai tay quanh quần thanh quang, "Dù sao ngài chó khinh thường, cắn người con chó thường thường cũng là không gọi."

"Uông uông uông. . ."

Tô Thanh Huyền trên mặt ý cười càng đậm, "Ừ, nó gọi."

Lão quần gia: ". . ."

Tô Thanh Huyền: "Tốt, thời điểm cũng không còn sớm, ngài đi trước chuẩn bị cơm trưa đi. . . Về sau mỗi bữa ăn đều chuẩn bị thêm một điểm, nhà chúng ta thế nhưng là càng ngày càng náo nhiệt."

Lão quần gia bắt đầu đi gật gật đầu, quay người than thở rời đi.

Tô Thanh Huyền chấp hai tay, nhìn ra xa tại đang tại mặt đất lẫn lộn một người một chó, trong miệng nhỏ bé không thể nhận ra nhẹ giọng ní non nói: "Một cái trời sinh hồn phách tàn khuyết Song Thánh thân thể, một đầu có thể thôn phệ chân nguyên tà môn đại lang cầu, cha a, ngài cầm Tiểu Bắc đưa đến thân nữ nhi bên cạnh đến là có ý tứ gì a?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 8: Cơm tối

Trở về trang sách

Trong sảnh, hơn mười người ngồi vây quanh tại sáu cái Bát Tiên trước bàn vô cùng náo nhiệt ăn cơm trưa, đây là cửu vĩ phủ kéo dài rất nhiều năm thông lệ, mỗi ngày cơm trưa trong phủ tất cả mọi người cùng một chỗ ăn.

Tô Thanh Huyền ngồi tại lệch sảnh bên trong nhất chủ vị, cùng nàng cùng bàn mà ngồi tất cả đều là giống như lão quần gia trong phủ lão nhân.

Chỉ có nàng bên tay phải vị trí là trống không, mà cái kia ngồi ở vị trí này ăn cơm Tô Bắc lúc này đang bụng một cái bát nước lớn ngồi dưới đất sung sướng cùng Đại Hoàng cùng một chỗ ăn như gió cuốn.

Tô Thanh Huyền chính mình trong chén liền vài miếng rau xanh, lại không ngừng cho Tô Bắc bát nước lớn bên trong kẹp thịt, không phải sao, nàng lại kẹp lên một cái đùi gà phóng tới Tô Bắc trong chén, "Lại ăn đùi gà, người đang tại nhiều tuổi thân thể ăn nhiều một chút không có chỗ xấu."

"A a" miệng bên trong ngậm một khối xương sườn Tô Bắc gật gật đầu, hừ hừ một câu ai cũng nghe không hiểu là ý gì mơ hồ thanh âm về sau, vừa quay đầu liền đem trong chén đùi gà đưa tới Đại Hoàng bên miệng.

Đại Hoàng miệng bên trong đồng dạng ngậm một miếng thịt xương cốt gặm đến vang lên kèn kẹt, nhìn thấy trước mắt đùi gà, nó buông ra miệng bên trong thịt xương xé rách một cái, sau đó dùng cái mũi ừ ừ Tô Bắc tay.

Tô Bắc không cần nhìn Đại Hoàng liền biết nó ý gì, thu tay lại bên trong bị kéo một nửa đùi gà nhét vào miệng bên trong kéo một phát, sau đó lại đem sạch sẽ đùi gà xương nhét vào Đại Hoàng miệng bên trong.

Xương cốt Đại Hoàng là ai đến cũng không có cự tuyệt, há mồm giống ăn kẹo đậu một dạng nhai ba nhai ba liền nuốt vào.

Người chó hợp tác Vô Gian, đùi gà cái xác không hồn.

Cùng Đại Hoàng chia ăn một cây đùi gà, Tô Bắc chính mình không cảm thấy bản thiu mất mặt, trong sảnh rất nhiều nô bộc nhưng là liền tiếp ghé mắt dò xét vị này tiện nghi thiếu gia, trong ánh mắt có chế giễu, có khinh miệt, cũng có có xem thường.

Ngồi tại Tô Thanh Huyền một bên khác lão quần gia nhìn xem một màn này càng là xanh cả mặt, "Tiểu thư, ngài liền mặc kệ quần thiếu gia?"

Tô Thanh Huyền giống như không có chú ý tới những nô bộc đó ánh mắt, một tay bám lấy tron bóng cái cầm ánh mắt nhu hòa nhìn qua Tô Bắc, đẹp mắt hạnh phúc thành thành nguyệt nha.

Nghe được lão quần gia truyền âm, nàng không có quay đầu, chỉ là phong khinh vân đạm truyền âm nói: "Nguyên thúc, ngài là ta trưởng bối, ta không muốn trách cứ ngài, nhưng ngài không cảm thấy ngài gần nhất nói chuyện càng ngày càng không có đúng mực a?"

Nàng nói đến phong khinh vân đạm, lão quần gia nhưng là nghe được trong lòng đột nhiên ngưng tụ, trong lòng biết chính mình vừa rồi cử động để cho tiểu thư nhà mình có chút bất ổn.

Vừa rồi Tô Bắc cùng Tô Thanh Huyền từ Luyện Võ Trường trở về ăn cơm, từ nhỏ cùng Đại Hoàng cùng ăn cùng ở Tô Bắc vừa lên bàn, liền đương nhiên kéo qua bên cạnh cái ghế để cho Đại Hoàng cũng leo lên ngồi bàn, lão quần gia nhìn không được liền quanh co khuyên nhủ Tô Bắc cả người lẫn vật không thể cùng bàn, để cho chó lên bàn ăn cơm không hợp quy củ, làm trái Lễ Giáo.

Hắn cũng không biết Tô Bắc là thế nào lý giải hắn lời nói, nghe hắn lời nói sau khi dùng sức gật gật đầu, sau đó. . . Bụng chén liền ngồi vào mặt đất.

Hắn thăm mắng mình hồ đồ, Tô Bắc cho dù chỉ là lão gia nghĩa tử, đó cũng là cửu vĩ phu chủ người, nô lệ đại lân người thế nhưng là tối kỵ a!

Tô Thanh Huyền lần nữa hướng về Tô Bắc trong chén kẹp một khối xương sườn, sau đó để đĩa xuống, quay đầu đảo qua những cái kia vẫn còn ở liếc trộm Tô Bắc nô bộc, lần nữa truyền âm nói: "Ngài muốn thật có khoảng trống, liền cỡ nào dạy một chút bọn họ cái gì gọi là bản phận, Tiểu Bắc không cùng bọn hắn so đo là Tiểu Bắc đại khí, nhưng ta cái này làm tỷ tỷ, cũng sẽ không để cho hắn trong nhà mình chịu ủy khuất."

Ngữ khí vẫn như cũ phong khinh vân đạm, nhưng lão quần gia trên trán lại chảy ra từng tia từng tia mồ hôi ý, hắn biết, tiểu thư nhà mình là chân nô.

"đồng", Tô Bắc cầm dĩa đặc bát nước lớn phóng tới trên bàn cơm, sờ lấy căng tròn cái bụng nói: "Tỷ, ta ăn no."

Tô Thanh Huyền đứng dậy kéo Tô Bắc mở đồng nước đọng tay nói: "Vậy thì đi thôi."

"Ừ", Tô Bắc ứng một tiếng, quay đầu toét miệng hướng trong sảnh rất nhiều nô bộc cười nói: "Mọi người từ từ ăn, ta đi trước."

Chúng nô bộc nhao nhao đứng dậy hành lễ nói: "Tiểu thư, thiếu gia đi thông thả."

Tô Thanh Huyền nhìn cũng chưa từng nhìn rất nhiều nô bộc liếc một chút, mặt không biểu tình lời kéo Tô Bắc thản nhiên đi ra ngoài, sau lưng Đại Hoàng quay đầu nhìn về rất nhiều nô bộc thử nhe răng về sau, lưng lay cái đuôi nhắm mắt theo đuôi đi theo Tô Bắc rồi đi.

Đại Hoàng biểu hiện thấy lão quần gia trong lòng càng ngưng. . . Ngay cả Đại Hoàng đều phát giác được những này hạ nhân đối với Tô Bắc xem thường, có thể thấy được bọn họ biểu hiện được là có bao nhiêu rõ ràng.

Tô Thanh Huyền cùng Tô Bắc sau khi rời đi, trong sảnh bầu không khí lập tức liền sinh động, nhìn bọn họ từng cái trên mặt nụ cười châu đầu ghé tai, không cần đoán đều biết bọn họ đang thảo luận cái gì.

"Ba", lão quần gia trùng trùng điệp điệp cầm đĩa đập vào chén bên trên, thanh thúy thanh âm trong nháy mắt liền cầm trong sảnh làm ồn bầu không khí đè xuống.

Lão quần gia đứng lên, mặt trầm như nước nhìn khắp bốn phía, "Mọi người có phải hay không Good Day - Ngày đẹp đều qua dính nhau. . ."

. . .

Hai tỷ đệ làm bạn trở về sân luyện công.

Tô Bắc đuổi Đại Hoàng chính mình đi đùa giỡn về sau, lần nữa cùng Tô Thanh Huyền đối lập ngồi xếp bằng.

Tô Thanh Huyền thoáng qua xử lý suy nghĩ, nhủ lại nhu hòa Diệp lỏng mày nói khẽ: "Đệ đệ ngươi Hóa Hành Song Thánh thân thể hiếm thấy trên đời, tỷ tỷ có thể cho ngươi chỉ điểm không nhiều, Thanh Khâu bên trong chỉ sợ cũng tìm không thấy thích hợp ngươi tu hành công pháp."

Gặp Tô Bắc lộ ra mộng so biểu lộ, Tô Thanh Huyền lời nói xoay chuyển: "Những này tỷ tỷ phía sau sẽ chậm chậm giải thích cho ngươi nghe, hiện tại tỷ tỷ dạy ngươi một bộ hành công khẩu quyết, giúp ngươi ngưng kết Tiểu Chu Thiên, bước vào Hậu Thiên Cảnh."

Tô Bắc con mắt lóe sáng, hắn dường như không có nhớ kỹ, hậu thiên, Tiên Thiên, Bá Thể, Thần Tượng, Như Long những cảnh giới này hắn là nhớ kỹ.

Tô Thanh Huyền nhìn thấy hắn lập lòe tỏa sáng ánh mắt phía trong lòng tán thưởng gật gật đầu, có câu nói là hứng thú là tốt nhất lão sư, Thanh Khâu thiếu khuyết Cửu Châu Tu Hành Giới tàn khốc cạnh tranh áp bách, nếu Tô Bắc đối với tu hành sinh ra không hứng thú sẽ rất khó xử lý.

"Ngươi đã biết tu hành cấp thứ nhất siêu phẩm giai chia làm hậu thiên, Tiên Thiên hai đại cảnh giới, mà phân chia cái này hai đại cảnh giới cũng là Tiểu Chu Thiên cùng Đại Chu Thiên, nhân tộc nhục thân bên trong có nghiêm túc mười hai cùng Kỳ Kinh Bát Mạch, Thập Nhị Chính Kinh thông suốt vì là Tiểu Chu Thiên viên mãn cũng chính là Hậu Thiên Cảnh đại viên mãn, đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch vì là Đại Chu Thiên viên mãn cũng chính là Tiên Thiên Đại Viên Mãn.

Hôm nay tỷ tỷ muốn dạy ngươi hành công khẩu quyết tên là 《Bát Hoang Lục Hợp Bách Luyện công》, đây là một môn chỉ nhằm vào siêu phẩm giai hành công khẩu quyết, mặc dù không vào Cửu Châu cửu phẩm tu hành công pháp liệt kê, nhưng là Đại Hoang thời đại lưu truyền tới nay nhất đẳng Trúc Cơ Công Pháp, tu luyện tới cực hạn, siêu phẩm cũng có thể chiến Chân Ngã!"

Tô Bắc ánh mắt tròn trĩnh lên, không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại. . .

Nhật Lạc Nguyệt Thăng, hoa mắt vầng đầu Tô Bắc dẫn Đại Hoàng hữu khí vô lực đi vào gian phòng của mình.

Rõ ràng đến trưa, hần đều tại trí nhớ huyết vị cùng trong kinh mạch vượt qua, những cái kia ít thấy từ ngữ dễ cho chưa từng đọc sách hần cảm thấy bó tay toàn tập, lại cứ Tô Thanh Huyền làm lên chính sự lúc đến sau nghiêm túc vô cùng, không cho phép nửa điểm sai lầm, bất kỳ cái gì huyết vị, kinh mạch tên cùng vị trí nhớ lắm, nàng đều sẽ không lưu tình chút nào phê bình hần.

Cái này cùng Tô Bắc trong tưởng tượng học đánh nhau không giống nhau lắm, nhưng cũng cảm thấy mới lạ vô cùng, đặc biệt là Tô Thanh Huyền lấy tự thân chân nguyên tại hần trong kinh mạch du tẩu trợ hần cảm giác kinh mạch vị trí thì loại kia Băng Băng lạnh lạnh, để cho toàn thân hần nổi da gà lạnh lạnh khoái cảm nhất định cũng là thoải mái đến bùng nổ. . . Không có qua mấy ngày hần liền phát hiện mình bị Tô Thanh Huyền lừa gạt, hành công Trùng Mạch thời điểm chỉ có toàn thân như bị điện đao từ cát thịt kịch liệt đau nhức, vậy thì có cái gì thoải mái đến bùng nổ.

Tô Bắc nằm ở trên giường nghỉ ngơi, Đại Hoàng ngồi xổm ở bên giường dùng móng vuốt đào đào hần.

Tô Bắc nhẹ nhàng đá nó một chân, "Ta cũng đói a!"

Loại này vượt qua lời nói ngăn cách giao lưu phương thức cũng là không có người nào. . .

Cửu vĩ phù coi trọng quá trưa không ăn, nhà bếp qua giữa trưa đều khai hỏa, Tô Thanh Huyền chính mình đã sớm thói quen ban đêm cái gì không ăn, Tô Đại lão gia chính mình lại không tốt ý tứ nói, không phải sao, trở về phòng hậu nhân chó đều đói.

Đại Hoàng lại dùng móng vuốt đào đào chân hần, Tô Bắc ngẩng đầu lên, "Người nói chính chúng ta đi tìm ăn?"

Đại Hoàng ngoắc ngoắc cái đuôi.

Tô Bắc gãi cái ót ngẫm lại, thờ dài một hơi nói: "Làm sao tìm được a, ta ngay cả nhà bếp ở đâu cũng không biết."

"Cốc cốc cốc. . . Thiếu gia, ngài nằm ngủ a?" Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một đạo thanh âm cô gái.

Tô Bắc từ trên giường đứng lên, "Là Hoàn Châu tỷ tỷ a?"

"Thiếu gia, nô tỳ là nhà bếp nha hoàn Ngân Tỏa, đưa cho ngài com tới tới."

Nghe được com tới hai chữ, Tô Bắc hai mắt trong nháy mắt liền sáng đến giống như đèn lồng giống như, tranh thủ thời gian ba chân bốn cẳng tiến lên mở cửa.

Vừa mở cửa ra, Tô Bắc liền gặp được một cái nhìn không quen mặt thanh y thị nữ dẫn theo hai cái hộp com thanh tú động lòng người đứng ở ngoài cửa.

Đã sớm đói đến trước ngực dán phía sau lưng vừa nhìn thấy hai cái hộp com tâm nhãn liền bị "Ăn" hai chữ lấp đầy, liền làm cái gì không phải Hoàn Châu tiến đưa com tới tới nghi vấn đều trong nháy mắt ném đến sau đầu, tiếp nhận hộp com liền đem thanh y thị nữ nghiêng vào nhà, "Cảm ơn Ngân Tỏa tỷ tỷ, ta đang đói gần chết đâu, mau vào ngồi."

Ngân Tỏa che miệng cười đi theo Tô Bắc vào nhà.

Tô Bắc mời nàng sau khi ngồi xuống, căn bản không cần nàng động thủ, chính mình liền nhanh nhẹn mở ra hộp com, cầm trong hộp com đồ ăn truyền đến trên bàn, Đại Hoàng đứng tại hần bên cạnh, cũng là cầm một đầu cái đuôi đều lắc theo phong trào xe giống như.

"Đừng nóng vội, đừng nóng vội!" Tô Bắc nhanh nhẹn cầm thức ăn trên bàn cùng canh phân ra một nửa mà phóng tới Đại Hoàng trước mặt, sau đó mới nắm lên đĩa phong quyền tàn vân cầm đồ ăn phui đi đến trong bụng.

Ngân Tỏa ngồi tại Tô Bắc đối diện, nhìn xem hần không bám vào một khuôn mẫu tướng ăn trong lòng cũng không khỏi dâng lên một chút hảo cảm: Khó coi là khó xem một chút, nhưng là vui mừng a, hơn nữa nhìn đều tốt có khẩu vị.

Có câu nói là không phải người một nhà không được tiến vào một nhà cửa, Tô Bắc cùng Đại Hoàng sống nương tựa lẫn nhau vài chục năm, ăn ý đến ngay cả ăn com tốc độ đều không kém bao nhiêu, tại Tô Bắc cầm bày bàn dùng phượng hoàng Cà Rốt dứt tới trong miệng thời điểm, Đại Hoàng cũng đúng lúc cầm sau cùng một khối xương sườn nuốt vào, quay đầu đi ăn canh.

Chỉ gặp Đại Hoàng đang chuẩn bị cầm đầu lưỡi lườn vào thịnh chén canh bên trong, chợt giống như là người được cái gì, ngẩng đầu lên nhìn xem chén canh sau khi hướng dùng sức rút rút đen nhánh cái mũi.

"Oa, tốt no bụng!" Tô Bắc để đĩa xuống, một tay thỏa mãn vỗ căng tròn cái bụng, một tay bung lên chén canh chuẩn bị uống một cái.

Đúng lúc này, Đại Hoàng bỗng nhiên vọt lên, tại một đầu lật tung bàn ăn đồng thời, nhất trái từ liền đem Tô Bắc trong tay chén canh đổ nhào trên mặt đất.

Tô Bắc nhìn thấy trước mắt bay lên chén đĩa sững sờ, "Ta canh, Đại Hoàng người bồi ta!"

Đại Hoàng không có quần Tô Bắc, vừa rơi xuống đất thử lấy rằng liền hướng ngồi tại Tô Bắc đối diện Ngân Tòa vọt tới.

Máy mấn Tô Bắc phản ứng nhanh, nhìn thấy Đại Hoàng nhe răng trong nháy mắt liền biết nó phải lớn mở cắn giới, bay người lên đi đập ra Đại Hoàng, "Đại Hoàng ngươi làm gì?"

"Uông uông uông. . ." Dù cho bị Tô Bắc dốc sức lại, Đại Hoàng vẫn không có từ bỏ mở rộng cắn giới dự định, một bên kịch liệt giãy dụa lấy một bên thê lương hung ác hướng về phía Ngân Tòa sửa ỉnh ỏi.

Cái này khiến Tô Bắc ngẩng đầu nghi hoặc nhìn về phía Ngân Tòa. . . Đại Hoàng xưa nay không cắn người linh tinh, cắn cũng là khi để hai người bọn họ người xấu.

Ngân Tòa đã bị Đại Hoàng hung ác bộ dáng dọa đến thối lui đến cửa ra vào, thanh tú khuôn mặt nhỏ trắng bệch trắng bệch.

Đại Hoàng gọi tiếng quá lớn, rất nhanh liền kinh động toàn bộ cửu vĩ phù.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 9: Hoàng Tuyền Thủy

Trở về trang sách

Tô Thanh Huyền là cái thứ nhất đuổi tới, nằng vào nhà thời điểm, Đại Hoàng vẫn còn ở đối Ngân Tòa sửa ỉnh ỏi, mà sắc mặt trắng bệch Ngân Tòa tại thu thập rơi vãi một chỗ chén canh toái phiến.

"Chuyện gì xảy ra?" Tô Thanh Huyền nhìn xem điên cuồng Đại Hoàng cau mày một cái, nằng được chứng kiến Đại Hoàng yêu dị một mặt, không cho rằng nó sẽ không duyên vô cớ đối người khác sửa ỉnh ỏi.

Tô Bắc yên lặng ngấm liếc một chút luồng cuồng tay chân Ngân Tòa, ra vẻ thoải mái cười lão lĩnh nói: "Không có việc gì a, vừa rồi Ngân Tòa tỷ tỷ không cẩn thận dẫm lên Đại Hoàng cái đuôi, con hàng này lòng dạ hẹp hòi muốn báo thù đây."

Hắn biết vừa rồi chén kia canh có vấn đề. . . Không phải hắn có bao nhiêu thông minh, mà chính là hắn không giữ lại chút nào tin tưởng Đại Hoàng, Đại Hoàng không cho hắn uống chén kia canh, như vậy chén kia canh liền khẳng định không uống được.

Chỉ là tâm hắn mềm, vô luận chén kia canh có cái gì vấn đề, hắn đều không muốn để cho Ngân Tòa bởi vậy bị phạt.

Nhưng hắn sẽ nói lão, Đại Hoàng lại sẽ không nói dối.

Tô Thanh Huyền là ai? Trăm năm hồ ly tinh, Tô Bắc có thể lừa gạt được nằng? Nằng vừa nhìn Tô Bắc bộ dáng liền biết hắn đang nói lão, lại nhìn Đại Hoàng so sánh với buổi trưa nằng đá bay Tô Bắc thì kịch liệt hơn phản ứng, nằng phải trả không biết trong này có vấn đề, này nằng tu hành nhiều năm như vậy liền Chân Tu đến cầu thân đi lên.

Tô Thanh Huyền không để ý tới Tô Bắc, quay đầu nhìn về phía Ngân Tòa, thần sắc lạnh lùng, mắt hạnh bên trong lóe ra hung quang, "Tự ngươi nói nói đi, đến là thể nào một chuyện."

"Ba", Ngân Tòa trong tay chén đĩa toái phiến rơi xuống đất, hai đầu gối một khúc liền quỳ trên mặt đất, một bên dập đầu một bên kinh hoàng luôn miệng nói: "Tiểu thư, nô tỳ đáng chết, nô tỳ là bị mờ heo được tâm mới đem trộn lẫn có thuốc xổ bắt súp bụng cho thiếu gia, tiểu thư tha mạng a."

"Thuốc xổ?" Tô Thanh Huyền mày nhíu lại đến càng phát ra gấp, nằng đem ánh mắt chuyển qua rơi vãi một chỗ bắt súp bên trên, đưa tay nhẹ nhàng một chiêu, đã rút vào thẳm bên trong bắt súp vậy mà chậm rãi ngưng tụ thành giọt giọt thủy châu bay đến nằng trong lòng bàn tay.

Tô Bắc bỗng dưng mở to hai mắt, ngạc nhiên nói ra: "Áy, tỷ tỷ ngươi đây là cái gì ảo thuật đây? Dạy một chút ta thôi?"

"Im miệng!" Tô Thanh Huyền hoành hắn liếc một chút, rõ ràng là nghiêm túc biểu lộ, nhìn qua lại hết sức vũ mị, "Người không lớn mặt tử thật không nhỏ, dám lừa ngươi tỷ tỷ ta, lát nữa lại tìm ngươi tính sổ sách!"

"A." Tô Bắc trung thực.

Đại Hoàng nhìn thấy Tô Thanh Huyền trong lòng bàn tay từ từ lớn lên thủy châu, tựa hồ cũng minh bạch Tô Thanh Huyền đang làm gì, sửa ỉnh ỏi âm thanh chậm rãi liền tiêu hạ xuống, đổi thành không ngừng giờ lên chân trước hướng Tô Thanh Huyền thủ chương đào a đào, liền giống như người bị hại xác nhận Hung Khí thì liền thanh nói "Chính là cái này, chính là cái này" một dạng.

Tô Bắc một bàn tay đập vào nó trên móng vuốt, nỗ lực sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, "Liền ngươi nha nói nhiều."

Đại Hoàng ủy khuất hừ hừ, nâng lên đại não đến từ từ Tô Bắc cái cảm.

Tô Bắc xoa xoa nó đầu, có chút lo lắng nhìn về phía quỹ trên mặt đất không ngừng đập đầu Ngân Tòa.

Rất nhanh, Tô Thanh Huyền trong lòng bàn tay liền ngưng tụ ra lớn nhỏ cỡ nắm tay một đoàn bát súp, nâng đầu tiên là dùng cái mũi nghe, sau đó lại cau mày không biết từ chỗ nào lấy ra một cây ngân châm cắm vào trong bát súp tìm kiếm, Ngân Châm lấy ra sau khi sáng ngời vẫn như cũ, cũng không có thay đổi sắc.

Nhưng nâng lông mày cũng không có tiến hành, ngược lại càng nhăn càng chặt, nâng suy nghĩ mấy hơi, quay người đối bên ngoài khoát tay, trong lòng bàn tay bắn ra một đạo thanh quang.

"Tiểu thư, xảy ra chuyện gì?" Lúc này lại đến xa một chút lão quân gia cũng dẫn nhất bang nô bộc chạy tới, bọn họ còn không có vào nhà liền gặp được Tô Thanh Huyền đối ngoài phòng bắn ra một đạo chân nguyên, trong lòng bỗng nhiên liền dâng lên "Ra đại sự" suy nghĩ.

Tô Thanh Huyền nghiêm mặt xem lão quân gia liếc một chút, không nói chuyện.

Lão quân gia hơi có chút xấu hổ, trong phòng ba người, Tô Thanh Huyền không nói lời nào, Ngân Tòa chỉ lo đập đầu cầu xin tha thứ, Tô Thanh Huyền ở đây hẳn lại không tốt mở miệng hỏi thăm Ngân Tòa, sau cùng chỉ có thể hướng về Tô Bắc chuyển tới một cái hỏi thăm ánh mắt.

Tô Bắc nhỏ bé không thể nhận ra hướng Tô Thanh Huyền dương dương cái cảm, ra hiệu có nàng tại chính mình cũng không dễ nói chuyện.

Lão quân gia bắt đầu dĩ khê gât đầu, yên tĩnh chờ đợi Tô Thanh Huyền kết quả xử lý.

Cũng không lâu lắm, Tô Thanh Huyền vừa rồi bắn ra ngoài phòng thanh quang liền trở lại, còn vòng quanh một cái dải nửa xích mập mập chuột đồng.

Thanh quang đứng ở Tô Thanh Huyền trước mặt, đáng thương chuột đồng "Chi chi" kịch liệt gãy dựa lấy, Tô Thanh Huyền đưa tay đối chương tâm bát súp một điểm, lớn nhỏ cỡ nắm tay bát súp tự động phân ra to bằng móng tay tiểu nhất đoàn bay vào chuột đồng miệng bên trong cường ép rót hết.

"Chi chi. . ." Bị trút xuống một đoàn bát súp chuột đồng nhìn qua trừ bị dọa sợ bên ngoài không có bất kỳ cái gì biến hóa, vẫn như cũ Long Tinh Hồ Mãnh kịch liệt gãy dựa lấy. . . Không biến hóa cũng là biến hóa, Ngân Tòa chính mình cũng chính miệng nói trong bát súp trộn lẫn thuốc xỏ, nhưng cái này chuột đồng cũng không có tiêu chảy biểu hiện.

Cứ như vậy, một đám người hơn nửa đêm không ngủ được nhìn chăm chăm một cái phổ thông chuột đồng mãnh mẽ xem.

Tại mọi người nhìn soi mói, chuột đồng gãy dựa biên độ càng ngày càng nhỏ, gọi tiếng cũng càng ngày càng yếu ớt, sau đó. . . Tựa hồ là ngủ?

Lần này, tất cả mọi người cảm giác ra không đối: Một cái phổ thông chuột đồng phải có bao nhiêu lớn mật mới dám tại một đám nhìn chăm chăm "Quái vật khổng lồ" bên trong an toàn chìm vào giấc ngủ?

"Chẳng lẽ thiếu gia trong canh bị dưới thuốc mê?" Lão quân gia nói tiến lên một bước, đưa tay liền chuẩn bị đi gây chuột đồng xem xét nó trạng thái. . . Quả nhiên người già tinh, Quý Lão linh, hẳn một câu "Chẳng lẽ" cùng "Thiếu gia", liền bao hàm nói cho Tô Thanh Huyền "Ta không biết rõ tình hình, ta cùng ngài là một cái lập trường" các loại mấy tầng hàm ý.

Chuyện xưa mà nói có người địa phương liền có giang hồ, có yêu địa phương nếu cũng kém không nhiều.

Nếu là lúc trước, lại lớn sự tình Tô Thanh Huyền cũng liền như thế cho lão quân gia một bậc thang dưới, dù sao lão quân gia là nhìn xem nàng lớn lên trưởng bối, nàng cũng không muốn làm cho hắn khó xử, nhưng lần này, nàng hiển nhiên không định ăn lão quân gia một bộ này, "Đừng nhúc nhích nó!"

Lão quân gia tay cứng đờ, yên lặng lui về Tô Thanh Huyền sau lưng, sắc mặt nghiêm túc. . . Cho dù là bị Tô Thanh Huyền quát lớn, hắn cũng không phải không thu hoạch, chỉ ít, hẳn hiểu rõ hai việc: Một, chuyện này thật rất nghiêm trọng, không phải vậy tiểu thư sẽ không không cho hắn dưới bậc thang; hai, tiểu thư xa so với hắn tưởng tượng càng trọng thị Tô Bắc, về sau tại đối đãi Tô Bắc sự tình bên trên, hẳn nhất định phải càng thêm cẩn thận.

Lão quân gia đều bị quát lớn, hẳn nô bộc thì càng không dám nói xen vào, trong lúc nhất thời, Tô Bắc trong phòng lần nữa khôi phục yên lặng, chỉ có Ngân Tòa "Thùng thùng" đập đầu âm thanh vẫn còn ở không ngừng vang lên.

Lần này yên lặng không có tiếp tục bao lâu, liền bị từng tiếng tiếng kinh hô đánh vỡ: Cái kia ngủ chuột đồng, trên thân thịt vậy mà tại từng khối thường thường rơi xuống!

Đầu tiên là da lông, sau đó là huyết hồng, vẫn còn ở không ngừng co rút huyết nhục, béo mập ngũ tạng lục phủ, cuối cùng là mới là xương cốt. . . Lớn nhất làm cho người hoảng sợ là, ở bên trong bắn rơi xuống trước đó chuột đồng dĩ nhiên thẳng đến duy trì ngủ say, hai cái máu thịt be bét móng vuốt còn nhẹ

nhẹ đào đào đắm máu gương mặt, lẫn lộn không biết chính mình xương cốt đều đã trần trụi trong không khí.

Cho đến chết, chuột đồng đều không có phát ra rít lên một tiếng.

Tô Bắc dọa sợ, trông mắt đều co lại thành cây kim.

Ngay cả một mực đang không ngừng dập đầu Ngân Tỏa đều mòng so, miệng mở rộng trong cổ họng không được phát ra "Ôi Ôi" khàn giọng phong thanh.

Lão quần gia không có kinh hô, hần cau mày nhìn chăm chú chuột đồng hồi lâu, bất thành linh mở miệng nói: "Đây là Hoàng Tuyền Thủy!"

Hoàng Tuyền Thủy, tên như ý nghĩa, uống tiền đưa ngươi xuống hoàng tuyền nước, là trong giới tu hành rất hiếm thấy một loại kỳ độc, loại độc này chưa cùng huyết nhục tiếp xúc trước đó Vô Sắc Vô Vị Vô Độc, tầm thường trác độc phương pháp đối với căn bản vô dụng, mà một khi tiếp xúc đến huyết nhục liền chẳng mấy chốc sẽ hóa thành cuồng liệt nhất Hóa Thi Tán, cảm hóa thành một vũng máu, với lại loại độc này kèm thêm mãnh liệt gây ảo ảnh hiệu quả, ý chí yếu kém tu sĩ trúng cái này Độc Hậu ngay cả chết cũng không biết chính mình là thế nào chết!

Tô Thanh Huyền tán đi không chế chuột đồng chân nguyên, một tấm khuynh quốc khuynh thành khuôn mặt lạnh đến giống như Vạn Tái Hàn Băng, nàng bỗng nhiên quay người lại, đưa tay liền một chương vô hướng về Ngân Tỏa cái trán.

"Tỷ", thời khắc máu chót Tô Bắc nhào tới, gắt gao ôm lấy Tô Thanh Huyền tay, "Đừng đánh Ngân Tỏa tỷ tỷ."

Hắn thật có điểm thiếu thông minh, liền Tô Thanh Huyền nhất chương, nếu là hạ xuống mười cái Ngân Tỏa đặt xuống một khối cũng phải chết.

Tô Thanh Huyền quay đầu xem Tô Bắc, lạnh như băng xuyên con ngươi không có chút nào hòa hoãn ý tứ, "Buông tay!"

Tô Bắc tâm lý vẫn còn ở ứa ra hàn khí, một cổ trước đó chưa từng có lãnh ý cồng đến hắn không được phát run, hai chân cũng mềm đến lợi hại, nhưng hắn lại như cũ gắt gao ôm lấy Tô Thanh Huyền cánh tay không chịu buông ra, "Ngươi không được đánh Ngân Tỏa tỷ tỷ ta liền buông tay."

Hắn có thể cảm giác được Tô Thanh Huyền tâm sôi trào đến sắp bùng nổ tức giận, nhưng càng như vậy, hắn càng là không thể thả tay. . . Nếu như Tô Thanh Huyền chỉ là răn dạy Ngân Tỏa hai câu hoặc là cảm sọi đăng quát một hồi, Tô Bắc mới sẽ không nhào lên nhiều chuyện, dù sao Ngân Tỏa xác thực làm chuyện xấu, nhưng hắn rõ ràng cảm giác được Tô Thanh Huyền giữa lông mày lẫn lộn sát ý.

Hắn không muốn nhìn thấy người chết, càng không muốn người khác bởi vì hắn mà chết.

Nhìn thấy chuột đồng kinh dị kiểu chết, lại nhìn thấy tiểu thư nhà mình cồng đến mặt chết sắc, lão quần gia bọn họ không có một cái dám mở miệng nói chuyện, với lại bọn hắn cũng đều cảm thấy Ngân Tỏa đáng chết, tiểu thư giết nàng là đang gia pháp, tự nhiên cũng liền không ai lên khuyên Tô Thanh Huyền.

Chỉ có Tô Bắc cái này Tiên Thiên thiếu thốn xấu phách thiếu thông minh.

Tô Thanh Huyền bình tĩnh nhìn xem Tô Bắc, Tô Bắc cũng kiên trì quật cường nhìn xem Tô Thanh Huyền, giằng co hồi lâu, Tô Thanh Huyền ánh mắt cuối cùng là dần dần hoà hoãn lại, nàng thở dài một hơi, thu về bàn tay nhẹ nhàng ôm lấy run lấy bấy Tô Bắc, "Đừng sợ, có tỷ tỷ tại, không ai có thể thương tổn chúng ta Tiểu Bắc."

Tô Bắc gắt gao nắm bắt Tô Thanh Huyền mép váy không được buông tay, nhò gầy thân thể run giống như là trong gió cỏ dại.

Hắn nếu rất muốn ưỡn ngực đối tỷ tỷ nói một câu "Ta không sợ", nhưng hắn là thật dọa sợ.

Hắn từng coi là hung ác nhất người xấu cũng là Nhạn Sát Quan trong kia chút bởi vì một chút chuyện nhỏ liền đánh chửi hần Phú Gia Thiếu Gia, nhưng vừa rồi một màn kia nói cho hắn biết, người xấu tâm xa xa so với hắn tưởng tượng còn ác độc hơn, người xấu thủ đoạn cũng xa xa so với hắn được chứng kiến càng tàn khốc hơn.

Riêng là cổ này ác ý vẫn là hướng về phía hắn tới.

Cảm nhận được Tô Bắc hoảng sợ, Tô Thanh Huyền không khỏi ôm chặt hắn, "Nói, ngươi là lấy ở đâu Hoàng Tuyền Thủy?"

Tự biết tại quý môn quan bên cạnh đi dạo một vòng Ngân Tỏa toàn thân mồ hôi tuôn như nước, nhưng nghe đến Tô Thanh Huyền tra hỏi trên mặt nàng nhưng lại hiện lên vẻ do dự, giãy dụa một hồi lâu, cuối cùng vẫn là dập đầu nói: "Tiểu thư, nô tỳ nhất thời hồ đồ phạm phải tội chết, nhưng nô tỳ thật không biết này chai nước là độc được."

Tô Thanh Huyền thấy thế Diệp lông mày vẩy một cái, thật vất vả mới lắng lại nộ hỏa lại cùng hòa thượng kiêu du giống như "Soạt soạt soạt" thẳng hướng trên đầu tuôn, lập tức liền muốn một bàn tay chụp chết cái này không biết sống chết bạch nhãn lang, lại phát hiện chính mình hai tay đều bị Tô Bắc ôm lấy.

Tô Bắc từ Tô Thanh Huyền trong ngực thò đầu ra, lo lắng hướng Ngân Tỏa nói ra: "Ngân Tỏa tỷ tỷ ngươi cứ nói đi, nếu không nói ta cũng cứu không được ngươi."

Ngân Tỏa ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy máu tươi trên mặt gạt ra một vòng buồn bã nụ cười, "Thiếu gia, nô tỳ có lỗi với ngài, tiểu thư muốn giết nô tỳ, ngài liền để nàng giết đi."

Nói xong, nàng liền hai mắt nhắm lại, một bộ "Phạm phải sai lầm lớn cam nguyện nhận lãnh cái chết" quyết tuyệt bộ dáng.

Tô Thanh Huyền giận quá thành cười, "Người cho rằng người không nói cô nãi nãi liền không tra được a? Quân gia!"

Lão quân gia liền vội vàng tiến lên, "Lão nô tại!"

Tô Thanh Huyền trên mặt sát khí, một câu một hồi nói ra: "Lập tức cầm trong phủ sở hữu hạ nhân truyền đến đây. . . Sống phải thấy người, chết phải thấy xác!"

Lão quân gia tâm lý lắc một cái, một chữ cũng không dám nhiều lời: "Được".

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 10: Mạc hậu hắc thủ

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo Chương 10: Mạc hậu hắc thủ

Trở về trang sách

Lão quân gia đi triệu tập trong phủ nô bộc đi, hơn nô bộc cũng đều đến bên ngoài gian phòng trong vườn chờ lấy, gian phòng bên trong cũng chỉ còn lại có Tô Thanh Huyền cùng Tô Bắc hai tỷ đệ, cùng vẫn quỳ trên mặt đất Ngân Tòa.

Nhìn qua gương mặt còn có chút trắng bệch, ôm Đại Hoàng liền chịu không được buông tay Tô Bắc, trong lồng ngực tức giận cháy hừng hực Tô Thanh Huyền bỗng nhiên cảm thấy một trận mà để cho nàng sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh nghĩ mà sợ.

Nếu là Đại Hoàng hôm nay không có đuổi tới Cửu Vĩ Phủ làm sao bây giờ?

Nếu là Đại Hoàng không có nghe ra này từng chút một mùi vị khác thường thì làm sao bây giờ?

Nếu là Tiểu Bắc thật uống xong này một bát bát súp làm sao bây giờ?

Không muốn những này còn tốt, càng nghĩ Tô Thanh Huyền Việt Hậu sợ, Việt Hậu sợ trong lồng ngực tức giận càng sâu, chỉ hận không được đem giấu ở sau lưng người chủ sử bất tới loạn đao chém chết!

Là, nàng hai phần trăm 500 khẳng định, việc này phía sau tất có người chủ làm, tựa như nàng hai phần trăm 500 khẳng định, việc này trừ bị người làm Đạo Sư còn không được tự biết ngu xuẩn nha hoàn Ngân Tòa bên ngoài, trong phủ tất nhiên còn giấu hẩn kết thúc công việc người!

Nguyên nhân a? Rất đơn giản, Hoàng Tuyền Thủy là Tu Hành Giới khó được kỳ độc, có thể xưng trọng bảo, ngay cả nàng đều không có, Ngân Tòa một cái bình thường nha hoàn làm sao có khả năng sẽ có? Chỉ có thể là người khác cho nàng, mà cho dù là tại Thanh Khâu, trong tay bên cạnh sẽ có Hoàng Tuyền Thủy loại này hiếm có trọng bảo, cũng liền như vậy mấy nhà.

Còn có, Tô Bắc hiện tại tay không giết gà lực lượng, muốn giết người khác tất nhiên thần thông quảng đại đến đều có thể đem bàn tay tiến vào Cửu Vĩ Phủ bên trong, muốn giết Tô Bắc còn không đơn giản a? Ngay cả nàng đều có thể muốn ra một trăm loại hoa việc đến, nhưng này người hết lần này tới lần khác liền dùng tới Hoàng Tuyền Thủy chơi vừa ra phức tạp như vậy hoa việc, mưu đồ gì? Không phải liền là coi trọng Hoàng Tuyền Thủy gây ảo ảnh giết người lạng lẽ không hơi thở sẽ không kinh động chính mình a? Nhiều như vậy tâm tư đều hoa, không có đạo lý sẽ đem Tô Bắc dòng máu lưu tại hẩn trên giường chờ mình đến xem, mà nhìn Ngân Tòa cái này ngu xuẩn nha đầu bộ dáng, làm sao đều không giống như là có thể thu thập tàn cục người, kể từ đó, chỉ có trong phủ còn cất giấu hẩn thu thập tàn cục người cái này một hợp lý giải thích.

"Hoàng Tuyền Thủy giết người, xong việc mà cầm ga giường cùng chăn mền quăng ra, một cái người sống sờ sờ cứ như vậy lạng yên không một tiếng động bốc hơi khỏi nhân gian, sau đó ta liền xem như muốn tìm cũng không có chỗ ngồi tìm đi. . . Hảo thủ đoạn! Giỏi tính toán!" Tô Thanh Huyền trong mắt lóe ra nguy hiểm quang mang, nàng đã đoán được việc này có thể là những người đó làm.

Bởi vì cái này so giết Tô Bắc phức tạp thủ đoạn đơn giản nhiều.

Tô Bắc bước vào Thanh Khâu mới sáu ngày, ngay cả ở chỗ này cũng còn không ngủ nóng hổi, trừ nàng những cái kia muốn tranh đoạt nhà nàng Tô Mạch

những cái kia đồng tộc huynh đệ, còn ai vào đây sẽ phí hết tâm tư tới giết Tô Bắc?

"Đến là Lão Đại, lão nhị, vẫn là Lão Tam, Lão Thất đâu? ", " Tô Thanh Huyền từng bước từng bước bài trừ, "Lão Đại hành sự xưa nay đường đường chính chính, rất có vương đạo chi phong, hẳn dù cho muốn giết Tô Bắc cũng sẽ tìm đường đường chính chính cơ hội, hẳn là sẽ không chơi loại này hạ lưu thủ đoạn; lão nhị quý kẻ đa đoan, thủ đoạn độc ác, vì đạt được con mắt không từ thủ đoạn, việc này giống như là hẳn phong cách làm việc; Lão Tam đều đem mau đưa bấp thụi luyện đến đầu óc bên trong, hẳn là chơi không ra xinh đẹp như vậy hoa việc; Lão Thất nhìn như điệu thấp không tranh, nhưng làm lên âm chiêu tới cũng là một cái đỉnh hai, nếu như hẳn muốn làm, hẳn là cũng có thể làm được loại trình độ này. . . Tuy nhiên cũng không thể bài trừ bọn họ liên hợp sách lược việc này cùng một người nào đó vì là lẫn lộn tầm mắt cố ý chơi đến phức tạp như vậy hai cái này khả năng."

Càng nghĩ tương đối nửa ngày, Tô Thanh Huyền cũng vô pháp xác thực khóa chặt bất kỳ người nào, chỉ cảm thấy bó tay toàn tập.

Giảng thật, một tổ tử hồ ly tinh muốn lục đục với nhau đứng lên, vền vền là đủ mọi màu sắc yêu vụ đạn đều đủ trong thế tục những cái kia tự xưng là tính toán không bỏ sót Danh Thần Lương Tướng xem ra một trận sáng chói pháo hoa thịnh yển. . . Nói đến, Tô Thanh Huyền bằng vào Hoàng Tuyền Thủy liền suy đoán ra nhiều đầu mối như vậy, cũng nằng trong miệng lão nhị, Lão Thất so ra cũng là không kém vậy đi.

Bên này Tô Thanh Huyền lâm vào tìm ra lời giải hình thức, một bên khác, Tô Bắc bắt lực ôm Đại Hoàng, tâm lý hoạt động cũng là trước đó chưa từng có kịch liệt.

Chuột đồng tại ngủ say bên trong chậm rãi biến thành một vũng máu một màn đã hóa thành biển động, từng đợt từng đợt đánh thẳng vào hần nhân sinh xem cùng thế giới quan.

Hắn hiện tại mới hiểu được, lúc trước Tô Thanh Huyền nói hẳn tiếp tục lưu lại Thanh Khâu sẽ có nguy hiểm là có ý tứ gì. . .

Hắn cũng giống như Tô Thanh Huyền đoán được là ai muốn giết chính mình, nhưng hẳn không biết vậy cũng là những người nào, chỉ có thể gọi chung bọn họ là: Muốn đoạt tỷ tỷ Đồ gia truyền ác nhân.

Là, từ đầu đến cuối, hẳn cũng không đánh qua Tô Thanh Huyền trong miệng đầu kia hẳn nhất có kế thừa tư cách Tổ Mạch chủ ý, hẳn khẳng khẳng lưu tại Thanh Khâu, chỉ là vì là bồi tiếp tỷ tỷ và để cho tỷ tỷ bồi tiếp chính mình, chỉ thế thôi.

Hai ngày trước hẳn còn lấy mình độ người ngây thơ huyền tượng, có lẽ chỉ cần mình không được đánh Tổ Mạch chủ ý, nhiều như vậy đánh Tổ Mạch chủ ý người xấu có lẽ liền sẽ không chú ý hẳn, không đến quấy rầy hẳn mộng đẹp sinh hoạt.

Nhưng tới nay một màn này, không thể nghi ngờ là lấy tàn khốc nhất phương thức đánh vỡ hẳn mộng đẹp, hẳn hiểu được, vô luận hẳn có đánh hay không Tổ Mạch chủ ý, chỉ cần hẳn còn lưu tại Thanh Khâu một ngày, những người đó liền tuyệt đối sẽ không buông tha hẳn, dù là hẳn luôn luôn trốn ở trong nhà không đi ra cũng giống vậy!

Như vậy, bày ở trước mặt hẳn chỉ có hai con đường: Một là chủ động cứng rắn, hai là bị động cứng rắn. . . Được rồi, cái này nếu là một con đường, chân chính thứ hai con đường, Tô Bắc ngay cả muốn cũng không nguyện ý hướng về phương diện kia nghĩ.

Không phải nói hẳn không sợ chết, hẳn vẫn như cũ sợ chết, chỉ là hẳn đột nhiên cảm giác được, so với chết, hẳn tựa hồ càng quan tâm một chút hẳn cảm thấy có chút lạ lẫm đồ vật, tí như thân nhân, tí như nhà. . .

Hắn là không nhà để về tiêu khát cái, không phải rời gia đình trốn đi kẻ lang thang.

Cũng chính là bởi vì hẳn bị ép lựa chọn cứng rắn, hoàn toàn vi phạm hẳn mười mấy năm qua "Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện", "Không thể trêu vào ta lẫn mất lên", "Lưu được núi xanh tại luôn sẽ có củi đốt" nguyên tắc làm người, trong lòng của hẳn mới là như thế giãy dụa.

Thật giống như làm một cái súc đầu ô quy ngày nào đó quyết định đối diện cá mập lúc công kích không còn rút đầu mà đối dùng da đầu cứng rắn, chính nó có thể hay không kinh ngạc? Có thể hay không không quen? Có thể hay không cảm thấy mình là trí chướng?

Đây chính là Tô Bắc kịch liệt tâm lý trong hoạt động cho.

Cũng may vô luận tâm lý cỡ nào giãy dụa, Tô Bắc cũng còn không có xem nhẹ một cái hạch tâm vấn đề: Liên mình bây giờ yếu gà thuộc tính, chính diện cứng rắn trừ cho người xấu tặng đầu người thuận tiện vũng hồ đồng đội bên ngoài, không có loại thứ hai khả năng a!

Từ trên tổng hợp lại, thiên đầu vạn tự sau cùng tổng kết làm một câu nói: "Chỉ có trở nên giống như tỷ tỷ cường đại, mới có thể bảo vệ tỷ tỷ, mới có thể bảo vệ cái nhà này, mới có thể không tặng đầu người, mới có thể không vũng hồ đồng đội!"

Còn không biết mình bị Tô Bắc thiết lập vì là rất có thể bị chính mình vũng hồ đồng đội Đại Hoàng, tại phát giác được Tô Bắc nội tâm kịch liệt tâm lý hoạt động về sau, lung lay cái đuôi liếm liếm Tô Bắc khuôn mặt, lại gắng sức cọ cọ hần lòng ngực, tựa hồ muốn nói: "Đừng sợ, còn có ta đây!"

Đại Hoàng động tác cuối cùng cảm Tô Bắc từ chính mình Nội Tâm Thế Giới bên trong tỉnh lại, hẳn thần tình nghiêm túc vỗ vỗ Đại Hoàng Cầu đầu, "Đại Hoàng, về sau ta cùng người đánh nhau, người trước tiên có bao xa chạy bao xa, nếu là ta đánh thắng, người liền đến tìm ta, nếu là ta đánh thua, người lại xông đi lên cắn chết hẳn!"

Đại Hoàng một mặt mộng so nghiêng đầu xem Tô Bắc, tựa hồ lý giải không được Tô Bắc một hồi muốn chính mình trốn, một hồi muốn chính mình bên trên là ý gì.

Hai tỷ đệ nào bỏ cùng tâm lý hoạt động vừa kết thúc, lão quản gia liền tiến đến, "Tiểu thư, thiếu gia, trong phủ hạ nhân đều tại bên ngoài."

Tô Thanh Huyền nhú mày, "Tất cả mọi người tại? Có hay không không được tại?"

Lão quản gia không có theo kịp Tô Thanh Huyền phương pháp, tâm lý còn âm thầm nói thầm "Chẳng lẽ tất cả đều tại nơi tốt a?", "Có một cái, chuông ngựa cắt cỏ khô Viên Hoa không được tại."

Tô Thanh Huyền nghe được lão quản gia nói "Có một cái" thời điểm liền quay đầu nhìn về phía một bên cúi thấp đầu Ngân Tòa, chú ý tới nàng tại lão quản gia đọc lên "Viên Hoa" hai chữ thời điểm thân thể lắc một cái, tâm lý trong nháy mắt liền xác định cái này Viên Hoa chính là cho Ngân Tòa Hoàng Tuyền Thủy người, cũng chính là cái kia thu thập tàn cục người.

Tô Thanh Huyền ưu nhã nhẹ nhàng dựa vào lưng ghế, nhìn như phong kinh vân đạm thuận miệng nói: "Ta nói qua sống phải thấy người, chết phải thấy xác, ngài liền không có tìm xem?"

Lão quản gia không biết Tô Thanh Huyền ý nghĩ, vội vàng giải thích nói: "Tim, lão nô tự mình cảm chúng ta Cửu Vĩ Phủ đều trở mình một lần, nhắc tới cũng kỳ quái, tất đèn trước cũng còn có người thấy qua hân, nhưng lão nô cũng là tìm không thấy hân, sống không thấy người, chết không thấy xác."

Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng khoát khoát tay, "Người sống ngài là đừng nghĩ gấp, thi thể nha, ngài hiện tại đi nhà chúng ta chung quanh tìm xem, tìm xem cố gắng còn có thể tìm tới xương vụn, điều kiện tiên quyết là cho hân tung ra Hóa Thi Phần nhân thủ không được run."

Lão quản gia cũng không phải Kẻ ngu dốt, lập tức liền nghe ra Tô Thanh Huyền lời nói bên trong ý vị đến, "Tiểu thư ý là. . . Sát nhân diệt khẩu?"

Tô Thanh Huyền nhìn xem Ngân Tòa cười lạnh nói: "Chẳng lẽ lại đòi ngài tới giết Tiểu Bắc, ngay cả Hoàng Tuyền Thủy đều dùng tới, sẽ còn ngốc đến lưu lại người sống để cho ta đi thăm dò?"

Lão quản gia chỗ ấy dám tiếp lời này gốc rễ, xấu hổ cười cười sau khi khom người cáo lui: "Người lão nô kia cái này đi an bài nhân thủ điều tra bốn phía."

Tô Thanh Huyền phát phát tay, "Trước đem Viên Hoa tài liệu cận kề đưa đến ta trong phòng, ta chờ."

Lão quản gia ứng một tiếng, quay người ra ngoài, chỉ chốc lát liền nghe đến ngoài phòng vang lên một trận lộn xộn tiếng bước chân.

Lão quản gia vừa đi, quỳ gối một bên Ngân Tòa bỗng nhiên xụi lơ trên mặt đất, bùm mặt phát ra "Ồ ồ" tiếng khóc.

Tô Thanh Huyền nụ cười lạnh hơn, "Nha, không nghĩ tới nha, chúng ta trong phủ còn người nữa dạng này tình chủng, bị người bán chẳng những cho người ta kiếm tiền trả lại người đền mạng không nói, hân chết người còn vì hân khóc, người nói cô nãi nãi nói là người ngu xuẩn đâu? Vẫn là nói người ngu quá mức?"

Một bên Tô Bắc yếu ớt nhắc nhở: "Tỷ, nàng là nhà chúng ta."

Tô Thanh Huyền sững sờ, quay đầu trừng Tô Bắc liếc một chút, "Liền người nói nhiều!"

Tô Bắc le lưỡi.

Tô Thanh Huyền quay đầu lại lại nhìn Ngân Tòa, đặc biệt nhấn mạnh nói: "Nhà chúng ta không có người dạng này ngu xuẩn!"

Ngân Tòa tiếng khóc mới đầu rất nhỏ, bị Tô Thanh Huyền mấy câu kích thích càng lúc càng lớn, sau cùng trực tiếp biến thành gào khóc, "Oa oa. . . Nô lệ. . . Oa. . . Nô tỳ. . . Oa. . . Thật không biết. . . Oa oa. . . Cái kia bình nhỏ bên trong là cái gì Hoàng Tuyền Thủy. . . Oa oa. . . Viên Hoa cho nô tỳ thời điểm chỉ nói là thuốc xổ. . . Oa oa. . . Nói trúng buổi trưa thiếu gia để cho. . . Oa. . . Mọi người bị mắng. . . Oa oa. . . Nhất định phải chinh hân một lần. . . Oa oa. . . Thiếu gia mới có thể thu liễm một chút. . . Oa oa. . . Nô tỳ cho thiếu gia đưa cơm thời điểm. . . Oa oa. . . Còn đặc địa dùng Ngân Trâm thử qua. . . Ngân Trâm không biến sắc nô tỳ mới dám đưa tới. . . Oa oa. . . Tiểu thư nô tỳ thật không biết này chai nước là độc dược a. . . Oa oa. . . Không phải vậy đánh chết nô tỳ nô tỳ cũng không dám đưa tới cho thiếu gia ăn a. . . Oa oa tiểu thư tha mạng a. . ."

Tô Thanh Huyền nhẫn nại tính tình nghe nàng nói liên miên lại nhai nói xong, nghe xong lại là khí lại là giận, trùng trùng điệp điệp vỗ bàn ăn nói: "Viên Hoa nói cái gì người liền tin cái gì? Đầu óc người đâu? Toàn bộ trưởng trên ngực? Còn tha mạng! Người không phải mới vừa quá cứng rắn lên a? Ngược lại là kiên cường đến a! Cô nãi nãi cũng tốt thiên đạo vạn quả người a!"

Ngân Tòa nghe xong, gào khóc lại lần nữa thẳng cấp làm tê tâm liệt phế, "Oa oa. . . Nô tỳ ngực. . . Oa oa. . . Còn không có tiểu thư ngài đại a. . . Oa oa. . . Nô tỳ thật không biết. . . Oa oa. . . Viên Hoa cái kia chết không có lương tâm đàn ông phụ lòng. . . Oa oa. . . Có thể như vậy vung hồ nô tỳ a. . . Tiểu thư nô tỳ sai. . . Oa oa. . . Ngài đừng giết a nô tỳ a!"

Tô Thanh Huyền mộng so nhìn xem cái này đã không thêm đêm xia lời gì cũng dám nói Ngân Tòa, trong lúc nhất thời vậy mà không phản bác được.

Tô Bắc nhìn thấy Tô Thanh Huyền sắc mặt biến hóa, cẩn thận từng li từng tí thấp giọng nói: "Tỷ, Ngân Tòa tỷ tỷ cũng là bị lừa, người nhìn nàng đầu đều đập phá, ta cũng không có việc gì, nếu không, cứ như vậy quên?"

Tô Thanh Huyền nhất thời khí hận không được một bàn tay chụp chết cái này thiếu thông minh trí chướng, "Nàng đều kém chút hạ độc chết người, người còn vì cầu tình, đầu óc người đâu? Đầu dài hơn đến Đại Hoàng trên thân?"

Nhìn thấy nhà mình tỷ tỷ là thật tức giận, Tô Bắc rút cổ lại không dám lại nói lời nói, mà Đại Hoàng nghe được Tô Thanh Huyền gọi nó, nghiêng đầu hướng nằng ngoắc ngoắc cái đuôi, tựa hồ tại hỏi: "Cái này cùng ta có quan hệ gì?"

Nhìn xem người này không giống người, chó không giống chó một người một chó, Tô Thanh Huyền tâm cũng là một mối đủ đủ, chỉ có thể hữu khí vô lực khua tay nói: "Người cái nhà này hôm nay là không có cách nào lại, đi Hoàn Châu trong phòng lại đi, ta để cho Hoàn Châu dọn đi cùng Tử Vi lại."

Tô Bắc liền vội vàng gạt đầu.

Tô Thanh Huyền đứng lên, hướng Ngân Tòa nói: "Giống như cô nải nải tới!"

Khóc lóc nỉ non Ngân Tòa cho là mình muốn chết một bên tiếp tục dất cuồng hống tiếp tục tê tâm liệt phế khóc, một bên đứng lên một bước Tam Hồi đầu đi theo Tô Thanh Huyền đi ra ngoài.

Xem Ngân Tòa bộ dáng này, Tô Bắc tâm vừa mềm, ngấm lại sau khi đứng lên hô: "Tỷ tỷ, người ngân vạn không thể giết Ngân Tòa tỷ tỷ a."

Tô Thanh Huyền dưới chân một cái nường loạng choạng, cuối cùng không thể nhịn được nữa quay đầu bạo nói tục: "Lão nương giết hay không nằng làm người đánh rầm, cút nhanh lên đi ngủ, đến mai cái lại không nhớ được huyết vị kinh mạch, lão nương đánh chết người!"

Nếu không nói tuyệt thế mỹ nhân cũng là tuyệt thế mỹ nhân đâu, Tô Thanh Huyền liền tiếp nỏ tung nói tục thời điểm đều có một cổ đặc biệt mê người mê khí chất.

Nhưng Tô Bắc vẫn là đứng thẳng, nhìn thấy Tô Thanh Huyền dẫn Ngân Tòa rời đi, không dám tiếp tục nôn một chữ.

Chờ Tô Thanh Huyền sau khi rời đi, Tô Bắc mới xoa xoa Đại Hoàng đỉnh đầu nói: "Đi thôi, lại không ngủ ngày mai sẽ phải bị đánh."

Đại Hoàng cọ cọ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 11: Lão nhị

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo Chương 11: Lão nhị

Trở về trang sách

Đêm dài, Tô Thanh Huyền vẫn ngồi ở sau án thư, chuyên chú lật xem một chồng còn tản ra tươi mới mùi mực hồ sơ.

"Bán viết biên nhận: Ta Thanh Khâu hoa đào thôn Viên Thị đại phúc, nay bởi vì tuổi tác không thể quen, không chỗ nương tựa, miệng ăn khó bụng. . . Nay cầm ấu tử Viên Hoa, năm mười sáu tuổi, sinh tại Cửu Châu lịch tám hai bốn năm, tháng mười một hai mươi tám Nhật Thần thì nhờ và họ Tô Cửu Vĩ Phủ. . . Cửu Châu lịch tám ba sáu năm tháng mười hai mười bảy."

"Viên Hoa người, từ đi vào phủ chuẩn bị ở sau chân cần cù, gà gáy mà lên, tắt đèn mà nằm, Các Phòng chấp sự đồng đều mừng làm người; người giao hữu rộng lớn, trọng nghĩa khinh tài, tuy là chuồng ngựa tạp dịch, lại nộ lên thiếu chủ phòng thiếp thân nha hoàn, dưới giao giặt nhan phòng ngược lại ẩm tạp dịch, mỗi tháng nguyệt lệ cấp cho về sau, người đồng đều tan hết ngân lượng mua rượu mua thịt, hô bằng gọi hữu đến say mới thôi. . . Tô Chính Nguyên."

Tô Thanh Huyền cẩn thận lật xem xong hồ sơ về sau, ánh mắt sau cùng dừng lại tại Viên Hoa khế ước bán thân lạc khoản về thời gian. . . Nếu như nằng nhớ không lầm lời nói, cha nằng Tô Tử Quân cũng là tại Cửu Châu lịch tám ba sáu năm rời đi Thanh Khâu tiến về Nhạn Sát Quan.

Bây giờ đã xác định Viên Hoa cũng là hần trong phủ phải tới mặt thám, như vậy, hai cái này thế giới như thế gần liền cũng không phải trùng hợp!

"Chẳng lẽ bọn họ từ khi đó liền đã bắt đầu đánh Tổ Mạch chủ ý?" Tô Thanh Huyền một tay nâng tron bóng cái cầm nhìn chăm chú nhảy lên ánh nến, một cái khác nhẹ nhàng đập cuốn trùng bên trên thời gian, ánh mắt dần dần mê ly.

Thanh Khâu bên trong chấp chương Tổ Mạch chín đại thủ hộ gia tộc, chỉ có bọn họ Cửu Vĩ Phủ không Nam Đình, cho nên nhà bọn hần Tổ Mạch sớm muộn là muốn giao ra, những cái này gấp ghé nhà nằng Tổ Mạch đồng tộc huynh đệ có dạng này tâm nhãn cũng không kỳ quái.

Không biết qua bao lâu, nàng đánh cuốn trỏ ngón tay bỗng nhiên trì trệ, mình mị mắt hạnh không ngừng tròn to, hai vai không bị khống chế hơi hơi run rẩy, "Chẳng lẽ nói, cha tại ngỗ sát quan sẽ bại lộ thân phận cũng cùng cái này hậu trường hắc thủ có quan hệ?"

Sự nghi ngờ này từ nàng nhận được cha hắc Tô Từ Quân sau cùng truyền tin bắt đầu, vẫn khôn nhiều nàng.

Phải biết, cha nàng Tô Từ Quân thế nhưng là Thông Huyền Giai Thiên Tâm Chân Nhân, hắc nếu muốn ần nặc khí tức, đừng nói là đã vứt bỏ Nhạn Sát Quan, cũng là nghênh ngang đi vào Nhạn Sát Quan hậu phương toà kia danh xưng "Cửu Châu đệ nhất Hùng Quan" Nhạn Môn Quan, cũng không có mấy người có thể phát hiện hắc thân thể bên trong yêu khí.

Còn có Tô Từ Quân vì sao không phản kháng mà lựa chọn bó tay chịu chết, còn kiên quyết không cho phép nàng nhập quan đại khai sát giới, nàng cũng vẫn muốn không rõ.

Nàng chưa thấy qua Thiên Tâm Chân Nhân xuất thủ, lấy nàng trước mắt cảnh giới cũng vô pháp ước đoán Thiên Tâm Chân Nhân uy thế, nhưng nàng biết cha hắc tu hành những hộ thân đó bí pháp, chắc chắn cho dù là Huyền Anh người thật xuất thủ, cũng quyết định không để lại hắc, liền xem như có cao hơn một giai Tề Thiên Giai Chân Quân xuất thủ, cha nàng cũng tuyệt đối không có khả năng ngay cả sức hoàn thủ đều không có, mà hai vị Thông Huyền cảnh người thật nếu là khai chiến, đã mất đi trận pháp gia trì Nhạn Sát Quan tuyệt đối sẽ tại trong khoảnh khắc hủy hoại chỉ trong chớp lát. . .

Ban đầu, nàng còn chỉ coi cha nàng là bởi vì cả đời theo đuổi Nhân Yêu cùng tồn tại lý niệm sụp đổ, mất hết can đảm chỉ cầu vừa chết, dù sao chỉ nàng cha này từ tâm nhãn, còn động một chút lại để tâm vào chuyện vụn vặt mà tính tình, xác thực làm được ra hồ đồ như vậy sự tình, nhưng cái này mấy **** cùng Tô Bắc ở chung, nàng lại dần dần phủ định lý do này. . . Tô Bắc mới cùng nàng ở chung một hai ngày đều sẽ không nở nàng, nàng không tin cha nàng liền có thể hung ác đến quyết tâm bỏ đi nàng nữ nhi này!

Những này bí ẩn, tại tối nay trước đó nàng đều còn chỉ coi làm là mình nghĩ mãi mà không rõ phiền não, hiện tại cái này tám trăm dặm bên ngoài đều có thể ngửi được mùi âm mưu trùng hợp xuất hiện, nàng không được nghĩ như vậy.

"Người tốt nhất cầu nguyện người cùng ta cha chết không có quan hệ, không phải vậy. . ." Tô Thanh Huyền nhìn chăm chú nhảy lên ánh nến tự lẩm bẩm, ánh mắt tựa hồ xuyên qua không gian nhìn thấy một đạo giấu ở trong bóng tối thân ảnh, bành trướng sát khí đất bằng cuốn lên một trận yêu phong thổi đến trong phòng bài trí "Áo ào" rung động.

"Tiểu thư!" Đồng dạng một đêm không ngủ lão quần gia đi tới, cung cung kính kính hướng Tô Thanh Huyền hành lễ nói, "Viên Hoa thi thể tìm tới."

"A", Tô Thanh Huyền thờ ơ, "Còn lại mấy cây xương cốt?"

Lão quần gia càng phát ra cung kính, "Xác thực không có còn lại mấy cây xương cốt."

Quả nhiên không ra Tô Thanh Huyền sở liệu, nàng thuận miệng hỏi một câu: "Có hay không phát hiện gì?"

Sở dĩ nói là thuận miệng hỏi một câu, là bởi vì nàng chắc chắn, lấy hậu trường hắc thủ hành sự giọt nước không lọt tiếng gió, không thể lại lưu lại cái gì rõ ràng dấu vết để cho nàng truy tra.

Nhưng lần này vẫn thật là vượt qua nàng đoán trước.

"Đây là lão nô tại Viên Hoa thi thể chung quanh phát hiện, " lão quần gia hai tay hiện lên cho Tô Thanh Huyền một khối nhuộm máu thanh sắc ngọc bội.

Đây là một khối tài năng thượng đẳng ngọc bội, vào tay ôn nhuận như nước, ngọc bội mặt ngoài còn có phản xạ oánh nhuận quang mang, vừa nhìn liền biết có giá trị không nhỏ, lại tinh tế vừa nhìn, ngọc bội bị tuyệt đỉnh chạm trổ chạm rồng thành bát quái hình, trung tâm rồng bay phượng múa điêu khắc "Quan sát động tĩnh" hai chữ.

"Thờ ra, Tô lão nhị người bên cạnh ngọc bội?" Tô Thanh Huyền nheo lại hạnh nhãn, cười mòi phản lạnh.

Quan sát động tĩnh không phải tên người cũng không phải cái gì thế lực tên, mà chính là một cái học đòi văn vẻ tên tuổi, cùng cái gì thanh liên cư sĩ, cúc hoa tán nhân một cái tính chất, mà cái này "Quan sát động tĩnh" tên tuổi chủ nhân, chính là Tô Thanh Huyền trong miệng "Tô lão nhị".

Lão quần gia cẩn thận từng li từng tí nhìn xem nhà mình vị này càng ngày càng sâu không lường được tiểu thư, "Ngài cảm thấy, tối nay chuyện này, có phải hay không nhị thiếu gia làm?"

Tô Thanh Huyền khẽ lắc đầu: "Tô lão nhị hành sự từ trước đến nay chú ý cẩn thận, không thể lại lưu lại trực tiếp như vậy manh mối."

Lão quần gia gật gật đầu về sau, lại nói: "Vậy ngài xem có hay không loại khả năng này: Nhị thiếu gia sở đứng ngài đối với hắc hiểu biết, cố ý để cho người ta lưu lại ngọc bội tẩy thoát chính mình hiềm nghi. . ."

Bom bên trong vút yêu vụ đạn, yêu vụ đạn bên trong vút thêm quang đạn, đây chính là một tổ từ hồ ly tinh lục đục với nhau thường ngày.

Tô Thanh Huyền một vuốt tóc mai phong khinh vân đạm cười, đáng yêu rằng nanh nhỏ tại dưới ánh nến rạng rỡ thêm quang, "Sẽ không, ta hiểu biết hắc, hắc cũng biết cô nãi nãi là ai, sẽ không đối với cô nãi nãi làm loại này ngu xuẩn chiêu!"

"Ngài là người nào a?" Lão quần gia trong lòng nói thầm một câu, "Tiểu thư kia ngài xem việc này đến tiếp sau nên xử trí như thế nào?"

Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng vỗ trên thư án hồ sơ, "Cường đạo sáu năm trước liền đem tay vuron vào chúng ta Cửu Vĩ Phủ, ngài lại còn hỏi ta nên xử trí như thế nào? Tra, đem trong phủ sở hữu nô bộc đều cho ta thông suốt tra một lần, nếu như lại có cùng loại chuyện phát sinh. . ."

Nói đến chỗ này nàng ngừng lại, ý vị thâm trường âm thanh nhàn nhạt nói: "Ngài nói ta cái kia cầm ngài làm sao bây giờ?"

Lão quản gia sau lưng lập tức liền chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, "Tiểu thư ngài yên tâm, nếu lại có loại này sự tình phát sinh, không cần ngài mở kim khâu, lão nô chính mình đem đầu hái xuống thứ tội."

Hắn biết, tới nay sự tình là thật đâm lên tiểu thư nhà mình chiến tuyến, mà hắn làm Cửu Vĩ Phủ quản gia, quản gia bên trong này sinh nhà khác Âm Tử, còn suýt nữa nguy hiểm cho đến chủ gia tánh mạng, không chết đều cái kia lột da, tiểu thư nhà mình còn có thể cho hắn một cơ hội, cũng đã là xem ở hắn tại Cửu Vĩ Phủ tận tâm tận lực hầu hạ cả một đời phần bên trên.

Tô Thanh Huyền tuyến là cái gì? Là cái nhà này! Bên ngoài tường viện như thế nào đao quang kiếm ảnh, gió tanh mưa máu, nàng đều nhẫn, nhưng dám hướng về tường viện bên trong duỗi móng vuốt, thì tương đương với hướng về nàng Tô Thanh Huyền trái tim bên trong cấm đạo nhỏ. . . Đều hướng nàng trái tim bên trong cấm đạo nhỏ, liền trừ người chết ta sống còn có cái gì dễ nói?

Lão quản gia rời khỏi Tô Thanh Huyền thư phòng, đi tới cửa thì hắn nhìn không được quay đầu nhìn một chút, liền gặp được đông đưa dưới ánh nến, Tô Thanh Huyền vẫn còn ở cau mày đảo hồ sơ, ánh nến đưa nàng bóng dáng kéo ra một mảng lớn, nuốt hết phía sau nàng Mai Hoa báo xuân bình phong. . . Hắn một cái hoảng hốt, phảng phất lại nhìn thấy lão gia ngồi tại sau án thư đối Đại Hoang di quyền khổ tư bộ dáng.

"Tiểu thư, cuối cùng lớn lên a!" Hắn trầm thấp thán một tiếng, quay đầu lại đi vào đen nhánh trong đêm.

...

Tô Bắc mơ mơ màng màng phát hiện mình đứng tại một khóa cháy hừng hực, che khuất bầu trời cứng cáp dưới cây lớn.

Đôi mắt như thế thần kì đại thụ, Tô Bắc phát hiện mình vậy mà chẳng những không sợ, phía trong lòng còn luôn có một loại rất thân thiết rất thân thiết cảm giác quen thuộc, hắn gơ tay lên, tâm lý rất chần chờ trên tay lại hết sức tự nhiên vỗ vỗ cái này một khóa ngay cả thân cây đều nhìn không thấy cuối thần kì đại thụ.

"Lão nhị, người cuối cùng về nhà."

Một đạo thanh lãng mà dồi dào từ tính giọng nam bỗng nhiên ở trong thiên địa vang lên, cả kinh Tô Bắc mãnh mẽ quay đầu lại nhìn bốn phía, "Ai, ai đang nói chuyện?"

Chung quanh không có một ai, Tô Bắc nghi thần nghi quỷ tự nhủ: "Chẳng lẽ là ta nghe lầm?"

"Người, còn không có nhớ tới chính mình là ai a?"

Âm thanh kia lại tại giữa thiên địa vang lên, lần này Tô Bắc có thể khẳng định chính mình không có nghe lầm, hắn kinh hoàng ngay tại chỗ xoay vòng vòng, "Ta là ai còn cần muốn? Ta đại danh Tô Bắc, nhũ danh Cầu Oa, người là ai, đây cũng là chỗ nào?"

Hắn bất thành lĩnh cảm giác tâm lý rất hoảng, tuy nhiên hắn cũng không biết tại sao mình hoảng hốt, nhưng luôn có một loại chính mình tựa hồ quên cái gì rất trọng yếu đồ vật cảm giác, vô cùng vô cùng đồ trọng yếu, hết lần này tới lần khác hắn cái gì đều nghĩ không ra.

"Ai. . . Thì ra là thế." Cái kia thanh lãng thờ thật dài một tiếng, vô cùng đơn giản tiếng thờ dài bên trong mãnh liệt tâm tình rất phức tạp lại làm cho Tô Bắc cảm giác được tâm lý chặn ở đến thờ không nổi, không đợi hắn muốn chính mình đây là làm sao, cái mũi lại đột nhiên chua chua, to như hạt đậu nước mắt hoàn toàn không bị khống chế tuôn rơi rơi đi xuống.

Rất kỳ quái, hắn đang khóc, nhưng hắn lại không có chút nào khổ sở.

Cái này để cho hắn kinh hoàng, "Người đứng vậy a, ta nhận biết người đứng hay không?"

Âm thanh kia cũng không trở về đáp hắn, mặc cho hắn đứng dưới tàng cây không ngừng rơi lệ.

Qua hồi lâu, cái kia đạo trong treo âm thanh mới vang lên lần nữa, "Lão nhị, đại ca thời gian không nhiều, người sớm đi tỉnh lại a."

"Người nào đại ca, ta không có đại ca a?" Tô Bắc dùng sức hô lớn.

"Ai. . ." Vô tận thờ dài tựa hồ chiếm cứ phương thiên địa này.

Tô Bắc còn muốn nói điều gì, nhưng trước mắt bỗng nhiên tối đen, lại mở mắt ra, liền gặp được Đại Hoàng ưỡn lấy gương mặt to nghi hoặc nhìn lấy chính mình, nghiêng đầu, liền gặp trong vạt tia nắng ban mai đã nghiêng vào nhà bên trong, trên bàn còn có một bàn đắp cao cao bánh bao lớn cùng nhất đại chén Cháo gạo tại bốc lên lấy từng tia từng tia nhiệt khí.

Rất tốt đẹp một cái sáng sớm.

Nhưng Tô Bắc tâm lý nhưng thủy chung quanh quẩn lấy một tia vung đi không được bí ý, để cho hần liền nhìn đến Bánh Bao nhân thịt đều không khẩu vị.

Hần ngồi xuống, cảm giác trên mặt ẩm ướt tách tách, đuôi tay lằn mồ, đầy tay nước mắt.

"Ta vừa rồi làm là cái gì mộng tới?" Hần ngẫm lại, lại phát hiện chính mình cái gì đều nghĩ không ra, nửa ngày mới biệt xuất một câu, "Gia gia hần, lại làm ác mộng."

Qua loa ăn xong điểm tâm về sau, Tô Bắc dẫn Đại Hoàng đi luyện công trận tìm Tô Thanh Huyền.

Trên đường đi hần đều đang cố gắng hồi tưởng chính mình tới hôm qua đến là làm cái gì mộng, càng là nghĩ không ra hần càng là muốn biết, nghĩ tới nghĩ lui, sau cùng cũng chỉ nhớ tới một câu không đầu không đuôi "Lão nhĩ, ngươi lại về nhà".

"Phi!" Bị chính mình mộng chơi đùa phát điên Tô Bắc trùng trùng điệp điệp phun một bãi nước miếng, nhảy chân mắng: "Cả nhà ngươi cũng là lão nhĩ!"

Còn không có bước vào sân luyện công, Tô Bắc xa xa liền thấy Tô Thanh Huyền ngồi tại bờ đoàn bên trên một tay nâng cằm lên xuất thần.

Cảm nhận được hần đến, Tô Thanh Huyền ngẩng đầu lên xa xa hướng hần lộ ra một cái mê người mỉm cười, "Đệ đệ, hôm nay buổi sáng chúng ta không được tu luyện, tỷ tỷ dẫn ngươi đi xem đánh nhau."

"A?" Tô Bắc mở to hai mắt, "Đi chỗ nào xem đánh nhau a."

Tô Thanh Huyền không đáp, vung tay lên sân luyện công bỗng nổi lên một trận cuồng phong, cuốn lên Tô Bắc liền thẳng tắp phóng lên tận trời, Tô Bắc tâm lý nhất thời liền kêu rên không chỉ: "Lại tới".

"Uông uông uông. . ."

"Tỷ tỷ, Đại Hoàng, Đại Hoàng."

Tô Thanh Huyền cúi đầu liếc mắt một cái đuôi theo bọn họ cuồng khiêu Đại Hoàng, vung tay lên, lại là một cơn gió lớn cuốn lên Đại Hoàng liền bay lên.

Chưa từng trải qua trời, cố gắng còn có chứng sợ độ cao Đại Hoàng trong nháy mắt sợ phát niệu, "Ngao. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 12: Thần tiên đánh nhau

Trở về trang sách

Tô Bắc tới Thanh Khâu cũng có mấy ngày, đây là lần thứ nhất nhìn thấy Cửu Vĩ Phù bên ngoài cảnh sắc, hơn nữa còn là dùng loại này nhìn xuống thị giác, đối với hần mà nói cũng coi là rất kích thích.

Lúc trước tại hần tưởng tượng bên trong, Thanh Khâu nhiều lắm là cũng chính là một tòa núi lớn, không phải vậy làm sao lại gọi "Khâu" đâu? Cho tới giờ khắc này, hần mới biết được, Thanh Khâu cùng "Khâu" thật không có quan hệ gì.

Từ trên trời nhìn qua, Thanh Khâu là một mảnh mệnh mộng rộng lớn không gian, có bình nguyên, có bồn địa, có sơn phong, có dòng sông, thậm chí, Tô Bắc còn chứng kiến rất nhiều cái bốc lên lượn lờ khói bếp thôn trang.

Tô Thanh Huyền nhìn ra Tô Bắc trong mắt rung động, cười hỏi: "Thế nào, cùng trong tưởng tượng của ngươi không giống nhau a?"

Tô Bắc dùng sức gật đầu, "Thanh Khâu bên trong làm sao còn có người lai?"

Tô Thanh Huyền hỏi ngược lại: "Thanh Khâu bên trong vì sao không thể có người lai?"

Tô Bắc nghẹn lời, ngẫm lại, là chỉ nghe nói Bắc Minh Châu có yêu quái, chưa nghe nói qua Bắc Minh Châu không có bóng người.

"Tất nhiên nơi này có người, này cha sẽ đi Nhận Sát Quan làm cái gì?"

Tô Thanh Huyền kiên nhẫn giải thích cho hắn: "Thanh Khâu bên trong nhân tộc lai lịch có thể truy tố đến Sơn Hải thời đại thời kì cuối, bọn họ cùng chúng ta Hồ Tộc đã cùng một chỗ sinh hoạt mấy ngàn năm, sớm đã không còn nhân yêu ngăn cách, mà cha nguyện vọng là cải biến toàn bộ Cửu Châu nhân yêu không đội trời chung đại hoàn cảnh, lưu tại Thanh Khâu tự nhiên không có gì ý nghĩa."

Tô Bắc giống như nghe hiểu giống như dùng sức gạt đầu, sau đó nhìn qua phía dưới thôn trang nhỏ giọng thầm thì nói: "Nguyên lai đây chính là nhân yêu."

Tô Thanh Huyền khoe mặt giặt một cái, thật có một bàn tay hồ chết cái này thiếu thông minh xúc động.

"Ngao. . ." Còn hoảng sợ quá chặt chẽ cụp đuôi Đại Hoàng nghe được cái này hai tỷ đệ cạnh như không chó nói chuyện phiếm, không công bằng ngửa mặt lên trời gào một cuồng hống, Tô Bắc trở tay cũng là một bàn tay, "Thật tốt đại lang cầu không làm, giả trang cái gì Lão sói vẫy đuôi, cho ta thật dễ nói chuyện!"

Đại Hoàng không phục đào Tô Bắc nhất trào tữ, ý là: Ngươi nha chó đắc ý, chờ bản chó sau khi hạ xuống lại tìm ngươi tính sổ sách.

Tô Bắc hắc hắc cười xấu xa, "Ta liền thích xem ngươi muốn cắn ta lại cắn không đến bộ dáng!"

Núi non trùng điệp ngay tại Tô Bắc cùng Đại Hoàng đùa giỡn bên trong thoáng một cái đã qua, cũng không lâu lắm, Tô Thanh Huyền liền mang theo Tô Bắc cùng Đại Hoàng rơi vào một tòa cổ kính trước phủ đệ, "Đền."

Tòa phủ đệ này xây ở một vùng núi cùng nhau hợp thành trên bình đài, phủ đệ một mặt là trăm trượng vách núi, mặt khác dốc đứng sườn dốc, phía sau còn có một đầu cao mấy chục trượng thanh tịnh thác nước, thác nước rơi xuống kích thích mờ mịt thủy vụ quanh quẩn tại trong phủ đệ, liếc một chút nhìn lên trên liền giống như Nhân Gian Tiên Cảnh.

Tô Bắc ngẩng đầu, nhìn thấy phủ đệ đại môn bằng hiệu bên trên ba cái cổ sơ Lưu Kim chữ lớn xem lại xem, lại chỉ nhận đạt được một cái "Hai" chữ, chỉ có thể quay đầu kéo Tô Thanh Huyền mép váy, "Tỷ, ba chữ kia niệm cái gì?"

Tô Thanh Huyền theo Tô Bắc ngón tay ngẩng đầu, cười lạnh nói: "Hai thiếu phủ!"

Vừa dứt lời, Tô Thanh Huyền bất thành linh khê vươn tay, trong lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một thanh thanh quang bắn ra bốn phía trường kiếm, nàng một phát bắt được liền hướng phía đại môn liền chém xuống một kiếm đi.

Trong chớp lát, lá mắt thanh quang dâng lên mà ra, giống như một đạo giữa trời tám lạng hung hăng bỏ vào toà kia khí thế bất phàm trên cửa chính.

"Oanh", một tiếng thanh thúy tiếng vang, đại môn tại chỗ nổ tung, hóa thành đầy trời gạch ngói vụn cùng mảnh gỗ vụn bốn phía bắn nhanh, chờ Tô Bắc lại nhìn về phía đại môn thời điểm, tại chỗ cũng chỉ còn lại có một đồng phế tích.

Trong lòng của hắn bỗng nhiên nhảy một cái, não hải đột nhiên hiện lên cái này một cái ý niệm trong đầu, "Xong, bày ra đại sự. . ."

Đại môn là cái gì? Cái kia chính là nhà khác mặt mũi, Đạp Nhân gia môn cũng là đánh người ta khuôn mặt, quân không thấy thế tục tam đại chuyện thất đức tay đưa ra phía trước cũng là đá quả phụ gia môn a?

Hắn có chút sợ, có ý khuyên nhà mình tỷ tỷ sạch sẽ mang theo chính mình chuồn đi, nhưng nhìn nàng lão nhân gia hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang bộ dáng lại sợ nói bị đánh, chỉ có thể kiên trì tiếp Tô Thanh Huyền cùng nhau chờ chờ đợi đợi chủ nhân gia tới tìm hắn bọn họ tính sổ sách.

Quả không phải vậy, đại môn nổ tung không có qua mấy hơi, trong phủ liền có mấy đạo thanh quang phóng lên tận trời, khí thế hung hung hướng phía ngoài cửa lớn lướt qua tới.

Tô Thanh Huyền không hề sợ hãi, khiêng trường kiếm cười lạnh chờ bọn hắn tới.

Thanh quang rơi xuống đất, nhưng là một đám râu tóc hoa râu Từ Bào lão nhân cùng một cái khoe mặt hẹp dài, Cao Quan bác mang thanh niên tuấn mỹ.

Thanh niên tuấn mỹ sau khi hạ xuống ánh mắt tại Tô Thanh Huyền, Tô Bắc hai tỷ đệ cùng biến thành phế tích đại môn ở giữa bồi hồi một vòng về sau, nhân nhân âm nhu lông mày nói: "Cửu Muội, không có người đánh như vậy chào hỏi a? Tới một lần nện một lần môn, nhị ca nhà liền lại giàu có cũng chịu không được người như thế cái gãy vò biện pháp a!"

Tô Bắc nghe xong, mặt mũi tràn đầy sợ hãi thán phục nhìn về phía bên người cái này thanh tú động lòng người đến giống như đoá hoa trắng nhỏ giống như tỷ tỷ, hợp lấy cái này vẫn là người phạm tội hình sự nhiều lần a!

Tô Thanh Huyền cười lạnh nói: "Nhị ca nói giỡn, ngươi hai thiếu phủ nhà đại nghiệp lớn, sẽ thiếu cái này mấy cây vật liệu gỗ tiền? Nếu không lần này ngươi dứt khoát duy nhất một lần tu cái mười toà Bát Tọa đại môn, tiểu muội lần sau tới cũng tốt duy nhất một lần nện cái đã nghiền."

"Nhị ca?" Tô Bắc giặt mình, cái này tuấn mỹ đến thư hùng khó phân biệt gia hỏa là tỷ tỷ thân thích? Đây không phải cũng là chính mình nhị ca a?

Hắn đang chuẩn bị mở miệng chào hỏi, chỉ thấy nhị ca thần sắc nghiêm lại, "Nói tiếng người!"

Tô Thanh Huyền trên mặt cười lạnh vừa thu lại, đằng hoàng trịnh trọng nói ra: "Cô nãi nãi cũng là nhìn ngươi nhà đại môn không vừa mắt thế nào? Có bản lĩnh, đánh cô nãi nãi ta à!"

Nhị ca im lặng vỗ vỗ cái trán, khoát tay, lòng bàn tay cũng đột nhiên xuất hiện một thanh thanh quang bắn ra bốn phía trường kiếm, hân hỷ khí vô lực nhìn xem Tô Thanh Huyền nói: "Quy củ cũ, cùng người đánh một chiêu liền nói cho ta biết vì sao nên cửa nhà ta đúng không?"

"Nha, càng ngày càng thượng đạo!" Tô Thanh Huyền giờ trường kiếm lên chỉ nhị ca trêu chọc nói.

Nhị ca bắt lực lắc đầu, thả người nhảy lên hóa thành một đạo thanh quang hướng bầu trời lao đi, cũng ngay lúc đó, Tô Thanh Huyền cũng nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất hóa thành hóa thành thanh quang phóng lên tận trời.

Tô Bắc ngẩng đầu lên, liền gặp hai đạo thanh quang tại thiên không bên trong xẹt qua một đạo xinh đẹp đường vòng cung sau khi hung hăng va vào nhau, sau đó trên bầu trời liền vang lên liên tiếp giống như lò rèn khởi công giống như dày đặc thanh thủy rền rã âm thanh.

"Oa. . ." Tô Bắc há to mồm phát ra một tiếng mà thật dài sợ hãi thán phục, "Đây chính là thần tiên đánh nhau a!"

Hai đoàn cũng là thanh quang, hân căn bản không phân không ra cái kia là Tô Thanh Huyền cái kia nhị ca, cũng hoàn toàn thấy không rõ hai người giao thủ tình huống, ngẩng lên đầu không thấy bao lâu đã cảm thấy cổ đau, suy nghĩ liền tỷ tỷ vừa rồi này "Lão nương thiên hạ đệ nhất" tư thế, làm sao cũng không giống là thất bại bộ dáng, cũng liền thoải mái tinh thần chạy một bên giống như Đại Hoàng chơi đi.

"Tốt tuần tiểu oa nhi, làm sao lão phu trước kia chưa bao giờ thấy qua người a?" Tô Bắc giống như Đại Hoàng có khả năng sức lực đâu, bên người bỗng nhiên vang lên một đạo khăn giọng, trầm thấp, giống như gỗ phá Thiết Phiến giống như âm thanh, hân quay mặt vừa nhìn, liền gặp một cái Tử Bào lão đầu không biết lúc nào chạy đến bên cạnh mình đến, đang cười tùm tùm nhìn xem chính mình.

Tô Bắc nào từ tự nhiên thì linh thì mất linh, nhưng đối với thiện ác trực giác lại nhạy cảm đến làm cho người giận sôi trình độ, liếc thấy ra lão nhân này cười giống như con chồn cho gà chúc tết giống như, vội vàng cảnh giác lùi kéo Đại Hoàng lui lại một bước, "Đại gia ngài muốn làm cái gì? Ta trên thân đã không có tiền cũng không ăn."

Ông lão áo tím nghe vậy sững sờ, sau đó cúi đầu nhìn xem chính mình, suy nghĩ chính mình này một điểm giống thiếu tiền thiếu ăn người?

"Tiểu oa nhi người đừng sợ, lão phu không có ác ý."

Tô Bắc lần nữa lui lại một bước, duỗi ra một cây mà ngón trở thọc một chút trên trời, "Đại gia ngài cũng chớ làm loạn, ta trên trời có người."

Ông lão áo tím trên trán phù qua tam điều hắc tuyến, ngấm lại, khoát tay bỗng dừng thay đổi ra một cái tàn ra nhàn nhạt thanh quang trái cây đưa cho Tô Bắc, "Người xem lão phu thật không có ác ý, lão phu là nhìn người một người chỗ này chơi đùa, sợ người đối tới cho người linh quả."

Tô Bắc gặp cái kia trái cây nhìn không được nuốt một miếng nước bọt, hân buổi sáng tâm tình không tốt một bàn bánh bao lớn toàn bộ cho ăn Đại Hoàng, lúc này vừa nhìn trái cây đã cảm thấy cự đối, ngấm lại, hân đưa tay tiếp nhận linh quả, lấy trước cho Đại Hoàng nghe, nhìn thấy nó chảy nước miếng bộ dáng, mới yên tâm đi trái cây dứt tới bên miệng đại cắn một cái.

Gặp Tô Bắc cuối cùng mắc câu, ông lão áo tím trên mặt lại lộ ra nhiệt tình nụ cười, "Ăn ngon đi. . ."

Không chờ hân nói xong, Tô Bắc liền lại lui một bước, "Đại gia, ngài cái gì đều đừng hỏi ta, ta cái gì cũng không biết."

Ông lão áo tím nụ cười trên mặt cứng đờ, quay đầu hoa lệ lệ bại lui. . . Người mới là ta đại gia được rồi!

Đây mới là đối mặt viên đạn bọc đường phương pháp tốt nhất: Vô bọc đường ta giữ lại, đạn pháo chính người thăm dò trở về đi!

Trên bầu trời hai người liền giống như hai chịu khó thợ rèn một dạng "Loảng xoảng loảng xoảng" đánh một hồi lâu, cũng không gặp người nào bại dưới trận, mắt thấy cũng nhanh muốn tới giờ cơm thời điểm, Tô Thanh Huyền âm thanh bỗng nhiên vang lên, "Nhị ca Xuân Vũ Kiếm Pháp càng phát ra tinh xảo, tiểu muội bội phục, xin mời nhị ca tiếp tiểu muội thử một chút tân luyện thành kiếm chiêu đại hà Hương Đông Lưu đi!"

"Cái này khá xảo, vừa vặn ta cũng có một chiêu luyện thành không lâu kiếm chiêu tùy phong tiềm nhập dạ muốn mời Cửu Muội bình luận bình luận."

"Đây là muốn mở đại thể tấu a!" Tô Bắc một cái giật mình, vội vàng đem bên miệng gặm một nửa không biết tên linh quả nhét vào Đại Hoàng miệng bên trong, ngẩng đầu nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm trên bầu trời hai đoàn thanh quang. . . Đừng nói, vị kia đại gia trái cây thật đúng là đồ tốt, ăn toàn thân ấm áp.

Trên bầu trời hai người đều tán đi quanh thân Độn Quang, xa mấy chục trượng xa xa đối lập.

Tô Thanh Huyền dẫn đầu động thủ, chỉ gặp nàng khuỷu tay trường kiếm tại chỗ một cái xinh đẹp xoay tròn, lại đem trường kiếm trong tay thuận thế mang ra hoàn toàn vòng lưng thanh quang hướng phía nhị ca nhất chỉ, trong nháy mắt, thanh quang bắn ra bốn phía trên trường kiếm bỗng nhiên tuôn ra một đầu giống như Đại Giang trường hà dải lụa màu xanh, trùng trùng điệp điệp, sôi trào mãnh liệt hướng phía nhị ca bao phủ mà đi.

Cách quá xa, Tô Bắc không nhìn thấy nhị ca biểu lộ, nếu như hân nhìn thấy lời nói, khẳng định sẽ phát hiện nhị ca tại thanh quang tấm lụa tuôn ra một sát na kia, trong mắt lóe lên chân kinh cùng nặng nề chỉ sắc.

Bất quá hân cũng không có nhận sợ, chỉ gặp hân cầm trong tay trường kiếm nhẹ nhàng ném đi, trường kiếm nhanh chóng trên không trung một sinh hai, hai sinh bốn, bốn sinh tám. . . Trong chớp mắt công phu liền biến thành trăm ngàn chuỗi giống như đúc trường kiếm.

Sau một khắc, nhị ca nắm cái kiếm chỉ hướng về phía Tô Thanh Huyền một điểm, trong miệng quát lớn nói: "Mau!"

Ra lệnh một tiếng, đầy trời trường kiếm nhanh chóng hội tụ thành một đầu kiếm quang trường long gào thét lên đón lấy Tô Thanh Huyền thả ra thanh quang tâm lụa.

Cái này hai chiêu chỉ nhìn thanh thế lời nói gần như không chia trên dưới, đừng nói là chưa bao giờ thấy qua như thế Hoàn Đại tràng diện Tô Bắc, liền ngay cả một bên khác mấy vị ông lão áo tím đều tròn to hai mắt chăm chú nhìn không trung.

Kiểm Long cùng thanh quang tâm lụa ngay tại trước mắt bao người hung hăng đụng vào nhau. . .

"Ầm ầm", một tiếng giống như sấm sét giữa trời quang tiếng nổ mạnh trong nháy mắt vang tận mây xanh, khủng bố kiếm khí phóng lên tận trời, cảm trên bầu trời tầng mây gột rửa không còn, mây sợi tứ tán kiếm khí lướt qua Nhị Vĩ Phù bên cạnh Cao Phong, dễ như trở bàn tay liền cảm Cao Phong một góc cắt rơi.

Ngay tại phía dưới mọi người coi là cái này hai đạo hùng hồn kiếm khí sẽ như vậy đồng quy vu tận thời điểm, chợt nghe nhị ca lần nữa chợt quát một tiếng: "Lại mau!"

Vừa mới nói xong, cùng thanh quang tâm lụa hiện lên giữ lẫn nhau trạng thái cuộn cuộn Kiếm Long liền cùng người thịt bom một dạng chủ động bạo chiêu, mạnh mẽ kiếm khí trong chớp mắt liền cảm giống như thượng đẳng tơ lụa thanh quang tâm lụa nổ thành rách tung toé Bách Gia áo.

Lại sau đó, đã nổ thành đầy trời Thanh Quang Kiếm long bên trong bỗng nhiên bắn ra một thanh tân ra chói mắt hào quang trường kiếm, chính là Kiếm Long bản thể, trăm ngàn trong bóng kiếm duy nhất Chân Kiếm!

Tốt một chiêu tùy phong tiềm nhập dạ! Kiếm Long là gió, bị Kiếm Long đưa đến thanh quang tâm lụa bên trong Chân Kiếm mới thật sự là sát chiêu!

Rất tốt, cái này rất nhị ca.

Ngay tại rất nhiều ông lão áo tím kinh hãi coi là thiếu gia nhà mình lần này cuối cùng có thể thắng Cửu Ma nữ một ván thời điểm, trên bầu trời Tô Thanh Huyền bỗng nhiên xé cổ họng đại khí bàng bạc rống một câu: "Thiên Thượng Tinh Tinh Tham Bắc Đẩu a!"

Trong nháy mắt, rõ ràng là trời quang mây tạnh xanh thắm trên bầu trời vậy mà đột nhiên xuất hiện khỏa khỏa lớn chừng cái đầu Tinh Thần, những ngôi sao này vừa xuất hiện, liền bắn ra ra từng chùm màu trắng bạc tinh quang rơi vào đã nhanh muốn tiêu tán thanh quang tâm lụa bên trong.

Rách rưới đến giống như Bách Gia áo thanh quang tâm lụa đến tinh quang tương trợ, trong chớp mắt liền lại lần nữa ngưng kết thành giống như trường các loại tơ lụa thuận hoạt bộ dáng, mà đã bắn vào thanh quang tâm lụa bên trong Chân Kiếm còn không có gánh vác thanh quang tâm lụa hai lần đập, liền quang mang mất hết, ảm đạm bay rót ra ngoài.

Thắng bại thay đổi ngay tại cái này trong chớp mắt!

Tất cả ông lão áo tím mộng bức.

Tô Bắc nhảy chân lớn tiếng cho nhà mình tỷ tỷ lớn tiếng khen hay: "Nhất xuất đồng phượng, duy tỷ bất bại. . .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 13 : Hoa quả khô

Trở về trang sách

Đánh xong kết thúc công việc hai người thu hồi trường kiếm, phiêu nhiên từ trên trời giáng xuống.

Tô Bắc rất chân chó mang theo chó săn Đại Hoàng đứng lên đi, cười hi hi cho Tô Thanh Huyền nện bả vai, "Tỷ, đã mệt rồi đi, ta cho người bóp vai."

"Ừ", thu được thắng lợi trở về Tô Thanh Huyền lúc này cũng lười kéo giống như 258 vạn giống như, rụt rè kéo dài cổ, cao cao ngửa đầu, thần thái kia giống vô cùng kiêu ngạo trời ngạo.

Mà đối diện nhị ca sắc mặt liền không như vậy đẹp mắt, nhìn thấy Tô Thanh Huyền sắc mặt xanh lét lúc thì trắng một trận, tóm lại cũng là âm tình bất định, "Cửu vĩ Tô Mạch cũng là cửu vĩ Tô Mạch, quả nhiên thần kì phi phàm!"

Tô Thanh Huyền nghe xong nhất thời liền không cao hứng, "Lão nhị ngươi không phải đâu? Cô nãi nãi đánh thắng ngươi cùng ta nhà cửu vĩ Tô Mạch có cái gì quan hệ? Ngươi nếu là thua không nổi cứ việc nói thẳng, đại không được cô nãi nãi về sau đến cửa chỉ phá cửa không được đánh nhau!"

Nhị ca cười khò, "Ngươi . . . Thật đúng là thiếu thông minh a, nhiều năm như vậy ngươi liền một chút cũng không có phát hiện nhà ngươi Tô Mạch cùng hắc Bát Mạch không giống nhau a?"

Quả nhiên là đi ra lẫn lộn sớm muộn là phải trả, Tô Thanh Huyền suốt ngày kỳ thị Tô Bắc cái này thiếu thông minh, vừa quay đầu, liền bị người khác cho kỳ thị.

Nhưng Tô Thanh Huyền lại không lo lắng sinh khí, nhẩn nhẩn nhu hòa Diệp lỏng mày về sau, trầm giọng hỏi: "Cơm có thể ăn vậy, lời nói cũng không thể nói lung tung, ngươi ta cùng là Thanh Khâu chín đại thủ hộ gia tộc truyền nhân, nhận cũng là chăm sóc cùng truyền thừa lão tổ tông Di Trạch trách nhiệm, năm đó chia Tô Mạch thì cũng là ngươi ta tổ tiên sau khi thương nghị cộng đồng quyết định, ngươi dựa vào cái gì nói nhà ta Tô Mạch cùng hắc Bát Mạch cũng không giống nhau?"

Nhị ca không đáp, hỏi ngược lại: "Nếu như nhà ngươi Tô Mạch cùng tất cả mọi người Gia Tô mạch một dạng, vậy chúng ta vì sao còn muốn liều mạng đắc tội ngươi bắt lấy nhà ngươi Tô Mạch không buông tay?"

Vấn đề này chính là Tô Thanh Huyền muốn hỏi nói: "Ta cũng buồn bực , ẩn lý thuyết các ngươi so với ai khác đều rõ ràng Tô Mạch truyền thừa hạn chế, muốn nhà ta Tô Mạch ta có thể hiểu được, cỡ nào một đầu dù sao cũng so thiếu một đầu tốt, nhưng không đáng như thế bất y bất xá a?"

Thanh Khâu chín đại thủ hộ gia tộc đều bắt nguồn từ Cửu Vĩ Thiên Hồ Tô Đất Kỷ trực hệ Bản Gia, nói cách khác, chín đại thủ hộ gia tộc mấy ngàn năm căn bản cũng là người một nhà, tuy nói tách ra mấy ngàn năm, nhưng yêu tộc thọ mệnh vốn là so với nhân tộc tu sĩ trường, mấy ngàn năm cũng bất quá cũng là năm sáu thế hệ, cho dù là hiện tại, chín đại thủ hộ trong gia tộc cũng còn có một ít chưa phân nhà trước Thanh Khâu Tô Thị Tộc Lão đang ngủ say, cho nên chín đại thủ hộ gia tộc cho dù là tách ra mấy ngàn năm, nhưng huyết mạch liên lạc còn không có đoạn, điểm này, từ "Nhị ca, Cửu Muội" những danh xưng này bên trong đều có thể nhìn ra.

Lại thêm chín đại thủ hộ gia tộc xưa nay cũng không có cái gì trực tiếp xung đột lợi ích, cho nên cho dù chín đại thủ hộ gia tộc vụng trộm có chút ngăn cách, mặt ngoài cũng còn có thể duy trì lấy thân thích hòa hợp, nhưng mà lần này, lão nhị bọn họ đối với Cửu Vĩ Phủ động tác, hiển nhiên là quá mức.

Nhị ca chỉ giữ trầm mặc.

Tô Thanh Huyền thấy thế có chút nổi nóng quát: "Ngươi tốt xấu là người nam tử Hán Đại Trọng Phu, cùng ta một nữ tử còn che giấu có ý tốt a? Nói đi, nhà ta Tô Mạch cùng các ngươi nhà đến có cái gì khác biệt?"

Nhị ca lắc đầu, nói khẽ: "Vẫn là ngươi nói trước đi nói lần này nện cửa nhà ta lại là vì sao đi."

Tô Thanh Huyền cũng liền không được nói nhảm, đưa tay vút cho nhị ca một khối ngọc bội, "Đây là nhà ngươi a?"

Nhị ca tiếp được ngọc bội nhìn một chút, âm nhu lỏng mày cũng là lập tức liền nhấn lại đến, "Lấy ở đâu?"

Tô Thanh Huyền ôm lấy hai tay, "Đêm qua nhà ta ra cái giết chủ bạch nhãn lang, sự tình bại lộ sau khi chạy ra phù bị người diệt miệng, đây là đang hắc thi thể chung quanh tìm tới."

Nhị ca mày nhíu lại càng chặt, hắc vuốt vuốt ngọc bội suy nghĩ mấy hơi về sau, trầm giọng nói: "Không phải ta làm."

Tô Thanh Huyền không chút do dự gạt đầu, "Ta biết, nhưng tất nhiên ngọc bội kia xuất hiện tại bạch nhãn lang thi thể chung quanh, nhà ngươi đại môn ta nhất định phải tới nện."

Nhị ca cũng gạt đầu, "Trong vòng ba ngày, ta sẽ cho ngươi một cái công đạo."

"Ta chờ," ngừng lại, Tô Thanh Huyền lại nghiêm túc hỏi: "Ngươi còn không có nói cho ta biết, nhà ta Tô Mạch cùng nhà ngươi đến có cái gì không giống nhau!"

Nhị ca buông ra lỏng mày cười cười, "Tất nhiên người khác không có nói cho ngươi biết, ta tự nhiên cũng không dễ nói thẳng, chính ngươi trở lại lật qua nhà ngươi lịch đại tộc trưởng Thủ Trát, hẳn là có thể tìm tới đáp án."

Tô Thanh Huyền bỗng nhiên vậy một cái Diệp lỏng mày, tay khẽ vậy, trường kiếm xuất hiện lần nữa tại trong lòng bàn tay nàng bên trong, "Lão nhị, cô nãi nãi là cái gì yêu ngươi cũng biết, chớ ép cô nãi nãi mang ra ngươi Nhị Vĩ Phủ."

Nhị ca cười càng phát ra phong khinh vân đạm, quay đầu hướng bên người rất nhiều ông lão áo tím nói khẽ: "Cửu tiểu thư hôm nay có hào hứng giúp chúng ta phá dỡ, là công việc tốt , đại lát nữa nàng động thủ thời điểm nhớ kỹ cho nàng phụ một tay, cũng không thể để cho ngoại nhân nói chúng ta Nhị Vĩ Phủ gia môn không phóng khoáng, ngay cả một tòa phá sản nhỏ đều không nỡ."

"Vâng, thiếu gia." Chúng ông lão áo tím cùng kêu lên đồng ý nói.

Tô Thanh Huyền nghe xong, phổi đều sắp tức giận bùng nổ, trong tay trên trường kiếm thanh quang đều sáng tối chớp chòn, phảng phất sau một khắc, nàng liền sẽ không chút do dự chém ra một kiếm.

Nhị ca lại thần nhiên quay người hướng về Nhị Vĩ Phủ bên trong đi đến, tựa hồ chắc chắn Tô Thanh Huyền sẽ không xuất thủ.

Tô Thanh Huyền giãy dụa mấy hơi thở, cuối cùng vẫn thu hồi trường kiếm, nàng xác thực sẽ không xuất thủ.

Nàng vừa rồi nện Nhị Vĩ Phủ đại môn nhìn như ngồng cuồng bá đạo, nhưng là sự tình ra có nguyên nhân, nói đơn giản cũng là có lý do chính đáng, cây ngay không sợ chết đứng, điểm này, nhị ca cũng lòng dạ biết rõ, cho nên hẳn đối với Tô Thanh Huyền động một chút lại phá cửa hành vi ghét cay ghét đắng, nhưng cũng không thể làm gì, nhưng như thế nào Tô Thanh Huyền không có chính đạo lý do ra tay nện Nhị Vĩ Phủ, cái kia chính là nàng khinh suất, không có đạo lý, đến lúc đó liền nện nhị ca xuất thủ giãy vò nàng Cửu Vĩ Phủ.

Nói Tu Hành Giới cường giả vi tôn không sai, nói Tu Hành Giới quyền đầu tức chính nghĩa cũng không sai, nhưng ở quyền đầu phân không ra cao thấp cùng một tầng thứ nhân vật bên trong, vẫn là đến giảng đạo lý, dù sao ai cũng không muốn cùng một cái ba ngày hai đầu bắt lấy người cần loạn chó điên liên hệ.

Nhị ca đi đến một nửa, bỗng nhiên lại quay người trở lại nhìn qua Tô Bắc nói: "Cho người một cái lời khuyên, không muốn chết liền mau rời khỏi Thanh Khâu, không phải vậy lần tiếp theo, người khả năng liền không có vận tốt như vậy." Không hổ là nhị ca, vừa rồi Tô Thanh Huyền chỉ nhắc tới một chút giết chủ bạch nhãn lang, hẳn liền đoán được là hướng về phía Tô Bắc đi.

Tô Thanh Huyền bỗng nhiên vậy một cái lông mày, "Lão nhị người có ý tứ gì?"

Nhị ca: "Mặt chữ bên trên ý tứ."

...

Trở về trên đường, Tô Thanh Huyền lông mày không ngừng nhăn lại buông ra, một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng.

Tô Bắc nhìn thấy phía dưới cảnh vật, cẩn thận từng li từng tí lôi kéo Tô Thanh Huyền mép váy, "Tỷ, chúng ta là không phải đi nhầm nói?"

"A?" Tô Thanh Huyền mờ mịt ứng một tiếng, Tô Bắc lập lại: "Chúng ta là không phải đi nhầm nói? Đây không phải về nhà đường."

"A nha. . ." Tô Thanh Huyền lúc này mới lấy lại tinh thần, tà hữu hơi đánh giá, vội vàng quay đầu, "Là bay phản. . . Không có chuyện, dù sao không đuổi kịp giờ cơm."

Tô Bắc bĩu môi, về nhà đều có thể bay phản? Hẳn không cần không nhắc nhở, hồ đồ này tỷ tỷ còn không phải bay đến chân trời đi?

Nhìn thấy nàng mắt hôn mắt vĩa bộ dáng, Tô Bắc do do dự dự mở miệng: "Tỷ, người đang suy nghĩ gì? Có thể nói ra để cho ta cũng thay người suy nghĩ một chút đi."

Tô Thanh Huyền nhìn xem Tô Bắc, lắc đầu nói: "Ta đều nghĩ không ra kích cỡ tự đến, người có thể muốn ra cái gì, cũng đừng uống phí cái này sức lực."

Tô Bắc không phục, "Người không nói ta cũng biết, người không phải liền là đang suy nghĩ vừa rồi nhị ca nói chuyện a?"

"Người cùng Tô lão nhị không phải người thân hay bạn bè, không cần gọi hẳn nhị ca, hẳn gọi Tô Hồng Vũ." Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng xoa xoa Tô Bắc đỉnh đầu, "Việc này người cũng đừng nghĩ, ta trở lại lật qua cha ta Thủ Trát, hẳn là có thể tìm một chút cái gì."

Tô Bắc một phát bắt được Tô Thanh Huyền tay, hẳn tổng cảm giác nàng động tác này đặc biệt như chính mình nhào nặn Đại Hoàng thời điểm, "Chuyện này còn cần muốn a. . . Tỷ, người có phải hay không xem nhẹ một kiện rất trọng yếu rất trọng yếu sự tình?"

Tô Thanh Huyền nghi hoặc, "Cái gì?"

Tô Bắc vỗ tay một cái, "Tổ Mạch vẫn còn ở trong nhà chúng ta a, người cần bản quản những cái kia đầy mình ý nghĩ xấu mà người xấu đang suy nghĩ gì, cũng không cần lo lắng bọn họ phía sau còn có cái gì âm mưu, chúng ta chỉ cần một mực giữ vững Tổ Mạch, bọn họ nhảy nhót đến lại hăng hái cũng vô dụng!"

Có câu nói là kẻ trong cuộc thì mê kẻ bàng quan thì tỉnh, Tô Bắc nào từ linh quang đứng lên, nhìn vấn đề vẫn là rất đúng.

Tô Thanh Huyền hai mắt chậm rãi sáng lên, tâm đạo đúng vậy a, nghĩ nhiều như vậy làm gì đâu? Chỉ cần Tổ Mạch còn ở trong tay nàng một ngày, những cái kia núp trong bóng tối tiểu nhân nếu không dám đụng tới cùng nàng đối với xé, cũng chỉ có giương mắt nhìn phần! Mà bọn họ nếu dám nhảy ra Minh Đạo Minh Thương đối xé, cũng liền không đáng đau đầu, tóm lại ôn hòa buông cần, lấy bất biến ứng vạn biến, liền ăn không bao lớn thua thiệt.

Nàng sáng tỏ thông suốt, quay đầu nhìn Nhị Vĩ Phủ phương hướng mãnh mẽ xem vài lần, cười lạnh nói: "Mấy câu thiếu chút nữa kích động lão nương tự loạn trận cước, Tô lão nhị, xem như người lợi hại!"

Rộng rãi là rộng rãi, nhưng nàng phía trong lòng thủy chung vẫn là có chút lo nghĩ.

Có câu nói là không có lửa thì sao có khói, tất có bởi vì, Tô Thanh Huyền tự nghĩ, lấy Tô lão nhị thù đoạn, cũng rất không có khả năng cầm một cái đâm một cái liên phá lời đồn đại tới lửa đối chính mình, này trừ chọc giận nàng đánh thêm hấn vài toà bên ngoài cửa chính, không có hấn có thể có cái gì tốt nơi? Mà hấn nếu là muốn loạn chính mình trận cước, không thả ra diêm hoa quả khô khẳng định là không thể nào. . . Chi là, là dạng gì hoa quả khô mới khiến cho Tô lão nhị cảm thấy có thể làm cho mình loạn trận cước đâu? Chính mình sau khi trở về còn muốn hay không đi lật xem những thư viết tay đó đâu?

Tô Thanh Huyền do dự.

Gập nàng cuối cùng không phát thân, Tô Bắc lại đưa tay giật nhẹ nàng mép váy, "Tỷ, ngươi có phải hay không còn quên cái gì?"

"A?" Tô Thanh Huyền sững sờ, sau đó lập tức liền làm dáng chột hiểu ra, "A a, tỷ tỷ biết ngươi đói, nhịn thêm, tỷ tỷ nhanh lên bay, tốt để cho Hoàn Châu làm cho ngươi đại giờ!"

"Không phải!" Tô Bắc có chút nhụt chí, tỷ tỷ làm sao già cảm thấy mình chỉ muốn ăn đâu, "Hôm qua chúng ta không phải đã nói được chứ? Hôm nay ngươi dạy ta đã thông đầu thứ nhất kinh mạch."

Tô Thanh Huyền ngạc nhiên nhìn xem Tô Bắc, tâm đạo đệ đệ hôm nay là thế nào? Đến giờ cơm vậy mà không muốn ăn muốn tu đi. . . Đừng nói là bị Tô Lão sau cùng câu nói kia hù đến?

"Ngươi đừng sợ, có tỷ tỷ tại, không ai có thể khi dễ ngươi."

Tô Bắc dùng sức lắc đầu, "Không phải, ta không sợ, ta là không muốn trở thành ngươi vương vãi, với lại, ta cũng tốt muốn giống như ngươi, giậm chân một cái liền có thể biến thành vọt trời khi, vung lên kiếm liền có thể bỏ ra một con sông."

Hấn là thật bị thần kỳ tu hành hấp dẫn.

Tô Thanh Huyền cuối cùng lộ ra một cái vui vẻ nụ cười, "Nha, cuối cùng Khai Khiếu, nói đi, hôm nay muốn ăn cái gì ăn ngon, tỷ tỷ toàn miễn đủ ngươi."

Tô Bắc con mắt lóe sáng, "Thật? Này ta muốn ăn đại giờ thịt bò kho tương bạch trảm kê nướng toàn bộ vịt phần hấp thịt dê thịt canh chua cá. . ."

Tô Thanh Huyền: ". . ."

Đại Hoàng: "Uông uông uông, uông uông uông. . ." (ta cũng phải, ta cũng phải)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 14: 《 Âm Dương Bách Luyện K

Trở về trang sách

Tô Bắc thật sâu hít một hơi về sau, đối Tô Thanh Huyền nói ra: "Tỷ, bắt đầu đi!"

Tô Thanh Huyền gật đầu, "Hai mắt nhắm lại, bảo nguyên thù nhất."

Tô Bắc nghe vậy hai mắt nhắm lại, chậm rãi chạy không nào hải, cũng không lâu lắm, hấn hô hấp tiết tấu dần dần chậm dần, thần sắc bình tĩnh giống như không gió bình an mặt hồ. . . Hấn nhập định.

Tô Thanh Huyền hơi có chút sợ hãi thán phục gật gật đầu, nàng lần này cố ý không đi thôi miên Tô Bắc, cũng là muốn nhìn một chút hấn có thể hay không tự chủ nhập định, hiện tại kết quả này thật cũng không vượt quá hấn đoán trước, chỉ là Tô Bắc nhập định tốc độ đối với một cái ngay cả tu hành giới cũng còn không biết là vật gì người mới tới nói, quá nhanh, cũng quá thuận lợi.

Nàng một chút suy nghĩ cái này bên trong bởi vì về sau, sắc mặt có chút cổ quái thấp giọng sợ hãi than nói: "Thiếu thông minh cũng có thiếu thông minh tốt."

Tu hành giới công nhận tâm tư càng là tinh khiết người tu hành tốc độ càng nhanh, rất nhiều năm trước Cửu Châu tu hành giới còn từng hưng khởi qua một cổ lỵ dụng cái này một đặc tính Phong Trào: Lấy ra một nhóm có được linh căn, Thiên Linh Căn tư chất đứa bé, tại còn chưa có bắt đầu ghi chép trước

đó liền đem đưa đến một cái ngăn cách hoàn cảnh dưới cung cấp đòi hỏi tu hành tu hành, bởi vì đứa bé chưa chịu hồng trần thế tục ô nhiễm, tâm tư tinh khiết, tiến hành tu hành lại tâm vô bàng vụ, thường thường có thể tại trong vòng mấy chục năm liền thuận lợi đặt chân Thông Huyền Giai trở thành người thật.

Tại lúc ấy, Cửu Châu tu hành giới lớn bao nhiêu tông môn đều dùng cái này biện pháp bồi dưỡng hạch tâm đệ tử, mới đầu cũng xác thực thu hoạch tương đối khá, nhưng không có quá dài thời gian, cái này biện pháp liền dần dần bị đào thải, bởi vì những cái kia dùng phương pháp này bồi dưỡng được tới Thông Huyền Giai người thật trừ tu hành, cũng không tự ý lực độc với nhau, cũng sẽ không sát phạt tranh đấu, căn bản là vô pháp tại mạnh được yếu thua trong giới tu hành sinh tồn, cùng những cái kia xông qua vô số Đạo Sơn Hóa Hải, gió tanh mưa máu mới trưởng thành đứng lên tu sĩ so sánh, nhất định cũng là người yếu đuối cùng hùng sư khác nhau, thường thường bị Chân Ngã Giai cường giả vượt cấp chém giết không nói, quy mô nhỏ môn phái ma sát đều có thể vừa chết một mảng lớn.

Tới Tô Bắc chỗ này, lại trời xui đất khiến đạt tới một cái rất vi diệu thăng bằng!

Tô Bắc thuở nhỏ liền sinh hoạt tại thế tục lớn nhất hắc ám, lớn nhất dơ bẩn tầng, bản thân cảm nhận được nhân tâm hiểm ác cùng tình người âm lạnh, ẩn lý thuyết, hẳn tại loại hoàn cảnh này sinh trưởng, tính tình hoặc là lạnh lùng, hoặc là cực đoan vận vẹo, nhưng lại sinh hẳn trời sinh xấu phách thiếu thốn, tâm địa tinh khiết thiện lương, chỉ nhớ ăn không được nhớ đánh, những cái kia hiểm ác cùng dơ bẩn căn bản không có ở trên người hẳn lưu lại bao lớn dấu vết, tính tình so với những cái kia tại cùng đòi vô tranh trong đào hoa nguyên lớn lên đứa bé còn muốn thuần phác, còn muốn đơn thuần, với lại cứng cáp hơn, trải qua được thế tục cùng tu hành giới ma luyện.

Nghe vào có phải hay không có chút trong muôn hoa qua, phiến Diệp không dính vào người vị đạo?

Cái này đúng, tu hành nguyên bản là một cái xuất thế, Nhập Thế, lại xuất thế lần nữa quá trình, Tô Bắc trời xui đất khiến phía dưới, mới mười mấy tuổi liền đã đi qua hẳn tu sĩ phải dùng mấy trăm năm, thậm chí là mấy ngàn năm thời gian đi đi qua lộ trình.

Tô Thanh Huyền mới ý thức tới Tô Bắc thiếu thông minh chỗ tốt, ngay sau đó lập tức lại nghĩ tới Tô Bắc này khoáng cổ tuyệt kim Song Thánh thân thể, nhất thời không khỏi mừng lớn mất hạnh. . . Nàng bỗng nhiên ý thức, chính mình rất có thể tại tạo nên một cái giờ tay nhắc chân liền có thể cải thiên hoán địa cái thể yêu nghiệt!

Vừa nghĩ tới hậu thế rất có thể sẽ tồn tại "Vĩ đại Tô Thanh Huyền đại nhân một tay thôi động bánh xe lịch sử" dạng này lời bình, Tô Thanh Huyền tâm lý lại còn có chút ít kích động!

Đương nhiên, nàng sau cùng xác thực đã được như nguyện tái nhập sử sách, nhưng bây giờ, trước mặt nàng cái này cái thể yêu nghiệt, lịch sử bánh xe vẫn chỉ là cái rất ý lại nằng choai choai hải tử.

"Tỷ, ngươi còn chờ cái gì nữa đâu?" Nhập định nửa ngày đều không chờ đến Tô Thanh Huyền Tô Bắc rời khỏi nhập định, mở mắt ra bất mãn nhìn xem nhà mình tỷ tỷ nói ra.

"A a, ta cho là ngươi ngủ không có có ý tốt quấy rầy ngươi." Lấy lại tinh thần Tô Thanh Huyền thuận miệng nói nhảm nói, " lại đến lại đến, lần này tỷ tỷ tuyệt sẽ không đang thất thần."

Tô Bắc gật gật đầu, nhắm mắt lại vừa chuẩn chuẩn bị nhập định.

Nhưng cảm giác được chính mình có thể hay không danh ghi sử sách liền đều xem Tô Bắc Tô Thanh Huyền cho là mình nhất định phải hiện tại muốn bắt đầu hồi lộ Tô Bắc, cũng tốt để cho hẳn tại chinh phục tinh thần đại hải về sau nhắc lên chính mình thì có thể tại chính mình "Vĩ đại" trước mặt lại thêm một câu "Khuyên quốc khuyên thành", thể là nàng cười rạo rờ hạ thấp giọng mị mị hỏi: "Xin hỏi đẹp trai Tô Bắc thiếu gia, đợi chút nữa ngươi là muốn thể nghiệm không đau như Trùng Mạch đâu? Vẫn là hơi đau Trùng Mạch, ban đầu vị Trùng Mạch?"

Tô Bắc nghe vậy mở hai mắt ra, lần đầu tiên liền gặp được nhà mình tỷ tỷ cười đến lông mày không phải lông mày, ánh mắt không phải ánh mắt, tràn đầy âm hiểm và gian trá biểu lộ, một loại không tốt cảm giác nhất thời liền kích thích cho hẳn tâm lý hoảng sợ, hoảng không lựa lời há miệng ra, trước kia tại đầu đường cuối ngõ học được những cái kia cầu xin tha thứ về thuận miệng liền giống như đốt pháo giống như không ngừng ra bên ngoài tóe, "Hảo hán tha mạng ta trên thân đã không có tiền cũng không ăn với lại bên trên có tám mươi Lão Mẫu Thân dưới có gào khóc đòi ăn tháng tám đại hải tử trọng yếu nhất là ta chẳng những tám tháng không có tắm rửa vẫn phải hoa bệnh gà toi thêm bệnh sốt rét nếu là lấy cho hảo hán ta liền lớn nhất cái kia muôn lần chết. . ."

Tô Thanh Huyền một mặt mộng bức nhìn thấy Tô Bắc, trong đầu vừa mới phác họa ra cái thể yêu nghiệt, lịch sử bánh xe ầm ầm sụp đổ, sững sờ hồi lâu, thẳng đến Tô Bắc đều kéo tới "Thả người nhất mệnh thăng tạo Thất Cấp Phù Đồ", nàng mới lấy lại tinh thần tới tiện tay một bàn tay cắt ngang hẳn về thuận miệng.

"Ba!"

Tô Bắc bụm lấy trán khóc không ra nước mắt nhìn qua Tô Thanh Huyền.

Tô Thanh Huyền cũng vì chính mình không thực tế huyền tưởng cảm thấy đỏ mặt, nhưng ở Tô Bắc mặt mà làm gì cũng không thể thất lạc tỷ tỷ uy nghiêm, cường tự nói ra: "Miệng đầy về thuận miệng, ngươi chuẩn bị tiền Kinh khảo Thí a! Ta mới vừa rồi là hỏi ngươi có sợ hay không đau!"

Tô Bắc có ý nói gật đầu nói sợ, nhưng ở Tô Thanh Huyền nhìn chăm chăm phía dưới chỉ có thể kiên trì lắc đầu nói "Không sợ".

"Vậy là tốt rồi, ngươi nhập định đi!" Tô Thanh Huyền vung tay lên, đại khí vô cùng nói ra.

Tô Bắc nghe lời nhắm mắt lại, mặt cảm thấy tâm lý không nở lại mờ hai mắt ra yếu ớt nói ra: "Tỷ người hạ thủ nhẹ một chút, người coi như ta như thế một cái đệ đệ."

Tô Thanh Huyền không kiên nhẫn giờ tay, dọa đến Tô Bắc tranh thủ thời gian hai mắt nhắm lại, vứt bỏ tạp niệm nhập định.

Lần này Tô Bắc chỉ dùng mấy hơi liền tiến vào trạng thái nhập định. . . Càng lúc càng nhanh.

Tô Thanh Huyền nghiêm sắc mặt, hai tay hiện lên chương nhẹ nhàng chống đỡ tại Tô Bắc trên hai vai, sau đó liền gấp nòng giữa năm ngón tay hiện ra nhàn nhạt thanh quang, nhưng là đã đem chân nguyên rót vào Tô Bắc trong cơ thể.

Cùng lúc đó, nòng khê mở môi đỏ, chậm rãi nói khẽ: "Thánh nhân Văn Đạo Sinh Nhất, một sinh hai, hai sinh vạn vật; là lấy vạn vật đi tìm nguồn gốc cũng là hai, tu; lại nói Đại Hoang sơ khai, Kinh già bên trên sinh vì là trời, trọc người chìm xuống thành đất, nhẹ trọc giao diện sinh ức vạn sinh linh, là lấy trăm đời sinh linh mặc dù hoặc phi cầm, hoặc tảo thú, hoặc hoa điều, hoặc cá trùng, đi tìm nguồn gốc cũng là thanh trọc nhị khí, Luyện Khí Sĩ dân sinh tại giữa thiên địa, cũng thuộc vạn vật sinh linh, đi tìm nguồn gốc cũng không ra hai cùng nhẹ trọc cả hai. . ."

Âm thanh lành lạnh, như có như không xa xăm, tựa như là có ma lực từng chút từng chút rót vào Tô Bắc trong đầu, để cho hắn không cần đi trực chữ trực chữ lý giải liền có thể trực tiếp lĩnh ngộ bản kinh văn này chân nghĩa.

Hắn biết đây chính là hôm qua tỷ tỷ truyền cho hắn 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 tu luyện quy tắc chung, hôm qua tỷ tỷ cầm bản này công pháp truyền cho hắn về sau, hắn trực câu trực câu thỉnh giáo tỷ tỷ hồi lâu, nhưng nhìn lên rồi rác hơn trăm chữ tu luyện quy tắc chung tinh tế giải thích hạ xuống, chỉ là lý giải bút ký đều vượt qua vạn chữ có hơn, chưa bao giờ đọc qua sách Tô Bắc ngay cả nhớ đều không nhớ được, cũng không cần thân thể lĩnh ngộ.

Với lại cái kia còn chỉ là đại cương, toàn bộ 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 cũng chia cửu tầng, phân biệt đối ứng hậu thiên, Tiên Thiên hai đại cảnh giới sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đại viên mãn tám cái tiểu cảnh giới cùng độc lập với hậu thiên, Tiên Thiên hai đại cảnh giới bên ngoài tầng cuối cùng "Tự thành thiên địa", mà mỗi một tầng chỗ đối ứng kinh mạch cùng huyết vị số lượng, vị trí lại tất cả đều hoàn toàn khác biệt, nếu là trải rộng ra giải thích cặn kẽ, bộ này 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 chỉ ít có thể viết một bản ấm trà cao như vậy trăm vạn chữ 《 Âm Dương Bách Luyện trải qua kỹ càng 》.

Tô Bắc nhìn xem đều sợ, ngay cả thứ đi nhớ dừng khí đều không có, đành phải chết sống kéo lên nhà mình tỷ tỷ hỗ trợ.

Hắn cái này so chiếm tiện nghi còn khỏe mẽ càng thêm đáng xấu hổ, quả thực là tiện nhân cũng là già mồm!

Hắn căn bản cũng không minh bạch Tô Thanh Huyền hôm qua nói 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 là Đại Hoang thời đại nhất đẳng trúc cơ công pháp đại biểu là có ý tứ gì.

Đại Hoang là cái gì? Đây chính là Tề Thiên không bằng chó, Chân Tiên đi đầy đất, tùy chỗ nhặt khối cục đất đều có thể là ẩn chứa tiên thiên chi khí đỉnh cấp Luyện Tài không bỏ thời đại, thời đại kia nhất đẳng trúc cơ công pháp đặt hiện tại là giá trị gì?

Nói như vậy, Tô Bắc cầm 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 đến Cửu Châu bắt luận cái gì một tòa nhân tộc chủ thành hồ to một tiếng "Bản lão gia trong tay bên cạnh cầm là Hồng Hoang Thời Đại nhất đẳng trúc cơ công pháp", như vậy dưới chân hắn chỗ trong nháy mắt liền sẽ trở thành toàn bộ chủ thành tuyệt đối trung tâm, nếu như hắn còn có thể thể hiện ra một hai phần hồng hoang công pháp đặc chất, như vậy cái gì Chân Ngã, cái gì Thông Huyền, cái gì Tề Thiên đều sẽ từ Cửu Châu các ngõ ngách bên trong nhảy ra đánh ra chó náo tử, thẳng đến sau cùng cầm toà kia chủ thành từ Cửu Châu Đại Địa bên trên xóa đi!

Cái này thật không phải khen khoa trương!

Cũng liền Cửu Vĩ Phù loại này trực tiếp truyền thừa tại Đại Hoang cự kinh, mà lại chưa bao giờ bị chiến loạn từng đứt đoạn truyền thừa yêu tộc thế gia còn cầm được ra dạng này hiếm thấy công pháp, nhưng có thể khẳng định là, cho dù là Thanh Khâu, có thể cùng bản này 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 sánh ngang trúc cơ công pháp cũng tuyệt đối không nhiều, bởi vì đây là Tô Thanh Huyền bị đến Tô Bắc khoáng cổ tuyệt kim Song Thánh thân thể chấn động mộng về sau cho hắn công pháp. . . Phải tin tưởng, nếu như Tô Thanh Huyền trong tay bên cạnh còn có so 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 càng mạnh trúc cơ công pháp, này nòng liền tuyệt sẽ không đem kém hơn một bậc 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 đưa cho Tô Bắc.

Loại giá này giá trị ngay cả quốc hiếm thấy công pháp, Tô Bắc lại còn ghét bỏ quá dài khó được nhớ? Chuyện này nếu là truyền đi, hắn đến bị Cửu Châu ngàn ngàn vạn cái Tiên Thiên võ giả cùng Hậu Thiên Võ Giả đoàn thể oán niệm đưa tới thiên phạt chém thành cặn bã!

Quả nhiên vô tri mới là hạnh phúc, nếu như Tô Bắc biết hắn tu hành công pháp có thể đổi lấy Từ Tôn Hậu Đại một vạn năm đều ăn không hết mần thầu, hắn khẳng định cũng không thể bình tĩnh như vậy.

". . . Nhục thân thuần dương, hồn phách thuần âm, Âm Dương tẩy luyện, ngược dòng nhẹ ngược dòng trọc. . ." Tô Thanh Huyền tẩy não kiểu giải thích vẫn còn tiếp tục, mà giờ khắc này Tô Bắc nơi bụng đã tản mát ra từng tia từng tia bạch quang.

Bụng dưới chính là đan điền chỗ, tu hành bước đầu tiên chính là khai ích đan điền tích góp linh khí, Tô Bắc bụng dưới tản mát ra bạch quang liền chứng minh hắn đan điền đã khai ích thành quả.

Nói cách khác, từ hiện tại bắt đầu, tiêu khát cái Tô Bắc chính thức thăng cấp làm võ giả Tô Bắc!

Nói cách khác, Tô Bắc đã bước ra hắn dài đằng đẳng tu hành đường bước đầu tiên!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 15: Hậu Thiên Cảnh

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo Chương 15: Hậu Thiên Cảnh

Trở về trang sách

"Linh khí bên trên đi Vân Môn huyết. . . Qua trung phủ huyết, đứng, nơi này chính là trung phủ huyết. . . Hiện tại lại vào thiên phủ huyết" Tô Thanh Huyền lấy chân nguyên dẫn đạo Tô Bắc trong cơ thể linh khí một cái huyết khiếu một cái huyết khiếu đã thông « Âm Dương Bách Luyện Kinh » tầng thứ nhất hành công lộ tuyến bên trên huyết khiếu.

Nàng dẫn đạo đến mức chậm, nhưng Trùng Mạch kịch liệt đau nhức vẫn như cũ để cho Tô Bắc sắc mặt tái nhợt, mồ hôi tuôn như nước, thân thể liên tục phát run, nhìn qua tựa hồ ngay cả định đều nhanh muốn duy trì không đi xuống.

Tô Thanh Huyền chú ý đến Tô Bắc thần sắc biến hóa, mặc dù có lòng để cho hấn cỡ nào chịu đựng chịu đựng đau đớn đá mài, nhưng nhìn hấn trắng bệch khuôn mặt nhỏ vẫn như cũ cảm thấy không đành lòng, nhịn không được dừng lại dẫn đạo mở miệng đề điểm nói: "Nhớ lấy, Trùng Mạch tối kỵ vội vàng xao động, chưa đá thông huyết khiếu như trên khóa cửa, mà ngươi không có chìa khóa, muốn mở cửa nhất định phải nhịn lại tính tình lái chậm chậm khóa, những cái kia sinh hữu dừng vô mưu cưỡng ép xô cửa cũng là náo tử bị lừa đá hồng ngu ngốc, đừng không ra kinh mạch thụ thương, phá tan huyết khiếu bị hao tổn, dù sao thương tổn cũng là chính mình, nếu là lưu lại ám thương, nhẹ thì siêu phẩm giai khó mà viên mãn, nặng thì cả đời khó mà đột phá Chân Ngã cảnh.

Trùng Mạch coi trọng là một cái mài nước công phu, ngươi có thể từng nghe qua thùng cưa gỗ đứt, nước chảy đá mòn điển tịch? Trùng Mạch chính là dạng này, tích lũy tháng ngày, kiên nhẫn, lại dẫn động người đều có thể đánh thông suốt toàn thân kinh mạch, cho nên, ngươi không nên gấp, từ từ sẽ đến."

Tô Thanh Huyền không có nói với Tô Bắc những huyền diệu khó giải thích đó đại đạo lý, mà chính là lấy thông tục dễ hiểu tiếng thông tục nói cho hấn biết nên như thế nào Trùng Mạch, cái này hồ ly tinh tuy nhiên có đôi khi không đáng tin lắm, nhưng đối với Tô Bắc ái hộ chi tâm nhưng là nửa điểm đều không được giả dối.

Định chỉ Trùng Huyết về sau, Tô Bắc trên mặt đau đớn chỉ sắc cũng theo đó giảm xuống, nghe được Tô Thanh Huyền đề điểm trong lòng của hấn bừng tỉnh đại ngộ, lập tức liền cảm trừ hàng thiên phủ huyết trước kêu loạn "Xô cửa" linh khí tán đi, cái thành hình thành một đầu dài nhỏ dòng nước liên tục không ngừng từ đan điền hướng chảy thiên phủ huyết, quả thật đau đớn đại giảm.

Tô Thanh Huyền gặp Tô Bắc dùm đó khuôn mặt nhỏ chậm rãi giãn ra, cũng mỉm cười nói một câu: "Trẻ nhỏ dễ dạy."

Gặp Tô Bắc lần nữa tiến vào cấp độ sâu trong nhập định, Tô Thanh Huyền cũng hít sâu một cái khí, lần nữa cảm tâm thần đầu nhập Tô Bắc trong cơ thể.

Mặt trời chiều ngã về tây, rất nhanh, mông lung Ngân Huy Nguyệt Hoa liền rải đầy đại địa, màn đêm buông xuống.

Tâm thần đắm chìm trong Tô Bắc trong cơ thể Tô Thanh Huyền bỗng nhiên thần sắc nhất động, cảm tâm thần từ Tô Bắc trong cơ thể rời khỏi sau khi tả hữu vừa nhìn, cau mày nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Nguyên lai là trời tối a?"

Ngừng lại, nàng ánh mắt lần nữa rơi xuống Tô Bắc trên thân, lông mày càng nhăn càng chặt, "Chẳng qua là trời tối mà thôi, biến hóa làm sao lại lớn như vậy?"

Ngay tại vừa rồi, nàng bỗng nhiên phát giác được Tô Bắc trong kinh mạch linh khí lưu đang nhanh chóng giảm bớt, cẩn thận vừa cảm thụ, mới phát hiện hấn thổ nạp linh khí tốc độ tại thẳng tắp hạ xuống, ngăn ngừ gần phân nửa canh giờ, lúc trước còn tốt giống như Đại Giang trường hà thao thao bất tuyệt không ngừng linh khí lưu liền biến thành Đoạn Lưu dòng suối nhỏ nước, Trùng Mạch hiệu suất lập tức liền giảm xuống mấy lần.

Nàng lần thứ nhất gặp được loại tình huống này, cũng không biết là vì cái gì, cuống quýt cảm tâm thần từ Tô Bắc trong cơ thể lui ra ngoài sau khi mới phát hiện nguyên lai là trời tối.

"Chẳng lẽ là bởi vì hấn Hỏa Hành Song Thánh thân thể nguyên nhân?" Tô Thanh Huyền suy tư nói, "Hỏa Hành thuần dương, mặt trời là dương, mặt trăng là âm, hấn là hỏa Thánh Thể, vào đêm sau khi thổ nạp linh khí tốc độ chịu đến khắc chế cũng bình thường. . . Ừ, khẳng định là như thế này."

Tự giác nghĩ rõ ràng, Tô Thanh Huyền lòng mảy mĩu tiến hành, ngược lại cảm thấy liền Tô Bắc hiện tại cái này Trùng Mạch tốc độ mới là bình thường. . .
Nàng tu hành trăm năm, thật sự là lần thứ nhất gặp được Tô Bắc loại này vừa rồi Trùng Mạch liền phải nhắc nhở hắn đừng làm bừa hạng người.

Tu sĩ tâm thường mới học mới luyện, phần lớn cần tiêu tốn vài ngày tích góp linh khí, chờ ngày nào đó cảm thấy mình có thể xông mở cái nào đó huyết khiếu thời điểm, mới vòng quanh linh khí đối với huyết khiếu tới một đợt, xông đến mở mọi việc đại cát, hướng không ra làm lại từ đầu.

Đến Tô Bắc chỗ này, nhân tài không được chơi như vậy, quá nhỏ gia đình khí, trực tiếp một bên thở nạt một bên liên tục không ngừng thôi thúc linh khí trùng kích huyết khiếu, nàng cái này lại là tỷ tỷ lại làm sư phụ, vẫn phải tận tình khuyên bảo nhắc nhở hắn đừng làm bừa.

Trắng ra nói, thở nạt linh khí nếu tựa như là bơm nước bơm, người bình thường bơm nước bơm công suất quá nhỏ, cần rút vài ngày mới có thể súc đủ một lần Trùng Mạch linh khí, mà Tô Bắc công suất quá lớn, lớn đến chẳng những có thể một bên bơm nước một bên Trùng Mạch, còn nhất định phải tiến hành hạn chế, sợ hắn linh khí tới quá mạnh thương kinh mạch cùng huyết khiếu.

Tô Thanh Huyền vừa rồi mở miệng đề điểm hắn thời điểm tâm lý liền khó chịu đến không được.

Giảng thật, may mắn Tô Bắc gặp được Tô Thanh Huyền, nếu là báỉ nhập người khác môn hạ, liền hướng hắn yêu nghiệt này trình độ, không muốn đem hắn cắt miếng cũng là tồn tại tâm tư đoạt xá.

Không phải sao, lúc này Tô Bắc thở nạt linh khí tốc độ xuống hàng còn hơn một nửa, Trùng Mạch linh khí lưu mới hạ xuống không cách nào lại làm bừa trình độ. . . Vén vén chỉ là không có cách nào làm bừa.

Nói cách khác, tuy nhiên Tô Bắc thở nạt linh khí tốc độ xuống hàng, Trùng Mạch trở nên có chút cố hết sức, nhưng hiệu quả thực tế dẫn đầu bên trên so với ban ngày nhanh hơn một chút, chỉ ít, Tô Bắc không được tại cần phân thần tiết chế linh khí lưu, chỉ cần tập trung tinh thần xông đi lên liền tốt.

Cái này nghe vào có phải hay không quá không cho phổ thông tu sĩ đường sống? Tô Bắc là không có cái này giác ngộ, hắn còn tưởng rằng, ai cũng giống như hắn đâu, về phần Tô Thanh Huyền?

"Phi, phổ thông tu sĩ chết sống giống như cô nãi nãi có lông quan hệ?"

Tô Bắc Trùng Mạch tiến triển cuối cùng bình thường, Tô Thanh Huyền cũng thờ phào, không được tại đem tâm thần đầu nhập Tô Bắc trong cơ thể, chỉ cần tại cảm giác được Tô Bắc đã thông một cái huyết khiếu thời điểm vì hắn ghi rõ kế tiếp huyết khiếu vị trí, còn lại liền giao cho Tô Bắc chính mình đi cùng huyết khiếu quan ải cùng chết.

"Lại là một ngày a!" Tô Thanh Huyền lười biếng đuổi người một cái, dưới làn váy hoàn mỹ đường cong biểu lộ không thể nghi ngờ, chỉ tiếc chung quanh trừ nhắm mắt lại Tô Bắc, cũng chỉ có an an tĩnh tĩnh ghé vào Tô Bắc bên người làm một cái chó đực đẹp trai Đại Hoàng, tuy đẹp cũng không có người thường thức.

Nhìn thấy Đại Hoàng, nhàn nhàn chán Tô Thanh Huyền cười hướng nó ngoắc nói: "Đại Hoàng, tới."

Đại Hoàng không nhúc nhích, miễn cưỡng mở mắt ra từ bề ghế nhìn nàng liếc một chút, lại nhẹ nhàng dùng cái mũi hừ hừ một tiếng, tựa hồ muốn nói, "Người là ai a, ta nhận biết người a?"

Tô Thanh Huyền dám vỗ nàng 34D ngực lớn thân thể, nàng từ Đại Hoàng trong ánh mắt cảm nhận được đỏ, trần, trần miết thị, tuy nhiên bị một con chó miết thị để cho nàng cũng khó có thể tin, nhưng này tuyệt đối là miết thị không sai.

Nàng có chút dở khóc dở cười, "Quả nhiên là mặt chó, nói trở mình liền trở mình."

Nói đến chỗ này nàng tựa hồ cảm thấy có chút không đúng, cẩn thận một lần ức mới phát hiện Đại Hoàng đối với mình căn bản liền không có nhiệt tình qua, nhiều lắm thì xem ở Tô Bắc trên mặt mũi để cho mình kiểm tra, dù là hai ngày này nàng luôn luôn cùng với Tô Bắc, Đại Hoàng cũng đều chỉ là theo sát Tô Bắc, cùng hắn đùa giỡn, cho tới bây giờ không đối chính mình lãng phí qua một cái biểu lộ.

Nàng nhất thời tới hứng thú, ngọc thủ lật một cái, lấy ra một khóa hương khí bốn phía đan được đối Đại Hoàng lung lay, lại mở ra một cái tay khác nói với nó: "Tới nắm cái thảo, tỷ tỷ liền đem khóa này đường đậu cho người."

Nếu không nói thói quen lực lượng mới là cường đại nhất đâu, hôm qua Tô Bắc hướng Đại Hoàng nói không chính xác Hung tỷ tỷ thời điểm Tô Thanh Huyền tâm lý còn khó chịu đến không được, vừa mới qua đi một ngày, nàng liền tự nhiên mà vậy tiếp nhận chính mình là một con chó tỷ tỷ.

Người được đan được hương khí, Đại Hoàng lập tức liền ngẩng đầu lên, chớp đen nhánh mắt to đối với Tô Thanh Huyền tới một phát Siêu Mạnh nghiêng đầu giết, nhìn tựa hồ là bị đan được hấp dẫn.

Nhưng nó vẫn như cũ chỉ là xem, không có đứng dậy, với lại nó nghiêng đầu giết tuy nhiên Siêu Mạnh, nhưng mặt chó bên trên phân minh viết: Thích cho hay không, muốn cùng trăm năm thảo, năm mơ.

"Nha thờ ra!" Tô Thanh Huyền càng có hứng thú, "Có thể a, so người chủ nhân có cốt khí nhiều."

Đại Hoàng nhếch môi, lộ ra một cái phi thường có tính người chế giễu biểu lộ, sau đó lại đem đầu to nhẹ nhàng đặt tại hai cái chân trước bên trên, chậm rãi người nhắm mắt lại.

"Không cần cũng không cần đi!" Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng vút đan được, một mặt âm hiểm cười xấu xa nói: "Dù sao viên đan được kia cũng không thể thật cho ngươi, đây là cho còn không có hóa hình tiểu yêu con non Luyện Huyết dùng Phí Huyết Đan, ngươi ăn sẽ bùng nổ. . ."

Nàng lời còn chưa nói hết, nằm rạp trên mặt đất Đại Hoàng bỗng nhiên nhảy lên một cái, lầy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thể mở ra miệng to như chậu máu một cái liền điều đi nàng ném đến không trung Phí Huyết Đan, sau khi rơi xuống đất còn quay đầu lần nữa đối với Tô Thanh Huyền lộ ra một cái chế giễu, tựa hồ muốn nói: "Ngươi không cho, bản lão gia sẽ không chính mình cầm a?"

Tô Thanh Huyền trong nháy mắt liền mộng bức, trong đầu trống rỗng.

Theo lý thuyết, lấy Tô Thanh Huyền Thần Tượng cảnh tu vi, một vạn cái Đại Hoàng cùng tiến lên cũng đừng nghĩ đừng phải nàng một sợi lông, nhưng đây là Thanh Khâu, Cửu Vĩ Phù, đối với Tô Thanh Huyền tới nói khắp thiên hạ cực kỳ an toàn địa phương, trong nội tâm nàng bên cạnh căn bản là không có nửa điểm đề phòng tâm, lại thêm Đại Hoàng để ý đến nàng lại gần, nó bay nhào tới cũng liền nửa cái thời gian nháy mắt, nàng nào từ căn bản là không có kịp phản ứng.

Nàng cứ như vậy đàn độn u mê thành khai thiên tích địa đến nay cái thứ nhất bị phổ thông đại lang câu cướp đi đan được Thần Tượng cảnh.

Lúc này Tô Thanh Huyền còn căn bản liền không có nghĩ đến cái này một gốc rễ, giờ phút này nàng trong đầu chỉ quanh quẩn chính mình vừa rồi chưa nói xong câu nói kia "Ngươi ăn sẽ bùng nổ, ăn sẽ bùng nổ, sẽ bùng nổ, bùng nổ, . . ."

Nàng tựa hồ cũng đã thấy một đầu bùng nổ máu thịt be bét chó chết cùng Tô Bắc khóc bùng nổ biểu lộ. . .

Như nàng nói, viên kia là cho không có hóa hình tiểu yêu con non, cũng chính là yêu thú Luyện Huyết dùng Phí Huyết Đan, vậy là cái gì Luyện Huyết? Cái này muốn từ yêu tộc lực lượng nơi phát ra nói lên.

Cửu Châu sở hữu tu sĩ đều biết, yêu tộc bản thể càng mạnh thực lực cũng liền càng mạnh, Tiểu Bạch Thỏ yêu quái quản chi là tu luyện cái gì thượng đẳng công pháp cũng đánh không lại đồng giai Đại Hôi Lang yêu quái, đây là vô pháp siêu việt Tiên Thiên chênh lệch, mà những bản thể đó tên mang lên cái gì "Hoang", "Thần", "Hung" "Ma" loại hình chữ yêu quái, bình thường cũng là nhân tộc tu sĩ xa trăm tám mươi dặm liền phải đi vòng biển thái đồ chơi.

Tuy nhiên loại này Tiên Thiên chênh lệch tuy nhiên không có cách nào siêu việt, nhưng có thể đền bù.

Cần biết Cửu Châu ức vạn vạn sinh linh đều khởi nguyên từ Đại Hoàng thời đại, mà Đại Hoàng thời đại quản chi chỉ là ven đường một cây cỏ dại, phóng tới cũng tại là khó được linh dược trân quý, cho nên nói bây giờ Cửu Châu ức vạn vạn sinh linh trong cơ thể đều lưu cũng là Đại Hoàng thời đại truyền thừa huyết mạch, chỉ là hoặc nhiều hoặc ít mà thôi, mà Luyện Huyết, cũng là yêu tộc thông qua các loại lực lượng không ngừng lớn mạnh, kích phát trong cơ thể mình này một tia Đại Hoàng huyết mạch quá trình, thông qua quá trình này, Tiểu Bạch Thỏ có hi vọng tiến giai thành Ngọc Thỏ, Đại Hôi Lang có hi vọng tiến giai thành Khiếu Nguyệt Ngân Lang.

Tất nhiên chỉ có yêu tộc có thể Luyện Huyết, đã nói lên cái này bên trong có phổ thông dã thú không thể Luyện Huyết hạn chế, cái kia chính là yêu khí. . . Yêu khí không phải thật sự nguyên, cũng không thể lúc chân nguyên làm, nhưng yêu tộc yêu khí lại có thể trực tiếp ảnh hưởng yêu tộc lực lượng cường nhược, muốn phân biệt một cái yêu quái thực lực mạnh yếu, trực tiếp nhất phương thức cũng là nhìn hân yêu khí cường nhược.

Mà Đại Hoàng, tuy nhiên thông minh đạt được kỳ, nhưng nó xác thực chỉ là một đầu phổ phổ thông thông Cửu Châu đại lang câu, trong cơ thể một tia yêu khí đều không có, ăn Phí Huyết Đan căn bản tiêu hóa không được, kết quả chính là Phí Huyết Đan ăn chứa được tính sẽ đun sôi Đại Hoàng toàn thân cầu huyết, to lớn được lực sẽ xảy ra sinh cầm Đại Hoàng chống nổ tung!

Mấu chốt nhất là, Phí Huyết Đan vào miệng tan đi, mà lại được tính một khi tản ra liền vô pháp nghịch chuyển.

Nói cách khác, cho dù Tô Thanh Huyền xuất thủ ngăn chặn Đại Hoàng trong cơ thể Phí Huyết Đan được lực, Đại Hoàng cũng sẽ bị Phí Huyết Đan được tính đun sôi, vẫn là mười thành quen loại kia!

Một câu nói, Đại Hoàng chết chắc!

Tô Thanh Huyền nội tâm là sụp đổ.

Càng nguy hiểm hơn là, Tô Bắc hảo chết không chết ở thời điểm này tỉnh lại.

"Ngao. . ." Chỉ nghe được một tiếng hơi có vẻ non nớt ngửa mặt lên trời hét dài, Tô Bắc trong cơ thể bất thành linh bắn ra một cỗ cường đại gió lốc, cuốn lên chung quanh hân cát đá bụi đất bay múa đầy trời.

Hắn đã thông một đầu kinh mạch, chính thức bước vào Hậu Thiên Cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dững Tuyền tương báo

Chương 16: Sinh hoạt tựa như cái kia

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dững Tuyền tương báo Chương 16: Sinh hoạt tựa như cái kia

Trở về trang sách

"Là một bàn tay đánh bất tỉnh Tiểu Bắc đầu, vẫn là một bàn tay đem Đại Hoàng quất thành tro bụi?"

Mất thấy Tô Bắc sẽ từ trong nhập định thức tỉnh, Tô Thanh Huyền tâm lý trong nháy mắt hiện lên rất nhiều suy nghĩ, nàng không thể để cho Tô Bắc tro mắt nhìn xem Đại Hoàng tại trước mắt hấn nổ tung, như thế Tô Bắc sẽ hận nàng cả một đời.

Chỉ giây dựa nháy mắt công phu, Tô Thanh Huyền liền giơ tay lên quay đầu nhìn về phía Đại Hoàng, "Hiện tại đánh ngất xỉu Tiểu Bắc, phía sau vẫn là muốn cùng hấn giải thích Đại Hoàng đi chỗ nào, còn không bằng một bước đứng chỗ trực tiếp cầm Đại Hoàng đánh thành tro bụi, lại nói cho Tiểu Bắc Đại Hoàng mất tích, hấn nếu muốn tìm liền để hấn đi tìm, dù sao cũng tìm không thấy. . . Tô Thanh Huyền người quá thông minh."

Không phải nàng tâm ngoan, là nàng chắc chắn, ăn Phí Huyết Đan Đại Hoàng hấn phải chết không nghi ngờ, có câu nói là phải tắt yếu cân nhắc nặng nhẹ được mất, rồi mới lựa chọn, nàng chỉ có thể lựa chọn đối với Tô Bắc ảnh hưởng nhỏ nhất phương thức giải quyết.

Nhưng nàng phản ứng vẫn là chậm một bước.

"Ngao. . ." Nghe được Tô Bắc tiếng thét dài, Đại Hoàng rất cho mặt mũi đáp lời một tiếng, sau đó thả người nhảy lên, sung sướng bỏ nhào vào Tô Bắc trong ngực nhiệt tình dùng đầu lưỡi mình cho Tô Bắc rửa mặt.

Tô Thanh Huyền tay cứ như vậy dừng tại giữ không trung bên trong, Đại Hoàng đều tại Tô Bắc trong ngực, nàng còn thể nào ra tay.

Nàng kinh ngạc nhìn xem cái này một người một chó, trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu, "Lần này việc vui lớn. . ."

Cảm giác được Đại Hoàng đầu lưỡi tại trên mặt mình tàn phá bừa bãi, Tô Bắc ánh mắt đều không mang theo mờ ra liền thuận thực vô cùng một cái ấn xuống nó đầu to, "Đừng làm rộn, ta còn không thu công đây."

Đại Hoàng nghe vậy, rất hiểu chuyện dán vào Tô Bắc ngồi xuống, một đầu rụng lông cái đuôi giống như cái chổi giống như hoạt động lấy bụi đất, lông mềm như nhung đầu to không đứng ở Tô Bắc trên cánh tay cọ a cọ, giống như là đang thúc giục gấp rút Tô Bắc: "Nhanh lên nhanh lên, bản chó chờ người rất lâu."

"A. . ." Tô Thanh Huyền bỗng nhiên lấy lại tinh thần, nhìn thấy Đại Hoàng kinh dị vô cùng ở một tiếng.

Đại Hoàng vậy mà giống như không có việc gì chó giống như? Nó không phải ăn Phí Huyết Đan a?

Phí Huyết Đan vào miệng tan đi, Đại Hoàng điều đi một khắc này hấn là liền đã hóa tại trong miệng nó, đây chính là nàng nhìn thấy Đại Hoàng điều đi Phí Huyết Đan sau khi ngay cả đoạt đều không được đoạt trực tiếp mộng bức nguyên nhân, không chỉ như thế, Phí Huyết Đan được tính cũng là vừa vội lại nhanh mẽ, một khi tan ra liền sẽ tại mấy hơi ở giữa bạo phát.

Theo lý thuyết Đại Hoàng lúc này liền xem như còn chưa tới mười thành quen, cũng cần phải giống như là người bình thường phong hàn phát sốt, toàn thân bắt lực bần rùn, nằm trên đất gào khan mới đứng, làm sao có khả năng còn như thế tỉnh thần?

Tô Bắc cuối cùng cầm trong kinh mạch linh khí thu hồi trong đan điền, hấn mở hai mắt ra nhìn một chút toét miệng cười ngây ngô Đại Hoàng, đưa tay xoa nó đầu to cười nói: "Được rồi được rồi, biết người đói, chúng ta cái này đi tìm ăn."

Ngừng lại, hấn nhìn về phía Tô Thanh Huyền, vừa vặn nhìn thấy Tô Thanh Huyền ánh mắt trừng trừng nhìn chăm chăm Đại Hoàng kinh dị biểu lộ, "Tỷ, làm sao?"

Tô Thanh Huyền không để ý tới hấn, mở đầu tay phun ra một cỗ thanh quang, quán lấy Đại Hoàng liền đem hấn kéo đến trước chân, tiếp theo lại nhanh nhẹn một bàn tay cầm Đại Hoàng quay tới cần đầu mình gát gao nhún trên mặt đất, "Ngu xuẩn chó, đừng nhúc nhích, tỷ tỷ cho người kiểm tra thân thể."

Tô Bắc nhìn thấy một màn, thói quen gãi cái ót hỏi: "Tỷ, Đại Hoàng lại chọc giận người?" Hấn vẫn là rất hiểu biết Đại Hoàng trừ hấn ai cũng không nhận tính tình.

"Hấn vừa rồi từ trong tay của ta trộm một khóa đan dược, ta sợ nó ăn hỏng bụng." Tô Thanh Huyền cũng không ngẩng đầu lên thuận miệng qua loa giải thích một câu.

"A." Tô Bắc cúi đầu xuống, dùng lực xoa nó đầu to quá lớn, "Ta từng nói với người bao nhiêu lần, người khác không cho người không thể loạn cầm,

ngươi làm sao lại không nhớ được đâu?"

"Hừ hừ." Đại Hoàng phất Tô Bắc liếc một chút, trong miệng hừ hừ nâng lên móng vuốt quét ra Tô Bắc tay, tựa hồ muốn nói: "Bản lão gia liền lấy, ngươi cần bản lão gia à?" Da mặt này cũng là dày đến không biên giới.

Buồn bực đến Tô Bắc quát nó một bạt tai, sau đó mới đổi một mặt nghi ngờ không thôi Tô Thanh Huyền nói: "Tỷ ngươi đừng lo lắng con hàng này, chỉ cần là nó chịu ăn, liền tuyệt đối sẽ không ra vấn đề gì."

Hai người bọn họ tại Nhạn Sát Quan pha trộn vài chục năm, Đại Hoàng cho tới bây giờ không cho hắn đi tìm ăn không được đồ vật, hắn còn nhớ rõ trước kia hai người bọn họ đối thực sự không được lên núi đi tìm cây nấm, mười mấy loại đủ mọi màu sắc cây nấm trưởng thành một đám, Đại Hoàng đều có thể từ đó lấy ra duy nhất có thể ăn cây nấm, cho nên hắn đối với Đại Hoàng phân biệt thực vật bản sự có thể nói là tin tưởng không nghi ngờ, tựa như đêm trước, Đại Hoàng đồ nhào hắn bắt súp, hắn ngay cả không cần nghĩ cũng biết này bắt súp có vấn đề, không thể uống.

"Không có khả năng a!" Tô Thanh Huyền tự nhiên là không tin, phổ thông dã thú ăn Luyện Huyết đan được hắn phải chết không nghi ngờ, đây là Bắc Minh yêu tộc thí nghiệm vô số lần sau khi công nhận chân lý. . . Không nên hỏi Bắc Minh yêu tộc vì sao lại làm loại này huyết tinh cơ thể sống thí nghiệm, làm Đại Hoàng yêu tộc tàn đời sau, bọn họ bao giờ cũng không nghĩ tới trọng chấn Đại Hoàng yêu tộc thống ngự thiên địa vô thượng thanh thế, mà tại Cửu Châu linh khí ngày càng mỏng manh lập tức, ngay cả khai trí yêu thú đều càng ngày càng ít, càng dùng để cập những Đại Hoàng đỏ huyết mạch nồng đậm Dị Chúng, nếu như bọn hắn không muốn hết tất cả biện pháp tự cứu, tiếp qua trăm ngàn năm chỉ sợ ngay cả Bắc Minh Châu địa bàn đều không gánh nổi, nói gì trọng chấn Đại Hoàng yêu tộc vô thượng thanh thế?

Tô Thanh Huyền không tin, nàng dùng chân nguyên một bên lại một bên lật xem Đại Hoàng Tâm Can Tỳ Phế thận, đạt được kết luận cũng là: Đây là một cái có chút già yếu cũng rất khỏe mạnh Cửu Châu đại lang cầu.

Phí Huyết Đan vừa vội lại Mạnh Dược tính tựa như là biến mất.

Tô Thanh Huyền vẫn như cũ không tin, vắt hết óc tìm kiếm Phí Huyết Đan mất đi hiệu lực nguyên nhân: "Chẳng lẽ là viên kia Phí Huyết Đan quá thời hạn?"

Đây không phải không thể nào, Phí Huyết Đan là cho còn không có Hóa Hình yêu thú ăn, nói một cách khác cũng chính là Tô Thanh Huyền mang ở trên người đồ tiêu hài mà ăn vật, cũng không biết thả bao lâu thời gian, nếu như bảo tồn không làm lỗi nói, thật có được tính trôi qua khả năng.

Nghĩ tới đây, Tô Thanh Huyền lại lần nữa lấy ra một khóa Phí Huyết Đan ném vào trong miệng mình, liền giống như ăn kẹo đậu giống như. . . Ừ, làm một vị Chấn Ngã Giai Hóa Hình Hồ Yêu, nàng ăn Phí Huyết Đan xác thực giống như ăn kẹo đậu không có gì khác nhau.

Phí Huyết Đan cửa vào sau một khắc, Tô Thanh Huyền tuyết trắng như mỡ đông trên gương mặt xinh đẹp liền hiện lên hai đoàn đỏ ửng, cái trán còn toát ra từng tia từng tia mồ hôi dầu vết, đây chính là Phí Huyết Đan sôi trào huyết mạch được tính.

"Không có vấn đề a!" Xác nhận Phí Huyết Đan được tính không có vấn đề, Tô Thanh Huyền thoáng qua một vận chuyển chân nguyên trong cơ thể liền dễ như trở bàn tay cảm được tính luyện hóa, sau đó lại độ đem ánh mắt ném tránh sau lưng Tô Bắc, lăm lăm nhìn ra một khóa đầu to nhìn chính mình Đại Hoàng trên thân.

Bị Tô Thanh Huyền nhấn trên mặt đất phi lễ một lần, con hàng này cũng có chút sợ hãi cái này so với chính mình khí lực còn lớn hơn nữ nhân.

Tô Bắc không có làm rõ ràng tình huống, nhìn thấy Tô Thanh Huyền gặm, thuốc bộ dáng còn rất có điểm miệng nâng, "Tỷ, ngươi vừa rồi ăn là cái gì? Nhìn ăn thật ngon bộ dáng, cho ta cũng tới một khóa thôi?"

Nhìn xem cái này kỳ hoa một người một chó, Tô Thanh Huyền nội tâm lại là sụp đổ, ngẩng đầu liền dữ dần hướng Tô Bắc quát: "Cô nãi nãi ăn là Thạch Tín, ngươi có muốn hay không cũng tới điểm?"

Tô Bắc nhất thời liền đem một cái đầu đông đưa giống như trống lúc lắc một dạng.

"Vậy còn không tránh ra!" Tô Thanh Huyền một bàn tay quét ra Tô Bắc, lòng bàn tay lại lần nữa phun ra một cỗ thanh quang cầm Đại Hoàng cuốn tới trước người nàng.

Đại Hoàng: "Uống uống uống. . ."

"Ba", Tô Thanh Huyền ngang ngược một cái cái tát, "Chớ quấy rầy nhao nhao!"

Đại Hoàng: ". . ."

Tô Thanh Huyền lần này không tiếp tục đem chân nguyên thăm dò vào Đại Hoàng trong cơ thể, mà chính là nhìn không chuyển mắt nhìn xem Đại Hoàng, xem một hồi, nàng phát hiện Đại Hoàng ăn Phí Huyết Đan cũng không phải hoàn toàn không biến hóa: Lúc trước còn có khô cạn da lông hiện tại bóng loáng nước trượt đến có thể so với thượng đẳng da thảo, hơi có chút đục ngầu trông mắt hiện tại cũng thanh tịnh đến giống như hải tử ánh mắt, trên móng vuốt ó vàng móng tay càng trở nên đen nhánh trong suốt. . . Ngán ngùi một nén nhang thời gian, con hàng này vậy mà trở lại Lão Ngoan Đồng, từ lão cầu biến thành trung niên chó!

Nhìn thấy Đại Hoàng biến hóa, Tô Thanh Huyền bỗng nhiên liền nghĩ đến Đại Hoàng tới Cửu Vĩ Phủ ngày đó: Ngày đó Đại Hoàng đến Cửu Vĩ Phủ, một mồi dầu hết đèn tắt, mắt thấy cũng nhanh không được, tự mình ra tay cứu chữa nó, lại không nghĩ rằng nó vậy mà có thể cưỡng ép rút ra chính mình chân

nguyên khôi phục tinh khí, cũng là ngăn ngui một nén nhang thời gian, nó liền từ một cái hít vào thì ít thở ra thì nhiều gần chết chớ biến thành nhảy nhót tung bồng đến có thể cùng Tô Bắc đùa giỡn không có việc gì chớ!

Lại liên tưởng đến Đại Hoàng còn có thể mặc cang Tề Thiên Chân Quân đều không biện pháp xuyên việt Thanh Khâu động thiên đại trận, Tô Thanh Huyền suy đoán ra một cái chính năng cũng không dám tin tưởng kết luận: "Chẳng lẽ, Đại Hoàng có thể nhanh chóng luyện hóa Phí Huyết Đan?"

Chỉ có cái kết luận này mới có thể giải thích Đại Hoàng vì sao ăn Phí Huyết Đan chẳng những không có bùng nổ còn nhanh nhanh trở lại già ngoan chớ!

Ngẫm lại, Tô Thanh Huyền lần nữa lấy ra một khóa đan dược đẩy ra Đại Hoàng miệng rộng cho nó rót hết.

Tô Bắc ở một bên nhìn thấy nhà mình tỷ tỷ nhanh nhẹn dùng mảnh động tác cái ót ứa ra khí lạnh, hẳn cùng vị tỷ tỷ này tiếp xúc thời gian càng dài, hẳn lại càng thấy được từ cái ban đầu là mù mịt chớ mới có thể cảm thấy năng lão nhân gia là một đóa yếu đuối Không Cốt U Lan. . . Ai từng thấy cô nãi nãi không rời miệng, lão nương cũng thường có, phá dỡ làm vui thú, đánh nhau làm đoán luyện Không Cốt U Lan?

"Quả thật là người không nhìn tướng mạo, nước biển không thể Đẩu Lượng, cổ nhân thật không lừa ta!"

Tô Thanh Huyền còn không biết động tác của mình đã lại một lần nữa đổi mới nhà mình đệ đệ tam quan, năng tại nghiêm túc quan sát Đại Hoàng biến hóa.

Nàng lần này rót vào Đại Hoàng miệng bên trong tự nhiên không phải Phí Huyết Đan loại này có thể muốn mạng đan dược, mà chính là so Phí Huyết Đan được lực yếu rất nhiều lần Cường Cốt Đan.

Cường Cốt Đan tên như ý nghĩa, là cho vừa mới khai trí Tiểu Yêu Thú cường tráng gân cốt dùng, rất nhiều yêu đều không được cảm loại đan dược này làm tu hành đan dược làm, bởi vì loại đan dược này được lực quá yếu, so với người bình thường tham gia, linh chi được lực đều mạnh không đến đến nơi đâu, tuy nói đồng dạng cần yếu khí mới có thể luyện hóa, nhưng liền xem như không thể luyện hóa, yếu ớt được tính cũng có thể theo thời gian chuyển dời chậm rãi thấm thấu tiến vào toàn thân cốt cách, cho nên loại đan dược này phổ thông dã thú cũng có thể ăn, nhiều lắm thì sẽ có một chút tương đương với xuân, thuốc tác dụng phụ, dùng để trắc thí Đại Hoàng có thể hay không nhanh chóng luyện hóa đan dược phù hợp.

Chờ một hồi, Tô Thanh Huyền cảm một cổ chân nguyên rót vào Đại Hoàng trong cơ thể tìm kiếm, quả không phải vậy, Cường Cốt Đan được lực cũng biến mất.

"Thật như vậy tà môn?" Tô Thanh Huyền giận, nàng vừa rồi luôn luôn chặt chẽ nhấn lấy Đại Hoàng đầu đều không cảm nhận được Đại Hoàng trong cơ thể có biến hóa gì, nhưng Cường Cốt Đan được lực xác thực cứ như vậy biến mất!

Phải biết, tu hành đan dược và thể tục đan dược khác nhau cũng là tu hành đan dược chứa linh khí, mà thể tục đan dược không có linh khí, Cường Cốt Đan nếu là nghiêm túc tu hành đan dược, liền đại biểu loại đan dược này là chứa linh khí, mà Tô Thanh Huyền làm một tên không thể giả được Hồ Yêu, đối với linh khí biến hóa là mười phần mẫn cảm, nhưng bây giờ nàng một cái tay nhấn lấy Đại Hoàng vậy mà đều không có phát hiện Đại Hoàng là thể nào đem Cường Cốt Đan thay đổi không có.

Đây quả thực là đối với nàng Hồ Yêu thân phận khiêu khích!!

Có thể nhẫn nại, cô nãi nãi không thể nhẫn, Tô Thanh Huyền hôm nay còn liền cùng Đại Hoàng độn khiêng tiến lên!

Tay nàng lật một cái, lần nữa lấy ra một khóa không biết tên đan dược cường ép cho Đại Hoàng rót hết.

Đại Hoàng: "Uông uông uông. . ."

Tô Thanh Huyền tiện tay nắm Đại Hoàng miệng, dị thường phong khinh vân đạm nói khẽ: "Yên tĩnh."

Tô Bắc bụm lấy hai mắt, không đành lòng xem cái này vô cùng thâm một màn.

Lại chờ một lúc, vẫn như cũ cái gì đều không cảm giác được Tô Thanh Huyền lần nữa hướng về Đại Hoàng trong cơ thể rót vào một đạo chân nguyên, sau đó không có gì bất ngờ xảy ra phát hiện, viên đan dược kia được lực lại không.

Tô Thanh Huyền rút về chính mình chân nguyên, cái gì đều không nói, mười phần bình tĩnh lấy ra viên thứ ba đan dược đưa tới Đại Hoàng bên miệng, "Là chính ngươi ăn vẫn là ta uống?"

Hai mắt bao hàm nước mắt Đại Hoàng nghiêng đầu sang chỗ khác thật sâu nhìn một chút Tô Bắc, tựa như đang nói: "Tô Bắc à, hôm nay có tiểu nhân muốn mưu hại trẫm, trẫm hẳn là sống không nổi, về sau chính ngươi một người cần phải chiếu cố thật tốt chính mình a", xong quay đầu lại một mặt quyết tuyệt cảm Tô Thanh Huyền trong tay đan dược ăn hết, thuận đường còn hung hăng cắn Tô Thanh Huyền một cái lấy đó trả thù, Tô Thanh Huyền không nhúc nhích tí nào, ngay cả mi đầu đều không được nhú một cái, ngược lại là Đại Hoàng, nhe răng trợn mắt nhả ra. . . Rồi rằng.

. . .

Cứ như vậy, cùng Đại Hoàng độn khiêng bên trên Tô Thanh Huyền liên tục cho Đại Hoàng cho ăn đan dược, mới đầu còn sợ chơi đại phát một khóa một khóa uy, về sau phát hiện Đại Hoàng bụng liền giống như cần khủng bố giống như vô luận cho ăn bao nhiêu đều ngay cả phao đều không được bốc lên một cái về sau, nàng liền phát rồ một bình một bình hướng về Đại Hoàng miệng bên trong ngược lại.

Mà vô sự tự thông lĩnh ngộ "Sinh hoạt tựa như cái kia, không thể phản kháng chỉ có thể hưởng thụ" tinh túy Đại Hoàng cũng hết sức phối hợp, thuốc tới há miệng, tay tới lộ cái bụng.

Thăng đến. . .

...

Tác giả viết sai chính tả cho nên đọc vài chỗ cvt cũng k hiểu là gì @@!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 17: Ngân Tuyết Lang

Trở về trang sách

"Bành", chỉ nghe được một tiếng vang dội khí bạo âm thanh, một tay đặt tại Đại Hoàng trên bụng Tô Thanh Huyền bị một cổ vượt qua nòng đoán trước sức lực lớn đẩy lui.

"Ngao. . ." Không ai ấn xuống, Đại Hoàng lập tức liền nhảy dựng lên, ngửa đầu phát ra một tiếng cao vút, xuyên thấu lực mạnh đến mức căn bản không giống như là chó có thể phát ra Lang Khiếu.

Theo nó tiếng thét dài, nó thân thể bỗng nhiên tuôn ra mảng lớn mảng lớn mắt trần có thể thấy cuồng bạo gió lốc, trong chớp mắt liền hình thành một cổ mây trượng thô to lớn vòi rồng, gần trong gang tấc Tô Bắc phản ứng chậm nửa nhịp liền bị vòi rồng cuốn lên xoay tròn lấy hướng về trên không bay đi.

"Tỷ, cứu ta!" Tô Bắc thử tránh thoát, lại phát hiện cổ này vòi rồng lực lượng căn bản không phải hấn bây giờ có thể chống lại, chỉ có thể lớn tiếng hướng phía dưới bên cạnh Tô Thanh Huyền kêu cứu.

Tô Thanh Huyền nghe được hấn tiếng la, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, hóa thành một đạo thanh quang phóng lên tận trời, tại vòi rồng bên trong lướt đi một đạo xinh đẹp đường vòng cung bắt lấy Tô Bắc bắn ra vòi rồng phạm vi, một lần nữa trở xuống mặt đất.

Mà vòi rồng trung tâm Đại Hoàng vẫn còn ở sử xuất bú sữa sức lực ngửa đầu thét dài, chỉ thấy nó toàn thân lông tóc giống như là cương châm một dạng từng chiếc dựng thẳng lên, từng tia nồng đậm bạch quang không ngừng theo nó da lông dưới lỗ chân lông xuất hiện, quanh quẩn tại chung quanh nó, chờ đến bạch quang nồng đậm đến trình độ nhất định về sau, liền hình thành một cái chỉ riêng tầm đưa nó chặt chẽ bao vây lại.

Hai tỷ đệ xa vòi rồng xem Đại Hoàng, một cái trên mặt ngạc nhiên, một cái cau mày.

Trên mặt ngạc nhiên là Tô Bắc, "Tỷ tỷ, Đại Hoàng đây là làm sao?"

Cau mày tự nhiên là Tô Thanh Huyền, nàng xem thấy Đại Hoàng, chần chờ hồi lâu mới không xác định đáp: "Nó cái này. . . Hấn là sau khi đột phá Thiên Cảnh a?"

Tô Bắc há to mồm, "Cái gì? Nó cứ như vậy đột phá? Làm sao so ta còn có thể đâu? Với lại động tĩnh này mà so ta còn lớn hơn tốt nhiều a."

Tô Thanh Huyền lắc đầu, "Đại Hoàng cảnh giới khả năng cùng người không giống nhau, người cũng nhìn thấy nó vừa rồi ăn bao nhiêu Linh Đan, thay cái phổ thông yêu thú, những Linh Đan đó đã đầy đủ bọn họ tu hành đến Tiên Thiên Cảnh đại viên mãn, nhưng ở nó chỗ này, mới đến Hậu Thiên Cảnh."

Trong nội tâm nàng bên cạnh nghi vấn đã đủ viết một bộ 10 vạn cái vì sao. . . Ngay tại Đại Hoàng đột phá trước một khắc, nàng đều còn không có tại Đại Hoàng trong cơ thể cảm giác được bất luận cái gì linh khí dấu hiệu, nhưng bây giờ nhìn một cái vòi rồng bên trong Đại Hoàng, trong cơ thể dũng mãnh tiến ra linh khí phân minh nồng nặc đều ngưng tụ thành dạng kén!

Loại này trước một khắc còn tin thề mỗi ngày xác nhận không có, sau một khắc liền toát ra một mảng lớn tới hành vi, nhất định liền đối với nàng Hồ Yêu thân phận lớn nhất vũ nhục!

Tô Bắc nghe xong, căn bản liền không có đi tìm hiểu vì sao đầy đủ hấn yêu thú đột phá đến Tiên Thiên Đại Viên Mãn Linh Đan, đến Đại Hoàng chỗ này chỉ đủ nó đột phá đến hậu thiên; cũng không có đi suy nghĩ vì sao Đại Hoàng cảnh giới sẽ cùng hấn không giống nhau, hấn chú ý liền một chuyện: "Ta tính toạ Trùng Mạch trăm cay nghìn đắng mới đột phá đến Hậu Thiên Cảnh, con hàng này ngược lại tốt, dễ dàng gặm điểm đường đậu liền có thể đột phá, nó

mệnh làm sao tốt như vậy đâu?"

Tô Thanh Huyền nghe vậy liền nói chuyện khí lực đều không có. . . Nàng còn liên thật không rõ, cái này một người một chó nào mạch kín đến là thể nào trường, làm sao vô luận cỡ nào quý dĩ, vô luận cỡ nào Huyền Nghi vấn đề đến bọn họ chỗ này, đều có thể chia làm cùng ăn có quan hệ, cùng ăn không quan hệ hai đại loại đâu? Còn có thân thể bọn họ đến là cái gì cấu tạo? Làm sao một cái so một cái kỳ hoa, một cái so một cái yêu nghiệt?

Còn có, hần tu sĩ sau khi đột phá Thiên Cảnh lại nhanh cũng phải một tháng có được hay không? Liên Tô Bắc cái này tình toạ nửa ngày liền thuận thuận lợi lợi bước vào Hậu Thiên Cảnh kỳ hoa yêu nghiệt, cũng không cảm thấy ngại nói trăm cay nghìn đắng? Không sợ gió lớn đau đầu lưỡi a!

Coi như Tô Thanh Huyền là Tô Bắc cùng Đại Hoàng tỷ tỷ, nàng hiện tại cũng có đem cái này hai kỳ hoa yêu nghiệt thân thể cắt miếng tọa độ bán, sợ nào cạy mở đâm đâm tuý nào xúc động!

Cho nên nói, làm yêu nghiệt cũng là có phong hiểm, đặc biệt yêu nghiệt đến kỳ hoa yêu nghiệt, vài phút có bị người cắt miếng nghiền cứu nguy hiểm

Đại Hoàng đột phá trọn vẹn tiếp tục một nén nhang thời gian.

Làm linh khí tầm phá vỡ, chậm rãi thu hồi Đại Hoàng trong cơ thể về sau, Tô Bắc căn bản không nhận ra đứng tại vòi rồng trung tâm này hàng là ai.

Thân dài tám thước, một thân mà hiện ra ngân quang phiêu dật màu xám mốc lóng, hóa con người màu xanh lam tử, cường tráng thân thể, lóe ra hàn quang trắng hếu răng nanh, xa xa xưa đều có thể người được nhanh nhẹn dũng mãnh hung tàn khí tức. . . Con hàng này tuyệt đối không phải Đại Hoàng!

Đại Hoàng là một đầu nghiêm túc hắc sau lưng Hoàng Mao Cửu Châu đại lang cầu, xem ra trừ hoi có hai điểm hung hãn bên ngoài, còn lại cũng chỉ có thể dùng một chữ để hình dung: Thô! Muốn nhất định phải dùng hai chữ, cái kia chính là: Xấu mạnh! Cùng xuyên phá nát bách gia áo Tô Bắc đứng cùng một chỗ đều lộ ra bức tranh rất dựng loại kia.

Tóm lại cũng là cùng anh tuấn, hoa lệ, cao quý, phiêu dật loại hình chữ không dính nổi bất luận cái gì bên cạnh.

Mà vòi rồng trong kia hàng, trừ bá khí lộ ra ngoài hung hãn khí chất bên ngoài, đã có thể dùng đẹp trai để hình dung, cũng có thể dùng hoa lệ, cao quý, phiêu dật loại hình chữ để diễn tả, thấy thể nào đều hẳn là loại kia ngâm lấy chìa khóa vàng xuất sinh con em thế gia nắm phối trang phục cùng thế gia tiểu thư nắm hấp dẫn nhãn cầu danh quý loài chó, ăn so với người cũng may loại.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là muốn xem nhẹ nó này giống như trâu một dạng to lớn hình thể.

Tô Bắc ngốc trệ đuổi ra một cây ngón trỏ chọc thủng bên người Tô Thanh Huyền, áp ứng hỏi thăm "Tỷ, Đại Hoàng đâu?"

Tô Thanh Huyền kinh ngạc liếc hần một cái, đồng dạng đuổi ra một cái thon dài trắng nõn ngón trỏ chỉ chỉ vòi rồng trong kia hàng, "Đây không phải là sao?"

"Nó là Đại Hoàng?" Tô Bắc mờ mịt quay đầu lại nhìn vòi rồng trong kia hàng, sau đó lắc đầu, "Tỷ, đừng làm rộn, mau đưa người nuôi chó dắt đi, nếu không chờ sẽ Đại Hoàng trở về nhìn thấy, nó sẽ tự tỉ, nó vẫn luôn cho là mình là Nhạn Sát Quan Tối Suất Khí đại lang cầu, chúng ta muốn bảo vệ nó lòng tự trọng."

Tô Thanh Huyền khóe mặt gật một cái, hoàn toàn không biết nên làm sao giống như cái này thiếu thông minh giao lưu.

Nhưng nàng không nói lời nào, có chó nói chuyện, "Cầu Oa người cái Nhị Hóa, bản lão gia không phải Nhạn Sát Quan đẹp trai nhất đại lang cầu, là Cửu Châu đẹp trai nhất đại lang cầu tốt khỏe?"

Tô Bắc cùng Tô Thanh Huyền đồng thời quay đầu, một mặt si ngốc nhìn qua vòi rồng bên trong cứng cổ làm chữ đồng hình, là sói là chó đều không phân rõ không biết sinh vật.

"A?" Không biết sinh vật chính mình cũng nhiều kinh ngạc, "Bản lão gia có thể nói chuyện?"

Sau khi xác nhận không biết sinh vật mừng như điên lớn lên một cái răng nanh miệng rộng càn rỡ cười to nói: "Cầu Oa người cái Nhị Hóa, về sau mơ tưởng lại khi dễ bản lão gia không biết nói chuyện. . . Còn người nữa, ngu xuẩn mầu hồ ly, đắc tội bản lão gia, người sớm muộn ăn không hết đóng gói đi, ha ha ha!"

Tô Thanh Huyền một mặt mộng bức quay đầu, lại đuổi ra ngón trỏ đâm đâm Tô Bắc, "Cái này nào từ hư mắt chó người còn muốn hay không? Không cần chúng ta tới nay liền ăn thịt chó nòi lâu a?"

Tô Bắc so với nàng còn mộng bức, "A? Ta không biết con hàng này, tỷ người muốn ăn liền dắt đi đi, nhớ kỹ cho ta lưu chó chân là được."

Vòi rồng trong kia hàng nhất thời liền gấp, nhảy chân liên mắng: "Cầu Oa người cái lang tâm cầu phế. . . A không được, người cái Hắc Tâm hắc phổi bạch nhãn lang. . . Giống như cũng không đứng, tóm lại người cái chết không có lương tâm, bản lão gia ngâm cút đi tiểu đem người nuôi lớn, bản lão gia có thể a? Hiện tại người lớn lên, cánh cứng rắn, vậy mà phát rồ muốn ăn bản lão gia, người những năm này đều sống đến chó. . . Vẫn là không đúng, người những năm này đều sống đến Hồ Ly trên người a?"

Tô Bắc lại quay đầu thọc một chút Tô Thanh Huyền, "Tỷ, chúng ta lúc nào ăn thịt chó nòi lâu, ta đói, tranh thủ thời gian ăn xong ta đi tìm Đại Hoàng."

...

Tô Bắc cùng Đại Hoàng cứ như vậy song song đặt chân Hậu Thiên Cảnh, tiến giai siêu phẩm.

Nhưng mà Tô Bắc tiến giai vui sướng cũng không làm sao mãnh liệt, trừ bởi vì tiến giai đến không có Đại Hoàng có thể thoải mái, tiến giai thanh thể không có Đại Hoàng Nguru X dễ dàng, tiến giai sau khi cải biến cũng không có Đại Hoàng rõ ràng cái này hàng loạt cái vấn đề bên ngoài, Tô Bắc còn phi thường uể oải phát hiện, Đại Hoàng tiến giai siêu phẩm về sau, chẳng những có thể nói chuyện, với lại não tử có vẻ như cũng linh hoạt rất nhiều, hấn đánh không lại nó cũng coi như, dù sao từ nhỏ đã không có đánh thắng qua nó, nhưng bây giờ vấn đề là, hấn cùng nó chửi đồng vậy mà cũng mắng tuy nhiên nó.

Đối với cái này, Tô Bắc sâu cho là nhục.

Mà tại cùng ngày Đại Hoàng tiến giai kết thúc nói xong lời đạo đầu về sau, không chút huyền niệm lần nữa bị Tô Thanh Huyền cưỡng ép trấn áp trên mặt đất xấu hổ kiểm tra thân thể, sau cùng đạt được kết luận là, con hàng này trong cơ thể vẫn như cũ một tia linh khí đều không có, nhưng vền vện Nhục Thân Lực Lượng, cũng đủ để cản chết đại bộ phận Hậu Thiên Đại Viên Mãn.

Đây chính là Tô Thanh Huyền nói Đại Hoàng Hậu Thiên Cảnh cùng Tô Bắc không giống nhau, Đại Hoàng Hậu Thiên Cảnh tuy nhiên hao phí Linh Đan rất nhiều, một bước Hậu Thiên Đại Viên Mãn cái hiệu quả này cũng xác thực rất rõ ràng,

Còn có chính là, Tô Thanh Huyền tại rất nghiêm cẩn khảo chứng Đại Hoàng mạch máu trong người về sau, rất chính thức tuyên bố, Đại Hoàng thông qua lần này Nhập Giai, hoàn mỹ hoàn thành từ chỗ sinh đến sôi sinh hoa lệ chuyển biến, là, hiện tại Đại Hoàng là sói, vẫn là Bắc Minh Châu bên trong rất nổi danh một loại Dị Chủng Ngân Tuyết Lang!

Nàng cho ra giải thích cũng là Đại Hoàng trong cơ thể nguyên bản liền có Ngân Tuyết Lang huyết mạch, mà lần này nàng dứt cho Đại Hoàng những Luyện Huyết đó đan được kích hoạt cái này một bộ phận huyết mạch, sớm thôi động lần này Phản Tỏ tiến giai. .. Còn vì sao chỉ có đại lượng sau khi phục dụng mới có rất bàn nhỏ dẫn đầu phát sinh loại này Phản Tỏ tiến giai chuyện thật tốt vấn đề, Tô Thanh Huyền không nói, bởi vì nàng cũng nói không rõ ràng.

Việc này bởi vì Tô Thanh Huyền buộc, cũng không tại Cửu Vĩ Phũ nhắc lên bao lớn gọn sóng, trừ Tô Bắc mỗi ngày gia tăng một hạng đá tọa thổ nạp linh khí, tẩy luyện huyết khiếu thường ngày bên ngoài, hấn cùng Đại Hoàng trước đó trước đó làm sao sống, hiện tại còn thể nào qua.

Ừ, nói cho đúng là Đại Hoàng trước đó làm sao sống hiện tại còn thể nào qua, về phần Tô Bắc a?

Hấn có thể nói hấn rất không thích ứng ăn cơm đoạt đùi gà đoạt đại giò đoạt không thắng Đại Hoàng, nha hiện tại ăn thịt còn nhả xương; ngủ đoạt gối đầu đoạt chăn mềm đoạt không thắng Đại Hoàng; đêm hôm khuya khoắt còn bị nha một chân đá xuống giường; đánh nhau đánh không thắng chửi đồng mắng không thắng Đại Hoàng, xong còn bị vô tình khinh bỉ nước sôi lửa bỏng thời gian a?

Giảng thật, từ khi Đại Hoàng từ Cửu Châu đại lang cầu thay đổi hoa lệ biến thân làm Bắc Minh Châu Ngân Tuyết Lang về sau, Tô Bắc nội tâm cũng vẫn luôn là sụp đổ. . .

Về phần Tô Thanh Huyền, đang bị Đại Hoàng hết lần này đến lần khác khiêu khích, vũ nhục nàng làm một cái Thanh Khâu Hồ Yêu thân phận về sau, nàng thống hạ quyết tâm, một phát hung ác một đầu ngã vào Cửu Vĩ Phũ trong Tầng Thư các, mỗi ngày mất ăn mất ngủ ôm lịch đại tộc trưởng Thủ Trát cùng Ngân Tuyết Lang kỹ càng ngủ gà ngủ gật, để ngày nào đó lại cho Đại Hoàng kiểm tra thân thể thời điểm có thể lật về một ván. . .

Ba ngày một cái chớp mắt tức thì, nháy mắt liền tới Tô Hồng Vũ ước định cho Tô Thanh Huyền giao phó thời gian.

Tô Hồng Vũ đúng hẹn mà tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 18: Tin tức xấu

Trở về trang sách

Tô Hồng Vũ lúc đến, chính là hoàng hôn.

Rực rỡ hỏa thiêu vân nhuộm đỏ Thanh Khâu mái vòm, từng đạo cự đại kim hoàng quang trụ từ trong mây bán vào đại địa, giống như từng cái thông thiên

cự trụ, nhìn qua hết sức hùng hồn tráng lệ.

Hoàn thành một ngày tu hành môn học Tô Bắc cùng Đại Hoàng hai anh em đang vai sóng vai ngồi đang luyện công trận xem mặt trời lặn, bỗng nhiên nhìn thấy phía tây có một đám người hướng bên này chậm rãi bay tới, chờ gần một chút về sau, Tô Bắc liền nhận ra, người tới chính là Tô Hồng Vũ cùng dưới tay hắn đám kia ông lão áo tím.

Tô Hồng Vũ vẫn là bộ dáng kia, Cao Quan bác mạng, tay áo tung bay, kim hoàng sắc trời chiều chiếu hắt phía sau lưng, vì hắn cao lớn thân ảnh phác họa bên trên một vòng xinh đẹp kim biên, tại phối hợp bên trên phía sau hắn rực rỡ hỏa thiêu vân, liếc một chút nhìn lên trên Tô Hồng Vũ lại hoảng sợ như thiên thần hạ phàm!

Cùng hắn so ra, lần trước dẫn một nhóm lớn nô bộc ô ương ô ương xông vào Cửu Vĩ Phủ lão thất Tô Thiên Hữu nhất định liền bất nhập lưu!

Tô Hồng Vũ không biết là không thấy được phía dưới Tô Bắc, vẫn là căn bản không có đem Tô Bắc để ở trong mắt, dù sao hắn là nhìn cũng chưa từng nhìn Tô Bắc liếc một chút, trực tiếp dẫn một đám người liền Tô Bắc trên đỉnh đầu bay qua.

Tô Hồng Vũ rơi vào trong phủ, Tô Bắc "Chặc chặc" tán thưởng hai tiếng, đen lúng liếng trong mắt tất cả đều là hâm mộ, "Đại Hoàng, ngươi nói ta lúc nào mới có thể giống như Tô Hồng Vũ a?"

Hắn không biết nên làm sao biểu đạt Tô Hồng Vũ trên thân cổ này không cần vênh vào hung hăng cũng có thể cao cao tại thượng cao quý khí tràng, chỉ có thể nói giống như Tô Hồng Vũ.

Đại Hoàng nâng lên móng vuốt vỗ nhẹ đập Tô Bắc bả vai, an ủi hắn: "Cầu Oa ngươi chờ nhụt chí, người kia bắt quả là mũi heo bên trong cấm hành tây Trang trọng đâu, các loại chúng ta bay được, cũng suốt ngày chạy đầu hắn bên trên đi dạo đi, hắn nếu dám lái nhái, ngươi liền thả bản lão gia cắn chết hắn!" Nó thể tích bành trướng một vòng lớn về sau, ngồi đều so đứng đấy choai choai Tô Bắc cao hơn nửa người.

Tô Bắc rất miễn cưỡng quay đầu nhìn thấy Đại Hoàng, "Ta từng nói với ngươi bao nhiêu lần, đừng kêu ta Cầu Oa, ta hiện tại có danh tự, gọi Tô Bắc."

Đại Hoàng rất tự nhiên điểm đầu to nói ra: "Tốt, Cầu Oa."

Tô Bắc đầu óc đau. . .

Nhàn thoại kéo xong, Tô Bắc vỗ Đại Hoàng nói: "Đi thôi, chúng ta đi tỷ tỷ chỗ ấy."

Đại Hoàng run run da sói đứng lên, nghi ngờ hỏi: "Có người ngoài tại, bản lão gia hiện tại đi tìm nàng đánh nhau không tốt a?"

Tô Bắc đá nó một chân, "Ai nói là dẫn ngươi đi cùng tỷ tỷ đánh nhau? Chúng ta là đi nghe một chút tỷ tỷ và Tô Hồng Vũ nói cái gì."

Đại Hoàng gật đầu, đi mấy bước sau khi lại dùng đầu to nhẹ nhàng ủi Tô Bắc một chút, trầm thấp hỏi: "Muốn bản lão gia giúp ngươi cắn cái kia cái gì a?"

"Cái nào cái gì?" Tô Bắc không hiểu rõ.

Đại Hoàng: "Liền mới vừa từ chúng ta trên đầu bay qua cái kia điều nhân."

"A nha." Tô Bắc giật mình gật đầu, "Ngươi nếu không sợ bị đánh, ta tán thành ngươi cắn hắn."

Đại Hoàng: ". . ."

. . .

Cửu Vĩ Phủ trong đại sảnh, Tô Thanh Huyền cùng Tô Hồng Vũ chia chủ thứ ngồi xuống, hắn người không có phận sự đều ở đại sảnh bên ngoài chờ lấy, nhìn lên giống như là muốn nói chút chuyện khẩn yếu.

Chờ đến dâng trà Từ Vi lui ra về sau, tinh thần có chút uể oải Tô Thanh Huyền liền hữu khí vô lực nói khẽ: "Nhị ca hôm nay đến đây, khẳng định là tìm tới muốn cho tiểu muội giao phó a?" Nàng mấy ngày nay trừ cho Tô Bắc đi học bên ngoài, hơn thời gian toàn bộ nhào vào trong Tầng Thư các, vài ngày đều không có chớp mắt.

Tô Hồng Vũ nâng chén trà lên nhẹ nhàng thổi một cái, cười nói: "Cửu Muội ngươi tính tình vẫn là vội như vậy, nhị ca xa xưa tới, ngươi liền không thể để cho nhị ca uống miếng nước lại nói a?"

Tô Thanh Huyền ngáp một cái, hai mắt quàng thâm nhìn qua hết sức dễ thấy, "Tất cả mọi người là hồ ly tinh, nhị ca giống như tiểu muội chơi những này cong cong quăn có ý tứ?"

Nhị ca nụ cười trên mặt bất biến, nhẹ nhàng nhấp một cái Linh Trà sau khi lông mày nhện không được nhú một cái, tiện tay liền đem chén trà trả về, "Cửu Muội a, không phải làm nhị ca nói ngươi, ngươi nói ngươi cái này qua cũng là ngày gì, cái này đi vào không được miếng kém trà cũng có thể lấy ra đãi khách? Cửu Vĩ Phủ còn không có như thế túng quẫn a?"

Tô Thanh Huyền mặc hắn nói xong, sắc mặt cũng không nhiều lắm biến hóa, chỉ là khô cần nói ra: "Tiểu muội không tốt cái này một cái, nhị ca cỡ nào đảm đương."

Đừng tưởng rằng cái này một đôi hồ ly tinh là đang lãng phí nước bọt, bọn họ đây là đang Tâm Lý Chiến đấu, đương nhiên, Tô Thanh Huyền là không nguyện ý lãng phí thời gian này, nhưng giống Tô Hồng Vũ loại này không được chơi điểm kẻ sách liền toàn thân không thoải mái Tư Cơ Cường Bách Chứng hồ ly tinh, quá trình này cũng là thường ngày, nhất định phải, có thể ăn với com, chỉ cần Tô Thanh Huyền muốn nghe hán giao phó, nhất định phải cùng hán chơi cao hứng

Thẳng đến, một cái trách trách vì vì âm thanh mạnh mẽ đâm tới cắm vào một đôi hồ ly tinh trung gian, "Tỷ, có khách a?"

Tô Hồng Vũ nghe được Tô Bắc hô to gọi nhỏ, có chút không vui cau mày một cái, biểu lộ rất giống là đang hưởng thụ một bàn tinh mỹ thức ăn thì ở bên trong phát hiện một cái xanh mon môn đầu to con ruồi.

Hắn quay đầu, liền gặp được Tô Bắc dẫn một cái tựa hồ là Ngân Tuyết Lang yêu thú ngênh ngang xuyên qua đại sảnh bên ngoài rất nhiều Cửu Vĩ Phù cùng Nhị Vĩ Phù nô bặc, đi vào trong đại sảnh.

Nhìn thấy Tô Hồng Vũ khó chịu, Tô Thanh Huyền liền thoải mái, cười hướng Tô Bắc ngoắc nói: "Tiểu Bắc a, tiến đến ngồi đi."

Tô Hồng Vũ ánh mắt tại Tô Bắc cùng Đại Hoàng ở giữa liếc nhìn một vòng, đang chuẩn bị thu hồi ánh mắt, bỗng nhiên lại giống như là nhớ tới cái gì đến, ánh mắt lại trả lời Đại Hoàng trên thân.

Hắn tựa hồ gặp qua đầu này Ngân Tuyết Lang khí tức, nhưng chính là nghĩ không ra mình tại chỗ nào gặp qua nó, thể trạng như thể cường tráng Ngân Tuyết Lang nếu là hán gặp qua khẳng định có chiếu tượng.

Hắn thẳng như vậy ngoắc ngoắc chăm chú nhìn, Đại Hoàng khó chịu, miệng chó một tám trực tiếp liền mắng: "Tiểu bạch kiểm nguoi nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua bản lão gia đẹp trai như vậy Cửu Châu đại lang câu?"

Tô Hồng Vũ hình miệng là như thế này "O" .

"Ha ha ha. . ." Tô Thanh Huyền vỗ Ghế dựa lan can, không có chút nào hình tượng thực nữ cất tiếng cười to.

Tô Hồng Vũ thật có điểm mộng bức, làm một cái cực thiện trường đua bốn âm mưu quỷ kế hồ ly tinh, hán trí nhớ từ trước đến nay rất tốt, cho nên hán đã nhớ tới, chính mình ba ngày trước xác thực gặp qua gặp qua cái này khí tức, tuy nhiên khí đó, cái này khí tức vẫn chỉ là một đầu thổ bất lập kỷ tạp mao đại lang câu, hán liền nhìn nhìn lần thứ hai hứng thú đều không có.

Lúc này mới qua ba ngày, đầu kia thổ bất lập kỷ tạp mao đại lang câu chẳng những biến thành một đầu cường tráng Ngân Tuyết Lang, còn có thể cùng Hóa Hình yêu quái một dạng miệng nói tiếng nguoi!

Như thế thật không thể tin sự tình, hán đừng nói gặp, ngay cả nghe đều không có nghe qua. . . Cùng Tô Thanh Huyền trước đó một dạng, Tô Hồng Vũ hiện tại cũng có đem Đại Hoàng cất miêng thấu triệt nghiên cứu một phen xúc động.

Gặp hán bộ dáng này, Tô Thanh Huyền há giận không thể so với, tâm đạo: Cuối cùng không phải cô nãi nãi một cái yêu vì là đôi này biến thái phiền muộn.

Tô Bắc sử xuất bú sữa sức lực mới đem Đại Hoàng miệng thú cho nắm, không có ý tứ chế cười nói: "Đại Hoàng không biết nói chuyện, nhị ca đừng tìm nó so đo!"

"Ha ha!" Tô Hồng Vũ cười khan một tiếng, hán có thể nói cái gì? Thật chẳng lẽ muốn hán đường đường Nhị Vĩ Phù thiếu chủ đi cùng một cái còn không có Hóa Hình yêu thú chăm chỉ. . . Nếu quan trọng vẫn là nơi này là Cửu Vĩ Phù, hán không tốt quét Tô Thanh Huyền mặt mũi, nếu như là tại đã ngoại, hán đương nhiên cũng sẽ không chăm chỉ, một bàn tay đều đập thành tro bụi còn thể nào chăm chỉ.

"Ngồi xuống!" Tô Bắc gian nan đem Đại Hoàng kéo tới Tô Hồng Vũ đối diện nhét vào một cái ghế bên trong, sau đó chính mình cũng tùy ý tìm một cái ghế ngồi nghiêm chỉnh, một bộ "Các nguoi chuyện văn đi, đừng quản ta, ta liền nhìn xem" bộ dáng.

Tô Hồng Vũ ổn định tâm thần, nỗ lực không nhìn tới chính mình đối diện đầu kia ngồi xồm ở trên ghế, như chó lè lưỡi, "Nhìn chăm chăm" nhìn lấy chính mình tựa hồ tùy thời có khả năng nhào lên cắn mình một cái Ngân Tuyết Lang, cùng ngồi tại chéo đối diện, nỗ lực giả bộ nhỏ trong suốt trên thực tế hết sức chói mắt Tô Bắc, tâm tình cuối cùng là không có như vậy hồng bét.

Nhưng cũng không có lại chơi cái gì tâm lý chiến hào hứng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Cửu Muội, đem nguoi nhà Cửu Vĩ Tổ Mạch giao ra đi, vô luận là giao cho ta cùng Lão Đại, cũng hoặc là là trưởng lão hội đều được, nhưng chính là không cần lưu trong tay nguoi, nguoi bảo hộ không được nó!"

Tô Thanh Huyền khẽ híp một cái mắt, trầm giọng nói: "Nguoi tra được cái gì?"

Nàng ba ngày trước đi Nhị Vĩ Phù phá cửa, không hoàn toàn là vì là xuất khí, chủ yếu vẫn là vì là ép Tô Hồng Vũ xuất thủ điều tra ra cái kia hậu trường hắc thủ.

Tô Hồng Vũ làm Đồng Bối bên trong am hiểu nhất đùa bốn âm mưu quỷ kế tồn tại, Tô Thanh Huyền rất sớm trước kia liền biết tay hán chẳng những bao trùm toàn bộ Thanh Khâu, ngay cả Bắc Minh Châu hán yêu tộc thể lực bên trong đều có hán bóng dáng.

Nàng lúc trước vẫn còn ở thăm cười nhạo, cái kia hậu trường đen gầy thủ đoạn xác thực cao minh, nhưng tuyệt đối không nên tại không có điều tra rõ

ràng nàng và Tô Hồng Vũ ở giữa quan hệ trước liền đem Tô Hồng Vũ đẩy ra làm Thế Tử Quý, đây quả thực là hãm cầu bên trong thấp đèn lồng, tìm cút a!

Nhưng bây giờ nhìn, tựa hồ không phải chuyện như thế. . .

Tô Hồng Vũ không có trả lời, vẫn như cũ nghiêm mặt nói: "Cửu Muội người liền nghe nhị ca một lời khuyên, lần này nhị ca thật sự là vì muốn tốt cho người!"

Tô Thanh Huyền có chút giận, "Há miệng ngậm miệng muốn ta đem Tô Mạch giao cho các người, còn không biết xấu hổ nói là tốt với ta? Các người đây là lần ta Cửu Vĩ Phủ đoạn tử tuyệt tôn vẫn là lần ta Tô Thanh Huyền không có đầu óc tốt lừa dối?"

Tô Hồng Vũ không hề bị lay động, "Người chó cùng ta nói bậy, người biết ta không phải ý tứ này. . . Ta là muốn Cửu Vĩ Tô Mạch không sai, nhưng ta Tô Hồng Vũ đường đường tám thước nam nhi, muốn ta sẽ chính mình cầm, khinh thường tại loại lời này lừa gạt người?"

Tô Thanh Huyền thật sự giận "Nói như vậy, cô nãi nãi nếu là không đem Cửu Vĩ Tô Mạch giao ra, vẫn là cô nãi nãi không biết thời thế đúng không?"

Gặp nàng tức giận mặt đỏ tới mang tai bộ dáng, Tô Hồng Vũ biết cứ như vậy ăn không nanh trắng khuyên là vô dụng, lập tức khề thờ dài một cái, hạ thấp giọng nói ra: "Ngay tại đêm qua, ta phái ra ngoài điều tra khối ngọc bội kia nhân thủ, trong vòng một đêm chết sạch. . . Ngay tại Thanh Khâu."

"Cái gì?" Tô Thanh Huyền sắc mặt thay đổi, "Cái này sao có thể? Thanh Khâu bên trong ai dám đối với người người xuất thủ?"

Thanh Khâu chín đại thủ hộ gia tộc, Cửu Vĩ Hồ tổ Tô Đất Kỷ người trong gia tộc huyết mạch hậu nhân, Cửu Vĩ Tô Mạch người thừa kế, người thủ hộ. . . Chỉ nhìn xưng hô, liền biết Thanh Khâu chín đại thủ hộ gia tộc tại Thanh Khâu địa vị siêu phàm, có thể nói, chín đại thủ hộ gia tộc cũng là Thanh Khâu Hồ Tô bên trong quý tộc, cho dù là trong tay không có quyền, nhưng nếu không có lý do chính đáng chính là ngay cả Thanh Khâu trưởng lão hội cũng không dám đối bọn hắn khoa tay múa chân!

Đây quả thực liền so Tô Hồng Vũ cái gì đều không có tra được ra càng làm cho người ta kinh ngạc, cũng càng đáng sợ!

Tô Thanh Huyền chấn kinh thái độ đối với Tô Hồng Vũ mà nói không thua gì đánh mặt, nhưng hẳn lại chỉ là lộ ra một cái thoáng có chút đáng chất nụ cười, "Đúng vậy a ta cũng không nghĩ tới, còn có yêu dám ở Thanh Khâu bên trong ra tay với ta người, nhưng bọn hắn cũng là chết hết, thi thể trong vòng một đêm xuất hiện tại nhà ta dưới núi, tựa như là đang cảnh cáo ta không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng."

Tô Thanh Huyền nghe vậy đồng tử mạnh mẽ co lại, nàng biết điều này đại biểu ý nghĩa gì, "Nhưng coi như bọn họ đem người phái đi ra người toàn bộ giết sạch, người cũng có thể tra được một ít gì đó, không phải sao?"

Tô Hồng Vũ miễn cưỡng cười cười, "Bọn họ tất nhiên xuất thủ, tự nhiên không có khả năng dấu vết gì đều không có lưu lại. . . Ta xác thực tra được một ít gì đó, nhưng ta không cảm thấy ta đem những này đồ vật nói cho người biết là một chuyện tốt, người nghe ta một câu, đem Cửu Vĩ Tô Mạch giao ra, còn có thể bảo đảm người Cửu Vĩ Phủ toàn tộc bình an."

Tô Thanh Huyền khề cấn môi, "Có phải hay không chuyện tốt, tiểu muội tự có thể phán đoán, kính xin nhị ca xem ở chúng ta chín đại thủ hộ gia tộc mấy ngàn năm trước là một nhà phân thượng, dốc túi bảm bảo."

Tô Hồng Vũ nhìn xem nàng lắc đầu, "Người vẫn là quật cường như vậy. . . Cũng được, ta chỉ có thể nói cho người biết, ta từ bên trong nguồn thế lực kia nghĩ được một cổ Bắc Minh Châu vị đạo."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 19 : Tổ Mạch truyền thừa

Trở về trang sách

Tô Hồng Vũ đi, trước khi đi hẳn lại một lần nữa khuyên nhủ Tô Thanh Huyền, ngay lập tức cầm cửu vĩ Tô Mạch giao ra, cái kia hậu trưởng hắc thủ đã khai sát giới, chỉ sợ hẳn không bao lâu liền sẽ xuống tay với Cửu Vĩ Phủ.

Tô Thanh Huyền cái gì đều không có nói, cầm Tô Hồng Vũ đưa ra Cửu Vĩ Phủ sau khi liền một mình trở về thư phòng, đóng cửa phòng ai cũng không gặp.

Trăng treo ngọn cây.

Tô Bắc cùng Đại Hoàng đứng tại bên ngoài thư phòng, hần ngày xưa lạc quan tích cực trên khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này cũng có thần sắc lo lắng, "Đại Hoàng, có người xấu muốn đổi phó nhà chúng ta, hai ta lại không thể giúp gấp cái gì à."

Đại Hoàng tâm tính tốt, đem móng vuốt khoắc lên hần đầu vai tùy tiện nói ra: "Người đừng sợ, có bản lão gia tại, tới một cái bản lão gia cắn chết một cái, tới hai cái bản lão gia cắn chết một đôi!"

Tô Bắc bĩu môi, "Người ngay cả tý tý đều đánh không lại, đánh như thế nào qua được những tý tý đó cũng nhưc đầu người xấu?"

Đại Hoàng nghiêng đầu ngẫm lại, "Tựa như là dạng này nha. . . Vậy làm sao bây giờ?"

Tô Bắc: "Ta đây không phải đang hỏi người a?"

Đại Hoàng trừng lớn mắt chó, "Bản lão gia chỉ là một cái đẹp trai Cừu Châu đại lang cầu, người vậy mà hỏi bản lão gia làm sao bây giờ?"

Tô Bắc cũng cảm thấy chính mình có chút ngốc, "Cũng đúng nha, cắn người người am hiểu, Động Nao người không am hiểu."

Đại Hoàng gật đầu, "Đúng vậy nha, bản lão gia sẽ chỉ cắn người."

Tô Bắc chính mình đứng ở ngoài cửa vắt hết óc suy nghĩ hồi lâu mới đem Đại Hoàng lưu tại bên ngoài chính mình lấy dũng khí tiến lên gõ cửa, "Tỷ tỷ."

"Tiến đến." Trong phòng truyền đến Tô Thanh Huyền thanh âm trong trẻo lạnh lùng.

Tô Bắc đẩy cửa ra, liếc một chút liền gặp được người sau án thư ngửa đầu nhìn chằm chằm nóc phòng ngăn người Tô Thanh Huyền, mới hai ba canh giờ công phu, nàng tựa như là bệnh nặng một dạng, cả người tinh khí thần mà đều suy sụp.

"Tỷ." Tô Bắc yếu ớt hô.

Tô Thanh Huyền cúi đầu xem Tô Bắc liếc một chút, "Tùy tiện ngồi đi."

Tô Bắc chuyển một cái ghế ngồi vào Tô Thanh Huyền đối diện, lo lắng hỏi: "Tỷ, người còn tốt đó chứ?"

Tô Thanh Huyền miễn cưỡng cười cười, "Tỷ tỷ không có việc gì, người tìm tỷ tỷ có chuyện gì sao?"

Nhìn xem nàng, Tô Bắc lần đầu cảm thấy nàng nụ cười không giống xinh đẹp tiên hoa, ngược lại có chút giống chén thuốc, rất khổ, "Tỷ tỷ người trước mấy ngày không phải đã nói sao? Ta chỉ cần tu vi cao liền có thể trở nên rất biết đánh nhau, bây giờ trong nhà gặp gỡ việc khó, ta muốn học một chút có thể nhanh chóng tăng cao tu vi bí pháp, ta muốn bảo vệ tỷ tỷ, muốn bảo vệ cái nhà này!" Tốt xấu đi theo Tô Thanh Huyền thêm mấy ngày khóa, biết cái gì là tu vi, cái gì là bí pháp.

Đây chính là Tô Thanh Huyền vì sao nhanh như vậy liền tiếp nhận Tô Bắc, thực tình coi hần là làm chính mình cốt nhục Bảo Đệ nguyên nhân, hần chẳng những tâm địa thiện lương, với lại dù sao là rất thân mật vì người khác suy nghĩ, cho dù là ủy khuất chính hần.

Nàng chưa quên, trắc thí tư chất ngày đó nàng nói cho Tô Bắc sẽ trở nên rất biết đánh nhau thì Tô Bắc phản ứng là "Có thể đánh lại không thể coi như ăn cơm", nàng minh bạch Tô Bắc Tiên Thiên xấu phách thiếu thốn, căn bản cũng không nguyện ý dùng vũ lực đi tổn thương người khác.

Nhưng bây giờ hần lại nói cho nàng, hần muốn trở nên mạnh mẽ, bảo hộ nàng, bảo hộ cái nhà này.

Tô Thanh Huyền cái mũi bỗng nhiên liền có chút ê ẩm. . .

Gặp Tô Thanh Huyền ánh mắt thẳng tắp nhìn lấy chính mình, Tô Bắc chỉ coi nàng không nguyện ý, còn đặc biệt tâm thần bất định nhỏ giọng nói: "Ta cũng biết, ta nào từ không dễ dàng lắm, nhưng ta không sợ khổ, không sợ mệt mỏi, cũng không sợ đau, chỉ cần là có thể gia tăng tu vi bí pháp, ta đều nguyện ý học. . . A, đúng, còn có Đại Hoàng, tỷ người không phải nói gia hỏa này chỉ cần liên tục gặm Linh Đan liền có thể tấn cấp a? Ta nhớ kỹ trong đan phòng còn có tốt nhiều bình bình lọ lọ, cho hết Đại Hoàng ăn, có lẽ gia hỏa này liền có thể lập tức xông lên Tề Thiên Giai đâu? Vậy chúng ta cũng không cần sợ người xấu tính kẻ nhà chúng ta Tô Mạch!"

"Phốc xích", Tô Thanh Huyền cười, sắc mặt không có vừa rồi khó coi như vậy, "Người thật coi Tề Thiên Chân Quân là ven đường rau cải trắng, gặm chút thuốc liền muốn bước vào Tề Thiên Giai? Muốn thật dễ dàng như vậy, Cừu Châu bên trên còn không đã sớm Tề Thiên Chân Quân đầy đất chạy?"

Ngừng lại, nàng lại sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn nói ra: "Còn có, hôm nay buổi sáng ta giảng bí pháp thời điểm, người có phải hay không ngủ gà ngủ gật đi? Ta rõ ràng nói qua sở hữu có thể nhanh chóng tăng cao tu vi bí pháp đều có rất lớn hậu di chứng, có chút thậm chí là lấy tiêu hao thọ mệnh làm đại giá, người còn muốn tu luyện một chút bí pháp, không sợ chết a?"

Tô Thanh Huyền hỏi Tô Bắc hôm nay buổi sáng có phải hay không đang ngủ gà ngủ gật thời điểm, hần còn có chút đỏ mặt, chờ đến Tô Thanh Huyền nói xong, hần "Vụt" một chút liền đứng lên, bật thốt lên: "Ta cho dù chết, cũng không thể để người xấu thương tổn tỷ tỷ!"

Nói năng có khí phách!

Tô Thanh Huyền sùng sốt.

Tô Bắc chính mình cũng có chút lảng thần.

"Bành", cửa thư phòng bị phá tan, cường tráng đến giống như một đầu trâu Đại Hoàng xông tới cao giọng hét lên: "Cầu Oa Cầu Oa, ai muốn giết người? Trước hết để cho bản lão gia cắn hấn hai cái, cắn không chết người lại để cho hấn giết!"

Trải qua nó như thể một ôn ào, trong phòng hai người nhất thời liền lấy lại tinh thần, Tô Thanh Huyền đứng lên, vươn tay giống như là nhào nặn chó con một dạng nhẹ nhàng xoa xoa Tô Bắc đỉnh đầu, "Tiểu Bắc không cần lo lắng tí tít. . . Hai ngày nữa, tít tít liền đem Tô Mạch giao cho trưởng lão hội, không có Tô Mạch, người xấu liền sẽ không đánh nhà chúng ta chủ ý."

Tô Bắc nghe xong liền gấp: "Vì sao a, nhà chúng ta Đồ gia truyền tại sao phải cho người xấu a?"

Tô Thanh Huyền lắc đầu lắc, bao hàm bất đắc dĩ, đắng chát cùng không cam lòng thở dài một tiếng, "Tít tít cũng không nguyện ý a, nhưng nhà chúng ta quá yếu, không gánh nổi Tô Mạch, chỉ có thể của đi thay người."

Tô Bắc cũng không phản bác được, giờ khắc này, hấn chưa từng có khát vọng lực lượng cường đại, không vì thương tổn người nào, chỉ vì bảo vệ mình mong muốn bảo hộ hết thấy!

Tô Thanh Huyền một tiếng này thở dài, thật sâu khắc vào Tô Bắc trong lòng, cả đời đều chưa từng quên.

Ngừng lại, Tô Thanh Huyền cường ép phần chấn tinh thần, cổ già bộ cao hứng nói ra: "Nhưng ở giao ra Tô Mạch trước đó, Tô Mạch vẫn là nhà chúng ta. . . Đi, giống như tít tít đi một nơi!"

Tô Bắc cũng hỏi đi chỗ nào, hướng ngồi chồm hổm ở một bên Đại Hoàng vẫy tay một cái liền theo Tô Thanh Huyền đi ra ngoài.

Ra thư phòng, Tô Thanh Huyền dẫn Tô Bắc cùng Đại Hoàng trực tiếp liền hướng Cửu Vĩ Phủ làm sau đi.

Tô Bắc tới qua tại đây, "Tít, chúng ta đây là muốn đến hậu sơn a?"

Tô Thanh Huyền gật đầu, "Ừm, tít tít dẫn người đi Tô Mạch tiếp nhận tổ tiên truyền thừa."

Tô Bắc bị kinh ngạc, "Người hôm qua không còn nói qua cửu vĩ truyền thừa trừ Thanh Khâu Hồ Tộc bên ngoài, còn không có bất kỳ một cái nào yêu tộc từng thu được a?"

Năm đó Cửu Vĩ Thiên Hồ Tô Đất Kỷ trước khi vẫn lạc cầm cửu vĩ cùng một đạo pháp chỉ đưa về Thanh Khâu, nói rõ cửu vĩ Tô Mạch truyền nam không truyền nữ, Bách Tộc đều có thể, mà lại mỗi qua một đoạn thời gian nhất định phải vô điều kiện khai phóng, nguyện vọng đến đây thừa một lần, vô luận là người hay là yêu, đều có thể bước vào truyền thừa chi địa.

Chỉ là mấy ngàn năm đi qua, đến đây tiếp nhận cửu vĩ truyền thừa Bắc Minh yêu tộc chỉ ít cũng có mấy chục vạn chúng, nhưng vẫn không một yêu có thể từ đó thu hoạch được nửa phần truyền thừa, bên trong không thiếu các tộc Tề Thiên Yêu Vương!

Cũng chính là bởi vì cái này chế ước, cửu vĩ truyền thừa sự tình tại Bắc Minh Châu hỏa nhiệt hơn một nghìn năm về sau, dần dần cũng liền lắng lại, hiện tại trả lại Thanh Khâu tiếp nhận Cửu Mạch truyền thừa, cũng là ôm đung đại vận tâm tính tới.

Tô Thanh Huyền đầu tiên là gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu, "Ta là có nói qua, hấn Bát Mạch hấn là cũng xác thực như thế, nhưng giống như Tô lão nhị nói, nhà chúng ta Tô Mạch cùng bọn hấn nhà thật không giống nhau. . . Mấy ngày nay ta tại lật xem lịch đại tộc trưởng Thủ Trát thời điểm, ngay tại cha Thủ Trát bên trên phát hiện một cái không phải Thanh Khâu Hồ Tô lại thu hoạch được chúng ta Cửu Vĩ Phủ Tô Mạch truyền thừa yêu quái."

Tô Bắc nghe xong, trong lòng cũng có chút hiếu kỳ, "Thật là có a? Là ai?"

Tô Thanh Huyền nhỏ bé không thể nhận ra cau mày một cái, có chút chần chờ nói khẽ: "Hắc Nhật Yêu Vương."

"Yêu Vương?" Tô Bắc kinh hô một tiếng, "Tề Thiên đại yêu?"

Tô Thanh Huyền lắc đầu, "Không phải, hấn là Thông Huyền cảnh, nhưng là Bắc Minh Châu bên trong duy nhất lấy Thông Huyền Giai tu vi dựng thẳng Chiều Yêu cò, lập yêu động không bỏ đại yêu!"

Từ Tô Thanh Huyền nghĩ đến cái này tên liền vô ý thức nhủ mảy, cùng Bắc Minh Châu bên trong một cái duy nhất lấy Thông Huyền Giai tu vi xưng Yêu Vương một chuyện đại biểu ý nghĩa, liền đủ thấy cái này Hắc Nhật Yêu Vương tuyệt đối là cái hung danh viễn dương hung ác nhân vật!

Cũng không biết vì sao, Tô Bắc nghe được cái này yêu còn không phải Tề Thiên Giai thời điểm, tâm lý lại có hơi hơi buông lỏng một hơi cảm giác, "Cho nên tít tít người liền cho rằng ta cũng có thể thu hoạch được lão tổ tông truyền thừa?"

Tô Thanh Huyền lại lắc đầu, "Ta không có cho rằng người có thể thu được lão tổ tông truyền thừa."

Tô Bắc cước bộ trì trệ, "Ngày ta còn đi làm cái gì? Còn không bằng trở về phòng hành công Trùng Mạch đâu?"

Tô Thanh Huyền kéo hần một cái, không quan trọng nói ra: "Đi thử xem thôi, dù sao cũng không cần tiền."

"A a, cũng đúng nha." Tô Bắc nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý, dù sao mà đòi tiền, thử một chút liền thử một chút chứ sao.

Dưới bóng đêm, Tô Thanh Huyền dẫn Tô Bắc cùng Đại Hoàng đi vào sau núi, dọc theo đã bị thời gian trường hà mất đi góc cạnh bậc thang bạch ngọc từng bước mười bậc mà lên, cho đến đỉnh núi thời điểm, một yêu một người một sói đi vào một tòa trong nghĩa trang.

Lăng Viên chỗ sâu có một tòa toàn thân lấy trắng noãn Gạch đá lũy thành, nhìn qua liền giống như một tòa cung điện cự đại Lăng Mộ, Lăng Mộ trước có một mảnh có thể dung nạp hai, ba ngàn người, đứng thẳng lấy từng cây cự đại Bàn Long Bạch Ngọc Trụ rộng rãi đất trống .

Tô Bắc ghé mắt dò xét bốn phía, ngạc nhiên hỏi: "Nhà ta Tổ Mạch là một tòa mộ phần?"

Tô Thanh Huyền cười cười, "Tổ Mạch nếu cũng là lão tổ tông cái đuôi, Tổ Mạch truyền thừa chi địa dĩ nhiên chính là nàng lão nhân gia y quan trùng."

"Cũng đúng," Tô Bắc gật gật đầu, tâm lý lập tức liền minh bạch vì sao lúc trước Tô Thanh Huyền nói chuyển giao Tổ Mạch nhất định phải chờ cha ba năm trông coi hiếu kỳ đi qua tổ chức dòi mạch đại điển, mới có thể đem Tổ Mạch chính thức giao lại cho hần Hồ Tộc thủ hộ. . . Dòi mạch cũng là dòi phần mộ tổ tiên, cho dù là nhân tộc dòi mộ phần đều phải bài hương án cho phía dưới cử tuyến tổ tông giải thích giải thích, huống chi là từ Đại Hoàng thời đại truyền thừa xuống Thanh Khâu Hồ Tộc, các loại Tế Tự lễ nghi chỉ sợ so Cửu Châu bên trên một chút tiểu vương triều Tân Hoàng đăng cơ đại điển còn muốn rườm rà.

Tô Thanh Huyền dẫn Tô Bắc tiến lên, đầu tiên là tại trước mộ cung cung kính kính dâng lên một nén nhang, sau đó Tô Thanh Huyền để cho Tô Bắc tại trước mộ bia khoanh chân ngồi xuống.

Lại sau đó hần mới nâng lên tay trái cổ tay trắng, tay phải khuôn mẫu tại cổ tay trắng nơi nhẹ nhàng vạch một cái, lập tức máu chảy ồ ạt.

Nàng một tay để lại muốn đứng lên Tô Bắc, trong miệng nghiêm túc vô cùng cao giọng nói: "Lão tổ ở trên, Bất Hiếu Tử Tôn Tô Thanh Huyền ở đây cầu cáo, hiện có nhân tộc Tô Bắc đi vào ta Tô Thị, mời mở Tổ Mạch phong ấn, hàng lâm Tổ Mạch truyền thừa, phù hộ Tô Bắc. . ."

Theo nàng cầu nguyện âm thanh, giọt giọt máu tươi rơi vào trước mộ bia kính hương Thanh Đồng Đình bên trong, sau một khắc, mộ bi phía trên bỗng nhiên bắn ra điểm một chút bạch quang, rơi vào Tô Bắc trên thân.

Tổ Mạch mở ra.

Tô Thanh Huyền hơi hơi buông lỏng một hơi, tiện tay cho tay trái cầm máu, lui lại một bước đứng ở Đại Hoàng bên người, chậm đợi truyền thừa kết thúc.

"Đệ đệ, có thể hay không thu hoạch được Tổ Mạch truyền thừa, liền xem chính ngươi cơ duyên."

Bạch quang rơi vào Tô Bắc trên thân không lâu, Tô Bắc thân thể bỗng nhiên chấn động mạnh một cái, sau một khắc, bất ngờ xảy ra chuyện!

"Ồng", chỉ nghe được một tiếng trầm thấp vô cùng vù vù âm thanh, mộ bi bất thành linh bắn ra vạn trượng bạch quang, một cái nháy mắt công phu liền đem trọn cái Thanh Khâu phủ lên đến giống như ban ngày minh bạch, cùng lúc đó, một cổ khủng bố vô cùng uy áp cũng trùng trùng điệp điệp từ mộ bi bên trong truyền ra, những nơi đi qua, Thanh Khâu sở hữu Hồ Tộc, vô luận là giấu ở đại địa chỗ sâu bể từ quan Tề Thiên Lão Yêu, vẫn là chưa khai trí, Linh Thức u mê Tiểu Hồ Ly, toàn bộ bản năng quỳ rạp xuống đất!

Nhưng quý dị là, Thanh Khâu bên trong hần yêu tộc, nhân tộc lại đều tỉnh tỉnh mê mê không có bất kỳ cái gì cảm giác!

Đây là tới từ huyết mạch chỗ sâu nhất chí cao uy áp!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Kinh sợ Thanh Khâu

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dững Tuyền tương báo Chương 20: Kinh sợ Thanh Khâu

[trở về trang sách](#)

Hừng hực bạch quang tới bất ngờ, biến mất cũng bất thành linh, chỉ tiếp tục mười mấy hơi thở thời gian, này phảng phất muốn cảm người hai mắt miến

cường chọc mù vạn trượng bạch quang liền đột ngột biến mất không còn, không có dần dần nhạt đi quá trình, cũng không có tại Thanh Khâu giữa thiên địa lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Mà cỗ này cuộn cuộn đến phẳng phát muốn Trương Thanh đòi động thiên thiên địa đều no bạo khủng bố uy áp càng là chỉ xuất hiện ngắn ngủi hai ba cái hô hấp thời gian, liền cùng dạng phi thường dứt khoát biến mất không còn, không có dư vị, cũng không có dây dưa dài dòng quá trình, nói đến là đến, nói biến mất liền biến mất.

Tóm lại, vừa rồi bạch quang cùng uy áp cũng giống như vô cùng từ trên trời giáng xuống thiểm điện, tại cực ngắn ngủi kinh thiên động địa về sau, lập tức liền khôi phục yên lặng, thật giống như đây hết thảy cũng chỉ là ảo giác!

Ừ, nếu như không phải Thanh Khâu sở hữu hồ ly tinh cũng còn quý trên mặt đất lời nói, bọn họ khẳng định đều sẽ coi là vừa rồi này hết thảy chỉ là tu hành thi gặm, thuốc quá độ sinh ra ảo giác.

Ti như Tô Thanh Huyền, chỗ này bạch quang cùng uy áp đều đã biến mất, nàng nào từ còn tri độn đến tựa như là đầu óc mới từ trong nước đá vớt đi ra một dạng, nàng ngơ ngác nhìn qua không có một ai trước mặt, sắc mặt trắng bệch một mảnh, nào từ một mảnh trống không, ngay bình thường mình mị rung động lòng người mắt to trống rỗng, si ngốc đến giống như khóa viên thủy tinh từ giống như... Rất giống là bị dọa sợ!

Chỉ nàng dạng này, đi lên quát nàng hai tai chỉ riêng nàng đều không nhất định có thể trở về qua thân tới!

Không tin? Đại Hoàng cái này đều quát nàng ba cái tát, nàng còn sững sờ nhìn chăm chăm phía trước ngăn người.

"Mẫu hồ ly, mau tỉnh lại, mau tỉnh lại!" Đại Hoàng hai mắt sung huyết, Xem ra tựa hồ có bạo tẩu xu thế, nó một bạt tai một bạt tai quát vào Tô Thanh Huyền trên mặt, một bên rút một bên điên cuồng gào khóc nói... May mắn nó còn nhớ rõ Tô Bắc cùng Tô Thanh Huyền quan hệ rất thân cận, không phải vậy nó lúc này cũng đã hạ mệnh vào chỗ chết cần.

Cho dù là dạng này, liền nó một trào này từ xuống dưới có thể đem thép khối đều đánh ra một cái hố lực đạo, Tô Thanh Huyền coi như tu hành tốt đa mặt so thép khối còn dày hơn, gương mặt cũng lấy mất thường có thể thấy được tốc độ sung lên tới.

Liên tiếp đập bảy tám cái tát về sau, Tô Thanh Huyền trống rỗng đồng tử cuối cùng khôi phục một chút thần thái, chỉ là vẫn như cũ mê mang gấp, "Cái gì?"

Đại Hoàng táo bạo đến hận không thể một ngụm cắn chết Tô Thanh Huyền, "Người mau nói, người đem Cầu Oa chuẩn bị đến nơi đâu? Nếu không nói bản lão gia hôm nay xé sống người!"

Nghe được Tô Bắc không thấy, Tô Thanh Huyền cuối cùng là lấy lại tinh thần, nàng kiệt lực thu nạp tâm thần, đưa mắt nhìn về phía Tô Bắc vừa rồi ngồi xếp bằng địa phương, chỉ liếc một chút, nàng liền "Vụt" lập tức đứng lên, "Tiểu Bắc đâu? Đi đâu?"

Đại Hoàng lần này là thật muốn kim nén không được trong lòng tức giận, nó cong người lên làm công kích hình, trong miệng càng là lời thô tục hết bài này đến bài khác, "Là người đem Cầu Oa đưa đến cái địa phương quý quái này, người gia gia hắn còn hỏi..."

Tô Thanh Huyền cho tới bây giờ thì không phải là tốt tính khí hạng người, nghe được Đại Hoàng thô tục, trở tay cũng là một bạt tai đem nó tát lăn trên mặt đất, sau đó một cái tay giống như ngàn cân cự kiếm một cái bóp lấy Đại Hoàng cổ đem nó đè xuống đất, mặc kệ nó như thế nào hoạt động đều không nhúc nhích tí nào, "Cho lão nương thật dễ nói chuyện... Lão nương vừa rồi phân tâm, không nhìn thấy bất cứ thứ gì, người nói một chút, vừa rồi lúc ấy phát sinh cái gì? Tiểu Bắc lại là làm sao không thấy?"

Nếu là ngày xưa, Đại Hoàng bị Tô Thanh Huyền một bạt tai này rút trở mình cũng liền nhận đứng thẳng, nhưng lần này dù là bị Tô Thanh Huyền gắt gao bóp cổ, nó đều không có mấy may khiếp ý, một bên liều mạng giãy dụa một bên mở to miệng to như chậu máu không sạch sẽ hết lớn: "Cái này gia gia hắn là một tổ tiên nhà người, bản lão gia làm sao biết? Vừa rồi này một tia sáng trắng lóe mù bản lão gia mắt chó, bản lão gia cái gì đều nhìn không thấy, lại đột nhiên người được Cầu Oa mùi vị biến mất, chờ bản lão gia nhào tới thời điểm, hắn đã không thấy!"

Tô Thanh Huyền lúc này nào từ còn có chút mộng, nhưng cuối cùng là nhớ kỹ đứng lên vừa rồi này cỗ hùng lực bạch quang cùng khủng bố uy áp cũng là Tô Mạch truyền thừa hàng lâm Tô Bắc trên thân về sau bạo phát, nói cách khác, là Tô Bắc dẫn phát này cỗ bạch quang cùng uy áp, "Người bây giờ còn nghe được Tô Bắc khí gì không?"

Đại Hoàng nghe vậy càng thêm phần nộ cuồng hống nói: "Bản lão gia tin tức quan trọng đạt được trả lại người gia gia hỏi người?"

Đây mới là nó táo bạo nguyên nhân... Dù là lúc trước Tô Bắc tại Thanh Khâu, nó tại Nhạn Sát Quan, đều có thể mơ hồ ngửi được một tia rất nhạt mùi vị, lại thêm nó cùng Tô Bắc ở giữa trời sinh cảm ứng, nó rất thuận lợi liền xa mấy ngàn dặm cùng một tòa động thiên đại trận tìm tới Tô Bắc.

Nhưng bây giờ, nó đã người không thấy Tô Bắc vị đạo, cũng hoàn toàn cảm giác không đến Tô Bắc phương vị, thật giống như Tô Bắc đã hoàn toàn từ nơi này phương thiên địa bên trong biến mất!

Nó chưa bao giờ gặp được tình huống như vậy, có thể nào không được táo bạo!

Tô Thanh Huyền đang chờ cố gắng nhớ lại hồi ức vừa rồi đạo bạch quang kia cùng uy áp xuất hiện thì chi tiết, chợt nghe giữa thiên địa vang lên mấy âm thanh giống như cuộn cuộn như sấm rền tiếng thét dài, lập tức liền nghĩ đến cái gì, sắc mặt đột ngột biến đổi, một cái cảm lên Đại Hoàng liền hóa thành một đạo thanh quang hướng phía dưới núi lao đi.

Nàng một bên hướng về dưới núi bay, một bên gấp rút cho Đại Hoàng truyền âm nói: "Tiểu Bắc hẳn là đụng vào Đại Cơ Duyên, người không nên gấp gáp, hiện tại càng khẩn yếu hơn là vừa rồi Tiểu Bắc lấy ra động tĩnh quá lớn, đợi lát nữa nhất định sẽ có người tới điều tra, người tuyệt đối không nên nói lung tung, nếu để cho người tới biết Tiểu Bắc dẫn phát vừa rồi động tĩnh, hẳn liền xem như từ Tổ Mạch bên trong trở về cũng hẳn phải chết không nghi ngờ, mình bạch chưa?"

Việc quan hệ Tô Bắc, Đại Hoàng cuối cùng là miễn cưỡng áp chế ra trong lòng muốn cắn chút gì xúc động, "Người nói là, Cầu Oa tại Tổ Mạch bên trong?"

Tô Thanh Huyền: "Vừa rồi bạch quang cùng uy áp cũng là từ Tổ Mạch bên trong truyền tới, Tiểu Bắc cũng là tại trong bạch quang không thấy, người nói hẳn không được tại Tổ Mạch bên trong có thể ở đâu?"

Đại Hoàng tí mi nghĩ lại, cảm thấy có đạo lý, "Vậy được, bản lão gia trở lại liền giả dạng làm một đầu không biết nói chuyện đẹp trai Cửu Châu đại lang cầu, cái gì đều không nói... Nhưng nếu là người dám lừa gạt bản lão gia, bản lão gia liền là chết, cũng phải cắn chết người cho Cầu Oa báo thù!"

"Người còn tìm cô nãi nãi báo thù?" Tô Thanh Huyền nghiêng răng nghiêng lợi sờ lấy chính mình gương mặt, trong đôi mắt đẹp cũng có hừng hực hỏa quang đang thiêu đốt, "Này cô nãi nãi có phải hay không cái kia trước tiên đánh chết người cho cô nãi nãi khuôn mặt báo thù?"

Đại Hoàng thói quen cụp đuôi, hơi có chút khí không đủ hét lên: "Nói đến người không tin, vừa rồi người dọa sợ về sau luôn luôn lấy chính mình khuôn mặt đánh đập mặt đất, nếu không phải bản lão gia thấy tình thế không đối ngăn cản người, người sớm đã bị đại địa cho đánh chết!"

"Thật a?" Tô Thanh Huyền trên trán đã bốc lên gân xanh.

Đại Hoàng lại là run một cái, vội vàng dùng sức điên cuồng vùng lang đầu, "Thật, bản lão gia lấy bản lão gia chó nghiêng cứu cam đoan!"

"Ha ha ha..."

...

Tô Thanh Huyền phản ứng xác thực rất nhanh!

Ngay tại nàng từ Tổ Mạch truyền thừa chi địa lướt lên thời điểm, Thanh Khâu các ngõ ngách bên trong có vô số đại địa tại nổ tung, sơn phong tại nổ tung, nhà lá tại nổ tung, từ đó bay ra từng cái hoặc giả nua, hoặc tuần dật, hoặc uy nghiêm, hoặc vẻ lo lắng thân ảnh đến, những người này sau khi xuất hiện, đều rất ấn ý treo một cuồng hống, xong việc mà sau khi toàn bộ hóa thân con ruồi không đầu, một bên đầy Thanh Khâu bay loạn, một bên thả ra thần niệm một tác một tác đo đạc lấy Thanh Khâu địa phương.

Cái này bên trong liền có không ít thẳng đến chín đại thủ hộ gia tộc đi, tới Cửu Vĩ Phủ cũng có, lấy bọn họ trong chớp mắt hơn mười dặm khủng bố động quang tốc độ, nếu như Tô Thanh Huyền phản ứng còn chậm một chút, liền sẽ bị ngăn ở Tổ Mạch truyền thừa chi địa, này nàng coi như toàn thân là miệng cũng giải thích không rõ ràng, huống chi, nàng vốn là không có cách nào giải thích.

Theo lý thuyết bọn họ cửu đại gia tộc là Cửu Vĩ Tổ Mạch truyền thừa gia tộc, thủ hộ gia tộc, trừ đặc biệt truyền thừa khai phóng thời gian, hẳn bất cứ lúc nào, Tổ Mạch hết thảy đều cùng hơn Hồ Yêu không quan hệ, nhưng có câu nói là lực lượng động nhân tâm, Đại Tần sinh Hồ Yêu đối với Cửu Vĩ Hồ tổ tôn kính cùng e ngại đều mười phần có hạn, tại vừa rồi này cổ giống như có thể cải thiên hoán địa sức mạnh cái thể trước mặt, chỉ sợ không có mấy cái có thể nhận được lòng mơ ước.

Cùng một thời gian, một tòa treo "Tứ đường" Bằng Hiệu Cung Điện quần thể chỗ sâu nhất, mấy gian đã phong bế không biết một ngàn năm vẫn là hai ngàn năm phong hoá thạch môn chậm rãi đẩy ra, từ đó đi ra từng cái toàn thân tản ra cùng bây giờ Thanh Khâu Hồ Tộc hoàn toàn khác biệt Mãng Hoang, cổ lão, huyền ảo khí tức to lớn cao ngạo thân ảnh, những này tính danh chỉ tồn tại ở toàn bộ Thanh Khâu Hồ Tộc Gia Phả trước vài trang, Thanh Khâu sở hữu hồ ly tinh gặp đều phải quỳ cổ lão thân ảnh nhô ra thân thức giữa lẫn nhau chào hỏi về sau, cùng nhau ngẩng đầu, ánh mắt mê ly ngưỡng vọng sao lốm đốm đầy trời bầu trời đêm, trong miệng ni non khác biệt xưng hô.

"Đại cô."

"Cô nãi nãi."

"Cô tổ."

Cũng là trong cùng một lúc, Thanh Khâu bên ngoài một cái một tòa tạo hình dữ tợn hung ác, toàn thân màu đen, mùi máu tanh trùng thiên cung điện chỗ sâu, đồng dạng vang lên một tiếng vừa kinh vừa sợ khủng bố tiếng rống giận dữ: "Là ai, là ai trộm bốn vương lực lượng... Đánh trống, cò tung bay, chỉ lên trong động yêu, mục tiêu Thanh Khâu! Một tháng không được phong bình!"

"Cạc cạc cạc..."

"Oa oa oa..."

"Đại vương thiên thu vạn đại, nhất thống Cửu Châu!"

Hưởng ứng cái kia đạo gầm thét, là vô số biến thái điên cuồng quái khiếu reo hò, cùng trên cung điện lộn mèo lẫn lộn trùng thiên sát khí cùng cuộn cuộn mùi máu tanh!

Quần ma loạn vũ đều không đủ lấy hình dung toà này khủng bố trong cung điện hình ảnh!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyên tương báo

Chương 21: Tiểu Hồ Nhi

trở về trang sách

Thanh Khâu đều đã vỡ tổ, mà dẫn phát trận này kịch biến kẻ cầm đầu Tô Bắc cũng thuộc về mộng bức trạng thái.

Bên ngoài Tô Thanh Huyền cùng Đại Hoàng cũng là muốn bề đầu, cũng khẳng định nghĩ không ra hẳn thấy cái gì!

Một tòa cầm khối lớn vàng bạc, bảo thạch, mã não khảm nạm ở trên vách tường làm hoa văn trang sức, tự xử trưng bày dị thú Thanh Đồng Khí hoa lệ cung điện, một trì trì tán ra nồng đậm đến cực hạn lại không được hun người mùi rượu kim hoàng chất lỏng, từng cây từng cây treo đầy các loại nướng đến kim hoàng, dầu trơn tràn đầy thịt nướng đại thụ!

"Ba", Tô Bắc sờ dẫn giờ tay lên dùng sức kích động chính mình một bạt tai, nước mắt lập tức liền đi ra, "Đau quá... Đây không phải nằm mơ a."

Hắn rất khó được nhìn xuống đối với ăn chấp nhất, tại chỗ đặt mộng ngồi xuống, nỗ lực Động Não suy nghĩ trước mắt đây hết thấy đến là thể nào chuyện... Hắn là thích ăn nhất không sai, nhưng trước mắt đây hết thấy tới quá mạnh quá rung động, cảm còn không có gặp qua cái gì Các mặt lớn của Xã Hội Tô Bắc chấn trụ.

Hắn cảm thấy hẳn phải thật tốt vượt một vượt.

"Ta là thể nào đến nơi này tới?" Hắn cố gắng nghĩ lại, "A a, đúng, là theo chân tỷ tỷ đến nhà chúng ta Tổ Mạch truyền thừa chi địa tiếp nhận truyền thừa tới, sau đó bạch quang lóe lên ta liền đến chỗ này..."

Nghĩ tới đây, hắn lại quay đầu xem cảnh vật chung quanh, không xác định nhỏ giọng thăm thì nói: "Chẳng lẽ nơi này chính là nhà chúng ta Tổ Mạch? Đây... Những này là thịt nướng là tỷ tỷ ở lại chỗ này chiêu đãi khách nhân?"

Điều này cũng tại Tô Thanh Huyền không có cẩn thận từng nói với Tô Bắc Tổ Mạch truyền thừa quá trình, mà Tô Bắc đối với Tô Thanh Huyền lại là hai phần trăm 500 tín nhiệm, căn bản liền sẽ không hướng về Tổ Mạch truyền thừa xảy ra vấn đề cái phương hướng này suy nghĩ... Lại hoặc là nói, con hàng này cùng nói là tại vượt một vượt, còn không bằng nói là tìm cho mình cái ăn như gió cuốn lý do.

Mặc kệ như thế nào, Tô Bắc nhìn thấy những cái kia thịt nướng ánh mắt chậm rãi sáng lên, khốc miệng cũng chậm chậm chảy ra chảy nước miếng... Đây mới là hẳn nha.

"Rầm", Tô Bắc dùng lực nuốt một miếng nước bọt, "Nếu là chiêu đãi khách nhân, này ta thiếu thiếu ăn ném một cái thất lạc, tỷ tỷ hẳn là sẽ không quái ta a? Ủ, sẽ không, tỷ tỷ đối với ta tốt nhất."

"Ha ha..." Tô Bắc vừa nói một mình nói xong, phía trước bỗng nhiên vang lên liên tiếp như chuông bạc, mềm mại nhu nhu tiếng cười.

Tô Bắc ngẩng đầu một cái, mới phát hiện chính mình ngay phía trước trên cây vậy mà ngồi cái một cái Tiểu Hồ Nhi!

Cái này Tiểu Hồ Nhi nhìn qua đang đứng ở tuổi tròn đôi mươi, sinh một tám mươi mà mặt trái xoan, trang dung tinh xảo mà xinh đẹp, một đầu đến eo Ngần Phát không được buộc không được xắn tự nhiên theo gió phiêu lãng, một bộ lộ vai phần hồng váy xoè thật dài lần sau từ trên cây rủ xuống tựa như là màn cửa một dạng... Trừ màu tóc cùng dáng người, thiếu nữ này dung mạo vậy mà cùng Tô Thanh Huyền có chín phần tương tự.

Tô Thanh Huyền dáng người cao gầy, khí chất thanh lệ như hoa sen mới nở, chỉ cần không được động kinh, cái kia chính là như là Không Cốc U Lan, nửa đêm hoa quỳnh tuyệt thế mỹ nhân mà; mà trên cây cái này Tiểu Hồ Nhi, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn nóng nảy, khí chất diễm lệ chói mắt, giống như là có gai hoa hồng, lại như thịnh phóng Hoa Mẫu Đơn vương, lại phối hợp thêm trên người nàng cổ này cùng đậm lại hết sức hấp dẫn người mị ý, hiển nhiên một cái hại nước hại dân tuyệt thế diễm dứa lòn lọt.

Hai nữ dung mạo gần, khí chất hoàn toàn tương phản, nhưng cũng là một cái cấp bậc tuyệt thế mỹ nữ, nếu là đứng cùng một chỗ, liền xem như phát gặp đều sẽ đại hận cạo đầu cạo quá sớm.

Tô Bắc còn chưa tới mới biết yêu niên kỷ, còn không quá có thể thưởng thức loại này thịnh phóng đẹp, còn nữa hẳn những ngày qua ngày ngày cùng với Tô Thanh Huyền, đối với các nàng cấp số này thịnh thế mỹ nhan cũng có nhất định sức chống cự, bởi vậy hẳn tại liếc thấy Tiểu Hồ Nhi sau khi chỉ là hơi sững sờ, rất nhanh liền khôi phục bình thường, cười phất tay chào hỏi, "Tiểu Tỷ Tỷ, người cũng là Cửu Vĩ Phủ? Làm sao ta chưa bao giờ thấy qua người?"

Tiểu Hồ Nhi ngồi trên tàng cây khoan thai tới lui một đôi trắng nõn bàn chân trần, nghe được Tô Bắc xưng hô sau khi nàng mắt hiện lên một tia phức tạp đến vô pháp nói rõ tâm tình, nhếch môi đỏ nhẹ nhàng cười, "Nô gia luôn luôn ở chỗ này, công tử đương nhiên chưa thấy qua Nô gia."

"Luôn luôn ở tại nơi này?" Tô Bắc nghe trên mặt lại có chút hâm mộ, "Tiểu thư kia tỷ người không phải ngày ngày đều có thể ăn thịt?"

"Ha ha..." Tiểu Hồ Nhi tựa hồ cảm thấy Tô Bắc nói chuyện thú vị vô cùng, lại che miệng nhẹ nhàng cười, một đôi cùng Tô Thanh Huyền giống vô cùng mắt hạnh cũng cong thành đẹp mắt mặt trăng, "Công tử nếu là nguyện ý, người cũng có thể ở tại nơi này a."

Tô Bắc nghe vậy trên mặt đầu tiên là vui vẻ, nhìn xem chung quanh sau khi lại mặt mũi tràn đầy tiếc nuối lắc đầu nói: "Ta cũng muốn a, nhưng ta còn muốn tại Cửu Vĩ Phủ tiếp ta tỷ tỷ, gần nhất có chút người xấu muốn tai họa bọn ta Cửu Vĩ Phủ, ta không thể ở thời điểm này ném tỷ tỷ một người."

Tiểu Hồ Nhi ánh mắt vụt sáng vụt sáng, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chú Tô Bắc, tựa hồ căn bản không có nghiêm túc nghe hẳn đang nói cái gì, chờ hẳn sau khi nói xong, nàng mới khẽ cười nói: "Nô gia thật hâm mộ tỷ tỷ người, có thể có người như thế cái đệ đệ."

Tô Bắc nhất thời rất cảm thấy tự hào, "Khi đó, bọn ta tỷ đệ quan hệ vừa vặn rất tốt... Đúng, tỷ tỷ người gọi cái gì?"

Tiểu Hồ Nhi ngậm miệng ngậm lại, bỗng nhiên nói: "Nô gia gọi Tiểu Hồ Nhi."

Tô Bắc cũng không thấy đến kỳ quái, hẳn trước kia còn gọi Cầu Oa đâu, "A a, Tiểu Hồ Nhi tỷ tỷ người tốt, ta gọi Tô Bắc, ta tỷ tỷ đều để ta Tiểu Bắc."

Cách xa, Nhâm Bắc không thấy được, Tiểu Hồ Nhi đang nghe hẳn hô lên "Tiểu Hồ Nhi" ba chữ thời điểm, trong hốc mắt bỗng nhiên tuôn ra mảng lớn thủy vụ, cơ hồ đưa nàng quỵn rũ động lòng người con người đều che mặt.

Nhưng nàng vẫn còn đang cười, cười đến là thỏa mãn như vậy, "Tiểu Bắc người tốt."

Ngừng lại, nàng nhẹ nhàng vừa tung người, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể giống như không có trọng lượng lá rụng phiêu phiêu dang dang rơi xuống Tô Bắc trước mặt, vươn tay, dẫn theo một cái hương khí bốn phía kim hoàng thật vệt nướng đưa cho Tô Bắc, "Người mới vừa rồi là muốn ăn thịt a?"

"Ừng ực", Tô Bắc lần nữa nuốt một miếng nước bọt, cẩn thận từng li từng tí nhìn xem Tiểu Hồ Nhi nói: "Ta có thể ăn a?"

Tiểu Hồ Nhi cầm thịt vệt nướng nhét vào Tô Bắc trong tay, "Đương nhiên có thể, trong thiên địa này hết thảy, nguyên bản là người."

Tô Bắc cuống quýt lắc đầu, "Ta ăn chẳng phải nhiều, Đại Hoàng đến trả không sai biệt lắm."

"Đại Hoàng?" Tiểu Hồ Nhi cau mày một cái hỏi: "Vừa rồi cùng người cùng một chỗ cái kia chó con đây?"

Tô Bắc đã không kịp chờ đợi nâng... lên thịt vệt nướng xé rách đứng lên, "Ừm ừ, nó có thể nhất ăn, đói đến lại nhanh, nó nếu tới, khẳng định ăn xong nhiều như vậy thịt."

Nếu không nói hẳn là thiếu thông minh đâu? Liền Đại Hoàng hiện tại này trâu đại trọng tải, Ngân Tuyết Lang anh tuấn ngoại hình, được nhiều tâm đại nhân mới có thể xưng nó là chó nhỏ con a?

Tiểu Hồ Nhi như có điều suy nghĩ ngậm lại, giống như tùy ý hỏi: "Nó là người nuôi sủng vật a?"

Tô Bắc đẩy miệng thịt vệt đem hẳn khuôn mặt chống hoá trang từ giống như, nói không nên lời chỉ có thể dùng sức lắc đầu, chờ đem thịt vệt nuốt vào về sau hẳn mới nói: "Nó là ta huynh đệ, ta hai từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nó nuôi ta thời điểm nhưng so sánh ta nuôi nó thời điểm nhiều hơn."

"Ồ? Phải không?" Tiểu Hồ Nhi tựa hồ tới một chút hào hứng, "Nếu không, Nô gia để nó đến bồi người?"

Tô Bắc kinh hi hỏi: "Nó cũng có thể tới a?"

Tiểu Hồ Nhi gật đầu, cười đáp lại nói: "Nô gia để nó đến, nó tự nhiên năng tới."

Tô Bắc cao hứng về sau lại có chút tâm thần bất định nhỏ giọng nói: "Đầu tiên nói trước a, nó so ta còn có thể ăn, nó muốn tới, tỷ tỷ người cái này một rừng từ thịt coi như không gánh nổi."

Tiểu Hồ Nhi vươn tay, chậm rãi lau sạch lấy Tô Bắc khóe miệng mỡ đông, "Nô gia nói, trong thiên địa này hết thảy, vốn là người."

Tô Bắc cảm giác được, vị tiểu thư này tỷ tay thật lạnh, lạnh đến tựa như là xuân tháng ba nước giếng, hồn nhiên không có vật sống trên thân nhiệt độ cơ thể, "Tỷ tỷ, tay người làm sao lạnh như vậy?"

Tiểu Hồ Nhi: "Nô gia xuyên ít, tay liền lạnh."

Tô Bắc trên dưới hơi đánh giá nàng, gật đầu: "Thật đúng là, ai, ta thật không biết các người những này nữ là thế nào muốn, đại trời lạnh còn mặc ít như thế, chẳng lẽ còn không sợ lạnh à?" Một bên nói, hẳn một bên đứng lên coi bên ngoài trường bào cho Tiểu Hồ Nhi phủ thêm, chính mình ăn mặc một thân mà thuần trắng áo trong ngay tại chỗ bên trên tiếp tục ôm thịt vịt nướng hỏ to.

Tiểu Hồ Nhi cười tủm tỉm nhìn xem hẳn thoát ý vậy, còn đặc địa nhu thuận tròn xuống thân thể để cho Tô Bắc thân thủ đem hẳn ý phục choàng tại trên người mình, xong mới nhẹ nhàng hỏi: "Người đem ý phục cho Nô gia, người không lạnh à?"

Tô Bắc lắc đầu, mơ hồ nói ra: "Ta từ nhỏ lạnh quen, không sợ."

Vô cùng đơn giản một câu nói, nhưng là Tiểu Hồ Nhi sắc mặt âm đạm, "Khô người... Nô gia đi đón Đại Hoàng."

...

Cửu Vĩ Phủ trong đại sảnh, Tô Thanh Huyền đang tại ứng phó mấy cái muốn đi trước Cửu Vĩ Tổ Mạch điều tra một phen Hồ Tộc tiền bối.

Tô Thanh Huyền dịu dàng ngồi ở phía trên Chủ Tọa bên trên, trên mặt lộ ra tám khóa hàm răng tiêu chuẩn mỉm cười nhìn qua Đường Hạ ngồi bốn vị đồng tộc, xem thường thì thầm nói ra: "Bốn vị thúc bá, không phải là cháu gái bất cận nhân tình, mà chính là bây giờ cũng không phải là Tổ Mạch khai phóng ngày, để cho các người lên núi xác thực không hợp quy củ, chỉ có thể khẩn cầu bốn vị thúc bá không nên làm khó cháu gái."

Đường Hạ bốn vị đồng tộc, nâng một cái đầu nhìn không thấu, tức là nói, bốn người này cảnh giới thấp nhất cũng là Minh Pháp cảnh Thông Huyền Chân Nhân, so với nàng rồng rã cao nhất cái cấp độ.

Ngồi tại Tô Thanh Huyền tay phải đầu đuôi bên trên một cái người mặc đạo bào màu xanh, râu tóc hoa râm, nhìn qua tiên phong đạo cốt Lão Tẩu, nghe xong Tô Thanh Huyền lời nói hẳn vuốt vuốt Tam Thốn xong cân chậm rãi nói ra: "Đại diệt nữ, không phải chúng ta những này làm thúc bá muốn làm khó người, mà chính là vừa rồi này một trận di tượng tới kỳ quặc, rất có thể liên quan đến ta Thanh Khâu Hồ Tộc sinh tử tồn vong, ta bốn người thẹn vì là ta Thanh Khâu Hồ Tộc tộc lão, có bảo vệ Thanh Khâu nặng trách, không thể không tra rõ chín đại Tổ Mạch, truy tìm di tượng nơi phát ra, kính xin Đại diệt nữ tạo thuận lợi, thả ta chờ thêm vùng núi, năm sau Tế Tổ Đại Điền, chúng ta tất có chỗ báo."

Tô Thanh Huyền nghe vậy, mặt ngoài còn duy trì mỉm cười, thật tâm bên trong đã sớm mắng lên: "Phi, một đám chơi bởi lêu lổng già không nghĩ, ngày bình thường nhận không lấy trong tộc cung cấp nuôi dưỡng lại mọi việc mặc kệ, hiện tại vừa nhìn có công việc tốt có thể chọn rộn từng cái toàn bộ nhảy ra, còn không biết xấu hổ xách bảo vệ Thanh Khâu? Không biết xấu hổ!"

Nếu là ngày bình thường, nàng cố gắng liền thả bọn họ bốn cái đi lên, dù sao để bọn họ nhìn một chút Tổ Mạch cũng sẽ không chạy, hẳn Bát Mạch lúc này hẳn là liền đã thả những tâm đó nghĩ ngờ làm loạn chi đồ đi Tổ Mạch, nhưng bây giờ Tô Bắc còn Tổ Mạch bên trong, trước mộ bia lưu hương bên trong còn có nàng máu, thả bọn họ bốn cái đi lên chưa chừng bọn họ có thể phát hiện chút gì, bởi vậy nàng chỉ có thể cắn "Quy củ" hai chữ không hé miệng.

"Cháu gái chỉ có thể nói tiếng thật có lỗi, quy củ cũng là quy củ, không thể dằn xếp, bốn vị thúc bá nếu khẳng khẳng lên núi, liền mời đi trước Trường Lão Viện lấy được Thanh Hồ lệnh, chỉ cần bốn vị thúc bá cầm được ra Thanh Hồ lệnh, cháu gái tuyệt không dám ngang ngược cản trở, không phải vậy, cháu gái cũng chỉ có mời bốn vị Tô Bắc như vậy ngừng bước."

Ngữ khí rất ôn nhu, lời nói cũng rất uyển chuyển, nhưng trong này ý tứ lại chẳng phải nhu hòa: Muốn lên vùng núi, có thể, cảm Thanh Hồ làm cho đến, không phải vậy, các người liền cho cô nài nài từ chỗ ấy chạy trở về nơi đó đi.

Đường Hạ bốn người cũng là nghiêm túc lão hồ ly, sao có thể nghe không ra Tô Thanh Huyền lời nói bên trong ý tứ, lập tức từng cái sắc mặt cũng không dễ nhìn lắm, nhưng bọn họ hẳn thì phải làm thế nào đây?

Nói chuyện tu vi, bọn họ đảm nhiệm bên trong một cái đều có thể một cái đánh mười cái Tô Thanh Huyền, còn không mang theo thở, nhưng nếu là nói chuyện địa vị, tại còn Tô Trường Quân tạ thế, Cửu Vĩ Phủ lại chưa giao ra Tổ Mạch trước đó, Tô Thanh Huyền cũng là Cửu Vĩ Phủ tộc trưởng, bọn họ nếu ai dám đụng nàng một ngón tay đầu, vài phút bị không được chín đại thủ hộ gia tộc trưởng bồi treo lên đánh vài shit ra!

Ở đại sảnh cửa ra vào, mặt mũi bầm dập Đại Hoàng lẳng lặng ghé vào cạnh cửa, mở to một đôi hỏa mắt to màu xanh lam lòng đen gắt gao nhìn chăm chăm Tô Thanh Huyền, ngay cả nháy đều không nháy mắt một chút, một bộ sợ nàng chạy bộ đáng.

Tô Thanh Huyền cười ha hả đưa bốn cái sắc mặt không vui tộc lão đi ra đại sảnh, khua tay nói: "Chư vị thúc bá đi thông thả, cháu gái sẽ không tiễn!"

"Hừ!" Cầm đầu lão hồ ly kia cùng với khuôn mặt, vuốt râu âm dương quái khí nói ra: "Cửu vĩ tộc trưởng hậu sinh khả úy, xem ra sớm muộn là muốn đem chúng ta những trưởng bối này chụp chết tại bãi cát!"

Tô Thanh Huyền nụ cười trên mặt bất biến, "Phong bá bá cũng đừng trò cười cháu gái, ngài thân thể không tốt, cháu gái sao dám cầm ngài đập vào trên bờ cát?" Ý tứ chính là, người nha tay chân lăm lăm mà cũng đừng đi ra nhảy nhót, cô nài nài muốn thật đem người đập trên bờ cát sợ thật đem người cho chụp chết.

Lão hồ ly nghe vậy trong mắt lóe lên một tia tức giận, lần nữa trùng trùng điệp điệp "Hừ" một tiếng.

Bốn cái tự giác gậy mặt mũi Hồ Tộc tộc lão tâm lý đều ỏ lửa cháy, chính là xem Cửu Vĩ Phủ sản nhà đều cảm thấy không vừa mắt hồ sơ miệng, kết quả vừa ra khỏi cửa liền thấy ghé vào môn liền trùng trùng điệp điệp nhìn bọn họ Đại Hoàng, bên trong một người nhất thời liền đem khí hướng về Đại Hoàng trên thân tung ra.

Chỉ gặp cái này Hồ Tộc tộc lão bỗng nhiên phát một cái tay áo, nhấc lên một cổ bồng bạc lực lượng đem cửa ra vào Đại Hoàng quét bay ra ngoài, "Không biết lễ nghĩa tạp mao súc sinh!"

Cái này một cổ lực lượng bồng bạc là bồng bạc, nhưng lại đồng thời không nhiều đại sát thương lực, chỉ là cầm Đại Hoàng đánh bay ra ngoài, hẳn cũng liền muốn mượn này tung ra trút giận, roi vừa roi xuống Cửu Vĩ Phủ mặt mũi, thường nói Big Dog xem chủ nhân nha.

Hắn động thủ quá nhanh, Tô Thanh Huyền căn bản là không có thời gian ngăn cản, chờ nàng kịp phản ứng thời điểm, Đại Hoàng đã bay ra ngoài xa năm sáu trượng, lập tức trong lòng cảm giác nặng nề, nói thầm một tiếng "Hồngбет".

Quả không phải vậy, vô duyên vô cớ chịu lập tức, lúc đầu trong lòng liền vội vàng xao động không được Đại Hoàng trong nháy mắt nổi giận, vừa roi xuống đất liền gầm thét hướng đem hắn đánh bay cái kia Hồ Tộc tộc lão xông đi lên, "Đi gia gia ngươi, bản lão gia xé ngươi!"

Tại Đại Hoàng Cầu sinh quan bên trong, liền không có vấn đề gì là cần một cái giải quyết không được, nếu có, liền hai cái, về phần cần không cần đến thẳng vấn đề này, nó cho tới bây giờ đều không nghĩ, cần qua liền biết.

Tô Thanh Huyền khẩn trương, lao ra quát to: "Đại Hoàng, nhanh im ngay, chớ làm loạn!"

Không nói đến Đại Hoàng căn bản cũng không nghe nàng, liền cái kia đánh bay Đại Hoàng lão hồ ly cũng sẽ không để Tô Thanh Huyền quấy cái này lật về một vấn đề, hắn tiến lên một bước, vung lên tay áo, một cổ nhu hòa lại sung mãn không thể chống đỡ lực lượng để như trở bàn tay cầm ngăn tại trước người hắn Tô Thanh Huyền quét ra, "Đại diệt nữ, ngươi nuôi chó điên, liền để ta cái này làm thúc thúc thay ngươi xử lý a!"

Đại Hoàng thấy một lần Tô Thanh Huyền cũng bị đánh bay, hóa con người màu xanh lam từ trong nháy mắt liền đỏ, điên cuồng hét dài một tiếng, vốn là to lớn thể trạng tiếp tục bành trướng thêm một vòng, toàn thân mềm mại Hôi Mao giống như là cương châm từng chiếc đứng lên, trắng hếu răng nanh cùng sắc bén móng vuốt cũng trong nháy mắt sinh trưởng tốt... Giờ phút này Đại Hoàng, nhìn qua dữ tợn vô cùng!

Cùng Tô Thanh Huyền phải cứu Đại Hoàng là bởi vì Tô Bắc một dạng, Đại Hoàng nhìn thấy Tô Thanh Huyền bị đánh bay sẽ nổi giận đồng dạng là bởi vì Tô Bắc —— Tiểu Bắc (Cầu Oa) không được tại, muốn để những người này thương tổn Đại Hoàng (mẫu hồ ly), trở về nhưng không cách nào mà hướng về hắn dận dò.

Gặp Đại Hoàng liền xông lên, vừa rồi đánh bay nó cái kia Hồ Tộc tộc lão lộ ra một cái khinh miệt nụ cười, duỗi ra một cái tay chậm rãi hướng phía Đại Hoàng đè xuống.

Hắn ba vị Hồ Tộc tộc lão trên mặt đều đã lộ ra thoải mái ý cười, thật giống như đã thấy Đại Hoàng tại dưới tay hắn hóa thành một chùm huyết vụ trắng cảnh.

Tô Thanh Huyền con mắt chuột muốn nứt, lại bất lực, nàng tựa hồ đã thấy Tô Bắc kinh hoàng đầy Thanh Khâu tìm kiếm Đại Hoàng bộ dáng.

Ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Đại Hoàng trước người bất thành linh xuất hiện một cái tay!

Một cái mềm mại, thon dài, trên móng tay còn thoa đỏ tươi sơn móng tay, nhìn qua trừ rất phi thường xinh đẹp bên ngoài cũng không có gì điểm đặc biệt ngọc thủ!

Một cái trực tiếp phá toái không gian, không biết từ chỗ nào vươn ra ngọc thủ!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22:

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dững Tuyền trương báo Chương 22: "Đại Hoàng "

Trở về trang sách

Cái này hoàn mỹ ngọc thủ xuất hiện phải là như thế bất ngờ, liền giống như bỗng dưng xuất hiện một dạng, ở đây chúng yêu từ đầu đến cuối đều không có phát giác được không gian có bất kỳ biến hóa, còn có, cho tới bây giờ, bọn họ đều không có cảm giác được nửa phần uy áp.

Nhưng chỉ cần hơi có chút kiến thức, minh bạch ngọc thủ Phá Toái Hư Không mà đến đại biểu cho như thế nào không gì so nổi vĩ lực, cũng đủ để hoàng sợ đến sợ vỡ mật!

Đó là vượt xa khỏi Cửu Châu Tu Hành Giới cực hạn vô thượng vĩ lực!

Tô Thanh Huyền thê lương gào thét im bất mà dừng, tròn tròn hạnh nhân, miệng há thành "O" hình, thần sắc si ngốc giống như là thất lạc hồn.

Trước mặt khắc còn bá khí vô cùng nhất chương ấn về phía Đại Hoàng cái kia Hồ Tộc tộc lão thì là tại ngọc thủ xuất hiện trong nháy mắt, trái tim lại đột nhiên điên cuồng loạn động, bơm động lên toàn thân hân huyết dịch cơ hồ muốn chen bẻ mạch máu!

Đây là hân tu hành nhiều năm bồi dưỡng linh giác tại hướng về hân báo động trước: Trốn, mau trốn, không trốn nữa hôm nay chính là ngươi tử kỳ!

Trên thực tế, nếu như hân là có thể trốn lời nói, chỗ này hân đoán chừng đều đã tại ngoài mấy chục dặm, hân sợ dĩ vẫn còn ở tại chỗ, là bởi vì hân không động đây, hân thân thể bị một cổ vượt qua hân phạm vi hiểu biết bên ngoài lực lượng định tại nguyên chỗ, chân bước bất động, vươn tay cũng thu hồi lại, thật giống như hân nguyên thần đã cùng hân nhục thân tách rời, không cách nào lại chi phối hân nhục thân.

Cấp độ áp chế là khó khăn nhất lấy vượt qua rãnh trời, liền như là vừa rồi Tô Thanh Huyền cùng Đại Hoàng đều tại đây yêu trước mặt không có chút nào sức hoàn thủ, này yêu tại cái này hoàn mỹ ngọc thủ trước mặt, cũng như là đối mặt vạn trượng cự nhân hải đồng.

Hiện trường duy nhất không bị áp chế, cũng là Đại Hoàng!

Ngọc thủ từ vết nứt không gian bên trong vươn ra trong nháy mắt, Cửu Vĩ Phù trước cổng chính vùng không gian này liền bị định trụ, bao quát Tô Thanh Huyền ở bên trong năm vị Hồ Yêu trừ con ngươi có thể phóng đại thu nhỏ bên ngoài, dù là miệng mở rộng đều không phát ra được âm thanh tới.

Chỉ có Đại Hoàng, vẫn như cũ nổi giận thẳng tắp xông về cái kia đưa nó cùng Tô Thanh Huyền đánh bay Hồ Tộc tộc lão, thật giống như dừng lại vùng không gian này vĩ lực đối với nó không có nửa phần tác dụng.

Ngọc thủ sau khi xuất hiện, vết nứt không gian này một đầu kinh khủng tồn tại tựa hồ còn đối với nơi này tình hình còn có chút mơ hồ, thẳng đến Đại Hoàng dừng mãnh động vào ngọc thủ về sau, nàng tựa hồ mới hiểu rõ tại đây tình hình.

Chỉ gặp ngọc thủ mở ra năm ngón tay, nhẹ nhàng hướng về Đại Hoàng trên đầu nhấn một cái, chạy như điên liền giống như mất khống chế xe ngựa Đại Hoàng trong nháy mắt liền bị nhấn tại nguyên chỗ. . . Một cái thon dài, trắng nõn, nhỏ nhắn xinh xắn ngọc thủ dễ như trở bàn tay liền cầm một đầu chạy như điên Trâu đại yêu thú đè lại, loại kia phi thường không hài hòa đánh vào thị giác, luôn có một loại còn ghim hai cái sừng dê roi da tóc vàng nha đầu một quyền đâm chết một đầu Trâu đã thị cảm.

Liền ngay cả Đại Hoàng loại này thiếu thông minh thêm toàn cơ bắp mạnh phụ đều sững sờ, vung lên đầu to nhìn thấy chính mình lên não túi ngọc thủ hỏi: "Uy, ngươi là ai tay a? Làm gì ngăn trở bản lão gia? Chẳng lẽ ngươi cùng mấy cái kia muốn mưu hại bản lão gia đồ hư hỏng là một đám?"

Ngọc thủ nhẹ nhàng xoa xoa Đại Hoàng lỗ tai, sau đó thay đổi phương hướng, hơi hơi nâng bàn tay lên hướng phía đứng ở đại sảnh cửa ra vào bốn cái Hồ Tộc tộc lão nhấn một cái.

Cái này nhấn một cái nhẹ nhàng, nhìn kém xa vừa rồi cái kia Hồ Tộc tộc lão giết Đại Hoàng thì đè xuống một chương kia khí thể bàng bạc, nhưng hiệu quả thực tế nhưng là khác nhau một trời một vực!

Không có hoa lệ chân nguyên quang mang, không có to lớn khủng bố trùng thiên uy áp, thậm chí ngay cả mặt đất bụi đất đều chưa từng vung lên, nhưng này bốn cái tu vi thấp nhất cũng là Minh Pháp cảnh Thông Huyền Hồ Yêu lại ngay cả kêu thảm đều không có phát ra một tiếng liền vô thanh vô tức hóa thành bốn tùm tro bụi, trên mặt đất dường như nói là máu, ngay cả một cây cây lông hồ ly đều không có còn lại. . .

Ngọc thủ dùng hành động thực tế nói cho Đại Hoàng, nó cùng này bốn cái đồ hư hỏng không phải một đám.

Nhìn xem cái này kinh dị một màn, Tô Thanh Huyền vừa mới tản ra đồng tử lần nữa co lại thành to bằng mũi kim, này bốn tùm tro bụi để cho nàng nghĩ đến một cái từ, một cái nàng nhìn thấy qua vô số lần lại vẫn luôn tưởng rằng khuếch trương từ: Kiếp tro!

Cũng là Đại Hoàng thời đại cùng Sơn Hải thời đại lưu lại kỷ bản bên trong miêu tả "Một đạo Thiên Lô từ cửu thiên phía trên rơi xuống, cầm một cái một cái một cái chém thành kiếp tro", "Một cái một cái đại năng đánh ra một đạo kinh thiên động địa thần thông cầm một cái một cái ép Thành Kiếp xám" cái kia kiếp tro.

Đây quả nhiên không phải Cửu Châu Tu Hành Giới có thể tồn tại vĩ lực!

Trong nội tâm nàng loáng thoáng đoán được bàn tay ngọc này là ai, nhưng này cái đáp án quá mức kinh dị, ngay cả chính nàng cũng không dám tin tưởng. . .

Ngọc thủ nhất chương cầm bốn cái Hồ Yêu theo Thành Kiếp xám về sau, lần nữa rơi quay đầu lại xoa xoa Đại Hoàng đầu, tựa hồ là đang hỏi: "Đại Hoàng lão gia, ngài hải lòng không?"

Vậy được muốn Đại Hoàng lệch ra đầu, tránh ra ngọc thủ cứng cổ lớn tiếng nói: "Ai muốn ngươi hỗ trợ, bản lão gia cần không chết bọn họ a? Chẳng lẽ lại ngươi xem thường bản lão gia?"

Ngọc thủ cứng đờ, tựa hồ có chút không phản bác được.

Tô Thanh Huyền cũng không phản bác được, nàng này lại nếu có thể động năng nói chuyện, nhất định xông đi lên đem cái này không biết tốt xấu gia hỏa nhấn trên mặt đất đánh cho một trận, dạy một chút nó làm thế nào một cái khiêm tốn Cửu Châu đại lang cầu!

Ngọc thủ cũng không biết suy nghĩ gì, thủ chương nhất chuyển, bắn ra một đạo bạch quang rơi vào Tô Thanh Huyền trong ngực, sau đó một cái nhấc lên Đại Hoàng liền đem nó rút ngắn vết nứt không gian bên trong.

Tại vết nứt không gian khép lại trước, Tô Thanh Huyền bên tai bỗng nhiên vang lên một đạo mềm mại nhu nhu vũ vũ âm thanh, "Cầm bản tôn thủ lệnh cất kỹ, về sau ngươi thay bản tôn chiếu cố thật tốt Tô Bắc. . . Thanh Khâu có thể hủy, Bắc Minh cũng có thể diệt, Tô Bắc không thể vẫn!"

Thoại âm rơi xuống, định trụ Tô Thanh Huyền vô thượng vĩ lực cũng cuối cùng biến mất, nàng cúi đầu xuống, liền thấy mình trong ngực cỡ nào một mặt tỏa ra ánh sáng lung linh Bạch Ngọc lệnh bài!

Một mặt Phù Điều lấy một đầu Cửu Vĩ Hồ Bạch Ngọc lệnh bài!

Tô Thanh Huyền chỉ nhìn liếc một chút sắc mặt liền bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, cuồng quát hai đầu gối một khúc quỳ rạp xuống đất, dập đầu run giọng nói: "Bất Hiếu Tử Tôn cung kính lão tổ tông."

Tô Thanh Huyền còn chưa đứng dậy, trên bầu trời bỗng nhiên rơi xuống mấy đạo thanh quang, nàng ngẩng đầu một cái, liền gặp sáu cái cao quan bác mạng, khuôn mặt cao cổ đồng tộc tiền bối đứng ở trước mặt mình, ánh mắt đều xem lấy trong tay mình ngọc bài.

"Lão tổ nói cái gì?"

. . .

Đại Hoàng chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, còn chưa khôi phục thị lực nó đã nghe đến một cỗ nồng đậm đến thẳng hướng xoang mũi chỗ sâu xuyên mùi rượu cùng mùi thịt, kích thích nó không khỏi nuốt một miếng nước bọt.

Cùng Tô Bắc một cái đức hạnh.

"A?" Đại Hoàng bỗng nhiên hưng phấn nhảy dựng lên, "Cầu Oa cũng ở nơi này?"

Nó cùng Tô Bắc ở giữa có Tiên Thiên cảm ứng, dù là xa phúc địa động thiên không gian bích lũy, nó đều có thể rõ ràng cảm ứng được Tô Bắc vị trí, tới nay Tô Bắc biến mất tại bạch quang bên trong về sau, giữa bọn hắn Tiên Thiên cảm ứng liền đoạn, hiện tại bỗng nhiên lại kết nối vào, nó có thể cảm ứng được, Tô Bắc ngay tại cách đó không xa.

Nó hưng phấn hất ra tứ chi liền chuẩn bị hướng Tô Bắc chỗ phương hướng chạy đi, kết quả còn không có xông đến ra ngoài, nó liền cảm thấy cổ căng một cái, lại bị người nhấc lên.

Đại Hoàng lão gia chỗ nào nhận được cái này, thay đổi đầu to liền nặng, "Xú Nữ Nhân, ngươi làm gì?"

Một tay đem nó nhấc lên đến, chính là đáng người nhỏ nhắn xinh xắn Tiểu Hồ Nhi, nàng cười tủm tỉm nhìn xem Đại Hoàng nói: "Tô Bắc hiện tại đang tại ăn cái gì, ngươi đừng có gấp, Nô gia có mấy lời muốn nói với ngươi!"

Đại Hoàng mở to hai mắt, kinh ngạc vô cùng, "Ngươi bệnh thần kinh a? Bản lão gia chỉ là một cái đẹp trai Cửu Châu đại lang cầu, ngươi có thể có lời gì muốn đối bản lão gia nói?"

Tiểu Hồ Nhi nhẹ nhàng cầm Đại Hoàng thả lại mặt đất, "Ngươi lập tức liền biết."

Nói xong, nàng hai tay cấp tốc kết động, nhanh chóng hướng phía Đại Hoàng không ngừng đánh ra từng cái tàn ra cỗ sơ, huyền ảo, tối nghĩa khí tức pháp quyết, những pháp quyết này không có bất kỳ cái gì lực công kích, bắn vào Đại Hoàng trong cơ thể sau khi liền biến mất không thấy gì nữa, ai cũng không biết những pháp quyết này có làm được cái gì.

Đào mắt liền qua một nén nhang thời gian, cũng không biết Tiểu Hồ Nhi hết tay đánh ra bao nhiêu đạo pháp quyết, chỉ có thể nhìn thấy nàng vốn là có tái nhợt khuôn mặt đã trở nên trắng hơn, ần ần còn tản ra một cỗ cỗ xưa sử trắng âm đậm ánh quang. . . Thăng đến sau cùng một đạo pháp quyết đánh vào Đại Hoàng trong cơ thể về sau, nàng mới lui lại một bước, một tay nắm cái kiếm chỉ hướng Đại Hoàng nhất chỉ, xong quát lên: "Đốt!"

Vừa mới nói xong, liền gặp ngồi xổm dưới đất buồn chán đến mí mắt thẳng đánh nhau Đại Hoàng ánh mắt bất thành linh trí trệ, mắt chỗ sâu nhất chậm rãi hiện lên vô cùng uy nghiêm, trên thân này cỗ dần dần khí chất cũng lấy mất thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng rút đi, thay vào đó là một cỗ miêu thiên miêu địa miêu trong không khí hai bá khí. . . Quá trình này, thật giống như Đại Hoàng trong thân thể có một cái linh hồn lạ lẫm linh hồn đang tại chậm rãi tỉnh lại.

Tiểu Hồ Nhi đã lui lại mấy bước, cúi thấp đầu, hai tay khoanh tại bụng dưới, trên mặt sùng kính cùng kích động chờ đợi.

Qua hồi lâu, "Đại Hoàng" cuối cùng đem ánh mắt dời về phía nàng, "Tiểu Hồ Nhi? Là ngươi tỉnh lại bản tôn?" Âm thanh vẫn là nó âm thanh, nhưng bình thân bên trong ần chứa vô cùng uy nghiêm ngữ khí nghe xong liền biết không phải tùy tiện, thiếu thông minh Đại Hoàng nói ra miệng.

Tiểu Hồ Nhi ngẩng đầu, hại nước hại dân khuynh thế trên dung nhan tất cả đều là vẻ kích động: "Là nô tỳ, nô tỳ bái kiến đại nhân. . . Đại nhân, cực kỳ lâu không gặp!" Nhưng là có chút nghẹn ngào.

"Đại Hoàng" không có vội vã nói chuyện, mà chính là trước tiên nghiêng đầu nhìn trái phải một cái, "Người cái này Giới Trong Giới có chút môn đạo, nhưng là vẫn như cũ có thiên đạo vận chuyển dấu vết, người không thể nhắc lên bản tôn cùng hắc tục danh, hắc thật vất vả mới trì hoãn qua khẩu khí này, nếu là bại lộ tung tích những năm này ngủ say liền uống phí."

Tiểu Hồ Nhi mỉm môi dùng sức gật đầu, "Nô tỳ minh bạch, vừa rồi nhìn thấy hắc liền một chữ đều không có xách."

"Đại Hoàng" khen ngợi khẽ gật đầu, lúc này bỗng nhiên nhướn mày, trầm giọng nói: "Người làm sao lại thừa như thế một sợi tàn hồn? Người nào đánh chết người?"

Tiểu Hồ Nhi thần sắc vô cùng buồn bã lắc đầu, không có trả lời Đại Hoàng vấn đề, ". . . Đại nhân, đã qua cực kỳ lâu."

"Đại Hoàng" hướng nàng ném cái khinh khinh, "Bản tôn tuy nhiên mới ngủ gật, có thể đi qua bao lâu? Đừng nói vậy, nói, đều có những cái kia không biết sống chết đồ vật động thủ, chờ bản tôn tỉnh ngủ liền đi cầm những món kia mà toàn diện đè chết!"

Tiểu Hồ Nhi lúc này mới nhớ tới cái này theo hầu đến, trong lòng nhất thời có chút yên lặng, nghĩ thầm đối với hắc lão nhân gia loại này Thiên Khai về sau liền sinh ra ý thức chí cao tồn tại tới nói, thương hải tang điền cũng bất quá cũng là đuổi người một cái thôi, "Là nô tỳ chính mình không biết trời cao đất rộng, lẫn vào Lượng Kiếp muốn chết, chẳng trách chớ chọc."

Đối với nàng lời nói, "Đại Hoàng" đáp lại là: "Đánh rắm"

Không đợi Tiểu Hồ Nhi tranh luận, "Đại Hoàng" liền trừng trừng mắt khiển trách: "Người a người, cái kia người cái gì tính khí người không biết? Người cái ngốc nha đầu những năm này vì hắc làm nhiều chuyện như vậy, ngay cả mệnh đều bồi lên, còn trồng cây vào cười ha ha liền có thể che giấu đi? Bản tôn dám đánh cược, người nếu không vạch trăm tám mươi cái cừu nhân cho hắc tháo lửa, hắc có thể đem trọn lẫn này một Lượng Kiếp sở hữu đầu đều vận hạ xuống tặng cho người làm lư hương người tin hay không. . . A, hắc cũng nhanh tỉnh ngủ."

Tiểu Hồ Nhi rất ngốc manh sững sờ, "Ngài những năm này tỉnh lại qua? Ngài làm sao lại biết những sự tình này?"

Đại Hoàng lắc đầu, "Từ khi che chở hắc ngủ say nhập thể đến nay, hôm nay vẫn là bản tôn lần thứ nhất tỉnh táo, xem ra năm đó trở ra truyền bản tôn Khiếu Sàng Quyết những tiểu tử kia đều bị chết không kém bao nhiêu đâu."

Khiếu Sàng Quyết, tên như ý nghĩa, gọi nó rời giường pháp quyết, cũng chính là Tiểu Hồ Nhi vừa rồi đánh vào trong cơ thể nó này một bộ pháp quyết.

Tiểu Hồ Nhi đặt hắc địa phương, cái kia chính là tổ tổ. . . Tổ Nãi Nãi cấp bậc vạn năm lão yêu quái, nhưng ở "Đại Hoàng" trước mặt, nàng lại chỉ là cái tỉnh tỉnh mê mê tóc vàng nha đầu, "Vậy ngài là thế nào biết nô tỳ những năm này làm việc?"

"Đại Hoàng" nâng lên móng vuốt vỗ vỗ đầu mình, "Con hàng này nghe nói qua. . . Hắc, đừng nói, làm được rất xinh đẹp, không cho hắc cùng bản tôn mất mặt."

Tiểu Hồ Nhi nghe vậy nỗ lực ưỡn ngực mướt, ngạo kiều nói ra: "Đúng thế, nô tỳ dù sao cũng là dưới chân hắc Hồ Ly, không đánh chết đầy trời Tiên Phật còn không đánh chết một phạm nhân hoàng triều?"

Nói xong nàng lại có chút ưỡn oải rủ xuống đầu, "Chỉ là nhân tộc sinh sôi đến thật sự là quá nhanh, liền giống như cắt cỏ một dạng giết một đám lại một đám sinh ra, nô tỳ giết chết Đại Hạ, lại nhảy nhót đi ra một cái Đại Thương, vẫn còn là dã tràng xe cát."

"Đại Hoàng" khẽ thờ dài một cái: "Việc này như vậy coi như thôi, oan có đầu, nợ có chủ, nhân tộc chỉ là bị những lão gia hỏa kia làm Đao Sứ, chúng ta liền xem như muốn báo thù, cũng là trực tiếp tìm những lão gia hỏa kia, không cần thiết tìm nhân tộc trút giận. . . Đây là ý hắc."

Ngừng lại, nó lại hỏi: "Hắc có thức tỉnh dấu hiệu, có thể lại là Lượng Kiếp hàng lâm?"

Tiểu Hồ Nhi mờ mịt lắc đầu, "Son Hải phá nát về sau, đám lão gia kia liền thủ tại Tam Thập Tam Thiên phía dưới lại lập cửu thiên, còn có sắp đặt Phi Tiên Thông Đạo, đem Tiên Phạm hoàn toàn ngăn cách, nô tỳ lại chịu tàn hồn thân thể hạn chế, không trở ra cái này Giới Trong Giới, đến nay đã có tám trăm năm chưa lấy được qua Địa Tiên Giới tin tức, cũng không biết bên trên tình huống thế nào."

"Dạng này a?" "Đại Hoàng" híp mắt trầm tư chỉ chốc lát, sau đó hỏi: "Vậy người lần này đem hắc cùng bản tôn nhiếp tiến vào người cái này Giới Trong Giới cần làm chuyện gì?"

Tiểu Hồ Nhi nhất chỉ Giới Trong Giới mái vòm, "Ngài còn nhớ rõ nô tỳ đầu thứ chín cái đuôi là thế nào tới a?"

"Đại Hoàng" nhướn mày, "Người là nghĩ, đem hắc năm đó ban cho người lực lượng còn cho hắc?"

Tiểu Hồ Nhi gật đầu, "Vâng, tuy nhiên không nhiều, nhưng cái này dù sao cũng là hắc năm đó đỉnh phong thời kỳ một tia lực lượng, cùng hắc nguyên thần hoàn mỹ phù hợp, nô tỳ những năm này lại mượn nhờ Quy Nguyên Đại Trận lực lượng đem hắc tám đuôi lực lượng toàn bộ đứt cho thứ chín đuôi, miễn cưỡng cũng đạt tới Kim Tiên cấp, đủ để nghênh đón hắc trở về."

"Đại Hoàng" đứng lên dùng móng vuốt xoa xoa Tiểu Hồ Nhi đỉnh đầu, "Tuy nhiên bản tôn lực lượng không ở bộ này nhục thân bên trong, nhưng nhân lực còn tại, người sẽ không cho là người điểm này tiểu thủ đoạn lừa bản tôn đi. . . Người tàn hồn hiện tại toàn bộ nhờ cửu vĩ lực lượng cung cấp nuôi dưỡng, một khi Tướng Lực lượng trả lại hắc, người lập tức liền sẽ hồn phi phách tán!"

Tiểu Hồ Nhi dùng sức dùng đầu mình cọ cọ nó móng vuốt, nhẹ nhàng linh hoạt cười nói: "Vậy thì thế nào? Nô tỳ vốn chỉ là một cái bị Thao Thiết đuổi được trời không đường xuống đất không cửa Tiểu Hồ Ly, là hần cứu nô tỳ, cho nô tỳ cái này bảy vạn năm đặc sắc nhân sinh, hiện tại hần cái gì đều không có, nô tỳ tự nhiên cái kia cầm đây hết thầy trả lại hần."

"Đại Hoàng" lắc đầu, "Việc này bản tôn không thể cũng không dám làm chủ, người nếu khẳng khẳng làm như thế, chính mình đi nói với hần, bản tôn đi tính lại hần."

Tiểu Hồ Nhi cũng lắc đầu, trong đôi mắt hình như có lệ quang, "Nô tỳ tính lại ngài, cũng là không muốn cùng hần nói. . . Ngài có thể theo hần ngủ say nhập thế, vì sao thì không cho nô tỳ báo đáp hần đại ân đâu?"

"Đại Hoàng" không hề bị lay động, "Đây là hai chuyện khác nhau, bản tôn theo hần chìm người nào nhập thế, bất quá chỉ là cớ nào đánh hai cái chộp mắt mà mà thôi, mà người cầm cứu vì lực lượng trả lại hần, là sẽ hồn phi phách tán. . . Tốt xấu bản tôn cũng là nhìn xem người lớn lên, người cũng không thể liên lụy bản tôn ngày sau trấn thủ hãm cầu a? Hần thật làm ra được nha."

Tiểu Hồ Nhi trừng mắt một đôi câu tâm đoạt phách vũ mị mắt to, quật cường nói ra: "Vì là một ngày này nô tỳ chuẩn bị tám trăm năm, vô luận ngài đồng ý không cho phép, nô tỳ cũng sẽ không cải biến chủ ý!"

"Đại Hoàng" lần nữa trợn mắt trừng một cái, "Người chính là chuẩn bị tám ngàn năm, nói không được vẫn chưa được, làm sao? Người còn muốn giống như bản tôn tách ra vật cô tay? Trước tiên sớm nói cho người biết, bản tôn bản thể có thể luôn luôn mang theo trong người, người nếu dám ngỗ nghịch bản tôn pháp chi, bản tôn vài phút đem người trấn áp đến ngày tận thế, không tin người đi thử một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23 : dài dằng dặc một đêm

Một quyển tích thủy chi ân làm Dững Tuyền tương báo Chương 23 : dài dằng dặc một đêm

Trở về trang sách

Tiểu Hồ Nhi không dám không tin.

Nàng cho dù là đỉnh phong thì cũng đỡ không nổi "Đại Hoàng" bản thể một kích, nàng hiện tại chỉ còn lại có một sợi tàn hồn, "Đại nhân, ngài liền thông cảm thông cảm nô tỳ một phen khô tâm thôi, vừa rồi nhìn thấy hần hiện tại bộ dáng này, nô tỳ cũng chỉ muốn khóc."

"Đại Hoàng" lắc đầu, "Long sẽ bơi chỗ nước cạn thì hổ sẽ rơi Bình Dương ngày, hần luôn luôn trở lại Tam Thập Tam Thiên phía trên ngày đó, người cũng đừng mù cái này đệt cái tâm!"

Tiểu Hồ Nhi kích động hô lớn: "Long là thứ gì? Hổ là thứ gì? Năm đó Cửu Trảo Long Tổ gặp hần đều phải cuộn lại, Tứ Tượng Bạch Hổ gặp hần đều phải nằm sấp, hần nhưng là. . ."

"Im lặng!" Đại Hoàng nhân nhật cắt ngang nàng, "Hần là nghĩ như thế nào, bản tôn so người rõ ràng, hần nếu là muốn lực lượng, chỉ cần Thái Dương Tinh còn treo tại Tam Thập Tam Thiên, hần đều có thể vừa bước vào Đại La, hần vẫn đề, không ở chỗ lực lượng, mà chính là hần vẫn luôn không nguyện ý tỉnh lại."

Tiểu Hồ Nhi cau mày suy nghĩ một hồi lâu, thật sự là nghĩ mãi mà không rõ mới biệt xuất một câu: "Vì sao?"

"Đại Hoàng" hai mắt nhắm lại trầm tư hồi lâu, mới thở dài một tiếng, "Đại ca đại tẩu không tại, Thập Thái Tử chỉ còn lại có một cái, còn không có nguyên thần, Đại Hoàng yêu tộc cũng đã kết thúc, đây cũng không phải là thuộc về hần thời đại, hần liền xem như tỉnh lại lại có thể làm cái gì đây? Lại nổi lên đao binh, giết đến thiên địa huyết sắc, đây giới buồn gào? Người biết, đây không phải là hần."

Tiểu Hồ Nhi âm đạm, nó biết "Đại Hoàng" nói thật, nhưng nghĩ đến vừa rồi Tô Bắc bộ dáng, trong nội tâm nàng liền giống như kim đâm một dạng đau, "Vậy ngài liền nguyện ý nhìn hần luôn luôn trầm luân?"

"Đại Hoàng" : "Trầm luân? Có lẽ vậy? Chỉ ít dạng này, hần liền không có thống khổ như vậy, dù sao bản tôn sẽ luôn luôn bồi tiếp hần, vô luận hần là tiếp tục trầm luân cũng tốt, vẫn là tập hợp lại giết đến tận tam thập tam trọng thiên cũng được, bản tôn đều sẽ luôn luôn bồi tiếp hần!"

Nói đến chỗ này, Tiểu Hồ Nhi bất tỉnh linh nhớ tới một sự kiện đến, "Đại nhân, hai trăm năm trước từng có một con quạ tinh tới qua Thanh Khâu, nô tỳ

tại trên người nó cảm ứng được hần khí tức, chỉ là khí tức kia có chút hỗn tạp, tựa hồ là dính vào Cửu U Ma Khí."

"Đại Hoàng" nghe xong cũng là cảm thấy hứng thú, "Ngươi cẩn thận nói một chút? Là thế nào một chuyện?"

Tiểu Hồ Nhi cẩn thận hồi ức một hồi, nói ra: "Cái kia tiểu quạ đen cũng là tới đón chịu Tổ Mạch truyền thừa, nô tỳ ở trên người hắn rõ ràng cảm nhận được hần khí tức, nhưng là, nói như thế nào đây, khí tức là hần khí tức, nhưng là không hoàn chỉnh, với lại nô tỳ luôn cảm thấy trên người nó sẽ Cửu U Ma Khí vị đạo, liền không có nó kéo vào Giới Trong Giới, chỉ cấp hắn một tia Thái Dương Chân Hỏa đem hắn đuổi."

"Đại Hoàng" gật đầu, "Cái này không sai, cái kia tiểu quạ đen hẳn là hần hồn phách."

Hắn nắm đó tình huống ngươi cũng biết, cũng liền còn lại một sợi yếu không trải qua gió vô ý thức tàn hồn, bản tôn không có lựa chọn nào khác phía dưới đành phải che chở hắn tiến vào luân hồi ngũ say, mượn nhờ luân hồi lực lượng chậm rãi khôi phục nguyên thần, nhưng hần nguyên thần điểm xuất phát quá cao, mượn nhờ luân hồi lực lượng khôi phục nguyên thần luôn luôn vô pháp cùng hần nguyên bản nguyên thần dung hợp, bản tôn chỉ có thể lấy bản thể trấn áp hần nguyên thần miễn cưỡng hình thành ba hồn bảy vía bố cục, để lại trải qua Bách Thế Luân Hồi đem hần nguyên thần hoàn toàn dung hợp.

Nhưng hắn ở kiếp trước không biết làm sao lại bước lên con đường tu hành, còn ý đồ Kết Anh, lúc ấy bản tôn lại vừa vận nằm ở chiều sâu ngũ say bên trong, một cái không chú ý, hắn Kết Anh thất bại, hồn phách vỡ tan, lạc đường vừa rồi."

"A?" Tiểu Hồ Nhi kinh ngạc hỏi: "Ngài ý là, hần nguyên thần lúc đầu đã bỏ đi, kết quả lại bởi vì ngài một thời sơ sẩy, đem hần hồn phách cho mất? Sau đó này hồn phách còn đoạt xá một con quạ tinh?"

"Đại Hoàng" hơi có chút thẹn quá hoá giận quát: "Tiểu nha đầu Phiến Tử, sẽ nói chuyện phiếm a?"

Tiểu Hồ Nhi che mặt, "Nô tỳ vừa rồi gặp hần hồn phách thiếu thốn, còn tưởng rằng là hần nguyên thần còn không có phục hồi như cũ!"

...

"Oa. . ." Tô Bắc ưỡ ưỡ nằm trên mặt đất thở nặng đại khí, trong tay còn đang nắm nửa thỏ nướng, trường phình lên cái bụng nhìn qua tựa như là hoài thai mười tháng giống như, "Ăn quá no."

"Câu Oa", chợt nghe một tiếng mừng như điên hô to, Tô Bắc quay đầu, liền gặp được Đại Hoàng hoan thoát hướng bên này xông lại, hắn nhất thời cũng cao hứng khua tay trong tay nửa thỏ nướng hô lớn: "Đại Hoàng!"

Tiểu Hồ Nhi giống như sau lưng Đại Hoàng, cười tủm tỉm nhìn xem cái này một người một chó.

Đại Hoàng nhào tới, đuổi ra một cái thật dài đầu lưỡi liền khiến cho sức lực cho Tô Bắc tẩy luyện, "Hừ chết bản lão gia, ngươi lần sau muốn đi đâu mà có thể hay không sớm cho bản lão gia lên tiếng kêu gọi?"

Tô Bắc giấy dựa lấy đẩy ra Đại Hoàng mặt to, nói lầm bầm: "Ta lại không biết sẽ đến cái này. . ." Ngừng lại, hắn đem trong tay nửa thỏ nướng nhét vào Đại Hoàng miệng bên trong, "Ừ, đây không phải trả lại cho ngươi giữ lại nửa bên thỏ nướng a?"

"thiệt", Đại Hoàng ngậm hần cái bụng liếc một chút, ngậm thỏ nướng mơ hồ không rõ nói ra: "Lừa gạt câu đâu? Ngươi rõ ràng cũng là ăn không!"

"Hắc hắc", Tô Bắc cười mờ ám lấy xoa xoa nó đầu to, "Liền ngươi tới? Ta tỷ tỷ đâu?"

Đại Hoàng đã bắt đầu ăn, "Ồ nhà thôi, còn có thể chỗ nào?"

"A", Tô Bắc ngẩng đầu nhìn về phía Tiểu Hồ Nhi, "Tiểu tỷ tỷ, ta ăn no, ngươi lúc nào tiễn đưa ta về nhà a?"

Tiểu Hồ Nhi làm thương tâm hình, "Thế nào, Nô gia tại đây không tốt sao?"

Tô Bắc lắc đầu, "Không phải a, tiểu tỷ tỷ ngươi chỗ này sẽ ăn không hết thịt, vừa vận rất tốt, nhưng ta đến về nhà a, ta tỷ tỷ còn đang chờ ta đây."

Nhìn xem cười đến lộ ra một cái rõ ràng răng, còn không ngừng gãi cái ót, ứa ra ngớ ngẩn Tô Bắc, Tiểu Hồ Nhi làm sao đều không thể đem hắn và ký ức bên trong cái kia Lăng Tiêu tuyệt đỉnh, bề nghệ tam thập tam trọng thiên to lớn cao ngạo thân ảnh liên hệ tới, "Vậy ngươi vong ngươi tới đây mà là vì cái gì a?"

Tô Bắc mộng bức nhìn nàng một cái, lại nhìn xem ăn đến miệng đầy dầu Đại Hoàng, tựa hồ tại hỏi: "Không phải tới dùng cơm a?"

Tiểu Hồ Nhi: "..."

Qua một hồi lâu, Tô Bắc mới bừng tỉnh đại ngộ kêu lên: "Ta nhớ tới, ta là tới chỗ này tiếp nhận Tổ Mạch truyền thừa. . . Tiểu tỷ tỷ, ta Gia Tổ mạch ở đâu a? Mang ta đi thử xem thôi, có được hay không ta đều tốt về nhà sớm."

"Đừng đi." Vui đầu gian khổ làm ra Đại Hoàng ngẩng đầu, "Tuy nhiên bản lão gia cũng không biết bản lão gia tại sao phải bảo ngươi đừng đi, nhưng Câu Oa ngươi nghe bản lão gia liền đúng."

Tô Bắc cũng không nghĩ nhiều, gật đầu nói: "Há, ngươi nói không đến liền không đi thôi. . . Vậy ngươi nhanh lên ăn, ăn xong chúng ta tốt về nhà."

Tiểu Hồ Nhi bắt đầu nhìn một chút Đại Hoàng, ngẫm lại rồi nói ra: "Đã ngươi không muốn tiếp nhận Tô Mạch truyền thừa, này Nô gia tiền đưa ngươi một kiện lễ vật a?"

Tô Bắc cuống quýt khoát tay, "Không cần, không cần, tiểu tỷ tỷ ngươi đã mời ta cùng Đại Hoàng ăn nhiều như vậy thịt, ta làm sao còn không biết xấu hổ muốn ngươi lễ vật đâu?"

Một bên Đại Hoàng lại ngẩng đầu lên, "Cầu Oa a, tuy nhiên bản lão gia cũng không biết bản lão gia vì sao sẽ muốn nói ngươi liền đón lấy đi, nhưng tất nhiên bản lão gia cũng nghĩ như vậy, ngươi liền đón lấy đi."

"A?" Tô Bắc ngờ ngạc, "Này, tiểu tỷ tỷ ngươi tiền đưa đi, ta tận lực bồi tiếp."

Một màn này nếu là rơi xuống trong mắt người khác, khẳng định sẽ không biết nên khóc hay cười cảm thấy cái này một người một chó chủ tớ điên đảo, nhưng rơi xuống Tiểu Hồ Nhi trong mắt, trong nội tâm nàng cũng chỉ có vô tận cảm động, có người nói thâm tình không kịp lâu bạn, cũng chỉ có làm bạn hân vận vận năm, vô luận sinh tử cũng không rời không bỏ đại nhân, mới có thể có đến hân dù là cái gì cũng không nhớ rõ vẫn như cũ không giữ lại chút nào tín nhiệm.

Tha Thượng Thiên đất Tô Bắc tay, vũ mị cười nói: "Đi thôi, Nô gia dẫn ngươi đi xem."

...

Chân trời nổi lên ngân bạch sắc, cái này dài đằng dặc một đêm cuối cùng sắp hết.

Cửu Vĩ Phủ trong đại sảnh, Tô Thanh Huyền đứng trong đại sảnh ở giữa, nom nớp lo sợ cho sáu vị lão tổ giảng thuật Tô Bắc tới Thanh Khâu nguyên nhân hậu quả.

". . . Lão tổ đưa nàng thủ lệnh giao cho tôn nhi thì còn truyền âm nói Thanh Khâu có thể hủy, Bắc Minh cũng có thể diệt, Tô Bắc không thể vẫn, tôn nhi cũng không biết lời này là có ý tứ gì. . ."

Nàng sau khi nói xong, trong đại sảnh một trận yên tĩnh.

Nửa ngày, ngồi tại cuối cùng cái kia ghế đến râu tóc thưa thớt, trên mặt khe rãnh đều nhanh kẹp chặt chết con muỗi áo tang lão giả mới nhìn phía trên căn thán từng li từng tí hỏi: "Thức Tô, ngài thấy thế nào?"

Quý đệ là, cái này nhìn qua thô cũng chôn đến cổ căn áo tang lão giả trong miệng "Ngài", nhưng là một cái mi thanh mục tú, da thịt so Tô Thanh Huyền còn tốt tuần tú thiếu niên, hân chú thả lấy nom nớp lo sợ Tô Thanh Huyền, nhìn cũng chưa từng nhìn áo tang lão giả liếc một chút, "Ngươi chỉ là cái gì?"

Áo tang lão giả chú ý đến sắc mặt hân biến hóa, lấp bắp thấp giọng nói: "Tự nhiên, tự nhiên là Tăng Tô cô nàng lão nhân gia truyền âm là thật là giả."

Tuần tú thiếu niên liếc hân một cái, có chút không vui chỉ chỉ đặt ở bên cạnh hân trăm ngọc lệnh bài, "Nàng lão nhân gia thiếp thân thủ lệnh cũng xuất hiện, ngươi cảm thấy còn có thể là giả?"

Áo tang lão giả ghen lời, cúi đầu xuống nhỏ giọng lầm bầm nói: "Cái này có thể là Lão Cửu nhà tiểu nha đầu này nghe lầm, Tăng Tô cô nàng lão nhân gia làm sao có khả năng truyền xuống cái này trò đùa pháp chi?"

"Ba!" Phía trên tuần tú thiếu niên giận dữ, vỗ cái bàn lan can đứng lên nổi giận nói: "Nghiệt chương, sao dám nghi vấn lão tổ pháp chi? Thật sự cho rằng chính mình sẽ hai điểm lực lượng liền có thể quên nguồn quên gốc a?"

Trong đại sảnh trong lúc nhất thời câm như hến.

Áo tang lão giả nói cũng là bọn hân lời trong lòng. . . Mặc kệ cái này nhân tộc tiểu tử có cái gì không được thân phận, đối bọn hân Thanh Khâu Hồ Tộc có cái gì ân huệ, cũng không nên đem trọn cái Thanh Khâu Hồ Tộc cùng chỉ là một cái nhân tộc tiểu tử sinh tử đánh đồng!

Phía trên tuần tú thiếu niên sự tình so với bọn hân còn già lão hồ ly, há có thể không biết trong lòng bọn họ ý nghĩ, trên mặt tức giận nhất thời sẽ lại tăng lên nửa xu thế, "Chỉ bằng các ngươi những này nghiệt chương cầu nào từ cũng dám ước đoán lão tổ pháp chi? Lão tổ truyền thừa Đại Hoàng Cự Kinh thời điểm, các ngươi cha đều vẫn là một khóa tình trùng. . ."

Giảng thật, sống được lâu, mắng chửi người chủng loại cũng thêm ra không ít.

Tô Thanh Huyền đứng trong đại sảnh ở giữa, nhìn thấy một đám tổ tổ. . . Tô Gia Gia sẽ âm ỉ lên xu thế, cảm thấy mình toàn thân trên dưới mỗi một cái lỗ chân lông cũng đang kêu lấy xấu hổ cũng không được tự nhiên.

Vừa rồi cái này sáu vị lão tổ hiện ra thân phận về sau, nàng đều bị hù dọa, trước kia nàng dù là lại cao hơn đánh giá Thanh Khâu tích súc, cũng cho tới bây giờ đều không có nghĩ tới, Thanh Khâu bên trong lại còn sẽ cửu vĩ lão tổ thế hệ con cháu mà lão tổ còn sống, đây quả thực là từ truyền thuyết, lịch sử từ đi tới Lão Đồ Cổ a!

Đương nhiên, cái này cùng nàng thân thủ nhận được cửu vĩ lão tổ thủ lệnh so ra, tựa hồ cũng không có khó như vậy lấy tiếp nhận, trên thực tế, nàng tuy nhiên mới vừa rồi còn đang cấp trong đại sảnh sáu vị lão tổ giảng thuật Tô Bắc lại lịch, nhưng nàng nào từ lại vẫn luôn nằm ở mấy móc hồng trạng thái.

Đây chính là Đại Hoang thời đại cự kinh, Sơn Hải thời đại chung kết người, Cửu Châu thời đại đệ nhất Yêu Họa Cửu Vĩ Thiên Hồ Tô Đất Kỳ a a a. . .

Cái này không có cổ sự Tiểu Hồ Ly Tinh bị Giới Trong Giới cái kia cổ sự nhiều lắm Lão Hồ Ly Tinh hoảng sợ mộng bức.

...

P/s :

Tác giả viết sai chính tả tùm lum.....cvt ráng edit lắm rồi @@!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Khắc lão bà

Trở về trang sách

Thanh Khâu cửa vào chỗ, là một mảnh tới gần Đại Trạch rừng rậm, Đại Trạch linh khí dồi dào, quanh năm vân vụ lượn lờ, bốn phía sống ở lấy rất nhiều hần tiểu bang đã tuyệt tích trần cầm dị thú, nhưng là rối loạn Bắc Minh Châu bên trong ít có an lành nhân gian thắng cảnh.

Nhưng một ngày này, cái này vì vậy Thanh Khâu mà hòa bình mấy trăm năm nhân gian thịnh cảnh, nhất định cũng phải vì vậy Thanh Khâu mà trở thành nhân gian luyện ngục. . .

"Hoạt động", vô số phi điều thất kinh hoạt động cánh bay lên, ồn ào lấy tứ tán mở, ngay tại lúc đó, yên tĩnh rừng cây bên trong bỗng nhiên tựa như là vỡ tổ, vô số tiểu thú liên hoảng sợ gào thét lấy từ trong rừng rậm xông tới, mặc kệ là nước vẫn là không biết bơi cũng giống như tiểu Sui cào giống như không muốn sống nhảy vào Đại Trạch bên trong, thật giống như trong rừng rậm có cái gì thiên đại khủng bố tại xua đuổi lấy bọn họ.

Phổ thông phi cầm tiểu thú tuy nhiên linh trí chưa mở, ngờ ngợ ngắc ngắc, nhưng đối với nguy hiểm dự cảm nhưng là so với cái kia mở linh trí yêu thú càng thêm nhạy cảm, tất nhiên những này phi cầm tiểu thú như thế không muốn sống chạy trốn, như vậy trong rừng rậm liền thật có đề chúng nó không muốn sống đại khủng bố!

Rất nhanh, cái này đại khủng bố liền xuất hiện. . .

Tinh kỳ, che khuất bầu trời tàn phá đồ thăm tinh kỳ, tinh kỳ trung tâm vẽ lấy một vòng đen như mực thái dương, phiêu đăng liền giống như huyết hải lục lợi yêu quân, đầy khắp núi đồi các tộc yêu quái tạo thành yêu quân, bọn họ dẫn theo rách rưới binh khí ăn mặc vết máu loang lổ khải giáp, mỗi một cái trên thân cũng tàn ra vô cùng hung ác bạo ngược khí tức. . .

Quý dị là, nhiều như vậy yêu quái từ trong rừng rậm đi tới, giữa thiên địa lại trừ vô biên vô hạn nặng nề tiếng bước chân bên ngoài. Liền không còn dừng âm thanh. . . Không có nói chuyện với nhau âm thanh, không có tiếng gào thét, thậm chí ngay cả trầm thấp tiếng thở dốc cũng nghe không được!

Lão quân gia từng nói căn người không gọi là chó, tương đồng, sẽ giết người quân đội cũng là sẽ không gào thét. . . Chi này yêu tộc, rất đáng sợ.

Vô biên vô hạn yêu quân đi ra rừng rậm về sau, rất nhanh liền cảm Thanh Khâu cửa vào vậy cái chặt như nêm cối, ả nặc Thanh Khâu cửa vào trận pháp tại vô cùng cuồng bạo sát khí cọ rửa dưới, vậy mà dần dần mất đi hiệu lực, chỉ chốc lát, liền gặp được một tòa nguy nga môn lâu bỗng xuất hiện tại Đại Trạch bên cạnh.

Chi gặp cái cửa này lâu cao thông suốt mấy chục trượng, toàn thân không thấy một tia chuyển tiếp dấu vết, tựa hồ là lấy một khối tòa ra ánh sáng lung linh cự đại Thanh Thạch điêu khắc thành, tạo hình cổ sơ đại khí, khắp nơi để lộ ra một cỗ lịch sử cảm giác tang thương, hết sức mà tại môn lâu chính trung tâm, bỗng dựng nổi lơ lửng một cái không ngừng xoay tròn vòng xoáy màu xanh, nhìn bằng mắt thường cái này vòng xoáy màu xanh, vậy mà lại bỗng dựng sinh ra một loại tam hồn khí phách cũng bị hút ra tới cảm giác thần bí!

"Mà mẹ nó. . ." Bỗng nhiên, vòng xoáy màu xanh bên trong nhô ra một cái thùy nhân móng lung, ngáp dài, còn đỉnh lấy hai lông xù lơ lửng tại tuổi trẻ Hồ Yêu đầu, cái này tuổi trẻ Hồ Yêu có lẽ là phát giác được ả nặc trận pháp luật mất đi hiệu lực đi ra nhìn liếc một chút, sau đó trong nháy mắt liền bị bên ngoài đen ngịt một mảng lớn sát khí đằng đằng yêu quân dọa cho mộng, kinh hô một tiếng sau khi liền giống như chấn kinh con thỏ một dạng đem đầu cho thu hồi đi.

Vây quanh Thanh Khâu cửa vào yêu quân tại Hồ Yêu đầu bắt thỉnh linh xuất hiện hồ sơ miệng, cũng mộng một chút, nhiều như vậy yêu quái, cứ việc mỗi một cái động thủ chặt xuống viên kia Hồ Yêu đầu, cứ như vậy để cho hắn đem đầu rứt về lại.

Sau một khắc, một đạo người mặc Hắc Vũ áo khoác, thân cao chín càn, thân hình gầy gò, môi hồng răng trắng, tuấn mỹ đến giống như Thiên Thần con trai hai đầu lông mày nhưng dù sao có một cổ vung đi không được về lo lắng thanh niên yêu dị cầm trong tay một cây thiêu đốt lên hùng hực Huyết Diễm Trọng Nhị phương thiên họa kích từ trên trời giáng xuống, rơi vào yêu quân phía trước nhất, hắn cau mày nhìn trái phải một cái, tựa hồ là đối với dưới trướng yêu quân vậy mà trở mặt tùy ý Thanh Khâu động thiên đại trận thủ vệ phát hiện toàn thân bọn họ trở ra mà cảm thấy bất mãn.

Nhưng đại chiến sắp đến, hắn cũng không nói cái gì thương tổn sĩ khí lời nói, quay đầu lại sau khi mạnh mẽ nhấc tay bên trong phương thiên họa kích, ngửa mặt lên trời gầm thét lên: "Công!"

Âm thanh khàn giọng như phá lá, mới mở miệng tựa tựa hồ có vô cùng huyết hải lăn lộn, hung ác dị thường!

"Rống!" Đen ngịt yêu quân cùng kêu lên ngửa mặt lên trời gào thét, khuấy động sát khí cuốn lên trạch trời che trời tình kỳ liệt pháp phối, trong nháy mắt liền nhấc lên vô cùng hung ác khí thế!

Bất động như núi, xâm lược như hỏa, đây tuyệt đối là một nhánh kinh lịch trải qua vô số chiến hỏa rèn luyện cường hãn yêu quân!

Sau một khắc, một cổ đầy trời đủ mọi màu sắc yêu lực cùng vô số vũ khí dùng để ném hình thành biến động hung hăng đâm vào Thanh Khâu động thiên cửa vào phía trên.

"Ầm ầm . ."

Thanh Khâu bên trong!

"Keng keng keng. . ." Làm vang tận mây xanh réo rắt tiếng chuông tại Thanh Khâu mái vòm dưới đây ra thời điểm, sở hữu Hồ Yêu cũng ngây người.

"Cái này. . . Là toàn tộc chuẩn bị chiến đấu kim nguyên chuông?" Sở hữu Hồ Yêu đang nghe tiếng chuông thời điểm, tâm lý cũng do dự như vậy một hồi, sau đó mới thật không thể tin tự nhủ.

Không trách những này Hồ Yêu phản ứng trì độn, mà chính là Thanh Khâu từ thành lập một ngày kia trở đi, cái này đại biểu Thanh Khâu chịu đến công kích, nhu cầu cấp bách toàn tộc huy động kim nguyên chuông liền chưa từng vang lên qua. . . Là, chưa bao giờ!

Dù cho là Đại Hoang phá nát, Sơn Hải chung kết cái này hai đại cải thiên hoán địa đại chiến dịch, Thanh Khâu cũng tại Cửu Vĩ Thiên Hồ Tô Đất Ký chỉ huy dưới hoàn mỹ tránh đi hao kiếp, cho dù là năm đó Tô Đất Ký lấy sức một mình chọn vùi Đại Hạ Hoàng Triều, Cửu Châu Nhân Tộc đối với nàng cửu hận giá trị bạo biểu, sớm chuyển vào Bắc Minh Châu Thanh Khâu cũng dễ dàng tránh đi nhân tộc căm giận ngút trời.

Cho nên liền xem như Thanh Khâu bên trong sở hữu Hồ Yêu liền từ bậc cha chú trong miệng biết được Thanh Khâu bên trong có một tôn đại biểu toàn tộc huy động bảo bối chuông, nhưng ai cũng không nghe nó vang lên, tự nhiên cũng liền ai cũng không có đem cái này đại biểu Thanh Khâu nguy cơ bảo bối chuông để ở trong lòng.

Chờ đến cái này một đại tổ hồ ly tinh lấy lại tinh thần, đầu tiên nghĩ đến đương nhiên là thủ vệ động thiên đại trận đám kia ngu xuẩn có phải hay không làm, nhưng liên tục không ngừng gấp rút tiếng chuông nói cho bọn hắn, điều đó không có khả năng là làm, khiến cho người kinh ngạc, đây Thanh Khâu hồ ly tinh tại xác thực thực sự có người tới tấn công Thanh Khâu về sau, phản ứng đầu tiên vậy mà tức không phải chấn kinh, kinh ngạc, cũng không phải hoảng sợ, kinh hoảng, mà chính là, nổi giận!

Là, nổi giận!

"Mụ cái gà, là cái kia ăn hùng tâm Báo Tử nghiệt chương dám đến Thanh Khâu giường oai!"

"Má mẹ nó, trâu bò a, ngay cả ta Đại Thanh Khâu cũng đánh. . . Các huynh đệ, cầm vũ khí giống như bản đại thiếu đi chém chết chạy đến chúng ta Đại Thanh Khâu tìm đường chết ngu!"

"Hồ Ly cái mông cũng dám sờ! Đi đi đi, đi làm chết bọn họ, không giết chết bọn họ lão tử không họ Tô!"

Trong lúc nhất thời, cái này nhân hạ vài vạn năm cổ lão yêu tộc tựa như là cái mông bị chọc một đao trâu đực, nổi giận chạy như điên.

Cửu Vĩ Phủ bên trong Tô Thanh Huyền cũng không có liệt bên ngoài, cái này miếng xuất sắc bu bu bên trong Kỳ Nữ Tử mang theo thanh trường kiếm như thiêu như đốt đầy phủ tán loạn tìm mặc giáp trụ, kêu gào không đem tới Thanh Khâu giường oai ngu cất thành 108 đoạn cô nãi nãi liền không họ Tô. .

Mặc kệ tấn công Thanh Khâu là ai, nếu có thể canh đồng Hồ Yêu tộc kịch liệt phản ứng đều phải hối hận đến ruột cũng thắt nút. . . Cái này kịch bản không đúng, ần nói lấy Thanh Khâu Hồ Tộc thực lực bây giờ đối mặt chiến tranh không được thận trọng thận trọng lại thận trọng a? Không trước tiên cần phải lễ sau khi bình, cất Đất đèn Tiên lại tiền bên trên ba trăm điểm dĩa lóc lết Sủng Cơ khăn cầu lui bình bảo đảm bình an a?

Theo lý thuyết, lấy Thanh Khâu Hồ Tộc hiện trạng, đối mặt chiến tranh, xác thực cái kia cất Đất đèn Tiên đưa lên Sủng Cơ đối lấy hòa bình, dù sao Thanh Khâu cáo đình ngày càng điều linh, mỗi một cái thuần chủng Thanh Khâu Hồ Yêu cũng là gắn bó chủng tộc kéo dài quý giá chủng tử, chịu không được chiến hỏa tiêu hao.

Ý nghĩ này không sai, nhưng xem nhẹ một sự kiện, một cái rất không thể nói lý nhưng rất quan tâm sự tình, cái kia chính là Thanh Khâu cái này một tổ hồ ly tinh sống an nhàn sung sướng, bảo thủ vài vạn năm sau khi bồi dưỡng được tới cổ này "Lão từ không phải thiên hạ đệ nhất, nhưng thiên hạ đệ nhất không có chuyện cũng không dám chọc tới lão từ" ngạo kiều tâm tính!

Thanh Khâu, vờ tỏ. . .

. . .

Giới Trong Giới bên trong

Tô Bắc nhìn thấy phía trước một đỉnh cháy hừng hực nóng sáng liệt diễm, rất thật không thể tin giật nhẹ Tiểu Hồ Nhi mép váy, "Tiểu tỷ tỷ, đây chính là ngươì tiền đưa ta lễ vật?"

Tiểu Hồ Nhi khẳng định gật đầu, "Đúng."

Tô Bắc vò đầu, "Cái này. . . Không cần a? Ta sẽ đánh lửa, không lo không có hỏa thiêu com."

Đại Hoàng cũng gật đầu, "Cầu Oa cùng bản lão gia nấu com, cũng dùng không lớn như vậy nôi."

Tiểu Hồ Nhi nhìn thấy cái này một đôi kỳ hoa cảm thấy ưu sầu, nàng không biết nên làm sao đối bọn hấn giải thích, chiếc kia đỉnh không phải nấu com dùng nôi, mà chính là năm đó Đại Vũ dùng để chia thành Cửu Châu Cửu Châu Đỉnh; đỉnh bên trong cũng không phải nấu com dùng củi lửa, mà ngay cả Tiên Phật đều có thể đốt thành một túm xám Thái Dương Chân Hỏa.

Không có cách nào giải thích liền không giải thích, Tiểu Hồ Nhi ôn nhu ôm lấy Tô Bắc, một cái bước xa lên đến Cửu Châu Đỉnh trước, vũ mị cười xoa xoa đỉnh đầu hấn, "Đừng sợ, không đau."

Tô Bắc chớp mắt to nhìn nàng một cái, lại nhìn xem Cửu Châu Đỉnh bên trong cháy hừng hực Thái Dương Chân Hỏa, lập tức liền minh bạch nàng muốn làm cái gì, trong nháy mắt liền sợ phát niệu, "Buông ra ta, không cần nướng ta, ta trên thân không có mấy lượng thịt. . . Đại Hoàng, nhanh cứu ta!"

Đại Hoàng đi thông thả lão gia bước chân đi đến Tô Bắc bên người, cười toe toét miệng rộng cười xấu xa lấy đối với Tô Bắc nói: "Tuy nhiên bản lão gia cũng không biết bản lão gia vì sao lại cảm thấy nữ nhân này sẽ không hại ngươi, nhưng bản lão gia hiện tại một chút cũng không muốn cần nàng, Cầu Oa ngươi đừng sợ, hấn là không cái gì vậy."

Tô Bắc trừng mắt Đại Hoàng, thật không thể tin hết lớn: "Đại Hoàng đầu óc ngươi hư mất a? Nàng đều muốn đem ta vút trong đồng lửa nướng, ngươi còn đứng nói ngọn gió nào lạnh lời nói, lại không cứu ta, bằng hữu chỉ a!"

Đại Hoàng nghiêng đầu ngẫm lại, nâng lên móng vuốt đào đào Tiểu Hồ Nhi, dùng thương lượng khẩu khí hỏi: "Ngươi xem, Cầu Oa cũng nói như vậy, lễ vật này ngươi có thể hay không không tiền đưa? Dù sao Cầu Oa cũng không muốn."

Tiểu Hồ Nhi mặt không biểu tình lắc đầu, "Không thể!"

Ngừng lại, nàng mở ra thủ chương nhẹ nhàng dán vào Tô Bắc gương mặt, phảng phất vuốt ve người trong lòng ôn nhu vuốt ve hấn gương mặt, "Tiểu Nam Nhân, đừng sợ, coi như là tắm rửa."

Tô Bắc vẻ mặt cầu xin không phản bác được, nhà ai tắm rửa không cần nước dùng hòa?

Tiểu Hồ Nhi cố nén không nhìn tới hấn gương mặt, nhắm mắt lại cứng ngắc lấy tâm địa đây, liền đem Tô Bắc tiến lên hừng hực Thái Dương Chân Hỏa bên trong, sau đó hướng bên cạnh vung tay lên, tán mát ở một bên nắp đỉnh liền tự động bay đến Cửu Châu Đỉnh thượng tướng che lại.

Làm xong động tác này, Tiểu Hồ Nhi thân thể tựa như là hư thoát một dạng mềm hạ xuống.

Đại Hoàng bước chân đi thông thả vây quanh Cửu Châu Đỉnh đi một vòng, "Chặc chặc" tán tán nói: "Ha ha, Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, hiếm thấy a!"

Tiểu Hồ Nhi quay đầu, tức giận hoành nó liếc một chút, "Nguyên lai ngài còn ngủ a?"

"Đại Hoàng" rất nhân tính hóa bữu môi, "Đây không phải lo lắng ngươi thừa dịp bản tôn ngủ làm loạn a?"

Tiểu Hồ Nhi chỉ cảm thấy nghiêng rằng, "Vậy ngài vừa rồi không giúp đỡ còn chỉ thêm phiền?"

"Đại Hoàng" lại bữu môi, "Ngươi cảm thấy đôi con hàng này, cũng có thể để ngươi đem hấn vút trong nôi?"

"Con hàng này" đương nhiên chỉ là Đại Hoàng.

Tiểu Hồ Nhi ngẫm lại, thật đúng là, muốn đòi Đại Hoàng, chỉ sợ Tô Bắc một tiếng kêu khóc, nó liền phải xông lên cùng với nàng liều cái ngươi chết ta sống!

Ngừng lại, Đại Hoàng đột nhiên hỏi: "Ngươi là lúc nào thích hắn?"

Tiểu Hồ Nhi tỉnh tỉnh, quay đầu liền tức hồn hên hướng "Đại Hoàng" thét to: "Ngài cũng có nhục thân làm sao còn như thế bát quái? Hắn là thân phận gì, nô tỳ là thân phận gì? Nô tỳ sao dám không biết tự lượng sức mình ưa thích hắn?"

"Đại Hoàng" chồm người lên, rất bất đắc dĩ mở ra hai cái móng vuốt, "Bản tôn có nói lấy thân phận của ngươi không có tư cách ưa thích hắn a?"

Tiểu Hồ Nhi ngơ ngác, không nói lời nào.

Đại Hoàng tiến lên dùng móng vuốt nhẹ nhàng xoa xoa đỉnh đầu nàng, "Những năm này, khổ ngươi."

Tiểu Hồ Nhi quật cường mím môi, cái gì đều không có nói, nhưng lại giống như là tại cho thấy: Chỉ cần là vì hắn, nô tỳ làm cái gì cũng không khổ.

"Nhưng bản tôn phải nói cho ngươi. . ." "Đại Hoàng" cười xấu xa lấy nhìn xem nàng, "Có câu nói là cô âm bất trường, độc dương bất sinh. . . Hắn là mạnh nhất Tiên Thiên Độc Dương, khắc lão bà!"

Tiểu Hồ Nhi: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 25: Hắc Nhật Yêu Vương

Trở về trang sách

Thanh Khâu bên ngoài.

Chém giết hồi lâu Thanh Khâu Hồ Tộc yêu quân cùng Hắc Nhật Tinh Kỳ yêu quân giống như như thủy triều lui về riêng phần mình đại bản doanh, chỉ để lại một chỗ máu me đầm đìa gây chi tàn cánh tay cùng đầy khắp núi đồi đoạn bình phế cò.

Trận thứ nhất vậy mà thế lực ngang nhau!

Song phương Người chủ sự trong lòng đều có chút ngưng trọng, tựa hồ mới phát hiện đối phương cũng không có chính mình tưởng tượng bên trong như vậy không chịu nổi một kích!

Chỉ là loại này đại cục bên trên đồ vật đối với Thanh Khâu Hồ Tộc một phương những này đã ngao kiêu đến tăng cao Hồ Yêu, cùng Hắc Nhật Tinh Kỳ dưới những cái kia coi thường địch nhân tánh mạng thuận đường cũng coi thường tính mạng mình tàn khốc yêu quân mà nói, đồng thời không nhiều lắm ảnh hưởng, song phương lui về bản trận về sau, nhanh chóng trọng chấn cờ trống quay người đao binh đối lập, sát khí không giảm ngược lại giống như hỏa thượng kiều du một dạng "Soạt soạt soạt" thẳng hướng bên trên vọt, chỉ chờ song phương Người chủ sự ra lệnh một tiếng, liền sẽ lại lần nữa đập ra đi đánh ra cầu nào từ.

Nhưng đã ý thức được đối phương không phải quả hồng mềm song phương Người chủ sự đương nhiên sẽ không lại như thế mơ hồ đánh xuống, chỉ gặp một đạo tư thái tiêu sái Thanh Ảnh từ Thanh Khâu trong đại quân bay ra, giống như không có trọng lượng như lông vũ phiêu nhiên rơi vào Thanh Khâu đại quân trước trận, mà Hắc Nhật Tinh Kỳ phía dưới, cái kia người mặc Hắc Vũ áo khoác, cầm trong tay Huyết Diễm phương thiên họa kích thanh niên yêu dị cũng hóa thành một đoàn hắc mang bá khí tuyệt luân nện ở Hắc Nhật Tinh Kỳ phía trước, nhắc lên trùng trùng điệp điệp cao mấy thước Thổ Lãng.

Vương đối Vương.

Thanh Ảnh là một vị lưu lại một chút gốc râu cằm, bên hông treo một cái cực đại hồ lô rượu tuần tú trung niên nhân, hần xa xa ngấm nhìn Hắc Nhật Tinh Kỳ quân trận trước thanh niên yêu dị, anh tuần lông mày nhẹ nhàng nhăn nhăn, sau đó ôm quyền thét dài nói: "Thế nhưng là Vô Thiên Động Hắc Nhật Yêu Vương trước mắt?"

Cái này thanh niên yêu dị lại chính là Tô Thanh Huyền trong miệng cái kia duy nhất lấy không phải Thanh Khâu Hồ Tộc thân thu hoạch được Cửu Mạch truyền thừa, lấy Huyền Anh cảnh Thông Huyền tu vi tại Bắc Minh thành lập yêu động Hắc Nhật Yêu Vương!

Hắc Nhật Yêu Vương đồng dạng xa xa ngấm nhìn đối diện tuần tú trung niên nhân, gặp hắn chủ động nói chuyện, không khỏi neho lại hẹp dài con ngươi, lộ ra một cái Tà Mị mỉm cười: "Chính là bốn vương, ngươi là người phương nào?"

Hắn vô lễ để cho tuấn tú trung niên nhân trong mắt hiện lên một tia không vui, nhưng Thanh Quân trung niên nhân vẫn là trầm giọng trả lời: "Thanh Khâu Hồ Tộc, Tô Trường Thanh!"

Hắn chỉ báo họ tên, bởi vì hắn tự tin chính hắn tính danh chính là so với hắn bất luận cái gì Hàm Cấp cũng càng vang dội bằng hiệu, tuy nhiên hắn đành lấy tất cả Hàm Cấp tùy ý xuất ra một cái cũng đều là nổi tiếng danh tiếng. . . Thanh Khâu Hồ Tộc tộc trưởng, Bắc Minh Yêu Quốc mười hai đại trưởng lão một trong, Hợp Thể cảnh Tề Thiên đại yêu!

Tại hắn trong dự tưởng, chính mình lộ ra bằng hiệu, mặc kệ hắn Hắc Nhật Yêu Vương lại túm lại điên cuồng, lại là Bắc Minh yêu tộc ngàn năm Đệ Nhất Thiên Tài, cũng phải nói lên hai câu "Kính đã lâu", sau đó ôn hoà nhã nhặn cùng hắn nói dóc nói dóc, đem hôm nay vì sao tấn công Thanh Khâu nguyên nhân nói rõ ràng.

Nhưng người hết lần này tới lần khác liền không theo phương pháp ra bài!

"A", Hắc Nhật Yêu Vương mặt không biểu tình ứng một tiếng, tựa như "Tô Trường Thanh" ba chữ này bất quá là a miêu tả câu tên, "Người khả năng làm chủ? Không thể làm chủ liền lui về đòi một cái có thể làm chủ đi ra cùng bốn vương đối thoại!"

Mặc dù Tô Trường Thanh là lấy ba phải nổi tiếng Bắc Minh Tề Thiên đại yêu vòng tròn người hiền lành, giờ phút này bị Hắc Nhật Yêu Vương như thế một cái người chậm tiến vẫn bối lấy như thế khinh miệt ngữ khí khiêu khích cũng không khỏi đến giận tím mặt, "Làm càn! Hắc ngày tiểu nhi, ta Thanh Khâu một mạch vài vạn năm tới cùng đòi vô tranh, cùng ngươi Vô Thiên Động càng là nước giếng không phạm nước sông, hôm nay ngươi tùy tiện lãnh Binh xâm phạm, nếu không bị bốn tọa cái giao phó, bốn tọa không thể nói ra liền phải liều mạng rồi khỏi mười hai đại trưởng lão ghê đồ ngươi Vô Thiên Động cả nhà!"

Trong trẻo âm thanh trùng trùng điệp điệp giống như sấm rền hàng thế, cuốn lên từng trận cuồng phong gào thét thổi qua Vô Thiên Động chúng yêu quân trận, ở đây sở hữu yêu tộc đều kinh hồn táng đảm.

Giận là giận, không khách khí cũng xác thực không khách khí, nhưng đến hắn vẫn là cảm tâm nghi vấn ném đi ra, hắn là thật không biết Hắc Nhật Yêu Vương rút cái gì gió Hưng Bình tấn công Thanh Khâu, hắn không nhớ rõ Thanh Khâu cùng Vô Thiên Động có cái gì xung đột lợi ích.

Về phần đồ Vô Thiên Động nói như vậy, nhưng cũng không phải không thôi tha.

Vừa rồi Thanh Khâu cùng Vô Thiên Động song phương giao chiến nhìn như đánh cho kịch liệt huyết tinh, nhưng trên thực tế song phương xuất động lực lượng tối cao cũng bất quá Thông Huyền, chân chính đủ để quyết định chiến trường xu thế Tề Thiên đại yêu một cái đều chưa từng xuất thủ. . . Lại không nói chuyện Vô Thiên Động có hay không Tề Thiên đại yêu, dù sao Tô Trường Thanh là có hay không xuất thủ.

Hắn là đang cực lực khắc chế, tránh cho trận này mơ hồ chiến tranh thăng cấp được không chết không nghi từ chiến.

Đây là Bắc Minh Yêu Quốc quy củ.

Bây giờ Cửu Châu thói quen xưng hô Bắc Minh Châu bên trong yêu tộc vì là Bắc Minh yêu tộc, ngay cả Bắc Minh Châu bên trong rất nhiều Sơn Hải thời đại chung kết về sau mới trưởng thành đứng lên yêu tộc cũng phía bắc Minh Yêu tộc tự cho mình là, nhưng trên thực tế, Bắc Minh yêu tộc cho tới bây giờ đều không phải là một chủng tộc, cũng không phải bền chắc như thép.

Phải biết, Bắc Minh yêu tộc là năm đó Sơn Hải phá nát thời điểm từ các nơi rút lui đến Bắc Minh Châu bên trong tránh họa Đại Hoang yêu tộc tàn đời sau, bên trong đã có tảo thú yêu tộc, phi cầm yêu tộc, Thủy Sinh yêu tộc, cũng có Trùng Loại yêu tộc, cây cỏ yêu tộc, kim thạch yêu tộc. . . Nhiều như vậy vô luận là từ sinh lý cùng trên tâm lý cũng bản đại bác cũng không tới yêu tộc có thể là người một nhà? Có thể bền chắc như thép?

Lúc trước Sơn Hải phá nát thời điểm ai cũng không được chọn, không muốn chết, không muốn diệt tộc cũng chỉ có mang nhà mang người tới Bắc Minh Châu Tị Nạn, lúc ấy cũng ai cũng không nghĩ tới, đến lúc này liền ra không được, làm về sau tạm thời Tị Nạn biến thành vĩnh cửu định cư, gà vịt cùng lông vấn đề liền lập tức xuất hiện, trước tiên bất luận những cái kia từ Đại Hoang thời đại bắt đầu liền lẫn nhau đánh ra cầu nào từ thiên địch chủng tộc, cũng là đủ loại khác biệt sinh hoạt tập tính sinh ra ma sát, địa bàn phân chia, tu hành tư nguyên phân phối các loại vấn đề cũng đủ để cho toàn bộ Bắc Minh Châu đánh thành hỗn loạn.

Cái này nếu là đặt ở Đại Hoang thời đại, cũng là không tính là gì, đánh liền đánh đi, dù sao khi đó là yêu tộc thiên hạ, đánh một chút nội chiến liền quyền đương Đoán Luyện Thân Thể, nhưng bây giờ thế nhưng là Cửu Châu thời đại, Nhân Tộc Thời Đại, Đại Thương hoàng triều cùng rất nhiều người tộc tu hành tông môn có thể vẫn luôn ở bên cạnh nhìn chăm chăm đầu, nhà mình còn như thế đánh, thật nghi tương ái tương sát đến đồng quy vu tận a?

Không thể đánh, cũng chỉ có thể ngồi xuống nói chuyện.

Nói đến cái này vẫn phải cảm tạ nhân tộc ngày càng cường thịnh mang đến cường đại áp bách lực, mới thúc đẩy sinh trưởng ra Bắc Minh Yêu Quốc như thế một chủng tộc chế lỏng lẻo liên minh.

Bắc Minh Yêu Quốc không thiết lập Yêu Đế, bởi vì ai cũng không rõ ràng Bắc Minh Châu bên trong đến còn ẩn giấu bao nhiêu Đại Hoang thời đại Yêu Tộc Thiên Đình thành viên, tại những thực lực đó biến thái đến miêu thiên miêu địa miêu không khí vạn năm lão yêu trước mặt, ai dám xưng Yêu Đế? Đây không phải là ghét bỏ hài hòa xã hội quá bình thản, chính mình ăn Thạch Tín tìm thú vui a?

Không thiết lập Yêu Đế, liền thiết lập thái thượng trưởng lão, đại trưởng lão cùng trưởng lão, đại chấp sự các loại chức vị, thái thượng trưởng lão liền không nói, vậy cũng là lưu cho những Thần Long Kiến Thủ Bất Kiến Vĩ đó vạn năm lão yêu, chân chính quân sự, cũng là đại trưởng lão, trên cơ bản bởi

tất cả tích súc thâm hậu Đại Tộc tộc trưởng đảm nhiệm, Tô Trường Thanh làm Thanh Khâu tộc trưởng, cũng là bây giờ Bắc Minh Yêu Quốc mười hai đại trưởng lão một trong.

Bởi vì cái gọi là quốc có quốc pháp, gia có gia quy, Bắc Minh Yêu Quốc lại lòng lẻo, cũng là có chế độ, đương nhiên cái này chế độ là xây dựng ở tôn trọng yêu tộc trời sinh "Hoạt bát hiếu động", ưa thích đem đánh nhau làm Đoán Luyện Thân Thể sự thực khách quan bên trên, cái này cũng liền kiến tạo Bắc Minh Châu đại chiến không có, Tiểu Chiến không ngừng đặc thù hoàn cảnh. . . Cũng chính là nhờ có cái này chế độ, Bắc Minh yêu tộc mới có thể tại như mặt trời ban trưa nhân tộc từng bước ép sát phía dưới ương ngành sống sót, ngẫu nhiên thở quá khí mà đến trả có thể phát binh đi hấn tiểu bang tìm xem việc vui.

Hôm nay Hắc Nhật Yêu Vương lãnh Binh đến đây tấn công Thanh Khâu, là thuộc về "Tiểu Chiến" phạm trù, mà Bắc Minh Yêu Quốc đối với Tiểu Chiến định nghĩa là: Có thể đánh, nhưng đến mạng nào tử, không thể làm thật, chí ít không thể diệt tộc!

Tô Trường Thanh thân là Bắc Minh Yêu Quốc mười hai đại trưởng lão một trong, tự nhiên không muốn trái với Bắc Minh Yêu Quốc nền tảng chế độ, bởi vì hấn là trí giả, rất rõ ràng đầu này nền tảng chế độ đối với toàn bộ Bắc Minh yêu tộc ý nghĩa.

Nhưng rất hiển nhiên, Hắc Nhật Yêu Vương dám được đà lấn tới, liền không sợ Tô Trường Thanh quyết tâm, chỉ gấp hấn nhắc lên Huyết Diễm cuộn cuộn phương thiên họa kích ánh mắt bề nghệ nhất chỉ Tô Trường Thanh, "Đồ ta Vô Thiên Động? Chỉ bằng ngươi? Đừng làm rộn đại thúc, ngươi lão, tuổi có lạnh lẽo như vậy a?"

Lấy Huyền Anh cảnh Thông Huyền tu vi khiêu khích một vị Hợp Thể cảnh Tề Thiên đại yêu, đây là hạng gì phách lối, hạng gì không ai bì nổi!

Tô Trường Thanh tự cho là Tối Hậu Thư lần nữa bị Hắc Nhật Yêu Vương xem như lòng lang dạ thú nện ở trên mặt hấn, tức giận đến sắc mặt hấn phát xanh, hấn trừng mắt Hắc Nhật Yêu Vương, từng chữ nói ra nói ra: "Hắc ngày tiểu nhi, hôm nay coi là thật muốn tìm chết?"

Hắc Nhật Yêu Vương đều như vậy khiêu khích, cũng liền Tô Trường Thanh cái này lão hảo nhân này còn nguyên ý cùng hấn nói nhảm, nhắc nhở hấn, đây là thời điểm phục cái mềm, cho hấn dưới bậc thang, sự tình liền còn chưa tới không chết không thôi cấp độ, muốn đòi hấn Tề Thiên đại yêu, đã sớm xông đi lên đem nó ruột kéo ra tới thối ở trên cổ hấn ghì chết hấn.

Nhưng Hắc Nhật Yêu Vương vẫn thật là cái không biết tốt xấu hạng người, "Ngươi đi thử một chút, thấy là bọn vương chết, vẫn là ngươi chết!"

Lời nói đều nói đến nước này, Tô Trường Thanh lại muốn giãy vò khôn khéo liền thật có lỗi với hấn Tề Thiên đại yêu thân phận, chỉ gấp hấn há miệng ra, một đôi to bằng móng tay Tiểu Nhật nguyệt âm dương Bảo Luân liền từ trong miệng hấn bay ra, nghênh phong biến dài, trong chớp mắt liền bành trướng đến chừng người cao, thiêu đốt lên vàng bạc liệt diễm bao quanh Tô Trường Thanh không ngừng xoay tròn.

Sau một khắc, Tô Trường Thanh mũi chân điểm một cái, thân hình hóa thành một đạo mất thường không thể gặp thanh quang như thiểm điện bắn về phía Hắc Nhật Yêu Vương.

Hắc Nhật Yêu Vương neho lại hẹp dài con ngươi, không tránh không né nghiêng nâng Huyết Diễm phương thiên họa kích đón đỡ.

"Leng keng", một tiếng đâm vào màng nhĩ đau nhức bén nhọn kim thiết tấn công tiếng vang lên, nhanh đến mất thường không thể gặp thanh quang Hiện Hình, đây nâng kích đón đỡ Hắc Nhật Yêu Vương phi tốc lùi lại, hung hăng tiến đụng vào Hắc Nhật Yêu Vương phía sau to lớn yêu quân bên trong, những nơi đi qua, sắc bén vô cùng Khí Kinh giống như trăm ngàn đem xoay tròn sắc bén Trát Dao, cầm phương viên trong vòng mười trượng sở hữu yêu quân toàn bộ xoắn nát thành một đồng liễu cũng liễu không ra hình người thịt nát.

Đây là Hắc Nhật Yêu Vương ngăn lại Tô Trường Thanh chín thành chín chân nguyên kết quả, Tề Thiên đại yêu, quả nhiên khủng bố đã đến!

Tô Trường Thanh động thủ tựa như là một cái tín hiệu, cơ hồ là trong nháy mắt, trận địa sẵn sàng đón quân địch Thanh Khâu Hồ Tộc đại quân cùng Vô Thiên Động yêu quân đồng thời Hải Lục Không ba đường bắn ra, tựa như hai cổ vờ đê như hồng thủy hung hăng đụng vào nhau, tạo nên đầy trời huyết hoa!

Một thân hoa lệ chạm rồng Ngân Giáp, có một phen đặc biệt câu người khí khái hào hùng Tô Thanh Huyền lúc này cũng tại Thanh Khâu Hồ Yêu trong đại quân, chỉ gấp nâng khuya tay một cái trường kiếm một hồi hô to "Đại Hà Hướng Đông Lưu", một hồi gọi nhỏ "Thiên Thượng Tinh Tinh Tham Bắc Đẩu", sừng sốt bị huyết tinh tàn khốc chiến trường mang đến một cỗ không giống nhau đất đá trời.

Cái này Kỳ Nữ Tử liền lên chiến trường đều lên cùng hấn Hồ Yêu không giống nhau. . .

Một bên khác, Giới Trong Giới bên trong "Đại Hoàng" cùng Tiểu Hồ Nhi còn ngồi xổm ở Cửu Châu Đỉnh bên cạnh, chờ đợi trong đỉnh Tô Bắc "Chín mọng" lên nổi.

Tiểu Hồ Nhi cảm thấy tựa hồ có một hồi lâu đều không có nghe được thể chân vạc Tô Bắc gọi, tâm lý có chút sầu lo hỏi một bên "Đại Hoàng": "Chúng ta là không phải mở ra nắp đỉnh nhìn xem a? Hấn đều tốt một hồi không có lên tiếng, không phải là ra vấn đề gì a?"

"Đại Hoàng" hướng nàng tròn mắt trừng một cái, tức giận mà nói ra: "Ngươi gặp qua bị Thủy Yêm cá chết?"

Tiểu Hồ Nhi mờ mịt lắc đầu, "Hấn hiện tại là nhân tộc nhục thân, không tính cá a?"

"Đại Hoàng" đều chẳng muốn cùng cái này quan tâm sẽ bị loạn, ngực to mà không có não hồ ly tinh thảo luận, "Ngươi lo lắng hấn còn không bằng lo lắng lo lắng ngươi lão tổ."

Chỉ cần không nói Tô Bắc, Tiểu Hồ Nhi liền không mờ mịt, nàng nhẹ nhàng vuốt vuốt trên trán tản mát tóc dài, phong khinh vân đạm nói ra: "Chỉ là một con quạ tinh, cho dù là đến Thiên Đại Tạo Hóa cũng thành không Kim Ô, không cần đến lo lắng."

"Đại Hoàng" nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn qua một phương hư không, hóa con mắt màu xanh lam bên trong dần dần hiện ra một trận u ám ánh sáng, mấy hơi về sau, nó liền một mặt trào phúng lắc đầu nói: "Thật đúng là Cừ U Ma Khí. . . Ha ha, đám kia Luyện Cơ thật luyện tiến vào đầu óc bên trong ngốc hàng ngược lại là tiến bộ không ít, còn học được rơi nhân hạt bụi hắc!"

Tiểu Hồ Nhi mỉm môi cười cười, "Cố gắng không phải nhân từ đâu? Cũng có có thể là buộc hấn đi ra âm chiêu đây!"

"Đại Hoàng" cũng cười, "Bọn họ dài mười hai cái não từ cũng thời điểm Đô Đầu bắt quá bọn hấn hai anh em, hiện tại mười hai hợp nhất liền có thể nghịch thiên? Một đám bị người làm vũ khí sử dụng còn không tự biết ngu xuẩn, uống công Bàn Cổ Đại Thần huyết nhục!"

Nghe "Đại Hoàng" nhắc lên cái này, Tiểu Hồ Nhi sắc mặt âm đạm không ít, "Cũng không tính là vô dụng đi, chỉ ít hấn cũng ngủ say vào luân hồi, không phải sao?"

"Đại Hoàng" nghe vậy ưỡn ngực, rất nghiêm túc nhìn xem nàng, một câu một hồi nói ra: "Bản tôn nói cho ngươi biết, năm đó hấn hoàn toàn có thể lựa chọn bo bo giữ mình, cũng có thực lực tuyệt đối ngạnh kháng qua này một kiếp, có bản tôn ở bên cạnh hấn, coi như đám kia nguy quân tử đánh cấp đại đạo lực lượng, cũng không làm gì được hấn. . . Hấn là không muốn sống một mình, ngươi hiểu không?"

Tiểu Hồ Nhi lại mờ mịt lắc đầu.

"Ai, nữ nhân a", "Đại Hoàng" thở dài một hơi, "Trong đầu cũng chỉ có tình tình yêu thích, vĩnh viễn không rõ vì sao kêu huynh đệ, vì sao kêu đại nghĩa, vì sao kêu biết rõ núi có hồ vẫn hướng Hồ Sơn đi, vì sao kêu chỗ của Đạo mặc dù ngàn vạn người ta tới vậy. . . Trăm triệu năm ung dung, số hào kiệt, hấn chính là nhất tuyệt!"

Tiểu Hồ Nhi lại vuốt vuốt trên trán loạn phát, nhẹ nhàng linh hoạt nhướn miệng cười, "Nô tỳ là không rõ, cũng không muốn minh bạch, nô tỳ chỉ nguyện vọng vĩnh viễn làm chân hấn bên cạnh cái kia điều Cầu Cầu Tiểu Hồ Ly."

"Đại Hoàng" khẽ giật mình, hốc mắt bỗng nhiên liền ướt át.

Nó quay đầu lại nhìn xem Cửu Châu Đỉnh, nhẹ nhàng mi non nói: "Ngươi không nghĩ tới thôi, năm đó ngươi một thời hưng khởi tiện tay cứu Tiểu Hồ Ly, lại dùng năng cả đời đến trả ngươi ân tình. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 26: Bạch Trạch

Trở về trang sách

"Àm àm", Hắc Nhật Yêu Vương giẫm lên Tô Trường Thanh thi thể đập àm àm trong chiến trường tâm, bành trướng khí lãng cảm trung tâm chiến trường phương viên trong vòng mấy chục trượng sở hữu yêu tộc đều đánh chết, huyền ảo chấn thiên chiến trường nhất thời vì đó yên tĩnh!

Rất nhiều Thanh Khâu Hồ Yêu ngờ ngác nhìn xem Hắc Nhật Yêu Vương dưới chân giẫm lên cổ kia ở ngực bị phương thiên họa kích xuyên thủng thi thể, trên mặt tất cả đều là viết hoa mộng so.

"Tộc trưởng vậy mà vẫn lạc?"

"Hắc Nhật Yêu Vương vậy mà có thể giết tộc trưởng?"

"Tình huống như thế nào? Tộc trưởng vậy mà lại đưa tại Hắc Nhật Yêu Vương thù hạ?"

"Điều đó không có khả năng đi, không thể nào, không thể nào. . . Tộc trưởng ngươi mẹ nó ngược lại là đứng lên a!"

Chỉ là vô luận bọn họ làm sao mộng so, làm sao khó có thể tin, Tô Trường Thanh đều khó có khả năng xác chết vùng dậy, hấn là thật vẫn lạc, ngay cả Huyền Anh đều bị Hắc Nhật Yêu Vương đánh tan, chân chính trên ý nghĩa hồn phi phách tán.

Không chỉ là bọn họ, ngay cả Bắc Minh tiểu bang bên trong rất nhiều lấy thần niệm, thần thức chú ý trận chiến tranh này rất nhiều Tề Thiên đại yêu, vạn năm Lão Quái đều chấn kinh!

Thông Huyền giết Tề Thiên?

Cái này nếu là đặt ở Đại Hoang thời đại, cũng là không tính là gì, Đại Hoang thời đại Tiên Phàm hỗn hợp, linh khí nồng đậm đến sáng tỏ, các loại Kinh Tài Tuyệt Diễm Thiên Tài Yêu Nghiệt tầng tầng lớp lớp, cấp độ căn bản không thể đại biểu thực lực tuyệt đối chênh lệch; đặt ở Sơn Hải thời đại cũng nói qua được, Sơn Hải thời đại tuy nhiên tiên phàm khác nhau, linh khí cũng không có như vậy nồng đậm, nhưng đại địa bên trên vẫn có không ít Tiên Cấp tu vi Nhân Yêu ẩn hiện, không thiếu Đại Cơ Duyên cùng Đại Kỳ Ngộ, thường thường vẫn có thể xuất hiện một cái có thể vượt cấp giết địch đòi yêu nghiệt.

Nhưng loại này yêu nghiệt xuất hiện tại Cửu Châu thời đại, coi như thật khủng bố. . .

Cửu Châu thời đại, tiên phàm vĩnh cách, đại địa đi qua hai lần nghiêng trời lệch đất biến hóa, Thiên Địa Sơ Khai sau khi giữ lại những cái kia trân quý linh vật trên cơ bản đều biến mất đến không sai biệt lắm, linh khí hàm lượng cũng một mực đang thẳng tắp hạ xuống, dạng này đại hoàn cảnh lại gặp nhân tộc quật khởi, đại lượng nhân tộc bước vào Tu Hành Giới, mỗi ngày tiêu hao hết các loại tu hành tư nguyên cũng là một cái làm cho người nhìn mà phát khiếp sợ số lượng, lại thêm tại hai lần đại kiếp bên trong di thất các loại truyền thừa, Cửu Châu thời đại, có thể nói là tu hành khó khăn nhất thời đại.

Dạng này đại hoàn cảnh dưới, vô luận Nhân Yêu, mỗi tấn thăng Nhất Giai chỗ tổn hao tinh lực cũng là Sơn Hải thời đại mấy lần, Đại Hoang thời đại gấp mấy trăm lần, mà cái này cũng chiếu thành cấp độ ở giữa không thể vượt qua tuyệt đối chênh lệch, mà vượt cấp trăm địch cũng đã trở thành thần thoại!

Hôm nay, vô số yêu quái liên tục mất chứng kiến thần thoại!

Lúc trước một bộ Đại Tông Sư, đại Trưởng Giả phong phạm Tô Trường Thanh, Thanh Khâu Hồ Tộc tộc trưởng, Bắc Minh Yêu Quốc mười hai đại trưởng lão một trong, danh truyền Bắc Minh mấy trăm năm Tề Thiên đại yêu Tô Trường Thanh, bị quật khởi không đến hai trăm năm, danh tiếng đang thịnh Thông Huyền hậu bối Hắc Nhật Yêu Vương cường ép chém giết tại trước trận!

Đây không thể nghi ngờ là ngã nát một chỗ tròng mắt. . .

Rất nhiều Thanh Khâu Hồ Yêu bị một màn này kinh ngạc đến ngây người, Hắc Nhật Yêu Vương nhưng không có ngăn người, hẩn rút ra Huyết Diễm thiêu đốt đến càng phát ra lợi hại phương thiên họa kích nhất chỉ Thanh Khâu cửa vào, tuần mỹ vô cùng trên mặt lại lên chiêu bài thức tà mị mỉm cười, "Chém chết bọn họ!"

"Rống!" Vô Thiên Động một phương sĩ khí tăng vọt, từng cái Đồ Phu giống như yêu quái giờ lên trong tay tàn phá binh khí ngửa mặt lên trời gào thét, lần nữa giống như ra áp mãnh hổ hướng phía rất nhiều Thanh Khâu Hồ Yêu xông tới giết.

Thanh Khâu chúng Hồ Yêu một phương tự nhiên là sĩ khí giảm lớn, chiến ý hoàn toàn không có, mà lại chiến mà lại hướng về động thiên cửa vào rút lui.

Tô Trường Thanh là Thanh Khâu Hồ Tộc tộc trưởng, dĩ nhiên chính là bên ngoài bên trên Thanh Khâu Hồ Tộc người mạnh nhất, hiện tại hẩn vẫn lạc, tại chúng Thanh Khâu Hồ Yêu trong lòng, trận chiến tranh này liền đã thua.

Nhưng Tô Trường Thanh thật sự là Thanh Khâu Hồ Tộc người mạnh nhất a?

Không phải!

Tô Thanh Huyền liền biết, Thanh Khâu bên trong liền còn có sáu vị Đại Hoang thời đại lão tổ tông tại!

Nàng vận khí không tệ, vừa rồi Hắc Nhật Yêu Vương mang vượt cấp chém giết Tô Trường Thanh uy thế ngập trời nện vào chiến trường thời điểm, nàng vừa vận giết đến nương tay từ trung tâm chiến trường trở lại thờ một ngụm, tránh đi Hắc Nhật Yêu Vương một kích kia, không phải vậy nàng lúc này cũng liền đầy đất trong thi thể một thành viên.

Mà trước mặt mọi người cỡ nào Thanh Khâu Hồ Yêu đều lâm vào bị Tô Trường Thanh bị Hắc Nhật Yêu Vương chém giết trong kinh hãi thì nàng cũng là số rất ít còn có thể duy trì thanh tỉnh. . . Có thể là gần nhất Tô Bắc mang cho nàng rung động quá nhiều, nàng cái kia vốn là so tâm thương Hồ Yêu thô to não mạch kín có chút chết lặng, cho nên nàng trừ kinh sợ bên ngoài, sừng sốt không có ngốc.

Bởi vậy tại Vô Thiên Động yêu quân nhào lên thời điểm, nàng cũng là trước tiên kịp phản ứng.

Đừng nhìn nàng ngày bình thường đối với mình gia chúng cỡ nào đồng tộc không có gì hảo cảm, giận lên càng là đem những cái này đồng tộc mắng giống như xám tôn từ giống như, nhưng ở sinh tử tồn vong khản yếu quan đầu, nàng vậy mà không có lựa chọn trước tiên giữ được tính mạng, mà chính là đứng ở rất nhiều đồng tộc tối hậu phương, huy kiếm thả ra "Đại Hà Hướng Đông Lưu" ngăn cản giống như biển động Vô Thiên Động yêu quân.

Nhưng nàng tuy nhiên Chân Ngã giai tu vi, cái kia có thể ngăn cản được như lang như hổ Vô Thiên Động yêu quân? Chỉ là một cái trùng kích, trường kiếm trong tay của nàng liền rời tay bay ra, thân thể cũng giống là bay ra khỏi nồng súng như đạn pháo trùng trùng điệp điệp bay rớt ra ngoài.

Càng nguy hiểm hơn là, không có Tô Trường Thanh cản tay, Hắc Nhật Yêu Vương cũng xông lên lên.

Chỉ gặp hẩn hóa thành một đạo hắc mang, tại trong chớp mắt xuất động xuyên mười mấy cái lăng không chống cự Vô Thiên Động yêu quân Thanh Khâu Hồ Yêu, sau đó tại tan tác Thanh Khâu Hồ Yêu trên đại quân khoảng trống hiện ra thân hình, trong tay phương thiên họa kích cao cao giờ lên, trong chốn

lát Huyết Diễm tăng vọt, biến ảo thành một thanh dài đến vài chục trượng cự đại Huyết Diễm phương thiên họa kích.

"Vô pháp vô thiên!"

Cự đại Huyết Kích cường ép lấy không bố uy áp nện xuống, tựa như là một tòa khuynh đảo sơn phong không thể ngăn cản, cửa vào trước sở hữu Hồ Yêu cũng không khỏi đến ngẩn đầu hoảng sợ muốn tuyệt nhìn xem Huyết Kích, tâm thần trong nháy mắt liền bị Huyết Kích bóng ma từ vong bao phủ.

"Cái này, thật chỉ là Thông Huyền giai lực lượng?"

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Thanh Khâu cửa vào môn trong lâu ở giữa thanh quang vòng xoáy bất thành linh nhô ra một cái có thể so với phòng ốc cự đại thanh tú thù chương, cong lên ngón tay đôi chuỗi này hung mãnh đáng sợ Huyết Kích nhẹ nhàng bắn ra.

"Ba", chỉ nghe được một tiếng tựa như khinh khí cầu bị đâm thủng vang dội tiếng vang, Hắc Nhật Yêu Vương trong tay chuỗi này bởi hừng hực Huyết Diễm tạo thành cự đại Huyết Kích ầm ầm phá nát, liền đối lấy Hắc Nhật Yêu Vương thân thể cũng hóa thành một đạo hắc bận bịu bắn đi ra, liếc một chút đều không nhìn thấy hấn bắn đi ra bao xa.

Cái này lúng túng.

Trước một khắc còn như lang như hổ truy sát rất nhiều Thanh Khâu Hồ Yêu Vô Thiên Động yêu quân lập tức liền giống như bên trong định thân chú giống như, chề cười nhìn xem chính mình đại dao dưới Hồ Yêu.

Trước một khắc còn khóc cha gọi mẹ hận không thể hiện ra nguyên hình bốn chân chạy trốn Thanh Khâu Hồ Yêu đại quân trong nháy mắt hùng khởi sĩ khí tăng cao, thay đổi binh khí cường tiểu hướng đi truy sát chính mình Vô Thiên Động Yêu Binh.

Rất có hí kịch cảm giác đúng hay không? Nhưng đây chính là Tu Hành Giới chiến tranh, cường giả ở giữa thắng bại trực tiếp tả hữu toàn bộ chiến trường thắng bại cùng sĩ khí.

Mới từ mặt đất đứng lên, sắc mặt tái nhợt Tô Thanh Huyền cũng buông lỏng một hơi, tâm đạo mấy vị kia lão tổ tông cuối cùng là xuất thủ.

Sau đó, chỉ gặp sáu vị Thanh Khâu lão tổ nổi đuôi nhau từ thanh quang vòng xoáy bên trong đi ra, xếp thành một hàng sau khi từng bước một đi đến hư không, chậm rãi hướng phía Vô Thiên Động yêu quân một phương tiến lên, những nơi đi qua, Vô Thiên Động yêu quân tựa như là gặt lúa mạch một dạng liền miên liền miên ngã xuống đất, quý dị là, bọn họ đã không có phát ra tiếng kêu thảm, toàn thân cao thấp cũng không có mấy may vết thương, cứ như vậy vô thanh vô tức bất thành linh ngã xuống đất, khí tuyệt thân vong.

Quý dị đến trực khiếu người rùng mình!

Đối mặt vạn phần quý dị Thanh Khâu Lục Tổ, Vô Thiên Động một phương yêu quân dừng nói là phản kháng, ngay cả muốn chạy trốn thân thể đều không nghe sai sử, chỉ có thể trở mắt nhìn xem bọn họ từ trên đỉnh đầu của mình đi qua. . .

Quả thật căn người chó đều không gọi, Thanh Khâu Lục Tổ sau khi xuất hiện, một câu ngoan thoại đều không có thả, trực tiếp đại khai sát giới!

Thanh Khâu Lục Tổ cước bộ như chậm nếu nhanh, ngăn ngại mấy hơi, gần vạn Vô Thiên Động yêu quân liền đã ngã xuống một nửa.

"Hỗn trướng, cho bản vương dừng tay!" Mắt thấy Vô Thiên Động yêu quân muốn toàn quân bị diệt, một đạo khó nghe khàn giọng gào thét bất thành linh xa xa truyền đến, Tô Thanh Huyền ngưng tụ thần, liền gặp một đạo hắc bận bịu từ tiền phương điện xạ mà đến.

Chính là vừa rồi bắn đi ra Hắc Nhật Yêu Vương.

Thanh Khâu Lục Tổ là cái gì yêu? Đó cũng đều là từ Đại Hoang thời đại sống sót vạn năm lão yêu quái, sẽ nghe Hắc Nhật Yêu Vương như thế một cái tiêu tiêu tiểu. . . Tiêu bổi mà đến kêu đi hét? Với lại Hắc Nhật Yêu Vương vừa mới còn giết Tô Trường Thanh!

Chỉ gặp được lần ngồi tại Kyubi phủ đại sảnh vị trí thấp nhất cái kia áo tang lão giả tiến lên một bước, giơ tay lên đối cấp tốc hướng bên này chạy tới Hắc Nhật Yêu Vương một trào, Hắc Nhật Yêu Vương trước người bỗng xuất hiện một cái cự đại thanh quang đại thủ, mở ra năm ngón tay hướng hấn chớp tới!

"Ầm ầm", áo tang lão giả vừa ra tay, trên chín tầng trời bất thành linh nổ tung một thanh âm vang lên hoàn toàn vân tiêu sấm sét, trên không bên trong đám mây lấy mất thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng khép lại, sắc trời nhanh chóng ngăm hạ đi.

Thanh Khâu Lục Tổ không hề bận tâm trên mặt cuối cùng nổi lên từng vệt sóng gợn lăn tăn, hấn Ngũ Tổ đồng thời nghiêng đầu nhìn về phía thứ sáu tổ, ánh mắt phân minh có thúc giục chỉ ý.

Mà thứ sáu tổ trên trán cũng toát ra từng tia từng tia mồ hôi dầu vết? Cẩn rằng một cái tán đi chụp vào Hắc Nhật Yêu Vương thanh quang đại thủ, thân hình hơi động một chút, trực tiếp thoáng hiện đến Hắc Nhật Yêu Vương sau lưng, một chương vô hướng về Hắc Nhật Yêu Vương đầu.

Chỉ từ thứ sáu tổ hơi hơi vận dụng một điểm tu vi liền có thể dẫn phát Thiên Kiếp điểm này, liền biết hấn một chương này nếu là đập nếu, mười cái Hắc Nhật Yêu Vương buộc chung một chỗ cũng phải chết!

Đến là từ rối loạn Đại Hoang thời đại gắng gượng qua tới vạn năm lão yêu, dưới lên sát thủ tới gọn gàng đến đáng sợ!

Cảm nhận được thứ sáu tổ một chương này ẩn chứa lực lượng kinh khủng, Hắc Nhật Yêu Vương cũng không phách lối cũng không tà mị, một bên vận khí độn quang liêu mạng chạy trốn một bên miệng nghĩ tư bên trong thét to: "Bạch Trạch ngươi cái loạn thần tặc tử, thật nghĩ xem bốn vương vẫn lạc không thành!"

Bạch Trạch?

Thanh Khâu Lục Tổ sắc mặt thay đổi!

"Ai. . ."

Sau một khắc, một đạo thanh nhẹ âm thanh bỗng nhiên ở trong thiên địa đẩy ra.

Thanh Khâu Lục Tổ đồng thời quay đầu nhìn về phía bên cạnh Đại Trạch phía trên, liền gặp một đầu toàn thân trắng như tuyết, sau lưng mọc ra hai cánh, người mặc tinh quang, trên đầu góc cạnh thì đoạn một cái Bạch Lộc lẳng lẳng đứng tại Đại Trạch phía trên, dùng một đôi tang thương mà cơ trí ánh mắt nhìn qua bên này chiến trường.

Thứ sáu tổ thu hồi đã đập tới Hắc Nhật Yêu Vương mặt trước thủ chương, xoay người cùng hắc Ngũ Tổ cùng một chỗ hướng Đại Trạch bên trên Bạch Lộc khom mình hành lễ nói: "Tô Quân Phong (Tô Vĩnh Thuận, Tô Vĩnh Tân, Tô Vĩnh Ấp, Tô Tại Khang, Tô Tại Trường, Tô Tâm Bá) gặp qua Quân Sư Đại Nhân."

"Hoa. . ." Nghe được bọn họ xưng hô, trên mặt đất sở hữu yêu tộc đều sôi trào!

Lại là Bạch Trạch đại nhân!

Bạch Trạch, Đại Hoang Yêu Tộc Thiên Đình Thập Đại Yêu Thần một trong, yêu tộc ngàn vạn đại quân quân sư, Đế Tuấn cùng Thái Nhất hai vị Thiên Đế lớn nhất ý vào tâm phúc, hắc cũng là Đại Hoang Thập Đại Yêu Thần bên trong duy nhất sống sót yêu thần, bây giờ Bắc Minh tiểu bang thực tế chương không giả, Bắc Minh yêu tộc người mạnh nhất!

Bạch Trạch hướng phía Thanh Khâu Lục Tổ khẽ vuốt cằm, "Nhiều năm không thấy, gần đây được chứ?"

Đại Tổ Tô Quân Phong tiến lên một bước, hướng Bạch Trạch ôm quyền chấp tay nói: "Lao Quân sư đại nhân quải niệm, Thanh Khâu hết thấy mạnh khỏe. . . Quân sư có thể cáo tri thuộc hạ, ngài hôm nay vì sao muốn bảo vệ cái này không biết trời cao đất rộng hỗn trướng?"

Thanh Khâu Hồ Tộc là Đại Hoang yêu tộc một nhánh, mà năm đó Bạch Trạch thống lĩnh Yêu Tộc Thiên Đình ngàn vạn yêu quân, Thanh Khâu Hồ Tộc đương nhiên cũng ở chính giữa liệt kê, cho nên dù là Tô Quân Phong sinh ra tại Đại Hoang Mạt Kỳ, cũng không trùng tuyến qua Yêu Tộc Thiên Đình yêu quân, tự xưng một tiếng thuộc hạ cũng là không sai. . . Cũng có thể hiểu thành, Tô Quân Phong đây là đang vì chính mình trên mặt thiếp vàng.

Bạch Trạch quay đầu, ánh mắt chậm rãi quét trên chiến trường một chỗ thi thể, tang thương mà cơ trí trong con ngươi không khỏi hiện lên một tia đau khổ, qua hồi lâu mới nhẹ nhàng lắc đầu thấp giọng nói: "Không thể nói."

Bạch Trạch thiện tâm, từ trước đến nay Di Lý Phục Nhân, Đại Hoang thời đại liền cũng hai vị Thiên Đế tôn trọng, điểm này, đồng dạng là từ Đại Hoang thời đại gắng gượng qua tới Tô Quân Phong rất rõ ràng, cho nên giờ phút này nghe được Bạch Trạch nói "Không thể nói", trong lòng của hắc kinh ngạc sau khi lại có chút ngưng trọng, hắc quay đầu lại nhìn về phía Hắc Nhật Yêu Vương, phỏng đoán hắc đến là vị nào Đại Hoang Cự Kinh hậu nhân.

Cảm ứng được Tô Quân Phong ánh mắt, Hắc Nhật Yêu Vương quay đầu hướng hắc lộ ra chiêu bài thức tà mị mỉm cười, ngay sau đó, thân hình nhất động, bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh cách đó không xa Lục Tổ Tô Tâm Bá bên cạnh thân, nắm lên một thanh hắc vụ quần, rõ ràng không phải Phàm Phẩm huyết hồng dao găm liền hung hăng đâm vào hắc eo ố.

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người!

Lại còn có yêu dám ngay ở Bạch Trạch mặt hành hung?

"Khắc khắc kiệt. . ." Hắc Nhật Yêu Vương bứt ra phi tốc lui lại, trong miệng bên cạnh còn không ngừng phát ra so cú vọ ồn ào còn khó nghe cười quái dị, "Chỉ bằng các ngươi loạn thần tặc tử cũng dám thương tổn bốn vương, hết thầy đáng chết!"

Lục Tổ ngờ ngác vừa sờ bên hông, vào tay huyết hồng một mảnh, hai mắt tại chỗ liền đỏ, giậm chân bình bịch hóa thành một đạo thanh quang truy hướng về Hắc Nhật Yêu Vương, "Tiểu nhân hèn hạ, bốn tọa ăn ngươi!"

Hắc Nhật Yêu Vương lui lại một khoảng cách về sau, liền bất động, ôm hai tay một mặt tà mị nụ cười nhìn qua nổi giận xông lại Lục Tổ.

"Ai. . ." Mắt thấy Lục Tổ liền phải đuổi tới Hắc Nhật Yêu Vương, Đại Trạch bên trên Bạch Trạch lại thấp giọng thờ dài một hơi, nhẹ nhàng ngẩng đầu một cái, một đạo sáng chói như Ngân Hà tinh quang tước hết một bước cầm Hắc Nhật Yêu Vương bao vây lại.

Nổi giận Lục Tổ đâm vào tinh quang khoác lên thân hình nhất thời liền bay ngược ra ngoài, chỉ tức giận "Oa oa" kêu to lại không đã thương được tinh quang che đầy bên trong Hắc Nhật Yêu Vương.

Tinh quang che đầy bên trong Hắc Nhật Yêu Vương thấy thế, hài lòng quay đầu hướng Bạch Trạch nói ra: "Không tệ, quân sư quả nhiên trung thành tuyệt

đôi, bốn vương năm đó không nhìn lầm người, thật tốt hầu hạ bốn vương, bốn vương trở lại Đế Vị ngày, nhất định trùng trùng điệp điệp có cùng!"

Đại Tổ Tô Quân Phong nghe không hiểu những này hồ ngôn loạn ngữ, hẳn chỉ là phần nộ lần nữa hướng Bạch Trạch liền ôm quyền nói: "Quân Sư Đại Nhân, ngài cái này đến là cái gì ý tứ?"

Bạch Trạch chỉ là lắc đầu, "Không thể nói cũng là không thể nói. . . Hắc Nhật, người hôm nay tới Thanh Khâu đến là muốn làm cái gì?"

Hắc Nhật Yêu Vương neho lại hẹp dài con người, cười ha hả nói khê: "Thật cũng không cái đại sự gì, chỉ là Thanh Khâu bên trong có phản nghịch động thuộc về bốn vương đồ vật, bốn vương đến đây chém giết phản nghịch, thuận đường thu hồi bốn vương đồ vật."

"Người đồ vật?" Bạch Trạch trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, "Thanh Khâu bên trong có cái gì là người đồ vật?"

Hắc Nhật Yêu Vương chậm rãi nói ra: "Bốn vương năm đó ban cho Tô Đất Kỳ Đệ Cừu đuôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo

Chương 27: Tiên Thiên Đại Viên Mãn

Trở về trang sách

Năm đó? Ban cho? Tô Đất Kỳ? Đệ Cừu đuôi?

Câu nói này lượng tin tức có chút lớn, Thanh Khâu Lục Tổ đầu đầu có chút không xoay chuyển được tới.

Ngược lại là có yêu tộc từ điển sống danh xưng Bạch Trạch neho mắt lại suy nghĩ chỉ chớp lát, liền giật mình gật đầu nói: "Thì ra là thế. . . Nhưng là người làm sao cũng không nên dùng loại phương thức này a?"

Hắc Nhật Yêu Vương một mặt "Bất đắc dĩ" mở ra tay, "Người cảm thấy bốn vương nếu không đem cái này ỏ tao, Hồ Ly đánh đau, liền trực tiếp đến cửa nói với bọn họ uy, đem các người nhà Đệ Cừu Tổ Mạch giao cho bốn vương, đó là bốn vương năm đó ban cho các người đồ vật, hiện tại cái kia trả lại bốn vương, bọn họ có thể hay không làm bốn vương là thiếu thông minh đây?"

Lời này nghe không có tâm bệnh.

Nhưng là Bạch Trạch lại quét mắt một vòng trên chiến trường này một chỗ thi thể, liền không thể nào hiểu được Hắc Nhật Yêu Vương đối với "Đánh đau" cái này hai chữ mà là thế nào định nghĩa. . . Người cái này đều nhanh Tương Thanh Khâu Hồ tộc đánh chết được rồi?

Trên thực tế, Thanh Khâu Hồ Tộc hôm nay nếu là không có sáu vị lão tổ chống đỡ tràng tử, Thanh Khâu khối này vạn năm Kim Tự Chiêu Bài cũng thật xem như nện: Tộc trưởng bị giết, tộc nhân bị tàn sát hơn phân nửa, Tổ Mạch truyền thừa không gánh nổi, Thanh Khâu Hồ Tổ trong nháy mắt liền phải từ Bắc Minh tiểu bang Đình Cấp Hào Môn lưu lạc làm tam lưu gia tộc!

Từ một cái nhân vật phản diện Yêu Vương góc độ xem Hắc Nhật Yêu Vương, hôm nay tấn công Thanh Khâu thất bại cũng thật không phải chiến tội, chỉ có thể trách hẳn tích súc vẫn là quá nhỏ bé, không biết Thanh Khâu còn có sáu vị Đại Hoang lão tổ tồn tại.

Cửu Châu thời đại mở ra về sau, đại địa bên trên sở hữu tiên cảnh trở lên tiên nhân cùng đại yêu bởi vì kiêng kỵ Thiên Kiếp, bế quan bế quan, ngủ say ngủ say, toàn diện ảm đạm không ra, tạo thành rất nhiều Cửu Châu mở ra về sau mới bước lên con đường tu hành tu sĩ cùng Tiểu Yêu thật cho là Cửu Châu mạnh nhất là Tề Thiên.

Hắc Nhật Yêu Vương tuy nhiên Kinh Tài Tuyệt Diễm, thực lực mạnh mẽ đến đủ để vượt cấp giết địch, nhưng dù sao cũng là gần nhất hai trăm năm mới thành thành tựu yêu quái, không biết Thanh Khâu Lục Tổ tồn tại cũng rất bình thường.

Thanh Khâu Lục Tổ nghe không hiểu Bạch Trạch cùng Hắc Nhật Yêu Vương đối thoại, chỉ nghe được bọn họ nhắc lên nhà mình Đệ Cừu Tổ Mạch, Đại Tổ Tô Quân Phong tại chỗ liền minh xác tỏ thái độ nói: "Quân Sư Đại Nhân, không phải ta Thanh Khâu Hồ Tộc không cho ngài mặt mũi này, mà chính là Hắc Nhật tiểu nhi lần yêu quá đáng, muốn Tổ Mạch, nhất định không khả năng!"

Từ trong miệng hắn đều phun ra "Lần" cái chữ này, đủ thấy trong lòng của hắn biệt khuất.

Ngắm lại cũng xác thực rất biệt khuất, ngồi trong nhà Họa từ Thiên Hàng là cảm giác gì bọn họ hiện tại cũng là cảm giác, càng biệt khuất là rõ ràng bọn họ sáu cái ai cũng có thể một bàn tay đánh chết kẻ cầm đầu Hắc Nhật Yêu Vương, lại đột nhiên nhảy ra một cái địa vị, bối phận cùng thực lực đều có thể ép tới bọn họ sáu cái không ngóc đầu lên được tới Bạch Trạch, sừng sốt rất không nói đạo lý bảo vệ Hắc Nhật Yêu Vương!

Tình huống như vậy còn muốn để bọn hắn đem Tô Mạch giao cho Hắc Nhật Yêu Vương? Nằm mơ!

Hắc Nhật Yêu Vương nghe vậy cười lại hướng Bạch Trạch buông tay, "Người xem, bốn vương không sai nói sai a?"

Nhất chiến chết nhiều như vậy yêu, Vô Thiên Động gần Vạn Yêu quân tại sau cùng Lục Tổ đại khai sát giới phía dưới đều hao tổn hơn phân nửa, hắn lại còn cười được, hơn nữa còn cười đến gọi là một cái quyền Cuồng Tà mị, phách lối bá đạo, không kiêng nể gì cả, mặc kệ người nào gặp đều muốn vung mạnh mẽ hai tay đem hắn tất thành đầu heo!

Thanh Khâu Lục Tổ gặp hắn nụ cười trên mặt, hận đến răng đều nhanh cắn nát, quả muốn đem hắn nhấn đến hầm cầu bên trong tươi sống chết chìm!

Bạch Trạch gặp cũng là sầu đến thật ngửi xoay người quăng xuống một câu "Ta không biết con hàng này" liền đi, nhưng hắn không thể, than thở gãy dựa hồi lâu, mới bắt đầu đi Tô Quân Phong truyền âm

Tô Quân Phong cau mày nhìn lại tính tình nghe, không có qua mấy hơi, cũng không biết hắn nghe được cái gì, bỗng nhiên giật nảy cả mình đột nhiên quay đầu tròn mắt hốc mồm nhìn về phía Hắc Nhật Yêu Vương.

Hắc Nhật Yêu Vương gánh chịu hai tay, cười lạnh nói: "Biết bốn vương là ai? Thông minh một chút, thành thành thật thật đem Đế Cửu Tô Mạch giao cho bốn vương, lại tiến hơn ngàn mà tám trăm cái Sừng Cơ cho bốn vương bớt giận, bốn vương liền lòng từ bi tha thứ các người hôm nay tội chết!"

Có lẽ là bởi vì Hắc Nhật Yêu Vương lời nói này cùng Tô Quân Phong trong tưởng tượng chênh lệch quá lớn, trong mắt của hắn vẻ kinh hãi lập tức liền nhạt rất nhiều, quay đầu lại bờ môi nhúc nhích, tựa hồ là đang cho Bạch Trạch truyền âm nói cái gì.

Lần này chấn kinh đối lại Bạch Trạch, nó trừng lớn hai tròng mắt nhìn xem Tô Quân Phong nói: "Tô tỷ mà thật vẫn còn ở? Người chắc chắn chứ?"

Tô Quân Phong gật đầu.

Bạch Trạch thấy thế cũng gật đầu nói: "Vậy ta ngược lại là thật không tốt bao biện làm thay, người bây giờ liền đi xin chỉ thị Tô tỷ mà a. . . Cảm tạ đối với người nói chuyện còn nguyên vẹn đặt cho nàng, ta nhớ nàng sẽ rất muốn gặp Hắc Nhật."

Nói ra chỗ này, Bạch Trạch cũng thật dài buông lỏng một hơi, hắn là thật không am hiểu làm loại này giết người khác tộc nhân, còn mạnh hơn đoạt người khác Tô Sản bản thủ sự tình.

Cùng người hiền lành Tô Trường Thanh một dạng, Bạch Trạch tính tình cũng rất là nổi danh hiền hoà thiện lương, điểm này, từ hắn xuất hiện đến nay luôn luôn tự xưng "Ta", mà không phải cái gì cao cao tại thượng "Bổn tọa", "Bản tôn", "Bản Yêu thần" liền có thể thấy được, tuy nhiên hắn mới là bây giờ yêu tộc bên trong có tư cách nhất tự xưng những trường giả này, cường giả!

Tô Quân Phong nghe vậy lần nữa ôm quyền hướng hắn thi lễ, quay người bay vào Thanh Khâu.

. . .

Giới Trong Giới bên trong, "Chín mạng" Tô Bắc cuối cùng "Ra nòi".

Nóc một đề lộ, trong đình Tô Bắc liền nhảy lên một cái, nhảy ra Cửu Châu Đình liền giống như cái Thụ Đại Hùng một dạng ôm thật chặt lại "Đại Hoàng", gào khóc, "Oa oa, Đại Hoàng ta đau quá a, oa oa, người cái không có nghĩa khí gia hỏa, oa oa oa, vậy mà không giúp ta!"

"Đại Hoàng" cười ha hả nâng lên móng vuốt vỗ vỗ Tô Bắc bả vai, "Không khóc không khóc, Cầu Oa người thế nhưng là nam tử hán, nam tử hán đồ máu không đỏ lệ, người bây giờ lại không đỏ máu, cũng đừng rơi lệ, tỷ tỷ người xem sẽ không thích người."

Đứng tại Cửu Châu Đình bên cạnh Tiểu Hồ mà che miệng cười trộm, ánh mắt liếc liếc một chút Cửu Châu Đình bên trong, quả không phải vậy, hoàn toàn Nhất Đình tinh khiết Thái Dương Chân Hóa một tia mà đều không lưu lại, đều bị Tô Bắc cho hấp thu, trong bụng nàng hơi giật mình không khỏi thầm nghĩ: "Không hổ là mạnh nhất Tiên Thiên Độc Dương, nhục thân nguyên thần không có chút nào tu vi đều có thể cầm cái này Nhất Đình đủ để cầm Chân Tiên giai cường giả luyện chết tươi Thái Dương Chân Hóa cho hấp thu trống không. . . Hắn sẽ không thật khắc lão bà a?"

"Oa oa. . . Tỷ tỷ lại không ở chỗ này. . .", Tô Bắc khóc lâm bầm một câu sau khi buông ra Đại Hoàng, trên mặt còn mang theo to như hạt đậu nước mắt nhìn thấy "Đại Hoàng" hỏi: "Người thật sự là Đại Hoàng?"

"Đại Hoàng" tâm lý mờ mờ, biết không có thể giả bộ, giả bộ không phải bị Tô Bắc nhìn ra sơ hở, hắn cùng Đại Hoàng ở chung vài chục năm, quá quen thuộc Đại Hoàng, "Bản lão gia không phải Đại Hoàng là ai? Cầu Oa người ăn quá nhiều não tử hư mất? Ừ. . . Nữ nhân, người có thể hay không cho Cầu Oa tìm kiện mà y phục, hắn tổng dạng này để trần cũng không phải vấn đề a!"

Tô Bắc nghe vậy cúi đầu xuống, mới phát hiện chính mình toàn thân trên dưới vậy mà đều nhẵn bóng, gương mặt lúc ấy liền "Vù" lập tức đỏ đến như là đất khi đến, vội vàng ngồi xổm xuống rút lại thân thể thét to: "Tiểu Tỷ Tỷ người không thể xem, không thể xem, xem muốn đau mắt hột!"

"Ha ha ha. . ." Tiểu Hồ mà cuối cùng nhìn không được bộc phát ra một trận như chuông bạc tiếng cười, "Người còn nhỏ. . . Ha ha ha. . . Nó gia xem

không hội trường lỗ kim!" "

Tô Bắc khẩn trương, một bên nỗ lực kéo quá lớn vàng che khuất chính mình, một bên tức hỏn hển kêu lên: "Tiểu Tỷ Tỷ ngươi không phải người tốt, khi dễ ta!"

Gặp Tô Bắc thật gấp, Tiểu Hồ mà chỉ có thể dùng sức nín cười, cũng nghiêm túc nói ra: "Được rồi được rồi, này Nô gia không cười, ngươi chờ một chút, Nô gia cái này đi cho ngươi tìm y phục."

Nói đúng không cười, nhưng nàng quay người lại hai vai liền không ngừng run run, phân minh vẫn là tại cười.

Tiểu Hồ mà rời đi, "Đại Hoàng" mới hỏi Tô Bắc nói: "Cầu Oa, ngươi bị chữ lâu như vậy, có hay không cảm giác được thân thể có biến hóa gì a?"

Tô Bắc nâng lên hai tay nhìn xem, "Há, giống như thay đổi Bạch, còn thay đổi trượt, Ha-Ha, giống như tỷ tỷ tay một dạng đẹp mắt."

Trên thực tế, hần hiện tại không chỉ là da thịt thay đổi Bạch, thân thể còn rất dài kỷ trà cao tác, cũng cường tráng mấy phần, nhìn qua phi thường cân xứng; khuôn mặt hình dáng cũng lập thể rất nhiều, tuy nhiên nhìn qua cùng trước đó không kém nhiều, nhưng lại nhiều mấy phần thư hùng khó phân biệt tuần mỹ vị đạo. . . Nhìn kỹ, vậy mà cùng Thanh Khâu bên ngoài Hắc Nhật Yêu Vương có mấy phần giống nhau.

Giờ phút này Tô Bắc, cùng trước đó cái kia gầy như que củi, đầu nặng chân nhẹ đầu củi cái cơ hồ tương như hai người, chỉ cần mặc vào đơn giản quần áo, liền có thể có một cỗ cuộc sống xa hoa trọc thể giai công tử phong phạm!

Giai đoạn thấp thô tục dưới cấp bậc Tiểu Khất Cái lại một lần nữa toàn phương vị tiến hóa, hướng về cao đoạn xa hoa cao cấp thật to bước ra một bước.

"Đại Hoàng" nghe hiển nhiên không phải cái này, nó hướng Tô Bắc trợn mắt trừng một cái, chính mình nâng lên móng vuốt gác qua Tô Bắc trước ngực, sau đó rút vào một đạo linh khí tại Tô Bắc trong cơ thể lặc lư một vòng, sau đó thu hồi móng vuốt nói: "Huyết nhục cốt tủy tinh khiết không tí vết, Toàn Thân Kinh Mạch tấn thông. . . Chúc mừng ngươi Cầu Oa, ngươi cứ như vậy dễ dàng nhảy lên vị tiên thiên đại viên mãn cao thủ!"

Siêu phạm giai chủ yếu tu hành nhiệm vụ cũng là Đả Thông Kinh Mạch, Hậu Thiên Cảnh đã thông Thập Nhị Chính Kinh, hình thành trong cơ thể Tiểu Chu Thiên, để cho chân khí có thể thông thuận vận chuyển tới tứ chi bách hải, Tiên Thiên Cảnh đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch, cũng chính là Thể Tục trên giang hồ truyền lưu thể gian đả thông Nhâm Đốc Nhị Mạch, chính là muốn cầm cự thân Tiểu Chu Thiên cùng ngoại giới kết nối đứng lên, hình thành Đại Chu Thiên, để cho linh khí từ tự thân mỗi một cái Huyệt Khiếu tràn vào trong cơ thể, cọ rửa nhục thân tạp chất đồng thời thật to tăng tốc chân khí bản thân khôi phục tốc độ. . .

Tiểu Hồ mà dùng đủ để luyện chết Chân Tiên giai cường giả khủng bố Thái Dương Chân Hóa cho Tô Bắc Đoán Thể, trừ chuẩn bị cho Tô Bắc rất nhiều hần hiện tại còn cần không đến chỗ tốt bên ngoài, còn thuận đường đem hần nhục thân đẩy cao đến tiên thể độ cao, mà Toàn Thân Kinh Mạch câu thông chỉ là tiên thể yêu cầu thấp nhất, đổi thành Tu Hành Cảnh Giới, dĩ nhiên chính là Tiên Thiên Đại Viên Mãn.

Một đêm đi vào sau này, năm ngày đi vào Tiên Thiên Đại Viên Mãn, cái này muốn thả đến Cửu Châu Tu Hành Giới, tuyệt đối là có thể hù chết một mảng lớn thiên tài nghịch thiên tu hành tốc độ, nhưng so sánh hần trở thành Tiên Thiên Đại Viên Mãn chỗ tiêu hao này Nhất Đỉnh Thái Dương Chân Hóa cùng "Đại Hoàng" từng nói chỉ cần "Tô Bắc" nguyện ý liền có thể vừa bước vào Đại La, cái này tựa hồ lại không tính là cái gì.

Dài đẳng đẳng tu hành đường dài bước đầu tiên cùng một bước cuối cùng so sánh, đương nhiên là ngay cả trâu chín con trên thân một cọng lông cũng không bằng.

Lúc này Tô Bắc chú ý lực hiển nhiên không tại chính mình trở thành Tiên Thiên Đại Viên Mãn cao thủ trên, hai tay của hần bắt lấy "Đại Hoàng" khuôn mặt tách ra tới, chớp mắt to lệch ra tới lệch ra đi dò xét, hơi có một chút tuần mỹ gương mặt bên trên tràn ngập hoài nghi, "Ngươi thật sự là Đại Hoàng?"

"Đại Hoàng" nói thầm một tiếng "Hồng bet", biết mình vừa rồi tư thế lộ tẩy, nhưng lúc này lại không có cách nào lại dòi đi Tô Bắc chú ý lực, chỉ có thể mạnh miệng nói: "Cầu Oa ngươi ý gì? Thành Tiên Thiên Đại Viên Mãn liền không nhận huynh đệ?"

Tô Bắc không có mắc lừa, hần gãi gãi cái ột, xem "Đại Hoàng" ánh mắt càng ngày càng nghi hoặc, "Quái, ngươi trên lỗ tai có đi lên chúng ta đi bắt gà hoang lúc bị dả trư gặm vết sẹo, xác thực hần là Đại Hoàng không sai, nhưng ta làm sao lại cảm thấy ngươi không phải đâu?"

Cũng chính là hần hiện tại nhãn giới còn cạn, không phải vậy tuyệt đối sẽ hoài nghi Đại Hoàng có phải hay không bị hần đồ chơi cho đoạt xá. . . Cùng Đại Hoàng dùng chỉ có thể hiểu ý không thể nói truyền phương thức giao lưu vài chục năm, giữa bọn hần đã sớm quen thuộc đến không cần nhìn đối phương liền biết đối phương muốn nói cái gì cấp độ, cho nên dù là "Đại Hoàng" giả bộ giống như, cũng lừa gạt không Tô Bắc.

"Đại Hoàng" đứng ở trong tai, mặt ngoài vẫn như cũ bất nãn gào to, nhưng trong lòng thì âm thầm tinh táo, ám đạo tại "Tô Bắc" còn chưa hoàn toàn thức tỉnh trước đó, không thể quá nhiều tiếp quản thân thể, không phải vậy nếu là kích thích "Tô Bắc" sớm thức tỉnh, rất có thể liền sẽ tạo thành không tất yếu phiền phức.

"Đại Hoàng" chán ghét không tất yếu phiền phức, đặc biệt là tại nó xem thất lạc "Tô Bắc" xấu phách về sau, nó liền càng phát ra chán ghét không tất yếu phiền phức.

Một bên khác, Tiểu Hồ mà đứng tại một mặt chừng một người cao rơi xuống đất gương đồng trước mặt, lẳng lặng nghe xong Tô Quân Phong bẩm báo về sau, từ tốn nói: " trở lại nói cho Bạch Trạch đại nhân, Tiểu Quạ Đen tình cũng là cái tên giả mạo, không cần phản ứng đến hần!"

"Tên giả mạo?" Tô Quân Phong kinh ngạc nhìn qua Tô Thanh Huyền, "Có thể Quân Sư Đại Nhân tự mình xác nhận qua, này Hắc Nhật Yêu Vương trên thân thật có bệ hạ khí tức, mà lại năm đó Hắc Nhật Yêu Vương tới Thanh Khâu thời điểm, đại cô ngài cũng tiễn đưa qua hân một cỗ Thái Dương Chân Hóa a."

Tiểu Hồ mà nheo lại đẹp mắt vũ mị hạnh nhãn, giữa lông mày uy nghiêm tăng vọt, "Nha thờ ra, Tiểu Phong, tò mò vẫn rất mạnh sao? Chẳng lẽ người này Đoàn Thọ lão cha chưa kịp nói cho người biết, biết được quá nhiều là sẽ chết người?"

Tô Quân Phong dù sao cũng là sống mấy vạn năm lão yêu quái, sừng sốt bị Tiểu Hồ mà một tiếng "Tiểu Phong mà" dọa đến cái trán ứa ra mồ hôi lạnh, vội vàng giải thích nói: "Không phải không phải, đại cô ngài đừng suy nghĩ nhiều, chất nhi chỉ là muốn hỏi rõ ràng một điểm, dù sao cái kia Hắc Nhật Yêu Vương giết chúng ta hơn mấy trăm Nhi Lang, nếu là xác nhận hân không phải bệ hạ chuyển thế, chất nhi cũng tốt giết hân báo thù."

Trước gương đồng Tiểu Hồ mà hai mắt híp cũng chỉ còn lại có một đầu tuyến, khóe miệng còn bốc lên một vòng rất là rực rỡ nụ cười, "Nguyên lai người không chỉ là tò mò mạnh, lá gan cũng không nhỏ a. . ." Nói đến đây nàng hai mắt đột nhiên mở ra, quát lớn nói: "Hỗn trướng!"

"PHỐC", gương đồng bên kia Tô Quân Phong không chút do dự cho quỳ, đập lấy đầu yếu ớt nói ra: "Đại cô ngài lão nhân gia đừng nóng giận, chất nhi biết sai."

Tiểu Hồ mà con giận còn sót lại chưa tiêu, một cái rẽ hành ăn không chỉ tựa hồ là muốn xuyên thấu qua gương đồng đâm tại hân trên ót, "Người muốn chán sống có thể ăn Thạch Tín, có thể cắt cổ, cũng có thể tìm khóa cái cổ xiêu vẹo treo ngược, chỉ ít tiêu từ người chết còn có thể đi U Minh Chi Địa tìm cha người cáo cô nãi nãi hình. . . Lăn vào Đại Hoàng mật sự tình, một trăm cái người trời lại chết đều không chứa đầy một cái tro cốt ông!"

Còn có mặt khác năm cái Tiểu Vương Bát Đán, người nói cho bọn hân, chán sống hơn vị, đều tới cô nãi nãi chỗ này, cô nãi nãi cho bọn hân thống khoái, không có chán sống vị, liền thành thành thật thật tìm chỗ ngồi bệ quan, không có chuyện đừng khắp nơi Trang Lão sói vẫy đuôi!"

Tô Quân Phong dập đầu, ày ày nói ra: "Chất nhi minh bạch. . . Vậy sau này ta Thanh Khâu nhất tộc nên như thế nào đối đãi Hắc Nhật Yêu Vương?"

Máng cũng máng, Tiểu Hồ mà trong lòng khẩu khí này mà cũng thuận, liếc nhìn hân một cái từ tốn nói: "Nghe phong phanh trở ra có thể hay không?"

"Biết biết biết. . ." Tô Quân Phong gật đầu như gà con mổ thóc.

Tiểu Hồ mà ngẫm lại, đặc địa cường điệu nói: "Tận lực không nên cùng hân phát sinh xung đột, liền xem như phát sinh xung đột, cũng không thể giết hân, hân cái gì đều không đáng tiền, liền cái kia cái mạng đáng tiền, nếu ai dám giết hân, cô nãi nãi người đầu tiên xuất thủ làm thịt hân!"

Tô Quân Phong nghe vậy, trong nháy mắt lại ra một trán mồ hôi.

Hân lúc này thật nghĩ ôm Bạch Trạch hôn một cái, hô to một tiếng "Ngài liền ta người thân tổ tông."

Vừa rồi nếu không phải Bạch Trạch kịp thời xuất hiện ngăn lại bọn họ, bọn họ liền thật làm thịt Hắc Nhật Yêu Vương, tuy nói là Lão Lục động thủ, nhưng liền nhà mình vị này đại cô tính khí, bọn họ sáu cái một cái đều chạy không, toàn bộ đến thoát bên trên mười tầng da!

Hân không phải này năm cái bàng chi xuất sinh Tiểu Vương Bát Đán, cha hân là Tiểu Hồ mà ruột thịt cùng mẹ sinh ra thân đệ đệ, cho nên hân từ nhỏ đã bao nhiêu nghe qua một chút nhà mình đại cô bát quái, cũng loáng thoáng đoán được nhà mình đại cô tại sao phải hủy Đại Hạ Hoàng Triều nguyên nhân.

Chính là bởi vì biết, hân mới xuất phát từ nội tâm sợ hãi vị này danh truyền thiên cổ người thân đại cô. . . Một cái liền vì là thay hân mộ nam nhân ra một xấu miệng liền xuống ngoan thủ hủy đi khai thiên đệ nhất hoàng triều, trực tiếp dẫn phát Sơn Hải chung kết Kỳ Nữ Từ, ai biết người nào sợ hãi!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển thứ nhất tích thủy chi ân làm Dũng Tuyên tương báo

Chương 28: Về nhà

Trở về trang sách

Tô Bắc giấu sau lưng Đại Hoàng sột sột soạt soạt mặc vào Tiểu Hồ Nhi cho hân tìm đến y phục về sau, mới chịu lấy một tấm đồ thấm khuôn mặt không tình nguyện đi Đại Hoàng sau lưng đi tới.

Tiểu Hồ Nhi nhìn xem thay đổi quần áo mới Tô Bắc, minh mị con người trong nháy mắt sáng giống như hai bóng đèn liếc một chút.

Cái này không biết cái này hồ ly tinh là thế nào muốn, nằng cho Tô Bắc tìm đến, lại là một kiện mà màu đen long bào. . . Phần điều ngọc trác, ngũ quan lập thể tuần mỹ khuôn mặt, thon dài cân xứng đáng người, lại phối hợp trên người hắc màu đen kim ti câu bên cạnh ngũ trảo đoàn long bào, Kỳ Lân nuốt vàng giày, Ngà Voi khảm dạ minh châu Đại lung, Phong Thần Tuấn Lãng rồi tỉnh rồi mê!

Nàng chỗ này Giới Trong Giới vốn là Đại Hạ Đế Cung một bộ phận, cho nên Tô Bắc cái này một thân mà long bào, chính là đường đường chính chính Nhân Hoàng long bào, tài năng cùng kiêu dáng cũng là nhân gian cực phẩm, liền xem như một con chó mặc vào đều có thể làm nổi bật lên một chút quý tộc Uy Nghi!

Tiểu Hồ Nhi ánh mắt dần dần có mê ly xu thế. . . Nàng cuối cùng ở trên người hắc nhìn thấy một vòng cái kia đạo to lớn cao ngạo thân ảnh bóng dáng.

"Đại Hoàng" vậy" chắc chắn" sợ hãi thần phục, "Quả nhiên là người tốt vì lựa ngựa dựa vào cái yên a, Cầu Oa người mặc vào cái này thân thể mà còn có chút dạng chó hình người ý tứ đây!"

Tô Bắc không để ý nó, đi đến hai ánh mắt mị đến độ nhanh chảy ra nước Tiểu Hồ Nhi trước mặt, nhảy chân khua tay nói: "Ấy ấy ấy, Tiểu Tỷ Tỷ, người tiễn đưa ta lễ vật ta đều nhận, hiện tại có phải hay không cái kia tiễn đưa ta về nhà."

Tiểu Hồ Nhi hoàn hồn, yêu điểm trên khuôn mặt hiện lên thương cảm chi sắc, "Người cứ như vậy không muốn nhìn thấy Nô gia?"

Tô Bắc ngờ ngác, đáp lại nói: "Ôi, ta không phải ý tứ này a, dù sao chỗ này ngay tại ta nhà hậu viện, về sau ta nghĩ người nhanh như chớp mà liền đến á."

Thiếu niên khinh thường dừng, lại không biết Tiểu Hồ Nhi đã đợi hắc bao nhiêu năm tháng.

"Ừm, cũng thế." Tiểu Hồ Nhi giả bộ như giật mình miễn cưỡng cười vui nói, "Vậy người về sau cần phải thường đến xem Nô gia."

"Đó là nhất định phải, " Tô Bắc quay đầu quét mắt một vòng đầy khắp núi đồi thịt nướng trái cây, âm thầm nuốt một miếng nước bọt nói: "Chỉ cần Tiểu Tỷ Tỷ người không chê ta, ta mỗi ngày tới đều thành."

Một bên "Đại Hoàng" nghe được hai người bọn hắc đối thoại, vụng trộm thờ dài. . .

Tiểu Hồ Nhi sớm đã vẫn lạc, hiện tại nằng, chỉ là mượn nhờ Đế Cửu đuôi lực lượng bảo trụ một sợi tàn hồn, một sợi nhất định phải dựa vào thời gian dài tại Đế Cửu đuôi bên trong chìm người nào mới có thể duy trì lại không tiêu tán tàn hồn.

"Đại Hoàng" suy đoán, nằng sở dĩ có thể tại Tô Bắc khẽ dựa gần Tổ Mạch liền phát hiện hắc, hắc là nằng cho mình thiết lập "Tô Bắc khí tức tỉnh lại" hình thức, chỉ cần nguyên bản là thuộc về Tô Bắc Đế Cửu đuôi cảm ứng được Tô Bắc khí tức, nằng tàn hồn liền có thể lập tức từ cấp độ sâu trong ngủ mê tỉnh lại.

Nàng lần này thức tỉnh, lên dây cót tinh thần tiếp Tô Bắc thời gian dài như vậy, đã là tàn tật hồn nguyên khí, lại mấy lần vận dụng Cửu Vĩ lực lượng, tiêu hao rất nhiều, chỉ sợ Tô Bắc vừa rời đi cái này Giới Trong Giới, nằng nhất định phải tiến vào Cửu Vĩ chỗ sâu ngủ say, uẩn dưỡng tàn hồn.

Tô Bắc đi lần này, không biết năm nào tháng nào mới có thể gặp lại nằng.

. . .

Tiểu Hồ Nhi một mực đem Tô Bắc cùng "Đại Hoàng" đưa đến Tô Bắc tới cái chỗ kia, tuy nhiên nếu vô luận là Giới Trong Giới một cái kia nơi hẻo lánh nằng đều có thể đưa Tô Bắc trở lại.

Không biết đây hết thảy Tô Bắc còn đang vì lập tức liền muốn về nhà nhảy cẫng, còn hí ha hí hửng leo đến một cây đại thụ bên trên lấy xuống một cái thịt vịt nướng ôm vào trong lòng, nói là cho Tô Thanh Huyền đóng gói, hồn nhiên không có chú ý tới Tiểu Hồ Nhi cùng "Đại Hoàng" sắc mặt đều càng ngày càng âm trầm.

Trước khi đi, Tiểu Hồ Nhi bỗng nhiên hướng Tô Bắc giang hai cánh tay, ánh mắt mong lung, nụ cười réo rất thảm thiết, "Ta hoàng, Tiểu Hồ Nhi ngay ở chỗ này chờ người, chờ người lần nữa quần lâm 33 Trọng Thiên ngày đó!"

"Cái gì?" Tô Bắc mộng bức.

Tiểu Hồ Nhi nhưng là không quan tâm một tay lấy Tô Bắc ôm vào trong ngực, nằng hai tay quấn như thế gấp, tựa hồ là muốn đem Tô Bắc ấn vào trong cơ thể nằng, lại tựa hồ là sợ Tô Bắc đi lần này cũng là vĩnh biệt. . . Nàng nỗ lực ngẩng đầu lên, đẹp mắt mình mị trong hai con ngươi tuôn ra giọt giọt thanh tịnh trong suốt nước mắt, xẹt qua nằng tái nhợt da thịt, tựa như là Tuyết Liên bên trên nhấp nhô giọt sương.

Tô Bắc có chút thờ không nổi mà đến, nhưng hắc cũng không biết vì sao, hắc lúc này nói đúng là không nằng lại nằng buông tay lời nói, phía trong lòng cũng không biết vì sao liền đồ đặc hoảng, cái mũi còn có chút mũi nhừ. . .

Một bên "Đại Hoàng" cũng hiếm thấy không có đối với Tiểu Hồ Nhi làm im lặng thủ thế, nó cứ như vậy lẳng lẳng nhìn xem bọn họ, cái gì đều không nói.

Cái này một cái ôm ấp là dài như vậy, thẳng đến Tô Bắc khuôn mặt đều bởi vì thiếu dưỡng mà đỏ bừng lên thì Tiểu Hồ Nhi mới buông hai cánh tay ra.

Lại nhìn Tô Bắc thì trên mặt nằng réo rất thảm thiết chi sắc đã tan thành mây khói, lại treo lên lúc trước này ngoài nhìn Nhất Tiểu Bạch Mị Sinh khuynh thế

nụ cười, "Tiểu Nam Nhân, cùng Nô gia nói tạm biệt đi!"

Não tử còn có chút mộng Tô Bắc "A" một tiếng, hướng Tiểu Hồ Nhi khua tay nói: "Tiểu Tỷ Tỷ gấp lại."

Tiểu Hồ Nhi cũng cười hướng Tô Bắc phát phát tay, "Gấp lại."

Mặt nàng Bạch như mỡ đồng thon dài ngọc thủ nhẹ nhàng tại Tô Bắc trước người vạch một cái, không trung bỗng xuất hiện một đầu giống như Tô Bắc trên không ở giữa vết nứt, ngay sau đó nàng lại vung tay lên, một cổ chói mắt bạch quang cuốn lên Tô Bắc liền bắn vào vết nứt không gian bên trong.

Tô Bắc sau khi đi, "Đại Hoàng" nghiêng đầu, "Người vì sao không nói cho hắn?"

Tiểu Hồ Nhi nhìn qua vết nứt không gian, ánh mắt có chút mê ly, "Nói cho hắn biết. . . Lại có thể như thế nào đây?"

"Đại Hoàng" lại thở dài một hơi, "Cửu Vĩ. . . Hắn là sẽ không cần, người xem có thể hay không mượn nhờ Cửu Vĩ lực lượng chuyển tu Quỷ Tiên, có câu nói là dương cực âm sinh, hắn chính là dương cực, người nếu có thể từ hắn lực lượng bên trong sinh ra âm đến, người liền có thể thành tựu mạnh nhất sau này chí âm. . . Người hiểu."

Nói xong, hắn có thâm ý khác xem Tiểu Hồ Nhi liếc một chút.

Tiểu Hồ Nhi ánh mắt sáng lên, trong nháy mắt liền không mê ly, phi thường ngốc manh hỏi: "Sẽ không bị hắn khác?"

"Đại Hoàng" cười ha ha một tiếng, "Bản lão gia có thể cái gì đều không nói. . . Đi, hi vọng lần sau gặp, người lại là bộ này không cáo không quý bộ đáng."

Tiểu Hồ Nhi khom người: "Cung kính đại nhân."

"Đại Hoàng" gật đầu một cái, thả người nhảy vào vết nứt không gian bên trong.

. . .

Thanh Khâu bên ngoài.

Từ Thanh Khâu trở về Tô Quân Phong xem cũng không đang nhìn Hắc Nhật Yêu Vương liếc một chút, bay thẳng đến Bạch Trạch đi qua thi lễ sau khi hướng về hắn truyền âm.

Bạch Trạch chỉ nghe được một nửa, liền không nhịn được trả lời: "Tô tỷ mà thật sự là nói như vậy?"

Tô Quân Phong gật đầu, "Đại sự như thế, thuộc hạ sao dám lừa gạt Quân Sư Đại Nhân? Nàng lão nhân gia còn truyền xuống pháp chỉ, ngày sau phạm là Thanh Khâu bên trong yêu, gặp được Hắc Nhật Yêu Vương tất cả đều nhường bộ lui binh, không được thương tổn tính mạng hắn, nàng lão nhân gia nói hắn cái gì đều không được Tiên giấy, liền cái kia cái mạng đáng tiền nhất."

Bạch Trạch có thể trở thành Đại Hoàng Yêu Tộc Thiên Đình ngàn vạn yêu quân quân sư, bằng không phải hắn thực lực, mà chính là hắn Đại Trí Tuệ, là lấy hắn nghe xong Tô Quân Phong lời nói liền biết hắn nói là nói thật, chỉ ít Tô Đất Kỷ xác thực đối với hắn như vậy nói.

Về phần sự thực là không phải thật sự như Tô Đất Kỷ nói tới như vậy, Bạch Trạch có chính hắn phán đoán.

Hắn quay đầu ngưng thực Hắc Nhật Yêu Vương, tang thương trong con người nổi lên sáng chói tinh quang, hình như có vô tận tinh hà tại trong mắt hắn biến ảo.

Hắc Nhật Yêu Vương cũng phát giác sự tình có biến hóa, cổ già bộ uy nghiêm quát to: "Bạch Trạch, người có ý tứ gì? Chẳng lẽ lại người còn muốn vi phạm bốn vương ý chỉ?"

Đối với hắn hết lớn, Bạch Trạch phản ứng là như vậy.

"Ha ha. . ."

Bạch Trạch khẽ cười một tiếng, trong tiếng cười lại có như trút được gánh nặng một trong, sau đó, quay người quấy đuôi một cái, hất ra chân đạp sóng mà đi.

Hắc Nhật Yêu Vương một mặt mộng bức.

Bên này, Tô Quân Phong quay đầu cầm Tiểu Hồ Nhi pháp chỉ truyền đạt cho hơn Ngũ Tổ về sau, quay đầu quét qua chiến trường sở hữu đồng dạng là một mặt mộng bức Thanh Khâu Hồ Yêu, quát lớn nói: "Còn lằng lằng làm cái gì? Chờ lấy Hắc Nhật đại vương mời các người ăn cơm? Quét dọn chiến trường, nên trở về nhà bế quan về nhà bế quan, nên trở về nhà tiếp lão bà con non về nhà tiếp lão bà con non, về sau không có đại sự đừng mù gạo to!"

Hắn cái này Đại Tổ nên được cũng không dễ dàng a, làm mưa làm gió không có hắn phần, cũng hắc oa hắn tay đưa ra phía trước, run một lần lão tổ uy phong liền giống như như chơi hội.

"A" một đám Thanh Khâu Hồ Yêu tuy nhiên không hiểu, tuy nhiên không cam lòng, nhưng nhà mình vị này không biết là này bối phận, nhưng khẳng định

so cửa tầng lầu còn Cao Lão tổ đều lên tiếng, lại không hiểu biết không cam lòng cũng chỉ có thể thành thành thật thật quét dọn chiến trường.

Hắc Nhật Yêu Vương gấp, nổi giận khua tay cái kia cán huyết điểm họa kích nhào về phía trên chiến trường rất nhiều Thanh Khâu.

Tô Quân Phong quay đầu lại, không kiên nhẫn vung lên tay áo, "Nghe lời, đừng làm rộn."

"Bành", nhào lên Hắc Nhật Yêu Vương liền đâm vào một bức không thể phá vỡ cương thiết trên tường thành, máu mũi liền giống như suối phun giống như phun ra xa xưa.

Chúng Hồ Yêu thấy thế mừng rỡ, nhao nhao chỉ Hắc Nhật Yêu Vương cười to.

"Ha ha ha. . ."

"Mau nhìn cái kia ngu xuẩn so, còn mẹ nó Yêu Vương? Ta nhỏ vào!"

"Tôi a, bản đại thiếu liền đứng ở chỗ này, có gan ngươi tới giết bản đại thiếu a. . . Ôi, bản đại thiếu nói sai, tạp mao điều vậy đến loại, chỉ có trứng đi!"

"Thất Đế cao kiến, tuy nhiên tên này là chỉ công chim, vậy đến trứng trứng?"

"Lục ca nói là, là tiểu đệ mất vụng về, không có phân ra tên này là đực là cái tôi."

Hắc Nhật Yêu Vương nhìn thấy gần trong gang tấc, cơ hồ muốn đem ngón tay đều đâm chọt trên mặt mình rất nhiều Hồ Yêu, sắc mặt xanh lét một trận mà Bạch một trận, tốt nửa ngày, mới hai mắt đỏ như máu ngẩng đầu nhìn qua lẳng không Lục Tổ từng chữ nói ra này sinh ác độc nói: "Chờ đợi, bản, vương, nặng, chờ, để. . ."

Tô Quân Phong nhìn cũng chưa từng nhìn hấn liếc một chút liền không kiên nhẫn cắt ngang, "Được rồi được rồi, ngươi muốn thật có thể leo lên Thiên Đế Chi Vị, ta Thanh Khâu Hồ Tộc tự động cắt cổ được rồi?"

Bị đánh gãy quyết tâm Hắc Nhật Yêu Vương sững sờ, nghĩ thầm cái lão hồ ly này làm sao cái phản ứng này? Chẳng lẽ hấn không tin chính mình thân thể?

Hấn vừa giận vừa vội, bay lên hét lớn: "Bốn vương chính là Đại Hoang yêu tộc Thiên Đế. . ."

Tô Quân Phong lại phát tay cắt ngang, "Biết biết, ngươi là Thiên Đế chuyển thế nha, nhất định phải giết đến tận cửu thiên, đổi mặt tiên Sát Tiên, Ngộ Phật Sát Phật cái thể cường già đi!"

Hắc Nhật Yêu Vương một mặt mòng bức.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Nhất Quyền Đả Tử Tượng

Dài dằng đặc sau một đêm, dài dằng đặc một ngày rốt cục cũng phải đi qua. . .

Tô Thanh Huyền tự tại Hắc Nhật Yêu Vương trong miệng nghe được hấn lần này tấn công Thanh Khâu một là vì giết thu được thứ chín tổ mạch truyền thừa người, hai là vì cướp đi thứ chín tổ mạch sau khi, tâm tình liền vẫn là bất an, thấp thỏm, tan vỡ, trở lại Cửu Vĩ phủ sau, nàng cũng vẫn nằm ở lo lắng lo lắng, mất ăn mất ngủ, đứng ngồi không yên trạng thái.

Nàng đang các loại, chờ sáu vị Lão tổ Thượng Môn đến hỏi dò Tô Bắc ngã xuống đất là chuyện gì xảy ra.

Trên thực tế, Thanh Khâu lục tổ cũng xác thực phi thường nghĩ đến Cửu Vĩ phủ gặp gỡ Tô Bắc cái này kẻ cầm đầu. . . Nhưng bọn họ không dám tới, trước có chính mình Lão tổ truyền xuống "Thanh Khâu có thể diệt, Bắc Minh có thể hủy, Tô Bắc không thể vẫn" "Khuếch đại" pháp chỉ, sau lại có nàng lão nhân gia phát ra bưu đối với bọn họ nghiêm khắc răn dạy, bọn họ nơi nào còn dám tới? E sợ cho lại va vào cái gì đòi mạng "Đại Hoang mặt sự tình".

Đừng xem bọn họ mỗi một người đều đầy này tổ, này tổ danh hiệu, nhưng ở Tiểu Hồ nhi cùng Bạch Trạch cái này đẳng cấp Đại Hoang cự kinh trước mặt, bọn họ đều cùng coi trường chơi quá gia gia Hùng hài tử không có gì khác nhau.

Bởi vậy Tô Thanh Huyền ở Cửu Vĩ phủ chờ mãi, các loại trông mòn con mắt, nhìn xuyên Thu Thủy, cuối cùng đợi được nhưng là. . . Nhảy nhảy nhót nhót dẫn đại hoàng về nhà đến Tô Bắc.

Nói thật, Tô Thanh Huyền đang nhìn đến không coi ai ra gì nhảy vào phòng khách Tô Bắc giờ, trong miệng suýt chút nữa nhảy ra một câu "Từ đầu tới tuần tú thẳng nhóc" đến, vẫn là nhìn thấy Tô Bắc phía sau phun ra lưỡi dài đầu đại hoàng, mới lảng miến cường cầm câu nói này nuốt trở vào.

Nàng là thật không nhận ra cái này ăn mặc long bào, đẹp trai cho nàng đều muốn thổi sáo anh chàng đẹp trai là chính mình cái kia lời thôi lệch thề, tướng mạo chỉ có thể miễn cưỡng xem như là có chút tiêu Thanh tú em trai.

Không chỉ là hấn, Cửu Vĩ phù nhiều như vậy hạ nhân cũng không một cái nhận ra Tô Bắc đến, xem cửa lớn người hầu nếu không là nhận ra đại hoàng, đều chuẩn bị ngăn lại không coi ai ra gì đi đến xông mặc cho bắc.

Da dẻ trắng, biến bóng loáng, thân hình biến cao, biến cân xứng, ngũ quan biến đoan chính, biến lập thể. . . Sờ mặt cũng không lớn như vậy biến hóa chứ? Chuyện này quả thật chính là đại biến người sống à!

"Tỷ tỷ tỷ tỷ, xem ta mang cho ngươi cái gì trở về." Tô Bắc không chút nào thân là đầu sỏ hung thủ, sờ mặt cuồng ma giác ngộ, nhắc theo một con vịt nướng liền vô cùng phấn khởi hướng về Tô Thanh Huyền bên người nhĩ tập hợp.

"Chờ đã. . ." Tô Thanh Huyền có chút mơ hồ, một cái tay nhấn ở Tô Bắc, một cái tay khác hãy cùng nữ sắc như sói ở Tô Bắc trên mặt sờ loạn, "Ồ? Tại sao không có? Cái này không thể nào à?"

Tô Bắc không quen bị người như thế sờ, giãy giụa lùi về sau, "Ngươi làm gì thế?"

"Đừng nghịch!" Tô Thanh Huyền vô tình trấn áp hấn giãy dụa, sờ soạng nửa ngày đều không tìm thấy nàng tương tượng mặt nạ da người sau đơn giản đổi thành hai cái tay nắm bắt Tô Bắc gò má dùng sức lôi kéo, "Lẽ nào. . . người mặt là thật sự?"

Tô Bắc đau đến nước mắt đều đi ra, bỗng nhiên nghe được câu này trong lòng nhất thời rất là oan ức, vừa nhĩ dùng sức đánh Tô Thanh Huyền tay, vừa nhĩ tức giận kêu lớn: "Ta mặt không phải thật sự còn có thể là giả? Nhẹ chút nhẹ chút, thật làm!"

Tô Thanh Huyền buông tay, tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi, "Ngươi làm sao biến thành như vậy?"

Tô Bắc bùm mặt, lùi về sau một bước, cảnh giác nhìn chính mình tỷ tỷ, như thực chất đáp: "Bị hòa thiêu."

Tô Thanh Huyền: ". . ."

Cũng may nàng cuối cùng cũng coi như nhớ tới đến, Tô Bắc là đi tới nơi nào, chính mình nhận được là ai thiếp thân thủ lệnh, nghĩ thầm lấy vị kia thủ đoạn, đừng nói là cho Tô Bắc đánh vừa kéo chi, mà một ma da, mờ vừa mờ khóe mắt, long một long mũi, coi như là trực tiếp Tô Bắc thay cái đầu cũng không phải việc khó gì thôi?

Then chốt là, nàng lão nhân gia vì sao phải cho Tô Bắc đánh chi ma da tróc mất long tị đây?

"Lẽ nào là nàng lão nhân gia cảm thấy Tiểu Bắc dài đến khá sẫm không xứng với hấn tuyệt thế Vô Song Song Thánh thể, liền thuận lợi cho hấn làm cái sửa mặt lớn nguyên bộ?" Tô Thanh Huyền suy nghĩ một chút, chính mình cũng cảm thấy không thể lác lác đầu, nàng lão nhân gia là thân phận gì? Bạch Trạch Lão tổ cũng phải hô một tiếng "Tô tỷ nhĩ" Đại Yêu, chết ở nàng lão nhân gia thủ hạ tiên nhân họ tên đều đủ viết một phần ngàn chữ tể văn, nàng lão nhân gia sẽ bởi vì Tiểu Bắc là ngàn năm khó gặp Song Thánh thể liền đối với hấn khác mắt chờ đợi? Nói ra ai tin?

Đăm chiêu hồi lâu cũng không có manh mối, Tô Thanh Huyền đau đầu đến suy nghĩ lung tung nói: "Lẽ nào nàng lão nhân gia vạn năm Thiết Thụ muốn nở hoa, già thảo đột nhiên muốn ăn nộn trâu, vừa vặn Tiểu Bắc đưa Thượng Môn đi, nàng lão nhân gia lại muốn ăn lại cảm thấy hấn dài đến quá khá sẫm không tốt ngoại ăn đơn giản liền cho hấn làm cái sửa mặt lớn nguyên bộ?"

Nói thật, liền Tiểu Hồ nhĩ tức giận lên này liền cháu ruột đều mắng đến máu chó đầy đầu tính khí, phải biết Tô Thanh Huyền trước tiên đang miên man suy nghĩ những này, nhất định sẽ một cái tát đưa cái này đứa trẻ chẳng ra gì tồn phiền đến trên tường khu đều chụp không tới!

Đương nhiên, một tát này khẳng định là thẹn quá thành giận, bởi vì Tô Thanh Huyền đoán tuy rằng không phải sự thực, nhưng cách xa sự thực cũng rất gần rồi, theo một ý nghĩa nào đó, nàng chính là cáo già muốn ăn Chính Thái mà!

Cuối cùng cũng coi như là nàng còn nhớ chính mình như vậy suy đoán chính mình Lão tổ có chút không thích hợp, đặc biệt là làm chính mình ông lão khi còn sống, cho nên nàng mạnh mẽ nhấn ở chính mình cùng thoát cương đại hoàng như thế càng chạy càng thiên tâm tư, mạnh mẽ cho chính mình truyền vào một loại như là "Tồn tại tức hợp lý, không cảm thấy kinh ngạc, cái đó quá tự bại" đạo lý thuyết phục chính mình.

Đón lấy, nàng liền hướng Tô Bắc trong cơ thể đưa vào một đạo chân nguyên kiểm tra hấn này cơ duyên lớn thu hoạch.

Sau đó, nàng ngay khi Tô Bắc trong cơ thể nhìn thấy huyết đậm đặc như tương, băng cơ ngọc cốt, nhìn thấy rộng rãi, cứng cỏi, bốn phương thông suốt đến cùng xa lộ như thế kinh mạch toàn thân.

Nàng lại muốn hỏi, có thể vừa nhìn Tô Bắc một mặt "Ngươi biểu hỏi ta, ta cái gì cũng không biết" đáng đáp liền biết có hỏi cũng như không.

Lại sau đó, nàng mới bước lên dây cương tư duy lại có thoát cương xu thế. . .

Lại lại sau đó, nàng hai mắt bao hàm ước ao ghen tị nhìn Tô Bắc, đến cùng ai mới là thuần chủng Thanh Khâu Hồ Yêu?

...

Thanh Khâu lục tổ phần kết công phu làm được rất tốt, sau đó không chỉ bọn họ không có đến nhà truy tra Tô Bắc cùng Cửu Vĩ tổ mạch một chuyện, cái gì Trường Lão Hội, cái gì Chấp Sự Điện cùng với Nhất Vĩ Phủ, Nhị Vĩ Phủ chờ chút, cũng không từng phái yêu đến đây, lại như là mọi người tập thể lãng quên Cửu Vĩ phủ là gọi ra lần này chiến tranh kẻ cầm đầu như thế.

Nếu không là Tô Thanh Huyền lúc ẩn lúc hiện nhận ra được chung quanh nhà mình đột nhiên có thêm vài nói cực kỳ mật mờ cùng tộc khí tức, nàng cũng hầu như liền muốn mạng tính lựa chọn lãng quên điểm này.

Tỷ đệ hai sinh hoạt rất nhanh sẽ lần thứ hai khôi phục yên tĩnh.

Tô Bắc còn cùng trước như thế, mỗi ngày dậy sớm đi thư phòng nghe Tô Thanh Huyền giảng bài, bữa trưa sau đi luyện công sân luyện công, buổi tối Xung mạch, nha, hần hiện tại không cần Xung mạch, hần hiện tại buổi tối có thể ngủ.

Coi như hần mỗi ngày chỉ có một buổi trưa cũng là ba cái Thời Thần tu hành, nhưng hần chân khí trong cơ thể nhưng ở lấy một loại làm người trở mất tốc độ tăng vọt, mới ngăn ngăn gần phân nửa nguyệt, hần dĩ nhiên ngay khi không có bất kỳ người nào chỉ điểm cho biểu hiện ra đột phá siêu Phàm giai xu thế, hơn nữa căn cơ chất phác đến làm người giật sồi. . . Trôi thấy, Tô Bắc đến hiện tại còn không nhớ kỹ quanh thân đại huyết tên gọi cùng vị trí đây!

Tô Thanh Huyền xuất phát từ "Thăng nhóc ngốc tu hành đến so với bản tỷ tỷ còn nhanh hơn sau đó bản tỷ tỷ còn ở sao giáo huấn hần vậy không được ta trước tiên cần phải áp chế hần một vòng để hần cảm ngày kia Tiên Thiên nên học đều học được lại đột phá" cần nhắc, từ chính mình Tăng Thư Các mấy trăm bản Tiên Thiên võ kỹ bên trong chọn một bộ tối hảo chân khí Tiên Thiên cảnh rèn thể quyền pháp « Nhất Quyền Đả Tỉ Tượng » cho Tô Bắc.

Đừng xem bộ quyền pháp này tên nạo, đó là bởi vì Thanh Khâu những này ngao kiều hồ ly tính lừa cho một bộ Tiên Thiên cảnh quyền pháp lấy cái uy phong điểm danh chữ, trên thực tế bộ quyền pháp này tuy rằng cực kỳ hao tổn chân khí nhưng tương ứng uy lực cũng là cực cường, muốn phóng tới thể tục giang hồ, tên chí ít cũng phải là chín chữ có hơn, cuối cùng còn nhất định phải là cái gì "Thần quyền ma quyền" loại hình.

Tô Thanh Huyền chọn này bộ quyền pháp sơ trung chính là tiêu hao Tô Bắc chân khí, kéo dài hần tự động đột phá, bởi vậy có thể giấu lại này bộ « Nhất Quyền Đả Tỉ Tượng » có bao nhiêu hao chân khí, Tô Thanh Huyền tuy nói cũng chưa từng luyện này bộ dưới cái nhìn của nàng chỉ có kẻ ngu si mới sẽ luyện quyền pháp, nhưng lấy ánh mắt của nàng xem ra, tầm thường Tiên Thiên cảnh tràn đầy một Đan Điền chân khí sái một lần đều quá chừng, có thể sái hai lần đều là thiên phú dị bẩm hạng người, nàng đưa cho Tô Bắc thời điểm trong lòng còn nhạc đào đào thâm nghĩ: "Nhỏ nhắn, mới tu hành mấy ngày đã nghĩ cầm bản tỷ tỷ vỗ vào trên bờ cát, xem bản tỷ tỷ không hăm hại là người!"

Thành thực nam hài Tô Bắc nơi nào sẽ nghĩ đến chính mình tỷ tỷ sẽ muốn hăm hại chính mình? Đồng dạng nhạc đào đào tiếp nhận quyền phổ, lật xem mấy lần sau ngay khi Tô Thanh Huyền chỉ điểm cho bắt đầu luyện lên.

Không thể không nói chính là, hay là ngốc người có ngốc phúc hay là Tô Bắc ở võ kỹ một đạo coi là thật thiên phú dị bẩm, lấy hần ghi nhớ một bộ kinh mạch đều muốn hai, ba cái buổi sáng mới được du mộc đầu óc, học « Nhất Quyền Đả Tỉ Tượng » dĩ nhiên chỉ học một lần liền học được, tuy nói còn kém điểm khí thể đi, nhưng chân khí đường lối vận công, thân pháp cùng với ra quyền góc độ cùng thời cơ đều không có bất cứ vấn đề gì, lại như là đắm chìm quyền pháp này hồi lâu sư phụ già.

Cái này cũng chưa tính cái gì, để Tô Thanh Huyền kinh ngạc còn ở phía sau một bên!

Quyền pháp học được, liền đánh chữ, Tô Bắc đang luyện công giữa sân đánh, Tô Thanh Huyền nhạc đào đào sai người đưa đến một cái ghế ngồi ở sân luyện công bên cạnh xem.

Tô Bắc đánh một lần mặt không biến sắc, Tô Thanh Huyền không thèm để ý, nàng rõ ràng lấy Tô Bắc yêu nghiệt tư chất, khẳng định không thể lấy tầm thường Tiên Thiên cảnh độ.

Tô Bắc đánh hai lần mặt không biến sắc, Tô Thanh Huyền cũng vẫn như cũ không coi là chuyện đáng kể, thâm nghĩ lấy hần tư chất điều này cũng rất bình thường.

Tô Bắc đánh ba lần mặt không biến sắc, Tô Thanh Huyền ánh mắt có chút nghi hoặc, trong lòng bắt đầu phỏng đoán Tô Bắc trong cơ thể còn sót lại bao nhiêu chân khí.

Tô Bắc đánh bốn lần mặt không biến sắc, Tô Thanh Huyền hơi có chút biến sắc, suy nghĩ Song Thánh thể thật như vậy biến thái? Tiên Thiên cảnh đều có thể lấy một làm tư?

Tô Bắc đánh năm lần mặt không biến sắc, Tô Thanh Huyền rốt cục đổi màu, nghĩ thâm lẽ nào là chính mình nắm Thác Quyền quá mức, này cũng không phải bộ kia luyện thành sau Tiên Thiên cảnh thật có thể một quyền đâm chết voi lớn cao bạo phát quyền pháp?

Tô Bắc đánh sáu lần mặt không biến sắc, Tô Thanh Huyền khép lại hầu như cũng bị nàng phiên nát quyền phổ, trải qua nàng thôi diễn, quyền phổ không sai, đây chính là này một bộ cao bạo phát, chiều nào chiều nấy toàn lực ứng phó không để lại dư lực, luyện thành thật có thể một quyền đâm chết voi lớn cao bạo phát quyền pháp, nếu quyền phổ không sai, vậy cũng chỉ có thể là Tô Bắc luyện được không đúng, tương tự là Tiên Thiên, Tô Bắc không đạo lý so với tầm thường Tiên Thiên biến thái nhiều như vậy.

Tô Bắc đánh bảy lần mặt không biến sắc, thậm chí còn bởi vì độ thuần thực đạt đến có một lần tiểu đột phá, một quyền đánh ra một thanh âm vang lên lượng khí bạo, cũng chính là khí bạo, nói cho ngồi ở bên cạnh Tô Thanh Huyền, Tô Bắc luyện được cũng không sai, nàng trong ánh mắt rốt cục có khiếp

sợ ý tứ.

Mà Tô Bắc đã dần dần mê li, một lần lại một lần không biết một mồi đánh quyền pháp, tinh thần cũng theo quyền thế chìm đắm đến quyền pháp tinh túy lĩnh ngộ bên trong, căn bản không có chú ý tới chính mình tỷ tỷ sắc mặt biến hóa.

Này một tiếng khí bạo lại như là một cái tín hiệu, kế tiếp Tô Bắc mỗi một quyền đều có thể đánh ra một thanh âm vang lên lượng khí bạo, hơn nữa âm thanh càng ngày càng tiếng vang, lại đánh hai lần sau khi, hấn trước nắm đấm thậm chí ngưng tụ ra một luồng mạnh mẽ quyền phong, gào thét đến cuốn lên sân luyện võ cát đá cùng chu vi hoa cỏ điệp từ bay múa đầy trời.

Chờ đến Tô Bắc đánh tới 20 khắp cả, lấy hấn làm trung tâm mấy trọng trọng phạm vi đã không đi được người, quyền phong đều có thể đem lớn điểm Thạch Đầu hạt tròn cùng hoa cỏ điệp từ xoắn nát, người đi tới đoán chừng phải bị cuốn cuộn không ngừng quyền phong ngàn đao bầm thây.

Đối với này, trộm gà không xong bị ăn mất nắm gạo Tô Thanh Huyền về mặt là như vậy: "O" .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Giết người đêm

Convert by ๓Liu

Lang Nha nguyệt, mây đen Già Thiên, giết người đêm!

Cửu Vĩ phủ mười dặm ở ngoài, nồng nặc mùi máu tanh đập dòn ở giữa núi rừng, mấy cỗ trên người mặc màu đen y phục dạ hành thi thể xếp thành một loạt, hơi có chút quỷ dị kinh sợ.

"Vèo", một tiếng khác nào chim xẹt qua ngọn cây bé nhỏ tiếng vang, một vị phía sau kéo hai cái dài Trường Thanh sắc đuôi cao to bóng người từ trên trời giáng xuống, nhẹ nhàng rơi vào này một loạt trước thi thể.

"Trở về, đuổi tới sao?" Cái thân ảnh này sau khi xuất hiện, lại một cái Thanh Y người trung niên không biết từ chỗ nào nhô ra, ngữ khí tùy ý hỏi.

Cao to bóng người lắc đầu, "Không đuổi kịp, chạy."

"Ồ." Thanh Y người trung niên không ngoài ý muốn đáp một tiếng, "Đây là tháng này nhóm thứ mấy?"

Cao to bóng người muộn đầu trầm tư chốc lát, mở miệng nói: "Thứ bảy phê, gần như sáu mươi."

Thanh Y người trung niên khẽ gật đầu, "Cũng thật là một hơi đều không buông à, vừa nãy chạy cái kia là là Thông Huyền vẫn là Tề Thiên?"

Cao to bóng người trả lời: "Vẫn là Thông Huyền, chỉ là đòn thuật tinh diệu, che giấu khí tức công phu cũng không sai, ta mới mất dấu."

Thanh Y người trung niên khẽ thở dài một hơi, "Lần sau trở lại, phòng chừng liên tất cả đều là Tề Thiên chứ? Chà chà, này Hắc Nhật Yêu Vương uy phong thật to, chính mình bắt quả mới Thông Huyền, dĩ nhiên liên có nhiều như vậy Thông Huyền thủ hạ?"

Cao to bóng người cũng khẽ thở dài một hơi, "Sáng mai người lúc trở về xin mời kỳ một thoáng Trương Lão Hội thôi, nếu như còn muốn tiếp tục bảo vệ Cửu Vĩ phủ tên tiểu nha đầu kia, phải tăng phái người tay, bằng vào chúng ta ca mấy cái, sợ là không ngăn được."

Thanh Y người trung niên nhẹ giọng nói: "Lại tăng thêm nhân thủ cũng là trị ngọn không trị gốc à, chúng ta không thể cả đời canh giữ ở nơi này thôi? Nếu ta nói, nên Trương Lão Hội đứng ra cầm những kia Di tộc toàn bộ đuổi ra Thanh Khâu, năm đó cho phép bọn họ ở Thanh Khâu ở coi như lòng từ bi, không ao ước hiện tại còn nuôi hổ thành hoạ, sáu vị Lão tổ mới ra mặt cũng dám trắng trợn đối với chúng ta Hồ tộc ra tay, lại quá cái xấp xỉ một nghìn năm, còn không tu hú chiếm tổ chim khách?"

Cao to bóng người: "Ai nói không phải đây? Nhưng việc này liên lụy quá lớn, trừ phi sáu vị Lão tổ dưới pháp chỉ, không phải vậy bằng vào Trương Lão Hội sợ là vô lực hoàn thành việc này. . . Quên đi, những sự tình này cũng không phải hai anh em chúng ta nên bận tâm, chúng ta vẫn là nói một chút trước mất chuyện này đi, người nói sau khi trời sáng chúng ta có phải là đi Cửu Vĩ phủ nhắc nhở một chút cái kia thiếu thông minh nha đầu? Ta sợ ngoại trừ những này mình thương, còn có cái khác đâm sau lưng à!"

Thanh Y người trung niên suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Vẫn là không muốn chứ? Đại Tổ lưu lại pháp chỉ là muốn ta chờ không kinh động Cửu Vĩ phủ, chúng ta đi nhắc nhở tên tiểu nha đầu kia, Trương Lão Hội bên kia chúng ta không tốt giải thích à? Lại nói mấy ngày nay chúng ta liên một con con ruồi

đều không bỏ qua, Cửu Vĩ phù có thể có cái gì đâm sau lưng? Cuối cùng không được Cửu Vĩ phù nhà sinh nô bên trong cũng có Hắc Nhật Yêu Vương ám cộc thôi?"

Cao to bóng người một suy nghĩ, cũng gật đầu nói: "Nói đúng lắm, là ta đa nghi rồi. . . Nơi này người trước tiên nhìn, ta đi thành nguyên, toa thuốc bên kia đi xem một chút, vừa này ta truy đưa kia thời điểm thật giống nghe được bọn họ bên kia cũng có động tĩnh."

"Hừm, đi sớm về sớm, trời đã sáng ta còn phải đem những thi thể này đưa đến Trường Lão Hội."

Cũng trong lúc đó, Bắc Minh châu nơi nào đó sát khí cuộn cuộn dữ tợn cung điện nơi sâu xa.

". . . Lại thất bại? Rác rưởi, một đám rác rưởi! Như thế chút ít sự tình đều làm không xong, bản vương các người phải cần gì dùng!" Khàn giọng sự phản nộ rít gào bên trong chen lẫn "Đùng" một tiếng muện trầm giọng tiếng vang, tựa hồ là cái gì vật nặng rơi xuống đất âm thanh.

Quá một hồi lâu, mới nghe được một cái mơ hồ không rõ, tựa hồ là ở một bên thổ huyết vừa tiếng nói, "Đại vương tha mạng, không phải chúng tiểu nhân không tận tâm tận lực, là đám kia hồ ly tinh cầm Cửu Vĩ phù thủ gió thổi không tiến vào nước tát không lọt, chỉ là tháng này, chúng ta cũng đã thua tiền hơn một trăm cái huynh đệ, không xông phá phòng tuyến của bọn họ à."

"Đùng", lại là một tiếng thân thể máu thịt đập phá món đồ gì trên muện trầm giọng tiếng vang, "Rác rưởi, tất cả đều là rác rưởi, bản vương 20 năm liên mệnh người bỏ cục, thời khắc máu chốt người nhưng chút chuyện nhỏ này đều rất nhiều có. . . Dưới cái trăng tròn trước, người nếu không còn có thể đem tên tiểu tạp chủng kia đầu nhắc tới bản vương trước mặt, bản vương đồ người toàn tộc!"

"Đại vương tha mạng. . ." Âm thanh hơi thở mong manh.

. . .

"Oa oa oa. . ." Tô Bắc mắt buồn ngủ mông lung từ trên giường bò lên, lưng tung mặc vào xiêm y sau ngáp một cái đi tới trước bàn com ngồi xuống.

"Thiếu Gia, cho", ôn nhu có thể người, thanh xuân Vô Song Hoàn Châu đem ninh tốt khăn mặt đưa cho Tô Bắc.

"A", Tô Bắc con mắt lại nhắm lại, nghe được Hoàn Châu, trực tiếp cười khúc khích ngẩng đến khuôn mặt nhỏ nhẻ, ý tứ là "Ta còn chưa tỉnh ngủ đây, Hoàn Châu tỷ tỷ người bang ta tẩy a".

Hoàn Châu cười đưa ngón trỏ ra nhẹ nhàng chỉ trỏ trán của hắn, thật giống như là đang nói "Ta thật bắt người không có cách nào", sau đó liền một tay nâng lên mặt của hắn, một tay mềm nhẹ cẩn thận giúp hắn lau đi một đêm ngủ say vết tích.

Khăn mặt nhiệt độ thờ ơ vừa vặn, Hoàn Châu hành động cũng mềm nhẹ đến lại như là mùa xuân phát đến trên mặt tơ liễu, thiếu nữ tươi mát hô hấp đánh vào trên mặt của hắn, càng làm cho hắn cảm thấy trong lòng ấm áp, thoải mái cực kỳ.

Tô Bắc bỗng nhiên nói ra: "Hoàn Châu tỷ tỷ, người thật tốt, đều cảm ta quán hồng rồi, ta cũng không biết ta sau đó cách xa người còn có thể hay không thể giống như trước như thế sinh hoạt".

Hoàn Châu tay hơi ngưng lại, sau đó giả bộ vì não nhẹ nhàng một đám Tô Bắc cái trán, "Người à người, còn không thấy ngại nói, cả ngày sẽ chơi xấu bắt nạt nô tỷ."

Tô Bắc tranh luận, "Vậy có, ta rõ ràng là yêu thích Hoàn Châu tỷ tỷ, người xem ta cùng Tử Vi tỷ tỷ liền chưa từng sái quá vô lại."

Hoàn Châu bĩu môi, "Muốn theo ý người, nô tỷ còn phải Đa Tạ thiếu gia bắt nạt nô tỷ?"

"Này cũng không cần, này cũng không cần!" Tô Bắc cười ngây ngô nói rằng,

Hoàn Châu thả lại khăn mặt, cầm lấy khuôn mặt bên dùng ngân chiếc cái đĩa muối tinh đưa cho Tô Bắc, "Đừng thói bản, nhanh lên một chút súc miệng ăn cơm, nghỉ một lúc người muốn lại đi muện tiểu thư lại đến phạt người phiên bổ nhào."

"Ồ nha, đúng nha!" Tô Bắc kinh giác, vội vã tiếp nhận muối tinh nắm lên một nhúm nhỏ liền khổ khuôn mặt nhỏ nhẻ nhét vào trong miệng.

Hoàn Châu đứng ở bên cạnh, nhìn chăm chú khuôn mặt nhỏ nhẻ nhiều nếp nhăn Tô Bắc, trong con người đập dòn ấm áp ý cười.

Nàng cùng Tử Vi nguyên bản đều là Tô Thanh Huyền thiếp thân hầu gái, Tô Bắc nhập phủ sau, Tô Thanh Huyền liền đem nàng phái đến Tô Bắc bên người, quản lý hắn âm thực sinh hoạt thường ngày, trải qua một quãng thời gian ở chung, nàng cũng xuất phát từ nội tâm yêu thích Tô Bắc lòng này thiện lương tính tình đơn thuần tiểu Thiếu Gia, hầu hạ hắn thật giống là rất như là chăm sóc chính mình bọc bồng em trai, tình cờ có phạm sai lầm hắn cũng không nào, còn nhạc đào đào đâm lao phải theo lao cho nàng quấy rối, làm thật giống sai chính là hắn. . . nàng cảm thấy cuộc sống như thế quá lên thật thư thái, nếu như có thể, nàng thật muốn liền như vậy hầu hạ hắn cả đời.

Khó khuôn mặt nhỏ nhẻ đem trong miệng nước muối nôn đến ống nhỏ bên trong sau, Tô Bắc thuận lợi liền đem trên bàn com Hoàn Châu cho hắn đựng tốt cháo nhỏ đẩy lên Hoàn Châu trước người, chính mình lấy thêm lên bát đựng trên một chén lớn, "Ăn cơm ăn cơm. . . Ồ, đại hoàng đây?"

Hoàn Châu cũng không câu thúc, ngồi vào trước bàn com bưng lên Tô Bắc giao cho nàng cháo nhỏ, nghe hắn hỏi đại hoàng, nàng nhất thời che miệng cười trộm nói: "Thật giống lại tìm thấy đàn phòng đi tới, mới vừa rồi còn nghe được lão quản gia nhảy chân mắng nó đây!"

Tô Bắc nghe vậy hơi co lại đầu, "Nó lại ăn vụng cái gì bảo bối? Lão quản gia không mắng ta chứ?"

Hoàn Châu lắc đầu, "Lão quản gia nào dám mắng người à, bắt quá nghe lão quản gia sáng nay âm thanh như là khí hồng rồi, đại hoàng khẳng định lại trộm cái gì quý trọng đàn được."

Tô Bắc ô mặt, "Cái tên này thực sự là càng ngày càng không cần mặt mũi, ta hôm qua mới giáo huấn nó, sáng nay liền lại đi, lại chọc lão quản gia, sớm muộn lấy nó thịt chó hầm nôi!"

Hoàn Châu cười càng ngày càng vui vẻ, "Bộp bộp bộp. . . người không giáo huấn nó cũng còn tốt, người càng giáo huấn nó nó càng đi, người không nghe thấy nó cả ngày làm bầm 'Liền Cầu Oa đánh không lại, quả ném chó' sao?"

"À?" Tô Bắc kinh ngạc, "Có sao? Ta làm sao xưa nay chưa từng nghe tới?"

"Muốn nó ở ngay trước mặt người nhi thừa nhận đánh không lại người, này không phải càng ném chó sao?"

Tô Bắc đau đầu, "Này, này nên làm gì nha? Tỷ tỷ nói ta sau đó sẽ càng ngày càng biết đánh nhau, nó muốn vẫn đánh không lại ta còn không phải đem đàn phòng cửa đều cho ăn?"

Hoàn Châu nhẹ nhàng vỗ một cái gáy của hắn, "Ngốc, lần sau nó lại tìm người đánh nhau người cố ý bại bởi nó không là được sao?"

"Ồ nha", Tô Bắc bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Hoàn Châu tỷ tỷ người thật thông minh, ta làm sao đã nghĩ không tới đây? Liền này làm, lần sau người chó đại chiến ta liền cố ý bại bởi nó, miễn cho nó cả ngày liền nhìn chăm chăm đàn phòng không dịch bước."

Hoàn Châu chỉ chỉ ngoài cửa sổ ánh mặt trời sáng rõ, "Người lại muốn không nắm chặt ăn xong đi thư phòng, tiểu thư ngày hôm nay phải bắt người là hầm thịt người nôi."

Tô Bắc trợn mắt, vội vã một tay nắm lên một cái túi lớn từ cần tới một miếng lớn, một cái tay khác bung lên cháo nhỏ liền nhắm trong miệng cũng, ăn tương được kêu là một cái ăn như hùm như sói.

Cũng không lâu lắm, Tô Bắc liền tiêu diệt hết ba chén lớn cháo nhỏ cộng thêm sáu cái bọc lớn từ, cuối cùng nắm lên tay áo lau miệng, nắm lên hai bọc lớn từ liền hướng ở ngoài xông lên, "Hoàn Châu tỷ tỷ, đại hoàng bánh bao liền đặt ở trên bàn, chính nó biết trở về tìm."

Lại nói cho tới khi nào xong, hắn đã chạy đến không còn bóng.

Hoàn Châu nhẹ nhàng để đĩa xuống, một tay chỉ lên cằm, ánh mắt không có tiêu cự nhìn Tô Bắc rồi đi phương hướng đờ ra.

Hồi lâu, nàng mới nhắm mắt lại, thống khổ thở dài một hơi, nhỏ bé không thể nhận ra nam đầu nói: "Mặt trắng à. . . người chậm một chút viên đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Cực phẩm yêu nghiệt

Convert by Liu

Thời gian ngay khi Tô Bắc ở sân luyện võ tùy ý mò hôi cùng lão quản gia nhảy chân trung khí mười phần tiếng mắng chửi bên trong từng ngày từng ngày trồn.

Tô Thanh Huyền đang bị Tô Bắc vô hạn tuần hoàn « Nhất Quyền Đả Tỉ Tỉ Tỉ » kinh rơi mắt cảm sau khi, một phát tàn nhẫn, lấy ra « Nhất Quyền Đả Tỉ Tỉ Tỉ » lên cấp bản chân ngã cấp bậc Bá Thể cảnh rèn thể quyền pháp « Ngã Yêu Đả Thập Cá » mạnh mẽ nhét vào Tô Bắc trong tay.

« Ngã Yêu Đả Thập Cá » cùng « Nhất Quyền Đả Tỉ Tỉ Tỉ » là một nữ đồng bào, đều là một người tên là tô hồ ác thú vị Hồ tộc tiền bối nhân đau "bỉ" bên dưới trò chơi tác phẩm.

Câu chuyện lấy là trò chơi chi làm, là bởi vì này hai bộ cao bạo phát quyền pháp xác thực bá đạo đến không bằng hữu.

« Ngã Yêu Đả Thập Cá » cùng « Nhất Quyền Đả Tỉ Tỉ Tỉ » làm Bá Thể cảnh cùng Tiên Thiên cảnh ít có có thể đột phá thân thể Tiên Thiên ràng buộc rèn thể quyền pháp, ở Thanh Khâu truyền lưu phạm vi vẫn là rất rộng, phạm là là có chút nội tình Yêu tộc trong tay đều có một quyển, sở dĩ sau đó sẽ trở

thành lót bằng gộc, nhóm lửa cùng đi hồ xí lựa chọn tốt nhất, thực sự là bởi vì này luyện hai bộ quyền pháp ngưỡng cửa quá cao.

Có yêu tính toán quá, một cái bình thường Tiên Thiên cảnh, một Thiên Mãn đánh đầy tính cũng biết đánh nhau trên một bộ « Nhất Quyền Đả Tứ Tượng », mà « Ngũ Yêu Đả Thập Cá » kinh khủng hơn, bình thường Bá Thể cảnh cường giả luyện một lần, ít nhất phải năm, sáu Thiên Tài có thể thử được một hơi, này vẫn là dựa theo một ngày ngoại trừ ăn uống ngủ nghỉ chuyện gì đều không làm liên toàn tâm toàn ý đã tọa hồi khí tính toán.

Mà một bộ rèn thể quyền pháp, người không đánh xấp xỉ một nghìn khắp cả có thể nhập môn? Không đánh mấy ngàn hơn vạn lần có thể làm đường nhập thất? Không đánh hơn mười vạn khắp cả có thể luyện đến cực hạn đột phá ràng buộc?

Đừng đùa rồi!

Chỉ tính tính thời gian này độ dài, liền đủ để lệnh chín mươi chín phần trăm Hồ Yêu biết khó mà lui, coi như là thật sự có ôm "Chỉ cần gắng sức, **** Ma Thành chân" lớn bên lòng, lớn nghị lực hạng người tiêu tốn vô số thời gian cùng tính lực đem này hai môn bá đạo quyền pháp luyện tới đại thành, thu được hai môn bá đạo quyền pháp một trăm phần trăm 5 siêu cường rèn thể hiệu quả, cùng cấp vô địch, gặp thần sát thần, gặp Phật giết Phật. . . Chỉ sợ đến lúc đó, hần cùng thể hệ bên trong người tài ba cũng đã thành tựu Thông Huyền Chân Nhân rồi!

Đây là một cái cùng cá cùng hùnh chương không thể đều chiếm được có quan hệ tàn khốc hiện thực!

Tu hành kỳ thực rất chú ý một cỗ tiến bộ dừng mãnh tính khí thần nhi, nói tới điểm trực bạch, chính là muốn thừa dịp tuổi trẻ dùng sức hướng về cảnh giới càng cao hơn xông lên, có thể xông lên cao bao nhiêu xông lên cao bao nhiêu, đợi được xông lên bất động, lại nghỉ ngơi khẩu khí khỏe mạnh mãi giữa một chút căn cơ, tích lũy lâu dài sử dụng một lần lại tùy thời đột phá, nói như vậy, một khi tuổi tiến vào tuổi thọ lão niên giai đoạn, liền không có khả năng làm lại có thêm cái gì lớn đột phá, thường thường là ở trước mặt cấp bậc cảnh bên trong khốn đến chết.

Mà loại kia nhất định phải đem mỗi cái cảnh giới đều luyện đến hoàn mỹ ép buộc chứng, thông thường ở tu hành trên đường là đi không xa lắm, năm tháng Sát Trụ Đạo sẽ không bởi vì người soái liền không chém người, cứng rắn hơn nữa Thiết Bồng cũng cuối cùng cũng có gì thành chuỗi tiêu một ngày kia, nhuyển chuỗi tiêu cùng Thiết Bồng ai hơn có mạnh mẽ này tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Chính là bởi vì như vậy, hai bản vô cùng hiếm thấy công pháp rèn thể cuối cùng bị trở thành bằng chân đá kê chân, nhóm lửa tài liệu tốt cùng nhập xỉ tốt nhất bầu bạn. . . Đương nhiên, vì kia tiện tay sáng chế này hai bộ quyền pháp tô Hồ tiền bối, cũng không nghĩ tới để này hai bộ bá đạo đến không bằng hữu quyền Pháp Năng lưu danh bách thế, chỉ xem « Ngũ Yêu Đả Thập Cá » cùng « Nhất Quyền Đả Tứ Tượng » hai người này làm người đau "bì" tên liền có thể tưởng tượng ra hần lúc trước sang này hai bộ công pháp giờ đến cùng là có bao nhiêu đau "bì".

Chỉ là đây, phía trên thế giới này có một loại yêu nghiệt, một loại từ nhỏ chính là vì đánh Thiên Tài tai to quát tử, đánh vỡ những kia bị vô số người tôn sùng chân lý, vượt qua tiền nhân ghi chép, cầm ở chính mình phía trước nhi phóng túng tiền bối toàn bộ võ vào trên bờ cát mà tồn tại cực phẩm yêu nghiệt, rất rõ ràng, Tô Bắc chính là như vậy cực phẩm yêu nghiệt.

Nói thật, mà lại bất luận Tô Bắc đến cùng là ai chuyển thế, chỉ nhìn hần trời sinh Song Thánh thể, lại trải qua một chân vạc lấy thiêu chết tiền nhân Thái Dương Chân Hòa phanh lược, nha không đứng, là rèn luyện, liền đủ để tưởng tượng hần đến cùng có bao nhiêu yêu nghiệt!

Cái khác còn không biểu hiện ra rất chất tạm thời không đề cập tới, chỉ cần chỉ nói hồi khí tốc độ, Tô Bắc xưng Cửu Châu thứ hai, ai dám xưng số một!

Chính là có hùnh hậu như vậy tư bản, Tô Bắc mới có thể đem cái khác Tiên Thiên cảnh làm lớn chiêu luyện « Nhất Quyền Đả Tứ Tượng » cho rằng bình A sử, Tô Thanh Huyền cũng mới sẽ một phát tàn nhẫn cầm « Ngũ Yêu Đả Thập Cá » cho hần, không lo lắng hần cầm tự cái cho luyện chết rồi.

Phải biết, siêu Phẩm giai cùng chân ngã cấp bậc khác biệt lớn nhất, chính là ở siêu Phẩm giai khiến chính là chân khí, mà chân ngã cấp bậc khiến chân nguyên, điểm trực bạch nói, siêu Phẩm giai sức mạnh là trạng thái khí, mà chân ngã cấp bậc sức mạnh là trạng thái lỏng, để Tô Bắc lấy chân khí đi cường luyện lấy chân nguyên vì là tiền đề bá đạo quyền pháp, quý mới biết Tô Thanh Huyền lòng dạ đến cùng lớn bao nhiêu!

Cho tới Tô Bắc, hần không phải tâm lớn, hần hoàn toàn là gốc.

Hàng này một mặt là ôm "Chính mình tỷ tỷ chắc chắn sẽ không hãm hại ta" tâm thái; mặt khác là bởi vì khuyết thiếu tu hành thường thức, căn bản liền không biết lấy Tiên Thiên cảnh cùng Bá Thể cảnh bản chất khác biệt. . . Bất quá, hần coi như là biết rồi Tiên Thiên cảnh cùng Bá Thể cảnh bản chất khác biệt, nhiều lắm cũng chỉ là lăm bằm một câu "Tỷ tỷ quá xấu, lại hãm hại ta", nên luyện hần hay là muốn luyện, bởi vì ở trong mắt hần, ai cũng sẽ hãm hại hần, liền Tô Thanh Huyền sẽ không, năng là hần thần nhân duy nhất.

Vì lẽ đó hần liền đàn độn luyện « Ngũ Yêu Đả Thập Cá ».

Đi ngang qua trong khi hai, ba thiên thử nghiệm và mấy chục thứ hần tự cho là kim nén đau sốc hông nhi trên thực tế là chân khí nổi khủng sau khi, hần dĩ nhiên thật lắc lắc ung dung cầm « Ngũ Yêu Đả Thập Cá » cho hoàn hoàn chỉnh chỉnh đánh đi ra, tuy nói vòng vo cùng bệnh thần kinh người giống như, nhưng tốt xấu là đánh ra đến rồi.

Hơn nữa đánh xong bộ quyền pháp này sau khi, Tô Bắc cao hứng vô cùng phát hiện đến, trước thân thể mình bên trong loại kia trường trường, luôn cảm giác như là ăn nhiều trăm trọng cảm biến mất rồi, thân thể lập tức liền dễ dàng tựa hồ nhẹ nhàng nhảy một cái liền có thể bay lên đến rồi.

Tình cảnh này rơi xuống sân luyện công bên cạnh Tô Thanh Huyền trong mắt, nhưng là Tô Bắc đánh xong một bộ « Ngũ Yêu Đả Thập Cá » sau khi, hần quanh thân tàn mát ra phá cấp bậc linh áp trong nháy mắt biến mất hết sạch, hần cảnh giới thành công bị « Ngũ Yêu Đả Thập Cá » áp chế ở Tiên Thiên cảnh.

Nàng nguyên cho rằng nếu như chính mình thật nhìn thấy Tô Bắc đánh xong nguyên bộ 《Ngã Yêu Đa Thập Cá》 sẽ khiếp sợ đến không lấy thêm phục, nhưng thật đến giờ phút này rồi, Tô Thanh Huyền nhưng quý dị phát hiện, chính mình dĩ nhiên một Điểm Nhi đều không khiếp sợ, trong lòng thậm chí còn có một loại chuyện đương nhiên cảm giác. . . nàng mất cảm giác.

Phòng chứng hiện tại coi như Tô Bắc chỉ vào mặt trời nói với nàng: "Ta kỳ thực là mặt trời biển", nàng phòng chứng cũng chỉ có thể lập tức từ mỗi cái phương diện đi luận đi chứng Tô Bắc là mặt trời biển cái này ngụy mệnh đề, mà không phải một cái tát quăng ở trên đầu hẳn nói đừng nằm mộng ban ngày.

Quả nhiên, quen thuộc sức mạnh là vĩ đại.

Tô Bắc ở tiền bộ, sâu lấy "Đánh không lại Cầu Oa" vì là sĩ đại hoàng cũng không nhàn rồi.

Nó phát huy đầy đủ nó là một cái đẹp trai Cửu Châu Đại Lang Cầu Tiên Thiên ưu thế cùng "Địch tiến vào bản lão gia lữ, địch trú bản lão gia trộm, địch lữ bản lão gia tiến vào" chiến thuật du kích quay chung quanh đan phòng cùng lão quân gia đấu trí so đũa khí, được lợi từ nó này mấy dặm có hơn đều có thể nghe thấy được một con con ruồi thổi lấm nháy cảm mũi chó, nó ở cùng lão quân gia đấu tranh bên trong lữ chiếm phía trên, dù cho là lão quân gia dưới con nóng giận phát động toàn bộ phủ nô bộc triển khai chiến tranh nhân dân đại dương Đại Hải cũng nhiên cũng trừng, trong đan phòng Cửu Vĩ phủ mấy trăm năm tích trữ vẫn còn đang lấy một ngày biến mất mười mấy bình tốc độ cực nhanh giảm mạnh, nhìn ra lão quân gia là lại là nổi giận dùng dùng, lại là đau lòng như cắt, nhiều lần đều bắt chấp chuẩn bị tìm cái góc âm đại hoàng cho mọi người làm một trận thịt chó nòi lâu, đều bị trực giác so với mũi hoàn linh đại hoàng chó dữ cáo trạng trước, kéo đến Tô Thanh Huyền cùng Tô Bắc chỉ trích hấn ý đồ mưu thịt chó làm hại mạng chó mà sống chết mặc bay.

Tô Thanh Huyền một là yêu ai yêu cả đường đi không đành lòng xử trí đại hoàng, hai là phát hiện đại hoàng phi thường thông minh tận chọn những kia không nhiều lắm dùng cổ quái kỳ lạ đan dược dưới miệng, không nhúc nhích những kia chân chính quý giá đan dược sau khi, liền tùy theo đại hoàng đi tới, ngay ngắn những kia như là giải độc đan, phá chướng đan loại hình hẻo lánh đan dược vút tại trong đan phòng mốc meo cũng là lãng phí, đại hoàng không ăn kiêng ăn còn có thể vật tận cái đó dùng, tuy rằng nàng cũng không lớn rõ ràng đại hoàng ăn những này cũng không biết đánh nhau ma gân cốt lại không thể tăng cao tu vi loạn bảy, tám chiêu đan dược có ích lợi gì.

Đến Tô Thanh Huyền ngẫm đồng ý, trộm đan cuồng ma càng ngày càng tứ không e dè, dù cho là lão quân gia dẫn mười mấy cái thanh niên trai tráng cầm trong tay côn bổng canh giữ ở đan phòng bốn phía, nó đều có thể ngênh ngang đánh nát một cái thanh niên trai tráng bảo động tiến vào đan phòng.

Chỉ quá năm, sáu nhật quang cảnh, sân luyện võ Tô Thanh Huyền cùng Tô Bắc liền nghe đến phía sau núi truyền ra một tiếng lực xuyên thấu cực cường cao vút sấm trư.

Chờ đến tỷ đệ hai chạy tới phía sau núi trên đỉnh núi thời điểm, đứng dịp thấy một con vóc người độ lớn bằng gian phòng, toàn thân kim thép giống như trắng bạc lông dài, tứ chi thành công đùi người thô đẹp trai Ngân Lang chính đang lắng lo bao đón gió đối với nguyệt thét dài.

Tô Bắc tâm lớn, hơn nữa hẳn cùng đại hoàng trong lúc đó không tên cảm ứng một chút liền nhận ra nó đến, bởi vậy hẳn căn bản liền không suy nghĩ đại hoàng tại sao lập tức liền trở nên đẹp trai, hẳn quan tâm chính là hàng này hiện tại một thân màu bạc lông dài, cùng "Đại hoàng" này hai chữ nhi liền một bên nhi đều chẳng liên quan, sau đó nên gọi nó cái gì mới tốt.

Suy nghĩ hồi lâu, Tô Bắc mới thăm dò thấp hồ: "Lông bạc?"

Tô Thanh Huyền tâm không Tô Bắc lớn, hoặc là nói, nàng tầm mắt so với Tô Bắc còn rộng lớn hơn rất nhiều rất nhiều lần, không có cách nào tâm lớn. . . nàng ở nhìn thấy đại hoàng đầu tiên nhìn liền nhận ra nó hiện tại giống, sau đó óc từ liền không bị không chế có chút nổ.

"Tiểu Nguyệt Ngân Lang?"

Nếu như nói một cái đẹp trai Cửu Châu Đại Lang Cầu có Ngân Tuyết Lang huyết mạch đồng thời một lần liền thành công kích hoạt, do đó do một cái đẹp trai Cửu Châu Đại Lang Cầu đột kích ngược thành một cái đẹp trai dị chủng Yêu thú Ngân Tuyết Lang, còn có thể giải thích vì là tìm vận may va vào vậy không biết nói bao nhiêu một phần vận xác suất, như vậy một cái đẹp trai Cửu Châu Đại Lang Cầu trước tiên đột kích ngược thành dị chủng Yêu thú Ngân Tuyết Lang, lại đột kích ngược thành một cái dị thú Tiểu Nguyệt Ngân Lang liền hoàn toàn cùng Tô Bắc yêu nghiệt tư chất như thế không nói đạo lý.

Tô Bắc tư chất có bao nhiêu yêu nghiệt, coi trọng vẫn liền biết rồi.

Nếu như đại hoàng cũng cùng Tô Bắc như thế yêu nghiệt, vậy này một người một chó quả thực chính là không cho người ta đường sống à!

Tô Thanh Huyền vừa vận mất cảm giác thô to thần kinh kể cả nàng 3 xem cùng tan vỡ, "Nói, các người hai đến cùng là cái gì quý?"

Tô Bắc quay đầu nghi hoặc nhìn nàng, "Ta là Tô Bắc à."

Cái kia lắng lo bao Tiểu Nguyệt Ngân Lang cũng quay đầu nghi hoặc nhìn nàng, "Bản lão gia là đại hoàng à."

Chương 32: Tình thế chắc chắn phải chết

Convert by ㄟLiu

Tô Thanh Huyền thật vất vả mới kiểm trở về thông minh, cường làm bộ mình đã mất cảm giác nhẹ giọng nói: "Ngươi là làm sao biến thành như vậy?"

Đại Hoàng trả lời rất Tô Bắc, "Ăn ăn liền ăn thành như vậy!"

Tô Thanh Huyền phù ngạch, cảm thấy chính mình hỏi thăm cú phí lời, nàng cũng biết Đại Hoàng lần thứ hai đại biến sống sót khẳng định cùng nó mấy ngày nay chữ ăn những thứ ngón ngang kia đan được có quan hệ, nàng muốn hỏi chính là, Đại Hoàng là mượn thể nào trợ những thứ ngón ngang kia đan được để chính mình Phản Tô, bây giờ nhìn Đại Hoàng đáng đáp kia, chính nó hẳn là cũng không nói ra được cái nguyên cớ đến.

Lại là một cái hoàn toàn không giải câu đó.

Tô Thanh Huyền đã nhận mệnh, ở đáy lòng một lần một lần nhắc nhở chính mình, cũng không tiếp tục muốn cùng Tô Bắc, Đại Hoàng này một đôi kỳ hoa tích cực, quá lãng phí não tế bào.

Che đây đi chính mình đáy lòng kêu gào lòng hiếu kỳ, Tô Thanh Huyền thật lòng quan sát lần thứ hai Phản Tô Đại Hoàng đến.

"Sau đó trở lại cho ta đánh một ông huyết, ta cảm so với so với, xem ngươi có phải là thuần chủng Tiểu Nguyệt Ngân Lang."

"Tỷ, vì sao kêu Tiểu Nguyệt Ngân Lang à?"

"Một loại sẽ ức chế không được đối với trăng tròn kích động đối với nguyệt cuồng hào, ở có ánh trăng ban đêm thực lực tăng gấp bội cường Đại Lang tộc dị thú, ần, Tiểu Nguyệt Ngân Lang ở Bắc Minh Lang Yêu bên trong đã là thuộc về cấp cao dị thú, chỉ là số lượng cực nhỏ, hình không được bày sới, phần lớn thời gian đều là độc lai độc vãng. . . Ồ, Đại Hoàng ngươi hiện tại là cảnh giới gì? Làm sao còn không hóa hình?"

Đại Hoàng: "Cái gì cảnh giới gì?"

Tô Thanh Huyền cái trán bốc lên gân xanh, "Đến, cùng cô nãi nãi đánh một chiếc!"

Đại Hoàng hơi co lại đầu to, cảnh giác nhìn chăm chăm Tô Thanh Huyền nói: "Hồ ly cái ngươi muốn làm ha? Muốn đánh bản lão gia ngươi cứ việc nói thẳng, muốn bản lão gia chủ động tìm đánh, không thể!"

Tô Thanh Huyền trên gáy gân xanh nhảy vọt, rốt cục khắc chế không được đánh người này một trận đục vọng, rít gào nhẹ nhàng một điểm, hai tay không liền xông lên trên.

Tô Bắc thấy thế dài ra há mồm, cố ý gọi chính mình tỷ tỷ hạ thủ nhẹ một chút, nghĩ lại vừa nghĩ lại cảm thấy nàng trong lòng có vài nhi, liền không nói gì.

Đại Hoàng nhìn thấy Tô Thanh Huyền hướng chính mình vọt tới trong lòng cũng là sợ hết hồn, bản năng liền giơ lên móng vuốt dùng sức một cái tát phiến hướng về Tô Thanh Huyền. . . nó một tát này thực sự là bản năng, cùng bị bắt lịch sự đại cô nương cô dâu nhỏ gọi "Không muốn" một cái ý tứ, chính nó đều không nghĩ tới một tát này có thể lui nhanh Tô Thanh Huyền.

Hàng này bị Tô Thanh Huyền đánh đập nhiều lần, xem như là lưu lại ám ảnh trong lòng.

Kết quả nhưng ra ngoài Đại Hoàng dự liệu, Tô Thanh Huyền dự liệu, Tô Bắc dự liệu. . .

"Oành", một tiếng vật nặng chạm vào nhau mượn trầm giọng tiếng vang, Tô Thanh Huyền lấy so với nàng xông lên giờ tốc độ nhanh hơn bay ngược trở về.

Tô Thanh Huyền kinh ngạc gạt gạt liễu Diệp Mi, "Ồ?"

Đại Hoàng mừng như điên nhìn chính mình móng vuốt, "U?"

Tô Bắc sững sờ há to miệng, "Hoắc. . ."

Nàng lại bị nó cho đẩy lùi rồi!

Tô Thanh Huyền trong nháy mắt liền thẹn quá thành giận đưa tay một chiêu, nàng chuôi này Thanh Mông mông dài bốn thước kiếm đột nhiên xuất hiện ở bàn tay của nàng, tiếp theo lần thứ hai vừa tung người, hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh bắn về phía Đại Hoàng.

Mà rốt cục nhìn thấy báo thù hi vọng Đại Hoàng vào lúc này hưng phấn đến trực le lưỡi, nó có thể rõ ràng nhớ kỹ Tô Thanh Huyền tổng cộng đánh đập nó bao nhiêu lần, nó nhưng là chờ thật lâu mới rốt cục đợi được ngày đó, mộng đã lâu mới rốt cục có thể cầm mộng thực hiện!

Thời điểm như thế này nó sẽ tung? Đừng nghịch, Đại Hoàng Đại lão gia thờ phụng lời răn dạy là "Không cái gì là cần một cái không thể giải quyết, nếu như có, vậy thì cần hai cái" !

Ngay sau đó Đại Hoàng liền con mắt đều không trát một thoáng trực tiếp thả người nhảy một cái, tương tự hóa thành một đạo ánh bạc đón lấy Tô Thanh Huyền.

Trong lúc nhất thời dường như Thiên Vương Cái Địa Hồ, Bảo Tháp Trần Hà Yêu, đánh cho là nhật nguyệt ảm đạm, sơn hà biến sắc, khó khăn chia lìa. . . Đương nhiên là không thể, tiểu thuyết xem có thêm chứ?

Thực sự là tình huống là, Đại Hoàng vẫn còn đang tiếp thu Tô Thanh Huyền hoa thức đánh đập: Trường kiếm đánh đòn, tai to quát tử đánh đòn, nắm đầm đánh đòn, trường kiếm gia tăng tát tai hỗn hợp đánh kếp, trường kiếm thêm nắm đầm hỗn hợp đánh kếp, tai to quát tử thêm nắm đầm hỗn hợp đánh kếp, tai to quát tử gia tăng tát tai đánh kếp, nắm đầm thêm nắm đầm đánh kếp. . .

Nói chung, từ khi đầu võ sau, Đại Hoàng "Gào gào" tiếng kêu thảm thiết liền không ngừng lại quá.

Tô Bắc ô mặt, không đành lòng nhìn thẳng.

Nhưng hắn không biết, Tô Thanh Huyền vào lúc này trong lòng chính kinh hãi lắm!

Xem ra nàng là ở không hề áp lực đánh đập Đại Hoàng. . . Được rồi, trên thực tế nàng cũng là ở không hề áp lực đánh đập Đại Hoàng, nhưng loại này không hề áp lực cùng trước loại kia toàn bộ phương vị nghiền ép Đại Hoàng không hề áp lực là hoàn toàn khác nhau!

Trước nàng đánh đập Đại Hoàng, bất luận Đại Hoàng giãy giụa như thế nào, nàng đều có thể dùng một đầu ngón tay dễ dàng đem trấn áp, bởi vì khi đó nàng cùng Đại Hoàng hoàn toàn liền không phải một cái trọng lượng cấp tuyến thủ, đánh đập Đại Hoàng hoàn toàn chính là tám thước dừng mảnh bất nạt còi trường Hùng hải tử; hiện tại nàng tuy rằng vẫn còn đang đánh đập Đại Hoàng, nhưng cũng là chiếm kiếm pháp cùng thân pháp ưu thế, điểm trực bạch nói, nàng hiện tại lại như là một cái kiếm pháp tinh diệu, thân pháp cao siêu cao thủ võ lâm đang bắt nạt một cái anh nông dân, nàng biết đánh nhau đến Đại Hoàng, Đại Hoàng nhưng đánh không tới nàng.

Điểm này rất trọng yếu. . . Lấy Tô Thanh Huyền tú ở ngoài buru bên trong thô to tính tình, nàng nếu có thể không nhìn Đại Hoàng công kích mà nói tuyệt đối sẽ không hoa nhiều như vậy tâm tư chơi nhiều như vậy hoa việc, nàng tuyệt đối sẽ đường đường chính chính toàn bộ phương vị nghiền ép Đại Hoàng, lại như nàng trước đánh đập Đại Hoàng như vậy, hiện tại nàng đang tránh né Đại Hoàng công kích, giải thích duy nhất chính là, nàng không dám khiêng Đại Hoàng công kích!

Nói cách khác, nếu như Đại Hoàng chiến kỹ cùng thân pháp cũng tăng lên tới cùng Tô Thanh Huyền đồng nhất trình độ, nó trên căn bản liền có thể cùng Tô Thanh Huyền đánh lực lượng ngang nhau, không phân cao thấp!

Nói cách khác, Tô Thanh Huyền cùng Đại Hoàng đã là đồng nhất trọng lượng cấp tuyến thủ, chỉ là kỹ xảo trên chênh lệch hơi lớn.

Mà Tô Thanh Huyền, nhưng là Thần Tượng cấp cường giả!

Đại Hoàng mới từ một con đẹp trai Cửu Châu Đại Lang Cầu biến thành Ngân Tuyết Lang mấy ngày? Nha không, hiện tại Tiểu Nguyệt Ngân Lang.

Đây là lời nói, được chày muốn quật khỏi dấu hiệu sao?

Mãi đến tận khay ngọc giống như Kiều Nguyệt đều treo ở trên ngọn cây, khí tức trầm trọng, quần áo ngổn ngang Tô Thanh Huyền cùng mặt xưng phù đến giống như đầu heo nhưng ý chí chiến đấu sục sôi, nhìn Tô Thanh Huyền rực rỡ rực rỡ lớn có tái chiến 300 hiệp Đại Hoàng mới trở lại trên đỉnh núi.

Như vậy đặt trước đây, Đại Hoàng nếu dám đề khiêu khích Tô Thanh Huyền, thỏa thỏa lại muốn chịu một trận đánh đập, nhưng lần này, Tô Thanh Huyền nhưng là ánh mắt lấp lánh quay mặt đi, làm bộ không thấy Đại Hoàng khiêu khích về mặt. . . nàng trong lòng cũng đang gặm thét, vì là Mao lão mẹ tay đều đánh mềm nhũn, hàng này nhưng ngoại trừ mặt xưng phù chút đánh rầm nhĩ không có?

Tô Bắc không biết Tô Thanh Huyền cùng Đại Hoàng trong lúc đó minh tranh ám đấu, tập hợp đi tới ngừng đầu lên nhìn có tới ba cái chính mình cao như vậy Đại Hoàng thờ dài nói: "Oa, Đại Hoàng người biến lớn như vậy sau đó với ai ở ở? Ta nói rõ trước yêu, ta căn phòng kia có thể không chứa nổi người!"

Tô Thanh Huyền khoe mắt co giật, lại một lần nữa bị Tô Bắc này thiên mã hành không nào động hoa lệ mỹ lệ đánh bại.

Đại Hoàng sững sờ, sau đó cúi đầu nhìn một chút chính mình, vẻ mặt nghiêm túc dùng sức chỉ trò to bảng vại nước đầu to, "Là cái vấn đề. . . Để bản lão gia ngâm lại."

Tô Thanh Huyền xoay người, làm bộ không quen biết này hai hàng, kết quả nàng vừa mới chuyển quá thân liền nghe đến phía sau vang lên hô to một tiếng.

"Biến!"

Nàng xoay một cái quá mức, liền nhìn thấy to lớn tuần lãng phiêu dật Khiếu Nguyệt Thiên Lang không gặp, tại chỗ thêm một con. . . Đẹp trai đen công Hoàng Mao Cửu Châu Đại Lang Cầu!

Tô Thanh Huyền con người đại ra.

"Đại Hoàng Đại Hoàng. . ." Tô Bắc hoan hô xông lên ôm Đại Hoàng cái cổ, dùng sức điều a điều.

Đại Hoàng le lưỡi mắt tròn trắng, "Cầu Oa người nhẹ chút nhẹ chút, muốn mạng chó. . ."

. . .

Xuống núi trong quá trình, Tô Thanh Huyền vẫn luôn nằm ở tâm thần hoảng hốt trạng thái, bước đi dưới chân đều nhẹ nhàng phiêu phiêu như là đi ở trên đám mây như thế, trong miệng còn đang không ngừng lầm bầm "Này không Cửu Châu" "Này không tu hành" loại hình thần đầu thần não từ ngữ, xem Tô Bắc cùng Đại Hoàng giờ, đều là một bộ kỳ lạ đáng đáp.

Tô Bắc thấy nàng đáng đáp kia trong lòng sợ, dọc theo đường đi không ngừng hoán hồn, nhưng Tô Thanh Huyền đều là nói không được mấy câu nói liền đi thần nhĩ.

Cũng may vừa bước vào Cửu Vũ phủ, vẫn ở phía sau viện chờ bọn họ tỷ đệ hai Từ Vi cùng Hoàn Châu liền tiến lên đón, Tô Bắc để Từ Vi đưa Tô Thanh Huyền trở về phòng nghỉ ngơi, cũng coi như là thở phào nhẹ nhõm.

"Aha, hôm nay thật là mệt!" Tô Bắc thân lại lưng, xoay người trở về phòng, "Hoàn Châu tỷ, đêm nay lại cho ta làm cái gì ăn ngon à?"

Cửu Vũ phủ quen thuộc quá ngộ không thực, Tô Bắc là duy nhất trường hợp đặc biệt, đi ngang qua lần trước Hoàng Tuyền Thủy thời gian sau khi, Tô Thanh Huyền liền đã phân phó Hoàn Châu, mỗi ngày buổi tối đơn độc cho Tô Bắc mở tiêu chuẩn cao nhất, để hắn ăn no ngủ, dài thân thể.

Đại Hoàng ngẩng đầu lên, một đôi vô cùng tinh thần Đại Hắc lỗ tai dùng sức run à run, "Đứng đây đứng đây, bản lão gia hiện tại đều có thể ăn một con trâu!"

Tô Bắc coi là thật, tròn to mắt nhược nhược nói ra: "Một con trâu? Một con dê có thể đỉnh no sao? Không Nhiên tỷ tỷ lại gia đại nghiệp đại cũng không chịu nổi người như thế cái ăn pháp nhĩ à!" Hắn là nghĩ đến Tiểu Nguyệt Ngân Lang trạng thái Đại Hoàng này phòng nhỏ to nhỏ thể tích.

Đại Hoàng ánh mắt sáng lên, chảy ngụm nước nói: "Đỉnh no đỉnh no, dê ở nơi nào đây? Nướng vẫn là kho? Ngược lại chỉ cần hay là hấp là tốt rồi, quá thiên bản lão gia cũng chỉ có thể ăn nửa con rồi!" Nó kỳ thực chỉ là muốn từ Tô Bắc miệng dưới nhiều cướp hai bánh bao.

Hoàn Châu hôm nay tựa hồ có hơi khác thường, vẫn cúi thấp đầu tự mình tự đi ở Tô Bắc phía trước, đều không nghe Tô Bắc gọi nàng.

Tô Bắc cùng Đại Hoàng bàn tốt mấy hiệp sau, chợt phát hiện tựa hồ vẫn luôn không nghe Hoàn Châu âm thanh, lập tức kỳ quái một cái đuổi hai bước đi tới Hoàn Châu bên người, mới phát hiện sắc mặt của nàng trắng bệch trắng bệch, còn không ngừng đổ mồ hôi, bởi vì cách đến gần Tô Bắc còn nghe được nàng "Tùng tùng tùng" cùng gỗ la giống như tiếng tim đập.

"Ồ?" Tô Bắc kéo Hoàn Châu, một tay nhẹ nhàng thiếp ở trên trán của nàng, một cái tay khác nhẹ nhàng thiếp ở trên trán của chính mình, thật lòng cảm ứng mình và nàng nhiệt độ chênh lệch.

Hoàn Châu lúc này mới ngẩng đầu lên, ánh mắt nhĩ tràn đầy không kìm nén được hoảng loạn, "Ít, Thiếu Gia, làm sao?"

Tô Bắc nghiêm túc, "Đừng nói chuyện, ta ở cho người xem bệnh đây!"

Hoàn Châu thân thể có chút cứng ngắc, miễn cưỡng bỏ ra một vệt gượng ép nụ cười, "Thiếu Gia, nô tỳ không bệnh, chỉ là hôm nay thân thể có chút không thoải mái."

Tô Bắc thu tay về, có chút tức giận cất cao quát: "Cái gì không thoải mái, người cái trán như thế năng khẳng định là nhiễm thượng phong lạnh lẽo, chuyện lớn như vậy người làm sao không cùng ta nói sao. . . Đi một chút đi, ta này sẽ đưa người đi tìm nguyên thức, bản lão nhân gia khẳng định có biện pháp trị người phong hàn."

Ở bản làm ăn mấy mươi mấy năm bên trong, sợ hãi nhất chính là sinh bệnh, bởi vì mua không nổi được, sinh bệnh cũng chỉ có thể nắm mệnh hàm, rất nhiều lúc, một điểm Tiểu Phong lạnh đều có thể từng bước từng bước diễn biến thành muốn đòi mạng bệnh nặng, khi còn bé cùng bản đồng thời xin cơm vài tên ăn mấy nhỏ đều là ốm chết.

Hoàn Châu vừa nghe Tô Bắc muốn đi tìm lão quân gia, lập tức liền cuống lên, gắt gao kéo Tô Bắc tay khóc ròng nói: "Thiếu Gia, nô tỳ thật không sinh bệnh, chỉ là đêm nay việc quá nhiều mệt đến mà thôi, người đừng đi tìm lão quân gia, bản sẽ mắng chết nô tỳ."

Vừa nghĩ tới lão quân gia này cuối cùng khí mười phần giọng nói lớn, Tô Bắc cũng không khỏi rút đầu một cái, quay đầu nhìn Hoàn Châu hỏi: "Người thật không sinh bệnh? Không lừa gạt ta!"

Hoàn Châu dùng sức gật đầu, "Không sinh bệnh, thật không sinh bệnh."

Bất luận nàng nói thế nào, Tô Bắc nhìn nàng này cùng tường hôi như thể trắng sắc mặt liền cảm thấy không yên lòng, "Này ta trước hết đưa người trở về

phòng nghỉ ngơi đi, ăn ta đợi lát nữa chính mình đi nhà bếp nấu là được."

Hoàn Châu yên lòng, thuận theo đi theo Tô Bắc phía sau hướng về nàng gian phòng đi.

Tô Bắc cùng Hoàn Châu gian phòng ngay khi một toà trong sân, vì lẽ đó hần đưa Hoàn Châu trở về phòng cũng phải trải qua hần thường ngày trở về phòng tất trải qua con đường.

Hai người một chỗ đi tới ngoài sân hành lang trên giờ, vẫn cúi thấp đầu Hoàn Châu đột nhiên ngẩng đầu lên hỏi: "Thiếu Gia, ngươi tại sao đối với nô tỳ tốt như vậy?"

Tô Bắc kinh ngạc nhìn nàng một cái, "Làm gì đột nhiên hỏi cái này?"

Hoàn Châu hoảng loạn ánh mắt bỗng nhiên liền kiên định đi, "Nô tỳ chính là muốn biết, ngươi tại sao đối với ta tốt như vậy."

Tô Bắc ngoẹo cổ suy nghĩ một chút, có chút mê hoặc hỏi ngược lại: "Ta còn cảm thấy Hoàn Châu tỳ ngươi đối với ta mới khen hay đây, ta ngoại trừ cho ngươi thêm phiền ở ngoài thật giống cũng không giúp đỡ cái gì bận bịu à."

"Ngươi à ngươi", Hoàn Châu đột nhiên đau thương nở nụ cười, nước mắt mờ lung duỗi ra một cái ngón trỏ điểm điểm Tô Bắc trán, "Cũng thật là cái thẳng nhóc ngốc nhì à".

Tô Bắc cười khúc khích, "Ngược lại có ngươi cùng tỳ tỳ ở, ta ngốc điểm liền ngốc điểm thôi!"

Nói, hần liền muốn đưa tay đẩy cửa viện.

"Thiếu Gia", Hoàn Châu kéo hần lại, roi lệ đầy mặt lắc đầu nói: "Chớ vào đi tới, nhanh đi tìm tiểu thư!"

Không đợi Tô Bắc phản ứng lại, chu vi đột nhiên vang lên vô số trầm thấp "Ầm ầm" thanh âm.

Trong phút chốc, khác nào trời long đất lở giống như nguy hiểm tín hiệu như nước thủy triều tràn vào Tô Bắc đầu óc, cả kinh hần tim đập đột nhiên ngừng, khắp toàn thân từ trên xuống dưới hết thấy tóc gáy lập tức liền thẳng đứng lên.

"Gào. . ." Đại Hoàng bỗng nhiên ngửa mặt lên trời rít gào, cùng phổ thông Cửu Châu Đại Lang Cầu không khác nhau gì cả trong thân thể đột nhiên bùng nổ ra vô cùng ánh bạc, trong nháy mắt rọi sáng không gian chung quanh, Tô Bắc lúc này mới phát hiện, chính mình chu vi dĩ nhiên tất cả đều là đen thẫm thước tên dài thì.

Sau một khắc, một con to lớn Tiểu Nguyệt Ngân Lang nổi giận từ ánh bạc bên trong đánh về phía Tô Bắc, muốn đem Tô Bắc đặt ở dưới thân thể hần đỡ hết thấy mũi tên!

Nhưng quá đã muộn, mũi tên làm đến thực sự là quá đột nhiên, lại quá thân thiết tập, phô thiên cái địa hầu như tính toán đến Tô Bắc chu vi mỗi một cái xảo quyết góc độ, chờ Đại Hoàng biến thành Tiểu Nguyệt Ngân Lang nhào lúc đi ra, mấy chục chi trước hết phóng ra mũi tên đã bắn vào Tô Bắc quanh thân vài thước bên trong!

Tình thế chắc chắn phải chết!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Trưởng thành

Convert by ㄣLiu

Thế ngàn cân treo sợi tóc, đứng Tô Bắc trước người Hoàn Châu đột nhiên đột nhiên vừa tung người, đem doạ mộng bức Tô Bắc đụng vào trên đất, ở vừa vịn nhào tới trên người hần.

"Keng Đinh Đinh cheng", đây là mũi tên xạ không va chạm thạch sản nhà phát sinh lạnh lạnh âm thanh.

"Phốc phốc phốc", đây là mũi tên bắn vào thịt bên trong muộn trầm giọng âm.

Tô Bắc con ngươi đột nhiên rụt lại, lại như là choáng váng như thế nhìn chòng chọc vào chính mình mặt trước mũi tên, một cái xuyên thấu Hoàn Châu thân

thể, dính đầy Hoàn Châu huyết nhục dữ tợn mũi tên. . .

Hoàn Châu còn đang cười, vừa rơi lệ vừa cười, vừa thổ huyết vừa cười, "Thằng nhóc ngốc. . . Hoàn Châu tỷ tỷ. . . Không thể chăm sóc người. . . Xin lỗi!"

Ầm áp Tiên Huyết hỗn hợp nước mắt nhỏ ở Tô Bắc trên mặt, thấp cộc cộc, dính nhom nhóp.

"Phốc phốc phốc. . ."

"Gào. . ." Đại Hoàng rốt cục rơi vào Hoàn Châu trên người, nó lại một lần nữa ngửa mặt lên trời rít gào, chói mắt mà phần nộ ánh bạc từ trong cơ thể nó tuôn ra, khác nào trên mặt hồ gây nên gợn sóng bình thường âm âm đầy ra, đem bốn phương tám hướng phóng tới hết thấy mũi tên toàn bộ đang bay.

. . .

Tô Thanh Huyền lúc chạy đến hậu, liền nhìn thấy Tô Bắc cúi thấp đầu, ôm trên người cắm vào mười mấy cây tình cương mũi tên, Tiên Huyết nhuộm đỏ xiêm y Hoàn Châu quỳ ngồi dưới đất, đầu lớn nước mắt hạt châu cùng cắt đứt quan hệ trần châu liên như thể ba tháp ba tháp nhảm dưới đi, Đại Lang Cầu hình thái Đại Hoàng ngồi ở bên cạnh hắn, liên tục dùng đầu to nhẹ nhàng vuốt hắn biểu thị an ủi, chu vi rải rác một chỗ thước dài tình cương mũi tên, dày đặc đến liên đặt chân địa phương đều không có.

Chỉ một chút, Tô Thanh Huyền trong lòng tức giận liền mãnh liệt đến muốn nổ, xoay người cao giọng thét to: "Tô chính nguyên!"

Nghe tin tới rồi lão quân gia nhìn thấy tình cảnh này cũng là trán lập tức liền chảy ra một tầng lấm lét mồ hôi lạnh, nghe được Tô Thanh Huyền rít gào thân thể hắn bỗng nhiên run lên, liền vội vàng tiến lên khom người chấp tay nói: "Tiểu thư. . ."

"Nói cho ta!" Tô Thanh Huyền chỉ vào dưới chân một chỗ mũi tên, nghiêng răng nghiêng lợi gần từng chữ một: "Đây, là, sao, sao, một, về, sự tình!"

Lão quân gia trên trán viên viên mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu nhắm hạ lưu, hắn cũng không dám cọ xát, "Lão nô, lão nô, lão nô này liền đi thăm dò."

"Tra mẹ người cái trứng!" Tô Thanh Huyền bạo phát, "Cô nãi nãi lần trước là làm sao nói cho người? người lại là làm sao cùng cô nãi nãi bảo đảm? người một đám lớn số tuổi toàn bộ sống đến chó trên người?"

Lão quân gia chỉ là không ngừng mà gạt đầu, hăm hại cũng không dám hăm hại một tiếng.

"Tỷ tỷ", Tô Bắc bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt đỏ đến mức cùng thỏ như thế, "Giao cho ta đi. . . Đại Hoàng, đi cảm làm bộ cung nô người tìm ra."

Đại Hoàng gạt gù, xoay người co rúm mũi thở ngửi một cái, nhảy lên hóa thành một đạo ánh bạc hướng về Cửu Vĩ phủ nào đó một phương hướng lao đi, lão quân gia thấy thế, thở phào nhẹ nhõm đồng thời vội vã dẫn mấy cái thanh niên trai tráng gia đình đuổi theo Đại Hoàng đi tới.

Tô Thanh Huyền quay đầu bình tĩnh nhìn Tô Bắc, nàng chợt phát hiện, Tô Bắc tựa hồ chỗ nào trở nên không giống nhau, cụ thể là chỗ nào không giống nhau, nàng trong lúc nhất thời lại không nói ra được, "Tiểu Bắc, người không có chuyện gì chứ?"

Tô Bắc nắm thật chặt trong lòng dần dần mất đi nhiệt độ thi thể, lắc lắc đầu, "Tỷ tỷ, có thể phiền phức người phái người đi Hoàn Châu tỷ tỷ trong nhà nhìn sao?"

Tô Thanh Huyền hơi nhíu mày, trầm giọng hỏi: "Có ý gì?"

Tô Bắc cúi đầu, hồng hồng hai con mắt nhìn chăm chú Hoàn Châu mang theo cười nhạt ý về mặt, "Không cái gì, Hoàn Châu tỷ cứu ta mệnh. . . Ta không thể lại để thân nhân của nàng bị người xấu bắt nạt."

Tô Thanh Huyền nhiều thông minh nhanh trí, đầu óc xoay một cái liền rõ ràng lần này đánh giết Tô Bắc Hoàn Châu cũng có phần, là đến thời khắc sống còn mới không biết là nhẹ dạ vẫn không nỡ bỏ thương tổn Tô Bắc đôi ý, nắm mạng của mình thay đổi Tô Bắc một mạng.

Tô Thanh Huyền nhìn chăm chú về mặt trầm tĩnh Tô Bắc, bỗng nhiên liền rõ ràng Tô Bắc nơi đó trở nên không giống nhau. . . hắn thật giống lập tức lớn rồi, trên mặt không có trước đây này sọc không có tim không có phổi cười ngây ngô sức lực, chịu đến lớn như vậy kinh hãi, hắn đều không có như lần trước như vậy kinh hoàng thất thố ôm nàng gọi sợ.

Đại Hoàng rất nhanh sẽ trở về, lấy Tiểu Nguyệt Ngân Lang tư thái, trong miệng ngâm một cái run lấy bảy yếu điệu bóng người. . . Là Từ Vi!

Tô Thanh Huyền nhíu mày, ánh mắt hơi nghi hoặc một chút.

Đại Hoàng nhảy đến Tô Bắc bên người, nhả ra đem Từ Vi ném xuống đất, "Cầu Oa, chính là nàng!"

Tô Thanh Huyền một cái bước xa thoáng hiện đến Từ Vi bên người, một phát bắt được Từ Vi vạt áo đưa nàng nhấc tới, chợt quát lên: "Nói, là ai sai khiến người giết Tiểu Bắc?"

Từ Vi oan ức nhắm mắt, một kim nén miệng khóc lên, "Tiểu thư, nô tỳ oan uổng à, nô tỳ coi như là ăn gan hùm mật báo cũng không dám Động thiếu gia một cọng tóc gáy à."

"Đùng", Tô Thanh Huyền giờ tay chính là một cái tai to quát từ, quắc mắt nhìn trừng trừng nói: "Có nói hay không?"

Từ Vi gào khóc, "Tiểu thư nô tỳ thực sự là oan uổng à, nô tỳ hầu hạ ngài nhiều năm như vậy ngài, lúc nào làm sai quá sự tình? Ngài làm sao có thể không tin nô tỳ đây?"

Tô Thanh Huyền nghe vậy nhẹ buông tay, giữa hai lông mày hiện lên dao động vẻ. . . Từ Vi cùng Hoàn Châu không giống nhau, Hoàn Châu là chín tuổi giờ bị Cửu Vĩ phủ mua được vào phủ, mà Từ Vi là ở Cửu Vĩ phủ sinh ra, lớn lên nhà sinh nô, dù cho đều là Tô Thanh Huyền thiếp thân hầu gái, Từ Vi địa vị cũng phải không thể so Hoàn Châu càng cao hơn một điểm, cũng càng đến Tô Thanh Huyền cùng lão quân gia tin cậy.

Ở chung nhiều năm như vậy, Tô Thanh Huyền cùng Từ Vi danh nghĩa là chủ tớ, thật là tỷ muội, Cửu Vĩ trong phủ rất nhiều chuyện, đều là Từ Vi đại Tô Thanh Huyền quản lý, coi như là lão quân gia, trong ngày thường cùng Từ Vi lúc nói chuyện đều là về mặt ôn hòa, có thể nói là có tiếng mà không chân thực Nhị Quân gia.

Cùng nàng so với, Hoàn Châu mới thật sự là thiếp thân hầu gái, làm ra là nô bộc việc, ra sai nên bị mắng nên xử phạt Tô Thanh Huyền cũng sẽ không che chở nàng, Tô Bắc nhập phủ sau, Tô Thanh Huyền đưa nàng phái đến Tô Bắc bên người cũng không cái gì không muốn.

Tô Thanh Huyền từ về tình cảm là không tin làm bạn mười mấy năm Từ Vi sẽ phản bội nàng, phản bội cái này các nàng cộng đồng nhà; từ lý trí trên nàng cũng không nghĩ ra Từ Vi có lý do gì sẽ phản bội nàng, luận lợi ích, Cửu Vĩ phủ không thiếu kim ngân nàng muốn cái gì Tô Thanh Huyền đều cho, luận địa vị, nàng ở Cửu Vĩ phủ cũng là chỉ ở mình và Tiểu Bắc bên dưới, nàng còn có cái gì không vừa lòng?

Ngay khi Tô Thanh Huyền do dự chần chờ đương miệng, đuổi theo Đại Hoàng rời đi lão quân gia chờ người trở về, "Oan uổng, vậy người đúng là nói một chút, những này là cái gì?" Nói xong, hất ném ra một cái dính đầy bùn đất màu đen bao vậy, bao vậy rơi xuống đất, rải rác ra một chỗ cung nó linh kiện cùng thước tên dài thì.

"Tiểu thư, đây là từ Từ Vi gian phòng bên cạnh bồn hoa bên trong đào móc ra."

Tô Thanh Huyền sắc mặt lập tức liền trở nên tái nhợt tái nhợt.

Mà Từ Vi sắc mặt nhưng là lập tức liền trở nên trắng bệch.

Tô Thanh Huyền nhìn Từ Vi vạt áo tay một thoáng nổi gân xanh, ánh mắt lạnh đến mức tựa hồ phải đem Từ Vi đóng băng lên, "Người còn có lời gì nói?"

Từ Vi bí hiểm lắc đầu nói: "Nô tỳ còn có cái gì tốt nói?"

Bằng chứng như núi, đã không cho nàng lại cãi lại!

Tô Thanh Huyền nhìn nàng, khóe mắt chậm rãi tràn ra lệ quang, "Nói người tại sao muốn phản bội cô nãi nãi, tại sao muốn phản bội Cửu Vĩ phủ, lẽ nào cô nãi nãi đối với người không được chứ? Cửu Vĩ phủ đối với người không được chứ?"

Từ Vi lộ ra một cái nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, "Ngài đối với ta cho dù tốt, Cửu Vĩ phủ đối với ta cho dù tốt, nô tỳ không phải là nô tỳ sao? Ngài sinh ra chính là Cửu Vĩ phủ đại tiểu thư, ta sinh ra liền muốn ở Cửu Vĩ phủ nô tỳ. . . Dựa vào cái gì?"

Tô Thanh Huyền nghe vậy hạnh trong con người hầu như muốn phun ra lửa ánh sáng, "Liền vì cái này? người cảm thấy người mở miệng, cô nãi nãi sẽ không còn người tự do thân sao?"

"Ha ha?" Từ Vi đột nhiên nở nụ cười, "Tự do thân? Thanh Khâu bên trong còn có người là tự do thân? Tiểu thư, nô tỳ chỉ là nô lệ, không phải ngu, Thanh Khâu bên trong Nhân Tộc, chính là các người Hồ tộc nuôi nhốt gia súc, các người hiện tại theo chúng ta giảng đạo lý, chỉ có điều là các người cảm thấy thú vị thôi, ngày nào đó các người chơi mệt rồi, chúng ta Nhân Tộc là sống hay chết còn không là các người định đoạt?"

Tô Thanh Huyền lập tức nói không ra lời.

Thời khắc này, nàng đột nhiên đã nghĩ đến nàng cha tồ dài quân vì đó bốn ba hơn nửa đời người giấc mơ, nàng bỗng nhiên nghĩ đến Cửu Vĩ phủ kéo dài hơn 100 năm toàn bộ phủ người không phân chủ tớ nhân yêu công tiến vào cơm trưa gia quy. . . nàng đột nhiên cảm thấy đặc biệt mê man.

Nhân yêu thật có thể sống chung hòa bình?

"Ha ha", Tô Bắc bỗng nhiên ngẩng đầu lên, trào phúng nhìn Từ Vi, "Người cho rằng chỉ có Thanh Khâu là mạnh hiếp yếu? người cho rằng chỉ có yêu sẽ bắt nạt người? người cho rằng chỉ có Thanh Khâu mới đem người chia làm lão gia cùng người hầu? người cho rằng người rời đi Thanh Khâu liền có thể nô bộc vườn mình làm chủ cầm ca xướng?"

Ngu xuẩn, yêu có thiện ác phân chia, người làm sao không có thiện ác khác biệt? người loại này thiên linh cái nhì trên sinh phản lại cốt người tàn nhẫn, kẻ hung ác, kẻ vong ân bội nghĩa, dù cho là rời đi Thanh Khâu, sớm muộn cũng chạy không thoát bị người đánh chết kết cục!"

Hắn chưa từng có dùng như vậy ngữ khí nói chuyện nhiều, như một người trưởng thành như vậy nói chuyện. . . Ai cũng không biết, này từng cây từng cây xuyên thấu Hoàn Châu đơn bạc thân thể bắn tới hắn mặt trước dữ tợn mũi tên đến cùng mang cho hắn thể nào xưng kích!

Những kia mũi tên, lại như là từng cái lãnh khốc bàn tay lớn, đem hắn từ mười mấy năm ngơ ngác ngác, không có tim không có phổi trong cuộc sống kéo ra ngoài, ép buộc hắn mở xem thế giới tàn khốc này, nói cho hắn, đồng dao bên trong đều là lừa người!

Cầu Oa rốt cục lớn rồi, lấy phương thức tàn khốc nhất!

Tô Thanh Huyền ngơ ngẩn, tán loạn con mắt chậm rãi khôi phục thanh minh, nàng rốt cuộc để ý giải nàng cha giấc mơ: Bỏ qua một bên chủng tộc thành kiến, chỉ riêng lấy thiện ác luận, nhân yêu đều như thế!

Từ Vi không có Tô Thanh Huyền trí tuệ cùng độ cao, nàng chỉ có thể cuồng loạn phản bác, "Người tính là thứ gì? người chính là cái ăn không đủ no mặc không đủ ấm người người gọi đánh thúi xin com! người nếu không là đi rồi ***** vận người hiện tại còn ở nhận sát quan ăn xin, người có tư cách gì chỉ trích ta! Ta chỉ muốn tự do sống sót, có cái gì sai?"

"Giết người toàn gia", Đại Hoàng vừa nghe liền nổi giận, nhảy gót chân cái bát phụ mắng: "Liền người loại này tâm so với than còn đen tiểu tiện nhân cũng không cảm thấy ngại mắng Cầu Oa, Cầu Oa là xin com, nhưng hắn không ăn trộm không cướp, không giết người không phóng hỏa, còn thường thường cho quan nội lão nhân làm việc, hắn sống được đường đường chính chính, tại sao không tư cách mắng người cái tiểu tiện nhân? Muốn không phải là muốn Cầu Oa thân thủ giết người giải hận, bản lão gia vừa nảy liền ăn sống rồi người. . ."

Tô Bắc thống khổ nhắm hai mắt lại, nhẹ giọng cất ngang Đại Hoàng chửi bậy, "Ta xác thực là cái thúi xin com, nếu như tỷ tỷ không đem ta mang tới Thanh Khâu, ta xác thực còn ở nhận sát quan ăn xin. . . Nhưng ta cố ý, ta có can, ta biết cái gì đúng, cái gì là sai, cái gì gọi là thiện, cái gì gọi là ác, cái gì có thể làm, cái gì không thể làm, người đây? người muốn tự do không sai, người sai ở không nên vì tự do thương tổn đối xử tử tế nhà của người, thương tổn Hoàn Châu tỷ tỷ thiện lương như vậy người. . . người không xứng làm người."

Hắn rốt cục không lại tự xưng "Ta", chỉ là không nghĩ tới sẽ là dưới tình huống như vậy đổi giọng.

Tô Thanh Huyền nghe xong, đáy lòng đối với Từ Vi cuối cùng này điểm tình cảm cũng tiêu tan, Tô Bắc nói đúng, nàng không xứng làm người, càng không xứng chính mình vì nàng thương tâm, phần nợ.

Nàng gơ tay lên, mặt không hề cảm xúc một cái bạt tai đem há mồm còn muốn nói cái gì Từ Vi miệng đầy răng xoá sạch, lạnh nhạt nói ra: "Nói đi, là ai sai khiến người đến giết Tiểu Bắc!"

Từ Vi miệng đầy Tiên Huyết thê thảm cười thảm, nhìn Tô Thanh Huyền trong ánh mắt càng là vô tận oán độc, "Ha ha, còn có thể là ai, người Cửu Vĩ nhà đối thủ một mất một còn thôi!"

Tô Thanh Huyền cau mày, nhấn mạnh hỏi: "Ai?"

Từ Vi cười đến càng ngày càng thê thảm, "Muốn biết à? Cầu ta à, ta cầu người cả đời, hiện tại cũng nên người cầu ta chứ? Chỉ cần người cầu ta, người cầu ta ta liền đem hết thấy đều nói cho người."

Tô Thanh Huyền triển mi, bỗng nhiên cũng nở nụ cười, "Quên đi, người như vậy tiểu tốt tử có thể biết bao nhiêu thứ hữu dụng? Ân, để cô nãi nãi đoán một cái, là có người hay không hứa hẹn người, chỉ cần người tất cả nghe bọn họ, sau khi chuyện thành công sẽ đem người đưa ra Thanh Khâu, ân, khả năng còn đáp ứng người sẽ cho người cả đời đều dùng không xong kim ngân châu báu, để người cũng trở thành mọi người tiểu thư, cũng trải qua tiền hô hậu ủng cuộc sống hạnh phúc? Nha, đúng rồi, có phải là còn nói cho người, đêm nay sau khi chuyện thành công sẽ có người tới tiếp ứng người?"

Tô Thanh Huyền dù sao cũng là Tô Thanh Huyền. . .

Từ Vi chậm rãi trợn to hai mắt, như là rất giống quỷ bình thường nhìn Tô Thanh Huyền.

"Người cũng thật là ngu à. . ." Tô Thanh Huyền biểu hiện đàn độn thấp giọng ni non một câu, gơ tay lên, một chương vỡ hướng về Từ Vi cái trán.

"Tỷ", Tô Bắc mở miệng, "Để ta đây tới đi!"

Tô Thanh Huyền tay định ở Từ Vi cái trán trước, nàng quay đầu nhìn Tô Bắc, tựa hồ đang hỏi: người dưới phải đến cái này tay?

Tô Bắc không giải thích, hắn nhẹ nhàng đem Hoàn Châu thi thể chậm rãi phóng tới trên đất, đuổi ra dính đầy Tiên Huyết hai tay thể nàng sửa lại một chút tán loạn vạt áo, sau đó mới hai tay từ trên người nàng rút ra một cái mũi tên, cầm trong tay đứng lên đến đi từ từ hướng về Từ Vi.

Chết đến nơi rồi, Từ Vi rốt cuộc biết sợ hãi, hay là nàng trước cho rằng chính mình không sợ chết, nhưng thật sự coi từ vong giáng lâm thời điểm, nàng mới phát hiện chính mình xa xa không có nàng tưởng tượng như vậy không sợ chết, nàng sợ hãi gần chết nhìn từng bước từng bước hướng chính mình đi tới Tô Bắc, liều mạng giãy giụa, nhưng cũng là vào lúc này nàng mới phát hiện, tiểu thư nhà mình này mềm mại không xương trắng mịn bàn tay dĩ nhiên như một cái kim sắt.

Tô Bắc đi tới Từ Vi trước mặt, gơ lên trong tay mũi tên, hai tay kịch liệt run rẩy, trong con người kịch liệt giãy giụa, mũi tên trước sau không hạ xuống được.

"Tiểu Bắc", Tô Thanh do dự mở miệng nói, "Để tỷ tỷ đến đây đi, chớ miễn cưỡng."

Tô Bắc quật cường lắc lắc đầu, quay đầu sâu sắc liếc mắt nhìn Hoàn Châu thi thể, lại về quá mức thời điểm, con mắt lần thứ hai hồng cùng thò như thế.

Cần răng, nhắm mắt, hai tay liều lĩnh hạ xuống.

"Phốc phốc", máu tươi hắt một mặt, hắt đưa tay một vệt, là lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Ngọn nguồn

Tô Thanh Huyền quên không được Tô Bắc rơi bên dưới mũi tên kia lúc trên mặt giấy dựa cùng thống khổ.

Nàng mình bạch, muốn Tô Bắc thân thủ giết Tử Vi, so để hấn tha thứ Tử Vi, buông tha Tử Vi phải gian nan vô số lần, hấn nhưng là trời sinh ác phách thiếu thốn a!

Càng như vậy, Tô Thanh Huyền càng là đau lòng Tô Bắc. . . Nàng biết nói, Tô Bắc trong nội tâm không hận Tử Vi, cũng rất muốn tha thứ nàng, buông tha nàng, nhưng Hoàn Châu cái kia đâm máu thì thể lại một lần một lần nói cho hấn biết, hấn nhất định phải thân thủ giết Tử Vi, cho Hoàn Châu báo thù; lý trí của hấn cũng một lần lại một lần nói cho, Tử Vi đáng chết!

Cho nên hấn mới sẽ có vẻ như vậy giấy dựa cùng thống khổ. . .

Tô Thanh Huyền ngồi trong thư phòng, một tay nâng lên tron bóng cái cầm, bình tĩnh nhìn chăm chú khiêu động ánh nến, tựa hồ lại thấy được đưa Tô Bắc trở về phòng lúc hấn hai mắt vô thần mờ mịt gương mặt.

"Tiểu thư", Lão Quân Gia khom người đi vào thư phòng, hai tay hiện lên cái trước lớn chừng bàn tay hộp gỗ đàn, "Đây là đang Hoàn Châu trong phòng tìm tới."

Tô Thanh Huyền đưa tay đi mở ra Tử Đàn hộp, Lão Quân Gia lời kếp tiếp lại làm cho tay của nàng trì trệ.

"Ngài đừng xem. . . Đứng trong hộp chính là hai lớn một nhỏ ba cái ngón tay cái."

Tô Thanh Huyền hai tay hơi lắc một cái, hít sâu tốt mấy hơi thở mới mở miệng nói: "Ngài thấy thế nào."

Thanh âm của nàng có chút khàn giọng, nhu hòa ngữ khí lại làm cho Lão Quân Gia tâm lý buông lỏng.

Hấn trầm ngâm mấy hơi, nói thật nhỏ nói: "Rất rõ ràng, đây là một trận châm đối ta Cửu Vĩ phủ âm mưu."

Tô Thanh Huyền khẽ gật đầu, ra hiệu hấn nói tiếp.

Lão Quân Gia: "Lão nô cho rằng, chuyện tối nay cùng đoạn thời gian trước Hắc Nhật Yêu Vương đánh lên chúng ta Thanh Khâu có quan hệ, Tử Vi tiện nhân này rất có thể đứng vậy bị tay hấn bên dưới yêu đón mua."

Hắc Nhật Yêu Vương vì chiếm lấy Cửu Vĩ Tổ Mạch tấn công Thanh Khâu sự tình không phải bí mật gì, Lão Quân Gia tự nhiên có chỗ tại Vãn, kết hợp với trong khoảng thời gian này đến nay Cửu Vĩ phủ liên tiếp xuất hiện phản đồ sự tình, không khó đoán ra Hắc Nhật Yêu Vương đứng vậy hậu trường hắc thủ.

Điểm này không cần Lão Quân Gia nói, Tô Thanh lần trước Huyền đi qua trận đại chiến kia hậu tâm bên trong mơ hồ liền có cái suy đoán này, chuyện tối nay tuy nhiên đã chứng minh suy đoán của nàng.

Lúc trước Hoàng Tuyền Thủy Sự Kiện về sau, Tô Hồng Vũ liền từng nói qua, hấn từ trong chuyện này nghĩ được Bắc Minh châu khí tức, nàng lúc ấy liền đoán được khả năng có một cỗ Thanh Khâu bên ngoài thế lực tại châm đối Cửu Vĩ phủ, về sau Tô Bắc dẫn phát Tổ Mạch dị động, dẫn tới Hắc Nhật Yêu Vương, để cho nàng tiến một bước rút nhỏ mục tiêu.

Sau đó, nàng cũng cẩn thận vượt qua chuyện này.

Cha nàng tỏ dài quân lưu hạ thủ trát bên trên mình xác ghi chép, Hắc Nhật Yêu Vương hai trăm năm trước từng tới Thanh Khâu, mà lại lấy không phải Hồ Tộc chỉ thân thu được Cửu Vĩ Tổ Mạch truyền thừa.

Hắc Nhật Yêu Vương lấy được cụ thể là cái gì truyền thừa, Tô Thanh Huyền không biết, nàng chỉ có thể xác định, cái kia nhất định là đối hắc ngày Yêu Vương cực kỳ trọng yếu đồ vật, cho nên Hắc Nhật Yêu Vương mới có thể đối Cửu Vĩ Tổ Mạch như thế nhớ mãi không quên, thành lập được Vô Thiên động sau liền đối châm đối Cửu Vĩ phủ triển khai một hệ liệt bố cục.

Lúc trước cái kia cho khóa bạc Hoàng Tuyền Thủy Viên Hoa cùng Tử Vi, hẳn là Vô Thiên động những năm này tại Cửu Vĩ phủ chôn bên dưới Âm Tử.

Về phần tại sao sẽ hai lần đối Tô Bắc hạ sát thủ, Tô Thanh Huyền hiện ở trong lòng bao nhiêu cũng có một ít phổ.

Lần trước, là bởi vì Tô Bắc tồn tại ảnh hưởng đến Cửu Vĩ phủ giao ra Cửu Vĩ Tổ Mạch khai ra họa sát thân, cho nên lần kia Hoàng Tuyền Thủy tuy nhiên âm độc, nhưng thủ đoạn lại hết sức ẩn nấp, sau đó giết Viên Hoa diệt khẩu thuận tay giả họa Nhị Vĩ phủ, cũng hẳn là không nghĩ tới sớm bại lộ, dẫn phát Cửu Vĩ phủ quá kích phản ứng.

Mà lần này, sợ là bởi vì Hắc Nhật Yêu Vương đã biết nói lần trước dẫn phát Cửu Vĩ Tổ Mạch dị động đúng vậy Tô Bắc. . . Hôm đó Vô Thiên động đánh lên Thanh Khâu lúc, Cửu Vĩ trong phủ duy chỉ có Tô Bắc không tại, sau đó Hồi thứ 9 đuôi phủ lúc còn bề ngoài còn trở nên cùng đối một người giống như, lấy Vô Thiên động những năm này đối Cửu Vĩ phủ bên dưới khổ công, không khó tra ra Tô Bắc đúng vậy dẫn phát Cửu Vĩ Tổ Mạch dị động người.

Lấy Tô Thanh Huyền hôm đó đối hắc ngày Yêu Vương quan sát, cái thằng kia đúng vậy cái phát rò người điên, Tô Bắc dẫn phát Cửu Vĩ Tổ Mạch dị động, sợ là đã chạm đến trong lòng của hắn nào đó một cây thần kinh nhạy cảm, cho nên lần này tập sát Tô Bắc, thủ đoạn mới sẽ như thế giờ được cảm gậy, căn bản liền không thêm đề ý năng Cửu Vĩ phủ phản ứng.

Còn có một mực khổn nhiều nàng cái kia đây hết thấy sẽ tìm tới Cửu Vĩ phủ vấn đề, nàng cũng từ Hắc Nhật Yêu Vương hôm đó tại Thanh Khâu bên ngoài nói lời bên trong tìm được đáp án. . . Hồ Tộc Cảnh Giới cùng thực lực lấy cái đuôi nhiều ít để cân nhắc, cái đuôi càng nhiều Cảnh Giới càng cao, thực lực càng mạnh, mà căn cứ Thanh Khâu các loại nhớ truyền, Bát Vĩ tựa hồ đúng vậy Thanh Khâu Hồ Tộc trên tu hành hạn, vô số Hồ Tộc tiên bối Đại Năng lo lắng hết lòng, cũng vô pháp đột phá Bát Vĩ gông cùm xiềng xích, mà vạn năm đến nay, duy nhất có ghi lại Cửu Vĩ Thiên Hồ, đúng vậy lão tổ tông Tô Đất Kỷ, cho nên giống như tô Hồng Vũ nói, Cửu Vĩ Tổ Mạch cùng mặt khác Bát Mạch cũng không giống nhau.

Có lẽ chính là cái này "Không giống nhau", mới khiến cho Hắc Nhật Yêu Vương duy chỉ có đối Cửu Vĩ Tổ Mạch nhớ mãi không quên.

Hiện tại Tô Thanh Huyền tâm lý duy nhất còn không thể xác định, đúng vậy cha hắn tở dài quân chết, phía sau đến cùng có hay không Vô Thiên động cái bóng.

Tô Thanh Huyền từ từ nhắm hai mắt lại, "Ngài đi về nghỉ trước thôi, sáng mai trời vừa sáng, ngài liền mang theo mấy người đi Hoàn Châu nhà một chuyến, như nếu thân nhân của nàng còn sống người, liền sẵn sàng nghênh tiếp Hồi Phủ."

Lão Quân Gia không nhúc nhích, đứng tại chỗ do do dự dự há to miệng, tựa hồ còn muốn nói chút gì.

Tô Thanh Huyền không có mở mắt ra, lại tựa hồ như thấy được hắn muốn nói lại thôi bộ dáng, nhẹ nhàng khoát tay áo nói: "Trong lòng ta số, ngài cũng đừng quan tâm."

Lão Quân Gia tâm lý khẽ thở dài một tiếng, biết đạo tiểu thư nhà mình đây là không nguyện ý cùng mình nhiều lời, khi bên dưới thi lễ một cái sau khom người lui ra ngoài.

Đêm đã khuya, ngoài phòng gió rét luồn vào trong thư phòng, gọi lên lấy trong phòng ánh nến không ngừng nhảy lên, rộng rãi thư phòng cũng theo đó sáng tối nhấp nhô.

Tô Thanh Huyền ôm chặt hai tay, thân thể bất lực hướng đại ý bên trong rụt rụt. . . Nàng rất mệt mỏi, nàng là nghĩ như vậy thủ hộ cái nhà này, thủ hộ Tô Bắc cái này đệ đệ, nhưng trực diện Vô Thiên động cường đại như vậy mà điên cuồng địch nhân, nàng cảm thấy một cây chẳng chống vững nhà, lực có thua.

"Cửu nha đầu. . ." Trong thư phòng bỗng nhiên vang lên một đạo âm thanh trong trẻo.

Tô Thanh Huyền vừa mở ra mắt, liền gặp trong thư phòng không biết chuyện gì nhiều một vị người mặc trường bào màu xanh, sau lưng nâng hai đầu xoã tung màu xanh đuôi dài tuấn dật Trung Niên Nhân.

Tô Thanh Huyền một chú ý cái kia hai đầu bóng loáng nước trượt xoã tung cái đuôi, cuống quýt liền từ trên ghế nhảy dựng lên, khom mình hành lễ nói: "Vãn bối Tô Thanh Huyền, bái kiến tiên bối."

Cha hắn tở dài quân là Thiên Tâm cảnh đều chỉ có một đầu cái đuôi, trước mắt vị này, chỉ ít cũng là Huyền Anh cảnh, thậm chí, rất có thể là Tề Thiên Đại Yêu!

Tình bào Trung Niên Nhân mỉm cười, "Người hẳn là nghe qua tên của ta, Tô Trường Phong, cha người hảo hữu, người khi còn bé ta còn ôm qua người."

Tô Thanh Huyền nghĩ nghĩ, kinh ngạc vội vàng lại thi cái lễ, "Nguyên lai là Trường Phong thúc thúc, thanh Huyền khi còn bé thường nghe ta cha nhắc lên ngài, hẳn nói ngài thăng nhiệm Chấp Sự Điện Đại Chấp Sự."

Tô Trường Phong trên mặt ý cười nhẹ gật đầu, "Không sai, xem ra cha người là thật nhắc qua ta."

Tô Thanh Huyền: "Không biết Trường Phong thúc thúc đêm khuya đến đây, cần làm chuyện gì?"

Tô Trường Phong nhìn thoáng qua chung quanh, "Người liền chuẩn bị để cho ta cái này thúc thúc đứng đây nói?"

Tô Thanh Huyền vỗ trán một cái, ngượng ngùng liền thảng nói: "Là cháu gái sai, Trường Phong thúc thúc mau mời ngồi."

Nhị Yêu phân biệt sau khi ngồi xuống, Tô Trường Phong mới nhẹ giọng nói: "Ta lần này đến đây, là vì người nhân tộc kia đệ đệ. . ."

Tô Thanh Huyền chau mày, liền muốn đứng lên.

Tô Trường Phong khoát tay ra hiệu nàng đừng nóng vội, "Người trước hãy nghe ta nói hết, người những ngày này hẳn là cũng phát giác được chung quanh có đồng tộc khí tức đi."

Tô Thanh Huyền chân chờ mà hỏi: "Khó nói, những ngày này một mực là Trường Phong thúc thúc ngài đang bảo vệ Cửu Vĩ phủ."

Tô Trường Phong gật đầu một cái, "Không tề, trước ta Thanh Khâu Hồ Tộc cùng Vô Thiên động sau đại chiến, ta liền nhận được Trưởng Lão Hội Pháp Chi, suất lĩnh mười hai vị Thông Huyền đồng tộc đến đây bảo hộ Cửu Vĩ phủ. . . Chuẩn xác mà nói, là bảo vệ người cùng người nhân tộc kia đệ đệ Tô Bắc."

Tô Thanh Huyền nhỏ bé không thể nhận ra nhũ mày, nàng muốn hỏi, đã có các người ở chung quanh bảo hộ, vậy tối nay Tô Bắc làm sao còn lại nhận tập kích.

Tô Trường Phong đã nhìn ra, khoát tay chặn lại nói: "Người cho rằng đêm nay đối phó các người chỉ có những cái kia vô dụng đồ chơi nhỏ? Hôm qua ta cùng chư vị huynh đệ hết thấy đỡ được năm lần sóng tiến công, từ buổi trưa một mực tiếp tục đến nửa đêm, đánh giết các tộc Thông Huyền Yêu Tướng mười tám cái, căn bản Vô Hạ cổ kị các người Cửu Vĩ trong phủ."

Tô Thanh Huyền nghe vậy trong lòng rung mạnh, vì giết Tô Bắc, Hắc Nhật Yêu Vương vậy mà vận dụng lớn như vậy chiến trận? Cái này đều đủ đánh một trận cỡ nhỏ chiến tranh rồi a?

"Người cũng cảm thấy chiến trận đủ lớn a?" Tô Trường Phong biểu lộ rất nghiêm túc, "Đây vẫn chỉ là hôm qua, lần trước sau đại chiến, ta cùng chư vị huynh đệ hết thấy đỡ được mười bảy đợt tiến công, đánh giết Chân Ngã Tiểu Yêu, Thông Huyền Yêu Tướng hơn trăm, hôm qua thế công càng kịch liệt. . Nhất Minh nhất Âm, tên là đánh nghi binh, người Cửu Vĩ trong phủ Âm Tử mới thật sự là Sát Chiêu, bất quá ta đoán chừng, hôm qua nếu là chúng ta ngăn không được bọn hắn, chỉ sợ người Cửu Vĩ phủ cả nhà trên dưới chó gà không tha."

Tô Thanh Huyền tay chân rét lạnh, áo chèn từng trận toát mồ hôi lạnh, "Cái này, cái này sao có thể, nơi này chính là Thanh Khâu, những này yêu là vào bằng cách nào."

Nói đến chỗ này, Tô Trường Phong thần sắc cũng có chút bất đắc dĩ, "Nhưng Thanh Khâu cũng không phải là chỉ có chúng ta Hồ Tộc."

Tô Thanh Huyền lập tức liền hiểu.

Chính như Tô Trường Phong nói, Thanh Khâu là Hồ Tộc, nhưng Thanh Khâu không cũng không phải là chỉ có Hồ Tộc. . . Yêu Tộc Thiên Sinh Địa Dưỡng, Thanh Khâu đã có Linh Khí, có thể Tu Luyện, như vậy Thanh Khâu bên trong toàn bộ sinh linh đều là có khả năng Thành Yêu, những cái kia yêu quái đồng dạng là Thanh Khâu sinh trưởng ở địa phương này, Hồ Tộc lại thế lớn, cũng không thể đem bọn hắn toàn giết hoặc toàn đuổi ra Thanh Khâu a?

Còn có Đại Hoang phá nát thời điểm, Cửu Vĩ Thiên Hồ Tô Đát Kỷ thu nhận một nhóm lớn cùng đường mặt lộ Yêu Tộc tiến vào Thanh Khâu, phía sau là có một ít Yêu Tộc lực tục chuyển ra Thanh Khâu, nhưng y nguyên thừa bên dưới một nắm ngay tại Thanh Khâu cắm rễ, có câu nói là Thành Thần dễ dàng đưa Thần khó, đối những yêu tộc này Hồ Tộc cũng không dễ cưỡng ép đem bọn hắn đuổi đi ra, bây giờ mấy vạn năm qua đi, những yêu tộc này đều đã tại Thanh Khâu sinh sôi thực rất nhiều, cùng Thanh Khâu Hồ Tộc được xưng tụng là Thanh Khâu bản thổ yêu quái.

Cũng tạo thành, Thanh Khâu Hồ Tộc danh truyền thiên hạ, nhưng trên thực tế, Thanh Khâu Hồ Tộc còn không có còn lại Yêu Tộc nhiều quần cảnh.

Những này yêu quái tại Thanh Khâu bên trong Khai Trí, hóa hình, tiến giai Chân Ngã, Thông Huyền, Tề Thiên, trong tay bên cạnh tự nhiên cũng liền có xuất nhập Động Thiên đại trận lệnh bài. . .

Nàng hai chân như nhũn ra đứng lên, mặt hướng Tô Trường Phong vái chào đến cùng, "Cháu gái thay mặt biểu Cửu Vĩ phủ toàn phủ thượng hạ bái tạ Trường Phong thúc thúc cùng chư vị Thế Thúc đại ân cứu mạng."

Tô Trường Phong đỡ dậy nàng, "Cháu gái không cần như thế, ta cùng người cha tương giao mấy trăm năm, người Cửu Vĩ phủ gặp gỡ nan quan, ta cái này làm thúc thúc tự nhiên toàn lực ứng phó."

Tô Thanh Huyền kinh hồn không chừng ngồi trở lại đi, hai tay nắm lấy Ghế dựa lan can bóp trắng bệch, "Cái kia Trường Phong thúc thúc lần này đến đây, thế nhưng là truyền Đạt trưởng lão sẽ Pháp Chi?"

Tô Trường Phong: "Thông minh, không hồ là dài quân nữ nhi, ta lần này đến đây đích thật là truyền Đạt trưởng lão sẽ Pháp Chi."

Tô Thanh Huyền cường ép ổn định lại tâm thần, nói: "Ngài nói đi."

Tô Trường Phong liếc nhìn nàng một cái, hít vào một hơi sau chậm chậm nói ra: "Trưởng Lão Hội có ý tứ là, Cửu Vĩ phủ trước đem Cửu Vĩ Tổ Mạch giao cho Trưởng Lão Hội thay đảm bảo, đợi người cha ba năm Thủ Hiếu kỳ đầy, lại định đoạt sau."

Tô Thanh Huyền không chút nghĩ ngợi gật đầu, "Có thể, cháu gái tự biết, lấy Cửu Vĩ phủ lực lượng thủ không được Tổ Mạch."

Cửu Vĩ phủ lực lượng dĩ nhiên không phải chỉ Cửu Vĩ trong phủ những này nô bộc, làm một cái truyền thừa gần ngàn năm thủ hộ gia tộc, Cửu Vĩ phủ vụng trộm khẳng định vẫn là có chút nội tình, nhưng lấy Vô Thiên động thể công trình độ kịch liệt xem ra, nàng liền xem như vận dụng Cửu Vĩ phủ ngàn năm nội tình, cũng vô pháp giữ vững Cửu Vĩ Tô Mạch, mà lại chuyện cũ kể chỉ có ngàn ngày làm trộm, cái kia có ngàn ngày phòng trộm đạo lý, bọn hắn ở ngoài sáng, Vô Thiên động từ một nơi bí mật gần đó, nàng cũng không có khả năng thời thời khắc khắc đem Cửu Vĩ phủ nội tình mang theo trên người phòng bị Vô Thiên động tập kích.

Tô Trường Phong nhẹ gật đầu, Tô Thanh Huyền phản ứng tại hắn trong dự liệu, "Thứ hai. . ."

Tô Thanh Huyền chớp chớp mày ngái, "Còn có đệ nhị?"

Tô Trường Phong khẽ thở dài một hơi, "Người nhân tộc kia đệ đệ Tô Bắc, không thể tiếp tục lưu lại Thanh Khâu."

Tô Thanh Huyền "Cọ" một bên dưới liền từ trên ghế đứng lên, gấp giọng nói: "Vì cái gì?"

Tô Trường Phong nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu vai của nàng, là lấy nàng ngồi bên dưới chậm rãi nghe hắn nói.

Tô Thanh Huyền trong lòng mặc dù sốt ruột, nhưng cũng chỉ có thể ngồi bên dưới nhìn ở tính tình nghe Tô Trường Phong nói.

Tô Trường Phong nhẹ nhàng giặt giặt vạt áo, chậm rãi nói ra: "Người có nghĩ tới không, chỉ cần chúng ta Hồ Tộc không gật đầu, Hắc Nhật Yêu Vương liền xem như cử đi mười cái tám cái Tề Thiên Đại Yêu đến cũng đoạt không đi Cửu Vĩ Tô Mạch, vậy hắn vì cái gì còn muốn hết lần này đến lần khác phải thủ hạ đi tìm cái chết? Thậm chí không thôi bại lộ hắn xếp vào tại bên cạnh người Âm Tử?"

Tô Thanh Huyền mờ mịt lắc đầu, nàng còn không nghĩ tới xa như vậy.

Tô Trường Phong gật gật đầu, "Ta cũng không biết, tuy nhiên hai ngày trước Trường Lão Hội liền phân tích qua, Hắc Nhật Yêu Vương phải tới những cái kia chó săn, chỉ là vì giết người, về phần giết ai, đêm nay người đã biết nói. . . Tuy nhiên Trường Lão Hội cũng không biết đạo nguyên nhân, nhưng có thể xác định, Hắc Nhật Yêu Vương phi thường muốn giết người người đệ đệ kia, chỉ cần hắn còn lưu tại Thanh Khâu một ngày, Hắc Nhật Yêu Vương liền sẽ không từ bỏ ý đồ, người còn không biết, liền mấy ngày nay, chúng ta Hồ Tộc bố trí tại Bắc Minh châu bên ngoài bên trên những cái kia cứ điểm, những ngày này đều hứng chịu tới Vô Thiên động tập kích, tổn thất không nhỏ."

Tô Thanh Huyền tâm lý rộng mở trong sáng. . . Vấn đề vẫn là xuất hiện ở Cửu Vĩ Tô Mạch bên trên, Tô Bắc làm trừ ra Hắc Nhật Yêu Vương bên ngoài một cái duy nhất lấy không phải Hồ Tộc chi thân thu hoạch được Cửu Vĩ truyền thừa Nhân Tộc, trong này khẳng định có lấy cái gì nàng không biết nguyên nhân để Hắc Nhật Yêu Vương nhất định phải giết Tô Bắc mới an tâm.

Tô Thanh Huyền cau mày, "Trường Phong thúc thúc, cái kia Hắc Nhật Yêu Vương đều đã lên mũi lên mặt, Trường Lão Hội vì cái gì không xuất thủ tiêu diệt không Thiên động? Đùng nói đánh không lại, có sáu vị lão tổ tại, Hắc Nhật Yêu Vương, Vô Thiên động lại nhảy nhót cũng bắt quá là thu được về châu châu!"

Tô Trường Phong lộ ra một cái bất đắc dĩ thần sắc, "Vấn đề này, ta cũng muốn biết nói, nhưng không thể cùng Hắc Nhật Yêu Vương bạo phát xung đột chính diện Pháp Chi chính là Đại tổ tự mình ban bên dưới, Trường Lão Hội cũng không thể chống lại."

Tô Thanh Huyền trong lúc nhất thời nói không ra lời, trầm tư suy nghĩ hồi lâu, nàng mới mở miệng lần nữa nói: "Cái kia đệ đệ ta rồi đi Thanh Khâu là ai ý tứ? Trường Lão Hội vẫn là sáu vị lão tổ?"

Tô Trường Phong kỳ quái nhìn nàng một cái, "Tự nhiên là Trường Lão Hội, sáu vị lão tổ đã lần nữa bức tử quan, nói rõ không phải Hồ Tộc sinh từ tồn vong đại sự không phải đến quấy rầy bọn hắn tu hành, lại làm sao có thể vì chút chuyện nhỏ này ban bên dưới Pháp Chi."

Tô Thanh Huyền gánh nặng trong lòng liền được giải khai, chỉ cần không phải sáu vị lão tổ ý tứ, sự tình liền còn có quay lại chỗ trống, trong tay nàng bên cạnh thế nhưng là còn có một khối lão tổ tông Thiếp Thân lệnh bài.

Nàng hiện tại gặp phải vấn đề là, nàng muốn không nên dùng tám lệnh bài kia để Trường Lão Hội thu hồi Pháp Chi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Tỷ đệ

"Đại Hoàng", Tô Bắc nằm ở trên giường, ánh mắt vô thần nhìn qua phía trên màn lụa, "Đều nói Người tốt có Hảo Báo, nhưng vì cái gì còn Châu tỷ tỷ tốt

như vậy người cũng không chiếm được Hào Báo đâu?"

Nằm ở giường chân trước trên bàn đạp Đại Hoàng nâng lên đầu to, "Nàng cũng nghĩ qua giết người, không phải Người tốt."

Tô Bắc nhẹ nhàng đáp lại nói, "nàng là bị Tử Vi ép, nàng không muốn giết ta... Mà lại như nếu không phải nàng cứu ta, ta đã chết."

Đại Hoàng cúi cổ, đem đầu đặt tại mép giường bên trên, "Đúng vậy a, nàng dùng mạng của mình cứu được người, sau cùng mới lại biến thành Người tốt."

Tô Bắc không nói, gian phòng bên trong lần nữa lâm vào dài dằng dặc trầm mặc.

Hồi lâu, Tô Bắc âm thanh mới vang lên lần nữa, "Đại Hoàng, chúng ta trở về sát quan đi, chúng ta lưu tại nơi này chỉ làm cho tỷ tỷ thêm phiền phức."

Đại Hoàng nghe vậy không hề nghĩ ngợi liền nói: "Người quyết định, nói đi ta liền đi." Nó đối Cửu Vi phủ cùng Thanh Khâu cũng không có cái gì đặc thù lục địa cảm tình, nói đi nó một chút lưu niệm đều không có.

Tô Bắc cùng nó không giống nhau, hẳn đối Cửu Vi phủ có rất cảm giác sâu sắc tình, trong miệng nói đi kỳ thực tâm lý phi thường không nở, nhưng chuyện đêm nay cho hẳn xúc động quá lớn, hẳn không muốn lại nhìn thấy người khác bởi vì hẳn mà chết đi, cũng không muốn lại nhìn thấy Tô Thanh Huyền cau mày bộ dáng.

Một đêm này, Cửu Vi trong phủ không biết đạo có bao nhiêu sắp bó đuốc trắng đêm rơi lệ...

Sáng sớm hôm sau.

"Kẹt kẹt", phòng nhóm đẩy ra, một cái mềm mại tay nhỏ nhẹ khẽ đẩy đẩy Tô Bắc, "Thiếu gia, thiếu gia, đứng dậy."

Tô Bắc mắt ngủ suốt cả đêm, thẳng đến trời mau sáng mới chịu không được mỗi một ngủ thiếp đi, cảm ứng được đẩy mình tay nhỏ, hẳn mông lung lắm bầm một câu, "Hoàn Châu tỷ, người đem điểm tâm đặt trên bàn đi, ta tại mê hoặc một hồi."

Nghe được hẳn lắm bầm âm thanh đẩy tay của hẳn hơi chậm lại, qua một hồi lâu mới lại nhẹ khẽ đẩy đẩy Tô Bắc, "Thiếu gia, chớ ngủ, tiểu thư đang chờ người đi qua."

Tô Bắc sụp đổ chống ra mí mắt nhìn một chút, sau đó trong nháy mắt tỉnh cả ngủ, "Há, là Ngân Tòa tỷ tỷ a, đã lâu không gặp."

Hô Tô Bắc rời giường chính là cái kia bị người lừa dối lấy đem trộn lẫn Hoàng Tuyền Thủy canh sâm đưa cho Tô Bắc, phía sau gào khóc nói Tô Thanh Huyền ngược so với nàng còn lớn hơn ngọc nha hoàn Ngân Tòa.

Có lẽ là đối nàng trừng phạt đã đến kỳ, có lẽ là Lão Quân Gia cảm thấy hiện tại Cửu Vi trong phủ có thể tín nhiệm thị nữ phản mà chỉ có cái này ra cái sai ngọc nha hoàn, mới lại đưa nàng phái đến Tô Bắc bên người.

Nhìn thấy Tô Bắc ánh mắt lập tức liền ảm đạm xuống, Ngân Tòa phía trong lòng cũng không lớn dễ chịu, "Đứng lên đi thiếu gia, tiểu thư còn ở thư phòng chờ người đây."

"A", Tô Bắc ảm ức lên tiếng, xoay người từ trên giường đứng lên, không cần Ngân Tòa động thủ tự mình rửa chậu hoàn tất, sau đó đem trên bàn điểm tâm toàn phải đi cho Đại Hoàng, ra nhóm hướng về thư phòng đi đến.

"Tỷ tỷ, buổi sáng tốt lành." Tô Bắc đi vào thư phòng, thăm hỏi ngồi tại sau án thư Tô Thanh Huyền một câu, tự giác ngồi xuống Tô Thanh Huyền đối diện.

Tô Bắc tiến nhóm lúc, Tô Thanh Huyền còn đang ngẩn người, nhìn nàng một mặt gian nan vất vả chi sắc, tóc dài loạn cùng ổ gà giống như, tựa hồ đêm qua từng đi ra ngoài.

Nghe được Tô Bắc ân cần thăm hỏi, Tô Thanh Huyền mới hồi phục tinh thần lại, trên mặt có chút miễn cưỡng cười nói: "Tối, tối hôm qua ngủ ngon a?"

Tô Bắc ngập gật đầu, "Rất tốt, tỷ tỷ người tối hôm qua đi Hoàn Châu tỷ nhà?"

Tô Thanh Huyền lắc đầu, "Không, Nguyên thúc bọn hẳn đi Hoàn Châu nhà, ta tối hôm qua đi một chuyến Trường Lão Hội."

Tô Bắc "A" một tiếng, tiếp lấy liền không nói, ánh mắt nhìn chằm chằm án thư chỉ chốc lát sau đã mất đi lo lắng, cũng không biết đạo lại nghĩ cái gì.

Tô Thanh Huyền hôm nay thần thái cũng có chút không đối đầu, nhìn thấy Tô Bắc do do dự dự há miệng ra, lại từ từ nhắm lại, tựa hồ có lời gì nói không nên lời.

Thẳng đến đã ăn xong hai phần Bữa Sáng Đại Hoàng đem đưa cái đuôi to hoan thoát xông vào thư phòng, mới thức tỉnh hai tỷ đệ.

"Tỷ tỷ, ta có lời muốn nói với người."

"Đệ đệ, tỷ tỷ nói cho người sự kiện."

Hai tỷ đệ đồng thời nhìn về phía đối phương, đồng thời mở miệng, sau khi mở miệng đồng thời ngẩn ngơ.

Vẫn là Đại Hoàng Đại lão gia sáng khoải lưu loát, đong đưa cái đuôi to đắt lớn tiếng nói nhóm ồn ào nói: "Cầu Oa người muốn nói chúng ta trở về sát quan sự tình rồi hả?"

Lớn tiếng nói nhóm đánh thức ngẩn người hai tỷ đệ.

Tô Bắc cười ngược ngược, hần vừa rồi moi ruột gan tổ chức tốt uyển chuyển thuyết pháp mà đều bị đầu này xuẩn chó cho làm rối loạn!

Tô Thanh Huyền quắc mắt nhìn trừng trừng, "Tại sao phải trở về sát quan? Chẳng lẽ là người cảm thấy Cửu Vĩ phù không an toàn? Vẫn là người cảm thấy cô nãi nãi không bảo vệ được người?"

Tô Bắc liền vội vàng lắc đầu, "Không phải không phải, tỷ tỷ người không nên hiểu lầm, ta thật không phải ý tứ này."

"Ba!" Tô Thanh Huyền tức giận vỗ án thư, "Hiểu lầm trái trứng, ngoại trừ cái này còn có thể là bởi vì cái gì?"

Tô Bắc gấp trên ót đều nhanh toát ra mồ hôi tó, "Không phải không phải, tỷ tỷ người nghe ta giải thích."

Tô Thanh Huyền tức giận đến nước mắt đều mau ra đây, vừa nghĩ tới mình vì gia hỏa này trong đêm tiến về Trường Lão Hội cùng đám kia già đến đây trong đầu thạch đầu lão gia hỏa cái cọ, gia hỏa này lại lên lút suy nghĩ rồi đi, một cổ bị phản bội, bị ném bỏ ủy khuất cảm giác liên thăng hướng trí nhớ tuôn, "Còn giải thích cái gì, người muốn đi thì đi đi, chúng ta Cửu Vĩ phù Tiểu Môn Tiểu Hộ chiêu đãi không được người tôn đại thần này!"

Đại Hoàng nghiêng đầu to nhìn thấy gấp đến độ đều sắp nói không ra lời Tô Bắc, đột nhiên nói ra: "Mẫu hồ ly người hiểu được trái trứng, Cầu Oa là cảm thấy hần tiếp tục lưu lại nơi này liên lụy người, liên lụy người chung quanh, hần là không muốn lại nhìn thấy người khác bởi vì hần chết!"

Tô Thanh Huyền trên mặt tức giận, ủy khuất ngưng tụ, nhìn qua Tô Bắc yếu ớt mà hỏi: "Thật sao?" Thần tình kia, cực kỳ giống sợ bị ném bỏ Tiểu Hải Nhi.

Tô Bắc dùng lực gật đầu, lúc này hần cũng không đoái hoài tới cái gì uyển chuyển không uyển chuyển, ngay cả "Đại thần" đều xuất hiện, lại để cho nhà mình thiếu thông minh tỷ tỷ nói tiếp, nằng đến cùng mình đoạn tuyệt tỷ đệ quan hệ!

Tô Thanh Huyền thờ dài một hơi, dùng lực vuốt dao động mãnh liệt lồng ngực, "Nói thẳng không phải rồi hả? Làm gì lằng nhằng nửa ngày nhà không ra một chữ mà tới."

Có sao nói vậy, Tô Thanh Huyền chỉ nhìn bề ngoài, hoàn toàn chính xác giống như là người trưởng thành, nhưng trên thực tế, nằng hiện tại niên kỷ đặt ở Thọ Nguyên dài đến mấy ngàn năm Thanh Khâu Hồ Tộc ở trong cũng chính là cái mười mấy tuổi Tiểu Nữ Hải Nhi, nằng bắt quá là bởi vì tô dài quân nhiều năm không ở nhà, quá sớm biết lo liệu việc nhà mà lộ ra như thế thành thực... Cái này cũng liên tạo thành tính cách của nằng khi thi uy nghiêm thâm trầm giống như lão hồ ly, khi thì sút chỉ, thiếu thông minh, nhảy thoát giống như cái ngây ngô Thiếu Nữ.

Tô Bắc nghe vậy đối Tô Thanh Huyền liếc mắt, tâm đạo người có để ta nói a?

"Tỷ, người mới vừa nói muốn cùng ta nói sự kiện, là cái gì vậy?"

Tô Thanh Huyền biểu tình ngưng trọng, kịp phản ứng khoa trương nhìn qua ngoài cửa sổ, "A ha, hôm nay khí trời coi như không tệ." Nằng vừa rồi muốn nói, cũng là liên quan tới Tô Bắc rồi đi Thanh Khâu chuyện này, đi qua ban này a nháo trò, nằng ngược lại không biết nên làm sao mở miệng.

Tô Bắc gãi cái ót nghi ngờ nhìn qua ngoài cửa sổ trời u ám thiên không, "Sắp mưa rồi nhỉ, chỗ nào không tệ?"

"Ba!" Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng một bàn tay đập vào Tô Bắc trên trán, "Cái gì khí trời tốt, nói chính sự, người thật muốn rồi đi Thanh Khâu a?"

Không thêm nói đạo lý là tỷ tỷ đặc quyền, Tô Bắc cũng bất lực, "Đúng vậy, ta tiếp tục lưu lại Thanh Khâu ngoại trừ cho tỷ tỷ người thêm phiền, để trong nhà không được an sinh bên ngoài, không thể giúp bất luận cái gì bận bịu."

Đây là Tô Bắc trong lòng nói.

Trong tay hần bên cạnh không có Tô Thanh Huyền nhiều như vậy tư liệu, không rõ chuyện đầu đuôi, cũng không biết mình ai cũng không có chiều, ai cũng không có nóng làm sao lại có người nghĩ như vậy giết mình, nhưng liên tiếp hai lần nhắm vào hần hành động ám sát, đặc biệt là từ đêm qua trận kia phô thiên cái địa mưa tên bên trong, hần cảm nhận được thật sâu ác ý, trong lòng hần cũng có một loại minh ngộ: Chỉ cần mình không chết, muốn giết mình hần liền sẽ không bỏ qua!

Tô Thanh Huyền không nói gì đối mặt.

Nằng đêm qua với ai Tô Trường Phong đi Trường Lão Hội một chuyến, cũng biết nói, để Tô Bắc tiếp tục lưu lại Thanh Khâu là không thực tế.

Không phải nói Trường Lão Hội không đồng ý tiếp tục bảo hộ Tô Bắc, Tô Thanh Huyền có lão tổ tông Thiếp Thân lệnh bài nơi tay, nằng như chính thức phát ra mệnh lệnh, Trường Lão Hội cũng không dám kháng lệnh; cũng không phải nói Trường Lão Hội bảo hộ không được Tô Bắc, Động Thiên đại trận một ngày chưa phá, Thanh Khâu một ngày đứng vậy Thanh Khâu Hồ Tộc làm chủ!

Mấu chốt là, Tô Bắc bảo vệ sau làm sao bây giờ?

Vô Thiên động tay đã lún vào Thanh Khâu, các loại ám sát thủ đoạn cũng là tầng tầng lớp lớp, vô không bắt nhập, muốn bảo vệ Tô Bắc, hoặc là đứng vậy đem Tô Bắc ném tới Thanh Khâu mấy cái trong cấm địa, để hắn không ngừng bế quan, bế quan, bế đến không sợ Vô Thiên động ám sát mới thôi; hoặc là đứng vậy phái một tên Tề Thiên Đại Yêu một ngày mười hai canh giờ vô luận ăn uống ngủ nghỉ đều đi theo Tô Bắc.

Như vậy trải qua, Tô Bắc là an toàn, nhưng nhân sinh của hắn, cũng liền hủy sạch...

Còn có nàng là Tô Bắc tỷ tỷ không sai, nhưng nàng cũng là Cửu Vĩ phủ tộc trưởng, Thanh Khâu Hồ Tộc một viên, nàng cũng có thể liền vì Tô Bắc liền hoàn toàn không để ý Hồ Tộc lợi ích... Tại sáu vị lão tổ hàng bên dưới không được cùng Hắc Nhật Yêu Vương cùng Vô Thiên động phát sinh xung đột tiền đề dưới, Vô Thiên động bởi vì Tô Bắc đã đem bọn hắn Thanh Khâu Hồ Tộc thiết lập tại Bắc Minh châu cứ điểm nhỏ hơn phân nửa, những cái kia cứ điểm đều là Hồ Tộc dùng để thu thập các hạng tu hành tư nguyên cùng Cửu Châu các loại tin tức, như nếu không thể mau chóng trùng kiến, tổn thất đem không thể đánh giá!

Tương phản, chỉ cần đem Tô Bắc đưa đến một cái Hắc Nhật Yêu Vương không biết, Vô Thiên động tay sờ không tới địa phương, Tô Bắc liền có thể vui vui sướng sướng, bình an, cuộc sống tự do tự tại, tu hành.

Lớn như vậy khác biệt, mặc dù Tô Thanh Huyền lại không nguyện Tô Bắc rời đi nàng, cũng không thể không nói phục mình đưa Tô Bắc rời đi Thanh Khâu.

Hồi lâu, Tô Thanh Huyền mới khẽ thở dài một hơi, "Người quyết định a?"

Tô Bắc thật bất ngờ Tô Thanh Huyền vậy mà không có phản ứng, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Ta đã suy nghĩ một đêm, quyết định."

Tô Thanh Huyền nhẹ gật đầu, "Vậy chúng ta liền thương lượng một chút người đi đâu vậy đi... Ngõng sát nhốt người là trở về không được, không nói đến ngõng sát quan nhỏ hẹp, cần cố, người trở về vô pháp tiếp tục tu hành, chỉ nói người xuất thân ngõng sát quan tin tức khẳng định đã truyền vào hồng người trong tai, tỷ tỷ cũng không thể để người trở về sát quan chịu chết."

Tô Bắc cảm thấy Tô Thanh Huyền nói rất có lý, nhưng hắn ngoại trừ ngõng sát quan cũng không có đi qua địa phương khác, chỉ có thể đem vấn đề vứt cho Tô Thanh Huyền, "Vậy tỷ tỷ người nói ta đi chỗ nào tốt a, ta nghe người."

Tô Thanh Huyền nghĩ nghĩ, "Đi Bắc Lô Châu thôi, nơi đó cùng Bắc Minh châu giao tiếp, về sau tỷ tỷ đi xem người cũng thuận tiện, mà lại nơi nào là Nhân Tộc tông môn hưng thịnh chi địa, Linh Khí dồi dào, tu hành tư nguyên phong phú, người đi cũng có thể tiếp tục tu hành... Còn có, ta nhớ được cha lúc còn sống tại Bắc Lô Châu có một chỉ giao, tựa như là cái gì 'Thiên Hành phái' trưởng lão, người đi qua có hắn chiếu cố, tỷ tỷ cũng yên tâm."

Tô Bắc chỉ nghe được "Về sau tỷ tỷ đi xem người cũng thuận tiện" liền bắt đầu gật đầu, chờ Tô Thanh Huyền sau khi nói xong liền vỗ tay một cái nói: "Vậy được, ta liền đi Bắc Lô Châu!"

Định bên dưới Tô Bắc đi chỗ nào về sau, Tô Thanh Huyền tâm lý thở dài một hơi, "Người đem Ngân Tỏa mang lên, ta trước đó vài ngày đổi nàng thi Mê Hồn chi pháp cẩn thận khảo tra qua, xác nhận lần trước Hoàng Tuyền Thủy một chuyện thật không có quan hệ gì với nàng, mà lại người đã cứu mệnh của nàng, trong nội tâm nàng đối người rất cảm kích, người mang nàng bên trên, nàng sẽ trung thành tuyệt đối chiếu cố người."

Tô Bắc Không ý kiến, "Tỷ tỷ người làm chủ liền tốt, ta nghe người."

Tô Thanh Huyền trừng mắt liếc hắn một cái, "Nghiêm túc nghe, nhớ cho kỹ, người đến Bắc Lô Châu nhất định phải giấu dốt, không thể tại bất luận cái gì mất người trước bại lộ người Song Thánh thể tư chất, chờ một lúc tỷ tỷ liền đi chuẩn bị cho người một khóa có thể che giấu tư thân tư chất 'Hồn Thiên đan', còn có người tu hành Động Phủ, nhất định cũng phải rời xa tu sĩ khác Động Phủ..."

Đệ đi ngàn dặm tỷ lo lắng, Tô Thanh Huyền muốn nói đến còn có rất rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Biệt Thanh Khâu

Nói là muốn đi, nhưng đợi đến Tô Bắc thật muốn rời khỏi Thanh Khâu thời điểm, đã là ba ngày qua đi!

Trong ba ngày này, Tô Thanh Huyền không giờ khắc nào không tại không sợ người khác làm phiền, lại nhai bên trong đông dài, nói liên miên lái nhai cắn dặn Tô Bắc cùng Đại Hoàng, cho dù là rạng sáng ba khắc, Tô Thanh Huyền một khi nhớ tới cái gì còn không có dặn dò qua Tô Bắc cùng Đại Hoàng, đều sẽ lập tức hấp tấp vọt tới Tô Bắc cùng Đại Hoàng trong phòng, đem bọn hắn kéo lên ghế trọng tâm trường cần dặn bọn hắn.

Khiến cho Tô Bắc vừa cảm động, lại là sụp đổ, vừa nhìn thấy nhà mình tỷ tỷ hấp tấp hướng mình đánh tới nào từ liền phạm được, mà Đại Hoàng càng là chỉ cần nghe thấy tới Tô Thanh Huyền khí tức liền vòng quanh đạo trốn được còn nhanh hơn thỏ.

Về phần ăn mặc chi phí, Tô Thanh Huyền cho rằng càng là bị Tô Bắc chuẩn bị trọn vẹn mười bốn Tiên Thiên Cảnh liền có thể mở ra hạ cấp Túi Trữ Vật: Ăn, mặc, dùng đến, đan dược, Linh Dược, Linh Tài, binh khí, khải giáp, công pháp, pháp quyết, võ kỹ... Ngay cả cho Đại Hoàng chuẩn bị thịt xương đều tràn đầy rỗng rã một cái túi đựng đồ!

Từ thế kia, nếu không phải Lão Quân Gia đi theo Tô Thanh Huyền sau lưng khóc hô hào Từ Gián lấy, nàng đoán chừng muốn đem Cửu Vĩ phủ Tàng Thư Các, Đan Phòng cùng Bảo Khố toàn bộ đóng gói nhét vào trong Túi Trữ Vật mới bỏ qua.

Đi ngày này, Phong hướng Bắc thôi.

Tô Bắc đeo một cái túi lớn khóa đứng tại Cửu Vĩ phủ trước cổng chính một thanh nước mũi một thanh nước mắt hướng "Tự phát" để đưa tiễn Cửu Vĩ phủ đông đảo nô bộc phát tay nói: "Tất cả mọi người trở về đi, không nên quá muốn ta, ta nhất định sẽ trở lại."

Bị Tô Thanh Huyền cưỡng ép kéo tới đông đảo Cửu Vĩ phủ nô bộc nghe xong, sắc mặt đều có chút không dễ nhìn, đặc biệt là Lão Quân Gia, một gương mặt mo xanh mơn mẫm, ánh mắt đảo qua Tô Bắc trên vai bao lớn lúc, tròn mắt cơ hồ toát ra lửa tới... Cái xách tay kia bên trong, trang cũng không phải cái gì y phục tế nhuyễn, mà là mười bốn hai mét khối gạo lớn nhỏ Túi Trữ Vật a!

Tô Bắc chỉ coi chúng nô bộc chỉ là thật không nỡ hấn, sau cùng thật sâu ngắm nhìn một cái ở hơn một tháng Cửu Vĩ phủ, thở dài một hơi sau đất Tô Thanh Huyền tay, "Tỷ tỷ, đi thôi."

Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng sờ lên đỉnh đầu của hấn, vung tay lên, một cỗ Thanh Quang cuốn lên Tô Bắc cùng đứng tại Tô Bắc sau lưng Ngân Tòa, Đại Hoàng hướng phía Cửu Vĩ phủ ngay phía trước bay đi.

Tô Bắc một mực nhìn qua Cửu Vĩ phủ, thẳng đến Cửu Vĩ phủ dần dần biến mất tại đường chân trời về sau, hấn mới quay đầu hỏi Tô Thanh Huyền nói: "Tỷ tỷ, Bắc Lô Châu có xa hay không a? Chúng ta cứ như vậy bay lên đi?"

Tô Thanh Huyền về nói: "Rất rất xa, muốn như thế bay lên đi, chỉ ít cũng phải bay lên mười ngày qua!"

Tô Bắc không khỏi há to miệng, "Xa như vậy?"

Tô Thanh Huyền cười lại nhẹ khẽ vuốt phủ đỉnh đầu của hấn, "Không có chuyện, ta nắm một vị trong tộc trưởng bồi dưỡng pháp Bảo đưa chúng ta đi qua, rất nhanh."

Tô Bắc hỏi không phải cái này, "Xa như vậy, về sau làm sao người tới nhìn ta a?"

Tô Thanh Huyền nghe vậy ánh mắt âm đạm, cười lớn nói: "Tỷ tỷ sẽ cố gắng tu hành, chờ tỷ tỷ tiến giai Thông Huyền, từ Thanh Khâu đi Bắc Lô Châu cũng chỉ muốn năm ngày, nếu như có thể luyện hóa một kiện Phi Hành Pháp Bảo, càng nhanh, hai ba ngày liền có thể đến... Người cũng phải nỗ lực tu hành a, tỷ tỷ cũng chờ người tiến giai Thông Huyền, xanh trở lại đôi đến xem tỷ tỷ."

Tô Bắc dùng sức gật đầu, "Ta nhất định là cố gắng một chút cố gắng nữa, tranh thủ sớm đi trở thành Thông Huyền Đại Cao Thủ, đánh chạy những cái kia ngấp nghé nhà chúng ta đồ vật Người xấu, bảo hộ tỷ tỷ người."

Tô Thanh Huyền mạnh gật đầu cười, nhìn Tô Bắc ánh mắt tổng có một vết vung đi không được thần sắc lo lắng.

Nàng quyết định đưa Tô Bắc đi Bắc Lô Châu lúc muốn được thật tốt, cái gì cách Bắc Minh châu cũng tương đối gần a, cái gì nhân tộc tu hành tông môn hưng thịnh chi địa a, cái gì cha nàng lúc còn sống bạn tri kỉ a, nhưng bây giờ muốn đưa Tô Bắc đi, Bắc Lô Châu khuyết điểm lại lập tức xông ra, để cho nàng làm sao đều không yên lòng đưa Tô Bắc đi qua.

Bắc Lô Châu khuyết điểm là cái gì?

Một chữ mà: Loạn; hai chữ mà: Rất loạn; ba chữ mà: Rất loạn...

Chỉ cần tưởng tượng một dưới, một khối Phương Viên mấy trăm vạn cây số rộng lớn thổ địa bên trên, không có bất kỳ cái gì Hoàng Triều Thống Trị, khắp nơi đều có to to nhỏ nhỏ thượng tông, bên trong phái, Hạ Môn, so trên trời chằm nhỏ còn nhiều Ngàn Năm Thế Gia, trăm năm gia tộc, mười năm nhà nhóm, cái răng lược Phương Thị, Tiên Cung, liền biết đạo Bắc Lô Châu đến cùng có bao nhiêu loạn!

Tô Thanh Huyền lo lắng nhìn lấy Tô Bắc, tâm lý rầu rĩ liền Tô Bắc cái này thiện lương đơn thuần, không qua quyết tính tình, đi Bắc Lô Châu thật là một cái lựa chọn tốt a?

Ngay tại Tô Thanh Huyền xoắn xuýt thời điểm, Tô Bắc chợt thấy phía trước xuất hiện một cái chằm đen nhỏ, chờ gần một chút về sau, phát hiện cái kia chằm đen nhỏ là cái bên hông cái lấy cái Từ Hồ Lô, sợi râu kéo cận bã nhơ nhả áo xanh đại thúc.

Tô Thanh Huyền tán đi Độn Quang, "Đến... Tiểu Bắc, đến, vị này là cha ta lúc còn sống hảo hữu chí giao Tô Trường Phong, Trường Phong thúc thúc."

Tô Bắc vung về thở dài thì lễ nói: "Tiểu Chất bá kiến Trường Phong thúc thúc."

Tô Trường Phong mỉm cười xông Tô Bắc gật đầu nói: "Hào Hải Tử, dài Quân huynh có phúc lớn, trước khi đi còn có thể thu bên dưới người như thế một cái xuất sắc Nghĩa Tử."

Tô Bắc chỉ là vò đầu.

Tô Thanh Huyền: "Trường Phong thúc thúc, thời điểm không còn sớm, chúng ta rời giường a!"

Tô Trường Phong nhẹ gật đầu, quay người vung lên tay áo, một vật liền từ hần tay áo bên trong bay ra, Nghênh Phong liền dài, trong chớp mắt liền bành trướng sẽ một đầu phảng phất về bên trong Đại Hào dùng Lang Hào Bút phác họa ra ô bông thuyền nhỏ.

Tô Trường Phong lấy lại tinh thần, tiêu sái làm một cái thủ hiệu mời, cười nói: "Đi lên a!"

Tô Thanh Huyền gật đầu một cái, cuốn lên Tô Bắc bọn người bay vào ô bông trong thuyền.

Ô bông ngoài thuyền vừa nhìn giống như không lớn, tuy nhiên hai ba trượng bộ dáng, nhưng Tô Bắc tiến vào trong khoang thuyền về sau, lại phát hiện bên trong lại là một tòa đình đài Thủy Tạ đều đủ Bàng Đại phủ đệ, trong phủ có hàng loạt Nữ Bộc đi tới đi lui, phủ sau tựa hồ còn có một tòa tại trong mây mù lúc ẩn lúc hiện Thủy Lục Thanh Sơn, nhất khiến người kinh dị, phủ đệ thiên không vậy mà tựa hồ không có bất kỳ cái gì che chắn, Tình Không như vậy, vạn dặm Ô Vân.

Tô Bắc, Ngân Tòa, Đại Hoàng Cự là mắt kinh ngạc mồm, Tô Thanh Huyền trên mặt cũng đầy là sợ hãi thán phục chi sắc.

Tô Trường Phong thân ảnh xuất hiện Tô Bắc đám người sau lưng, chấp tay mỉm cười nói: "Giới Tử nạp Tu Di trò vật, không đáng mỉm cười một cái."

Tô Thanh Huyền xoay người thờ dài sợ hãi thán phục nói: "Trường Phong thúc thúc đầu này phi thuyền, sợ là đã bước vào Linh Bảo phạm trù a? Quả thật bảo bối tốt."

Cửu Châu Tu Hành Giới vũ cụ pháp bảo chia làm Pháp Khí, Linh Khí, pháp bảo, Linh Bảo, Tiên Khí Ngũ Đẳng, không có Nhất Đẳng lại có Hạ Phẩm, trung phẩm, bên trên phân, Tuyệt Phẩm phân chia, Linh Bảo đã là rất khó được bảo bối tốt.

Tô Trường Phong lẩn lộn không thêm để ý khoát tay chặn lại, "Ta người này liền ưa thích lưu lạc Cửu Châu, bốn biển là nhà, một thân gia sản tất cả đầu này Thủy Mặc trên thuyền, ngược lại để cháu gái chê cười."

Tô Thanh Huyền cười ha hả về nói: "Nào dám, Trường Phong thúc thúc phóng khoáng ngông nghênh, cháu gái cực kỳ hâm mộ."

Tô Trường Phong lại lần nữa làm một cái thủ hiệu mời, "Bên trong uống ngụm trà nóng, Thủy Mặc thuyền tốc độ nhanh, không cần một ngày liền có thể đến Bắc Lô Châu."

Tô Thanh Huyền chấp tay, "Vậy thì làm phiền."

Tô Bắc gặp, cũng liền bận bịu học Tô Thanh Huyền bộ dáng chấp tay nói: "Quấy rầy quấy rầy."

...

Thủy Mặc thuyền tốc độ quả nhiên rất nhanh, Tô Bắc mới ngủ một giấc, Tô Thanh Huyền liền đến thông tri hần, đến.

Hần đi ra nghỉ ngơi khách phòng mới phát hiện, trời đã tối.

Tô Trường Phong chấp lấy tay đứng tại phủ đệ ngoài cửa lớn, trông thấy hai tỷ đệ dẫn nô bộc sùng vật đi ra, nói: "Các người đi thôi, ta thì không đi được, khí tức của ta tùy tiện xuất hiện tại bên ngoài, dễ dàng gây nên hiểu lầm không cần thiết."

Tô Thanh Huyền gật đầu tỏ ra là đã hiểu, "Cháu gái mình bạch, cái kia cháu gái đi một lát sẽ trở lại, Tiểu Bắc, cho Trường Phong thúc thúc tạm biệt."

Tô Bắc liền vội vàng tiến lên một bước, vái chào ngã xuống đất: "Tiểu Chất cáo lui, đa tạ Trường Phong thúc thúc vạn dặm đưa tiễn."

Tô Trường Phong nhìn chăm chú Tô Bắc, khẽ thở một hơi, "Cực kỳ Tu Luyện, con đường tu hành chậm rãi, luôn có lại gặp nhau một ngày!"

Tô Bắc gật đầu, "Tiểu Chất khắc trong tâm khảm."

Đạo xong dừng, Tô Thanh Huyền dắt Tô Bắc tay, cuốn lên Đại Hoàng cùng Ngân Tòa hướng phía Thủy Mặc ngoài thuyền bay đi.

Ra Thủy Mặc thuyền, Tô Bắc liền cảm thấy một cỗ lạnh liệt gió rét thấu xương hướng mặt thổi tới, hần quay đầu quét qua xem, mệnh môn giữa thiên địa hoàn toàn trắng bạc, son hà vạn vật đều bao phủ trong làn áo bạc Uyển Như đắp lên tầng một thật dày sợi bông.

Thanh Khâu không nóng lạnh, hần tại Thanh Khâu chờ đợi hơn một tháng, nguyên lai Cửu Châu sớm đã bắt đầu mùa đông.

Tô Thanh Huyền mang theo một đoàn người rơi vào một tòa sườn núi nhỏ bên trên.

"Ngáp, nơi quái quỷ gì, lạnh chết bản lão gia!" Nhấn nhìn một đường Đại Hoàng đánh cái vang dội ngáp, nhảy chân chửi rủa nói.

Tô Thanh Huyền quay đầu lại nhìn nó một chút, "Đừng quên ta hai ngày này dặn dò ngươi lời nói, ở trước mặt người ngoài, nhất định không thể nói tiếng người, còn có đúng vậy đừng xúc động, bị vừa nhìn thấy Tiểu Bắc cùng người phát sinh xung đột liền cùng uống nhầm thuốc giống như xông đi lên, phải học được dùng não từ, phân biệt Tiểu Bắc có phải là thật hay không cần ngươi hỗ trợ..."

Thấy một lần Tô Thanh Huyền lại có không dùng được xu thế, suất khí Cửu Châu Đại Lang Cầu trạng thái bên dưới Đại Hoàng thân thể lắc một cái, liên thăng cao giọng thét lên nói: "Ta biết nói, ta biết nói, đừng nói nhiều, đã nói xong tới đón Cầu Oa lão đầu kia đâu? Ở đâu?"

Tô Thanh Huyền quay đầu nhìn Tô Bắc, "Tur Đồ tiền bối làm người Phương Chính bá nói, ngươi nhưng muốn chuẩn bị tâm lý kỹ càng."

Tô Bắc gật đầu, tâm lý lại là đang nghi ngờ, Phương Chính là thế nào cùng bá đạo dính líu quan hệ?

Tô Thanh Huyền lại không biết đạo Tô Bắc tâm lý nghi hoặc, đưa tay tay lấy ra tản ra nhàn nhạt thổ ánh sáng màu vàng Phù Lục Kích Hoạt, Phù Lục lập tức hóa thành một đạo hào quang màu vàng đất hướng phía đông bắc vọt tới, trong chớp mắt liền biến mất không thấy.

Cũng không lâu lắm, phía đông bắc liền truyền đến một trận mà Uyển Như như sấm rền "Ầm ầm, ầm ầm" tiếng nổ mạnh, loáng thoáng, còn có thể nhìn thấy phía đông bắc chân trời lóe ra thổ hoàng sắc cùng kim sắc xen lẫn quang mang.

Tô Thanh Huyền nghi ngờ méo một chút đầu, Tô Bắc cào cái ót, Đại Hoàng le lưỡi, Ngân Tòa mờ mịt.

Tiếng nổ mạnh dần dần tới gần, Tô Bắc bọn người tuyết động chung quanh bắt đầu "Tốc tốc" rơi xuống, trước một khắc còn yên tĩnh Thiên Địa tựa hồ lập tức liền sống lại.

Đã cảm nhận được phía trước Linh Khí nhiễu loạn, chân nguyên khuấy động Tô Thanh Huyền sắc mặt dần dần ngưng kết, nàng giống như có lẽ đã đoán được cái gì.

"Hừ sử kiếm, lão phu còn có chuyện quan trọng, không muốn cùng ngươi quá nhiều dây dưa, hôm nay như vậy coi như thôi, ngày sau làm tiếp qua một trận!"

"Bồn Tọa làm đại gia ngươi, Tur Đồ thạch đầu ngươi nói đánh là đánh, ngươi nói không đánh sẽ không đánh, nghĩ hay lắm, xem kiếm!"

"Khi Bồn Tọa là sợ ngươi còn như thế nào? Ăn ta một chùy!"

"Bồn Tọa lại làm đại gia ngươi, Tur Đồ thạch đầu ngươi cũng dám giờ trò, Bồn Tọa cùng ngươi liều mạng!"

"Nhiều lời vô ích, lòng bàn tay bên dưới gấp cao thấp, lại ăn ta một chùy!"

"Keng keng keng..."

Nghe phía trước càng ngày càng vang dội tiếng hét lớn cùng tiếng gầm gừ, Tô Bắc sắc mặt dần dần cứng ngắc lại, quay đầu nhìn về Tô Thanh Huyền lộ một cái so với khóc còn khó coi hơn cười, "Tỷ, đây chính là ngài nói cái vị kia Tur Đồ tiền bối?"

Tô Thanh Huyền cắn răng một cái, không nói hai lời, dắt Tô Bắc tay liền đi trở về, "Đi, chúng ta về nhà!"

Tô Bắc nhưng sức lực gật đầu.

Đáng tiếc hai tỷ đệ vừa xoay người, phía sau liền lại truyền hét lớn một tiếng.

"Thế nhưng là thanh Huyền Đại diệt nữ? Chờ một lát một lát, lão phu liệu lý tên này liền đến!"

Tô Thanh Huyền cùng Tô Bắc bước chân đồng thời trì trệ.

"Bồn Tọa lại làm đại gia ngươi, Tur Đồ thạch đầu ngươi tới đón cháu gái nhằm chán liền lấy Bồn Tọa tiêu khiển? Lão thất phu khinh người quá đáng, lại ăn Bồn Tọa một trăm kiếm!"

"Ngày khác ăn một ngàn kiếm cũng không có vấn đề gì, hiện tại... Đi ngươi."

"Keng!"

"Lão thất phu ngươi cho Bồn Tọa. . . Các loại. . . Láy. . ."

Sau một khắc, Tô Thanh Huyền cùng Tô Bắc trước mặt, một vị người khoác đạo bào màu vàng đất, râu tóc Cuồng Loạn, một thân nổi cực mạnh mẽ bắp thịt đem đạo bào dính cao cao nổi lên tám thước lão giả từ trên trời giáng xuống, rơi xuống đất ném ra một cái hố to.

"Mọi người tốt, Bồn Tọa Tur Đồ Oanh Thiên."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Nơi này là Bắc Lô

Đại Hoàng nhìn lên trước mắt tôn này Thiết Tháp giống như bư hăn lão giả trong lòng rụt rè, vụng trộm căn Tô Bắc ống quần kéo Tô Bắc, "Cầu Oa, chúng ta còn không có ăn cơm chiều đâu, muốn không quay về ăn cơm tối lại đến đi!"

"A a", Tô Bắc cũng đột nhiên lấy lại tinh thần, lôi kéo Tô Thanh Huyền mép váy, "Tỷ, ta cùng Đại Hoàng đều đói, chúng ta vẫn là về trước đi ăn cơm tối lại đến phiền phức Tur Đồ đại thúc a!"

Tô Thanh Huyền đang chờ thuận sườn núi xuống lửa, Tur Đồ Oanh Thiên liền bá khí mười phần vung tay lên, âm thanh vang dội như Hồng Chung, "Người trong tu hành, dừng lại hai bữa không ăn không đói chết, trước tiên nói chính sự... A, con chó này biết nói tiếng người!"

Sợ chó Đại Hoàng cụp đuôi co lại đến Tô Bắc sau lưng, chỉ lộ ra một cái đầu to nhìn thấy Tur Đồ Oanh Thiên lấy khinh bỉ nói: "Không gặp bản lão gia như vậy suất khí Cửu Châu Đại Lang Cầu a? Hiếm thấy vô cùng!"

Tur Đồ Oanh Thiên biểu lộ có điểm quái dị, chắc hẳn bị một đầu Đại Lang Cầu khinh bỉ tại hăn không tính ngăn tạm tu hành kiếp sống bên trong cũng là thù lĩnh một lần a.

Tô Thanh Huyền khuôn mặt có chút cương, nàng tiến lên một bước, ngăn trở Tô Bắc cùng Đại Hoàng, hướng Tur Đồ Oanh Thiên nói: "Tur Đồ thúc thúc, hồi lâu không thấy, cháu gái lần nữa mang Âu Đệ đến cửa quá mức đường đột..."

Tur Đồ Oanh Thiên lần nữa bá khí mười phần vung tay lên, "Người một nhà không nói hai nhà lời nói, Đại diệt nữ cũng đừng cùng Bồn Tọa khách sáo, người tại gặp được thời điểm khó khăn còn có thể nghĩ đến Bồn Tọa đến, Bồn Tọa rất cảm giác vui mừng, tiểu gia hỏa này người cứ yên tâm giao cho Bồn Tọa, không nói những cái khác, chỉ cần Bồn Tọa một ngày không chết, hăn liền có thể ăn ngon uống say làm tiêu dao Nhị Thế Tổ, như hăn còn có mấy phần tư chất tu hành, Bồn Tọa cũng ôn hòa tận tâm tận lực vun trồng hăn, định không phụ Bồn Tọa cùng dài Quân huynh cả đời giao tình!"

Tur Đồ Oanh Thiên một phen mĩa mai đem Tô Thanh Huyền còn lại phía dưới lời nói cho nén trở về, Tô Thanh Huyền mấy lần há miệng đều không có thể chen vào lời nói... Nàng kỳ thực muốn nói là: Lần này đến cửa quá đường đột, chúng ta vẫn là về trước đi, đưa một đưa Bái Thiếp, đi một chút trình tự cái gì.

Hiện tại nàng bị Tur Đồ Oanh Thiên phen này mĩa mai cho đỡ đi lên, lại muốn nói đi, coi như thật tổn thương cảm tình.

Tô Thanh Huyền khó xử phui Tô Bắc một chút, ra hiệu hăn nói chút gì.

Tô Bắc một mặt mòng bức.

Tur Đồ Oanh Thiên tựa hồ nhớ ra cái gì đó, thuận miệng hỏi: "Đúng rồi, Tô Bắc chất nhi là cái gì tư chất tu hành?"

Tô Thanh Huyền nhìn sợ hãi Tô Bắc một chút, khẽ cắn môi, che giấu lương tâm nói ra: "Nhục thân Hòa Hành Địa Linh Thể."

Tur Đồ Oanh Thiên trừng lớn Ngưu Nhân.

Tô Thanh Huyền thấy thể hơi thở dài một hơi, tâm lý dương dương đắc ý muốn nói: Địa Linh Thể kém như vậy tư chất, Tur Đồ thúc thúc tổng nhìn không thuận mắt đi, chỉ cần hăn vừa lộ ra khó xử ý tứ, mình liền có thể thuận phá xuống lửa, mang Tô Bắc xanh trở lại đòi!

Nghĩ tới đây, chính nàng cũng nhin không được ở trong lòng khích lệ mình, "Tô Thanh Huyền a Tô Thanh Huyền, người thật sự là cực kì thông minh, huệ chất lan tâm, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở... (nơi đây tình lược một vạn chữ) tán một cái!"

Vậy được nghĩ, Tur Đồ Oanh Thiên bỗng nhiên vỗ mạnh một cái đùi, "Giây a, Bồn Tọa chính ghét bỏ nhóm bên dưới cái kia một đám Thổ Hành tư chất đệ tử từ từ dần dần cô hủ, không triển vọng, dài Quân huynh trên trời có linh thiêng liền cho Bồn Tọa đưa tới một cái Hòa Hành Địa Linh Thể đệ tử tử, thật sự là diệu a! Không hồ là Bồn Tọa hảo hữu chí giao!"

Tô Thanh Huyền: "..."

Kích động Tur Đồ Oanh Thiên một bước lên đến Tô Bắc trước người, một tay dẫn Tô Bắc cổ, một tay đẩy ra miệng của hăn giống như là chọn gia súc dò xét đánh giá một phen hàm răng của hăn cùng đầu lưỡi, lại lật lên mắt của hăn da cần thận nhìn nhìn mắt của hăn da, đại thủ nhéo nhéo toàn thân của hăn Gân Cốt, nụ cười trên mặt càng phát ra Xán Lạn, "Hay lắm, hay lắm, đúng là hiếm thấy băng cơ ngọc cốt chi thể, các người Thanh Khâu Linh Đan quả nhiên có chút nhóm đạo!"

Tô Thanh Huyền liếc mắt, một bụng đau đen rau muống giấu ở trong lòng... Nhà ta đệ đệ thế nhưng là Hòa Hành Song Thánh thể tốt phạt? Hắn vẫn là kinh mạch toàn thân cổ qua lại giao hảo phạt? Hắn băng cơ ngọc cốt cùng bọn ta Thanh Khâu Linh Đan không có nửa cái tiền đồng quan hệ tốt phạt?

Tô Bắc bị trước mắt trương này đều nhanh cười ra bông hoa tới không bị cản trở mặt mo dọa sợ, sợ hãi giật giật Tô Thanh Huyền mép váy, "Tỷ tỷ, ta muốn về nhà."

"Ba!" Từ Đồ Oanh Thiên nhẹ nhàng một bàn tay vuốt ve Tô Bắc kéo Tô Thanh Huyền mép váy tay, nỗ lực bản khỏi mặt mo làm nghiêm túc hình, "Tốt Nam Nhi Chí Tại Tứ Phương..."

"Ngao..."

"Xuân chó, nhả ra, nhả ra!"

"Ngao uông uông uông..."

"Oa nha nha, đau quá đau quá... Xuân chó, lại không hé miệng trước hết ăn lão phu một chùy!"

Lại là Đại Hoàng nhìn thấy Từ Đồ Oanh Thiên hết lần này đến lần khác đối Tô Bắc đuổi ra móng vuốt không thể nhịn được nữa, rốt cục không đành lòng, trực tiếp một cái chó nhào xông đi lên cắn Từ Đồ Oanh Thiên cổ tay.

Từ Đồ Oanh Thiên ngay từ đầu không có đem Đại Hoàng để ở trong lòng, chỉ đạo một đầu bình thường Cửu Châu Đại Lang Cầu có thể khai ra cái gì sức lực đến, cho nên Đại Hoàng nhào lên thời điểm, hắn còn cười xấu xa lấy chuẩn bị nhìn Đại Hoàng trò cười, vậy được nghỉ, Đại Hoàng cái này miệng vừa hạ xuống, đau đến hắn cảm thấy cổ tay đều gãy mất... Hắn không biết là, Đại Hoàng ngoại trừ là đầu phổ thông Cửu Châu Đại Lang Cầu bên ngoài, nó vẫn là đầu anh tuấn Cửu Châu Đại Lang Cầu, anh tuấn Bắc Minh Ngân Tuyết sói, phiêu dật Cửu Châu Sơn Hải Khiếu Nguyệt Thiên Lang!

Dám để cho nó cắn một cái, liền xem như Tề Thiên cũng phải kêu lên đau đớn!

Nhìn thấy cái này một lần trước chó, Tô Bắc trầm mặc hướng Tô Thanh Huyền ném đi một ánh mắt: Tỷ, ta cùng người xanh trở lại đòi được sao?

Tô Thanh Huyền nhẹ gật đầu lại lắc đầu, cũng cho Tô Bắc trở về một ánh mắt: Ta cũng muốn a, nhưng là không được a.

Tô Bắc lại nhìn thoáng qua chính nắm chặt một cái búa dùng sức gỗ Đại Hoàng đầu Từ Đồ Oanh Thiên, lại cho Tô Thanh Huyền ném đi một ánh mắt: Cái kia ta không đi theo cái này thiếu thông minh có được hay không?

Tô Thanh Huyền cũng nhìn thoáng qua càng đau càng cắn Đại Hoàng một chút, lại lần nữa cho Tô Bắc trở về một ánh mắt mà: Người đừng sợ, nhà người Đại Hoàng so với hắn còn thiếu thông minh, khắc hắn.

Tô Bắc thở dài một hơi, nhẹ giọng nói: "Đại Hoàng, trở về."

Đại Hoàng nhả ra, sau này nhảy ra một bước dài sau cười toe toét huyết bồn đại khẩu hùng hùng hổ hổ nói: "Lão gia hóa người lần sau còn dám dùng búa nên bản lão gia đầu bản lão gia liền cùng người đồng quy vu tận!"

Từ Đồ Oanh Thiên khoanh tay cổ tay lui lại một bước, đồng dạng nhìn chăm chăm Đại Hoàng hùng hùng hổ hổ nói: "Xuân chó, lần nữa còn dám cắn bản lão gia, a không, Bồn Tọa cổ tay, Bồn Tọa đem người cả người xương cốt đập bể nấu canh thịt chó!"

Đại Hoàng hở ra miệng, "Lão gia hóa người thử một chút!"

Từ Đồ Oanh Thiên cứng lên cổ, "Thử một chút liền thử một chút!"

Đại Hoàng không tin tà đứng lên đi đuổi ra cổ, "Đến a, cầm bản lão gia nấu canh a!"

Từ Đồ Oanh Thiên không cam lòng yếu thế vươn cổ tay, "Đến a, cắn Bồn Tọa cổ tay a!"

Tô Bắc che mặt, hướng Tô Thanh Huyền ném đi một ánh mắt: Cha ta năm đó là thế nào cùng lão già này trở thành bằng hữu bạn?

Tô Thanh Huyền nâng trán, hướng Tô Bắc trở về một ánh mắt: Ta chỗ nào biết đạo cha ta trúng cái gì gió giao như thế một cái bạn thân?

Hơn nửa ngày, một lần trước chó mới rốt cục kéo xong da, Từ Đồ Oanh Thiên quay sang, về mặt ôn hòa đối Tô Thanh Huyền nói ra: "Tô Bắc chất nhi liền giao cho lão phu Đại diệt nữ người thả một trăm hai mươi tâm, lão phu nhất định đem hắn điều giáo thành một vị danh truyền Bắc Lô Châu tuyệt thế thiên tài!"

Lời nói đều nói đến đây phần lên, Tô Thanh Huyền chỉ nếu không muốn ác vị này cha nàng lúc còn sống bạn tri kỉ, không muốn đáp ứng cũng phải đáp ứng, "Cái kia Tiểu Bắc liền xin nhờ Từ Đồ thúc thúc."

Từ Đồ Oanh Thiên: "Thời điểm cũng không sớm, Đại diệt nữ người giao phó Tô Bắc hai câu liền sớm đi trở về thôi, con đường tu hành chậm rãi, luôn có gặp lại ngày."

Lời nói tương tự lại phân biệt từ Tô Trường Phong cùng Tư Đồ Oanh Thiên hai vị thân phận, địa vị, thực lực đều hoàn toàn cường giả khác nhau trong miệng nói ra, khiến cho Tô Thanh Huyền cùng Tô Bắc tâm lý đều rất có cảm xúc.

Tô Thanh Huyền chậm rãi đi đến Tô Bắc trước người, đưa tay sửa sang Tô Bắc cổ áo, nhẹ lời nói: "Nhớ kỹ tỷ tỷ hai ngày này nói với người lời nói, hảo hảo đi theo Tư Đồ thúc thúc tu hành, gặp được nguy hiểm liền bóp nát tỷ tỷ cho ngọc phù của người, tỷ tỷ nhất định sẽ nhanh chóng tìm giúp cho người... Ăn cơm thật ngon, hảo hảo ngủ, hảo hảo tu hành, tu hành có thành tựu, liền về nhà nhìn tỷ tỷ."

Tô Bắc nước mắt lập tức liền đi ra, nín lại Tô Thanh Huyền mép vẩy liền không buông tay, "Tỷ tỷ, ta không nỡ bỏ người."

Tô Thanh Huyền cái mũi cũng có chút mũi như, hai mắt sáng rỡ hồng hồng, nàng nhẹ nhẹ vỗ về Tô Bắc Đinh Đầu, kiệt lực thả nhẹ âm thanh nói ra: "Tiểu Bắc ngoan, người là nam tử hán, người muốn lớn lên, tỷ tỷ vẫn chờ người về nhà bảo hộ tỷ tỷ."

Tô Bắc nghe vậy, lập tức liền nghĩ đến Tô Thiên Hữu vênh vang đắc ý đi tới nghĩa phụ Linh Đường lúc bộ dáng, nghĩ đến Tô Hồng Vũ lý trực khí tráng để Cửu Vĩ phù giao ra Tô Mạch bộ dáng, nghĩ đến còn Châu tỷ tỷ cười chết tại trong lòng ngực của mình bộ dáng... Hắn hung hăng cắn răng một cái, sử xuất lực khí toàn thân buông lỏng ra Tô Thanh Huyền mép vẩy, "Tỷ tỷ người trở về đi! Ta nhất định sẽ trở lên cường đại, cường đại đến có thể bảo hộ người, có thể bảo hộ nhà chúng ta, có thể bảo hộ ta muốn bảo vệ hết thảy!"

Tô Thanh Huyền mắt đỏ điểm một cái, "Tỷ tỷ chờ lấy ngày đó!"

Nói xong, Tô Thanh Huyền lại lần nữa nhìn thật sâu Tô Bắc một chút, sau đó buông lỏng ra tay của hắn nhảy lên một cái, từ từ hướng phía Tô Trường Phong phi thuyền vị trí bay đi... Nàng không tiếp tục quay đầu, sợ Tô Bắc nhìn thấy nàng nước mắt trên mặt sẽ không nỡ nàng đi, sợ mình lại nhìn Tô Bắc một chút sẽ không nỡ lưu bên dưới một mình hắn

Đi xa Tô Thanh Huyền, tóc dài phát phới, váy dài bay múa, Uyển Như Cửu Thiên Huyền Nữ hạ phàm, Mỹ đích để cho người ta không dám nhìn thẳng!

Tô Bắc cắn môi, yên lặng đưa mắt nhìn Tô Thanh Huyền đi xa, thẳng đến Tô Thanh Huyền biến mất tại hắn cuối tầm mắt trong chớp mắt ấy cái kia, hắn bỗng nhiên gào khóc lên tiếng, "Tỷ... Không cần ném bên dưới ta..."

Đại Hoàng dựa vào đi, yên lặng dùng đầu to cọ xát bờ vai của hắn, "Tốt tốt, cọ cũng cọ xát, không thương tâm"

Tô Bắc ôm nó, khóc càng phát ra thương tâm

Tư Đồ Oanh Thiên nhìn không được, hừ lạnh một tiếng, "Khóc cái gì khóc, ta Bắc Lô Châu nam nhi, đều là trên vai có thể phi ngựa, quyền thượng có thể đứng người, lỗ mũi uống Liệt Tửu, đồ máu không đồ lệ thuần gia môn chân hán tử, người nhìn nhìn lại người, bất quá là tạm thời rời nhà, liền khóc bù lu bù loa, thật sự là tại son phấn chông mà bên trong đợi đến quá lâu, thực chất bên trong huyết tính đều bị son phấn khí cho ma diệt!"

Tô Bắc không để ý hắn, khóc đến càng phát lớn tiếng.

Non nót thiếu niên đặc hữu tan nát tâm can tiếng khóc làm cho Tư Đồ Oanh Thiên nào từ đều muốn nổ tung, tiến lên liền không nhìn được một cái to mồm ngã tại Tô Bắc trên mặt, sau đó ấn xuống đầu của hắn quay tới, nhìn qua bao trùm lấy tuyết trắng mệnh mạng vô biên sơn mạch, "Trợn to mắt nhìn, nơi này là Bắc Lô, là người chết ta sống, Từ Đạo Hữu, Bất Từ Bản Đạo, sau khi ta chết đầu thềm hắn Hồng Thủy Thao Thiên Bắc Lô, người phải trả muốn gặp lại người Kiến Tỷ Tỷ, liền ưỡn ngực, đập trên Thi Sơn Huyết Hải hát vang tiến mệnh, như nếu trăm năm sau người còn chưa có chết, người liền có tư cách tám nhắc Đại Kiệu trở về cuối nàng, như nếu người chết, lão phu liền sẽ đem tro cốt của người cùng một trương viết bùa nhào không dính lên tường được tờ giấy đưa về Thanh Khâu, người lựa chọn một cái kia?"

Tô Bắc lắng... Hắn không nghĩ nếu cười tỷ tỷ a.

Đại Hoàng: "Ngao".

Tư Đồ Oanh Thiên: "Đau nhức đau nhức đau nhức, xuân chó nhanh nhả ra, không hé miệng lão phu hôm nay không bắt người nấu canh thịt chó lão phu cũng không phải là Tư Đồ Oanh Thiên."

Đại Hoàng: "... Lão gia hỏa người cho bản lão gia nghe, người còn dám động Cửu Oa một đầu ngón tay, bản lão gia không cần chết người bản lão gia liền không gọi Đại Hoàng!"

Tư Đồ Oanh Thiên: "Này, xuân chó ăn lão phu một chùy!"

Đại Hoàng: "Ăn thì ăn, ai sợ ai!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Thiên Hành Kiện, quân tử hậu đức tái vật

Thời gian: Cửu Châu lịch tám bốn tám năm, tháng chạp.

Địa điểm: Bắc Lô Châu, Thiên Hành phái, hộ sơn đại trận bên ngoài.

Nhân vật: Bá khí buru Hán Tư Đồ Oanh Thiên, tu hành non nớt Tô Bắc, suất khí Cửu Châu Đại Lang Cầu Đại Hoàng, trong suốt Tiểu Thị Nữ Ngân Tòa.

Tô Bắc ngược cổ, nhìn thấy cao mấy chục trượng nguy nga nhóm lâu phát ra "Oa oa" tiếng thán phục.

Tư Đồ Oanh Thiên mặt mang vẻ đắc ý, "Thế nào, chúng ta Thiên Hành phái đại môn khí thế phi phàm a?"

Lũ nhà quê Tô Bắc nhưng kinh gât đầu, "Cao, thật cao, lớn, thật to lớn!"

Tư Đồ Oanh Thiên cười đến sùi râu đều nhếch lên đến, vẫy tay một cái nói: "Đi thôi, cùng Bồn Tọa nhập sơn môn."

Tô Bắc nắm thật chặt trên vai bao lớn, một tay dắt Ngân Tòa ẩm áp dễ chịu tay nhỏ, một tay vỗ vỗ ghé vào bên cạnh hấn Đại Hoàng, "Đi tới!"

Vừa rời Tư Đồ Oanh Thiên cuốn lên Tô Bắc cùng Ngân Tòa về Sơn thời điểm, trả thù tính ném ra Đại Hoàng, gắp Đại Hoàng đuổi theo hấn một đường Bão Tát, lúc này chính một giống như chó chết đây.

Nghe được Tô Bắc chào hỏi tên này bắt đắ dĩ đứng lên, treo mắt thấy Tư Đồ Oanh Thiên, "Lão gia hòa ngươi liền có thể sức lực giày vò nhà ngươi Đại lão gia a, chờ ngày đó ngươi rơi xuống bản lão gia trong tay, bản lão gia mới có thể để ngươi biết đạo bản lão gia Đại Danh mà viết như thế nào!"

"Ha ha", Tư Đồ Oanh Thiên cười lạnh, "Ngươi yên tâm đi, không có ngày đó!"

"Ha ha", Đại Hoàng cười lạnh hơn, cái mũi hướng phía phía trước Sơn bên trên ra sức mà hít hà, một đôi mắt to đen nhánh quay tròn chuyển không ngừng.

Tô Bắc phìu gia hòa này một chút, trong lòng biết tên này khẳng định không có đánh cái gì tốt chủ ý, ở trước mặt người ngoài mà hấn cũng không dễ trách cứ nó, chỉ là nhẹ nhàng nhéo một cái nó Đại Hắc lỗ tai: Chớ làm loạn.

Đại Hoàng chuyển qua đầu nhìn Tô Bắc một chút: Yên tâm đi, bản lão gia tâm lý nắm chắc.

Tô Bắc hướng nó nhếch miệng: Ngươi chắc chắn cái rắm mà!

Tư Đồ Oanh Thiên mở ra nhóm lâu hộ sơn đại trận gáy cổ áo lấy Tô Bắc một đoàn người đi vào, một bước qua hộ sơn đại trận đập vào mắt liền một đầu thẳng vào trong mây rộng lớn cầu thang, cầu thang hai bên tất cả đều là khối lớn khối lớn rèn luyện được sáng đến có thể soi gương tăng đá xanh, người đi tại trên cầu thang, mắt tự nhiên liền sẽ sinh ra một loại nhỏ bé cảm giác.

Tại cầu thang miệng hai bên, một bên đứng thẳng lấy một khối mấy người cao Thạch Bi, bên phải trên tám bia đá khắc lấy "Thiên Hành Kiện", bên trái Thạch Bi khắc lấy "Quân tử hậu đức tái vật", Phương Chính, hào hùng khí thế, mạnh mẽ cổ sơ, nhập Thạch Tam thước!

Tư Đồ Oanh Thiên chỉ hai tám bia đá đối Tô Bắc nói: "Xem một chút đi, đây chính là chúng ta Thiên Hành phái lập phái Chân Ngôn!"

Chỉ là miễn cưỡng nhận được mấy chữ này mà Tô Bắc cái kia nhìn ra được cái gì nhóm nói, chỉ có thể thuận miệng nịnh nọt nói: "Hảo Tự, Hảo Tự."

Tư Đồ Oanh Thiên đương nhiên nhìn ra được Tô Bắc chỉ là lừa gạt hấn, cười ha ha một tiếng cũng không để trong lòng, dẫn Tô Bắc đi đến trong mây trèo lên Sơn bậc thang sau vừa đi vừa hào khí giới thiệu với hấn nói: "Chúng ta Thiên Hành phái tại Bắc Lô Châu tuy nhiên không phải cái gì tuyệt đỉnh hào môn thượng tông, nhưng cũng là sáng lập ra môn phái chừng bảy trăm năm Vội Đại Phái, chỉ ít tại cái này tại trong vòng nghìn dặm bên trong là đã nói là làm, mà lại trong phái Chư Vị Trưởng Lão chẳng những thực lực mạnh mẽ, mà lại dài nhất tại tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, những năm này điều giáo ra vô số phóng tới toàn bộ Bắc Lô Châu đều tính quyết định Anh Tài Nhân Kiệt Thiên Tài Đệ Tử, thỏa thỏa có Đại Hưng Chí Thế, ngươi đời trước tuyệt đối là Trị Thủy Đại Vũ, kiếp này mới có hạnh bái nhập chúng ta Thiên Hành phái!"

Một phen có lý có cứ, thao thao bất tuyệt, nhặt tay tức đến, coi như Tô Bắc không quá sẽ nhìn mặt mà nói chuyện, đều nhìn ra được lời nói này hấn khẳng định công qua vô số lần!

Nhìn thấy Tô Bắc không ưa bộ dáng, lưu loát đọc xong Tư Đồ Oanh Thiên mới phát giác lấy lời nói này bọc tại Tô Bắc trên thân không thích hợp, sắc mặt hơi có lúng túng cười nói: "A ha, nhìn Bồn Tọa cái này nào từ, ngày bình thường cùng còn lại Đại Phái tranh Đệ Tử đều tranh hồ đồ rồi, ngươi xuất thân Thanh Khâu, cùng còn lại không có theo hầu phàm nhân đương nhiên không giống nhau, nhưng là bái nhập chúng ta Thiên Hành phái cũng tuyệt đối sẽ không nhục không có ngươi!"

Hấn lại tự đại, cũng không dám cầm Thiên Hành phái cùng truyền thừa vài vạn năm chính là Thanh Khâu so sánh.

Tô Bắc nhẹ gật đầu, cảm thấy vị này Tư Đồ đại thúc tuy nhiên miệng đầy phi ngựa xe, nhưng là làm người coi như thành khẩn, không giống gian xảo kẻ trượt chi đồ... Đến cùng là tuổi còn rất trẻ, nếu như là Tô Thanh Huyền ở chỗ này, nhất định có thể kịp phản ứng, mình mới là bị vị này nhìn như thô kệch phóng khoáng Tư Đồ thúc thúc cho lừa dối.

Làm Tô Bắc đáng tin Tay Sai, Đại Hoàng tuy nhiên cái gì đều không rõ, cũng không trở ngại nó khinh bỉ Tư Đồ Oanh Thiên, "Thôi đi, các ngươi ở kiếp trước mới đều là Trị Thủy Đại Vũ, kiếp này mới có may mắn cùng Cầu Oa cùng một chỗ tu hành, bản lão gia nếu là ngươi, liền tranh thủ thời gian thịt cá Cầu Oa cúng bái, miễn cho về sau Cầu Oa Nhất Phi Trùng Thiên sau nhất cước đem các ngươi đập!"

Tô Bắc trở tay quạt nó một bàn tay, nghiêm túc nói: "Quên tỷ tỷ hai ngày trước là thế nào dặn dò ngươi rồi? Lại nói vớ nói vẩn ta cái này kêu là nàng trở về đem ngươi xách xanh trở lại thôi!"

Đại Hoàng rút cổ lại, rừ cụp lấy đầu không lên tiếng... Lớn Hoàng lão gia Vô Pháp Vô Thiên, ai cũng không để vào mắt, liền xem như đầu Ngũ Trảo Chân Long nó cũng dám xông lên cùng nó so tài một chút tuổi, duy chỉ có đôi Tô Bắc, nó cho tới bây giờ đều là nói gì nghe nấy, để nó đuổi gà nó liền tuyệt sẽ không đuổi chó.

Tuy nhiên nói, có đôi khi Vô Tâm chi ngôn mới là tiếp cận nhất thật giống!

Đáng tiếc Tư Đồ Oanh Thiên không có thấy xa, trực tiếp không để ý đến lớn Hoàng lão gia, tiếp tục cho Tô Bắc giới thiệu nói: "Chúng ta Thiên Hành phái có Tam Sơn Nhất Phong, Tam Sơn theo thứ tự là quân tử Sơn, hậu đức Sơn, Tái Vật Sơn, Nhất Phong là Thiên Hành phong, Thiên Hành phong là chúng ta Thiên Hành phái Chương Phái một mạch, nhớ kỹ.

Bổn Tọa là Tái Vật Sơn Thủ Tọa, ngươi vào chúng ta Thiên Hành phái, cũng chính là Tái Vật Sơn Tam Đại Đệ Tử... Về sau ở trước mặt người ngoài, ngươi liền phải xưng hô Bổn Tọa một tiếng lão tổ, đương nhiên, trong âm thầm ngươi y nguyên có thể xưng hô Bổn Tọa vì Tư Đồ thúc thúc, Tu Hành Giới bồi phạt từ trước đến nay các luận các đích."

Tô Bắc nghe xong Tam Sơn Nhất Phong tên trong lòng liền im lặng gấp, tâm đạo nguyên lai cái kia lập phái Chân Ngôn là ý tứ này.

Trèo lên Sơn bậc thang coi là thật rất dài, Tô Bắc đập vào trèo lên Sơn bậc thang thời điểm Thiên vẫn là đen, đi lên đỉnh núi thời điểm, đã là mặt trời lên cao.

Ngân Tòa không có tu hành qua thân thể yếu đuối, mới đi một khắc đồng hồ liền mệt đi không được rồi, phía sau cầu thang tất cả đều là Tô Bắc công nằng đi, mà Tô Bắc cho dù là công một người sống sờ sờ, đi lên đỉnh núi về sau cũng y nguyên mặt không đỏ hơi thở không gấp, thấy bí mật quan sát hẩn Tư Đồ Oanh Thiên 'Chặc chặc' lấy làm kỳ.

Trên đường đi Tư Đồ Oanh Thiên đều đang không ngừng cho Tô Bắc giới thiệu Thiên Hành phái, chờ đến đi lên đỉnh núi lúc, Tô Bắc đã đổi cái này người chưa từng gặp mặt Bắc lộ Đại Phái có một cái đại khái hiểu rõ.

Thiên Hành phái Tam Sơn Nhất Phong, ngoại trừ đi tuyệt đối tinh anh đệ tử lộ tuyến Chương Phái một mạch Thiên Hành phong bên ngoài, còn lại Tam Sơn, đều có Ngoại Môn Đệ Tử mấy ngàn, Nội Môn Đệ Tử mấy trăm, Ngoại Môn Đệ Tử đều là siêu phàm, vào tới Chân Ngã tự động tấn thăng Nội Môn Đệ Tử, mà Tam Sơn chấp sự trên cơ bản đều là như Long Cảnh thật ta cường giả cùng Minh Pháp cảnh Thông Huyền Chân Nhân, về phần Tam Sơn thủ tọa, thì tất cả đều là Huyền Anh cảnh Đại Chân Nhân!

Điểm này để đã nhớ rõ ràng tu hành Tứ Giai mười một cảnh phân chia Tô Bắc tắc lười không thôi, hẩn rõ ràng nhớ kỹ, tỷ tỷ của hẩn Tô Thanh Huyền cũng bất quá là Thần Tượng cảnh thật ta tu sĩ, mà Thiên Hành phái thật ta giai tu sĩ lại có hơn ngàn... Hẩn không biết là, tỷ tỷ của hẩn Tô Thanh Huyền loại kia Chân Ngã giai cùng Thiên Hành phái những này Chân Ngã giai là hoàn toàn không thể đánh đồng.

Thanh Khâu Hồ Tộc làm Cửu Châu số rất ít có được Đại Hoàng truyền thừa Cổ Lão chủng tộc, bọn hẩn tu hành Lộ Viễn so Cửu Châu Tu Hành Giới chín thành chín tu sĩ tu hành đường cường hãn, hùng hậu, cường hãn, hùng hậu tới trình độ nào đâu, nói như vậy, Tô Thanh Huyền chỉ là Thần Tượng cảnh, nhưng nàng có thể đánh mười cái Thiên Hành phái như Long Cảnh!

Loại này chênh lệch, hoàn toàn không phải nói găm mấy khóa nghịch thiên đan dược, luyện một lượng nhóm hung mãnh Pháp Thuật Thần Thông, đoạt một hai kiện cường đại vũ cụ pháp bảo có khả năng bù đắp, đó là hơn mấy trăm ngàn năm nội tình, là từ rễ mà liền đã cố định chênh lệch.

Cũng tỷ như nói Tô Bắc, hẩn hiện tại cảm Thanh Khâu Hồ Tộc đều chỉ có thể nhìn thấy chảy miệng tuổi Chân Ngã Đoán Thể quyền pháp « ta muốn đánh mười cái » coi như ăn com, thật muốn buông ra đánh, một trăm cái Thiên Hành phái Tiên Thiên Đại Viên Mãn đều không gần được hẩn thân!

Những này Tô Bắc hiện tại còn không biết, chờ hẩn từ từ biết nói, hẩn mới biết đạo tỷ tỷ của hẩn đến cùng cho hẩn đặt xuống nhiều thâm hậu căn cơ... Đương nhiên, trong này nhất chủ yếu vẫn là Tiểu Hồ mà cái kia Nhất Đỉnh Thái Dương Chân Hòa tác dụng, chỉ là Tô Bắc trong thời gian ngắn sẽ không biết đạo thôi!

Thiên Hành phái ngoại trừ Đệ Tử Các Giáo các bên ngoài, Tam Sơn Nhất Phong Tàng Thư Các, Luyện Đan Phòng, Bảo Khố, Linh Dược ruộng, cùng các hạng tu hành tư nguyên nơi phát ra đều là tách ra, Tam Sơn Nhất Phong tựa như là từng cái trong phái phái... Chỉ ít mặt ngoài là như thế này.

Mỗi qua ba năm, Thiên Hành trong phái bộ liền sẽ châm đối các hạng tu hành tư nguyên nơi phát ra, tỷ như xung quanh Phưởng Thị thu nhập, Linh Thạch Quảng Mạch Quyền Khai Thác, một số tiểu hình Sơn Hải di tích có được quyền, triển khai một trận đại hình Nội Môn thi đấu, ngoại trừ các Sơn thủ tọa cùng chương môn không động thủ bên ngoài, phía dưới siêu phàm đánh siêu phàm, Chân Ngã đối Chân Ngã, Thông Huyền chiến Thông Huyền, như ong vỡ tổ đánh ra đầu óc, phân ra cái một hai ba thứ tư, xong việc lão đại ăn thịt, lão nhị gặm xương cốt, Lão Tam ăn com thừa, lão tứ uống tàn canh.

Gần nhất một lần là Nội Môn thi đấu tại một năm về sau.

Trên đỉnh núi là một tòa cung điện to lớn, trong cung điện bộ ngay phía trên treo một bộ mặt mũi hiền lành Bạch Phát Lão Giả chân dung, trước cung điện có một tòa một người cao Bằng Đại Thanh Đồng Đình.

Đứng tại trước cung điện, Tư Đồ Oanh Thiên hỏi Tô Bắc: "Tiểu Chất Nhi, ngươi là muốn trực tiếp trở thành Tái Vật Sơn Nội Môn Đệ Tử, vẫn là theo lệ đi trước Ngoại Môn ma luyện một phen, tiến giai Chân Ngã sau lại đi vào nhóm?"

Tô Bắc nghĩ nghĩ hỏi: "Nội Môn Đệ Tử ăn, ở so Ngoại Môn Đệ Tử được chứ?"

Tư Đồ Oanh Thiên dờ khóc dờ cười gật đầu một cái, "Đó là đương nhiên, Nội Môn Đệ Tử các hạng phúc lợi đều muốn xa cao hơn nhiều Ngoại Môn Đệ Tử."

Tô Bắc lại nghĩ nghĩ, lại hỏi: "Cái kia ta trực tiếp trở thành Nội Môn Đệ Tử sẽ để cho đại thúc ngươi khó làm a?"

Tư Đồ Oanh Thiên vui mừng vượt vượt hàm dưới rồi bởi hoa chòm râu bạc phơ, tâm đạo Tô Bắc vẫn là cái có thể vì hấn người suy tính Hảo Hải Tử, "Là có chút tại lý không hợp, trong núi Đệ Tử cũng sẽ nói này nói kia, đông đảo chấp sự cũng khó tránh khỏi sẽ có ý kiến, nhưng chỉ cần ngươi muốn, Bồn Tọa còn có thể miễn cưỡng vì ngươi tổ chức."

Nói nhiều như vậy, kỳ thực đứng vậy muốn nói cho Tô Bắc: Ngươi muốn trực tiếp trở thành Nội Môn Đệ Tử lão phu hoàn toàn chính xác sẽ rất khó làm, cho nên ngươi liền thức thời một chút đi trước Ngoại Môn đi!

Tô Bắc nhẹ gật đầu, "Cái kia ta liền nghe ngài trực tiếp trở thành Nội Môn Đệ Tử đi, cho đại thúc ngươi thêm phiền toái." ... Ai nói Hảo Hải Tử liền không tâm nhãn mà rồi?

Tư Đồ Oanh Thiên khoe mặt gật một cái, trong lòng tự nhủ lão phu lúc nào bảo ngươi trực tiếp trở thành nội môn đệ tử?

Nhưng Tô Bắc lời nói đều nói đến chỗ này, Tư Đồ Oanh Thiên nhìn thấy Tô Bắc cũng suy nghĩ nói: Đứa nhỏ này đã là Tiên Thiên Đại Viên Mãn, lại là Địa Linh Thể tuyệt cao tư chất, không cần mấy năm liền có thể đặt chân Chân Ngã, để hấn trực tiếp trở thành Nội Môn Đệ Tử cũng không phải quá bất hợp lý.

Thế là hấn liền nhẹ gật đầu nói: "Vậy ngươi liền lên cho Tổ Sư Gia Tam Bái Cửu Khấu, dâng lên tam trụ mùi thơm ngát a!"

Tô Bắc thuận theo đi đến ngàn đi, tại Thanh Đồng Đại Đình trước quỳ dưới, rất cung kính hướng phía trong cung điện Tổ Sư chân dung Tam Bái Cửu Khấu về sau, nhóm lửa tam trụ mùi thơm ngát, rất cung kính cắm vào Thanh Đồng Đình ở trong.

Tư Đồ Oanh Thiên đứng ở một bên, nghiêm túc Cao Thanh uống nói: "Kết thúc buổi lễ, Tô Bắc, ngay hôm đó lên, như chính là ta Thiên Hành phái Tái Vật Sơn Nội Môn Đệ Tử! Ngay hôm đó lên, ta phải điều lệ, như khi tuân thủ, dám can đảm vượt qua, phạt; ta phải uy nghiêm, như khi bảo vệ, nói xấu sờ soạng, trục; ta phải trường bối, như khi tôn kính, khi sư diệt tổ, chết; ta phải lợi ích, như khi giữ gìn, chân ngoài dài hơn chân trong, chết... Như nhưng khác trong tâm khảm?"

Tô Bắc thành thành thật thật ứng thanh: "Đệ Tử ghi khắc lão tổ dạy bảo, không dám quên."

Tư Đồ Oanh Thiên trên mặt nghiêm túc tán đi, xoay người đỡ dậy Tô Bắc, "Được rồi, ngươi sau này sẽ là chúng ta Tái Vật Sơn nội môn đệ tử, Bồn Tọa lời mới vừa nói ngươi nhưng nhất định phải nhớ kỹ, đi thôi, Bồn Tọa dẫn ngươi về Sơn."

Nói xong, hấn vung lên tay áo, Độn Quang cuốn lên Tô Bắc, Ngân Tòa, Đại Hoàng liền hướng phía cung điện bên trái lao đi.

Tư Đồ Oanh Thiên không biết là, hấn sau khi đi, trong cung điện Tổ Sư chân dung không lửa tự đốt, dâng hương Thanh Đồng Đình tự dung nổ tung, dẫn tới Thiên Hành phái tất cả trưởng lão điều tra, lại không thu hoạch được gì, chỉ phải lần nữa thay đổi Tổ Sư chân dung cùng Thanh Đồng Đình.

Từ 33 Trọng Thiên phía trên, cho tới Cửu U Địa Phủ, xứng đáng Tô Bắc Tam Bái Cửu Khấu người cùng vật, có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Phúc Hề họa chỗ theo, Họa Hề phúc chỗ nằm

"Đến!" Tư Đồ Oanh Thiên Độn Quang quá nhanh, Tô Bắc trên đường đi cái gì đều không thấy rõ ràng, sau khi hạ xuống mới phát hiện mình đã thân ở

một tòa trong đình viện, trước mặt là một tòa rách rưới, nửa bên mái hiên đều đã nghiêng, còn tứ phía gió lùa lầu các.

Tô Bắc nhìn thấy cái này một tòa lầu các, phía trong lòng vậy mà sinh ra một loại đã lâu cảm giác quen thuộc... Hắn cùng Đại Hoàng tại ngỗng sát quan cư trú tòa kia phá miếu, liền bộ dáng này.

Tư Đồ Oanh Thiên nhìn thoáng qua rách nát lầu các, vung lên tay áo, một cổ mắt trần có thể thấy cuồng phong liền giống như là linh hoạt hai tay tràn vào lầu các bên trong, đem trong lầu các chỗ có Tạp Vật, cô đại đều xoắn nát hỗn hợp có tro bụi cùng một chỗ quyền đi ra, khó được chính là, như thế Đại Khai Đại Hợp thanh lý phương thức, vậy mà không có thương tổn đến đã tiếp cận đồ sộ lầu các Chủ Thể kết cấu, lung lay sắp đổ lầu các không nhúc nhích tí nào, Huyền Anh cảnh Đại Chân Nhân đối tự thân lực lượng lực không chế có thể thấy được lổm đổm.

Cuối cùng Tư Đồ Oanh Thiên vỗ tay một cái đối Tô Bắc nói: "Trên núi Nội Môn Đệ Tử Động Phủ đã sớm đủ quân số, nhất thời bán hội khó mà điều phối, hiện chất lại hiện ở chỗ này dàn xếp dưới, đợi người đặt chân Chân Ngã cảnh về sau, Bồn Tọa lại chạm đất công điện vì người an bài Động Phủ... Ân, viện này là rách nát chút, hiện chất trước tạm dọn dẹp, Bồn Tọa sau khi trở về liền phái người đến đây tu sửa." Người càng già da mặt càng dày, nói láo há nồm liền ra, mặt đều không đỏ một dưới.

Tô Bắc ở đã quen loại này rách rưới địa phương, phía trong lòng thật cũng không cái gì mâu thuẫn, "Hết thấy toàn nghe lão tổ an bài."

Tư Đồ Oanh Thiên cười cười, "Tur bên dưới lúc, hiện chất không cần xưng Bồn Tọa lão tổ, vẫn là xưng Bồn Tọa Tư Đồ thúc a "

Tô Bắc ứng dưới, "Đệ Tử mình bạch, lão tổ."

Tư Đồ Oanh Thiên nghĩ nghĩ, tiện tay lấy ra một khối kim sắc Ngọc Thạch lệnh bài đưa cho Tô Bắc, "Đây là Bồn Tọa Thủ Lệnh, hiện chất trong núi có chuyện gì chỉ bằng tới đất liệt Tiên Phủ tìm Bồn Tọa... Vậy bản tọa liền không đã quấy rầy hiện chất dàn xếp, sau đó Bồn Tọa lại phái một tên quản gia đến tay người dưới, hiện chất đối trong phái các hạng sự vụ còn có cái gì không hiểu chỉ bằng hỏi hắn."

Tô Bắc thu hồi lệnh bài thờ dài nói: "Đệ Tử cung tiễn lão tổ."

Tư Đồ Oanh Thiên gật đầu một cái, thả người nhảy lên, hóa thành một đạo hào quang màu vàng đất hướng phía trên núi lao đi, trong chớp mắt liền biến mất không thấy.

Tô Bắc thờ dài một hồi, hắn cùng Tư Đồ Oanh Thiên cũng không quen, ở trước mặt hắn luôn cảm thấy có chút câu thúc.

Hắn quay đầu lại, liền gặp được Ngân Tòa đang nhìn trước người rách nát lầu các ngẩn người, "Ngân Tòa tỷ tỷ, thế nào?"

Ngân Tòa lấy lại tinh thần, khổ khuôn mặt nhỏ đối Tô Bắc nói: "Thiếu gia, rách nát như vậy địa phương làm sao ở người a?"

Tô Bắc "Hắc hắc" cười nói, "ta trước kia chỗ ở so nơi này còn phá đâu, mà lại là vừa rồi lão tổ không phải nói sẽ phái người đến đây tu sửa a? Không có chuyện gì á!"

"Đúng vậy chính là, loại địa phương này mà ở mới thoải mái đâu!" Đại Hoàng liền thanh tiếp lời nói, nhìn nó cái đuôi lắc tới lắc lui bộ dáng, lại còn thật cao hứng... Có câu nói là ổ vàng ổ bạc so ra kém mình ổ chó, tòa này rách nát lầu các để Đại Hoàng nghĩ đến nó tại ngỗng sát quan ổ chó.

Ngân Tòa cổ mà làm nhẹ gật đầu... Chủ tử đều không thèm để ý, nàng một cái thị nữ có thể nói cái gì.

Tô Bắc thả bên dưới trên vai bao lớn, giải khai sau bày trên mặt đất, mười bốn gói đầu bộ dáng Túi Trữ Vật xếp chồng chất đến chính chính tề tề, ti mi Tô Thanh Huyền biết đạo nhà mình đệ đệ phân không ra mỗi một cái túi đựng đồ bên trong chứa là cái gì, còn đặc địa cho mỗi một cái túi đựng đồ đều phủ lên đánh dấu lá thăm.

Tô Bắc gảy đánh dấu lá thăm từng cái xem xét, "Ăn, không phải. . . Công pháp, không phải. . . Linh Đan, không phải. . . Dừng, chính là cái này!"

Hắn thật cao hứng nắm lên một cái túi đựng đồ, hương đậm miệng túi "Dây thừng" bên trong rót vào một cổ chân khí, miệng túi liền tự động mở ra, hắn đem bàn tay tiến trong Túi Trữ Vật, lung tung bắt lấy một vật ra bên ngoài kéo một cái.

"Bành", một trương mới tinh ngần năm Kim Ti Nam Mộc khắc hoa giường lớn rơi xuống bên trên.

"Ồ!" Tô Bắc ngạc nhiên một dưới, đưa tay lại kéo.

"Bành", một trương mới tinh vạm vỡ năm vân sam gỗ án thư rơi trên mặt đất.

"Hoặc!" Tô Bắc trừng lớn mắt, xách ngược Túi Trữ Vật ra bên ngoài chuyển.

"Bịch bịch".

"Đình đình đình".

"Phốc phốc phốc".

Thêu hoa đệm chần, Thủ Kiểm đồng thau bồn, Hạc Chử Thiên Thanh sứ ấm trà, đồ làm bếp Sáo Trang, Ghế dựa Sáo Trang, Tủ Họa bài trí... Thậm

chí, ngay cả mạ vàng vệt miệng cái bồ đều có hai!

Tô Bắc ngạc nhiên, hần là nghe tỷ tỷ của hần nói những này gọi cái gì Túi Trữ Vật túi vải bên trong rất nhiều rất nhiều thứ, nhưng làm sao đều không nghĩ tới như vậy lớn một chút túi vải vậy mà có thể giả bộ nhiều đồ như vậy a!

Ngân Tỏa một mặt ngốc trệ, tiểu thư đây là đem nạng trong phòng đồ vật toàn nhét bên trong rồi hả? Khó trách thời điểm ra đi Lão Quân Gia nhìn thiếu gia lúc sắc mặt xanh mon mồn.

Đại Hoàng co rút lấy mũi thờ trái ngửi ngửi, phải ngửi ngửi, bất mãn ngẩng đầu lên xông Tô Bắc ồn ào nói: "Cầu Oa, bản lão gia thịt xương đấy? Mẩu hồ ly giao phó người thời điểm bản lão gia nhưng nghe thấy nạng nói cho bản lão gia chuẩn bị thịt xương, có phải hay không bị người cho ăn trộm!"

"Ồ, ta tìm xem." Tô Bắc ngồi xổm người xuống lần lượt lần lượt lật xem Túi Trữ Vật đánh dấu lá thăm, tìm tới "Xửn chó ăn xương cốt" đánh dấu lá thăm về sau, cười nói: "Tìm được!"

Mở ra Túi Trữ Vật, Tô Bắc luồn vào tay liền tóm lấy một vật ra bên ngoài kéo một cái, một cái kim hoàng chảy mỡ hoàn chỉnh đuôi dê liền xuất hiện ở Tô Bắc trong tay.

Tô Bắc mở to hai mắt nhìn, "Đây là thịt xương?"

Đại Hoàng "Suru" một tiếng lên đến Tô Bắc trước người, chảy nước bọt, nhìn về cái đuôi dùng lực bay nhảy nói: "Bản lão gia, bản lão gia!"

Tô Bắc chuyển thân thể dùng cái móng đứng vững Đại Hoàng, ôm lấy trong tay đuôi dê liền gặm.

Đại Hoàng thấy thế lo lắng vây quanh Tô Bắc cuồng chuyển, "Đó là bản lão gia, Cầu Oa người không thể đoạt... Bại hoại, cho ta lưu hai cái, đừng gặm đừng gặm, nhanh không có..." Nghĩ linh tinh về nghĩ linh tinh, nhưng thủy chung đều không nhảy dựng lên đi Tô Bắc trong tay đoạt.

Gặm đến một nửa, Tô Bắc mới thỏa mãn thờ phào một cái, đưa trong tay đuôi dê ném cho khoe miệng nước bọt đều kéo ra dây dài Đại Hoàng, nhấc ngang ống tay áo liền chuẩn bị lau miệng, trước mắt lại đột nhiên nhiều một đầu thêu hoa tuyết khăn tay trắng.

Tô Bắc quay đầu, nhìn thấy lại là Ngân Tỏa nét mặt vui cười khuôn mặt, "Thiếu gia, cho."

"Thanks!" Tô Bắc về lấy mỉm cười, tiếp qua khăn tay lung tung lau miệng, tuyết trắng khăn tay trong chớp mắt liền dính đầy thịt bầm mà cùng tràn dầu.

Xong việc mà Tô Bắc đem dính đầy tràn dầu, vo thành một nắm khăn tay tiện tay hướng Ngân Tỏa Ngân Tỏa trong tay bịt lại, "Ngân Tỏa tỷ, chúng ta là trước đem những này mang vào, vẫn là chờ tu nhà người xây xong sau lại chuyển?"

Ngân Tỏa đưa khăn tay thu vào trong tay áo, "Vẫn là chờ bọn hần xây xong lại chuyển đi, những cái bàn này dụng cụ đều là Lão Quân Gia cho tiểu thư chuẩn bị đồ tốt, bị để tu nhà người làm hỏng rồi."

"Há, có đạo lý." Tô Bắc gật đầu, tiếp lấy nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, cảm thấy không có chuyện, liền theo miệng đối Ngân Tỏa nói một câu: "Ngân Tỏa tỷ, ta đánh một lát ngồi, đợi lát nữa người đến người hô ta a."

Ngân Tỏa gật đầu ứng dưới.

Tô Bắc liền yên tâm từ cái kia một đồng Tụ Vật bên trong kéo ra một cái nhìn qua phổ phổ thông thông, trên thực tế là lấy vạn năm Bồ Đề Thụ cành non bên thành Bồ Đoàn ngồi xuống, Bảo Nguyên Thủ Nhất, rất nhanh liền bài không tạp niệm tiến nhập trạng thái nhập định.

Đại Hoàng thấy thế, ngậm chỉ còn bên dưới xương cốt đuôi dê đi đến Tô Bắc bên người ngồi xuống, tiếp tục gặm xương cốt, Ngân Tỏa vừa mới chuẩn bị tới qua đến Tô Bắc bên người lấy nước ấm cho Tô Bắc xông một bình trà, Đại Hoàng liền nâng lên mồm mép xông nạng thử nhe răng, dọa đến Ngân Tỏa tranh thủ thời gian lui lại... Lúc này Đại Hoàng, là trừ Tô Bắc ai cũng không nhận.

Trong nhập định Tô Bắc, đã chỉ huy trong đan điền càng ngày càng ngưng thực chân khí tán nhập thể nội chỗ có kinh mạch Huyệt Khiếu, uẩn dưỡng toàn thân kinh mạch cùng Huyệt Khiếu.

Lúc trước Tô Thanh Huyền phát hiện Tô Bắc tiếp nhận Tổ Mạch truyền thừa sau kinh mạch toàn thân tấn thông, cũng thực nhức đầu một hai ngày.

Dựa theo Tô Bắc tu hành « Âm Dương Bách Luyện Kinh », là cần phải không ngừng mượn nhờ Nhật Tinh Nguyệt Hoa từng bước từng bước tẩy luyện nhục thân Hòa Hồn phách, chậm rãi đạt tới một loại Âm Dương Điều Hòa trạng thái, từ đó đánh bên dưới nổi thẳng Tam Thập Tam Thiên hùng hồn căn cơ.

Nhưng Tô Bắc kinh mạch toàn thân Huyệt Khiếu trong một đêm toàn bộ đã thông, hần tự thân âm dương phối hợp liền đã phá vỡ, điểm trực bạch nói, đúng vậy dương thịnh âm suy.

Như nếu hần tại hiện tại trên cơ sở tiếp tục tu hành, hần tu hành « Âm Dương Bách Luyện Kinh » liền phế đi.

Tô Thanh Huyền cũng bởi vì không biết Tô Bắc nhục thân đã bị nhà mình lão tổ tông Nhất Đình Thái Dương Chân Hòa luyện tới có thể so với Tiên Thể trình độ, cảm thấy lấy Tô Bắc thiên tư cứ như vậy phá giai nhập Chân Ngã quá lãng phí, mới cưỡng ép lấy « một quyền đâm chết tượng » cùng « ta muốn đánh mười cái » cưỡng ép áp chế Tô Bắc phá giai xu thế, để cảnh giới của hần dừng lại tại Tiên Thiên Đại Viên Mãn, để hần từ từ đem « Âm Dương

Bách Luyện Kinh 》 tu luyện đến đại thành sau lại tiến giai... Tuy nhiên nàng cũng không biết, làm như vậy đối Tô Bắc có hữu dụng hay không, nhưng « Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 đã là nàng có thể cho Tô Bắc tốt nhất công pháp.

Tô Bắc rất nghe Tô Thanh Huyền, Tô Thanh Huyền phải chờ tới « Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 tu luyện đến đại thành lại tiến giai, hẳn liền thành thành thật thật tu luyện đến đại thành sau lại tiến giai, mặc dù hẳn áp chế mình phá giai xu thế vô cùng vô cùng hạnh khổ, hẳn cũng tuyệt không buông tha.

Nhưng cho dù là dạng này, hẳn phá giai đặt chân thật cuộc sống của ta cũng không xa.

Nhục thể của hắn có thể so với Tiên Thể, vì cái gì nói là có thể so với đầu? Là bởi vì nhục thể của hắn tinh khiết không tì vết, không chứa bất luận cái gì "Pháp" cùng "Đạo" dấu ấn, dẫu không động được Chu Thiên Linh Khí, cho nên mới không có chút nào Tiên Thể dòi non lấp biển cái thể uy năng, nhưng cũng chính bởi vì tinh khiết không tì vết, mới có thể giống một trương tinh khiết không tì vết Bạch Chi, tùy tiện in dấu hạ nhiệm gì dấu ấn, hưởng chỉ hắn nguyên bản là mạnh nhất tiên thiên Độc Dương, muốn đem nhục thân in dấu lên "Dương" dấu ấn, vốn là có như Thiên Trợ, lại thêm hắn kinh mạch toàn thân Huyệt Khiếu cổ thông, ngay cả quá trình đều bớt đi.

Về phần muốn tại hắn hồn phách bên trên in dấu bên dưới "Âm" dấu ấn, đối với hắn mà nói nguyên bản là không thể nào, hắn là tiên thiên mạnh nhất Độc Dương, cho không xuống "Âm" tồn tại, nhưng có câu nói là Dương Cực Âm Sinh, hồn phách của hắn hiện tại đã suy yếu tới cực điểm, chỉ cần nhẹ nhàng đẩy một cái, liền có thể tự nhiên mà vậy sinh ra "Âm" dấu ấn, mà lại tuyệt đối cùng hắn mạnh nhất tiên thiên chí dương cùng một đẳng cấp mạnh nhất tiên thiên Chí Âm!

Đến lúc đó Âm Dương Điều Hòa, phá giai chỉ thể đem như Thiên Hà trút xuống, Tứ Hải lật úp, ai đến đều áp chế không nổi!

Đây cũng là Tô Thanh Huyền vô Tâm cảm Liễu, Liễu thành rừng a!

Cần biết hắn Bản Nguyên, dân sinh tại Thái Dương, tiên thiên Chí Dương Chí Cường, nhưng cũng cực hạn tại Thái Dương, Độc Dương Bất Trường, cứng quá dễ gãy, từ Thiên Địa Sơ Khai đến hắn vẫn lạc vạn vạn năm ở giữa đều nhảy không ra cái này vòng cùm xiềng xích!

Hắn bây giờ hồn phách suy yếu đến cực hạn, ngược lại có được cái này một tia đột phá vòng cùm xiềng xích Đại Cơ Duyên, mà bởi vì Tô Thanh Huyền nhất tâm muốn cho Tô Bắc tốt nhất, Tô Bắc một mực bắt lấy cái này một tia Đại Cơ Duyên!

Phúc Hê họa chỗ theo, Họa Hê phúc chỗ nằm, dù cho là Chư Thiên Thánh Nhân, cũng chừng không được nhân quả Vận Mệnh Chi Đạo!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sồ Ưng điện

Tu hành không biết ngày đêm, Tô Bắc thôi luyện xong kinh mạch toàn thân Huyệt Khiếu, mở mắt ra mới phát hiện trời đã tối.

Trước mặt toà kia rách nát lâu các đã rực rỡ hẳn lên, đèn đuốc sáng trưng bên trong, Tô Bắc thấy rõ ràng, trong lầu các chỗ có hư Lương Trụ đều thay đổi, mặt đất trải lên tầng một màu vàng nhạt hàng vĩa hè, sặc sỡ bên trong ngoài tường tường toàn bộ quét vôi đôi mới hoàn toàn, từ Cửu Vĩ phù mang tới chỗ có dụng cụ vật trang trí cũng đều đã an trí hoàn tất, cửa ra vào còn phủ lên hai Đại Hồng Đẳng Lung, từ bên ngoài nhìn lên trên, trắng lẹ bên trong khắp nơi lộ ra Thanh Khâu tinh tế tỉ mỉ, nhã trí phong cách, đầu còn có nửa phần lúc trước toà kia phá đến giống như là muốn nhào quỹ lâu các cái bóng.

Tô Bắc khi tỉnh lại, Ngân Tòa đang đứng tại chính đường bên trong cùng một người mặc đầu đội màu xanh văn sĩ khăn, người mặc trường sam màu vàng râu tóc xử lý cẩn thận tỉ mỉ lão nhân nói cái gì, có lẽ là một mực treo Tô Bắc, Tô Bắc vừa mở mắt ra nàng liền phát hiện, dẫn Hoàng Sam lão nhân liền chạy chậm đến đến đây.

Chạy đến Tô Bắc phía trước hai ba trượng vị trí, Ngân Tòa liền kéo lại muốn đi đến Tô Bắc trước mặt Hoàng Sam lão nhân, phát tay hô nói: "Thiếu gia!"

Tô Bắc đứng lên, gãi cái ót hỏi: "Làm sao trời đã tối rồi? Không phải đã nói tu nhà người đến người liền gọi ta a?"

Ngân Tòa cười cười, xông ghé vào Tô Bắc bên người Đại Hoàng giương lên cái cằm, "Vây cũng phải lớn vàng Đại lão gia cho phép nô tỳ tới gần ngài a!"

"Hừ!" Đại Hoàng Đại lão gia uể oải khề hừ một tiếng, tựa hồ đối Ngân Tòa một tiếng này "Đại lão gia" mười phần hài lòng.

Tô Bắc thấy nó này tám bại hoại bộ dáng, liền nghiêng răng xoay người đè lại đầu của nó tui một trận cuồng xoa, "Nó cứ như vậy, Ngân Tòa tỷ người đừng chấp nhặt với nó, về sau ta lúc tu luyện người đừng chiều nó, ở phía xa gọi ta một tiếng là được."

Ngân Tòa nhếch miệng, tựa hồ là đối Tô Bắc không trách cứ Đại Hoàng ngược lại để cho mình lần sau đừng chiều nó có chút bất mãn, nhưng vẫn là quy

quy củ củ hành lễ nói: "Nô tỳ nhớ kỹ."

Tô Bắc nhẹ gật đầu, ánh mắt rơi vào Hoàng Sam trên người lão già: "Ngài là?"

Hoàng Sam lão già nhìn Đại Hoàng một chút, thấy nó uể oải tựa hồ không có đứng lên dự định, mới lên trước một bước thở dài nói: "Lão nô là người cùng điện đưa cho ngài quần gia, lão nô họ Vương tên Lai Phúc, lão gia ngài về sau gọi lão nô Lai Phúc là được."

"Lai Phúc?" Tô Bắc nghĩ nghĩ, cảm thấy tên này mà rất giống chó tên, chỉ lắc đầu nói: "Ta về sau vẫn là gọi ngươi là Vương thôi, ta mới tới chột nói, đối ta Tái Vật Sơn không hiểu nhiều lắm, về sau liền làm phiền Lão Vương ngươi nhiều hơn đề điểm."

Vương Lai Phúc vội vàng thở dài nói: "Không dám không dám, phàm là chỉ cần lão nô biết nói, tất nhiên biết gì đều nói hết không giấu diếm."

Tô Bắc hướng hần nhẹ gật đầu, ánh mắt chuyển hướng Ngân Tòa, "Ngân Tòa tỷ, nấu cơm a? Ta đói bụng."

Ngân Tòa lại xồng bên cạnh hần chép miệng, "Nồi bát bầu bồn mà đều tại ngài chỗ ấy đâu, nô tỳ làm thế nào cơm a?"

Tô Bắc quay đầu nhìn lại, thật đúng là, tức giận đến lại ngồi xồm người xuống ôm Đại Hoàng đầu một trận cuồng xoa, "Ngươi cái đàn độn, nồi bát bầu bồn đều không cho Hoàn Châu, a không, Ngân Tòa tỷ cầm, chúng ta ban đêm uống gió tây bắc a?"

Lớn Hoàng lão già vừa cùng Tô Bắc ma chường bác đầu, một bên cười toe toét miệng rộng nói ra: "Là ngươi uống gió tây bắc, bản lão gia có thịt xương không cần uống gió tây bắc!"

Tô Bắc giận dữ, "Chính ngươi có ăn liền mặc kệ ta chết sống đúng không? Thịt của ngươi cốt nhục? Tịch thu, toàn bộ tịch thu!"

"Ngao", Đại Hoàng gào một tiếng hống, xoay người nhất trào Tử Tương Tô Bắc cho nhán mặt đất, "Dám đánh bản lão gia thịt xương chủ ý, bản lão gia cùng ngươi liều mạng!"

Sau nửa canh giờ, Tô Bắc rốt cục ăn được cơm nóng.

Một trương Tô Bắc từ Thanh Khâu mang tới tứ phương mạ vàng lưu ly bàn, Tô Bắc, Ngân Tòa, Vương Lai Phúc một người ngồi một phương ăn cơm, Đại Hoàng ngồi một phương gặm mình chân heo.

Tô Bắc một bên Phong Quyển Tàn Vân hướng trong bụng lay đồ ăn, một bên dành thời gian hỏi: "Lão Vương a (nhai nhai)... Ta hôm nay vừa tới... (nuốt) Tái Vật Sơn, đến mai có cái gì muốn làm sao?"

Cùng Tô Bắc không bị cản trở tương ăn so sánh, Vương Lai Phúc liền câu nệ được nhiều, bụng bát cơm đồ ăn cũng không dám kẹ, nghe được Tô Bắc tra hỏi, hần lập tức liền cầm chén đĩa thả lại trên bàn, chăm chú ngắm nghĩ một lát, cẩn thận nói ra: "Lão gia ngài mới tới chột nói, chuyện cần làm có rất nhiều, tuy nhiên ngày mai là Sở Ứng các giảng đạo ngày, lão gia ngày mai trước tiên có thể đi Sở Ứng điện cùng còn lại Nội Môn Đệ Tử lẫn lộn cái quen mặt, dù sao người vô luận đi đến chỗ nào đều coi trọng một cái nhân tình Thế Thái nha."

Tô Bắc bưng tỉnh đại ngộ, tán thưởng nói: "Có đạo lý, ta trước kia liền nghe nói nhà có một già như có một Bảo, quả nhiên không sai... Tuy nhiên Sở Ứng điện là cái gì?"

Vương Lai Phúc giải thích: "Sở Ứng chỉ cánh chim không gió Hùng Ứng, Sở Ứng điện đúng vậy chúng ta Tái Vật Sơn chỗ có Nội Môn Đệ Tử nghe đạo địa phương, mỗi tháng gặp năm, liền sẽ có một vị Chấp Sự Đại Nhân hoặc Trưởng Lão Đại Nhân tiến đến Sở Ứng điện giảng đạo, ngày mai đúng lúc là hai mươi tháng chạp, Sở Ứng điện giảng đạo thời gian, phàm là trong núi Nội Môn Đệ Tử đều sẽ tiến đến."

Tô Bắc nghiêm túc nghĩ nghĩ, cảm giác cùng với chính mình như là đã là Tái Vật Sơn nội môn đệ tử, đi quen biết một chút trong núi sư huynh khẳng định là có chỗ tốt, chuyện xưa mà đều nói một cái hàng rào ba cái cái cọc, một cái hảo hán ba cái giúp nha.

"Vậy được, cái kia Lão Vương ngươi sáng mai mang ta đi qua ngó ngó chứ sao."

Vương Lai Phúc ứng dưới, Tô Bắc tiếp tục vui đầu ăn cơm.

Hần huyên vài câu, có lẽ là cảm thấy Tô Bắc thật không có vẻ kiêu ngạo gì, tâm tính cũng không tệ, Vương Lai Phúc từ từ cũng liền không có câu nệ như vậy, "Lão gia, xin thứ cho lão nô nhiều một câu miệng, ngài như nếu ngày mai thật muốn đi Sở Ứng điện, vậy ngài cái này tự xưng "Ta" miệng nghiên coi như đến sửa đổi một chút, người khác sẽ châm biếm ngươi."

"A", Tô Bắc nhớ tới trước đó tại Cửu Vĩ phủ thời điểm, Lão Quân Gia tựa hồ cũng đã nói lời giống vậy, "Được, về sau ta, không, ta nhiều chú ý."

Hần vẫn là rất nghe lọt lời hữu ích.

Vương Lai Phúc cười gật đầu, cảm thấy có thể hầu hạ một vị dạng này dễ nói chuyện chủ tử cũng rất may mắn.

Cơm nước xong xuôi, Tô Bắc tiếp tục ôm Bồ Đoàn về trong viện Tọa Thiền, vận chuyển « Âm Dương Bách Luyện Kinh » hấp thụ Nguyệt Hoa tột Luyệt Hồn Phách... Một tháng trước kia, giấc mộng của hần vẫn chỉ là làm một cái áo cơm Vô Ưu Nhà Giàu lão gia, mà bây giờ, hần đã trở thành so ngỗng sát quan chỗ có Phú Hộ phong phú hơn có Nhà Giàu lão gia, nhưng trong lòng của hần lại không có chút nào cảm giác thỏa mãn, thậm chí, hần đều đã quên đi đây hết thảy đã từng vẫn là giấc mộng của hần.

Đây không phải hấn đến Lũng nhìn Sò, cũng không phải hấn lòng tham không biết đủ, mà là giấc mộng của hấn, đã sớm tại Thanh Khâu cái kia một tháng người trong sinh hoạt thay đổi một cách vô tri vô giác biến thành trở nên cường đại, cường đại đến có thể bảo hộ tỷ tỷ của hấn Tô Thanh Huyền, có thể bảo hộ Cửu Vĩ phù, có thể bảo hộ hết thảy hấn muốn người phải bảo vệ cùng vật... Đòi này, hấn đều không muốn lại nhìn thấy bất luận cái gì hấn quan tâm người chết tại trong ngực của hấn.

Cái này có lẽ đúng vậy trường thành.

...

"Lão gia, lão gia..."

Mông lung bên trong, Tô Bắc nghe được giống như có người đang gọi, hấn chậm chậm thu công, mở mắt ra liền gặp Vương Lai Phúc đứng tại ngoài hai ba trượng nhìn lấy chính mình, mà bên cạnh mình, Đại Hoàng chính hướng hấn nhe răng.

Hấn vuốt vuốt đỉnh đầu của nó, ngẩng đầu nhìn lên trời, gặp tầng sáng trên bầu trời còn mang theo khóa khóa ngôi sao âm đạm, liền không khỏi ngáp một cái, "Lão Vương, sớm như vậy a!"

Vương Lai Phúc về nói, "ngài không phải muốn đi Sò Ứng điện a? Nơi này cách Sò Ứng điện có chút xa, ngài lại là lần đầu tiên đi, vẫn là sớm đi cho thỏa đáng."

Tô Bắc đứng lên, cười nói: "Người suy tính được thật chu toàn, phí tâm."

Vương Lai Phúc khiêm tốn gật đầu nói: "Hấn là, lão gia chúng ta lên đường a."

Tô Bắc vỗ vỗ ngồi ở bên cạnh hấn ngáp liền thiên Đại Hoàng, "Đi thôi."

Đại Hoàng đứng lên, run lên cái đuôi liền theo Tô Bắc đi ra ngoài.

Vương Lai Phúc nhìn Đại Hoàng một chút, muốn nói chút gì, nhưng nhìn Tô Bắc đương nhiên bộ dáng, cảm thấy trong lòng của hấn hấn là có ít, liền đem lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào.

Hai người một chó sau khi ra cửa, dọc theo rộng lớn bằng phẳng Bàn Sơn Đại Đạo thẳng đi lên, trên đường đi Vương Lai Phúc không ngừng chỉ Đông Nam Tây Bắc cho Tô Bắc giới thiệu truyền thụ công pháp Truyện Công Điện ở nơi nào, bán ra Linh Đan linh dược Bách Thảo điện ở nơi nào, nhận lấy Động Phủ điều chỉnh Động Phủ Linh Mạch nồng độ công điện ở nơi nào, quản lý Đệ Tử nô bộc quê quán cùng nhận lấy nộp lên môn phái nhiệm vụ người cùng điện ở nơi nào...

Dựa theo Vương Lai Phúc thuyết pháp, Tái Vật Sơn nghe chỉ có một tòa Sơn, nhưng trên thực tế chỉ lại là một vùng núi, mà bọn hấn hiện tại nơi ở, chính là Tái Vật Sơn Chủ Phong.

Chủ Phong chân núi bên dưới sắp đặt các điện chi nhánh, cung cấp phân bố tại Chủ Phong Chu Vi Đích rất nhiều Ngoại Môn Đệ Tử các loại thường ngày nhu cầu, bình thường tình huống dưới, Ngoại Môn Đệ Tử là không cho phép đến Chủ Phong, đương nhiên, Chủ Phong Sơn dưới chân có một Tầng Cẩm Chế, Ngoại Môn Đệ Tử Yêu Bài cũng lên không được Sơn.

Mà Chủ Phong thì là Tái Vật Sơn Nội Môn Đệ Tử, Chân Truyền Đệ Tử cùng rất nhiều chấp sự, trưởng lão chỗ tu hành, Vương Lai Phúc nói, Chủ Phong Linh Khí mức độ đậm đặc là Chu Vi Đích những cái kia sơn mạch mấy lần, những nội môn đệ tử kia trong động phủ Linh Khí càng là ngoại giới mấy lần, cực lợi cho tiềm tu.

Đi đến một đường, Tô Bắc liền đối Tái Vật Sơn cũng coi như là có một cái mơ hồ ấn tượng.

"Đến, thiếu gia cái kia một tòa kim sắc lầu các đúng vậy Sò Ứng điện, chính ngài đi qua đi, lão nô thân phận không thể bước vào Sò Ứng điện", đi đến chỗ giữa sườn núi, Vương Lai Phúc chỉ về đằng trước cái kia một tòa kim bích huy hoàng Bàng Đại cung điện đối Tô Bắc nói nói.

Tô Bắc nhìn một cái, đối Vương Lai Phúc nói ra: "Thành, vậy người liền đi về trước, ta. . . Đợi lát nữa nghe chỉ nghe xong chính ta trở về, ta nhớ được đường."

Vương Lai Phúc điểm một cái, quay người đi vài bước, lại không nhận được quay người lại đối Tô Bắc nói: "Lão gia, ngài để Đại Hoàng theo lão nô trở về thôi, nó đi vào cũng không quá phù hợp."

Tô Bắc không cần suy nghĩ liền về nói: "Không có chuyện, nó liền theo ta."

Vương Lai Phúc suy tính được rất chu toàn, sợ Đại Hoàng ở chỗ này cho Tô Bắc gây phiền toái, nhưng hấn không biết Đạo Đại vàng tại Tô Bắc trong lòng là địa vị gì... Đại Hoàng đối Tô Bắc tới nói, không phải sùng vật, là thân nhân, là huynh đệ, là tay chân, chỉ cần hấn địa phương có thể đi, hấn liền đương nhiên cho rằng Đại Hoàng cũng có thể đi, mà không cho phép Đại Hoàng đi vào địa phương, hấn cũng sẽ không đi vào.

Tựa như ban đầu ở Cửu Vĩ phù lúc, Lão Quân Gia không cho phép Đại Hoàng bên trên bàn ăn, lấy được kết quả chính là Tô Bắc cùng Đại Hoàng cùng một chỗ ngồi trên mặt đất.

Vương Lai Phúc còn muốn nói chút gì, Tô Bắc cũng đã dẫn Đại Hoàng hướng Sở Ứng điện đi đến, chỉ có thể khẽ thở dài một hơi, ở bên cạnh tìm một khối sạch sẽ đá xanh ngồi xuống... Hắn có dự cảm, Đại Hoàng sẽ cho Tô Bắc gây phiền toái.

Lúc này Thiên Cương sáng, canh giờ còn sớm, Tô Bắc bước vào Sở Ứng điện liền chỉ thấy được một tòa lộ thiên rộng rãi trên bình đài chính chính tề tề trưng bày mấy trăm cái sắc Bò Đoàn, bên trong không có bất kỳ ai.

Hắn quét mắt một vòng, chọn lấy một cái tới gần cột trụ hành lang Bò Đoàn, dẫn Đại Hoàng đi qua ngồi xuống.

Đại Hoàng trông Tô Bắc một đêm, lúc này chính buồn ngủ hoảng, Tô Bắc một ngồi xuống, nó liền đem đầu gối lên Tô Bắc trên đùi ngủ thiếp đi, không có qua bao lâu thời gian liền phát ra từng đợt vang dội tiếng ngáy.

Tô Bắc nhẹ nhẽo vỗ về thân thể của nó, kiên nhẫn chờ đợi Tái Vật Sơn chư vị sư huynh đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Vương tử cùng Thụy Thần

Tiếp cận giờ Thìn thời điểm, rốt cục có Tái Vật Sơn Nội Môn Đệ Tử đến đây.

Người tới chân đạp một thanh vàng mệnh môn Phi Kiếm từ trên trời giáng xuống, liếc mắt liền thấy được ngồi ở nơi hẻo lánh Tô Bắc, ngạc nhiên quái khiếu nói: "A, còn có so ta Triệu Nguyên sớm hơn? Là vị sư huynh kia ư?"

Tô Bắc nghe được âm thanh, ngẩng đầu nhìn lên, vội vàng rón rén đem Đại Hoàng đầu từ đã chân của mình bên trên đem đến bò đoàn bên trên, đứng dậy chấp tay nói: "Tân tấn Nội Môn Đệ Tử Tô Bắc, gặp qua sư huynh."

Triệu Nguyên là cái dáng người thon dài, tướng mạo bất phàm cao thiên niên lớn, hắn thấy rõ Tô Bắc khuôn mặt vẻ sau, nghi ngờ chau mày một cái, "Tân tấn Sư Đệ? Không đúng, Long Môn mở rộng ngày đều đi qua hơn ba tháng, vậy đến tân tấn sư đệ?"

Căn cứ Thiên Hành phái kéo dài mấy trăm năm truyền thống, hàng năm mười lăm tháng tám người tháng hai đoàn tròn chi cục, các Sơn trong ngoại môn đệ tử phá giai nhập Chân Ngã người, đều có thể tiến về các Sơn Chủ phong bên ngoài phóng thích chân nguyên Tinh Khí trụ, nhất cử bước vào Nội Môn, bởi vì Ngoại Môn Đệ Tử cùng trong nội môn đệ tử thực lực cùng địa vị ngày đêm khác biệt, các Sơn Ngoại Môn Đệ Tử liền đem hàng năm mười lăm tháng tám một ngày này lấy tên Long Môn mở rộng ngày, ngụ ý Ngự Dược Long Môn, từ đó Tiên Phạm không cùng đường, chỉ từ cái tên này, liền ẩn chứa không biết bao nhiêu Ngoại Môn Đệ Tử Đối Nội nhóm hướng tới cùng chờ mong.

Thiên Hành phái ngoại trừ Long Môn mở rộng ngày, còn lại thời điểm là không tiến hành tấn thăng Nội Môn Đệ Tử nghi thức.

Tô Bắc không rõ nội tình, gãi gãi cái ót đáp lại nói: "A, ta, ta hôm qua mới đến."

Gặp Tô Bắc ăn mặc lộng lẫy, khuôn mặt tuấn mỹ lại làm ra như vậy đàn độn cử động, Triệu Nguyên tâm lý liền không khỏi khinh thị mấy phần, đợi thấy rõ ràng Tô Bắc quanh thân quanh quần chính là Tiên Thiên Chân Khí mà không phải chân nguyên vẻ sau, trong mắt của hắn ngoại trừ khinh thị càng nhiều hơn mấy phần xem thường: Lại là một cái đi quan hệ vào bên trong Sơn Nhị Thế Tổ.

Hắn nhẹ nhàng "Hừ" một tiếng, vung lên tay áo thu hồi Phi Kiếm, trực tiếp hướng đi một cái bày đặt trong bình đài ở giữa Bò Đoàn vào chỗ, nhìn cũng sẽ không tiếp tục nhìn Tô Bắc một chút, tựa hồ liếc hắn một cái đều ô uế con mắt.

Tô Bắc không biết làm sao đứng tại chỗ, trong lòng còn nghi hoặc vị sư huynh này vừa rồi còn rất tốt, làm sao lập tức liền trở nên lãnh đạm như vậy rồi?

Bất quá hắn cũng không có nhiệt tình mà bị hồ hững yêu thích, xoay người rời đi về mình bò đoàn bên trên ngồi xuống, ôm lấy còn tại nằm ngáy o o Đại Hoàng, tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi.

Triệu Nguyên đến về sau, rất nhanh liền có thật nhiều Nội Môn Đệ Tử lần lượt đến, có cùng Triệu Nguyên Ngự Kiếm mà đến, còn có giẫm lên một số hình thù kỳ quái phi hành Pháp Khí tới, cũng có tốp năm tốp ba chuyện phiếm lấy từ đại môn đi tới, lúc mới bắt đầu còn có thật nhiều người chú ý tới Tô Bắc trang này mặt lạ hoắc, đánh giá vài lần sau đều cùng Triệu Nguyên dùng lỗ mũi hừ một tiếng, liền không nhìn thẳng hắn, người đến sau nhiều về sau, liền không có người lại chú ý hắn.

Trên bình đài hơn mấy trăm Nội Môn Đệ Tử tụ thành vô số cái to to nhỏ nhỏ vòng tròn thân thiện đến tán gẫu, chỉ có Tô Bắc một người, ngồi ở trong góc không người phản ứng, Tô Bắc nhiều lần ước nghiệm mặt tiến lên cùng phụ cận Nội Môn Đệ Tử chào hỏi, người ta cũng chỉ là lãnh đạm nhìn hắn một cái, liền quay đầu lại tiếp tục trò chuyện mình.

Tô Bắc thường thấy xem thường, đôi bọn hấn lãnh đạm ánh mắt cũng là không để trong lòng, chẳng qua là cảm thấy đã người ta không chào đón hấn, hấn cũng liền lười nhắc tại không cố gắng, lui về nơi hẻo lánh âm thầm vận chuyển « Âm Dương Bách Luyện Kinh » thổi luyện nhục thân.

Cũng không lâu lắm, trên bình đài chỗ có Nội Môn Đệ Tử bỗng nhiên sinh ra một trận mà bạo động, Tô Bắc hiếu kỳ thu hồi chân khí, cẩn thận nghe bọn hấn nói cái gì.

"Vương Tử Sư huynh tới."

"Hồi lâu không thấy Vương Tử Sư huynh, hấn uy thế càng phát sâu không lường được, nhìn, chỉ sợ nhanh đột phá như Long hậu kỳ a?"

"Hấn là đi, dù sao cũng là ta Thiên Hành phái tứ đại Thiên Linh Nhân Kiệt một trong, tu hành tốc độ há là chúng ta Địa Linh cận bã có thể phỏng đoán?"

"Không phải nói hấn nhanh tấn thăng chân truyền a? Còn tới Sò Ứng điện làm gì? Chính hấn đều có tư cách Khai Đàn Giảng Đạo a!"

"Không muốn sống nữa, còn đang nói, Vương Tử Sư huynh phiền chán nhất người khác nghị luận hấn các người quên rồi?"

...

Tô Bắc một bên nghe, một bên thuận lấy ánh mắt của bọn hấn ngẩng đầu, liền gặp một đầu sườn sinh rộng thùng thình Nhục Sí, hàm trên một đôi dao găm giống như Kiếm Xi xuôi dài đến cái cằm Uy Mãnh Bạch Hồ chờ một người chậm chậm từ trên trời giáng xuống, rộng lượng Nhục Sí phiến lên mảnh liệt cuồng phong, vén đến phía dưới trực tiếp rơi vào hàng thứ nhất thứ trên một chiếc bồ đoàn.

Tô Bắc chú ý tới, đầu kia Bạch Hồ Song Sí nhấc lên cuồng phong vén đến phía dưới đông đảo Nội Môn Đệ Tử người ngã ngựa đổ, nhưng những người này tất cả đều là ày ày lui về sau, vậy mà không ai trên mặt dám lộ ra biểu tình bất mãn.

"Tôi là cái đại nhân vật a!" Tô Bắc dưới đáy lòng thầm hô một tiếng, tại đầu đường pha trộn vài chục năm, nhìn mặt mà nói chuyện Công Phu hấn còn là tu luyện đến nhà.

Phi Hồ rơi sau đó, Tô Bắc mới nhìn rõ trên lưng hồ người như thế nào: Người vừa tới nhìn qua tuổi vừa mới hai mươi, mặt như đao gọt búa chặt, da như mỡ đông, hai mắt giống như Phồn Tinh, một đỉnh Bá Vương Tử Kim Quan, một bộ xanh nhạt Phồn Tinh bào, một đôi Tiên Lộc hàm cỏ giấy, nho nhã bên trong lộ ra Băng Sơn như vậy lạnh lùng, lạnh lùng bên trong tràn ngập một cỗ xin hỏi thiên hạ anh hùng là vật gì tuyệt thế bá khí!

"Bái kiến Vương Tử Sư huynh!" Bốn phương tám hướng Nội Môn Đệ Tử cùng nhau khom mình hành lễ, trận thế kia, không biết còn tưởng rằng là Tề Thiên Chân Quân giáng lâm!

Lớn như vậy trên bình đài, chỉ có Tô Bắc co lại trong góc không nhúc nhích, nghĩ thầm phản chính tự mình người không cao, lại ngồi tại nơi hẻo lánh, được hay không lễ người kia đều nhìn không thấy, lại không ân tình lại không giao tình, hấn mới lười đi cho người ta thi lễ.

Vương tử quét mắt một vòng, Phồn Tinh như vậy con người nhìn không ra hi nộ, ánh mắt tại trải qua co lại trong góc dĩ nhiên tự đắc Tô Bắc lúc, hơi dừng lại một chút, Uyển Như hai thanh kiếm sắc bén Anh Tuấn lông mày nhỏ bé không thể nhận ra lác một cái, cũng không biết là bởi vì Tô Bắc là ở đây một cái duy nhất không có hướng hấn hành lễ, hay là bởi vì hấn là ở đây một cái duy nhất Tiên Thiên Cảnh.

Tô Bắc phát giác được cái kia hai đạo lạnh lẽo cứng rắn ánh mắt, ngẩng đầu lên nhìn lại lúc, vương tử đã thu hồi ánh mắt, chấp lấy tay nhẹ giọng nói: "Chư vị sư đệ không cần đa lễ, an vị a!" Âm thanh lạnh lạnh, lại ẩn chứa một cỗ không thể nghi ngờ vị đạo, thật giống như hấn nói một, nhất định phải là một, người khác cũng không thể nói hai cùng ba.

"Tạ sư huynh." Đông đảo Nội Môn Đệ Tử cùng kêu lên đồng ý một tiếng về sau, nhao nhao ngồi xuống, không dám tiếp tục giống ban nãy dạng tốp năm tốp ba tụ tại một đồng mà nói chuyện phiếm đánh cái rắm.

Mà vương tử thì đương nhiên ngồi xuống hàng thứ nhất thứ trên một chiếc bồ đoàn, đầu kia Phi Hồ cũng thu hồi Nhục Sí nằm bên cạnh hấn.

Náo nhiệt như chợ bán thức ăn topic lập tức liền yên tĩnh trở lại.

Tô Bắc chính đang cảm thán người này uy phong thật to lúc, phía sau bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm lười biếng, "Vị sư đệ này, người ngồi chỗ ngồi của ta."

Tô Bắc quay đầu xem xét, liền gặp phía sau mình chẳng biết lúc nào đứng một cái lồi thoi thanh niên... Tóc thất nút loạn giống như là ổ gà, gương mặt nặng nề bóng loáng, hai mắt hí thành một đầu dây khố mắt còn có dư mắt, trên người đạo bào màu vàng đất dóm đó không nói còn thanh một đoàn đồ một đoàn, chiếm đều gấp không ngót giống như là lập tức sẽ ngủ bộ dáng, và bình đài cái trước cái dạng chó hình người Nội Môn Đệ Tử so sánh, đơn giản đúng vậy Thanh Lưu bên trong đất đá cháy, khát cái bên trong bang chủ Cái bang!

Tô Bắc gặp hấn bộ dáng này lại rất cảm thấy thân thiết, đứng lên cười ha hả dùng tay làm dấu mời, "Không có ý tứ a, ta hôm qua mới đến, không biết đạo vị trí này là sư huynh người."

Nghe được Tô Bắc nói chuyện, lồi thoi thanh niên giầy dựa lấy mở mắt ra nhìn hấn một cái, mềm nhũn khoát tay nói: "Không có gì đáng ngại, ta cũng đã lâu đều không có tới."

Tô Bắc chỉ lo cùng vị này rất như chính mình trước kia đồng hành sư huynh nói chuyện phiếm, lại không chú ý tới Chu Vi Đích Nội Môn Đệ Tử đều đang len lén quay đầu ngấm bên này, vụng trộm truyền âm càng là bay đầy trời.

"Ta đi, hôm nay là cái gì lễ lớn a, cổ Thụy Thần tại sao cùng Vương Tử Đan cùng lúc xuất hiện rồi? Hai người bọn họ Vương Bất gặp Vương Đô có bảy tám năm đi?"

"Người hỏi ta, ta đi hỏi ai đây... Người nói hai người bọn họ sẽ không đánh đứng lên đi?"

"Hắn là sẽ không a? Nơi này chính là Sở Ứng điện? Hai người bọn hắn lại Kinh Tài Tuyệt Diễm cũng vẫn là Đệ Tử, muốn quét chur vị chấp sự cùng trưởng lão da mặt, tùy tiện cho bọn hắn hai mặc làm khó dễ đều đủ bọn hắn uống Nhất Hô!"

"Cũng thế, nhìn hắn bộ dáng này, các người đoán hắn lần này lại có bao nhiêu bao lâu không có đi ra Động Phủ."

"Ta cược một trăm hạ phẩm linh thạch nửa năm..."

"Không phóng khoáng, ta cược năm trăm hạ phẩm linh thạch, Trương Lão đen, người có dám hay không tiếp?"

Không chỉ là Chu Vi Đích rất nhiều Nội Môn Đệ Tử, liền liên đới tại hàng thứ nhất Thủ Tọa vương tử, đều quay đầu cau mày nhìn lời thoại thanh niên một chút, ánh mắt sinh lạnh bên trong là càng mờ hồ ẩn chứa đao thương giống như khiêu khích chỉ ý.

Những người này liếc trộm động tác làm được đều rất bí mật, truyền âm trừ bọn họ mình người khác lại nghe không được, cho nên Tô Bắc không có phát hiện có cái gì không đúng, còn đang vì rốt cuộc tìm được một cái chen mồm vào được sư huynh mà nhảy cẫng.

Chỉ gặp Tô Bắc đặc biệt phóng khoáng đặc biệt giang hồ khí liền ôm quyền: "Sư huynh, tiểu đệ họ Tô tên Bắc, xin hỏi sư huynh cao tính đại danh?" Hắn trước kia tại ngẫm sát quan thời điểm liền đặc biệt hâm mộ những cái kia Kỳ Đại Mã, đồ đại đao Du Hiệp Nhi gặp mặt lúc loại kia tự vệ nhà nhóm khí thế, bởi vì hắn mình gọi Cầu Oa, làm sao đều nói không nên lời người khác loại kia "Họ nào đó, tên Mỗ Mỗ" khí thế, thân phận của hắn càng không khả năng đạt được người khác một câu "Cửu ngưỡng đại danh", "Như sấm bên tai" cái gì.

"A", lời thoại thanh niên khô khan lên tiếng về sau, lần nữa giãy dụa lấy mở mắt ra nhìn hắn một cái, "Ta gọi Cổ Lục Thông."

Dừng một chút, không cho Tô Bắc bá bá cơ hội, Cổ Lục Thông lại chỉ còn tại say sưa Đại Thụy Đại Hoàng hỏi: "Đây là chỗ của người?"

Tuy nhiên không được đến một câu "Kính đã lâu" Tô Bắc có chút thất vọng, nhưng nghe vị này Cổ sư huynh hỏi Đại Hoàng hắn vẫn là rất cao hứng, "Đúng vậy, nó gọi Đại Hoàng."

Cổ Lục Thông cúi đầu xuống, mở ra bị dử mắt dán lên hai mắt quay tròn nhìn Đại Hoàng một chút, liếm môi một cái nói: "Thật mập, chỉ ít có thể hằm hai nôi!"

Tô Bắc trong nháy mắt tròn mắt nhìn, kẹp thương đeo gậy về nói: "Người cũng không gầy, trèo lên tầng một đáy sông bùn ném đồng lửa bên dưới buồn bực đốt một ngày, vị đạo khẳng định cũng không tệ!"

"Ồi a!", Cổ Lục Thông khinh bạc quái khiếu một tiếng, "Người trong đồng đạo a! Người trước kia cũng đã làm khát cái?"

Tô Bắc nói, là Cửu Châu chỗ có khát cái sở trường thức ăn ngon "Gà ăn mây" cách làm, người bình thường nhà vụng trộm ném thử tươi cũng không rõ ràng cận kề như vậy cách làm.

"A Liệt?" Tô Bắc giật mình, "Người trước kia cũng là khát cái?"

Cổ Lục Thông rốt cục mở hai mắt ra nhìn lấy Tô Bắc, đồng thời đặc biệt tự hào một vỗ ngực, "Hành khát tám năm, lấy trời làm chăn, lấy đất làm giường, ăn gió nằm sương, bốn biển là nhà, người xưng cái bên trong Tiểu Bạch Long là vậy!"

Tô Bắc con giận còn sót lại chưa tiêu, khinh bỉ nói: "Hừ, mới tám năm, ta từ lúc Ký Sự đứng vậy khát cái, một tháng trước kia mới đổi nghề, người cùng ta so?"

Bên cạnh những nội môn đệ tử kia nghe được Tô Bắc kẹp thương đeo gậy đánh trả Cổ Lục Thông lúc tâm lý đều có chút cười trên nỗi đau của người khác, chờ đến phong hồi lộ chuyển biến thành hai khát cái so tư lịch thời điểm, bọn hắn lại có chút mắt tròn, lại có chút không biết nên khóc hay cười.

Những này Dong Nhân chỉ biết đạo khóc không ra nước mắt hai người bọn hắn xuất thân, nhưng mà giữa sân lại có 2 người từ Tô Bắc trong lời nói nghe được khác tin tức.

Một tháng trước kia đều vẫn là khát cái? Vậy hắn một thân hùng hậu Tiên Thiên Đại Viên Mãn chân khí là thế nào tới?

Hai người kia, một cái là Tô Bắc trước người Cổ Lục Thông, một cái là ngồi tại hàng thứ nhất Vương Tử Đan!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Đến a, lẫn nhau thương tổn a

Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông càng trò chuyện càng Hữu Tướng gặp hận muộn cảm giác, cho tới này chỗ, Cổ Lục Thông bỗng nhiên quay đầu, rất là tùy ý đối liền nhau bỏ đoàn bên trên ngôi Nội Môn Đệ Tử nói ra: "Vị sư đệ này, làm phiền người chuyển cái vị trí, để tô Bắc sư đệ ngồi bên cạnh ta."

Gặp người liền xưng sư đệ, kỳ thực cũng là một loại cường đại tự tin biểu hiện.

Tên kia bị Cổ Lục Thông có một chút Nội Môn Đệ Tử ngăn người, lấy lại tinh thần mà đến trên mặt vậy mà lộ ra thụ sủng nhược kinh biểu lộ, cuống quýt liền từ bỏ đoàn bên trên đứng lên, "Đám đương không nổi Cổ sư huynh làm phiền, tiểu đệ cái này đề, cái này đề!" Nói hần lại còn chủ động kéo qua Tô Bắc đem hần đặt tại bỏ đoàn bên trên.

Tô Bắc một mặt mộng so, đợi tên kia Nội Môn Đệ Tử đi ra về sau, hần mới quay đầu hỏi Cổ Lục Thông nói: "Cổ sư huynh, người tại chúng ta Tái Vật Sơn rất có danh tiếng?"

Cổ Lục Thông lúc này đã không có vừa rồi buồn ngủ bộ dáng, nghe được Tô Bắc vấn đề hần bật cười lớn, bóng loáng đầy mặt trên mặt vậy mà tản ra một cổ đặc dị nhân cách mị lực, "Cũng không phải rất nổi danh... Chúng ta làm khát cái, ân, người biết đến, đi đâu mà đều bị người xem thường, ta vừa tới Ngoại Môn lúc ấy, tốt nhiều nhận đều xem thường ta, ngay cả bước đi không giẫm ta nhất cước đều toàn thân ngứa, ta đây, tính khí lại không được tốt, ngày nào đó liền phát cái hung ác, đem chỗ có giẫm qua ta cùng còn muốn giẫm ta người toàn bộ đánh gục, sau đó ta liền nổi danh, đi tại đạo nhi bên trên, người khác trông thấy ta đều chủ động quần đạo nhi."

Nhìn như thanh thanh đạm đạm mấy câu, lại không khó tưởng tượng, lúc trước Cổ Lục Thông đánh lật một mảng lớn xem thường hần Ngoại Môn Đệ Tử là bức nào hành động vĩ đại, mà đối những cái kia bị hần đánh lật Ngoại Môn Đệ Tử tới nói, lại là bức nào nghĩ lại mà kinh Trí Nhớ!

Tô Bắc thiếu thông minh, nghe xong Cổ Lục Thông lời này liền không khỏi nhớ tới mình vừa rồi khắp nơi bị người khinh bỉ là tràng cảnh, khi bên dưới liền quay đầu ánh mắt chậm rãi đảo qua trên bình đài mấy trăm Nội Môn Đệ Tử, như có điều suy nghĩ thấp giọng nói một mình nói: "Khó đạo ta cũng phải đem bọn hần toàn đánh gục, bọn hần mới có thể để mất ta?"

Thanh âm hần hoàn toàn chính xác không lớn, nhưng ở trận cái kia không phải Lục Thức thông tuệ Chân Ngã cường giả? Hần như thế nói một mình lại cũng nằm sấp tại bọn họ bên tai rõ ràng to khác nhau ở chỗ nào?

Khi dưới, ở đây chỗ có Nội Môn Đệ Tử đồng thời quay đầu lại, trừng lớn hai mắt nhìn về phía Tô Bắc, nhìn cái này mới siêu phẩm giai liền cảm tưởng đánh nằm sấp bên dưới bọn hần nhiều như vậy Chân Ngã giai bệnh thần kinh!

Mấy trăm người đồng loạt xoay đầu lại nhìn qua người là cái gì tràng diện? Vô số không có hảo ý uy áp uyển giống như là biển gầm phô thiên cái địa hướng người đề xuống lại là cái gì tràng diện?

Tô Bắc lại mộng dựng lên.

"Ha-Ha..." Cổ Lục Thông đột nhiên thoải mái cười to, tiếng cười nhẹ nhàng vui vẻ khuấy động, cuộn cuộn mắt trần có thể thấy tiếng gầm dễ như trở bàn tay liền đem tuôn hướng Tô Bắc Mạn Thiên uy áp tách ra.

Hần một bên cười một bên dùng lực vỗ Tô Bắc đầu vai, Thượng Khí mà không tiếp bên dưới khí mà nói ra: "Có loại, dù phách lối, nhiều nỗ lực, tranh thủ sớm ngày đem bọn hần toàn đánh nằm sấp dưới, đương nhiên, chỉ cần người đủ mạnh, cũng có thể đem ta đánh nằm sấp dưới... Đừng nhúc nhích, để cho ta trước cười ba canh giờ."

"Ồ?" Toàn trường lặng ngắt như tờ bên trong, một đạo sinh lạnh âm thanh bỗng nhiên từ phía trước nhất truyền đến, đông đảo Nội Môn Đệ Tử đồng thời về quá mức nhìn lại, chính là ngồi tại hàng thứ nhất Thủ Tọa Vương Tử Đan đang nói chuyện, "Cổ sư đệ người cứ như vậy xem trọng cái này không biết trời cao đất rộng Tiểu Khất Cái?"

Cổ Lục Thông thu liễm ngưng cuồng tiếng cười, giống như cười mà không phải cười nhìn về phía Vương Tử Đan, chỉ một thoáng, ngăn trở ánh mắt của hần trước chỗ có Nội Môn Đệ Tử đều giống như bị kim đâm cùng nhau nghiêng người sang, để Cổ Lục Thông ánh mắt thẳng tắp cùng Vương Tử Đan ánh mắt đụng vào nhau.

Trong không khí tựa hồ chớp động lên tia lửa.

Cổ Lục Thông cười nói: "Ta đương nhiên xem trọng hần, anh hùng xuất thiếu niên nha... Làm sao, Vương sư đệ không coi trọng Tô sư đệ a?"

Lẫn nhau xưng sư đệ, chẳng khác nào tại tuyên cáo: Đến a, lẫn nhau thương tổn a!

Vương Tử Đan bốc lên lườm Tô Bắc một chút, thật mỏng trên khóe miệng chọn , đồng dạng giống như cười mà không phải cười về nói: "Ta đương nhiên không coi trọng hần, công nhiên khiêu chiến nhiều như vậy sư huynh đệ, liền xem như hần Thủ Tọa con ruột, cũng khó có thể tại ta Tái Vật Sơn đặt chân... Chư vị sư huynh đệ, các người nói là a?"

Đương đường pháo, tướng quân!

"Ồ?" Cổ Lục Thông căn bản không cho còn lại Nội Môn Đệ Tử tỏ thái độ thời gian, tiếp lời tra nhi liền về nói: "Tô sư đệ mới bao nhiêu lớn? Có lời trẻ con không cổ kị chư vị sư huynh đệ khẳng định đều nghe nói qua, cũng không về phần cùng hần so đo a? A, như nếu ai muốn cùng Tô sư đệ chăm chỉ, vậy cũng chỉ có thể nói rõ hần cũng không có lớn lên, vậy ta đây cái làm sư huynh, coi như có nghĩa vụ dạy một chút hần như thế nào làm người, cây nhỏ mà không tu không thẳng tắp mà!"

Về sĩ, có loại hướng ta Nã Pháo oa!

Vương Tử Đan nghe vậy, khóe miệng ý cười càng phát ra nồng đậm, "Ta đã sớm nghe nói thiên hạ khát cái là một nhà, Cổ sư đệ như thế giữ gìn tên tiểu khát cái này, chẳng lẽ hần là người thân đệ đệ?"

Ngoa tào nưạ, tướng quân rút xe!

Cổ Lục Thông nụ cười trên mặt cũng tương tự càng phát nồng đậm, "Hần muốn là đệ đệ ta, ai dám đụng hần một cọng tóc gáy, liền xem như hần là cái gì cực khổ từ thái tử vương tử, ta cũng như cũ giết cả nhà của hần!"

Vén bàn cờ, gia gia không chơi!

Trên bình đài khí tức động lại, hai đại cự đầu xa nhìn nhau từ xa, trên mặt tất cả đều treo cười, nhưng này loại mũi kiếm đều chống đỡ ở trái tim trước cảm giác nguy hiểm, luôn có một loại sau một khắc hai người bọn họ liền sẽ đột ngột từ mặt đất mọc lên, rút đao chặt đối phương!

Ở đây đông đảo Nội Môn Đệ Tử trên trán đều toát ra từng tia từng tia mồ hôi dầu vết... Kỳ thực trong lòng bọn họ đều biết nói, cái kia Tô Bắc tiểu gia hỏa nhi bất quá là lý do, coi như không có hần, cái này hai Lão Đồi Đầu cũng khẳng định sẽ bắt được cơ hội khác bóp bên trên một khung, nếu không bóp cũng không phải là từ nhập môn ngày đầu tiên lên liền tương ái tương sát vương tử cùng thần nữ!

Đúng lúc này, Cổ Lục Thông bên người bỗng nhiên vang lên một đạo yếu ớt âm thanh, "Cái kia, ta nói. . . Đừng nhúc nhích, nghe lời. . . Ta không phải thật sự muốn đánh nằm sấp các người. . . Người lại nhào ta tức giận a. . . Ai xem thường ta, ta mới có thể muốn nghĩ nên hay không đánh nằm sấp hần, ần, chỉ là suy nghĩ một chút, không nhất định sẽ thật động thủ."

Thiếu thông minh nói mò gì lời nói thật!

Trên đài khí tức buông lỏng, đông đảo Nội Môn Đệ Tử nhao nhao đổi nói chuyện thiếu thông minh trợn mắt nhìn, tâm lý lại là không hẹn mà cùng nói lòng một đại khẩu khí, không đánh được.

Loại trường hợp này còn có thể nói ra những lời này tự nhiên chỉ có Tô Bắc... Hần lúc này không có thời gian quản những cái kia tức giận ánh mắt, hần chính cùng Đại Hoàng bác đầu đây.

Trong ngủ say Đại Hoàng bị vừa rồi ép hướng Tô Bắc Mạn Thiên uy áp cho đánh thức, Tô Bắc tại thoáng nhìn cái kia hàng trong nháy mắt kia liền trở nên đỏ như máu hai tròng mắt liền biết đạo Dược Hoàn, vội vàng nhào tới liều mạng ngăn chặn nó, đồng thời gất gao nắm nó tẩm kia miệng thú... Muốn để tên này phát cuồng, hôm nay cái này trên bình đài không đánh ra đầu óc mới là lạ!

"Ha-Ha..." Cổ Lục Thông cười quái dị một tiếng, thu hồi ánh mắt, trước một khắc còn phong mang tất lộ khí thế mấy hơi ở giữa liền biến mất không còn, cả người trong nháy mắt tựa như là Thân Thể bị móc sạch chỗ này xuống dưới, "Ta thật thường thức người, thế nào, muốn hay không cân nhắc làm tiểu đệ của ta, về sau ta bảo kê người."

Tô Bắc liếc mắt nhìn hần, lắc đầu, "Không cần, tỷ tỷ của ta biết nói sẽ đem người đánh ngã bên dưới!"

Cổ Lục Thông nhếch miệng, chỉ coi Tô Bắc mất vụng về có mắt không biết Thái Sơn, hần thường thức Tô Bắc, càng nhiều vẫn là ra tại bọn hần hai giống nhau xuất thân, đồng bệnh tương liên, muốn kéo hần một thanh, đã Tô Bắc không lĩnh tốt, hần cũng liền lười nhác lại nói, nghĩ thầm đến lúc đó mấy người Tô Bắc lấp nam tường, tự nhiên sẽ cầu đến hần Động Phủ trước... Nhưng hần không biết, Tô Bắc nói là sự thật, Tô Thanh Huyền nên biết đạo Tô Bắc nhiều hần như thế một cái đại ca, thực biết đem hần đánh ngã bên dưới.

Nàng Tô Thanh Huyền thiên sinh lệ chất, cực kì thông minh, người gặp người thích, hoa gặp hoa nờ, ai phối thu đệ đệ của nàng làm tiểu đệ?

Phía trước vương tử cũng thu hồi ánh mắt, mặt không thay đổi xoay người, nhẹ nhàng vỗ vỗ nằm ở bên cạnh hần Phi Hổ, Phi Hổ lập tức liền nâng lên thùng nước lớn đầu hướng Tô Bắc bên này nhìn một cái, không thấy nửa điểm tròng trắng mắt son con người màu đen bên trong hình như có hung quang chớp động.

"Keng", theo từng tiếng càng dày nặng chuông vang âm thanh chậm rãi đẩy ra, trên bầu trời đột nhiên phóng tới một đạo hào quang màu vàng đất, thời gian một cái nháy mắt, rất nhiều Bồ Đoàn phía trước trên đài cao liền có thêm một đạo loạn phát như điện khôi ngô thân thể.

Không phải Tái Vật Sơn Thủ Tọa Tư Đồ Oanh Thiên là ai?

Trên bình đài chỗ có Nội Môn Đệ Tử nhao nhao đứng dậy, đồng loạt vái chào ngã xuống đất, "Tham kiến lão tổ."

Tư Đồ Oanh Thiên chấp hai tay, khôi ngô thiết tháp cao lớn thân thể tàn ra như vực sâu như ngực khủng bố uy thế, "Đứng dậy a!"

Đồng đảo Nội Môn Đệ Tử ngồi dậy, trang nghiêm mà lập, ánh mắt bao hàm tôn kính nhìn qua phía trên Tư Đồ Oanh Thiên.

Tư Đồ Oanh Thiên trên mặt vẻ vui mừng chậm rãi đảo qua phía dưới rất nhiều Đệ Tử, trong ánh mắt đảo qua Tô Bắc lúc ngừng lại, mỉm cười đối Tô Bắc nhẹ gật đầu.

Đương nhiên, một màn này rơi tại cái khác Nội Môn Đệ Tử trong mắt, liền biến thành Tư Đồ lão tổ cười đối Cổ Lục Thông nhẹ gật đầu, trong lúc nhất thời vô số người tâm lý đều nổi lên nói thầm, mà phía trước nhất Vương Tử Đan, thì là sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Cổ Lục Thông trên mặt cũng có thụ sủng nhược kinh cảm giác, cuống quýt đối đầu phương Tư Đồ Oanh Thiên lộ ra mình nhất ngụ cười xán lạn, nhưng mà Tư Đồ Oanh Thiên đã thu hồi ánh mắt.

Vô luận là Vương Tử Đan, vẫn là Cổ Lục Thông, đều vẫn chỉ là Chân Ngã giai, cho dù là bọn họ thiên tư tại cao, thiên phú mạnh hơn, cũng chỉ có thể nói bọn hắn là có trở thành Thông Huyền Chân Nhân, Tề Thiên Chân Quân Tiềm Lực, nhưng đến cùng có được hay không lớn lên, vẫn phải hai chuyện... Bắc Lô Châu bởi vì tàn khốc, kịch liệt tu hành hoàn cảnh, hàng năm đều sẽ hiện ra vô số yêu nghiệt biến thái kỳ hoa thiên tài Nhân Kiệt, nhưng đồng dạng cũng là bởi vì Bắc Lô Châu tu hành hoàn cảnh tàn khốc, kịch liệt, hàng năm chết yêu yêu nghiệt biến thái kỳ hoa thiên tài Nhân Kiệt cũng nhiều như Cá diếc sang Sông!

Mà Tư Đồ Oanh Thiên, thế nhưng là thực sự Huyền Anh Đại Chân Nhân, cách Tề Thiên Chân Quân cũng chỉ có cách xa một bước, chính là phóng tới lớn như vậy Bắc Lô Châu, đều coi là nhân vật số một! Lớn như thế chênh lệch bày ở chỗ này, vô luận hai người bọn hắn có bao nhiêu cuồng, nhiều ngạo, tại Tư Đồ Oanh Thiên đều chỉ có thể thu liễm lại tính tình thành thành thật thật giả bộ Quai Bảo Bảo.

Học được tôn trọng cường giả, là mỗi một cái bước vào Tu Hành Giới tân nhân bắt buộc khóa thứ nhất, học không được, đều đã chết...

"Nhập tọa a!"

Nói xong, Tư Đồ Oanh Thiên dẫn đầu vẩy lên vạt áo đầu tiên ngồi ở trên đài cao bỏ đoàn bên trên, mà phía dưới mấy trăm Nội Môn Đệ Tử cũng chờ Tư Đồ Oanh Thiên rơi bên dưới về sau, mới nhao nhao ngồi về bỏ đoàn bên trên.

Tư Đồ Oanh Thiên: "Nay RB tòa vì các người giảng giải như Long phá giai nhập Minh Pháp chỉ nói... Lão Quy Củ, các người nghiêm túc nghe, không hiểu chỗ nhớ ở trong lòng, đợi Bồn Tọa giảng đạo sau khi kết thúc, các người có thời gian một nén nhang thỉnh giáo Bồn Tọa."

Chúng Nội Môn Đệ Tử: "Cẩn tuân lão tổ Pháp Chi!"

Tư Đồ Oanh Thiên một vuốt hàm dưới hoa chòm râu bạc phơ, há miệng liền nói: "Chân Ngã, cái gì gọi là Chân Ngã, tìm chân chính bản tâm, mạnh chân chính bản tâm, luyện chân chính bản tâm; Thông Huyền, cái gì gọi là Thông Huyền, Huyền Chi Hựu Huyền, Chúng Diệu Chi Môn, Thông Huyền, thông chính là thiên địa; Chân Ngã phá giai, phá vỡ là trời buộc, phá vỡ là gông cùm xiềng xích, phá vỡ là bản tâm, chỉ có phá đến trời buộc, phá đến gông cùm xiềng xích, phá đến bản tâm, mới có thể có lớn tự do, Đại Thông thường, Đại Thần Thông..."

To như tiếng chuông thanh âm bên trong hình như có một cỗ vô pháp dùng ngôn ngữ để miêu tả huyền diệu chi ý, rất nhanh, ở đây chỗ có Nội Môn Đệ Tử, bao quát Tô Bắc ở bên trong, đều lâm vào một loại Huyền Chi Hựu Huyền trong trạng thái.

Khác biệt chính là, còn lại Nội Môn Đệ Tử trên mặt lộ ra là như si như say nhẹ nhàng vui vẻ thần sắc...

Mà Tô Bắc, lại là thật chặt nhắm mắt, hai tay thật chặt bắt lấy quần áo vạt áo, trên trán còn rịn ra mồ hôi lớn chừng hạt đậu, phảng phất nhìn thấy cái gì đại khủng bố, kinh hãi sợ...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Cổ Kim

Thiên Không Phá Toái, Thiên Hà chảy ngược, Đại Địa tan hoang xơ xác!

Thi thể, giữa thiên địa nổi lơ lửng vô cùng vô tận thi thể!

Son cao lớn Bức cánh Hắc Hồ đã không có nửa người, Đại Giang lớn lên ngân sắc Giao Long cắt thành thụ đối khát, bồn địa lớn dữ tợn ngạo Quy Bối xác bị đánh nát, nội tạng lộ ra tròn vẹn lộ tại bên ngoài... Vô số cự thủ lăng lạng phiêu phù ở giữa không trung, huyết dịch đỏ thẫm Uyển Như rơi mưa to một loại rơi vào Đại Địa.

Cự nhân, từng cái cao mấy chục trượng uyển giống như núi cao hùng tráng đen kịt cự nhân, bọn hắn nghiêng hất lên áo da thú, đi chân đất, trong tay còn nắm thật chặt thô ráp cự đại Thạch Phù, Thạch Mâu, thân thể tàn khuyết không đầy đủ nằm ở trên mặt đất, từng lớn sớm đã mất đi thần thái hai mắt, tức giận nhìn lên bầu trời, tựa hồ cho đến chết, bọn hắn cũng còn muốn huy động binh khí giết đến tận 33 Trọng Thiên.

Khuynh đảo tàn phế tinh kỳ, phá nát binh khí tàn Tàn Thiên, vỡ vụn Sơn Nhạc mảnh vỡ phiêu phù ở những thi thể này bên trong, Thiên Hà hiện ra vô cùng tinh quang hà thủy, tại Thiên Hà Thủy bên trong đều không tiêu tán Tinh Hồng Huyết Hải, trên thái dương chảy bên dưới cuộn cuộn dung nham ở trong thiên địa tức giận gầm thét, kích động, Nhất Phái Ngày Tận Thế chỉ cảnh!

Tô Bắc đứng tại vô cùng thi thể bên trong, há to miệng, đờ đẫn nhìn lấy hết thấy trước mắt...

Tim của hắn rất lấp, chấn đến tựa như là có người hướng trái tim hắn từ bên trong lấp một tòa Sơn, ép tới hắn thở không nổi mà đến!

Tim của hắn rất đau, đau đến tựa như là có vô số cái tiểu nhân đứng tại trái tim của hắn chung quanh, cầm tắc dài châm hướng trái tim của hắn cuồng đâm!

Hắn phi thường hoảng sợ, nhưng âm thanh đều tuôn ra cổ họng, làm thế nào đều kêu không được,

Hắn phi thường phẫn nộ, tức giận hận không thể hủy Thiên, diệt, nhưng hắn đứng tại phương thiên địa này bên trong, lại là nhỏ bé như vậy.

Nước mắt, giống như lũ quét cuốn tới điên cuồng ra bên ngoài tuôn, làm ướt khuôn mặt của hắn, làm ướt vạt áo của hắn.

"Đại kiếp đã qua, Vu Yêu Lưỡng Tộc đã đồng quy vu tận, là thời điểm nặng hơn nữa định Địa Thủy Hòa Phong, tái tạo Nhất Phương Thiên Địa."

"Lần này cũng không thể lại để cho gì tộc phát triển an toàn, chúng ta mới là Bàn Cổ chính thống, này phương Đại Thế Giới tự nhiên nên do chúng ta Chúa tể!"

"Đại Thiện."

Bỗng nhiên, mấy đạo già nua, tang thương, mệnh mông âm thanh trên chín tầng trời vang lên, Tô Bắc ngẩng đầu, liền gặp một cái vô cùng lớn, lóng lánh long lấy Thanh Quang đại thủ từ trên trời giáng xuống, hắn mất tối sầm lại.

...

"Lạch cạch, lạch cạch", Tô Bắc trước mắt lại lần nữa khôi phục quang minh lúc, nhìn thấy chính là một cái phẫn nộ đầu lưỡi lớn cùng mặt râu rì Đại Hoàng.

"Đại Hoàng", Tô Bắc mở miệng, âm thanh khàn giọng đến kịch liệt, "Ta không sao."

"Người rốt cục tỉnh", bên cạnh Cổ Lục Thông thấp giọng nói nói, "người vừa rồi sắc mặt khó coi gấp, thân thể còn một mực run, nhưng dọa sợ nhà người chớ."

Tô Bắc chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu, ôm Đại Hoàng liền đem mặt chôn ở nó trong cổ, tâm tình mười phần sa sút.

Đại Hoàng ngồi xuống, duỗi ra móng vuốt vỗ nhẹ nhẹ đánh lấy đầu vai của hắn... Nó tuy nhiên không rõ Tô Bắc đây là thế nào, nhưng nó có thể cảm giác được, Tô Bắc lúc này đặc biệt bất lực, cần nó làm bạn.

Cổ Lục Thông nhìn hắn một cái, nhại âm thanh nói: "Về sau nhiều chú ý một cái đi, lão tổ giảng đạo Trung Ương Hàm lão nhân gia ông ta tự thân đối Đại Đạo cảm ngộ, người Cảnh Giới không đủ, nghe sẽ tẩu hỏa nhập ma."

Tô Bắc buồn buồn đáp lại nói: "Đa tạ Cổ sư huynh đề điểm."

Cổ Lục Thông thu hồi ánh mắt, lại lần nữa nhìn về phía trên đài cao Tư Đồ Oanh Thiên.

Giờ phút này Tư Đồ Oanh Thiên đã kết thúc giảng đạo, vung lên tay áo, bên người nhiều một cái Tiểu Đình có ba chân, trong đình cắm một trụ nhóm lửa mùi thơm ngát, "Các người nhưng có nghi vấn?"

Vừa dứt lời, ngồi tại phía trước nhất Vương Tử Đan liền đứng lên, vái chào ngược lại mà nói: "Đệ Tử thỉnh giáo lão tổ, như Long Cảnh Đại Viên Mãn phía trên, còn có thể tiến? Nếu là cố gắng tiến lên một bước, phá giai nhập Minh Pháp về sau, lại sẽ có trợ giúp?"

P phía trên Tư Đồ Oanh Thiên vượt vượt loạn cần, cười nói: "Người là muốn hỏi ta Tái Vật Sơn tam phẩm công pháp « Quy Nguyên Ngưng Đan quyết » đến cùng có hay không trong truyền thuyết huyền diệu như vậy a?"

Vương Tử Đan lại vái chào đến cùng, "Lão tổ minh xét!"

Tư Đồ Oanh Thiên nhẹ nhàng vỗ vỗ đùi, nói: "Thôi được, Bồn Tọa hôm nay liền cho các người giảng giải một bên dưới ta Tái Vật Sơn « Quy Nguyên Ngưng Đan quyết » chỗ huyền diệu!"

Dừng một chút, Tư Đồ Oanh Thiên chậm lại âm thanh chậm chậm nói ra: "Mọi người đều biết, Đại Hoang thời đại, Sơn Hải thời đại, Đại Địa đều là từ Cổ Tiên Chúa tể, thời điểm đó, đại địa bên trên không có cái gì Tu Hành Giới, tất cả Tu Giả đều là đi theo Cổ Tiên Nhân tu hành, tất cả công pháp, võ kỹ, thuật pháp đều là Cổ Tiên Nhân tự mình truyền dưới, thời điểm đó Tu Giả, không xưng tu sĩ, mà trở thành Luyện Khí Sĩ, chỉ bằng một khóa Vô Thượng Kim Đan, liền có thể từ siêu phẩm tu tới Tề Thiên.

Đáng tiếc Sơn Hải phá nát về sau, tiên phẩm vĩnh cách, Thượng Cổ Luyện Khí Sĩ lưu bên dưới các loại Đạo Tàng, cũng tại lần kia Thiên Địa Đại Kiếp bên trong di thất hủy diệt bảy tám phần, đương nhiên, liền xem như những cái kia Đạo Tàng truyền thừa, lấy Cửu Châu hiện tại Linh Khí mức độ, chúng ta tu sĩ cũng rất khó tu ra cái nguyên cốt, may mắn lúc trước chống nổi Sơn Hải phá nát đại kiếp những cái kia tiên bối Luyện Khí Sĩ, vì kéo dài tu hành đường, mở ra lối riêng sáng tạo ra Huyền Anh Phản Hư chi pháp, mới sinh ra chúng ta Cửu Châu Tu Hành Giới.

Nói đến đây, vấn đề liền đến: Chúng ta tu sĩ tu hành Huyền Anh Phản Hư chi đạo cùng Cổ Tiên truyền lại bên dưới Vô Thượng Kim Đan Đại Đạo ai mạnh ai yếu?"

Tư Đồ Oanh Thiên mang theo tìm kiếm ánh mắt liếc nhìn bốn phía.

Rất nhiều bên trong a Đệ Tử cau mày khổ tư.

Cổ Lục Thông bỗng nhiên đứng lên, chấp lễ về nói: "Hồi bẩm lão tổ, Đệ Tử coi là, cho là Cổ Tiên Vô Thượng Kim Đan Đại Đạo càng mạnh!"

"Ồ?" Tư Đồ Oanh Thiên có chút háng hải nhìn lấy hắn hỏi: "Nói một chút lý do của người."

Cổ Lục Thông một mực cung kính về nói: "Đại Hoang thời đại, Sơn Hải thời đại, Thiên Địa nhiều yêu ma hung thú, Cổ Tiên còn có thể Hằng Yêu Trừ Ma; nhưng hôm nay Cửu Châu thời đại, cho dù là những cái kia người mang Đại Hoang hung thú huyết mạch Dị Chủng Yêu Thú, chúng ta đối phó đều vạn phần gian nan, cái này đủ để chứng minh Cổ Tiên Vô Thượng Kim Đan chi đạo mạnh hơn chúng ta Huyền Anh Phản Hư chi nói."

Tiếng nói của hắn vừa dứt, phía trước Vương Tử Đan trong nháy mắt tiếp lời nói: "Cổ sư đệ quan điểm ta không dám gạt bừa, Cổ Tiên có thể hằng phục Đại Hoang thời đại cùng Sơn Hải thời đại rất nhiều yêu ma hung thú, là bởi vì bọn họ là tiên, mà chúng ta cầm Dị Chủng Yêu Thú đều không có cách nào là bởi vì chúng ta còn chưa thành Tiên, tổ Sư Phương Tái liền nói qua Cổ Tiên Vô Thượng Kim Đan chi đạo tại Cửu Châu thời đại vô pháp tu hành, sau đó chúng ta sở tu Huyền Anh Phản Hư chi đạo lại như cũ có thể tu luyện thành tiên, như vậy nói cách khác, như nếu chúng ta sở tu Huyền Anh Phản Hư chi đạo như nếu phóng tới Đại Hoang thời đại loại kia Linh Khí dư thừa hoàn cảnh dưới, tu hành thành quả tự nhiên sẽ cường hãn hơn!"

Nói xong, ánh mắt của hắn giống như lợi kiếm nhìn Cổ Lục Thông một chút.

Cổ Lục Thông không thể phủ nhận, ánh mắt nhìn hướng lên phía trên Tư Đồ Oanh Thiên.

"Ba ba ba", Tư Đồ Oanh Thiên tán thưởng nhìn lấy hai người vỗ tay, "Không hổ là ta Tái Vật Sơn Nội Môn Tuyệt Đại Song Kiêu, nói đến cũng không tệ!"

Dừng một chút, Tư Đồ Oanh Thiên ánh mắt tại giữa hai người bồi hồi một vòng về sau, nhẹ giọng hỏi nói: "Tử Đan, người có biết nói, người Thiên Linh Thể chỉ thân vì sao một mực ép không được Địa Linh Thể Lục Thông?"

"Hoặc..." Ở đây chỗ có Nội Môn Đệ Tử tâm lý cũng nhin không được dâng lên một cái dấu chấm than(!!!), hai người bọn họ không cùng tin tức vậy mà đều truyền đến Thủ Tọa lão tổ trong tai.

Vương Tử Đan cùng Cổ Lục Thông sắc mặt cũng là đồng thời hơi đổi.

Vương Tử Đan vãi chào đến cùng, ngữ khí có chút miễn cưỡng nói ra: "Đệ Tử không biết."

"Bởi vì hắn đủ trực tiếp, đủ nhận lý lẽ cứng nhắc, minh bạch cái gì gọi là cường giả vi tôn!" Tư Đồ Oanh Thiên không chút do dự một thanh về nói, "mà người, tâm tư quá tạp, tính kế quá nhiều, mọi chuyện đều muốn tính toán không bỏ sót, thật tình không biết trước thực lực tuyệt đối, hết thấy âm mưu quỷ kế đều là phù vân?"

Vương Tử Đan ngồi dậy, sắc mặt hơi có chút trắng bệch, "Đa tạ lão tổ đề điểm, Đệ Tử ghi nhớ trong lòng."

Tư Đồ Oanh Thiên lại xem thường lắc đầu, Giang Sơn dễ đổi, Bản Tính khó dời, Vương Tử Đan muốn thay đổi roi nhiều năm dường thành thói hư tật xấu, nói nghe thì dễ.

"Cổ Tiên truyền bên dưới Vô Thượng Kim Đan Đại Đạo cùng chúng ta sở tu Huyền Anh Phản Hư chi đạo giống như hai người các người, mặt ngoài nhìn qua, chúng ta sở tu Huyền Anh Phản Hư chi đạo biến hóa càng nhiều, thủ đoạn càng nhiều, nhưng ở tại cổ Luyện Khí Sĩ trăm ngàn năm mà luyện một khóa sáng chói Kim Đan trước mặt, chúng ta tất cả biến hóa, thủ đoạn bất quá là tăng một đăm một cái là rách thủ thuật che mắt kẻ khác! Thế Nhân đều biết Nhất Lực Phá Vạn Pháp, lại không biết câu nói này chân chính hàm nghĩa, cũng là thật là tức cười!"

Cổ Lục Thông được Tư Đồ Oanh Thiên tán dương, dương dương đắc ý cười, một thanh Đại Bạch răng tại ánh nắng bên dưới rạng rỡ thiểm quang.

Vương Tử Đan sắc mặt vừa liếc mấy phần, phớt hướng Cổ Lục Thông ánh mắt lại mơ hồ có mấy phần vẻ phần hận, tựa hồ là đang quai Cổ Lục Thông để hẳn trước mặt mọi người bị lạo tở răn dạy.

"... « Quy Nguyên Ngưng Đan quyết » chính là vì đền bù chúng ta sở tu Huyền Anh Phần Hư chi đạo cùng Vô Thượng Kim Đan Đại Đạo chỉ ở giữa chênh lệch mà sáng tạo một môn công pháp, này công tu luyện đến đại thành có thể đem một thân chân nguyên ngưng kết thành một khóa nguy Kim Đan, mà luyện đến Thiên Tâm Đại Viên Mãn lúc Toái Đan Thành Anh, đến lúc đó Huyền Anh đối với linh khí lực không chế đem mạnh lên gấp bội!"

Nói đến đây, Tư Đồ Oanh Thiên dừng lại một dưới, mắt hồ uy nghiêm liếc nhìn ở đây tất cả Nội Môn Đệ Tử, "Bồn Tọa nhất định phải nhắc nhở các ngươi, « Quy Nguyên Ngưng Đan quyết » mặc dù chỉ là tam phẩm công pháp, nhưng cực kỳ phức tạp, cực kỳ tiêu hao chân nguyên, có thể so với Tứ Phẩm công pháp, tư chất không đủ người mạnh tu phương pháp này, cẩn thận tự tuyệt tu hành đường, cả đời ngừng bước Chân Ngã!"

Cửu Châu công pháp tu hành bí quyết lấy phẩm phân cao thấp, Nhập Phẩm làm một, phẩm cấp càng cao, công pháp Tiềm Lực càng lớn, luyện ra chân nguyên cũng càng tinh thuần, nơi này đem đối ứng chính là, phẩm cấp càng cao, công pháp càng phức tạp, tu hành tốc độ cũng sẽ càng chậm, là lấy Cửu Châu công pháp phẩm cấp tuy có phân chia cao thấp, nhưng tu sĩ lựa chọn công pháp lại không phải phẩm cấp càng cao càng tốt, Thiên Linh Căn nếu là không biết tự lượng sức mình lựa chọn tu hành cao phẩm cấp công pháp, đều rất có thể cả đời vô pháp đặt chân Chân Ngã, tương phản, Tạp Linh Căn nếu là tuyển đối công pháp, có lẽ tại trong thời gian rất ngắn liền có thể tiến giai Chân Ngã.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải có cao phẩm cấp công pháp có thể lựa chọn!

Bởi vì Cửu Châu Tu Hành Giới Đại Hoang truyền thừa đoạn tuyệt, Sơn Hải truyền thừa tàn khuyết, hiện như Cửu Châu trong giới tu hành Sở Lưu truyền ngàn vạn công pháp, phần lớn là Cửu Châu thời đại Tu Hành Giả tự hành lực lợi ra tới, có các loại thiếu hụt không nói còn có hạn mức cao nhất, có chỉ có thể tu hành đến Chân Ngã, có đến chỉ có thể tu hành đến Thông Huyền, loại tình huống này dưới, Cửu Châu tu sĩ thay đổi công pháp thành gió, chỉ cần hai môn công pháp thuộc tính ngũ hành giống nhau, tình nghĩa tương tự, liền có thể lấy tổn thất một phần nhỏ tu vi làm đại giá Thành Công thay đổi công pháp.

Tư Đồ Oanh Thiên giảng giải xong « Quy Nguyên Ngưng Đan quyết », bên trong chiếc đình nhỏ cái kia một trụ mùi thơm ngát cũng vừa lúc đốt xong, hắn đứng dậy gánh chịu hai tay nói: "Hôm nay giảng đạo đến đây là kết thúc, các ngươi các về Động Phủ cực kỳ tu hành, cố gắng sang năm thi đấu vì ta Tái Vật Sơn nhiều giành lại hai tòa Phùng Thị, hai đầu Linh Mạch... Bồn Tọa trước tiên đem lời nói nặng nói trước, sang năm thi đấu, như nếu ta Tái Vật Sơn lại rơi cái kết thúc, toàn Sơn chỗ có Nội Môn Đệ Tử, nguyệt lệ hạ xuống một nửa, công huân đôi vật tỉ lệ đề cao gấp đôi!"

Nói xong, hắn vung lên tay áo hóa thành một đạo hào quang màu vàng đất biến mất tại trên đài cao.

Chỉ lưu bên dưới trên bình đài một mảnh oán thanh chờ nói.

Nhưng lại oán trách cũng không cải biến được Thủ Tọa lão tổ Pháp Chi, một đám Nội Môn Đệ Tử hoặc găm Phi Kiếm, hoặc đỡ pháp bảo, tốp năm tốp ba rời đi Sở Ứng điện.

Cổ Lục Thông xông Tô Bắc lên tiếng chào, đứng dậy ngáp bỗng nhiên giậm chân một cái, thân thể lập tức liền tựa như cách thân như đạn pháo phóng lên tận trời, dễ như trở bàn tay liền nhảy ra Sở Ứng điện.

Tô Bắc cũng thất hồn lạc phách đứng lên, kéo lấy bước chân cùng Đại Hoàng cùng một chỗ hướng đi ra ngoài điện.

Hắn một mực đắm chìm trong thế giới kia Mặt Nhật như vậy trăng cảnh bên trong, phía sau Tư Đồ Oanh Thiên giảng giải « Quy Nguyên Ngưng Đan quyết » hắn một câu đều không nghe lọt tai.

Vừa đi ra đại điện, Tô Bắc liền cảm giác bên người bóng trắng lóe lên, một con gió lớn đem hắn vén đến không ngừng lùi lại, hắn mờ mịt vừa quay đầu, liền gặp Vương Tử Đan đầu kia Phi Hồ ngâm Đại Hoàng nhào ra ngoài.

"Ngao..." Đại Hoàng tại chỗ phát ra một tiếng nổi giận thét dài.

Đây trong đầu đều là thế giới kia Mặt Nhật trăng cảnh Tô Bắc ngăn người, đầu óc tựa hồ nhất thời bán hội còn chuyển không đến.

Vương Tử Đan tại một đám Nội Môn Đệ Tử chen chúc bên dưới chậm rãi đi tới, đi ngang qua Tô Bắc lúc lãnh đạm nhìn hắn một cái, nhàn nhạt nói ra: "Sáng nay đi rất gấp, quên Uy bóng trắng, Tô sư đệ ngươi trước giúp ta một việc, để bóng trắng trước đệm một đệm cái bụng, quay đầu ta lệnh người đưa mười đầu chó đến chỗ ở của ngươi."

Tô Bắc trông mắt lập tức liền đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Không phải Mãnh Long không qua sông

Tô Bắc bùng nổ!

Từ cái kia một phương thế giới Mặt Nhật như vậy trắng cánh lui ra ngoài về sau, Tô Bắc đáy lòng vẫn tích tụ lấy một cỗ vô pháp phát tiết cảm xúc tiêu cực, lúc này Đại Hoàng vô duyên vô cớ đột nhiên bị Vương Tử Đan Phi Hồ công kích, còn nói cái gì để Phi Hồ trước đem ba đem ba bụng, đây không phải hướng Thuộc Nô chôn mà bên trong ném bỏ được a?

Cho nên, Tô Bắc bùng nổ!

"Tập chừng, đi chết!" Tô Bắc tựa như là một đầu thụ thương Cô Lang rú lên một tiếng, siết quả đấm liều lĩnh hướng Vương Tử Đan nhào tới.

Vương Tử Đan con mắt đều không nháy một dưới, giờ chân lên liền ý vào người cao đang đường nhất cước không nhẹ không nặng đạp ở Tô Bắc trên ngực... Hấn ra chân không có do dự, nhưng ngã xuống đất vẫn là lo lắng đến Tô Bắc Cảnh Giới, sợ nhất cước đem hấn đạp chết chưa xuất toàn lực.

"Bành", một tiếng như là đạp trúng vật nặng buồn bực trầm giọng vang, Tô Bắc té bay ra ngoài, mà Vương Tử Đan cũng trọng tâm bất ổn lui về phía sau một bước.

"Ta đánh chết ngươi!" Trùng điệp ngã cái ngã sắp Tô Bắc lập tức lại nhảy dựng lên, cùng không có chuyện người lần nữa rú lên lấy nhào hướng Vương Tử Đan.

Vương Tử Đan thấy thế vậy một cái hẹp dài mảy kiếm, tâm dưới có chút giật mình —— hấn vừa rồi một cước kia là không có xuất toàn lực, nhưng giai vị cự đại thực lực sai biệt phía dưới, cũng đủ để đem tên tiểu khát cái này đạp phải trọng thương mới đúng, làm sao hấn nhìn qua tựa hồ ngay cả da đều không cọ phá? Mà lại vừa rồi một cước kia, lại có một loại đá trúng nặng ngăn cản vật cảm giác, tên tiểu khát cái này bao nhiêu lực khí?

Tâm hấn bên dưới cảnh giác, trên mặt lại nhếch lên đôi môi thật mỏng cười nói: "Có chút ý tứ."

Tô Bắc tu hành thời gian quá ngắn, ngoại trừ cả đời hùng hồn Tiên Thiên Chân Khí, còn không kịp học tập bất kỳ công kích chi pháp, Tô Thanh Huyền dạy hấn hai bộ quyền pháp « một quyền đấm chết tượng », « ta muốn đánh mười cái » là Đoán Thể quyền pháp, ngoại trừ có thể làm cho hấn lực lớn vô cùng, nhục thân tiện nhân như sắt, Huyết Khí tràn đầy như trâu bên ngoài, cũng không có cái gì thực chiến ý nghĩa, cho nên Cuồng Nộ hấn nhào lên, chỉ là nương tựa theo một lời Cuồng Nộ lung tung huy quyền, tư thế cùng đầu đường xé đánh du côn không có gì khác nhau.

Cái này đối với tu hành nhiều năm, lực áp Đồng Bối Vương Tử Đan tới nói, đương nhiên không có uy hiếp chút nào.

Thần sắc hấn lãnh đạm đứng tại chỗ, thân hình ung dung hơi chao đảo một cái động, liền nhẹ nhàng tránh thoát Tô Bắc không có kết cấu gì vài cái Quyền Đầu, cuối cùng thừa dịp Tô Bắc Quyền Đầu rơi Không Không môn mở ra lúc như thiểm điện giờ chân lên, lần nữa trùng điệp nhất cước đạp ở Tô Bắc lồng ngực!

Một cước này, hấn dùng tới sáu điểm lực lượng, liền xem như một đầu Tinh Cương đúc thành Thiết Ngưu, một cước này cũng có thể tùy tiện đem đạp đến chia năm xẻ bảy!

"Bành", buồn bực trầm âm thanh hoàn toàn chính xác lớn hơn rất nhiều, lần này Tô Bắc trọn vẹn bay rớt ra ngoài bảy tám trượng, trùng điệp đâm vào một khối một người cao trên tảng đá, đá xanh tại chỗ nổ tung.

Chung quanh xem náo nhiệt rất nhiều Nội Môn đệ tử thấy thế âm thầm trao đổi một ánh mắt, cũng đều cảm thấy Vương Tử Đan đối xử như thế một cái mới đi vào nhóm nửa đại hài tử quá mức một chút, một cước này xuống dưới, chỉ sợ cái kia gọi Tô Bắc tiểu gia hỏa không bị chết tàn phế.

"Phốc", Tô Bắc nghiêng người đứng lên, trùng điệp thở ra một hơi, sau đó lại mắt đỏ hạt châu phóng tới Vương Tử Đan, "Ta cô ngươi, mẹ, có gan ngươi hôm nay giết chết nhà ngươi Đại lão gia!"

"Ta thao..." Một đám Nội Môn đệ tử trông mắt đều kém chút đột xuất tới, tiểu tử này là thuộc Chương Lang sao? Đánh như vậy đều vô sự đây? Liền vừa rồi Vương Tử Sư huynh một cước kia, rơi trên người bọn hấn làm gì cũng phải nôn hai ngụm máu biểu thị một cái đi?

Vương Tử Đan thấy thế đồng dạng bỗng nhiên nhú mày, hai đầu lông mày bỗng dưng nhiều hơn mấy phần Sát Ý... Thiên tài, Tái Vật Sơn chỉ cần có hấn một cái là đủ rồi!

"Ngao..." Đứng vào lúc này, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng xuyên thấu lực cực mạnh điên cuồng sói tru, ngay sau đó, chói mắt Ngân Quang phóng lên tận trời, đông đảo Nội Môn đệ tử nghe tiếng quay đầu, liền gặp một đầu chừng Sô Ưng điện điện nhóm cao như vậy Ngân Lang hai mắt đỏ như máu, đằng đằng sát khí hướng phía bên này xông lại, Ngân Lang trong miệng rộng còn ngậm một khóa to bằng vại nước đầm máu Bạch Hồ thủ lĩnh!

"Hoặc..." Tại chỗ xôn xao một mảnh, giờ phút này có nhiều Nội Môn đệ tử đều cảm thấy nào tử không đủ dùng, đầu kia bạc trong miệng sói ngậm chính là Vương Tử Sư huynh tòa bên dưới đầu kia ẩn chứa Cùng Kỳ huyết mạch Dị Chủng Bạch Hồ bóng trắng đầu lâu a? Đầu này xem xét cũng không phải là bình thường Yêu Thú Ngân Lang là từ đâu mà xuất hiện?

Vương Tử Đan nhìn thấy bạc trong miệng sói ngậm đầu lâu, hai đầu lông mày lập tức sát khí tăng vọt, tay một trương liền lấy ra một thanh kim sáng lóng

lánh hoa lệ Long Văn trường kiếm, thân hình hóa thành một vệt kim quang bắn về phía Ngân Lang.

"Phốc", Ngân Lang hét đầu, đem trong miệng Bạch Hổ lộ ra đánh tới hướng Vương Tử Đan biến thành Kim Quang.

Kim Quang không tránh không né, trực tiếp đụng vào Bạch Hổ đầu lâu, trong nháy mắt liền đem Bạch Hổ đầu lâu xoắn thành Mạn Thiên Huyết Tương.

"Tiên sư cha này, dám khi dễ Cửu Oa, bản lão gia căn người chết!" Ngân Lang mở miệng, gào rít giận dữ lấy chùy rùa nói.

Trước công chính xem nào nhiệt rất nhiều Nội Môn đệ Tử nhao nhao nghiêng đầu nhìn về phía Tô Bắc... Giọng điệu này, nghe tựa hồ rất quen tai a!

Đầu này Ngân Lang không phải Nhị Đoạn biến thân Khiếu Nguyệt Ngân Lang Đại Hoàng là ai?

Cái kia Uyển Như Ngày Tận Thế một màn mang cho Tô Bắc cảm xúc tiêu cực xa so với lúc trước Hoàn Châu chết tại trong ngực hấn mạng cho hấn bị phần càng thêm mãnh liệt, nếu là ngày trước, hấn nhìn thấy Đại Hoàng phát cuồng, vô luận là tình huống như thế nào, hấn khẳng định đều sẽ trước tiên xông đi lên ngăn lại Đại Hoàng, lần này không, cho tới bây giờ, hấn huyết hồng hai mắt đều không có khôi phục Thanh Minh xu thế, mắt thấy Vương Tử Đan thẳng hướng Đại Hoàng, hấn vậy mà trần trụi hai tay liền không chút do dự xông tới, cổ này liều lĩnh khí thế, bước chân đạp ở cứng rắn Đá Hoa Cương bên trên đem đạp phá.

"Nguyệt Chương, chết!" Vương Tử Đan cướp Chí Đại vàng trên đỉnh đầu, chợt quát một tiếng, một kiếm đâm về Đại Hoàng Thiên Linh Cái!

Xuất thủ chính là Sát Chiêu!

"Chết người tổ tông mười tám đời!" Đại Hoàng Đại lão gia trạng thái điên cuồng cũng không ảnh hưởng nó cường đại chùy pháo Thuộc Tinh, tương phản còn có bổ trợ, nhìn nó một phát miệng, lời mắng người liền cùng Liên Châu Tiến giống như ra bên ngoài tóe, càng làm cho người ta sợ hãi than là, nó oanh chùy pháo thời điểm cũng chưa quên Phẫn Kích, chỉ thấy nó đồng dạng hóa thành một đạo Ngân Quang, lấy so Vương Tử Đan kim sắc Độn Quang nhanh hơn tốc độ vây quanh phía sau hấn, nhất trào tử chụp về phía Vương Tử Đan.

Vương Tử Đan không ngờ tới Đại Hoàng không chỉ có cũng sẽ Độn Thuật, tốc độ lại còn hơn mình xa, cuống quýt thu Kiếm Thế vung tay lên, thả ra một mặt mặt bàn lớn Bàn Long Đại Thuần ngăn tại phía sau mình.

"Là Vương Tử Sư huynh hạ phẩm Linh khí Long Cốt thuần!" Có Nội Môn đệ Tử kinh hô nói.

"Khanh", Đại Hoàng móng vuốt đập vào Long Cốt thuần bên trên, Long Cốt thuần trong nháy mắt linh quang lớn mắt, bay ngược lấy trùng điệp đâm vào Vương Tử Đan trên thân.

"Phốc", Vương Tử Đan xem xét cũng không phải là Đoán Thể Công Phu liền không có tu luyện đến nơi đến chốn, tại chỗ liền bị linh khí của mình đâm đến phun ra một ngụm máu lớn, vô lực bay ra ngoài.

Sờ Ưng ngoài điện bầu không khí động lại, yên lặng đến Uyển Như một đầm nước động... Cao lạnh bá đạo Vương Tử Sư huynh bị một đầu Ngân Lang một bàn tay đập thành trọng thương?

Ở chỗ này nhất định phải nói lại cái gì gọi là Dị Chủng Yêu Tộc, cái gì gọi là dị thú Yêu Tộc!

Dị, không giống bình thường, thừa thốt, kỳ dị, vật đều có thể hiếm thì quý, đổi được lấy Thực Lực Vi Tồn trong tu hành, tự nhiên là thực lực mạnh đến mức làm cho không người nào có thể lý giải mới có thể xưng là dị!

Dị Chủng, người mang Đại Hoàng Đại Yêu huyết mạch, cùng Đồng Giai Yêu Thú so sánh, cao hơn càng nhanh càng mạnh; dị thú, Đại Hoàng Đại Yêu Trục Hệ Hậu Duệ, cùng Đồng Giai Dị Chủng so sánh, cao hơn càng nhanh càng mạnh... Ví dụ tốt nhất đúng vậy Vương Tử Đan đầu kia Phi Hổ, cái kia chính là một đầu ẩn chứa Đại Hoàng hung thú Cùng Kỳ huyết mạch hiếm có Dị Chủng, tại Đại Hoàng không biến thân trước đó một mực đem Đại Hoàng áp chế đến sát sao, kết quả tại Nhị Đoạn biến thân dị thú Khiếu Nguyệt Ngân Lang Đại Hoàng trước mặt, cơ hồ là không có bất kỳ cái gì sức phản kháng bị Đại Hoàng cắn hạ đầu.

Mà Cửu Châu thông dụng hai tộc nhân yêu thực lực so sánh, Dị Chủng Yêu Tộc đủ áp chế Thiên Linh Thể Đại Thiên Tài, dị thú Yêu Tộc càng là Đồng Giai đơn đầu vô địch, nhất định phải hơn mười vị Đồng Giai tu sĩ tạo thành trận pháp mới có thể đối phó nhân vật cường hấn!

Đại Hoàng Nhị Đoạn biến thân Khiếu Nguyệt Ngân Lang thật giả không cần nghi vấn, lần thứ nhất biến thân liền có thể cùng Tô Thanh Huyền đối bên trên mấy trăm cái hiệp không bị thua, tuy nói là một mực bị Tô Thanh Huyền treo lên đánh, nhưng Tô Thanh Huyền cái kia là thân phận gì? Thanh Khâu Cửu Đại thủ hộ gia tộc tộc trưởng, đặt ở một loại Cửu Châu tu sĩ trong mắt, cái kia chính là Ân Thế Gia Tộc Nhất Hào Tiểu Đầu Mục, Đồng Giai khó tìm địch thủ cái chủng loại kia! Đại Hoàng lần thứ nhất Nhị Đoạn biến thân liền có thể chống đỡ được độc của nàng đánh, đã rất có thể nói rõ nó Nhị Đoạn biến thân thực lực!

Về phần Vương Tử Đan, tuy nói tại Tái Vật Sơn trong nội môn đệ tử nhìn hoàn toàn chính xác rất **, nhưng đặt ở toàn bộ Thiên Hành phái trong nội môn, cũng chính là mười vị trí đầu trong vòng nhân vật, như lại mở rộng điểm, đánh ngã toàn bộ Bắc Lô Châu thật ta giai bên trong, tên của hấn liền muốn dùng thần thức mới có thể tìm được, cùng Tô Thanh Huyền so ra, rõ ràng liền không cùng một đẳng cấp cường giả, kể từ đó, Vương Tử Đan kho đón đỡ tiếp Khiếu Nguyệt Ngân Lang trạng thái bên dưới Đại Hoàng nhất trào, không bị đánh cho thổ huyết mới là lạ.

Vương Tử Đan thổ huyết bay ra ngoài, Đại Hoàng sẽ hào phóng tha hấn một lần a?

Chỉ gặp Đại Hoàng mất đồ, thử lấy răng, nhất trảo từ quất bay ngăn tại nó trước người Long Cốt thuần, một cái chó dữ chụp mồi, mở ra huyết bồn đại khẩu liền hướng Vương Tử Đan tấp tới.

Bay rớt ra ngoài Vương Tử Đan thấy một lần Đại Hoàng cái kia đầy miệng giống Đoàn Kiếm một loại sáng như tuyết răng nanh, lập tức liền dọa đến vong hồn đại mạo, muốn bị cái này con chó điên cắn một cái, chỗ này còn có mệnh tại?

Hắn sử xuất toàn bộ sức mạnh mà cưỡng ép xoay người, trường kiếm trong tay cuốn một cái, nhất thời bộc phát ra một vết kim quang bắn ra bốn phía cao vài trượng kiếm khí, lẳng không đâm về Đại Hoàng cổ họng.

Công nó tất cứu, vô luận Đại Hoàng cái kia một thân sáng chói lông bạc có bao nhiêu chắc nịch, cổ họng của nó cũng không thể có thể đỡ nổi Vương Tử Đan một kiếm này.

Đại Hoàng lúc này điên là điên, nhưng cũng không ngốc, mới sẽ không cảm miệng của mình đi đón đỡ địch nhân trường kiếm, nó chỉ nghe nói qua tay không tiếp dao sắc, nhưng chưa nghe nói qua không miệng tiếp dao sắc!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Đại Hoàng đứng thẳng người lên, hai cái chân trước mang theo hai cái tàn ảnh Lang Trảo trong nháy mắt đánh ra Lưỡng Trảo, nhất trảo đập tan là kiếm khí, nhất trảo đánh bay Vương Tử Đan trường kiếm trong tay, thuận tiện cũng đem Vương Tử Đan cho đập tới mặt đất.

Đúng vào lúc này, Tô Bắc giết tới!

Hắn hất ra hai đầu Tiểu Đoàn Thối, cuốn lên một đầu thật dài bụi mù siêu việt Đại Hoàng, ngay sau đó phi thân lên, một cái cùng Đại Hoàng vừa rồi nhào về phía Vương Tử Đan đặc biệt tương tự chó dữ chụp mồi, trực tiếp bổ nhào Vương Tử Đan trên thân đặt mông ngồi ở trên ngực của hắn, sau đó vung hai nắm đấm hướng phía Vương Tử Đan tấp kia cao lạnh bá đạo gương mặt một trận cuồng chùy!

Đại Hoàng chớp mắt to màu bạc ngẩn người, đột nhiên hú lên quái dị dựng lên đi chen Tô Bắc, "Ai ai ai, Cầu Oa, là bản lão gia đánh nằm sấp bên dưới, ngươi không thể đoạt!"

Tô Bắc bắt vì sở động, tiếp tục đâm.

Đại Hoàng nóng nảy thu nhỏ thành một đoạn biến thân Ngân Tuyết sói trạng thái, ngoắt ngoắt cái đuôi vây quanh Tô Bắc loạn chuyển, "Nhuông chỗ đưa, nhượng chỗ đưa, để bản lão gia cắn chết hắn!"

Tô Bắc tiếp tục bắt vì sở động, chuyển chủ tiếp tục đâm.

Vương Tử Đan thổ huyết không thôi...

Sở Ung điện đại môn miệng đông đảo Nội Môn Đệ Tử tròn tròn mắt!

Trên bầu trời đi mà quay lại Cổ Lục Thông tròn tròn mắt.

Phương xa một mực dùng thần thức chú ý bên này Tư Đồ Oanh Thiên tròn tròn mắt!

Quả thật không phải Mạnh Long không qua sông a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Đông đi xuân tới

Tái Vật Sơn cái kia cao lạnh, bá nói, xấu bụng, không ai bì nổi... Vương Tử Đan bị người cho đánh thành đầu heo! Đánh hắn người vẫn là một cái nhập môn mới hai ngày, ngay cả cái mông cũng còn ngồi chưa nóng Tiên Thiên Cảnh phần nộn tân nhân!

Mới thời gian một ngày, tin tức này tựa như là cấm lên Tiểu Sí Bảng hồng học, hồng học truyền khắp Tam Sơn Nhất Phong, không biết đạo kinh diệu con người của bao nhiêu người, cười rơi mắt bao nhiêu người Đại Nha!

Vương Tử Đan làm Thiên Hành phái tứ đại Thiên Linh Thể một trong, ở trên trời đi phái tu hành hơn hai mươi năm, tham gia bốn năm giới Tam Sơn Nhất Phong thi đấu, thực lực tại toàn bộ Thiên Hành trong phái đều là mọi người đều biết, Tam Sơn Nhất Phong hơn ngàn Nội Môn Đệ Tử, đám võ bộ ngực nói ớn ép Vương Tử Đan, tuyệt đối không cao hơn một tay số lượng!

Hắn đều ** lật ra, đôi còn lại Hùng Phách Thiên đi trong phái nhóm giới nhân tài kiệt xuất bên trên, cũng không có mấy cái có thể bảo chứng mình không bị cái kia hung mãnh tân nhân cho thao lật!

Không có người sẽ nói cái gì "Vương Tử Đan là bị tiểu tử kia tòa bên dưới đầu kia biết nói chuyện Ngân Lang dị thú đánh nằm sấp bên dưới, tiểu tử kia bất quá là bỏ Nhất Dao, tính cái gì thiên tài?" Loại này lời nói ngu xuẩn, Luyện Yêu vốn chính là tu chân Bách Nghệ bên trong Nhất Môn, khó đạo ai chết tại Đối Đầu Yêu Sùng bên dưới còn có thể xác chết vùng dậy từ trong phần mộ nhảy ra hô to không công bằng a? Đừng đùa!

Cứ như vậy, Tô Bắc hai chữ liền lấy hung hăng như vậy tư thái nganh sinh sinh chen vào chỗ có Thiên Hành phái chỗ có Tam Đại Đệ Tử trong tay, Tô Bắc trên đầu tự nhiên mà vậy nhiều hơn vô số cái như là "Bảy trăm năm mạnh nhất tân nhân", "Chó mang tân nhân", "Mạnh nhất đánh mặt tân nhân" các loại làm cho người không biết nên khóc hay cười ngoại hiệu, mà Tam Sơn Nhất Phong chưa đa thiên tài Nội Môn Đệ Tử cũng đem Tô Bắc hai chữ đặt ở có thể cùng mình sánh vai trên độ cao.

Trong lúc nhất thời, Thiên Hành trong phái không biết bao nhiêu Ngoại Môn Đệ Tử, Nội Môn Đệ Tử, Chân Truyền Đệ Tử, Chấp Sự Trưởng Lão đối Tô Bắc sinh ra đủ loại nồng hậu dày đặc hứng thú!

Tô Bắc bản thân đối hứng thú của bọn hắn là không có hứng thú, nhưng làm loại này hứng thú nồng hậu biến thành biến người giẫm phá nhà hắn cánh cửa về sau, hắn coi như không có hứng thú cũng phải cảm thấy hứng thú, sau cùng đang quán gia lão Vương hỏi thăm nhắc nhở dưới, hắn trực tiếp đem Từ Đồ Oanh Thiên cho lệnh bài của hắn treo ở ngoài cửa lớn, mới rốt cục ngăn trở quyết tâm không giẫm sập nhà hắn cánh cửa không bỏ qua Ong Bướm!

Nhưng lệnh bài cũng có không ngăn nổi người.

Ti như Cổ Lục Thông, tại Tô Bắc đem Vương Tử Đan ấu đã thành đầu heo ngày thứ ba, hắn đứng vậy dẫn theo tê rần túi bao khóa tốt đáy sông bùn Sơn Kê nghênh ngang đỉnh lấy lệnh bài tiến đến.

Tô Bắc đối Cổ Lục Thông vẫn rất có hảo cảm, Đại Hoàng đối Cổ Lục Thông cái kia tê rần túi Sơn Kê cũng rất có hảo cảm, kết quả là, hai người một chó tiến hành một lần vui sướng đình viện đồ nướng, đối tăng cường liên lạc đi lại, làm sâu sắc sự tình cảm huynh đệ các loại sự nghi tiến hành thân thiết mà hữu hảo nói chuyện với nhau, sau đó hai người đạt thành nhất trí, định hạ ba ngày một Tiểu Tự, sáu ngày một đồ nướng ước định, sơ bộ tạo thành Tái Vật Sơn trước khát cái đồng minh.

Ngoại trừ Cổ Lục Thông, Truyền Công Điện đến cửa cho Tô Bắc đưa tới trọn vẹn Tái Vật Sơn tiên thiên thuật pháp, võ kỹ điển tịch, căn dặn Tô Bắc đi thêm Truyền Công Điện đi lại, còn cùng Tô Bắc tóm cái gì "Mở sách tất có ích" Văn Nhi, quần đến Tô Bắc chóng mặt.

Bách Thảo Đường đến cửa cho Tô Bắc đưa tới một năm Nội Môn Đệ Tử nguyệt lệ, chỉ ra Bách Thảo Đường chỗ có Linh Dược Tô Bắc đều có thể lấy tám thành điểm công hiến đổi lấy, đương nhiên, người tới vừa quay đầu, những cái này bình bình lợ lợ liền toàn tiến vào Đại Hoàng trong bụng.

Địa lợi trên điện nhóm cho Tô Bắc đưa tới Tái Vật Sơn Chủ Phong còn trống chỗ Động Phủ bản đồ phân bố, ám chỉ chi cần là hắn muốn, vô luận vị trí nào, cao bao nhiêu nồng độ linh khí, đều dễ thương lượng.

Người cùng trên điện nhóm cho Tô Bắc đưa tới Nội Môn Đệ Tử bốn mệnh lệnh bài, cùng Nội Môn Đệ Tử phù hợp: Thượng phẩm Pháp khí cấp Pháp Y, Trung phẩm Pháp Khí cấp bồi dưỡng, Trung phẩm Pháp Khí toàn sơn trừ, cùng ba cái trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng người hầu, nói thẳng về sau tại Tái Vật Sơn có bất kỳ cần phải giúp một tay đều có thể tiến về người cùng điện xin giúp đỡ.

Cái này bốn điện người tựa như là đã hẹn, cơ hồ là gót chân chân đến, cho Tô Bắc lưu lại một đồng lớn vật cùng ba cái người sống sờ sờ, khiến cho Tô Bắc mộng dựng lên rất lâu.

Sau cùng y nguyên được quán gia Lão Vương nhắc nhở, Tô Bắc mới bừng tỉnh đại ngộ... Bốn điện lấy lòng, ngoại trừ cùng hắn cái này thanh danh vang dội Tiểu Thiên Tài kết thiện duyên bên ngoài, còn mật mờ truyền đạt bốn điện phía sau trường lão thu đồ đệ mục đích.

Cái này khiến tô không khỏi cảm thán, Thế Nhân đều đến thần tiên tốt, lại không biết thần tiên cũng có đạo lý đối nhân xử thế!

Đây là lần đầu tiên ném đến cường giả vi tôn mùi vị, rất ngọt ngào... Nhưng lại không phải hắn sờ cầu!

Chuyện đến tiếp sau phát triển, lại ngoài rất nhiều người đoán trước.

Tô Bắc đã không có đi Truyền Công Điện mở sách hữu ích, cũng không có đi Bách Thảo Đường xin thuốc Luyện Đan, thậm chí ngay cả Động Phủ cũng không đổi, còn đem người cùng điện phái tới ba cái nô bộc đưa trở về... Hắn ở ngoài cửa dựng lên bệ quan từ chối tiếp khách thế bài.

Phía sau, ngoại trừ Vương Lai Phúc thường thường xuất nhập mua sắm thường ngày nhu yếu phẩm bên ngoài, trong đình viện lại không có bất kỳ người nào đi ra qua, ân, đầu kia có thể biến thành cự đại Ngân Lang Hắc Bối Đại Lang Cầu ngược lại là thường thường hoảng hoảng du du đi ra tản bộ.

Hành động này kéo dài sau một thời gian ngắn, thậm chí đưa tới Tái Vật Sơn Thủ Tọa lão tổ Từ Đồ Oanh Thiên tự mình giá lâm.

Từ Đồ Oanh Thiên khi biết Tô Bắc thật không phải đối Tái Vật Sơn có ý kiến, không có nhớ lại Thanh Khâu về sau, yên tâm hừ phát điệu hát dân gian đi... Rơi xuống những cái kia âm thầm chú ý Tô Bắc người trong mắt, tựa tựa hồ diễn xuất khác hàm nghĩa.

Phía sau thời kỳ, "Chó mang tân nhân" phong ba dần dần bình tức, rất nhiều người đều dần dần quên lãng Đàm Hoa Nhất Hiện Tô Bắc, chỉ có đang đàm luận Vương Tử Đan lúc, còn có người sẽ nói một câu "Ồ? Cháu trai kia a? Bất quá là tiêu hoa mà gói đầu thôi, trước kia nhiều túm a, nhiều cuồng a, sau cùng lại bị một cái nhập môn không có hai ngày Tiên Thiên Cảnh tân nhân đánh thành đầu heo, hơn mấy tháng đều không dám ra đây gặp người" Ván

Vân.

Mà Tô Bắc, thì đóng cửa một lần một lần luyện tập « ta muốn đánh mười cái » Đoán Thế áp chế Cảnh Giới, ngày đêm không thôi tu hành « Âm Dương Bách Luyện Kinh ».

Cái này không Tô Bắc nhiều ông cụ non, cũng không phải hẳn không muốn làm náo động, mà là hẳn tại Sở Ứng điện giảng đạo ngày đó nhìn thấy Ngày Tận Thế như vậy trắng cảnh bên trong, thấy được mình nhỏ bé, hẳn đang bị Vương Tử Đan hai cước đạp bay hai lần khuất nhục kinh lịch bên trong, thấy được mình Nhỏ yếu.

Hắn khát vọng thu hoạch được lực lượng chân chính, không dựa vào tỷ tỷ của hắn Tô Thanh Huyền cùng Đại Hoàng y nguyên tồn tại lực lượng!

Khi hắn một thân không ngừng bành trướng chân khí tại « ta muốn đánh mười cái » áp súc đến đã bày biện ra kim ánh lửa lúc, hắn rút cục tại thể nội luyện được luồng thứ nhất Tiên Thiên Âm Khí, trời có mất rồi, « Âm Dương Bách Luyện Kinh » cũng coi như là đột phá đến Đệ Ngũ Tầng tiên thiên sơ kỳ.

Nhưng có câu nói là Vạn Sự khởi đầu Nan, bắt đầu phía sau liền không khó, Tô Bắc cảm thấy mình như là đã luyện được cái này một sợi Tiên Thiên Âm Khí, cái kia cách « Âm Dương Bách Luyện Kinh » Đệ Bát Tầng Tiên Thiên Đại Viên Mãn liền không xa, đến lúc đó chỉ cần âm dương Giao Dung, đột phá từ thành thiên địa, hẳn liền rút cục xong Thành tỷ tỷ căn dặn, đem « Âm Dương Bách Luyện Kinh » tu luyện tới Đại Viên Mãn sau lại đột phá Chân Ngã cấp!

Mà trải qua hơn mười ngày không ngừng luyện tập « ta muốn đánh mười cái » Luyện Thể tình huống dưới, Tô Bắc lại cao lớn mấy phần, thân cao rút cục cùng Người trưởng thành đầu vai cao, mà nhìn như bạch bạch tịnh tịnh da thịt dưới, hẳn chỉ cần hơi một dùng lực, nội lực mạnh mẽ như Tinh Cương đúc thành bập thít liền sẽ cao cao nổi lên, cả người đều sẽ bành trướng bên trên một vòng lớn!

Tô Bắc có thử qua, Ngân Tòa náu cơm dao bầu bỏ ở trên người hắn, chính hắn cảm giác gì đều không có, dao bầu quyền lưỡi dao, hẳn hữu tâm thử một chút dùng Nội Môn Đệ Tử Trung Phẩm Pháp Khí cấp bội kiểm bỏ mình Lưỡng Kiếm, nhưng hắn cảm trường kiếm trên người mình khoa tay một hồi lâu, đều sợ đau không thể đi xuống tay này, sau cùng đành phải coi như thôi; hắn còn cùng hóa thành Khiếu Nguyệt Ngân Lang Đại Hoàng tách ra qua tay cổ tay, hai tay của hắn ra trận, miễn miễn cưỡng cưỡng có thể tại Đại Hoàng một cái móng vuốt bên dưới duy trì ba hơi không ngã.

Hiện tại hắn cũng không biết mình hiện tại nhục thân mạnh bao nhiêu, dù sao tự nghĩ hắn là còn đánh nữa thôi tháng Vương Tử Đan, chuẩn bị dành thời gian luyện luyện kiếm pháp cái gì, miễn cho về sau cùng người đánh nhau còn tay không xông đi lên.

Hắn đang không ngừng trở nên cường đại, Đại Hoàng cũng không có nhàn rồi.

Đừng nhìn Đại Hoàng mỗi ngày hoảng hoảng du du ra nhóm tản bộ, tựa hồ ngoại trừ truy Dã Kê đuổi thỏ rừng liền không làm gì chính sự, nhưng chỉ có Tô Bắc cái này biết nói, tên này mỗi lần ra ngoài trở về, lúc ngủ thể nội đều sẽ tuôn ra một cỗ uyển như thủy ngân ngưng thực Ngân Quang... Tuy nhiên kém xa nó lúc trước tiền giai Ngân Tuyết sói thời điểm Quang Kiển mãnh liệt, nhưng này một cỗ như thủy ngân Ngân Quang y nguyên phóng thích ra trận trận khiến Tô Bắc bất an uy áp.

Tô Bắc không phải không ép hỏi qua tên này, nhưng vô luận hắn hỏi thế nào, tên này đều cái gì đều không nói, chỉ là một mạch cùng hắn đùa giỡn, vụng về chuyển đi sự chú ý của hắn, hỏi không ra kết quả, Tô Bắc tưởng tượng tên này ban đầu ở Cửu Vĩ phủ lúc quay chung quanh Đan Phòng cùng Lão Quân Gia đầu trí đầu dũng hào quang sự tích, liền từ bỏ, hắn tin tưởng Đại Hoàng sẽ không ngốc đến bị người bắt hiện hành.

Hắn một mực trạch trong nhà, đương nhiên không biết đạo Thiên Hành trong phái gần nhất ra một tên phát rồ Đạo Tặc, lưu thoán Tam Sơn Nhất Phong trộm Linh Dược trộm Linh Đan trộm linh thạch, các Sơn tất cả trưởng lão chấp sự nhiều lần vãi bên dưới thiên la địa võng, đều bị tên này Đạo Tặc trộm lấy Linh Dược Linh Đan sau thông dong rồi đi, sau cùng thậm chí dẫn tới Thiên Hành phái chương môn Dịch Thiên Hành tự mình xuất thủ bày trận, y nguyên không công mà lui.

Thật giống như tên kia Đạo Tặc nhìn trời đi phải chỗ có Trận Pháp Cấm Chế đều rõ như lòng bàn tay!

Cũng may cũng là bởi vì điểm này, Thiên Hành phái rất nhiều cao tăng một mực đem ánh mắt hoài nghi nhìn về phía các Sơn cao tăng, lòng nghi ngờ là cái kia nghèo đến điên rồi sư huynh đệ không từ thủ đoạn đi bên dưới như thế ác dấu vết, chưa từng đem ánh mắt nhắm ngay trong phái Đệ Tử, không phải vậy...

Đồng đi xuân tới, thời gian một đi không trở lại...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Miệng ăn núi lở

Chân không bước ra khỏi nhà bé quan thời gian Tô Bắc qua rất là phong phú, hẳn mỗi cảm giác mình cường đại một điểm, trong lòng của hắn không tên bất an cùng gấp gấp liền thiếu một phần, hẳn liền cảm thấy mình cách lộ trình về nhà lại tới gần một điểm.

Một ngày này, ánh nắng tươi sáng, trời sáng khí trong, Tô Bắc hai tay để trần đứng tại trong đình viện đánh quyền, vẫn như cũ là bộ kia hắn sớm đã thuộc nằm lòng thật ta giai Đoán Thể quyền pháp « ta muốn đánh mười cái ».

"Ta muốn đánh một cái!" Tô Bắc hét lớn một tiếng, đùi phải bỗng nhiên tiến về phía trước một bước, Tả Quyền hung mãnh đâm ra một quyền, chỉ nghe được một tiếng vang dội khí bạo âm thanh, Tô Bắc toàn thân mỗi một tia bắp thịt trong phút chốc điên cuồng rung động, từng tia từng tia kim chân khí từ quanh người hắn chỗ có trong lỗ chân lông dũng mãnh tiến ra, quanh quần tại quanh người hắn Uyển Như trập trập khói bụi.

"Ta muốn đánh hai cái!" Tô Bắc lần nữa lên tiếng rống to, hơi có vẻ non nớt nhưng bởi vì trong lồng ngực tựa hồ có một thanh âm cộng minh mà lộ ra hùng tráng như sư hổ rít gào, hắn nguyên địa nhảy lên, roi xuống đất hai chân một chiều Tảo Đường Thối, mạnh mẽ chân khí đẩy ra, đem hắn thân xuống mặt đất kiên cố Thanh Thạch Bàn đều đánh rách tả tơi.

"Ba ba ba", một chuỗi Uyển Như xào đồng đầu thanh thúy xuong minh thanh từ Tô Bắc xuong cổ một đường vang đến chân chỉ, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn lần nữa đã tuôn ra so với vừa nãy càng nhiều kim chân khí.

"Ta muốn đánh ba cái!" Tô Bắc khí thế càng phát hùng tráng, vừa mới thu hồi lại chân tại mặt đất đập mạnh, thân hình nghiêng lấy tại mặt đất phi tốc hoạt động, Song Quyền mang theo hết lần này tới lần khác tàn ảnh cấp tốc oanh ra, oanh minh cho nổ âm thanh bên trong từ trong cơ thể hắn truyền ra lại là Uyển Như dòng suối nhỏ lưu động soạt âm thanh, mà lúc này từ trong cơ thể hắn tuôn ra kim chân khí đã đem hắn bao phủ lại, giống như là quanh người hắn bao vây lấy tầng một phun trào Kim Quang màn.

"Ta muốn đánh bốn cái!"

...

"Ta, muốn, đánh, mười, cái!" Quanh thân tràn ngập kim chân khí, Uyển Như thân ở lửa nóng hùng hực bên trong Tô Bắc ngửa mặt lên trời gào thét, hung hãn khí thế tựa như Đại Hoang hung thú tái sinh, hắn Song Quyền bỗng nhiên hướng bầu trời oanh ra, quanh thân kim chân khí âm vang nổ tung, chỉ nghe được "Ầm ầm!" một tiếng Uyển Như đất bằng như tiếng sấm tiếng vang, Tô Bắc lập thân chỗ Phương Viên hơn trượng bên trong mặt đất đột nhiên chìm xuống, phóng lên tận trời bụi mù đem trọn Tọa Đình Viện đều bao phủ đến đưa tay không thấy được năm ngón.

Trong bụi mù, Tô Bắc vô lực ngồi sập xuống đất, thở hồng hộc, theo hô hấp của hắn, toàn thân hắn bắp thịt cũng tại không ươn lên bành trướng, co vào, bành trướng, co vào, mà mỗi một lần bành trướng, quanh người hắn lỗ chân lông liền sẽ giống Kim Ngưu thổ phao phao ra bên ngoài không ngừng phún ra ngoài lấy mồ hôi, ánh mặt trời sáng rõ xuyên thấu bụi mù rơi ở trên người hắn, hắn đỏ, trắng tron thân trên liền phản xạ ra lấm ta lấm tãm quang mang trong suốt, sắc thác hắn góc cạnh rõ ràng tuấn mỹ bên mặt, lại có một cổ mê người nam tử hán khí tức!

Đứng tại lầu các bên trên nhìn lên thiếu gia nhà mình trần, thể Ngân Tòa kiêu nhạo đả bưng.

"Ba ba ba", một trận tiếng vỗ tay bỗng nhiên từ ngoài cửa lớn truyền đến, Tô Bắc ngẩng đầu xem xét, lại là đình lấy một đầu mang tính tiêu chí ở gà loạn phát Cổ Lục Thông vỗ tay đi đến.

Tô Bắc bẻ nhóm từ chối tiếp khách đoạn này thời gian, Tái Vật Sơn chỉ có Cổ Lục Thông còn có thể bước vào cái này Tọa Đình Viện.

Một là tên này như quen thuộc căn cũng đỡ không nổi; hai a, tốt xấu cũng có dừng lại gà ăn mỳ giao tình, Tô Bắc mặt mỏng cũng không tiện đuổi hắn ra ngoài.

"Tô sư đệ bộ này Đoán Thể quyền pháp khí thế động như Đại Giang vỡ đê, bạo như Địa Long xoay người, quả thực là ta cuộc đời ít thấy mạnh nhất Đoán Thể quyền pháp!" Cổ Lục Thông nói lời này lúc hai tròng mắt sáng đến tựa như là hai đèn lồng, còn kém ở trên mặt viết lên "Dạy ta thôi" ba chữ to mà.

Tô Bắc không nhìn tới cái kia hai tròng mắt, chặt vật đứng lên chấp tay nói: "Ha-Ha, Cổ sư huynh quá khen... Ngân Tòa tỷ, giữa trưa nhiều cả hai thức ăn ngon, Cổ sư huynh tới." Rồi đi Thanh Khâu trước đó, Tô Thanh Huyền đặc địa dặn dò qua hắn, hắn tại Thanh Khâu sở học hết thấy đều không được Ngoại Truyện... Tuy nhiên năng nói lời này lúc một mặt viết kếp không quan trọng, nhưng chỉ cần là năng nói, Tô Bắc đều một mực ghi ở trong lòng.

Cổ Lục Thông thấy một lần Tô Bắc vẻ mặt này liền biết đạo không có hy vọng, lập tức gãi gãi ổ gà lúc loạn phát, khinh bỉ nói: "Lãng hẹp hòi, một chút đều không giống chúng ta Nghĩa Bạc Vân Thiên, vì huynh đệ có thể không tiếc mạng sống người trong Cái bang." Hẳn những ngày này hưởng cái này bên này chạy cần, nói bóng nói gió biết nói Tô Bắc đến từ một cái ẩn thế Cổ Lão tu hành đại gia tộc, bởi vậy rất tự giác không có quá nhiều dây dưa việc này.

Tô Bắc nhếch miệng, Cái Bang? Còn Nghĩa Bạc Vân Thiên? Khi đói bụng vì tranh cái lạnh mần thầu đều có thể đem đầu óc đánh ra đến cũng gọi vì huynh đệ không tiếc mạng sống? Cấm hai huynh đệ đạo a?

"Thiếu gia." Ngân Tòa cho Tô Bắc đưa khăn mặt tới, rõ ràng cúi đầu một bộ thẹn thùng bộ dáng, hai quay tròn tròng mắt lại len len nhìn chăm chăm Tô Bắc để trần thân trên mảnh liệt nhìn.

Tô Bắc không có chú ý tới, tiếp nhận khăn tay một bên lau sạch lấy mồ hôi trên người, một bên đem Cổ Lục Thông nghênh tiến phòng khách.

Hai người sau khi ngồi xuống đồng kéo tây kéo hàn huyên vài câu, Cổ Lục Thông liền nói: "Nói đến, ta lần này đến đây là có chính sự thương lượng."

"Ồ?" Tô Bắc hiểu kỳ hỏi: "Cái gì vậy muốn để Cổ sư huynh tìm ta thương lượng a?"

"Ha ha", Cổ Lục Thông khô cần cười một tiếng, "Cũng không nhiều lắm sự tình, chẳng qua là cảm thấy sư đệ lão như thế ngẹn trong phủ tu hành cũng không phải vấn đề, muốn mang sư đệ ra đi mở rộng tầm mắt, thấy chút việc đời."

Tô Bắc nghe ra trong lời nói có không đúng, "Cổ sư huynh người ý gì? Ta gần nhất nhưng không có ra xa nhóm dự định."

Cổ Lục Thông: "Không xa, ngay tại chúng ta Thiên Hành phái sơn môn bốn, năm trăm dặm bên ngoài."

Tô Bắc im lặng, "Cái này cũng chưa tính xa a?"

Cổ Lục Thông cười nói: "Chờ người đặt chân Chân Ngã có thể ngự không phi hành sau đó biết nói, bốn, năm trăm dặm nghe xa, bay lên liền một cái một hai canh giờ Công Phu."

Tha như vậy vòng lớn từ, Tô Bắc có chút không kiên nhẫn, "Cổ sư huynh người cứ việc nói thẳng đi, cái gì vậy?"

Cổ Lục Thông ngồi thẳng thân thể, làm bộ giật giật mình dùm đó áo choàng, nói: "Cũng không phải đại sự gì, đúng vậy chúng ta Thiên Hành phái huy dưới có một tòa Phù Hoa Phường Thị, trong phường thị có một nhà Đại Thương hào cùng ta quan hệ không tệ, gần nhất bọn hắn muốn vận chuyển một nhóm Yêu Thú, cảm thấy nhân thủ không đủ năm ta mời hai người cao thủ đi qua trấn Trấn Tràng Từ."

Tô Bắc kinh ngạc, "Cái này cùng ta có quan hệ gì a? Ta cũng không phải cái gì cao thủ?"

Cổ Lục Thông lập tức cười xấu xa lấy tiếp lời nói: "Người còn không phải cái gì cao thủ? Người thể nhưng là phá ta ghi chép, nhập môn ngày thứ hai liền đem ta Tái Vật Sơn Nội Môn đại sư huynh ấu đã thành đầu heo, xông bên dưới 'Mạnh nhất đánh mặt tân nhân' danh hào cao nhất tiên thiên Đại Cao Thủ!" Đang nói nói ". Nội Môn đại sư huynh" mấy chữ thời điểm hắn đặc địa nhấn mạnh, ý trào phúng lộ rõ trên mặt.

Tô Bắc trên mặt không nhìn được, dương giận nói: "Cổ sư huynh người lấy thêm tiểu đệ trêu đùa tiểu đệ coi như đến tiền khách!"

Cổ Lục Thông cố nén không cười, trong khoảng thời gian này hắn không ít cảm Tô Bắc danh hào nói sự tình, "Tốt a, nói thật, người còn chưa nhập Chân Ngã, thực lực hoàn toàn chính xác kém một mảng lớn, nhưng nhà người Đại Hoàng bao nhiêu lợi hại a, liền nó đem Vương Tử Đan đập thành trọng thương cái kia Tam Trảo tử, ta nhìn thấy tâm lý đều rụt rè, có nó xuất mã, tương đương với một cái Thông Huyền Chân Nhân a!"

Tô Bắc không chút nghĩ ngợi liền một nói từ chối, "Không được, ta tuyệt sẽ không để Đại Hoàng ra đi mạo hiểm!"

"Ba phần!" Cổ Lục Thông dựng thẳng lên ba ngón tay, "Lần này hộ tống hành động nhà kia Hiệu Buôn cho ta cung phụng ta phân người ba phần, trừ cái đó ra, ta sẽ còn giới thiệu mấy nhà Hiệu Buôn cho người, người về sau liền có thể trực tiếp vượt qua ta tiếp nhận bọn hắn cung phụng... Người đừng vội cự tuyệt, ta biết đạo người từ trong nhà mang theo một số lớn tu hành tư nguyên, tạm thời không kém Linh Đan cùng linh thạch, nhưng người cũng là từ khát cái chông mà bên trong bò ra tới, miệng ăn núi lở đạo lý ta không nói người hẳn là cũng hiểu, loại cơ hội này cũng không thường có, ta cũng chính là xem ở hai ta quan hệ thân cận phân thượng, mới có thể muốn kéo người nhập bọn, người biết đạo năm đó ta vì cùng những này Hiệu Buôn tạo mối quan hệ hao tổn bao nhiêu thời gian cùng tâm tư a?"

Miệng ăn núi lở đạo lý Tô Bắc hoàn toàn chính xác hiểu, cho nên hắn do dự.

Có câu nói là nhân vô viễn lộ, Tô Bắc biết mình muốn tại Bắc Lô Châu nghỉ ngơi một đoạn thời gian rất dài rất dài, từ trong nhà mang tới tu hành tư nguyên lại nhiều, cũng chỉ có sử dụng hết một ngày, như nếu không nghĩ biện pháp tìm tiền thu, sớm muộn có miệng ăn núi lở một ngày, mà trước mắt cơ hội này hoàn toàn chính xác rất khó được.

"Ta cùng Cổ sư huynh là cùng Sơn sư huynh đệ, quan hệ cũng không ra, hẳn không có đạo lý hại ta, mà lại Cổ sư huynh nói đến cũng đúng, ta cứ như vậy buồn bực thủ lĩnh toàn cơ bắp mà tu hành cũng không phải vấn đề, nhất định phải ra đi thấy chút việc đời, bao dài chút kinh nghiệm, về sau về nhà mới có thể giúp đến tỷ tỷ."

Quyền hành nửa ngày, Tô Bắc rốt cục vẫn là miễn cưỡng nhẹ gật đầu, "Cái kia ta liền nghe sư huynh, chúng ta lúc nào khởi hành?"

Gặp Tô Bắc gật đầu, Cổ Lục Thông trong lòng cũng là buông lỏng, "Hôm nay trước không vội, ngày mai đi, ngày mai ta tại chân núi hạ đẳng người."

Tô Bắc ứng dưới.

...

Đêm đó, Tái Vật Sơn Chủ Phong sườn núi chỗ, nào đó một tòa hoàn cảnh ưu nhã, Linh Khí nồng nặc ngưng tụ thành nhàn nhạt khói bụi hoa lệ trong động phủ.

"Chủ thượng thân cơ diệu toán, Cổ Lục Thông quả nhiên đi Tô Bắc nơi đó."

"Trong tộc từ sĩ nhưng chuẩn tốt? Từ vị kia Đại Cung Phụng dẫn đội?"

"Chủ thượng xin yên tâm, Đại Vương đã xem hết thấy an bài thỏa đáng, chỉ cần Cổ Lục Thông cùng Tô Bắc ra Thiên Hành sơn môn, hẳn phải chết không nghi ngờ!"

"Cái kia họ Tô Tiểu Tạp Chúng có chút lai lịch, cổ ăn mày thân phận cũng có chút miễn cảm, các ngươi nhất định phải chờ bọn hắn đi theo thương đội rồi đi Thiên Hành phái địa bàn sau động thủ lần nữa, cắt không thể lưu ra tay đuôi!"

"Áy!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Phù Hoa Phường Thị

Sáng sớm hôm sau, Tô Bắc liền dẫn Đại Hoàng cùng Cổ Lục Thông hiệp về sau, hai người một chó làm bạn rồi đi Thiên Hành phái.

Trên đường đi, Cổ Lục Thông mình lái Độn Quang Ngự Không mà đi, Tô Bắc ngồi đang thay đổi thân Khiếu Nguyệt Ngân Lang Đại Hoàng trên lưng, từ Đại Hoàng dựng lên Độn Quang cùng Cổ Lục Thông sánh vai cùng.

Cười Đại Hoàng thổi Phong, thường thức Bắc Lô Châu đặc hữu Thạch Đầu Sơn, hắc thổ địa phong cảnh, Tô Bắc trong lòng dâng lên một cổ rộng mở trong sáng cảm giác, tâm tình là lập tức liền tốt lên rất nhiều, trên mặt cũng lại lần nữa nổi lên cổ này không tìm không phổi cười ngây ngô sức lực.

Cổ Lục Thông lần trước gặp qua Đại Hoàng nhanh đến mức Vương Tử Đan trở tay không kịp biến thái tốc độ, hữu tâm cùng Đại Hoàng tỷ thí một chút, ra son môn liền sử xuất toàn bộ sức mạnh mà gia tốc gia tốc lại thêm nhanh, mặt đều đỏ bừng lên, nhưng một nhìn thẳng chăm chú phía sau hắn Đại Hoàng, thoải mái nhàn nhả ngay cả đầu lưỡi đều không nôn, hắn trong nháy mắt liền một tay lấy trong lòng mình muốn cùng Đại Hoàng thử so nhanh tâm tư cho bóp chết... Quá mẹ nó đã kích người.

Tô Bắc đã nhìn ra, hiếu kỳ mà hỏi: "Đại Hoàng, ngươi làm sao càng bay càng nhanh rồi?"

Đại Hoàng về nói: "Há, nhanh a? Bản lão gia còn không có phát lực đây này."

Về tai nghe lên Cổ Lục Thông nghe vậy, kém chút một miệng phun ra một thanh lão huyết đến, đây là không có phát lực? Nếu là phát lực hắn chẳng phải là ngay cả con hàng này Độn Quang cái đuôi đều không thấy được?

Tô Bắc nhưng từ nghĩ đến vật gì khác, hắn tiến đến Đại Hoàng bên tai, thấp giọng nói thật nhỏ nói: "Ngươi người xấu có phải hay không lại muốn lên cấp?"

Đại Hoàng quay đầu lại nhìn qua hắn, hơi lắc đầu... Thực lực của người này càng ngày càng mạnh, não tử cũng càng ngày càng thông minh, hiện tại cũng biết đạo có mấy lời ngay trước bên ngoài người không thể nói.

Tô Bắc nhẹ nhàng vỗ vỗ đỉnh đầu của nó, "Chính ngươi chú ý, đừng quá rõ ràng."

Đại Hoàng cười xấu xa lấy hướng hắn nhẹ gạt đầu, ý là "Ngươi cứ yên tâm đi, bản lão gia tâm lý nắm chắc mà".

Cổ Lục Thông không có nói láo, bốn, năm trăm bên trong kịch liệt đối Chân Ngã giai cao thủ tới nói, cũng chính là một hai canh giờ sự tình, Tô Bắc còn đến không kịp tại Đại Hoàng trên lưng chớp mắt, bọn hắn đích đến của chuyến này —— Phù Hoa Phường Thị, đã đến.

Được Cổ Lục Thông nhắc nhở, Tô Bắc hướng phía trước nhìn lại.

Tại tiền phương của bọn hắn, là một tòa phiêu đăng nhàn nhạt hơi nước bình an bích lục đại hồ, tại đại hồ trung tâm có một tòa trồng đầy không biết tên Hỏa Hồng Phong Thụ hòn đảo, từ Tô Bắc góc độ nhìn lại, lơ mơ có thể tại cái kia một chùm nhiệt liệt Hỏa Hồng nhìn thấy một vòng màu vàng kim nhàn nhạt, tại ánh nắng chiếu rọi dưới, như thật như ảo, mỹ lệ dị thường.

"Không hồ gọi Phù Hoa Phường Thị!" Tô Bắc sợ hãi thán phục nói.

Tán đi Độn Quang, chậm rãi Ngự Không tiến lên Cổ Lục Thông cười nói: "Đúng thế, cái này Phù Hoa Phường Thị là quân tử Sơn trắng hề mây Bạch sư thúc một tay thành lập, ngươi trông thấy ở trên đảo những cái kia đồ linh Phong hay chưa? Đây chính là nàng lão nhân gia tự mình chạy đến Đông Thắng châu, một nhóm Thụ Miêu một nhóm Thụ Miêu chờ về, nghe nói vì để cho những này đồ linh Phong tại chúng ta Bắc Lô Châu có thể còn sống sót, nàng lão nhân gia còn ở trên đảo bày ra 'Trường Xuân trận' để trên đảo khí hậu bốn mùa như mùa xuân, chỉ một điểm này, ngươi liền có thể tưởng tượng ra nàng lão nhân gia vì chế tạo toà này Phù Hoa Phường Thị bỏ ra bao nhiêu tâm tư."

Tô Bắc nghe được như lọt vào trong sương mù, "Làm Phường Thị không phải liền là buôn bán a? Làm gì cả nhiều như vậy loe loe đồ chơi? Còn có, toà

này Phưởng Thị thiết tại như vậy vắng vẻ ở trên đảo, có thể có sinh ý đến cửa a?"

Cổ Lục Thông "Hắc hắc" cười một tiếng, "Ta lần đầu tiên tới cũng nghĩ như vậy, cảm thấy những cây to này lại không làm ăn lại không lo mặc, phí lớn như vậy sức lực từ Đông Thắng châu làm tới làm gì, nhưng Tu Hành Giới liền ưa thích loại này loại này mặc danh kỳ diệu luận diệu, cho nên người đừng nhìn nơi này vắng vẻ a, toà này Phưởng Thị sinh ý thế nhưng là chúng ta Thiên Hành phái huy bên dưới chỗ có trong phưởng thị tốt nhất... Nghe nói kỳ trước môn phái thi đấu, các Sơn thủ tọa đều vì tranh toà này Phưởng Thị Quyền Kinh Doanh đánh ra chó náo tử."

Tô Bắc ngạc nhiên nhìn lấy hắn, "Người ở đâu ra nhiều như vậy tin tức ngầm? Trên núi sư huynh đệ không đều để người Thụy Thần a?"

Cổ Lục Thông nhếch miệng, "Người cho ta ở trong động phủ liền cái gì cũng không biết? Người a, liền nên thêm ra đến đi đi, có câu nói là châu hoa bên trong nuôi không ra che trời tưng, trong đình viện luyện không xuất thiên bên trong ngựa, người thiên tư lại cao hơn, tu hành công pháp lại huyền diệu, lão nghen trong nhà lại có thể tu ra cái gì quái đến?"

Tô Bắc khiêm tốn thụ giáo, "Sư huynh dạy phải, ta về sau sẽ nhớ kỹ thêm ra đến đi vòng một chút."

Cổ Lục Thông hài lòng nhẹ gật đầu, "Trẻ nhỏ dễ dạy, đi thôi, đi trước chúng ta Thiên Hành phái Phân Bộ bên trong báo cái nói, sau đó lại đi Hiệu Buôn bên kia."

Tô Bắc cũng gật đầu, "Toàn nghe sư huynh."

Tại Cổ Lục Thông chỉ huy dưới, hai người một chó tại Phù Hoa Phưởng Thị bên ngoài rơi xuống đất, đi bộ đi vào, tại đưa ra Tái Vật Sơn Đệ Từ lệnh bài miễn rơi vào nhập Phưởng Thị "Vé vào cửa" về sau, bọn hắn đi vào Phù Hoa Phưởng Thị bên trong

"Mới từ Bí Cảnh bên trong móc ra Sơn Hải Trọng Bảo a, cho linh thạch liền bán a, đi qua đi ngang qua đừng bỏ qua a!"

"Từ vụn trên đỉnh tông chảy ra nhất chuyển Bảo Đan một bình chỉ cần bảy trăm linh thạch a, chỉ có bảy bình, bán xong liền đi á."

"Ngân Kiếm Tác Phưởng thổ huyết lớn bán hạ giá a, Hạ Phẩm Pháp Khí cấp võ cụ pháp bảo 50 linh thạch lên, Trung Phẩm Pháp Khí cấp võ cụ pháp bảo hai trăm linh thạch lên, Thượng phẩm Pháp khí cấp võ cụ pháp bảo bảy..."

"Xuân tiêu nhất khắc thiên kim, chúng ta dựa hương lâu cô nương nhưng chỉ có sáu cái còn có rảnh rồi nhàn, có ý tới nay cùng chung Ngọc Môn Quan đại gia thừa dịp sớm dự định!"

Vừa đi vào Phưởng Thị, đập vào mắt náo nhiệt không khí liền hun đến Tô Bắc mừng rỡ, vui vẻ bốn bên dưới dò xét, từ khi rời đi ngỗng sát xem xét, hắn rất lâu chưa thấy qua cảnh tượng náo nhiệt như vậy.

Sạch sẽ rộng rãi đá xanh đường phố nói, hai bên chỉnh chỉnh tề tề sắp hàng hoặc hoa lệ hoặc cổ kính hoặc nặng nề nguy nga cửa hàng, trên đường phố có bày biện hàng vỉa hè mà Cao Thanh rao hàng làm Người bán hàng rong, cũng có ôm cái hộp gỗ nhãn giới rao hàng tu sĩ người bán hàng rong, đứng tại mình Cửa Hàng trước lớn tiếng gào to ôm khách tiểu nhị, ngay cả lộ ra trắng bóng bộ ngực trên đường kiếm khách Thanh Lâu Nữ Tử Từ đều có, nếu không phải biết đạo nơi này là Tu Hành Giới Phưởng Thị, Tô Bắc khẳng định sẽ cho rằng đây là cái nào đó thành trấn đang đuổi tập họp đây.

Hắn đứng tại trước cổng chính chặc chặc sợ hãi thần phục, đi tại phía trước Cổ Lục Thông hướng hắn ngoắc, "Đi thôi, chính sự xong xuôi đợi chút nữa lại dẫn người đi dạo."

"A nha..." Tô Bắc vội vàng dẫn Đại Hoàng đi theo.

"Vị công tử gia này, nhìn xem ta nơi này bảo bối, tuyệt đối là mới từ Bí Cảnh bên trong móc ra Sơn Hải thời đại Trọng Bảo, phải có hàng giả ngài chặt ta."

"Ồi Uy ~, tốt tuần tiểu Tiểu Ca, nhanh đến tỷ tỷ trong lâu đến, tỷ tỷ hôm nay lấy lại thương người."

"Thiếu Niên Lang, xông xáo Bắc lộ cùng chúng ta Ngân Kiếm Tác Phưởng Phi Kiếm cang phổi nha."

...

Đi tại trên đường phố, không ngừng có ôm khách tiểu nhị cùng bày hàng vỉa hè Người bán hàng rong đến kéo Tô Bắc, không có trải qua loại chiến trận này, không biết nên làm sao cự tuyệt Tô Bắc tốt nhiều lần đều kém chút bị người kéo đi.

Đặc biệt cái kia đứng tại đầu đường ôm khách, bộ ngực so Tô Bắc đầu còn lớn hơn Thanh Lâu Nữ Tử, quả thực là không nói lời gì lôi kéo Tô Bắc liền hướng bên cạnh gian kia treo phấn hồng lụa mỏng trong lầu các đi, hết lần này tới lần khác lúc trước một mực giúp hắn giải vây Cổ Lục Thông này lại chẳng những không giúp đỡ, còn một mặt *** nụ cười đều xông Tô Bắc khoát tay, về phần Nhị Hóa Đại Hoàng, nghe thấy trong lầu các rượu thịt mùi vị còn tưởng rằng bên trong là quán rượu đầu, hấp tấp liền theo Tô Bắc đi vào trong.

Cũng may mắt thấy là phải xấu mặt Quan Khẩu, Tô Bắc trong ngực "Bịch" rơi ra một vật tới.

Nửa nửa kéo Thanh Lâu Nữ Tử cúi đầu xem xét, lập tức liền buông tay ra, cười nhẹ hướng Tô Bắc chấp tay nói: "Nguyên lai là Thiên Hành phái Tô sư đệ, thất lễ thất lễ." Đây lại trên mặt năng rụt rè nụ cười cùng vừa rồi mạnh Lạp Tô Bắc lúc Vũ Mị thả, cười phóng đảng cho so sánh đơn giản liền tưởng như hai người,

Tô Bắc ngẩng lên một trưng đỏ thắm mặt, không biết làm sao nhìn lấy hấn.

Cổ Lục Thông đi tới, đồng dạng cười chấp tay nói: "Tô sư đệ lần thứ nhất Nhập Thế, Sư Tỷ chớ trách."

Diễm lệ nữ tử nhẹ gật đầu, hướng về phía Tô Bắc cười nói: "Thì ra là thế... Ai, nhìn một cái Tô sư đệ cái này trưng khuôn mặt nhỏ nhắn, thế nhưng là tuần đến Sư Tỷ lòng ngứa ngáy, chờ ngươi trưởng thành, nhất định nhớ kỹ đi hoan hỉ phải làm khách, đến lúc đó Sư Tỷ giới thiệu cho ngươi mười cái tám cái xinh đẹp sư muội."

Cổ Lục Thông cười càn phát ra Xán Lạn: "Vậy thì tốt, ta còn có thể dính dính Tô sư đệ ánh sáng, cùng đi hoan hỉ phải đi vòng một chút, đến lúc đó cũng làm phiền Sư Tỷ giới thiệu cho ta một cái xinh đẹp sư muội chứ sao."

Diễm lệ nữ tử phìi hấn một chút, "Ngươi coi như xong, quá xấu."

Cổ Lục Thông khoe mắt bỗng nhiên co lại, lần nữa suýt nữa phun ra một thanh lão huyết tới.

Đi qua lần này về sau, Tô Bắc học thông minh, trực tiếp đem mình Thiên Hành Sơn Nội Môn Đệ Tử lệnh bài đeo trên cổ, quả nhiên lại không có người đến mạnh kéo hấn, phản cũng không phải ít người bán hàng rong cùng Người bán hàng rong nhìn thấy hấn Nội Môn Đệ Tử lệnh bài sau cúi đầu khom lưng hướng hấn hành lễ.

Tô Bắc: "Cổ sư huynh, bọn hấn vì sao gặp ta lệnh bài sau muốn đổi ta hành lễ a?"

Cổ Lục Thông nhìn cũng chưa từng nhìn hấn, quặm mặt lại về nói: "Đừng hỏi ta, ta xấu."

Tô Bắc: "..."

...

Một khắc đồng hồ về sau, Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông khắp nơi Thiên Hành phái Phân Bộ bắt chuyện qua về sau, Cổ Lục Thông dẫn Tô Bắc cùng Đại Hoàng đi đến Phưởng Thị phía nam một nhà chường cửa tầng cao cửa hàng trước nhóm.

Cổ Lục Thông giương lên cái cằm, "Đứng vậy nhà này Hiệu Buôn."

Tô Bắc ngẩng đầu, nhìn qua cửa hàng nhóm biển bên trên ba chữ to nhẹ nhàng niệm nói: "Vạn. . . Yêu. . . Lâu".

Cổ Lục Thông một bên lôi kéo hấn đi vào trong, một bên cho hấn truyền âm nói: "Vạn Yêu lâu Hiệu Buôn là Đông Thắng châu Ngự Yêu tông sản nghiệp, giàu đến chảy mỡ, xuất thủ cũng rất là hào phóng, chờ một lúc cùng căn này chi nhánh Đại Chương Quỹ đánh giao đạo lúc ngươi có thể hơi khách khí một chút, về sau có chỗ tốt của ngươi."

"Ngự Yêu tông?" Tô Bắc nghe xong tên này mà tâm lý liền không biết thế nào có chút phản cảm, "Làm gì?"

Cổ Lục Thông nghĩ nghĩ, truyền âm nói: "Ta cũng không phải đặc biệt rõ ràng, nghe nói là một nhà Luyện Yêu thượng tông... Luyện Yêu ngươi biết a? Đứng vậy đem Yêu Thủ Linh Thức xóa đi, đem xem như bình khí cùng pháp bảo như thế luyện chế, nghe nói cường đại Luyện Yêu có thể cùng Tề Thiên Chân Quân sánh ngang đây."

Nghe nói tới đây, Tô Bắc tâm lý càng phát phản cảm, co cẳng liền muốn đi.

Đúng lúc này, một cái Thanh Y Gã sai vật nhiệt tình tiến lên đón, "Cổ cung phụng ngài rốt cuộc đã đến, Đại Chương Quỹ đợi ngài rất lâu."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Nhiệm vụ

"Há, Tiểu Xuân Tử a, ta đây không phải đã đến rồi sao? Dẫn ta đi gặp Hồ chương quỹ a!" Cổ Lục Thông cũng rất quen biết lạc cùng Thanh Y Gã sai vật chào hỏi.

Nghe xong xưng hô này, Thanh Y Gã sai vật mặt lập tức liền sụp đổ xuống dưới, vẻ mặt đau khổ nói: "Cổ Đại Sư, tiểu nhân gọi Trương Tam Xuân."

Cổ Lục Thông chẳng hề để ý khoát khoát tay, "Một dạng, dù sao đều là Xuân nhi đi, Hồ chương quỹ đâu?"

Tương Tam Xuân hít sâu một hơi, một mặt sinh không thể luyến nói ra: "Đại Chương Quỷ đang tiếp đãi một vị khách quý, tiểu nhân trước linh ngài đi lệch sảnh ngồi tạm, Đại Chương Quỷ giúp xong liền đến gặp ngài."

"Thành", Cổ Lục Thông lên tiếng, kéo lên cau mày Tô Bắc liền đi vào trong.

Tô Bắc tâm lý cũng không tiếp tục tình nguyện, cũng cảm thấy hiện tại liền đi thẳng một mạch tựa hồ quá không cho Cổ Lục Thông mặt mũi, chỉ có thể đi theo Cổ Lục Thông đi đến vừa đi.

Thanh Y Gã sai vật đem bọn hắn đưa vào một gian trang trí nhà trí lệch sảnh về sau, liền xin lỗi một tiếng, lui ra, tự có những người ở khác đưa Trái Cây chèn lệch tiến đến.

Hai người đợi ước chừng thời gian một chén trà công phu, lệch nghe bên ngoài liền truyền đến một đạo cười mở miệng cười, "Ha ha ha, Cổ đạo hữu người cuối cùng là tới, nhưng đề lão phu đợi thật lâu a!"

Cổ Lục Thông nghe tiếng đứng lên, chấp tay cười nói: "Trong núi có chuyện gì chậm trễ, Hồ chương quỷ tha thứ cho."

Tô Bắc cũng đứng lên, nhìn về phía lệch bên ngoài phòng, liền gặp một cái trắng trắng mập mập, người mặc tơ lụa thanh ngon nguồn Huyết Văn trường bào phúc hậu lão giả vung lấy tay áo đi vào tiến đến.

Hồ chương quỷ đi vào lệch sảnh, ánh mắt quét qua, liền rơi vào Tô Bắc trên thân, cười ha hả chấp tay nói: "Vị đạo hữu này là?"

Cái này âm thanh "Đạo hữu" rõ ràng cất nhắc Tô Bắc, Cổ Lục Thông làm người dẫn đường tâm lý rất thoải mái, cười giới thiệu nói: "Vị này là ta Tái Vật Sơn Nội Môn sư đệ, họ Tô tên Bắc, người lần trước không phải truyền tin để cho ta thường xuyên mời hai người cao thủ đến a? Hắn chính là ta xin mời đến trợ quyền."

Hồ chương quỷ nghe vậy lông mày nhỏ bé không thể nhận ra nhú một cái, trên mặt theo nhưng bất động thần sắc vuốt vuốt Tam Thốn chòm râu dê, cười híp mắt nói ra: "Như nếu lão phu không có nhìn nhầm, tô đạo hữu vẫn là Tiên Thiên Cảnh a?"

Ý tứ không cần nói cũng biết: Chỉ là một cái Tiên Thiên Cảnh Gà mờ, đến xem nào nhiệt gì.

Tô Bắc nghe ra Hồ chương quỷ trong lời nói ý tứ, tâm lý không cảm thấy biệt khuất ngược lại hơi nói lỏng một thanh lên, tiến lên một bước chấp tay nói: "Lão tiên sinh đừng thấy lạ, ta lần này đi theo Cổ sư huynh đến đây chỉ là mở một chút..."

Không chờ hắn nói xong, Cổ Lục Thông liền đoạt nói nói: "Hồ chương quỷ chó nhìn ta người sư đệ này tuổi trẻ, hắn nhưng là đánh nằm sấp qua Vương Tử Đan mãnh nhân, Vương Tử Đan là cái gì nhận người hắn nghe nói qua a? Lại nói ta cùng chúng ta Vạn Yêu lâu hợp tác lâu như vậy, lúc nào hổ hơn vạn Yêu Lâu?" Hắn vẫn là lưu lại một tay, không có đem Đại Hoàng là bài tẩy này cho bạo lộ ra.

Hồ chương quỷ cũng không biết là nghe nói qua Vương Tử Đan tên tuổi, hay là thật rất tin nhiệm Cổ Lục Thông, lúc này về nói: "Như thế nói đến, là lão phu có mắt không biết thật Hào Hiệp coi thường tô đạo hữu, còn mời tô đạo hữu chó trách móc."

Nói xong, hắn cười ha hả hướng Tô Bắc làm vài chào.

Tô Bắc hoảng vội vрон tay đi đỡ: "Ta không thấy lạ, Đại Chương Quỷ không cần đa lễ." Nói xong hắn lại có chút hối hận, tâm đạo cái này bên dưới chỉ sợ là không tốt lại từ chối.

Ba người phân chủ thứ sau khi ngồi xuống, Hồ chương quỷ nói: "Cổ đạo hữu lại nhưng đã đến, cái kia thương đội ngày mai liền lên đường, ân, tô đạo hữu là lần đầu tiên cùng chúng ta Vạn Yêu lâu hợp tác, Cổ đạo hữu chỉ sợ còn chưa nói qua với người chúng ta Vạn Yêu lâu cung phụng chế độ a?"

Tô Bắc nhẹ gật đầu, làm một cái mời nói thủ thế.

Hồ chương quỷ lại theo thói quen vuốt vuốt chòm râu dê, chậm rãi mà nói: "Chúng ta Vạn Yêu lâu cung phụng chia làm vàng bạc Đồng Thiết Tứ Cấp chế, kim cấp cung phụng hàng năm có một trăm vạn linh thạch cung phụng, làm nhiệm vụ thấp nhất năm mười vạn linh thạch tiền đi lại; bạc cấp cung phụng hàng năm có hai mươi vạn linh thạch cung phụng, làm nhiệm vụ thấp nhất năm vạn tiền đi lại; đồng cấp cung phụng hàng năm có ba vạn linh thạch cung phụng, làm nhiệm vụ thấp nhất bảy ngàn linh thạch tiền đi lại; sắt cấp cung phụng hàng năm có năm ngàn linh thạch cung phụng, làm nhiệm vụ thấp nhất một ngàn linh thạch tiền đi lại... Cổ đạo hữu lần trước nhiệm vụ sau khi kết thúc, đã tấn cấp đồng cấp cung phụng a?"

Cổ Lục Thông nhẹ gật đầu.

Hồ chương quỷ lại nói: "Chúng ta Vạn Yêu lâu cung phụng ngoại trừ hàng năm có bố lớn linh thạch cầm, còn có rất nhiều phúc lợi chỗ tốt, tô đạo hữu quay đầu có thể hỏi một chút Cổ đạo hữu, lần này người một lần cùng chúng ta Vạn Yêu lâu hợp tác, ấn quy cũ, nguyên vốn phải là nhiệm vụ lần này về sau mới có thể chính thức trở thành sắt cấp cung phụng, nhưng có Cổ đạo hữu dẫn tiến, lão phu liền trực tiếp miễn đi quá trình này, để người trực tiếp trở thành chúng ta Vạn Yêu lâu sắt cấp cung phụng, lần này nhiệm vụ tiền đi lại cũng dựa theo sắt cấp cung phụng tiêu chuẩn cấp cho."

Quả nhiên là giàu đến chảy mỡ, xuất thủ liền cho Tô Bắc đưa một ngàn linh thạch.

Tô Bắc không yên lòng nhẹ gật đầu... Hắn sơ Văn tu hành đứng vậy tại Cửu Vĩ phủ, không có trải qua Tu Hành Giới Hạ Tầng cái kia vì mấy khối linh thạch liền có thể trở mặt, vì mười mấy khối linh thạch liền có thể rút đao khiêu chiến, vì mấy trăm khối linh thạch liền có thể giết người cả nhà hoàn cảnh

tàn khốc, bởi vậy căn bản liền không biết đạo Hồ chương quỹ một câu nói kia liền đưa ra một ngàn linh thạch tiền đi lại là bao lớn một bút sổ tự, lại thêm hần bây giờ căn bản liền không thiếu linh thạch, cũng liền không có đem Hồ chương quỹ tặng này một ngàn linh thạch để ở trong lòng.

Một ngàn linh thạch, đây chính là Cổ Lục Thông loại này như Long Cảnh thật ta cường giả đều sẽ cảm giác đối phương "Người gốc nhiều tiền" đại thù bút!

Hồ chương quỹ chú ý tới Tô Bắc thái độ, không khỏi đối với hần coi trọng một điểm.

Cổ Lục Thông nói xen vào nói: "Hồ chương quỹ, trước kia ngươi cũng không có để cho ta mời qua cao thủ, chẳng lẽ lại lần này thương đội vận tựa như cái gì quý giá bảo bối a?"

Hồ chương quỹ nghĩ nghĩ, nói, "Thôi được, việc quan hệ các ngươi nhiệm vụ lần này, lão phu liền nói thật với ngươi, trong khoảng thời gian này, chuẩn xác mà nói ngay tại cái này trong vòng một tháng, trong phường thị mấy nhà Hiệu Buôn xuất hàng thương đội đều bị thế lực không rõ cướp giết, vận chuyển hàng hóa bị cướp, vận hàng nhân thủ thân tử, ngay cả thi thể cũng không tìm tới, hạ thủ thế lực tay chân rất sạch sẽ, trong khoảng thời gian này mấy nhà Hiệu Buôn liên thủ truy tra đều không tra ra cái như thế về sau... Nói đến, việc này vẫn phải làm phiền Cổ đạo hữu cho các ngươi Thiên Hành phái cao tăng truyền một lời, đốc thúc bọn hần nhanh chóng ra mặt giải quyết việc này, không phải vậy sớm muộn muốn xuất nhiều loạn lớn."

"Hiện tại Phù Hoa Phường Thị Quy Quân Tử Sơn kinh doanh, ta cũng không có cách nào truyền lời", Cổ Lục Thông trước ứng phó một câu, tiếp lấy truy hỏi: "Chúng ta Vạn Yêu lâu thương đội cũng bị cướp giết qua?"

Nghe hần hỏi cái này, Hồ chương quỹ sắc mặt cũng không dễ nhìn lắm, miễn cưỡng nhẹ gật đầu, hàm hàm hồ hồ về nói: "Là bị cướp giết qua."

Cổ Lục Thông mày nhíu lại đến càng phát gấp, "Mấy lần "

Gập mặt mờ bắt quá đi, Hồ chương quỹ vuốt vuốt sợi râu sau khế thở dài một hơi nói: "Hai lần."

Cổ Lục Thông không cau mày, cái thành dùng sức bắt hần cái kia một đầu ổ gà giống như loạn phát, "Vậy coi như có chút khó giải quyết, nhiệm vụ lần này ngoại trừ ta cùng ta Tô sư đệ bên ngoài, còn có mấy vị cung phụng tham gia?"

"Ba vị sát cấp cung phụng", Hồ chương quỹ nghĩ nghĩ, bổ sung nói: "Tất cả đều là như Long Cảnh cao thủ."

Cổ Lục Thông đầu bào da đào đến càng dùng sức, "Biết rõ có kẻ xấu ngấp nghé, vì sao không trực tiếp phái ra một vị Thông Huyền Chân Nhân lĩnh đội? Nhiều như vậy thương đội đều gặp nạn, ngươi liền xem như phái mười cái như Long Cảnh cũng không thể cam đoan tuyệt đối an toàn a!"

Hần không ngốc, lừa linh thạch cũng sẽ không cảm tính mạng của mình đi mạo hiểm.

Hồ chương quỹ cười khổ, "Ngươi cho ta không muốn a? Ngươi cũng biết đạo ta Phù Hoa Phường Thị Vạn Yêu lâu chỉ là một cái nhỏ nhỏ chi nhánh, căn bản cũng không có Thông Huyền Chân Nhân tọa trấn, liền xem như từ còn lại Phường Thị chi nhánh bên trong điều tạm, cái kia đến tốn hao một đoạn thời gian rất dài, nhưng nhóm này hàng lại gấp đưa tiền, chờ không được a!"

Cổ Lục Thông lần này không tiếp tục vội vã nói chuyện, hần cau mày, đào lấy da đầu, ngẫm nghĩ hồi lâu mới hỏi: "Vẫn là đưa đến Liệt Sơn Phường Thị a?"

Hồ chương quỹ mặt mang vui mừng nhẹ gật đầu.

Cổ Lục Thông cũng không nói nhảm nữa, "Tốt, nhiệm vụ này ta tiếp, nhưng ta có một điều kiện, chắc chắn đem ta Tô sư đệ tiền đi lại gia tăng đến cùng ta một cái cấp bậc... Đây không phải ta rao giá trên trời, muốn nhiệm vụ lần này thật gây ra rủi ro, ngươi liền sẽ biết Đạo Ngã Tô sư đệ tuyệt đối đáng đồng tiền!"

Hần là đồng cấp cung phụng, ra một lần nhiệm vụ thấp nhất đều có bảy ngàn linh thạch tiền đi lại, cái này giá tiền coi như cao đi.

Hồ chương quỹ trầm ngâm mấy hơi, đánh nhịp nói: "Có thể!"

Đã định về sau, Hồ chương quỹ liền ra ngoài thu xếp bên ngoài mua bán đi, lúc trước nghênh đón hai người bọn hần Trương Tam Xuân lần nữa tiến đến, đem bọn hần mời đến phía sau Sương Phòng nghỉ ngơi.

Thẳng đến chung quanh lại không có người ngoài, Cổ Lục Thông mới đối Tô Bắc trầm thấp thở dài một hơi, "Xin lỗi Tô sư đệ, vốn là muốn mang ngươi đi qua loa, dễ dàng chính là kiếm một món tiền, thật không nghĩ tới lần này sự tình phiền toái như vậy".

Nhìn hần cau mày bộ dáng, Tô Bắc hiếu kỳ mà hỏi: "Có bao nhiêu phiền phức?"

Cổ Lục Thông chần chờ mở miệng nói: "Rất phiền phức chính là, ần lão hồ ly kia thuyết pháp, ta hoài nghi hạ thủ là phụ cận nào đó một đám nghèo đến điên rồi địa đầu xà, không phải vậy bọn hần mấy nhà Hiệu Buôn liên thủ, không có khả năng cái gì đều tra không được."

Tô Bắc nghe vậy nhếch miệng nói: "Vậy ngươi vừa rồi còn đáp ứng như vậy sáng khoái?"

Cổ Lục Thông cười khổ, "Không đáp ứng không được a, ăn người miệng ngắn, cầm tay của người ngắn, ta mấy năm nay tại Vạn Yêu lâu cũng vót không ít linh thạch, lúc này co lại trống, ta tại Phù Hoa Phường Thị bằng hiệu coi như đập, về sau nhà ai Hiệu Buôn còn dám mời ta?"

Tô Bắc ở trong lòng lầm bầm một câu "Người sợ nện bằng hiệu đem ta kéo lên làm gì", "Vậy làm sao bây giờ?"

Cổ Lục Thông đưa cho hắn một cái "Người hỏi ta, ta mẹ nó đi hỏi ai đây" ánh mắt.

Hai người bọn hắn cùng chỗ này sút đầu mẻ trán, Đại Hoàng đột nhiên không tìm không phôi trách móc la một câu: "Cầu Oa, lúc nào ăn cơm a, bản lão gia đói thật lâu rồi."

"A", con hàng này hôm nay một mực thành thật như vậy, Tô Bắc đều kém chút đem nó cho không để ý đến, "Người hôm nay lời nói làm sao ít như vậy?"

Đại Hoàng rấm thối, "Bản lão gia cùng nơi này người lại không quen, có cái gì tốt nói?"

Tô Bắc ngược lại là cảm thấy con hàng này càng ngày càng thông minh, hiểu được phân trường hợp, liền khiến cho kinh vuốt vuốt đầu của nó nói: "Nhịn thêm, ta cùng Cổ sư huynh nói xong chính sự chúng ta liền đi tìm ăn."

Đại Hoàng "A" một tiếng, lại nằm sấp chân hắn bên cạnh không lên tiếng.

Cổ Lục Thông nhìn một chút Tô Bắc, lại nhìn một chút Đại Hoàng, lắc đầu nói: "Được rồi, ta vẫn là ra ngoài nhiều hỏi thăm một chút, lão hồ ly kia lời mới vừa nói che che lấp lấp, ta chớ bị hắn cho hổ, người cùng Đại Hoàng trước nghỉ ngơi một chút, muốn ăn cái gì trực tiếp phân phó Tiểu Xuân Từ."

Tô Bắc gật gật đầu, Cổ Lục Thông xoay người liền hấp tấp đẩy nhóm đi ra.

Cổ Lục Thông rời đi về sau, Đại Hoàng mới ngẩng đầu lên đối Tô Bắc nói: "Cầu Oa người không cần sợ, có bản lão gia tại, người gì đều không gây thương tổn người!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nặng nề

Trời sắp tối thời điểm, Cổ Lục Thông mới trở lại được.

Hắn đẩy nhóm âm thanh đánh thức xếp bằng ở trên giường hành công Tô Bắc, hắn chậm chậm thu công, mở mắt ra liền thấy Cổ Lục Thông khoanh tay đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua ngoài cửa sổ đèn đuốc sáng trưng Phù Hoa Phường Thị xuất thần, Đại Hoàng ngồi xổm ở trước người mình, dựng thẳng hai lỗ tai mắt không chớp theo dõi hắn, nhìn chỉ cần Cổ Lục Thông khẽ dựa gần, nó liền sẽ không chút do dự nhào tới cắn chết hắn.

"Cổ sư huynh người trở về, dò thăm cái gì?"

Cổ Lục Thông quay đầu lại nhìn hắn một cái, thần sắc phá lệ ngưng trọng, "Dù sao không phải tin tức tốt gì."

Tô Bắc đứng dậy vuốt vuốt Đại Hoàng đầu, đi đến trước khay trà nhắc lên ấm trà ngược lại hai chén trà, thuận tay đưa cho Cổ Lục Thông một chén, "Xấu đến mức nào?"

Cổ Lục Thông tiếp nhận chén trà, không uống, từ từ đựng đưa chén trà nói: "Trong phường thị Đại Thương hào đều bị cướp giết qua."

"A", Tô Bắc không cần lên tiếng, trên mặt không có gì vẻ mặt kinh ngạc... Hắn căn bản liền không biết đạo những cái kia Hiệu Buồn thế lực lớn bao nhiêu, làm sao kinh ngạc.

Cổ Lục Thông đoán được Tô Bắc ý nghĩ, nhưng hắn cũng không có lại nói tí mĩ ý tứ, chỉ là đề một câu, "Cũng không biết có phải hay không là ta suy nghĩ nhiều, ta luôn cảm thấy chuyện này có chút kỳ quái?"

"Cái gì kỳ quái?"

Cổ Lục Thông lúc nói chuyện cau mày, trong ánh mắt cũng mang theo nghi vấn, hiển nhiên chính hắn cũng không có niềm tin chắc chắn gì, "Những cái kia bị cướp giết Hiệu Buồn, toàn cùng ta đánh qua giao nói."

Tô Bắc gãi gãi cái ót: "Ý gì?"

Cổ Lục Thông trầm ngâm một lát, lắc đầu có chút ít tự giễu nhẹ giọng: "Hắn là ta nghĩ nhiều rồi, có lẽ thật chỉ là cái trùng hợp, thủ bút lớn như vậy, làm sao

có thể là hướng về phía ta tới, ta cái kia có lớn như vậy mặt mũi."

Tô Bắc vẫn là không biết rõ, nhưng Cổ Lục Thông chính mình cũng nói là hấn suy nghĩ nhiều, hấn cũng liền lười đi động lên cái đầu óc, "Cổ sư huynh, sáng nay bên trên người không phải nói yếu lĩnh ta ra đi vòng vòng a?"

Cổ Lục Thông vỗ trán một cái, "Nhìn ta trí nhớ này, một bận rộn liền cho bận bịu quên, đi thôi đi thôi, Phù Hoa Phường Thị chợ đêm so ban ngày còn náo nhiệt."

...

Sáng sớm hôm sau, Tô Bắc, Đại Hoàng, Cổ Lục Thông tại Tương Tam Xuân chỉ huy bên dưới nhìn thấy tham dự lần này hộ tống nhiệm vụ mặt khác ba vị sát cấp cung phụng: Một vị thân phụ trưởng kiếm, người khoác xanh thăm đạo bào tuần lã Nam Tử cùng một vị đồng dạng vác lấy trưởng kiếm, người khoác xanh thăm đạo bào thanh lệ nữ tử, một vị thân hình cao lớn, cầm trong tay một thanh to cỡ miệng chén Bàn Long Hắc Trượng Ma Y lão giả, .

"Cổ cung phụng, ba vị này cung phụng ngài đều biết a?" Tương Tam Xuân vẻ mặt tươi cười cho Cổ Lục Thông dùng tay làm dấu mời.

Cổ Lục Thông nhìn thấy ba người này, trong mắt cũng có kinh hi chi ý, "Nguyên lai là Vân Phong Sơn Hiền Khang Lệ cùng Chu lão gia tử, sớm biết nhiệm vụ lần này là các người tham gia, ta liền không cần lo lắng suốt cả đêm."

Xem ra là người quen.

Ba người gặp Cổ Lục Thông cũng đều cười chấp tay hàn huyên.

"Cổ huynh, hồi lâu không thấy, gần đây được chứ?"

"Người cái tiểu oa oa không địa đạo, nhiệm vụ lần trước đã nói xong xong việc mà đi ta Chu gia làm khách, lão già ta về nhà mỗi mắt chờ mong cũng không có đem người cho trông lại."

Cổ Lục Thông cười chấp tay hoàn lễ nói: "Gần đây rất tốt... Đây không phải gần nhất quá bận bịu không có thời gian đi quấy rầy lão nhân gia người a? Làm sao, các ngài liệ hỏa rượu nhiều đến không có chỗ ngồi thả, không phải ta đến cửa cho ngài lão tiêu diệt một chút?"

Bị Cổ Lục Thông gọi Chu lão gia tử Ma Y lão giả nhất thời xử lấy Bàn Long Hắc Trượng mắng nói: "Đi đi đi, đã sớm biết đạo người Oa Oa tâm nhãn so tổ ong vò vẽ còn nhiều, suốt ngày nhớ nhà ta cái kia hai vạc liệ hỏa rượu!"

Tương Tam Xuân thấy thế cười thờ dài cáo lui, "Mấy vị đều tức là người quen, tiểu nhân liền không nhiều quấy rầy, giờ Thìn hai khắc đúng giờ xuất phát."

Mấy người gật đầu, "Tự đi bận bịu, tự đi bận bịu."

Tương Tam Xuân sau khi đi, Chu lão gia tử ánh mắt của bọn hấn liền rơi vào Tô Bắc trên thân, "Vị này là?"

Cổ Lục Thông vội vàng giới thiệu nói: "Hãy cho ta giới thiệu, vị này là sư đệ ta Tô Bắc, Tô sư đệ, cái này hai vị là Vân Phong Sơn khúc cao, Vân Dao Hiền Khang Lệ, vợ chồng bọn họ hai đều là Kiếm Tu, luyện có một bộ tinh diệu tuyệt luân hợp Kích Kiếm Thuật, lấy hai địch một, Thông Huyền chỉ bên dưới hiếm có địch thủ; vị này là Đông Hồ Chu gia Đại Trưởng Lão, Chu Thái Chu lão gia tử, hấn lão nhân là chúng ta Linh Bắc ít có Thế Tu, một đầu Cầu Long trường bình thường Thông Huyền Chân Nhân cũng không dám đón đỡ, bọn hấn ba vị, đều là chúng ta Linh Bắc Chân Ngã tu sĩ trong vòng nhân vật đại danh đỉnh đỉnh, về sau người nhiều cùng bọn hấn thân cận một chút, có chỗ tốt của người... Ba vị, ta Tô sư đệ mới ra đời, không hiểu nhân tình thế sự, ngày sau còn làm phiền phiền các người nhiều hơn Phật chiếu!"

Tô Bắc tiến lên chào: "Ca Ca Tỷ Tỷ tốt, Chu gia gia tốt, ta gọi Tô Bắc."

"Phốc..." Vân Dao tại chỗ cười ra tiếng, cảm thấy có chút thất lễ sau lại vội vàng che miệng, nhưng nhỏ nhắn xinh xắn thân thể y nguyên không được run run, bên cạnh khúc cao cùng Chu Thái cũng có chút buồn cười.

Chu Thái thông suốt lấy một thanh hồ răng cười nói: "Cổ Oa Oa, tiểu gia hỏa này mà nhà ai? Nhà hấn đại nhân không có dạy hấn tu sĩ ở giữa như thế nào chào a?"

Cổ Lục Thông là tức xạm mặt lại, "Vân Dao, đừng cười... Ta Tô sư đệ còn nhỏ, không hiểu những này có cái gì kỳ quái đâu? Người cho rằng ai cũng cùng các người giống như, sinh ra liền có nhóm lớn tu sĩ hầu hạ học Tu Hành Giới quy củ?"

"Tốt a tốt a, ta không cười." Vân Dao mím môi, cố nín cười ý, "Bất quá ta nói Cổ đạo hữu, nếu là thường ngày, người lĩnh Tô tiểu đệ đến đi qua loa, vớt điểm linh thạch thì cũng thôi đi, nhiệm vụ lần này có bao nhiêu hung hiểm không cần chúng ta nói cho người a? Người xác nhận mang theo hấn sẽ không xảy ra vấn đề a?"

Lời nói đúng đúng Vân Dao đang hỏi, nhưng khúc cao cùng Chu Thái lại đều truyền đạt hỏi thăm ánh mắt, hiển nhiên cái này cũng là bọn hấn muốn hỏi.

Cổ Lục Thông ánh mắt tại Tô Bắc cùng Đại Hoàng chỉ quanh quẩn ở giữa một vòng, tâm đạo Tô sư đệ còn không có Tấn Giai Chân Ngã, xông xáo Tu Hành Giới hoàn toàn chính xác còn sớm lắm, "Các người liền khỏi phải thao lòng này rồi? Ta Cổ Lục Thông chẳng lẽ lại sẽ còn hại nhà mình sư đệ a? Có mấy lời ta không tiện nói, nhưng ta đem lời đặt xuống chỗ này, nhiệm vụ lần này muốn thật gây ra rủi ro, chúng ta mấy cái cũng có thể gặp được nguy hiểm, liền ta Tô sư đệ sẽ không!"

Lời này, có cất nhắc Tô Bắc thành phần, cũng có mấy phần lời thật lòng ở bên trong... Hắn là tận mắt đến cùng mình đấu mấy chục năm Vương Tử Đan, bị Đại Hoàng Tam Trảo tử đập phải trọng thương thổ huyết một màn kia!

Khúc cao, Vân Dao cùng Chu Thái hiển nhiên không tin, ba người bọn họ tất cả đều là như Long Cảnh cao thủ, tự nhiên một chút liền có thể nhìn ra, Tô Bắc vẫn chỉ là Tiên Thiên Cảnh, một cái ngay cả tu sĩ đều tính không thành võ giả liền xem như có lợi hại gì bí pháp hoặc pháp bảo, lại có thể phát huy ra nhiều Đại Uy Lực đến?

Nhưng đã Cổ Lục Thông đều đã nói như vậy, bọn hắn cũng sẽ không hỏi nhiều nữa... Tôn trọng người khác tư tưởng là tu sĩ ở giữa ở chung lớn nhất nguyên tắc, ba người bọn hắn trả trộn Tu Hành Giới nhiều năm đương nhiên sẽ không ngay cả cái này đều không biết, dù sao Tô Bắc như nếu không thể xuất ra để bọn hắn tán đồng cùng tôn trọng thực lực đến, bọn hắn là sẽ không đem Tô Bắc xem như đồng bạn.

Từ đầu đến cuối, ba người ánh mắt cũng không có ở ngồi xổm ở Tô Bắc bên chân Đại Hoàng trên thân dừng lại qua, tuy nhiên bọn hắn cũng tò mò Cổ Lục Thông mang một đầu Đại Lang Cầu làm gì, nhưng bọn hắn đều mười phần tin tưởng ánh mắt của mình, cái kia chính là một đầu khắp nơi có thể thấy được Cửu Châu Đại Lang Cầu... Bọn hắn muốn thật có thể nhìn ra chút gì đến mới là quái sự, nhớ ngày đó Tô Thanh Huyền một bên Uy Đại Hoàng ăn đan dược, một bên dùng chân nguyên tử quan sát kỹ Đại Hoàng thể nội, đều không tại Đại Hoàng thể nội tìm ra nửa điểm đặc dị đến!

Mặc kệ như thế nào, đây cũng là quen biết.

Cổ Lục Thông cùng bọn hắn là quen biết cũ, hẳn huyền sau đó ngồi cùng một chỗ thân thiện giao chảy riêng phần mình tu hành tâm đắc, Tô Bắc ôm Đại Hoàng ngồi ở bên cạnh nghe trong chốc lát, cảm thấy rơi vào trong sương mù nghe không hiểu, chỉ có thể nhàm chán tả hữu quan vọng, "Cổ sư huynh, bọn hắn Vạn Yêu lâu thương đội lần này đến cùng áp giải thứ gì a?"

Cổ Lục Thông trở về một tiếng: "Ta cũng không biết nói."

Dừng một chút, hắn lại bổ sung nói: "Sự đệ a, chúng ta những này làm cung phụng, là không thể tìm kiếm chủ gia vận chuyển hàng hóa là cái gì, phạm vào kỵ húy."

Tô Bắc cái hiểu cái không nhẹ gật đầu.

Thẳng đến giờ Thìn hai khắc, Tô Bắc rút cục tại Vạn Yêu lâu Cửa sau gặp được bọn hắn chuyến này muốn hộ tống thương đội: Một loạt bảo bọc miếng vải đen xe ngựa, khoảng chừng mấy chục lượng, đề trần dẫn ngựa đuổi ngựa Tiên Thiên Vũ Giả đều có gần hơn trăm người.

Ngoại trừ dẫn ngựa đuổi ngựa Tiên Thiên Vũ Giả, còn có hơn mười cái Tô Bắc nhìn không thấu, từng cái người khoác màu đen Thú Văn Trọng Giáp, cầm đao đồ cung buru Hấn đứng hầu tại thương đội các cái phương vị, nhất là làm người khác chú ý chính là đứng tại thương đội phía trước nhất cái kia thân cao gần trượng, vòng eo vài thước, trên mặt mọc đầy quỷ dị màu đen đường vân, hai tròng mắt còn mơ hồ lóe ra huyết quang hung ác Cự Hấn, đơn giản đứng vậy một đầu hình người hung thú!

Hồ chương quý tử mình đem Tô Bắc bọn hắn đưa đến Phưởng Thị trước cổng chính, trước khi đi hẳn hướng Tô Bắc bọn hắn vái chào đến cùng, "Chư vị nhóm này hàng nhưng tuyệt không thể xảy ra sự cố... Hết thầy xin nhờ!"

Lần này bọn hắn nắm vị cung phụng lĩnh đội đứng vậy Cổ Lục Thông, hắn đáp lễ lại nói: "Hồ chương quý xin yên tâm, chúng ta chắc chắn sẽ đem thương đội an toàn hộ tống đến Liệt Sơn Phưởng Thị."

Hồ chương quý nhẹ gật đầu, lần nữa nói ra: "Xin nhờ!"

Cổ Lục Thông nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về thương đội phía trước cái kia Cự Hấn hô nói: "Hướng thống lĩnh, lên đường đi!"

Cự Hấn hướng Cổ Lục Thông nhẹ gật đầu, quay người vung tay lên, Bàn Đại thương đội lập tức liền chậm rãi bắt đầu chuyển động, xe ngựa tinh cương bánh xe đặt ở Thanh Thạch Bản trên đường phố, phát ra "Kẹt kẹt kẹt kẹt" chói tai tạp âm.

Cổ Lục Thông dẫn Tô Bắc cùng Đại Hoàng tùy ý ngồi xuống trong thương đội ở giữa một lượng trên xe ngựa, mà Chu Thái thì là một cái phi thân, rơi vào thương đội phía trước nhất một lượng trên xe ngựa, khúc cao, Vân Dao vợ chồng thì là rơi xuống thương đội tới hậu phương trên xe ngựa.

Một đoàn người trước đó không có đi qua bất luận cái gì thương lượng, tự hành phản công, nhìn ra được đều là tay già đời.

Ra Phù Hoa Phưởng Thị, thương đội quay đầu Hướng Nam, tăng nhanh tốc độ chạy chạy, cũng không lâu lắm đã đến Phù Hoa đảo lớn biên giới, Tô Bắc đang suy nghĩ thương đội nên như thế nào độ hồ lúc, liền thấy phía trước dẫn đường cái kia Cự Hấn lôi kéo dẫn đầu móng ngựa liền hướng trên mặt hồ đi, sau đó Tô Bắc lại đột nhiên mờ to hai mắt: Trong thương đội kéo xe những này ngựa, vậy mà có thể đạp nước mà đi!

"Đừng xem xét, đây đều là Dị Chủng Long Mã, trời sinh liền có thể đạp nước mà đi." Cổ Lục Thông thoáng nhìn Tô Bắc nhìn chăm chăm ngựa lộ ra tròn mắt hốc mồm biểu lộ, cười giải thích cho hắn nói.

"A?" Tô Bắc không phải lúc trước cái kia ngay cả cảnh giới tu hành đều không nhớ được Gà mờ, nghe vậy ngạc nhiên mà hỏi: "Trên sách không phải nói Dị Chủng Yêu Thú rất thưa thớt a? Vạn Yêu lâu đều có tiền đến có thể sử dụng Dị Chủng Yêu Thú kéo xe rồi?" Hắn nói sách, tự nhiên là từ Thanh Khẩu bên trong mang ra Cửu Vĩ phù điển tịch.

Cổ Lục Thông bẹp một hạ miệng, "Người nói là Dị Chủng Yêu Thú, những này Long Mã, không phải Dị Chủng Yêu Thú?"

Một hồi là một hồi không phải, Tô Bắc đều có chút hồ đồ rồi, "Ngươi vừa rồi không còn nói những này đây là Dị Chủng Long Mã a? Chúng nó làm sao lại không phải Dị Chủng yêu thú?"

Cổ Lục Thông cũng không biết nên làm sao cùng hắn giải thích, suy nghĩ hồi lâu mới nói: "Nói như vậy, Dị Chủng Yêu Thú là hoang đại, là Thiên Sinh Địa Dưỡng tự hành giác tính Tổ Tiên huyết mạch dã thú, là yêu; mà những này Long Mã là đại tông môn, Đại Thế Gia nuôi nhốt bồi dưỡng ra tới, trong cơ thể của bọn họ tuy nhiên có Long Mã huyết mạch, nhưng bọn hắn không phải yêu, nhiều nhất chỉ coi là Gia súc, gia súc... Nói như vậy ngươi rõ chưa?"

Tô Bắc rõ là minh bạch, nhưng không biết tại sao, tâm tình của hắn bỗng nhiên cũng có chút nặng nề.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Thiếu Nữ

Tô Bắc coi là, lần này hộ tống nhiệm vụ chính là một lần rất nghiêm túc, rất khẩn trương, rất ngọt ngào Lữ Trình.

Đặc biệt là Cổ Lục Thông tên này lúc trước còn muốn lần này hộ tống nhiệm vụ nói như vậy hung hiểm, thật giống như dọc theo con đường này đều là Thương Lâm Kiếm Vũ, núi đao biển lửa!

Khiến cho Tô Bắc tại thương đội ra Phù Hoa Phưởng Thị về sau, vẫn căng thẳng thần kinh, vừa có điểm gió thổi cỏ lay liền muốn chui gầm xe phóng đại vàng. Nào biết đạo Cổ Lục Thông con hàng này, ra Phưởng Thị đi không bao xa, liền vậy mà, liền vậy mà... Ngủ thiếp đi!

Ngủ là ngủ thôi, trả, đánh, hô, VỪ...!

Tô Bắc nội tâm cũng là sụp đổ.

Hắn đứng lên, điểm lấy mũi chân nhìn một chút phía trước Chu Thái Chu lão gia tử, phát hiện hắn cũng đang nằm tại thứ một chiếc xe ngựa được miếng vải đen thùng xe gỗ chân bắt chéo bên trên phơi nắng, hắn lại leo đến thùng xe bên trên, nhìn về phía sau cùng một chiếc xe ngựa bên trên khúc cao, Vân Dao vợ chồng, liếc thấy gấp cặp vợ chồng đều xếp bằng ở thùng xe ngược lên công Tọa Thiên đầu!

Nguyên lai còn không chỉ Cổ Lục Thông một người đang ngủ a, hợp lấy cung phụng Ngũ Nhân Tổ liền hắn tự mình một người đang làm chính sự a!

Hắn co lại trở về xe ngựa trước, ôm Đại Hoàng cổ vui vẻ nói ra: "Buông lỏng một chút, tạm thời hắn là không có việc gì."

Đại Hoàng mở to mắt khinh bỉ phỉu hắn một chút, ý là "Rõ ràng đúng vậy ngươi khẩn trương được chứ?"

"A?" Tô Bắc kỳ quái nhẹ nhàng vuốt vuốt Đại Hoàng Đỉnh Đầu, "Ngươi gần nhất lời nói làm sao ít như vậy? Còn cả ngày hữu khí vô lực, có phải hay không ăn hồng bọng rồi?"

Đại Hoàng phỉu Tô Bắc, bày thủ lĩnh tránh thoát hắn ma chưởng, "Đừng làm rộn, bản lão gia chính đang áp chế thể nội Đại Hoàng chi lực đâu!"

Tô Bắc lại càng kỳ quái, "Cái gì Đại Hoàng chi lực?"

Đại Hoàng quay đầu hướng bên người Cổ Lục Thông giương lên cái cằm, ra hiệu có hắn tại, không dễ nói chuyện.

Tô Bắc ngẩng đầu, đưa tay nhẹ nhàng đẩy Cổ Lục Thông, không có phản ứng, lại nhẹ giọng hô nói: "Cổ sư huynh, ăn cơm đi."

"Giữ cho ta, chờ ta tỉnh ngủ, tỉnh ngủ lại ăn," nghe được "Ăn cơm" hai chữ Cổ Lục Thông tròn mắt giật giật, nhưng không có mở ra, chỉ là bẹp lấy miệng lăm bằm một câu, xoay người ngủ tiếp.

Tô Bắc Địa Hạ thủ lĩnh nhìn lấy Đại Hoàng, xụ mặt, "Nói đi, ngươi có phải hay không lại muốn lên cấp?"

Đại Hoàng rất ngượng ngùng nghiêng mặt qua, ánh mắt lóe ra khẽ gật đầu một cái.

"Ngươi người xấu!" Đàm nhiệm Bắc một thanh bóp lấy cổ của hắn dùng sức lay động, "Nói, ngươi đoạn này là thời gian đến cùng tại bên ngoài làm gì?"

Đại Hoàng trợn trắng mắt, rũ cụp lấy phần hồng lưỡi dài thủ lĩnh, "Phải chết, phải chết..."

Tuy nhiên biết rõ con hàng này là cái này giả bộ, nhưng Tô Bắc đến cùng vẫn là đau lòng nó, buông tay cái thành vận lấy nó hai cái Đại Nhĩ Đóa, nhấn mạnh nói ra: "Nói, không nói người hôm nay mơ tưởng lừa dối quá quan."

Đại Hoàng nhìn thấy Tô Bắc cái này nghiêm hình bức cung tư thế, trong lòng biết giả ngu giả ngây thơ là lẫn lộn không quá khứ, chỉ có thể đứng lên đến đem đầu to tiến đến Tô Bắc bên tai rì rì rầm rầm nói một trận.

Tô Bắc hai mắt chậm rãi trợn to, một bàn tay che miệng của mình mới không có lên tiếng kinh hô.

Trái lại lớn Hoàng lão gia trên mặt lại là tràn đầy tốt sắc, cao cao nghênh đầu, một bộ "Thế nào? Bản lão gia lợi hại a?" bộ dáng.

Tốt nửa ngày, Tô Bắc mới biệt xuất một câu, "Người cũng ăn nhiều như vậy Linh Dược, vì sao còn không tiến giai?"

Đại Hoàng cũng nghi hoặc, "Bản lão gia cái kia biết đạo a, hơn một cái trước liền có sắp có lên cấp cảm giác, nhưng vô luận bản lão gia làm sao ăn, đều luôn cảm thấy còn kém một thanh, những ngày này đem bản lão gia ăn đến đều xuyên hiểm, vẫn là không bước qua được đạo khảm này, không trên không dưới quá khó chịu."

Tô Bắc sắc mặt càng phát ra "Dữ tợn", mới mở miệng ngữ khí lại ôn nhu giống thanh như gió, "Những linh dược kia, ăn ngon a?"

"Ừm?" Đại Hoàng Đại lão gia cũng còn chú ý tới Tô Bắc sắc mặt biến hóa, vừa muốn bên cạnh thêm bờ môi nói ". Một số nhỏ không thể ăn, so Hoàng Liên còn khổ; đại bộ phận đều ăn thật ngon, giòn, mùi thịt gà..."

Tô Bắc trong nháy mắt lén người mà lên, ôm lấy nó đầu chó đứng vậy dừng lại cuồng xoa, "Người Phôi Gia Hòa, vậy mà ăn một mình! ! !"

Đại Hoàng dùng sức giãy dụa, "Người không phải không chuẩn bản lão gia đi nhà khác trong đất kiếm ăn gì không?"

Tô Bắc ngăn người, lập tức lại tiếp lấy cuồng xoa, "Ta là không cho phép người đào, nhưng người đào đều bói, liền không thể mang cho ta cái ba dưa hai táo sao? Người ăn nhiều như vậy, ta thậm chí ngay cả thứ cận bã đều không nhìn, oa oa oa, bản lão gia hôm nay liều mạng với người!"

"Oa nha nha, Cầu Oa người lén chó quá đáng, bản lão gia liều mạng với người!" Đại Hoàng phản khởi phản kháng, một đôi vuốt chó trong nháy mắt múa tàn ảnh.

Tô Bắc không nhận sợ, "Ăn ta một chiêu, ta muốn đánh một cái!"

Một người một chó chơi quên cả trời đất, lại quên bọn hán hiện tại xưa đầu bằng nay, tiện tay một quyền đều nắm chắc trăm cân lực đạo, tùy ý nhất trào, kinh phong đều có thể gọt kim Đoạn Ngọc.

"Xoẹt xẹt", một cái không chú ý, Đại Hoàng nhất trào từ đập vào xe ngựa thùng xe bên trên, thùng xe bên trên che miếng vải đen tại chỗ nổ tung.

Bên cạnh ngủ Cổ Lục Thông lập tức liền tỉnh, quay đầu phui một chút bắn nổ miếng vải đen, cùng móng vuốt còn khoác lên thùng xe bên trên Đại Hoàng, mí mắt lại bắt đầu đánh nhau, còn buồn ngủ lầm bầm nói: "Tô sư đệ, đừng làm rộn, đừng đem những này miếng vải đen đều làm hư, Vạn Yêu lâu người gặp không được tốt. . . Hồ hồ. . ." Lời còn chưa nói hết, đều đều tiếng ngáy liền lại đi lên.

Hắn không có đem những này miếng vải đen coi đó là vấn đề, không có chú ý Tô Bắc chính ngây người như phỗng nhìn qua miếng vải đen bắn nổ địa phương.

Miếng vải đen vỡ ra, lộ ra là một loạt điều khắc lít nha lít nhít chữ như gà bới ngón cái thô Tinh Cương đầu, rất hiển nhiên, miếng vải đen bên dưới bảo bọc, là một cái lớn lồng sắt!

Để Tô Bắc ngây người như phỗng lớn lồng sắt bên trong sự vật: Một thiếu nữ!

Một cái gần giống như hán cao, trên gương mặt một bên mọc ra mấy cây râu bạc trắng, một đầu mềm mại trong tóc đen lộ ra hai cái mao nhưng nhưng Bạch Nhĩ đóa, sau lưng kéo lấy một cây đánh lấy cong cái đuôi, trên thân hiện đầy vết thương Thiếu Nữ!

Yêu!

Tô Bắc một mặt mộng bức, não tử so nét mặt của hắn còn mộng.

Hắn sững sờ quay đầu nhìn một cái phía trước, mười cái đen như mực thùng xe ở ngoài sáng chỉ toàn ánh nắng bên dưới đặc biệt chói mắt.

Đại Hoàng dùng móng vuốt nhẹ khê đẩy đẩy Tô Bắc, "Cầu Oa, Cầu Oa, người thế nào?"

Tô Bắc lấy lại tinh thần, nhìn lấy Đại Hoàng, "Những này trên xe ngựa kéo đều là yêu."

"Đúng vậy a", Đại Hoàng kỳ quái về nói, "bản lão gia đã sớm biết đạo a."

Tô Bắc bỗng nhiên mở to hai mắt, "Cái gì, người đã sớm biết đạo?"

Đại Hoàng gật đầu, "Đúng vậy a, hôm qua chúng ta đi chỗ kia, đúng vậy yêu ở a, khắp nơi đều là Yêu Khí, hầu đến hoảng."

Đại Hoàng kiều nói này, Tô Bắc bỗng nhiên liền nhớ lại đến Cổ Lục Thông hôm qua tại Vạn Yêu lâu trước cổng chính làm lời nói tới.

"Vạn Yêu lâu Hiệu Buồn là Đông Thắng châu Ngự Yêu tông sản nghiệp..." .

"... Luyện Yêu người biết a? Đúng vậy đem Yêu Thú Linh Thức xóa đi, đem xem như binh khí cùng pháp bảo như thế luyện chế" .

Tô Bắc cảm thấy mình thực ngốc, vì cái gì đơn giản như vậy đáp án mình lúc trước liền không có đoán được đâu?

Nghĩ rõ ràng đây hết thầy, trong lòng của hắn bỗng nhiên liền nặng nề cơ hồ thở không nổi mà tới.

Hắn đối yêu không có ác cảm, tương phản, bởi vì hắn nghĩa phụ tô dài quân cùng tỷ tỷ của hắn Tô Thanh Huyền quan hệ, hắn đối yêu hảo cảm muốn xa xa so với người tốt hơn nhiều, đối Thanh Khâu Cửu Vĩ phủ quy chúc cảm cũng xa so với Thiên Hành phái phải mạnh mẽ được nhiều.

Mà bây giờ, hắn lại áp lấy một đám yêu đưa đến trong tay người khác luyện thành binh khí cùng pháp bảo, cái này khiến hắn sinh ra một loại mình cũng biến thành người xấu cảm giác bị thất bại , khiến cho hắn mùi phần bàng hoàng. "Cái này muốn để tỷ tỷ biết nói, nàng khẳng định sẽ rất thương tâm đi, cũng không tiếp tục nguyện ý nhận ta cái này đệ đệ..."

Vừa nghĩ tới Tô Thanh Huyền sẽ đối với mình lộ ra loại kia biểu tình thất vọng, Tô Bắc tâm liền cùng kim đâm đau.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, hai tay nắm lấy lồng sắt nhỏ giọng hô nói, thấp giọng hô nói: "Ai, ai, tiểu muội muội, người tình, mau tỉnh lại."

Hắn chỗ xe ngựa bởi vì có Cổ Lục Thông tồn tại, ngoại trừ phía trước dẫn ngựa Tiên Thiên Vũ Giả bên ngoài, cũng không có còn lại Vạn Yêu lâu thương hội người tay, cho nên cũng không có người chú ý tới hắn tiểu động tác, có lẽ cho dù có người chú ý tới, cũng không có đem hắn tiểu động tác để ở trong lòng, dù sao Tô Bắc là Hiệu Buồn dùng nhiều tiền mời cung phụng, địa vị xa tại bọn họ những hộ vệ này phía trên.

Lồng sắt bên trong cái kia không biết là Hồ Yêu vẫn là Miêu Yêu dù sao khẳng định là họ mèo Thiếu Nữ một mực ở vào chìm ai trạng thái, vô luận Tô Bắc thế nào kêu gọi, nàng đều không có nửa điểm phản ứng.

Nhiều hô vài tiếng, Tô Bắc mới vỗ trán một cái kịp phản ứng, thương đội tiến lên động tĩnh lớn như vậy đều không đem nàng đánh thức, chỉ sợ là bị hạ độc ngủ chết rồi.

"Cái này nên làm thế nào mới tốt?" Tô Bắc có chút vô đầu.

"A..." Bên cạnh Cổ Lục Thông rốt cục tỉnh ngủ, vắn eo bẻ cổ hữu khí vô lực hỏi: "Tô sư đệ, người không phải mới vừa nói ăn cơm đi a? Cơm đâu? Lưu cho ta hay chưa?"

"Không có", Tô Bắc không quan tâm mà lên tiếng, hắn lúc này chính phiền đây, cái kia còn có tâm tư cùng hắn nói đùa.

Cổ Lục Thông liếc qua miếng vải đen vỡ tan địa phương, cười nói: "Người biết?"

Tô Bắc quay đầu, "Ý gì?"

Cổ Lục Thông cười hững hờ nói: "Nhìn người cùng Đại Hoàng như thế thân cận, bản không định nói cho người thương đội vận chuyển chính là cái gì... Biết nói cũng tốt, nhân yêu bắt lưỡng lập, người cũng nên sớm học tập một chút, miễn cho dần dần về sau thiệt thòi lớn."

Tô Bắc còn liền không nghe được dạng này luận điệu, "Vì cái gì nhân yêu không thể cả hai cùng tồn tại? Thế giới lớn như vậy, cũng không phải cho không xuống hai tộc nhân yêu cộng đồng sinh hoạt!"

Vấn đề này, tại Cửu Vĩ phủ sau cùng cái kia trong ba ngày, Tô Bắc từng nghiêm túc nghĩ tới, vẫn luôn không nghĩ thông suốt vì cái gì hai tộc nhân yêu không có thể chung sống hoà bình?

Cổ Lục Thông ánh mắt nhu hòa nhìn lấy Tô Bắc, tựa như là nhìn lấy một cái còn không có lớn lên Tiểu Hải Nhi, "Bởi vì yêu ăn người a!"

Tô Bắc tại một số phương diện là ấu trĩ, nhưng tại một số phương diện xa so với Cổ Lục Thông cho rằng muốn thành thực, "Không phải mỗi một cái yêu đều ăn người a."

Cổ Lục Thông ngồi dậy, lôi kéo Tô Bắc cũng ngồi xuống, ngữ trọng tâm trường nói ra: "Tô sư đệ a, người loại ý nghĩ này rất nguy hiểm a, người là người, làm gì quân có phải hay không mỗi một cái yêu đều ăn người, dù sao toàn giết sạch, chắc là sẽ không sai! Khó đạo người chưa từng nghe qua một câu a: Không phải tộc ta bên trong người, chắc chắn sẽ này sinh dị tâm!"

Tô Bắc tránh thoát tay của hắn, lắc đầu, "Ta chỉ biết Đạo Nhân phân thiện ác, yêu cũng chia thiện ác... Người cũng đã làm khát cái, người biết Đạo Ngã nói cái gì."

Cổ Lục Thông lắc đầu, chỉ coi Tô Bắc niên kỷ còn nhỏ, có chút đạo lý nghĩ mãi mà không rõ, cũng liền không muốn nhiều lời, "Người về sau trưởng thành liền đã hiểu, yêu đúng vậy yêu, chỉ có chết Yêu Tài là tốt yêu."

Dừng một chút, hắn lại nói: "Không nghĩ ra cũng đừng nghĩ, nghĩ ngợi thật tốt, từ Phù Hoa Phường Thị đến Liệt Sơn Phường Thị, làm sao cũng phải đi đến

bảy tám ngày."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tắt sát người

Vạn Yêu lâu thương đội dần dần đi ra Thiên Hành phái địa bàn.

Trong khoảng thời gian này Cổ Lục Thông phát hiện tô 12 Bắc không biết thế nào lập tức liền trở nên trầm mặc, suốt ngày vô thanh vô tức, liền ôm Đại Hoàng ngồi ở một bên nhìn qua xe ngựa ngăn người, hỏi hấn, hấn cũng cái gì đều cũng không nói, chỉ là lắc đầu, hỏi lại, Đại Hoàng liền thử lấy răng đuổi người.

Cổ Lục Thông thoát đầu còn có chút lo lắng Tô Bắc, nhưng theo thương đội rời đi Thiên Hành phái địa bàn, hấn lập tức liền bận rộn, cũng liền không để ý tới lại để ý tới Tô Bắc điểm này tiểu hài tử gia gia gần đổi.

Không chỉ là Cổ Lục Thông, còn lại ba vị cung phụng cũng không có nhàn rỗi, một số thông lệ tính cảnh báo càng ngày càng tập nập.

"Cổ Oa Oa, bên phải vừa mới có tu sĩ lướt qua."

"Cổ đạo hữu, bên ta mới ở hậu phương cũng cảm ứng được có thần niệm đảo qua."

"Khả năng phân biệt bọn rình rập khí tức? Là tu sĩ vẫn là yêu quái?"

"Bọn rình rập phản ứng rất nhanh, thần niệm của ta không có đuổi được."

"Hướng thống lĩnh, treo lên các người Vạn Yêu lâu là cò, ân, thuận đạo đem ta Thiên Hành phái tinh kỳ cũng phủ lên."

Cổ Lục Thông không phải lần đầu tiên tiếp loại này hộ tống thương đội nhiệm vụ, vừa mới bắt đầu hấn còn mười phần trấn định, Bắc Lô Châu chính là tu hành tông môn hưng thịnh chi địa, tu sĩ nhiều vô số kể, ngẫu nhiên có tu sĩ nghênh ngang tại thương đội trên đỉnh đầu bay qua rất bình thường, ngẫu nhiên có tu sĩ ở chung quanh đi ngang qua lúc tiện tay dùng thần niệm quét quét qua cũng rất bình thường.

Nhưng nhất định phải là ngẫu nhiên mới bình thường!

Từ thương đội đi ra Thiên Hành phái địa giới một khắc này bắt đầu, Chu Thái, khúc cao, Vân Dao ba người cảnh báo liền cùng đánh Địa Thủ giống như, nhiều đến Cổ Lục Thông hoàn toàn nguội lạnh cả lòng rồi: Bọn hấn bị người chăm chăm người lên, những này tại đỉnh đầu bọn họ cùng bốn phía bay tới bay lui tu sĩ, đều là phòng lấy bọn hấn cái này con vẹt đã đùn sôi bay tại mất!

Rốt cục tại thương đội tức sẽ tiến vào một đầu hẹp dài Nhất Tuyến Thiên trước, Cổ Lục Thông kêu dừng thương đội, quay người đem cung phụng Ngũ Nhân Tổ triệu tập lại mở buổi họp ngắn.

Cổ Lục Thông làm cung phụng lĩnh đội, lời đạo đầu một chút cũng bút tích, "Tình huống ta không nói nhiều, mọi người tâm lý hấn là đều nắm chắc, ta vừa rồi đã cùng hướng thống lĩnh câu thông qua, hấn chỉ thừa nhận hướng về phía trước cùng triệt thoái phía sau hai con đường, chúng ta như nếu không muốn đem Kim Tự Chiêu Bài nện ở chỗ này rồi đi báo mệnh, liền làm lựa chọn đi!"

Cùng Cổ Lục Thông bọn hấn những này tổn linh thạch mời tới cung phụng so sánh, thương đội bản thân nhân thủ mới là chính chủ nhân, gặp được tình huống khẩn cấp, bọn hấn đã muốn phòng bị kẻ xấu công sát đoạt hàng, lại phải phòng bị bọn hấn những này cung phụng nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, tự nhiên không thể nào để cho Cổ Lục Thông tùy tiện chỉ một đầu đạo nhi liền tán loạn.

Tô Bắc ôm Đại Hoàng cổ, nhìn chăm chăm giám giữ thiếu nữ cái kia kéo xe ngựa ngăn người, không lên tiếng ý tứ.

Chu Thái cùng khúc cao bọn hấn cũng không có trông cậy vào Tô Bắc một đứa bé có thể phát biểu cái gì cao kiến, giữa lẫn nhau trao đổi mấy cái ánh mắt về sau, Chu lão gia tử ho một tiếng, chậm rãi mở miệng nói, "cổ Oa Oa, lấy lão phu nhìn, vì kế hoạch hôm nay chỉ có trở về rút lui, phương có thể bảo chứng thương đội an toàn."

Khúc cao ứng hòa nói: "Ta cũng thấy như vậy, lần này hiển nhiên là có người để mắt tới chi này thương đội, lấy chúng ta mấy cái thực lực, sợ là khó mà hộ đến thương đội chu toàn."

Cổ Lục Thông không tiếp tục nhìn Vân Dao, hấn biết đạo hai người này từ trước đến nay Phu xướng Phụ tùy, khúc cùng ý tứ chính là bọn hấn hai người ý

tử.

"Đi trở về là chịu chết!" Cổ Lục Thông chém đinh chặt sắt định bên dưới nhạc đạo, "Từ Phù Hoa Phường Thị sau khi ra ngoài, ta dọc theo đường thả ở ta Thiên Hành phái ám ký, chuẩn bị xảy ra ngoài ý muốn trong phái trường bối có thể cấp tốc gấp rút tiếp viện, nhưng ngay hôm nay buổi sáng, tất cả ám ký đồng loạt bị người nhỏ!"

Cổ Lục Thông nói chuyện sự tình, trong mắt tinh quang bùng lên bộ dáng cùng hấn tại Tái Vật Sơn lúc bộ kia bao giờ cũng không giống như là buồn ngủ lười biếng bộ dáng so sánh, đơn giản đúng vậy tưởng như hai người, dẫn tới đây cõi lòng tâm sự Tô Bắc cũng không khỏi nhìn nhiều Cổ Lục Thông hai mắt.

Tô Bắc lúc này mới phát giác được, mình thật sự là quá ngu quá ngây thơ rồi, cái gì đều không minh bạch liền theo Cổ Lục Thông tới..

Khúc cao cùng Vân Dao nghe vậy, vụng trộm liếc nhau một cái, sắc mặt đều khó coi... Cổ Lục Thông ven đường để đặt sự môn ám ký bị người nhỏ ý vị như thế nào?

Mang ý nghĩa đường lui của bọn hấn bị người gây mất!

Ngược lại là Chu lão gia tử sắc mặt không có thay đổi gì, có lẽ là kinh lịch mưa to gió lớn xa so với Cổ Lục Thông bọn hấn nhiều, thân ở dạng này hoàn cảnh, cái kia trương mộc đầy nếp nhăn cùng lão nhân ban trên mặt mũi già nua không nhìn thấy chút nào thần sắc lo lắng, còn dương gian nói: "Tốt người cái cổ Oa Oa, vậy mà gạt chúng ta động nhiều như vậy tay chân!"

Cổ Lục Thông cười khò, "Ngài cũng đừng trêu chọc ta, ta cũng không tin người lão đoạn đường này liền không có lưu nhiệm Hà Hậu tay."

Chu lão gia tử vuốt vuốt thưa thốt sợi râu "Ha ha" cười nói, "ngay cả tiểu tử người đều biết đạo lo trước khỏi họa đạo lý, lão nhân gia ta sao lại không biết? Ta dọc theo đường lưu lại mấy chục cái Linh Dẫn trùng, cũng là tại buổi sáng hôm nay, đồng dạng đều bị người nhỏ, một cái đều không để lọt!"

Khúc cao cùng Vân Dao hai mặt mộng bức, bọn hấn lúc này Tô Bắc vừa rồi tâm tình là giống nhau... Cùng một già một trẻ này hai lão hồ ly so ra, bọn hấn quá ngu quá ngây thơ rồi!

Cổ Lục Thông hơi kinh ngạc, "Vậy ngài còn đề nghị đi trở về?"

Chu lão gia tử: "Cho nên nói các người những này Hậu Sinh dù cho là có mấy phần tâm cơ, cũng vẫn là quá non, người chuẩn bị làm sao bây giờ? Đường lui bị chặt đứt liền chơi cái gì ngộ hẹp gặp nhau ngốc người thắng? Hướng phía trước đi liều một đường sinh cơ kia?"

Cổ Lục Thông bá khí lãng nhiên gạt đầu một cái, hấn thật là nghĩ như vậy!

Chu lão gia tử cũng không đi đánh giá ý nghĩ của hấn, phản hồi: "Vậy người cảm thấy là phía trước chắn người của chúng ta nhiều, vẫn là phía sau cản người của chúng ta nhiều?"

Cổ Lục Thông không cần suy nghĩ về nói: "Khẳng định là hậu phương cản người của chúng ta nhiều, bọn hấn một mực nhấn đến chúng ta ra ta Thiên Hành phái địa bàn mới động thủ, tự nhiên không có khả năng cứ như vậy thả chúng ta lui về."

"A..." Chu lão gia tử xùy cười một tiếng, "Muốn lão nhân gia ta bố cục, cũng xưng đến cho phép người khẳng định sẽ như vậy muốn!"

Cổ Lục Thông nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nhếch miệng cười một tiếng, ưỡn nghiêm mặt nói: "Cho nên ta nói lão nhân gia là ta Linh Bắc Chân Ngã tu sĩ trong vòng nhất đức cao vọng trọng tiền bối đầu, gừng càng già càng cay a, nếu không, ngài dạy một chút tiểu tử."

Con hàng này cũng là là cầu mặt, nói lật lộn lật, trước mặt khác còn bá khí một bộ "Mặc kệ hấn phía trước mà là cái gì núi đao biển lửa đại gia cũng dám kiên trì xông vào một lần, cùng lắm thì lưỡng bại câu thương, nhất phách lưỡng tán" sắc mặt, sau một khắc lại cười đến gọi là một cái nịnh nọt, còn kém bên trên đụng lên đi cho Chu lão gia tử đám chân nắn vai.

"Hừ!" Chu lão gia tử còn liền ăn hấn một bộ này, "Bọn hấn nếu là nhân thủ đủ, không sợ chúng ta thấy tình thế không đối sau này rút lui, căn bản không cần nhờ người ta lưu bên dưới những cái kia chuẩn bị ở sau, trực tiếp hai đầu lấp kín cường ép vây giết là đủ rồi! Bọn hấn làm như thế, chính là muốn cho chúng ta một loại đường lui đã bị bọn hấn cắt đứt ảo giác, để chính chúng ta đi phía trước cùng bọn hấn mai phục liều cái thù linh phá máu chảy!"

Cổ Lục Thông vẫy một cái lông mày, "Ngài có ý tứ là nói, bọn hấn hậu phương lực lượng xa không đủ để ngăn lại chúng ta?"

Chu lão gia tử gạt đầu, "Như nếu lão nhân gia ta đánh nhóm này hàng chủ ý, lại đối người có mấy phần hiểu rõ, liền sẽ như vậy làm!"

Lời nói này Cổ Lục Thông đều không có ý tứ, lăm bằm một tiếng: "Ta thế nào? Có người còn không bằng ta đây!"

"Ừm?" Khúc các loại Vân Dao đồng thời nhìn về phía hấn, hấn vội vàng khoát tay, "Ta không phải nói các người!"

Tô Bắc cũng quay đầu lại nhìn lấy hấn, Cổ Lục Thông cũng khoát tay, "Không nói người, tiếp tục phát người ngốc."

"A." Tô Bắc khô khan lên tiếng, thật quay đầu lại tiếp tục phát ra từ mình ngốc.

Đại Hoàng ngừng đầu, hướng hấn thử nhe răng, Cổ Lục Thông lập tức nắm tay bày ra tàn ảnh, "Chó của người, ta nói chính là người a!"

Đại Hoàng Đại lão gia nghe xong, cũng cảm thấy có đạo lý, cúi đầu tiếp tục bồi Tô Bắc ngẩn người.

Không phải khúc hòa, Vân Dao, có không phải Tô Bắc, Đại Hoàng, ở đây cũng chỉ thân bên dưới Chu lão gia tử.

Chu lão gia tử thối Hồ Tử trừng mắt.

Cổ Lục Thông gặp ai cũng không thể trêu vào phũ mông một cái chuẩn đi, "Ta đi cấp hướng thống lĩnh chào hỏi, thương đội lập tức quay đầu."

Tô Bắc tận mắt thấy, Cổ Lục Thông nện bước lão gia chạy bộ đến Vạn Yêu lâu thương đội lĩnh đội hướng thống lĩnh bên người, một câu đều không nói, chỉ cùng hần chỉ chỉ phía sau, cái kia hình thể cùng Thiết Thập giống như buru Hán tại chỗ liền cùng thờ đại khí giống như thờ phào một cái, quay người khí thế như hồng hướng về sau phương vung tay lên, thần sắc dữ tợn ngửa mặt lên trời gào thét nói: "Toàn thể đều có, hướng về sau chuyển, LaMarr đi!"

Một tiếng khiến dưới, Tô Bắc đặc biệt thấy rõ ràng thương đội mọi người cùng xoát xoát thờ hỗn hển khẩu đại khí, sau đó Uyển Như một đầu trường long thương đội ngay tại từng tiếng "Ba ba ba" roi ngựa co rúm âm thanh cùng "Giá giá giá" tiếng huýt sáo bên trong biến thành một cái cái mông bị hung hăng thọc Nhất Dao con thỏ, cuộn lên một gói thuốc lá Long không muốn mạng hướng phía đến phương hướng chạy như điên.

Nắm lấy Đại Hoàng mới đuổi kịp thương đội Tô Bắc một mặt mòng bức... Cái này mẹ nó là đã sớm làm tốt rút lui chuẩn bị, liền chờ Cổ Lục Thông cái này ngu ngốc chủ động công nôi đi?

Thương đội Nhất Hậu rút lui, bất ngờ xảy ra chuyện!

Cơ hồ là trong nháy mắt, thương đội chung quanh vài dặm bên trong vọt lên mười mấy đạo độn quang, cùng phi nước đại thương đội hiện lên đồng hành trạng Triều Thiên đi phải địa bàn bay, quý dị chính là, không có một đạo độn quang công tói.

"Bọn hần đang đợi viện binh!" Tô Bắc tâm lý bỗng nhiên minh ngộ.

"Ha ha..."

Tô Bắc nghe được sau lưng truyền đến cười lạnh một tiếng, hần vừa quay đầu lại, liền gặp Cổ Lục Thông đến dẫn theo một thanh rộng như trát đao lãnh diễm đầu sư tử Yên Nguyệt Dao, vờn người đứng ở trên xe ngựa nhìn trên trời Độn Quang cười lạnh, hần lúc này, giữa lông mày sát khí bốn phía, một đầu ồ gà giống như loạn phát Uyển Như sư tông theo gió Cuồng Vũ, thường ngày nhìn hơi có vẻ rộng lượng áo choàng Uyển Như một cây cờ lớn nghênh gió vù vù, không lăm thân thể khô ngo kích động một hung mãnh sát khí!

Ngủ sư đã tỉnh, tất sát người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Hồ vào bày dê

Người lúc nào chạy nhanh nhất?

Đương nhiên là bị đuổi giết thời điểm!

Việc quan hệ mình? 13? Mạng nhỏ, nếu là đi bộ, cũng chỉ hận Cha Mẹ không có cho mình nhiều sinh hai cái đùi, nếu là cưỡi ngựa, cũng chỉ hận ngựa nó Cha Mẹ không cho ngựa nhiều sinh bốn cái móng.

Này lại Vạn Yêu lâu trong thương đội mấy cái này Tranh Tử Thủ cứ như vậy, roi ngựa quất đến gọi là một cái vang, gọi là một cái gấp, thậm chí, ném đi roi ngựa quất ra Yêu Dao liền hướng mông ngựa bên trên chặt!

Thương đội những này ngựa tất cả đều là ẩn chứa Long Mã huyết mạch ngựa tốt, chạy tốc độ vốn là thật nhanh, ăn một lần đau, vó ngựa vung đến đơn giản đều muốn bay lên, mấy chục cỗ xe ngựa chạy như bay, âm âm thanh thể cùng cuộn lên Mạn Thiên bụi mù đơn giản liền cùng trên thảo nguyên Vạn Mã Bôn Đẳng tư thế có liêu mạng!

Nhưng là cũng không trúng dùng!

Liền xem như Vạn Yêu lâu thương đội những này Tranh Tử Thủ đem chỗ có ngựa cái mông chặt xuống, những này ngựa cũng không có khả năng chạy qua ngựa không phi hành tu sĩ!

Ngược lại âm âm động tĩnh to lớn đem phân tán tại địa phương khác lưu manh cũng toàn hấp dẫn tới, thương đội mới vọt ra hơn mười dặm, hai bên trái phải đồng hành phi hành tu sĩ Độn Quang liền từ mười mấy đạo biến thành hơn ba mươi nói.

"Cổ sư huynh, làm sao bây giờ?" Lần thứ nhất kinh lịch loại này đại trận thế Tô Bắc lúc này khẩn trương đến tâm đều muốn nhảy ra cổ họng.

Cổ Lục Thông nắm lấy đầu sư tử Yên Nguyệt Dao tay cũng hơi trắng bệch, hần cúi đầu xuống, trùng điệp vỗ vỗ Tô Bắc bả vai nói: "Không còn cách nào khác, chỉ có giết ra một đường máu!"

"Cầu Oa người đừng sợ, chỉ những thứ này cái Rotten Tomatoes xấu trứng chim, mỗi một cái đuôi được bản lão gia, đội lát nữa vừa đánh nhau, bản lão gia liền công người chuẩn đi!" Lớn Hoàng lão gia thần sắc nhẹ nhõm, hoàn toàn bị đem chung quanh cái này hơn ba mươi đạo độn quang để vào mắt.

Tô Bắc lắc đầu, "Như vậy sao được, chúng ta cùng Cổ sư huynh là cùng đi, muốn đi tự nhiên cũng là cùng đi, hai chúng ta mình đào mệnh rất không nghĩa khí?"

Không đợi Đại Hoàng tiếp lời, Cổ Lục Thông liền nói xen vào nói: "Tô sư đệ, lần này hộ tống nhiệm vụ là ta mạnh kéo người tới, đội lát nữa người nếu có thể đi, nhất định không cần chần chờ, ta... Không phải vạn bất đắc dĩ, ta sẽ không ném bên dưới thương đội, nam nhi đại trượng phu, hứa một lời vạn kim, Vô Tín không lập, ta Cổ Lục Thông thà chết, cũng không làm cái kia Vô Tín tiểu nhân!"

Cổ Lục Thông nói cái này trò chuyện thời điểm, trên mặt cũng không có cái gì đồng dạng biểu lộ, ngữ khí cũng giống như ngày thường, nhưng Tô Bắc lại cảm thấy, giờ khắc này Cổ sư huynh, đẹp trai phát nổ!

"Nói rất hay!" Hần không có kích động, Tô Bắc kích động, "Hôm nay liền là chết, ta Tô Bắc cũng tuyệt không ném bên dưới Cổ sư huynh một mình đào mệnh!"

"Ba", Cổ Lục Thông tiện tay đứng vậy một bàn tay lắc tại Tô Bắc trên trán, "Người một cái Mao nhi đều không dài đủ tiểu thí hải cùng chỗ này mạo xưng cái gì nam tử hán! Có cơ hội liền chạy, đừng do dự, lưu được núi xanh, khắp nơi là củi đốt, mà lại ta hôm nay muốn thật chết ở chỗ này, còn chỉ người về sau tiến giai Thông Huyền về đến báo thù cho ta!"

Tô Bắc bụng bít lấy cái trán, khóc không ra nước mắt muốn nói: "Vì cái gì nhiều người như vậy ưa thích đập cái trán của người khác đâu?"

Cho dù là Vạn Yêu lâu thương đội những này ngựa tất cả đều là Dị Chúng, Thể Lực có thể so với như Long giai cường giả, lôi kéo nặng ngàn cân xe ngựa một hơi phi nước đại ra hơn mười dặm cũng phải lực khô, tốc độ chậm lại không nói, rất nhiều ngựa cũng bắt đầu thổ huyết mạt, tại như vậy phi nước đại xuống dưới, không ra mười dặm, những này ngựa tốt toàn đến chết ở chỗ này.

Cổ Lục Thông chú ý tới chi tiết này, bỗng nhiên mở miệng thét dài một tiếng.

Sau một khắc, trên xe ngựa quang mang lóe lên, Chu lão gia tử, khúc cao, Vân Dao ba người xuất hiện tại trên nóc xe ngựa.

Chu lão gia tử thần sắc trang nghiêm, "Cổ Oa Oa, nói thế nào?"

Khúc cao cùng Vân Dao hai người nắm tay, ánh mắt cũng đều rơi vào Cổ Lục Thông trên thân.

Cổ Lục Thông nhẹ nhàng giật giật bả vai, tựa như là tại làm nóng người, "Chung quanh đây đều là Lâu La, nhất cao không quá là Thần Tượng cảnh, chúng ta hiện tại động thủ, mau chóng thanh lý mất bọn hắn, xong việc mà lại quay đầu lại nghênh chiến cao thủ của bọn hắn!"

Khúc cao nghe vậy nhũn anh tuấn mày kiếm, "Thanh lý những này Lâu La cũng không phiền phức, nhưng khẳng định phải tiêu hao đại lượng chân nguyên, đến lúc đó cao thủ của bọn hắn đuổi tới, chúng ta coi như phải bị thua thiệt!"

"Hiện tại không động thủ, chờ bọn hắn đại đội nhân mã đuổi tới sau chúng ta càng bị động... Nhóm người này tay đen đâu! Làm mấy phiếu một người sống đều không lưu dưới, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có liều chết đánh cược một lần, đánh bọn hắn một cái thời gian kém!" Nói chuyện chính là Chu lão gia tử.

Khúc cao nghĩ nghĩ, có chút chật vật mở miệng nói, "động thủ trước đó ta nói thêm câu nữa, hai vợ chồng ta đã tiếp lần này nhiệm vụ, từ nên ra lực lượng lớn nhất hộ thương đội chu toàn, mà nếu nếu ra lực lượng lớn nhất cũng không làm nên chuyện gì, hai vợ chồng ta liền sẽ tùy thời rút đi, còn mời hai vị đạo hữu thứ lỗi."

Con kiến hôi còn ham sống, Cổ Lục Thông cùng Chu lão gia tử đều là Lão Giang Hồ, đồng thời gật đầu nói: "Tự nhiên".

Khúc cao hít sâu một hơi, quay đầu nhìn thật sâu Đạo Lữ một chút, sau đó quay đầu lại, tay trái bóp pháp quyết nói: "Như vậy... Động thủ đi!"

"A" chữ vừa ra khỏi miệng, hai đạo xanh thăm kiểm quang liền dẫn rêu rắt Kiểm Minh nhanh như thiểm điện phóng lên tận trời, trong chớp mắt liền bắn vào thương đội bên trái sát lại gần nhất hai cỗ Độn Quang bên trong!

Độn Quang trong nháy mắt Phá Diệt, bốn đoạn đầm máu thi thể từ bên trên bầu trời say rơi, xanh thăm kiểm quang ở giữa không trung xẹt qua một cái xinh đẹp đường vòng cung bay trở về, khúc cao cùng Vân Dao đồng thời nhảy lên một cái, đưa tay tiếp được riêng phần mình Phi Kiểm.

Bên này, Cổ Lục Thông cùng Chu lão gia tử cũng không chần chờ, hai người đồng thời phóng lên tận trời, hóa thành hai đạo thổ hoàng sắc Độn Quang

khí thể hung hăng hướng phía thương đội phía bên phải những cái kia Độn Quang vọt tới.

"Liệt Địa Trảm!"

"Cần khôn nhất trích!"

Còn chưa tới gần, hai người quát lớn âm thanh liền ở giữa không trung nổ tung.

Chỉ gặp Cổ Lục Thông biến thành thổ hoàng sắc Độn Quang bên trong nổ bắn ra một đạo cao vài trượng, vài thước rộng cự đại thổ hoàng sắc Dao Khí, vào đầu bô về phía hấn ngay phía trước ngoài hai trượng kim sắc Độn Quang.

Kim sắc Độn Quang bên trong tu sĩ phản ứng không chậm, cơ hồ là tại thổ hoàng sắc Dao Khí nổ bắn ra trong nháy mắt, liền phóng xuất ra một mặt cánh cửa lớn, Kim Quang bắn ra bốn phía Thuần Bài ngăn tại trước người mình.

"Ầm ầm", một tiếng vang thật lớn, Thuần Bài vỡ vụn, kim sắc Độn Quang tiêu tán, bay ngược ra một cái toàn thân bao phủ tại Hắc Bào chỉ bên dưới thân ảnh, nhìn ngực hấn trên miệng cảm mấy khối cơ hồ xuyên thủng hấn lồng ngực Thuần Bài mảnh vỡ, liền biết hấn khẳng định là không sống nổi.

Một bên khác, Chu lão gia tử đại chiêu so Cổ Lục Thông càng kinh bạo!

Lão nhân gia ông ta hô lớn một tiếng về sau, trực tiếp đưa trong tay Cầu Long trượng khi trường mâu cho ném ra ngoài, to cỡ miệng chén Cầu Long trượng rồi tay về sau lại không ví như mới khúc cao cùng Vân Dao thả ra Phi Kiếm chậm, cơ hồ là trong chớp mắt liền xuyên thủng lão nhân gia ông ta trước người năm sáu trượng cái kia đạo độn quang, cái này cũng chưa hết!

Xuyên thủng cái kia một đạo độn quang về sau, Cầu Long trượng vậy mà không có chút nào giảm tốc độ, tại thời gian một hơi thở bên trong đem một đường thẳng bên trên mặt khác hai vệt độn quang xuyên thủng, sau đó mới đi thể hầu như không còn, rơi xuống.

Chu lão gia tử một chiêu, vậy mà giết đến ba vị Đồng Giai cường giả!

Khương quả nhiên là lão cay!

Đây chính là cấp thấp tu sĩ ở giữa Chiến Đấu, bởi vì tu hành thời gian ngắn ngủi, thiếu khuyết biến hóa cùng bảo mệnh chiêu số, dù là chỉ kém một cái Tiểu Cảnh Giới, Chiến Đấu cũng sẽ bày biện ra thiên về một bên nghiêng ép trạng thái, cho dù là cùng một cảnh giới, xuất thân Đại Tông Phái Đại Thể Gia, chiến đấu kinh nghiệm phong phú cường giả cùng những cái kia xuất thân Tiểu Môn Tiểu Hộ, ngoại trừ một thân tu vi cái gì cũng sẽ không sinh giữa các tu sĩ, thực lực đồng dạng là ngày đêm khác biệt, bất luận cái gì là một lần đối với địch nhân ý đồ, chiêu số ngộ phán, bất luận cái gì một điểm Thân Pháp, Bí Kỹ nhỏ bé chênh lệch, thậm chí có khả năng chỉ là nãy từ phản ứng chậm nửa nhịp, đều đủ để phân ra sinh tử!

Mà lúc này, Cổ Lục Thông, Chu lão gia tử, khúc cao, Vân Dao bốn người, đều là như Long Cảnh thật ta đứng đầu cường giả, bốn người vô luận là Cảnh Giới, Thân Pháp, Bí Kỹ, vẫn là chiến đấu kinh nghiệm, đều có thể toàn phương vị nghiêng ép vây quanh Vạn Yêu lâu thương đội những này Đồng Giai cường giả, Chiến Đấu dĩ nhiên chính là một trận đơn phương đồ sát!

Đặc biệt là Chu lão gia tử, hấn có lẽ cả đời đều không thể lên cấp Thông Huyền, nhưng hấn sống đến thanh này số tuổi, bằng vào trà trộn Tu Chân Giới mấy trăm năm lão lạt nhân quang cùng một thân thiên chuy bách luyện chiến đấu kinh nghiệm, cũng đủ để áp lực tám thành cùng Cảnh Tu sĩ, chú ý, là cùng cảnh giới tu sĩ!

Đây chính là vì gì Cổ Lục Thông lúc trước nhìn thấy ba người bọn họ lúc, sẽ như trút được gánh nặng, cho Tô Bắc giới thiệu Chu lão gia tử lúc, sẽ đặc địa chỉ ra, lão nhân gia ông ta một đầu Cầu Long trượng đứng vậy Thông Huyền Chân Nhân cũng không dám đón đỡ!

Vây quanh Vạn Yêu lâu thương đội những này Chân Ngã tu sĩ cũng biết đạo điểm này, nhưng bọn hấn coi là, bọn hấn nhiều người, mà Cổ Lục Thông bọn hấn chỉ lo đào mệnh sẽ không ra tay với bọn họ... Coi là đến sau cùng, bọn hấn đem mình đưa đến Cổ Lục Thông bọn hấn Đồ Dao bên dưới!

Tu Hành Giới, sinh tử liền trong một ý nghĩ!

Chém giết địch nhân về sau Cổ Lục Thông, Chu lão gia tử khí thể càng phát ra tăng vọt, hai người một trước một sau phát ra hai tiếng thét dài, huy động binh khí trong tay liền hướng trước người số lượng là hai người bọn hấn gấp bội địch nhân nhào tới!

Trên đất Tô Bắc ngược nhìn hai người bọn hấn sát khí ngút trời bóng lưng, bỗng nhiên nghĩ đến một cái ở trong sách nhìn thấy từ ngữ: Hổ vào bầy dê!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Trốn

Nhất đại yên Công Phu, Cổ Lục Thông bốn người liền đem trên bầu trời ba mươi mấy lưu manh tu sĩ chém giết hơn phân nửa, còn lại phía dưới hơn mười cái đao mệnh nhỏ tay thiện nghệ còn trên không trung sới đột lộn vọt, vây lấy bốn người bọn họ vòng quanh vòng.

"Phía nam người đến, chậm nhất một nén nhang liền đến, đánh nhanh thắng nhanh!" Chu lão gia tử bỗng nhiên hét lớn nói.

Vừa mới nói xong, lại bên cạnh Cổ Lục Thông trong nháy mắt mở lớn, vung trong tay đầu sư tử Yên Nguyệt Đao tựa như là găm xuân, thuốc điên cuồng Phách Khảm!

"Thiên Sơn màn tuyết!"

Chỉ một thoáng, vô số đạo sắc bén đao quang uyển như tuyết lở mãnh liệt mà ra, ở giữa không trung hình thành một đạo rộng lớn đao quang vách tường, thế không thể đỡ hướng phía trước người hấn chỗ có lưu manh tu sĩ nghiền ép lên đi.

Đao quang cực nhanh, đao quang vách tường phạm vi lại lớn, Cổ Lục Thông chiến phía trước những cái này tu sĩ tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể riêng phần mình sử xuất liều mạng pháp bảo đại chiêu tự vệ.

"Nhất Kiếm Tây Lai!"

"Huyền Vũ tường sắt!"

"Thép thủ lĩnh công!"

...

"Rầm rầm rầm!" Cường cường va nhau, tại chỗ bộc phát ra liên tiếp như sấm rền tiếng nổ mạnh, ngay sau đó, không đợi đao quang tiêu tán, số đạo quần áo tả tơi bóng người liền từ chói mắt đao quang trong vách tường phun máu ngã bay ra ngoài, rất hiển nhiên, bọn hắn đều đã bị trọng thương, cũng rất hiển nhiên, trọng thương bọn hắn chạy không khỏi Chu lão gia tử cùng Cổ Lục Thông liền thủ giảo sát!

Một bên khác khúc cao cùng Vân Dao tốc độ so Cổ Lục Thông bọn hắn còn nhanh hơn, tại liên Cổ Lục Thông chợt quát một tiếng phóng thích đại chiêu thời điểm, vợ chồng hai người ném ra hai thanh trường kiếm đã cuốn lên một cỗ kiếm khí phong bạo, xoay tròn lấy bắn ra vô cùng kiếm khí, đem mấy cái vô pháp rời đi kiếm khí phong bạo phạm vi lưu manh tu sĩ giảo sát thành Mạn Thiên Huyết Thương, kiểu chết cùng sự thê thảm!

Trước sau nhiều nhất tuy nhiên thời gian một nén nhang, ba mươi mấy Bá Thể cảnh, Thần Tượng Cảnh Tu sĩ liền bị Cổ Lục Thông, Chu lão gia tử, khúc cao, Vân Dao bốn người liên thủ Đồ Lục hơn phân nửa, còn lại phía dưới mấy cái, cũng bất quá là tại kéo dài hơi tàn, chết hết sạch chỉ là vấn đề thời gian.

Loại này giết người liền cùng chém dưa thái rau không có gì khác biệt nhẹ nhõm, thông thuận cảm giác, Tô Bắc quả thực là nhìn mà than thở!

"Dừng tay!" Không đợi Cổ Lục Thông bọn hắn đem sau cùng mấy cái bảo mệnh nhỏ tay thiện nghệ thanh lý điểm, một đạo nổi giận gào thét liền từ phương nam truyền đến, nghe thanh âm tại núi non trùng điệp ở giữa quanh quần âm thanh, gào thét tu sĩ chỉ ít cũng tại hơn ngoài mười dặm, nhưng âm thanh vậy mà truyền ra xa như thế, đủ thấy hấn tu vi cao bao nhiêu!

Trên bầu trời Cổ Lục Thông bọn người đột nhiên biến sắc, hai đầu lông mày đều hiện lên lên vẻ bối rối.

"Thông Huyền Chân Nhân!"

Đến cùng vẫn là Chu lão gia tử kinh nghiệm phong phú, cấp tốc liền trấn định lại, cao giọng hét lên nói: "Đừng sợ, ổn định, trước thanh lý mắt còn lại phía dưới Lâu La, Thông Huyền Chân Nhân Độn Thuật viên siêu Chân Ngã giai, người tới khẳng định là ném ra đại đội nhân mã một thân một mình chạy tới, liều mạng, chúng ta còn có một chút hi vọng sống!"

Cổ Lục Thông cùng khúc cao, Vân Dao ba người có thể tu hành đến nước này, đương nhiên sẽ không là cái gì, khi bên dưới nào từ nhất chuyển liền biết rõ trước mắt tình huống, vừa quay đầu, đằng đằng sát khí nhìn về phía còn sống mấy cái bảo mệnh quán quân.

Mấy người kia vừa còn đang vì "Nhà mình trường bối tới, không cần chết" mà cảm thấy cuồng hỉ, vừa quay đầu lại nhìn thấy bốn tờ đằng đằng sát khí khuôn mặt, trong nháy mắt liền dọa đến sợ vỡ mật tang, cái gì đều không để ý xoay người liền liều mạng hướng phía nam bỏ chạy, một bên trốn một bên kêu cha gọi mẹ hô to nói.

"Lưu tiền bối, nhanh chóng Viện Thủ a!"

"Cút ngay, chớ cản đường, Lưu Đại Cung Phụng, ta là vương tử sống a, nhanh tới cứu ta!"

"Oa oa... Lưu gia gia, ta là Cầu Thặng a, mau cứu ta à!"

Những người này như còn tượng vừa rồi như thế tách ra bốn bên dưới chạy trốn, có lẽ thật là có như vậy hai ba cái may mắn có thể chống đỡ đến bọn hắn trong miệng vị kia "Lưu tiền bối, Lưu Đại Cung Phụng, Lưu gia gia" chạy đến, nhưng hiện tại bọn hắn như ong vỡ tổ đi về phía nam phương chạy trốn, đây không phải là cho Cổ Lục Thông cùng Chu lão gia tử bọn hắn tập kích cơ hội a?

Kết quả là...

"Liệt Địa Trảm!"

"Càn khôn nhất trịch!"

"Theo gió vượt sóng!"

"Theo gió vượt sóng!"

Sau đó, ngoại trừ bảy tám cổ phóng lên tận trời nhiệt huyết cùng bảy tám cổ giống như gãy dục đại điều bất lực rơi rơi xuống mặt đất thì thể bên ngoài, liền không có sau đó!

Cung phụng Tứ Nhân Tổ cuối cùng là Thông Huyền Chân Nhân đuổi tới trước, đem hơn ba mươi Chân Ngã Lâu La cho đuổi!

Trên bầu trời, Cổ Lục Thông xách ngược lấy đầu sư tử Yên Nguyệt Dao, sắc mặt trắng bệch, đầu đầy mồ hôi, lồng ngực kịch liệt đập phồng, hiển nhiên hần vừa rồi làm một chiêu kia "Thiên Sơn Mộ Tuyết" tiêu hao quá khổng lồ, lấy hần trước mắt Cảnh Giới còn khó có thể gánh vác.

Liên thủ sử một chiêu kiếm khí phong bạo khúc cao cùng Vân Dao vợ chồng cũng không tốt đến nơi đó đi, đều là một bộ kiệt quệ bộ dáng.

Tương đối phía dưới, chỉ có Chu lão gia tử tiêu hao nhỏ nhất, hần ngoại trừ hai chiêu đơn giản "Càn khôn nhất trịch" bên ngoài, cơ bản không chút vận dụng chân nguyên, muốn đến là lưu lực ứng phó chạy tới cao thủ, nhưng hần hần là cũng không ngờ tới chạy tới lại là một vị Thông Huyền Chân Nhân, chỗ này nhìn hướng phía nam ánh mắt hết sức ngưng trọng.

Ngắm nhìn đã xuất hiện tại cuối tầm mắt kim sắc Độn Quang, Cổ Lục Thông nắm thật chặt trong tay đại đao, thấp giọng hỏi nói: "Lão gia tử, có mấy phần chắc chắn?"

Chu lão gia tử nắm lấy Cầu Long trượng tay đồng dạng là nổi gân xanh, "Cái này muốn nhìn tới là cảnh giới gì, nếu là Minh Pháp cảnh, Lão Tử có nắm chắc chống đỡ 50 chiêu, nếu là Thiên Tâm cảnh, Lão Tử ngăn không được hần ba chiêu, nếu là Huyền Anh cảnh, hôm nay ở đây tất cả mọi người, mỗi một cái có thể trốn được!"

Cổ Lục Thông hai mắt mãnh liệt trợn, "Đây chẳng phải là chết chắc?"

Chu lão gia tử trên mặt nhìn không ra hi vọng, chỉ có hần run không ngừng sợi râu bán rẽ hần lúc này tâm cảnh, "Chết khẳng định là chết chắc, liền nhìn có thể hay không trước khi chết cắn bên dưới hần một miếng thịt!"

Cổ Lục Thông nghe vậy, cúi đầu xuống nhìn một cái trên mặt đất Tô Bắc cùng Đại Hoàng, cắn răng nói: "Đụng một cái, không chừng có chuyện cơ đâu?"

Chu lão gia tử quay đầu, thuận Cổ Lục Thông ánh mắt, thấy được Tô Bắc cùng Đại Hoàng, mới chợt nhớ tới, Tô Bắc tựa hồ cũng là chuyện này cung phụng một trong, lúc này quay đầu thấp giọng hỏi: "Cổ Oa Oa, người người sư đệ kia đến cùng có gì đó cổ quái, đều đến loại này trước mắt cũng đừng che giấu!"

Cổ Lục Thông hơi hơi chần chờ, vẫn lắc đầu nói: "Cái này không thể để ta tới nói cho ngài, chờ một lát ngài tự nhiên là gặp được."

"Hừ..." Chu lão gia tử liếc mắt nhìn hần, không tiếp tục truy vấn, chính như Cổ Lục Thông nói, hiện tại loại này sống chết trước mắt, chỉ cần Tô Bắc còn không muốn chết, hần có gì đó cổ quái đều phải lấy ra.

Liền tại bọn hần hai người nói chuyện ở giữa, chạy nhanh đến kim sắc Độn Quang đã tới gần, chính như Chu lão gia tử sở liệu, thật sự là hần là một người đến đây, sau lưng cũng không đại đội nhân mã đi theo.

"Sư", kim sắc Độn Quang đứng tại Cổ Lục Thông bọn hần phía trước hơn mười trượng bên ngoài, Độn Quang tiêu tán, lộ ra một người mặc đen nhánh trường bào râu ria xồm xoàm Trung Niên Tu Sĩ tới.

Từ ở bề ngoài nhìn, người này thân cao tám thước, hình thể khôi ngô, Hắc Diện nặng cân, giống như là cái Tẩu Nhục độ sức lộ tuyến cận chiến tu sĩ.

Hần đứng ở giữa không trung, ánh mắt quét qua trên mặt đất thất linh bát lạc Tàn Thi, sắc mặt vẻ lo lắng đến tựa như là bên dưới mưa to trước thiên không, mới mở miệng, băng lãnh ngữ khí tựa như là thảng chập Bắc Phong phá tiến vào ở đây trái tim tất cả mọi người bên trong, "Nói đi, các người muốn chết như thế nào?"

"Ha ha..." Chu lão gia tử khô khan cười một tiếng, nâng lên tay phải cứng ngắc vuốt vuốt sợi râu, "Lão phu đều sống đến thanh này số tuổi, đương nhiên chỉ muốn chết già rồi!"

"Hắc..." Hắc Bào tu sĩ cũng cười một tiếng, tiếng cười so với hần phương mới giọng nói chuyện còn lạnh hơn, "Lão Tiểu Tử rất nghịch ngợm a, vậy bản tọa liền ưu tiên điều giáo điều giáo ngươi đi!"

Nói đến "Đưa ngươi" hai chữ thời điểm, người trung niên áo đen thân hình đã biến mất ngay tại chỗ.

Chu lão gia tử là Lão Giang Hồ, một cảm giác được thấy hoa mắt, lập tức liền biết không tốt, vung trong tay Cầu Long trượng liền đột nhiên hướng về phía trước đập tới, nhưng Cầu Long trượng vung mạnh đến một nửa, một cổ vô cùng sức lực lớn liền hung hăng đập vào trên ngực của hắn, kịch liệt đau nhức chỉ bên dưới hắn tại chỗ phun ra một ngụm máu lớn, thân thể hoàn toàn không bị khống chế té bay ra ngoài, lúc này, hắn mới nhìn đến Hắc Bào tu sĩ đứng trước mặt mình!

Quá nhanh!

Cùng Chu lão gia tử sóng vai mà lập Cổ Lục Thông kinh hải, đại đao trong tay hất lên liền trực tiếp quét về phía Hắc Bào tu sĩ cổ.

Hắc Bào tu sĩ nhìn cũng chưa từng nhìn hắn một chút, hất lên tay áo đập vào Cổ Lục Thông cầm đao trên tay, tại chỗ liền đem Cổ Lục Thông trong tay đầu sư tử Yên Nguyệt Đao đập đến tuột tay bắn ra ngoài, ngay sau đó Hắc Bào tu sĩ lại vừa người áp vào Cổ Lục Thông trước người, hai tay mang theo từng mảnh tàn ảnh trong phút chốc đập Cổ Lục Thông lồng ngực mười mấy chương.

"Phốc..." Cổ Lục Thông phun ra một cột máu, thân thể mềm cộc cộc té bay ra ngoài.

Xa xa khúc cao nhìn thấy một màn này, trong nháy mắt liền dọa đến dừng khí mắt sạch, kéo mạnh lấy Vân Dao quay người liền hóa thành một đạo xanh thăm Độn Quang liều mạng hướng phía Tây Phương bỏ chạy.

Hắc Bào tu sĩ quay đầu lại, nhìn Cực Tốc đi xa xanh thăm Độn Quang lộ ra một vòng nụ cười tàn nhẫn, giậm chân một cái, hóa thành một vệt kim quang nhanh như thêm điện đuổi theo, đúng là một cái đều không chuẩn bị buông tha!

Chỉ là một cái tiếp xúc, vừa rồi Đồ Lục hơn ba mươi Đồng Giai tu sĩ như chém dưa thái rau bốn Đại Cung Phụng hai trọng thương, hai chạy trốn!

Thông Huyền Chân Nhân lại khủng bố như vậy!

"Đại Hoàng, nhanh đi cứu Cổ sư huynh!" Hắc Bào tu sĩ động tác thật sự là quá nhanh, thẳng đến hắn đuổi theo khúc cao cùng Vân Dao hai người đã đi xa, Tô Bắc nào từ mới đi theo con mắt, vội vàng thúc giục Đại Hoàng đi cứu bay rớt ra ngoài Cổ Lục Thông.

Tô Bắc mở miệng, Đại Hoàng tự nhiên không Sở Bất từ, đứng trên xe ngựa nhào tới trước một cái liền hóa thành một đạo Ngân Quang liền xông ra ngoài, tại Cổ Lục Thông trước khi rơi xuống đất vòng quanh hắn về tới trên xe ngựa, Tô Bắc đứng lên đi đón ở Cổ Lục Thông, thất kinh dùng sức đóng cửa hắn hô to nói: "Cổ sư huynh, Cổ sư huynh."

"Khục khục..." Cổ Lục Thông ho ra mấy ngụm xen lẫn nội tạng mảnh vỡ tụ huyết, hơi thở mong manh nhẹ giọng nói: "Đừng, đừng rung, lại dao động ta thật chết rồi."

"A nha." Gặp Cổ Lục Thông còn nói được lời nói đến, Tô Bắc trong lòng nhất thời liền thở dài một hơi, sau đó liền vội hỏi nói: "Cổ sư huynh, chúng ta bây giờ nên làm gì?"

Cổ Lục Thông đã không có khí lực lại nói tiếp, chặt vật giờ tay lên hướng bên cạnh chỉ chỉ, Tô Bắc thuận tay hắn nhìn lại, nhìn thấy lại là một đoàn tròn được cùng võ tổ con thỏ nhanh bóng lưng.

Là thương đội những cái kia Tranh Tử Thủ, chạy ở phía trước nhất rõ ràng đúng vậy kia là cái gì cực khổ từ hướng thống lĩnh, hắn như vậy lớn cái, xen lẫn tại một đám Tranh Tử Thủ bên trong liền cùng Bạch Hạc đứng tại bầy gà bên trong, quá trát nhãn.

Tô Bắc lúc ấy liền tức giận sọ não đều muốn bùng nổ, buông ra Cổ Lục Thông liền kích động nhảy dựng lên mắng to nói: "Vương Bát Đản, cò các người tổ tông..."

Cổ Lục Thông nắm chặt góc áo của hắn dùng sức giật giật, "Trốn, ai cũng đừng quản, để lớn, Đại Hoàng mang theo người trốn!"

Tô Bắc cúi đầu xuống nhìn một chút đầy ngụm máu tươi Cổ Lục Thông, lại quay đầu nhìn một chút nơi xa đồng dạng nằm trên mặt đất thẳng thỏ huyết Chu lão gia tử cùng bên cạnh giam giữ thiếu nữ bộ kia xe ngựa, Nhịp tim đập đến độ sắp từ đánh vỡ bộ ngực của hắn dụng tới.

"Con mẹ nó! Đại Hoàng người đi đem Chu lão gia tử cầm trở về!" Hắn tức giận hô lớn một tiếng, một thanh kéo về bị Cổ Lục Thông nắm chặt góc áo, vọt tới bên cạnh xe ngựa nhặt lên một thanh Tranh Tử Thủ ném bên dưới Yêu Dao liền hướng giam giữ thiếu nữ lồng sắt bỏ tới.

Hắn muốn bỏ cái này lớn lồng sắt suy nghĩ đã mấy ngày!

"Đừng, đừng..." Cổ Lục Thông lo lắng vạn phần nhìn qua hắn, há to miệng muốn gọi hắn dừng vờ ngó ngán mau trốn, nhưng từng miếng từng miếng phun ra ngoài máu để hắn một câu đầy đủ đều nói không nên lời.

Chương 54: Chơi chết hấn

"Khanh" .

"Khanh" .

"Khanh" .

Tô Bắc điên cuồng huy động Yêu Dao Phách Khảm lấy, ngón cái thô lồng sắt thanh thép tại hấn một thân có thể so với Bá Thể cảnh vũ tu mạn lực trước mặt, cùng ngón cái thô càn khôn cũng không khác nhau nhiều lắm, hấn một đao hạ xuống liền có thể chặt đứt tận mấy cái, thanh thép bên trên khắc vẽ những cái kia châm đối Yêu Khí màu đen Phù Lục lại quang mang bắn ra bốn phía cũng không có gì trúng dùng.

Vang dội động tĩnh đánh thức lồng sắt bên trong thiếu nữ kia, nàng mở to hai mắt, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch nhìn qua lồng sắt Ngoại Thần sắc lo lắng Tô Bắc, tuyệt vọng mà con ngươi trống rỗng bên trong dần dần có hào quang, trên mặt cũng dần dần có sinh khí, giống như là một cỗ thi thể dần dần sống lại.

"Khanh khanh khanh", hoàn chỉnh lồng sắt rất nhanh liền bị Tô Bắc đánh ra một cái động lớn, hấn ném đi trong tay Yêu Dao, song tay nắm lấy lồng sắt liền chuẩn bị từ bên trong cái hang lớn chui vào, đem Thiếu Nữ cứu ra.

"Cầu Oa, mau tránh!" Đúng lúc này, hấn chợt nghe Đại Hoàng tiếng gào, còn chưa kịp phản ứng, thân thể liền bị một cỗ lực đất lấy sau này bay, hấn ngã đầu một cái, liền gặp được một đạo kéo lấy thật dài quang vĩ Kim Quang từ trên trời giáng xuống.

Sống còn thời khắc, hấn nào từ phản ứng tốc độ trước nay chưa có, lập tức liền đoán được khẳng định truy sát khúc cao cùng Vân Dao hai người Thông Huyền Chân Nhân trở về, hấn bản năng nhìn về phía lồng sắt bên trong Thiếu Nữ.

Hấn nhìn lại lúc, lồng sắt bên trong nữ ít cũng chính xem hết thiên không cúi đầu xuống, nàng tựa hồ cũng đoán được đạo kim quang kia là cái gì, nhưng nàng ánh mắt bên trong vừa mới dừng mãnh tiến ra hào quang cũng không có rút đi, nàng xem thấy Tô Bắc, cong lên đôi mắt to khả ái, nhếch lên khoe miệng, lộ ra một sạch sẽ, nụ cười ấm áp, sau đó hơi há to miệng, nói một câu cái gì.

Tuy nhiên nghe không được, nhưng Tô Bắc lại biết nói, nàng nói rất đúng "cám ơn" .

"Àm ăm", Kim Quang rơi dưới, xe ngựa ăm vang nổ tung, kịch liệt khí lãng xen lẫn từng cây thanh thép cùng từng khối huyết nhục khuấy động ra.

Tô Bắc ánh mắt ngưng trệ.

"Lạch cạch", một khối huyết nhục đập vào Tô Bắc trên mặt.

Tô Bắc sững sờ bắt bên dưới máu trên mặt thật nhìn thoáng qua, tàn khuyết huyết nhục nhìn không ra là thiếu nữ kia thân thể khối đó, máu đỏ tươi trong khoảnh khắc liền nhuộm đỏ bàn tay của hấn.

Tô Bắc trông mắt lập tức liền đỏ lên!

"Cầu Oa, người làm sao một mặt máu? Cầu Oa, Cầu Oa... Ngao!" Đất lấy Tô Bắc lui lại, chính là Đại Hoàng, chạy ra nổ tung phạm vi sau nó quay đầu nhìn thoáng qua Tô Bắc, lập tức liền bị hấn mặt mũi tràn đầy máu tươi dọa sợ, lo lắng gọi hai tiếng sau gặp Tô Bắc không có phản ứng, tại chỗ liền nổi giận ngửa mặt lên trời thét dài!

Chói mắt Ngân Quang lóe sáng, một đầu so xe ngựa còn muốn Bàng Đại Ngân Lang xuất hiện tại Tô Bắc bên người!

Đại Hoàng Nhị Đoạn biến thân, Khiếu Nguyệt Ngân Lang!

Tô Bắc hoàn hồn, nhảy dựng lên thần sắc dữ tợn chỉ trên bầu trời cái kia đạo bóng người màu đen, Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) gào thét nói: "Đại Hoàng, chơi chết hấn!"

Đại Hoàng chưa từng thấy Tô Bắc bộ dáng này, thử lấy răng vừa tung người, hóa thành một đạo Ngân Quang liền Uyển Như mũi tên bắn hướng lên bầu trời bên trong bóng người màu đen.

Trên bầu trời bóng người màu đen chính là đuổi theo giết khúc cao cùng Vân Dao Hắc Bào tu sĩ, giờ phút này tay trái của hấn bên trên còn cầm hai khóa đâm máu đầu lâu, không cần nghĩ cũng biết đạo đó là ai đầu lâu.

Hắc Bào tu sĩ hí mắt nhìn chăm chú lên phi tốc đến gần Đại Hoàng, trong đôi mắt cũng hình như có vẻ kinh ngạc, vung tay lên, liền đem trong tay hai cái đầu đánh tới hướng Đại Hoàng.

Đại Hoàng há miệng liền phun ra một thanh Ngân Quang đem hai cái đầu bạo thành phần vụn, tốc độ không giảm hướng Hắc Bào tu sĩ nhào tới.

Hắc Bào tu sĩ thấy thế, cũng không dám khinh thường, hai tay tại bên hông một vòng, lấy ra hai cây đèn kịt dài gần đón lấy Đại Hoàng.

Một đôi mao nhưng nhưng Lang Trảo tử, một đôi đèn kịt dài gần trùng điệp đụng vào nhau.

"Bành", một tiếng vang trầm, một người một sói đồng thời lui lại, tứ tán Khí Kinh rơi xuống mặt đất đã dẫn phát liên tiếp tiếng nổ mạnh.

Chợt giao thủ một cái, một người một sói vậy mà không phân cao bên dưới!

"Tập chúng, dám động Cầu Oa, bản lão gia xé ngươi!" Nổi giận Đại Hoàng hận không thể ăn sống hắn, dất cuồng hống chửi rủa lấy lần nữa hóa thành một đạo Ngân Quang xông tới!

"Tập mao chó, dám dẫm thương Thiếu chủ nhà ta, Bồn Tọa hôm nay liền chặt hàm Nồi Lẩu!" Hắc Bào tu sĩ cũng không cam chịu yếu thế mắng lại một câu, quơ hai thanh dài gần là xông đi lên.

"Phanh phanh phanh", chỉ một thoáng, một vàng một bạc hai đạo tốc độ siêu việt mắt thường Độn Quang tại thiên không không ngừng dịch ra, va chạm bốn phía Khí Kinh uyển như như là hoa tuyết "Tốc tốc" rơi đi xuống, trong khoảnh khắc lại làm vỡ nát mấy kéo xe ngựa!

Trên đất Tô Bắc thấy thế, tuấn khuôn mặt đẹp gò má càng phát dữ tợn, nhảy chân đối với thiên không gào thét nói: "Đại Hoàng, chơi chết hắn, chơi chết hắn ta mời ngươi ăn bê thui nguyên con!"

"Ngao!" Trên bầu trời Đại Hoàng nghe vậy lập tức hưng phấn vô cùng Cao Thanh gầm thét một tiếng, trong nháy mắt liền lại đụng nhiều lần kim sắc Độn Quang.

Vai sóng vai nằm cùng một chỗ trận đấu thổ huyết Cổ Lục Thông cùng Chu lão gia tử mắt kính ngây mồm.

"Khụ khụ, cái này, khụ khụ, đây là cái gì chó?" Chu lão gia tử khục lấy máu, một mặt viết kếp mộng so.

"Khụ khụ khụ, khụ khụ, ta, khụ khụ, cũng không, khụ, biết nói." So thổ huyết, chỉ chịu Nhất Chương Chu lão gia tử khẳng định là so không thắng chịu mười mấy chương Cổ Lục Thông, Cổ Lục Thông ngũ tạng lục phủ tất cả đều bị chấn bể, hiện tại toàn dựa vào một thân hùng hậu chân nguyên gượng chống lấy sau cùng một hơi mà, chờ lúc nào hắn đem ngũ tạng lục phủ đều ho ra tới, liền nên.

Chu lão gia tử chuyên chú quan sát trong chớp lát trên bầu trời chiến cục, trùng điệp thờ dài một hơi, "Đầu này, khụ, chó tuy nhiên Thần Di, khụ khụ, nhưng nó còn không phải Thông Huyền Yêu Tướng, cũng sẽ không Yêu Tộc Chiến Kỹ, lúc này toàn bằng lấy nhục thân cùng tốc độ tại liều chết, nhiều nhất năm mươi cái hiệp, nó liền sẽ bị cái kia Thông Huyền Chân Nhân sinh sinh đánh chết."

Cổ Lục Thông cũng đã nhìn ra, muốn nói điểm cái gì, nhưng há miệng ra máu liền thẳng hướng cổ họng mà bốc lên, "Khụ khụ..."

"Ngươi liền chó nói chuyện", Chu lão gia tử nói một câu, sau đó vỗ bên hông Túi Trữ Vật, một mặt thịt đau lấy ra một cái Thanh Quang lưu chuyển bình ngọc nhỏ, lông mày trực nhảy lên bầm nói: "Lần này thật đúng là thiệt thòi lớn!"

Nói xong, hắn ngón cái bắn ra bình ngọc nhỏ, ngược lại chỗ hai hạt bọc lấy sáp áo cờ quả nhãn màu xanh Dược Hoàn, mình nuốt tiếp theo hạt, một cái khác hạt ném tới Cổ Lục Thông miệng bên trong, cứng rắn bụng bít lấy miệng của hắn để hắn nuốt xuống.

Cũng không biết đây là cái gì đan dược, mới qua mấy hơi, Chu lão gia tử uể oải trạng thái liền dần dần tỉnh thần, âm đạm sắc mặt cũng lấy mất trần có thể thấy tốc độ đang trở nên hồng nhuận phon phốt.

Cổ Lục Thông nuốt bên dưới đan dược về sau, cũng rất nhanh liền không thổ huyết, trắng bệch sắc mặt cũng đang lừa được Thanh Quang bên trong chậm rãi trở nên hồng nhuận phon phốt, chỉ là so sánh Chu lão gia tử khôi phục tốc độ, hắn muốn chậm hơn nhiều, hắn thoáng qua vừa cảm thụ, thấp giọng kinh hô nói: "Nhị Chuyển Trường Thanh đan?"

"Ngươi ngược lại là biết hàng!" Chu lão gia tử nhìn hắn một cái, từ từ đứng lên, một thanh kéo bên dưới bên hông Túi Trữ Vật ném cho Cổ Lục Thông, "Tiểu tử, ngươi hôm nay nhưng thiếu lão phu Đại Nhân Tinh, nếu có thể tròn được tính mệnh liền đem lão phu Túi Trữ Vật đưa về Đông Hồ Chu gia, về sau rảnh rồi, cũng nhiều thay ta phật trồng nom chiếu Chu gia, coi như là còn lão phu nhân tình."

Cổ Lục Thông tinh thần khá hơn một chút, hắn nhìn lấy Chu lão gia tử, tựa hồ là đoán được hắn muốn làm gì, sắc mặt nặng nề nắm chắc Chu lão gia tử Túi Trữ Vật, trùng điệp mà nói: "Ngài yên tâm, hôm nay ta Cổ Lục Thông nếu có thể nhặt về một cái mạng, về sau các ngươi Đông Hồ tuần gia sự, chính là ta Cổ Lục Thông sự tình!"

Chu lão gia tử vui mừng nhẹ gật đầu, "Lão phu quả nhiên không nhìn lầm ngươi... Nghe theo mệnh trời đi!"

Nói xong, Chu lão gia tử hai tay cấp tốc trước người biến ảo số đạo Thủ Ấn, cuối cùng ngửa mặt lên trời gào thét, "Huyết Hải Triều Sinh! Lên!"

Chỉ nghe được liên tiếp "Tê lạp" âm thanh, Chu lão gia tử mặc trên người Ma Y đột nhiên bị vô số khối cực kỳ đánh vào thị giác khoa trương bấp thập trướng nứt, mấy cái trong chớp mắt, thân thể của hắn liền nhanh chóng bành trướng tầm vài vòng, thân hình của hắn vốn là cao lớn, này lại đều vượt qua Nhất Trọng có hơn.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua thân thể của mình, đưa tay một thanh kéo bên dưới trên người mình đã biến thành một khối vài rách Ma Y, lộ ra một thân

buru Hán tới cực điểm tập thể hình thịt: So người bình thường đùi còn thô hai đầu cánh tay, đủ để cho bản Thiếu Nữ xấu hổ giận dữ muốn chết cường hân cơ ngực, Nhân Kính Xà một loại ngược lại tam giác cơ, góc cạnh rõ ràng mười khối cơ bụng, uyển như xích sắt một loại quần quanh ở trên người hân thô to gân xanh... Cùng lúc này Chu lão gia tử so sánh, lúc trước cái kia để Tô Bắc kinh thần không thôi hướng thống lĩnh bắt quá chỉ là cái thịt tảng!

"Ta thảo!" Còn nửa chết nửa sống nằm dưới đất Cổ Lục Thông trợn mắt hốc mồm phát nổ nói tục.

"Thật sự là thoải mái a!" Chu lão gia tử vui sướng nói một tiếng, khẽ vươn tay, rơi xuống ở phía xa Cầu Long trượng liền bay vào trong tay của hân, hân một phát bắt được, bỗng nhiên giậm chân một cái, thân thể cao lớn hóa thành một đạo thổ hoàng sắc Độn Quang phóng lên tận trời, thẳng tắp cắm vào Hắc Bào tu sĩ cùng Đại Hoàng chiến đoàn bên trong, "Tiểu Tập Chúng, cha mẹ ngươi không có dạy ngươi Kính Lão, Lão Tử đến dạy ngươi, ăn ta một trượng!"

"Lão gia hỏa đừng cản trở bản lão gia, ngươi đi đâm hân cái mông!" Đây là Đại Hoàng tiếng mắng chửi.

...

Có Chu lão gia tử tham chiến, trên bầu trời cục thế lập tức liền phát sinh thay đổi!

Chu lão gia tử làm « Huyết Hải Triều Sinh » cũng không biết là bí pháp gì, vậy mà đem thực lực của hân tạm thời xách sinh đến Thông Huyền giai, đương nhiên, cái này cùng hân bản thân liền là như Long Cảnh Đại Viên Mãn, cách Thông Huyền giai chỉ có cách xa một bước có quan hệ.

Cái này có thể tạm thời tăng cao tu vi bí pháp bình thường đều có rất lớn hậu di chứng, tu vi tăng lên biên độ càng lớn, hậu di chứng lại càng lớn, Chu lão gia tử bí pháp có thể làm cho hân tạm thời bước qua Chân Ngã giai cùng Thông Huyền giai Rãnh trời, hậu di chứng lớn bao nhiêu tự nhiên là có thể tưởng tượng.

Cho nên lúc này Chu lão gia tử, chiêu chiêu đều là đồng quy vu tận Đà Pháp, cộng thêm một cảnh giới cách Thông Huyền chỉ kém lâm nhóm nhất cước, tổng hợp thực lực còn muốn vượt qua Minh Pháp cảnh Thông Huyền Chân Nhân Đại Hoàng ở một bên trên nhảy dưới tránh, Hắc Bào tu sĩ lập tức liền đã rơi vào hạ phong!

Chỉ là, Hắc Bào tu sĩ tuy nhiên rơi vào hạ phong, nhưng thủ đến lại là giọt nước không lọt, Đại Hoàng cùng Chu lão gia tử liên thủ đều công không phá được hân thủ thế, muốn đến Hắc Bào tu sĩ khẳng định cũng rõ ràng Chu lão gia tử thực lực chỉ có thể duy trì trong một giây lát, chuẩn bị kéo qua trong khoảng thời gian này đến, lại thu thập bọn họ hai cái.

Điểm này, phía dưới Cổ Lục Thông nhìn ra được, Tô Bắc nhìn không ra.

Tô Bắc còn tại mắt đỏ cho Đại Hoàng cổ động, gõ cái kia cần răng nghiêng lợi bộ dáng, tựa hồ hận không thể mình xông đi lên hành hung cái kia Hắc Bào tu sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Một quyền kinh Cửu Châu

Cổ Lục Thông cất lực đứng lên, đối Tô Bắc nói ra: "Tô sư đệ, chúng ta đi trước đi, Chu lão gia tử chống đỡ không được bao lâu!"

Tô Bắc lắc đầu, "Ta không đi, Đại Hoàng còn cùng cái tên xấu xa kia đánh nhau, ta sao có thể ném bên dưới nó đi một mình!"

Cổ Lục Thông nhìn một cái không trung chiến đoàn, nghĩ một đằng nói một nẻo nói ra: "Chúng ta đi trước, Đại Hoàng đuổi được."

Tô Bắc muốn nếu không muốn đều liền về nói: "Không đi, Đại Hoàng không trở lại, ta cũng không đi đâu cả!"

Cổ Lục Thông nhìn một chút Tô Bắc cái ót, hữu tâm đánh ngắt xiù hân trực tiếp đem hân kéo đi, nhưng hân hiện tại toàn thân đều đề không nổi sức lực đến, biết đánh nhau hay không bất tỉnh Tô Bắc là nói chuyện, coi như đánh ngắt xiù hân một cái trọng thương hào có có thể công Tô Bắc chạy bao xa?

Nghĩ nghĩ, Cổ Lục Thông khẽ thờ dài một hơi, từ bỏ chạy trốn ý nghĩ... Khẩn yếu quan đầu, Tô Bắc đều không có ném bên dưới hân một mình chạy trốn, hân làm sao có thể ném bên dưới Tô Bắc một cái chạy trốn đâu?

Cũng không lâu lắm, trên bầu trời đột nhiên vang lên Chu lão gia tử tiếng rống giận dữ, sau đó liền gặp chiến đoàn bên trong cái kia đạo thổ hoàng sắc Độn Quang liêu lĩnh phóng tới kim sắc Độn Quang.

Phía dưới Cổ Lục Thông thấy thế ánh mắt tối sầm lại, đối Tô Bắc nói ra: "Chu lão gia tử muốn tự bạo!"

Lời còn chưa dứt, trên bầu trời thổ hoàng sắc Độn Quang đột nhiên nổ tung.

"Ầm ầm", một tiếng chấn thiên động địa tiếng vang, trên bầu trời đầy ra một đợt chói mắt ánh sáng màu vàng choáng, đem không trung tầng mây phá tan thành từng mảnh.

Cách hơi xa một chút Đại Hoàng cũng ánh sáng màu vàng choáng đầy liên tiếp lui về phía sau, mà Hắc Bào tu sĩ biến thành kim sắc Độn Quang cho dù là tại Chu lão gia tử nhào lên trong nháy mắt liều mạng triệt thoái phía sau, cũng không thể kịp thời rút khỏi nổ tung phạm vi, tại chỗ liền bị đánh tan Độn Quang, phun ra một ngụm máu tươi!

Một vị có thể so với Thông Huyền cường giả tự bạo, chỉ đổi lấy cái này một ngụm máu tươi.

Vừa ổn định thân thể Đại Hoàng gặp Hắc Bào tu sĩ thổ huyết, rú lên một tiếng liền lại lần nữa hóa thành một đạo Ngân Quang xông tới!

"Nghiệt Chướng, còn dám làm càn, ăn Bồn Tọa một giận! Một giận Định Sơn sông!" Hắc Bào tu sĩ chợt quát một tiếng, trên bầu trời đột nhiên bùng lên ra một đạo dài chừng mười trượng màu đen giản ảnh, mang theo Lôi Đình Vạn Quân Chi Thế hung hăng nện muốn Đại Hoàng.

"Ngao..." Đại Hoàng tránh không kịp, vào đầu ăn cái này một giận, tại chỗ phát ra một tiếng kêu rên.

"Đại Hoàng!" Phía dưới Tô Bắc tâm đột nhiên nắm chặt lên, cảm động lay hô to lên tiếng.

Một giận Kiến Công, Đại Hoàng tốc độ đại giảm, Hắc Bào tu sĩ đắc thế không buông tha chó, dán đi lên vùng hai thanh đen giản đồ ập xuống liền đánh!

Hắc Bào tu sĩ tay nặng bao nhiêu? Chỉ nhìn bên cạnh ăn một khóa Nhị Chuyển Trường Thanh đan còn nửa chết nửa sống Cổ Lục Thông liền biết rồi.

"Ngao ngao ngao..." Đại Hoàng hình thể quá lớn, vòng tới vòng lui cần không đến Hắc Bào tu sĩ, trong lúc nhất thời bị đánh phải là ngao ngao gọi, tiếp tục như thế, chỉ sợ lấy nó Chân Ngã giai đệ thủ cấp Nhục Thân cường độ, cũng gánh không được bao lâu.

Tô Bắc nhìn chòng chọc vào quay chung quanh Đại Hoàng vòng tới vòng lui đạo kim quang kia, không tiếp tục gọi, chỉ là gắt gao cắn môi, hai mắt đỏ đến cơ hồ muốn nhỏ ra huyết!

Giờ khắc này, hần vô cùng khát vọng lực lượng cường đại, chỉ có có được lực lượng cường đại, hần có thể vì lòng sắt bên trong thiếu nữ kia báo thù, mới có thể vì Chu lão gia tử báo thù, mới có thể bảo vệ Đại Hoàng!

"Lực lượng..." Tô Bắc dưới đáy lòng một lần một lần gặm thét.

"Cầu Oa, cứu ta..." Đại Hoàng rốt cục gánh không được, thê thảm vô cùng kêu rên một tiếng... Hung mãnh hơn nữa chó, bị đánh đập đều sẽ hướng chủ nhân cầu cứu.

Tô Bắc chỉ cảm thấy não tử "Ồng" một tiếng, giống như sọ não đều bùng nổ, sau đó liền cái gì cũng không biết...

Một bên Cổ Lục Thông liền gặp được Tô Bắc trên thân thể nội tạng nhiên tuôn ra vô cùng ngọn lửa màu vàng óng... Không phải khen trương, thật sự là từ trong cơ thể hần bùng mãnh tiến ra, thông qua quanh người hần lỗ chân lông, phốc phốc ra bên ngoài tuôn ra!

Ngọn lửa màu vàng óng cuộn cuộn lấy, trong chớp mắt liền đem Tô Bắc quanh thân quần áo cho bốc hơi, hần đứng chỗ đứng Bùn Đất cùng nham thạch cũng trong nháy mắt hòa tan làm cuộn cuộn dung nham, nhưng quý dị chính là, Kim Sắc Hỏa Diễm cũng không có hướng tản ra, chỉ xoay quanh tại Tô Bắc chung quanh.

Tô Bắc ngửa đầu đứng tại dung nham phía trên, ngọn lửa màu vàng óng từ từ ở trên người ngưng tụ thành thật dài dĩ Lưu Hỏa Kim Ô Đế Bào, tại trên đỉnh đầu của hần ngưng tụ ra một đỉnh tản ra thất thái quang hoàn Đại Nhật mười hai lưu Đế miện!

"Ba", trùng mắt một đôi mắt trâu Cổ Lục Thông đại lực rút mình một bạt tai, Tô Bắc trên người Đế Bào, Đế miện vẫn không có biến mất!

Đây không phải ảo giác!

"Ta nhỏ cái mẫu thân ấy!" Cổ Lục Thông hú lên quái dị, vung mạnh mở hai cánh tay liền "Ba ba ba" quát chính mình cái tát, ưa thích mình có thể từ nơi này trận quý dị trong mộng tỉnh lại.

Mặc vào một thân Đế Bào Tô Bắc thần sắc lạnh lùng, không rất cao đáng người lại cho người ta một loại Đình Thiên Lập Địa, cao không thể chạm vĩ ngạn cảm giác, thật giống như Chư Thiên Vạn Giới đều chỉ phôi phù phục tại chân của hần dưới, loại cảm giác này, đã không phải là cái gì bá khí bá đạo có khả năng hình dung, muốn hình dung, cũng chỉ có thể dùng cao quý, Chúa tể để hình dung!

Tô Bắc không quay đầu nhìn Cổ Lục Thông, hần nhìn qua Hắc Bào tu sĩ biến thành kim sắc Độn Quang, chậm rãi vươn tay, hướng phía trên bầu trời một trào, một nắm, thiên không còn tại theo Đại Hoàng ầu đã Hắc Bào tu sĩ trong nháy mắt vô thanh vô tức biến mất!

Không phải nổ tung, là trực tiếp biến mất!

"Ngao ngao..." Đại Hoàng cái này Nhị Hóa còn theo thói quen kêu rên hai tiếng, mới phát hiện chuỗi này lớn gần tại sao không có lại rơi xuống trên người mình, vừa quay đầu, mới phát hiện cái kia Hắc Bào tu sĩ không thấy, "A?"

Nó lung lay cái đuôi ở trên không bên trong đạo qua một vòng, cũng không tìm tới cái kia Hắc Bào tu sĩ bóng người, lúc này mới nghe răng trợn mắt bay trở về mặt đất.

Vừa rơi xuống đất, Đại Hoàng liền phát hiện Tô Bắc đổi một thân mà nó cho tới bây giờ chưa thấy qua cách ăn mặc.

"Cầu Oa, người thế nào thay y phục vậy rồi?" Đại Hoàng khắp khểnh hướng Tô Bắc đi đến, lại bị Cổ Lục Thông nắm chặt cái đuôi của hắn cho kéo lại, "Đừng đi qua..."

"Ừm?" Đại Hoàng không hiểu nhìn qua Cổ Lục Thông nói: "Vì sao?"

Cổ Lục Thông không nói chuyện, chỉ là lắc đầu.

Tô Bắc một bàn tay bóp chết không trung cái kia Hắc Bào tu sĩ về sau, tựa hồ không biết nên làm gì, tại nguyên chỗ nghiêng đầu nghĩ, trên người Đế Bào cùng Đế miện đều xuất hiện không ổn định, tựa hồ muốn một lần nữa hóa thành ngọn lửa màu vàng óng xu thế.

Nhưng ngay tại Đế Bào cùng Đế miện muốn một lần nữa hóa thành ngọn lửa màu vàng óng thời điểm, Tô Bắc đột nhiên quay đầu nhìn về phương nam.

Cổ Lục Thông cùng Đại Hoàng thuận Tô Bắc ánh mắt nhìn lại, mơ hồ trong đó ở chân trời thấy được một chút xú Ngũ Thái Độn Quang, "Hắc Bào tu sĩ thù hạ đuổi theo tới!"

Chỉ gặp Tô Bắc chậm rãi lên không, lại lần nữa duỗi ra một cái tay, hướng phía phương nam nhẹ nhàng vạch một cái, chỉ một thoáng, một thanh âm vang lên triệt Cửu Tiêu oanh minh, phương nam cuối chân trời xuất hiện một vết đen!

Một đầu tựa như là dùng Bút Long ở trên bầu trời vạch ra hắc tuyến!

Đầu này hắc tuyến vừa xuất hiện, những cái kia Ngũ Thái trong nháy mắt đều dập tắt, cùng lúc đó, Cổ Lục Thông còn chứng kiến phương nam những cái kia dãy núi toàn bộ đều giống như gió lốc bên trong Cồn Cát, nhanh chóng biến mất lấy...

Cổ Lục Thông xem không hiểu đầu kia hắc tuyến là cái gì, nhưng hắn lại thấy rõ, phương nam những cái kia Quần Sơn, là đang bị cái gì vô hình vô chất đồ vật phai mờ, trong lòng của hắn một cái giật mình, đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác rợn cả tóc gáy, trên thân đều bốc khí nổi da gà.

Quá kinh khủng, quá kinh khủng! Đây thật là Cửu Châu cấp số lực lượng a?

"Răng rắc", bỗng nhiên, một đạo thô to như thùng nước dũ tọng thiểm điện từ phía trên mà xuống, tinh chuẩn bổ vào Tô Bắc trên đầu.

Cổ Lục Thông ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện trên bầu trời chẳng biết lúc nào đã tụ họp một mảnh cuộn cuộn lấy vô cùng Lôi Quang nặng nề mây đen!

Cái này Cổ Lục Thông nhận biết, toàn thân rét run lấp bắp nói: "Bay, Phi Thăng, kiếp, Kiếp Vân!"

Cửu Châu Tứ Giai mười một cảnh, chỉ có Phán Hư Đại Viên Mãn lại đột phá tiếp, Phi Thăng Tiên Cảnh thời điểm mới có thể Thiên Đạo mới có thể hàng bên dưới Kiếp Vân... Nói cách khác, Tô Bắc giờ phút này thi triển ra lực lượng, đã vượt ra khỏi Cửu Châu cực hạn!

Bị sét đánh Tô Bắc không có thay đổi gì, ngay cả kiểu tóc đều không loạn, hắn ngẩng đầu nhìn qua trên đỉnh đầu Kiếp Vân, tầm kia không có thay đổi gì lại cho người ta một loại tuần mỹ đến không cách nào nhìn thẳng trên khuôn mặt hiện lên một vòng nụ cười giễu cợt, "Nha a, lưỡng giới Bích Lũy, các ngươi bọn này lão gia hỏa thật đúng là sẽ chơi a!"

Nói xong, hắn từ từ giơ tay lên, bóp thành quả đấm, hướng phía cửu thiên chỉ thượng trùng điệp oanh ra một quyền!

Đấm ra một quyền, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một cái lớn không biết có vài dặm, Kim Quang bắn ra bốn phía Quyền Đầu, trực tiếp hướng phía cửu thiên chỉ thượng Kiếp Vân đánh tới!

"Oanh", một tiếng Thiên Chấn Địa Hải tiếng vang, Cửu Châu Đại Địa rung động, để Cửu Châu chỗ có Tề Thiên Chân Quân đàm hồ biến sắc Kiếp Vân tựa như là một cái đâm một cái liên phá bọt khí âm vang tiêu tán.

Cái này cũng chưa tính cái gì, càng kinh khủng chính là liên quan Kiếp Vân phía trên cái kia cùng một chỗ Thiên Khung đều phá một cái động lớn, Cổ Lục Thông ngẩng đầu đều có thể nhìn thấy cái kia một khối Thiên Khung về sau vô cùng Phồn Tinh.

Đây chính là ban ngày a!

Cổ Lục Thông run rẩy đến độ sắp ngã đi!

Không chờ hắn ngã đi, trên bầu trời Tô Bắc trước hôn mê bất tỉnh, vô cùng đột ngột sau này ngửa mặt lên, liền cùng không có cánh Đại điều thẳng tắp mà rơi xuống, rơi xuống quá trình bên trong, trên người hắn Đế Bào cùng Đế miện thật nhanh hóa thành ngọn lửa màu vàng óng dung nhập trong cơ thể của hắn.

"Cầu Oa", Đại Hoàng cao giọng hét lên một tiếng, khắp khênh hướng Tô Bắc chạy đi.

Cùng thời khắc đó, Bắc Minh châu!

Vô số Cổ Lão Thâm Sơn Đại Trạch nổ tung, truyền ra một đạo đạo Man Hoang, thảm liệt khí tức cùng từng tiếng mừng rỡ như điên, vang vọng Cửu Tiêu thét dài.

Đại Hoang Yêu Tộc Thiên Đình quân sư Bạch Trạch lại một lần nữa xuất hiện, công khai Ngự Không mà đi, vung ra móng hướng phía Bắc Lô Châu cuộn cuộn mà tới.

Thanh Khâu bên trong, Cửu Đại Tổ Mạch đồng thời bộc phát ra vô lượng lượng ánh sáng, đem lớn như vậy Thanh Khâu chiếu lên mở mắt không ra, không trung còn mơ hồ quanh quẩn nữ tử khóc thảm âm thanh.

Vô Thiên động quần thể cung điện chỗ sâu nhất, một đạo kinh hoàng Hắc Diễm đánh vỡ cung điện phóng lên tận trời, tại thiên không lượn vòng lấy không ngừng gào thét lấy "Không".

Cũng là trong cùng một lúc, bên trong Thần Châu Đại Thương Hoàng Triều kéo dài liên miên, nhìn không thấy cuối màu đen cung điện chỗ sâu, Đại Thương hoàng tộc Tề Tự Thiên Địa, cung phụng Mãn Thiên Tiên Phật toà kia cao vút trong mây Lộc Thai bỗng dưng nổ tung, mấy cái tại Lộc Thai bên trong Trai Giới Tề Thiên Chân Quân thổ huyết hôn mê.

Không chỉ là Đại Thương Hoàng Triều Lộc Thai, Cửu Châu chỗ có Chính Nguyên Thần xuất khiếu linh ngộ thiên cơ Tề Thiên Chân Quân tất cả đều bị một cỗ không tên khí tức từ Thiên Địa Đại Đạo bên trong là đá đi ra, tâm thần lắc lư, một số nhỏ cảnh giới bất ổn, tại chỗ tẩu hỏa nhập ma.

Sau đó, bọn hắn dị thường hoảng sợ phát hiện, Đại Đạo thay đổi, từ trong ra ngoài lộ ra một cỗ xa lạ khí tức!

"Đại kiếp sắp nổi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Thả yêu

"Tô sư đệ, Tô sư đệ..."

"Cầu Oa, Cầu Oa..."

Tô Bắc mông lung mở hai mắt ra, liền thấy hai tám cơ hồ tiến đến trước mắt mình mặt to, chính là đến Đại Lang Cầu trạng thái bên dưới Đại Hoàng cùng sắc mặt tái nhợt đến Cổ Lục Thông, "Đại Hoàng. . . Cổ sư huynh. . . Ta thế nào? Thủ lĩnh đau quá..."

"Ba chút chút, ba chút chút", Đại Hoàng cuồng ngoắt ngoắt cái đuôi liếm lấy hắn hai cái, mặt chó bên trên không nói ra được hoan hỉ, nói chuyện đều cùng đốt pháo giống như, "Cầu Oa, người không biết đạo người vừa rồi thật là uy phong, một quyền liền đem Thiên cho phá vỡ..."

Không đợi Đại Hoàng nói xong, ánh mắt lấp lóe Cổ Lục Thông liền đoạt nói nói: "Người không biết đạo?"

Tô Bắc như đầu gấp, hữu khí vô lực hỏi: "Biết đạo cái gì?"

Cổ Lục Thông mím môi một cái, thần sắc vừa khiếp sợ lại là cổ quái, "Chính người vừa rồi làm cái gì người không biết đạo?"

Tô Bắc hai tay ôm đầu, hắn cảm thấy trong đầu giống như đột nhiên truyền bá nhiều hơn rất nhiều Trí Nhớ, vô số hắn chưa từng thấy qua người cùng vật ở trong đầu hắn không ngừng mà phun trào, thủ lĩnh đau gần chết.

"Cầu Oa, người thế nào? Người không sao chứ?" Đại Hoàng nhìn ra Tô Bắc thống khổ, tiến lên trước nhẹ nhàng đến cạo xát hắn.

"Ta không sao mà", Tô Bắc lắc đầu, cổ nện khó chịu giãy dụa lấy đứng lên đến, bốn bên dưới dò xét, "Ta vừa rồi làm cái gì... Ngọa tào, Thiên tại sao rách cái lỗ lớn?"

Hắn ngẩng đầu nhìn thiên không, xanh thẫm trên bầu trời một khối to bằng chậu rửa mặt chói mắt lỗ đen, trong lỗ đen còn lóe ra điểm điểm tinh quang, theo thời gian trôi qua, lỗ đen còn tại lấy mất trần có thể thấy tốc độ chậm rãi thu nhỏ.

Đại Hoàng gấp đôi tự hào đến ồn ào nói: "Đây chính là người một quyền đánh ra tới a!"

Tô Bắc hai mắt lập tức thật so Cổ Lục Thông còn lớn hơn, "Cái gì? Ta đánh ra tới?"

Cổ Lục Thông đã nhìn ra, Tô Bắc giống như thật cái gì đều không nhớ rõ, nói xen vào nói: "Đừng nói trước cái này, vừa rồi làm ra động tĩnh lớn như vậy mà chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ có người đến điều tra, chúng ta vẫn là rời khỏi nơi này trước lại nói."

"Đối đúng đúng, chúng ta vẫn là rời khỏi nơi này trước." Đại Hoàng cũng không ngốc, cũng biết đạo liền Tô Bắc vừa rời một quyền kia khẳng định sẽ dẫn tới rất nhiều người, vẫn là rời khỏi nơi này trước tương đối ổn định.

Tô Bắc nhẹ nhàng đến vuốt đầu, ánh mắt quét qua Chu Vi Địch đồng đảo xe ngựa, "Những này yêu làm sao bây giờ?" Nói xong hắn liền quay đầu dùng chờ đợi ánh mắt nhìn về phía Cổ Lục Thông.

Cổ Lục Thông chú ý tới ánh mắt của hắn, hơi nghĩ nghĩ, liền khẽ thờ dài một hơi nói: "Người quyết định đi!"

Như là dựa theo hắn xử sự làm người nguyên tắc, khẳng định là muốn đem những hàng hóa này đưa về Phù Hoa Phưởng Thị trả lại cho Vạn Yêu lâu Hiệu Buôn, nhưng hắn hiện tại Thân Thể Trạng Thái không cho phép hắn làm như vậy, lại thêm hình thức khẩn cấp hắn cũng không có thời gian đem những này xe ngựa kéo nơi khác.

Đã như vậy, cùng kiên duy trì ý kiến của mình để Tô Bắc không vui, còn không bằng thuận nước đẩy thuyền cho Tô Bắc một cái nhân tình... Kỳ thực chính hắn cũng không phát hiện, hắn đang suy nghĩ thời điểm không tự chủ được đem Tô Bắc thái độ bỏ vào một cái tính quyết định vị trí bên trên, không không còn là lúc trước cái kia hắn có thể tùy ý an bài tiểu sư đệ.

Tô Bắc nghe vậy đại hi, cảm thấy đầu đầu không như vậy thương, vừa chấp tay nói: "Đa tạ Cổ sư huynh, nhân tình này ta nhớ kỹ."

Nhìn thấy Tô Bắc cái này thủ thế, Cổ Lục Thông nhìn ánh mắt của hắn lại trở nên quái dị, hắn cảm thấy trước mắt Tô Bắc tựa hồ có một chút biến hóa, nhưng cụ thể là chỗ nào thay đổi, hắn nhất thời bán hội lại không nói ra được.

"Đại Hoàng, xem những này sắt vụn lỏng!" Tô Bắc hoan hô một tiếng, quay đầu liền chào hỏi Đại Hoàng nói.

"Được rồi, nhìn bản lão gia!" Đại Hoàng lên tiếng, ngửa đầu "Ngao" một tiếng, Ngân Quang bùng lên, tài trí bắt phàm Bảng Đại Khiếu Nguyệt Ngân Lang liền xuất hiện lần nữa tại Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông trước mắt.

Àn, chuẩn xác mà nói, chỉ có Khiếu Nguyệt Ngân Lang, không có tuần dật.

"Ồi..." Đại Hoàng quái khiếu một tiếng.

Chỉ gặp lúc này nó, đầu đầy máu tươi, thân ở trên đều vết thương, một cái chân trước còn vô lực rũ sụp lấy, tựa như là gãy mất...

"A? Đại Hoàng người là thế nào?" Tô Bắc khiếp sợ lớn tiếng hỏi.

Đại Hoàng về mặt cầu xin, "Còn có thể làm sao vậy, mới vừa rồi bị cái kia mặt đen bại hoại cho đánh!"

"Ngô... Người vừa rồi không còn rất tốt a? Làm sao vừa biến thân thương toàn chạy đến?" Tô Bắc xoa Thái Dương kinh ngạc mà hỏi.

"Ồi, ôi, ôi nha..." Đại Hoàng quái khiếu nằm rạp trên mặt đất, đối với mình gãy mất móng vuốt thẳng thối hỏi, "Bản lão gia chỗ nào biết nói, vừa rồi biến trở về bản lão gia anh tuần Đại Lang Cầu tư thái sau liền hoàn toàn không đau, còn tưởng rằng không có chuyện gì."

"Nha, người còn có thể thông qua biến thân tới áp chế thương thế!" Một bên Cổ Lục Thông huyết sáo quái khiếu nói... Cái này muốn đặt trước kia, hắn khẳng định đến vây quanh Đại Hoàng trên nhảy dưới tránh hảo hảo nghiên cứu một chút Đại Hoàng là làm sao làm được hoán đổi Thân Thể thuận tiện hoán đổi thương thế, đây quả thực liền có thể so với trong truyền thuyết một đầu cái đuôi thay mặt biểu một cái mạng Cửu Mệnh Miêu yêu a!

Nhưng bây giờ, hắn tại gặp qua Tô Bắc biến thân Đế Vương, một quyền chọc thủng trời về sau, trong đầu hắn cây kia mà thay mặt biểu chấn kinh, kinh ngạc, kinh hãi gần liền gãy mất, gãy mất, gãy mất... Hiện tại đoán chừng là trời sắp xuống, hắn đều có thể bình tĩnh "Ha ha" cười một tiếng, ngay tại chỗ đến lăn lộn lóc.

Cũng chính là bình thường nói tới, thiếu gân... Tô Thanh Huyền như nếu nhìn thấy hắn, nhất định sẽ rất cảm động lây!

Cửu Châu chỗ có kỳ hoa đặt xuống cùng một chỗ, đều kỳ hoa tuy nhiên cái này một người một chó!

"Cổ sư huynh người muốn cười trên nỗi đau của người khác liền đi xa một chút, đợi lát nữa Đại Hoàng cắn người ta nhưng không giúp đỡ", Tô Bắc oán trách Cổ Lục Thông một câu, đứng lên đi đau lòng sờ lên Đại Hoàng gãy mất móng vuốt, "Không có đau hay không... Người trước biến thành Ngân Tuyết sói, chờ chúng ta sau khi trở về cho người thêm trị tay."

Đại Hoàng thâm trầm phui Cổ Lục Thông một chút, ứng thanh nói: "Bản lão gia làm sao không nghĩ tới đây... Ra đi, bản lão gia suất khí phiêu dật Ngân Tuyết sói tư thế!"

Ngân Quang lại lóe lên, Bảng Đại Khiếu Nguyệt Ngân Lang không thấy, trâu đực lớn Ngân Tuyết sói xuất hiện ở Tô Bắc trước người.

"A", Đại Hoàng đứng lên lắc lắc gầy mắt cái kia cái chân trước, "Thật không thương!"

Tô Bắc vuốt vuốt đầu của nó, "Nhanh đi mở ra những cái kia lồng sắt, chúng ta thời gian đang gấp."

"Người chờ!" Đại Hoàng ném câu nói tiếp theo nhảy lên một cái đến, nhảy cái trước lồng sắt vung lên hai cái móng vuốt, "Khanh khanh", chói tai kim thiết tấn công tiếng vang lên, thanh thép bay loạn.

Làm cho người bên cạnh mục đích là, Đại Hoàng vừa rơi xuống tại lồng sắt bên trên, lồng sắt bên trên liền lập tức dâng lên cuộn cuộn hắc khí, nhưng mà những này khắc chế Yêu Khí hắc khí đối Đại Hoàng nhưng cũng không có trừng dùng, nó ép căn bản không hề nhận nửa phần ảnh hưởng.

"Rống", theo một tiếng hung tàn hổ gầm, một đầu so Đại Hoàng còn lớn hơn một vòng Hắc Hổ từ lồng sắt trung trùng ra, đồ lên hai mắt không phân Dịch Ta mở ra huyết bồn đại khẩu liền hướng Đại Hoàng đánh tới.

Lớn Hoàng lão gia không nhúc nhích tí nào, ánh mắt bề ngẩng nhìn thấy bay nhào tới Hắc Hổ, chờ nó tới gần về sau mới bỗng nhiên nâng lên chân trước nhanh như thiểm điện một bạt tai.

"Ba", khí thế bất phàm Hắc Hổ tại chỗ bay ra, trùng điệp đập vào trên mặt đất, đem mặt đất đều ném ra một cái hố to.

Hắc Hổ đều mộng.

"Trợn to ngươi Miêu Nhân xem trọng, bản lão gia không phải bắt ngươi Người xấu, còn dám mù thế nào Hồ bản lão gia sinh ăn ngươi!" Lớn Hoàng lão gia vênh vang đắc ý đứng tại lồng sắt bên trên, cư cao lâm hạ nhìn phía dưới Hắc Hổ uống nói.

Hắc Hổ sợ hãi nhẹ gật đầu, cuộn tròn đứng thẳng người uốn tại trong hố lớn không dám nhúc nhích, một cây roi giống như đuôi hổ còn tốt như thế tả hữu lắc lắc.

Lớn Hoàng lão gia hài lòng nhẹ gật đầu, nhẹ nhàng nhảy lên, rơi xuống khác một cỗ xe ngựa sau lồng sắt bên trên, huy động móng vuốt hủy đi lồng sắt.

Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông khẩu hình là như vậy "O".

"Ngao..."

"Ba!"

"Tiểu nhân hèn hạ, ta liều mạng với ngươi!"

"Ba!"

"Giết giết giết..."

"Ba!"

Chỉ chớp lát sau, một đồng lớn trên bầu trời bay mặt đất chạy trong nước cũng có thể du lịch, hóa hình không có hóa hình nửa hóa hình đến, công mẹ được cái không phân yêu quái liền toàn nằm trên đất, mặt mũi tràn đầy kính úy nhìn lên trước mặt Đại Hoàng.

Lớn Hoàng lão gia ngẩng đầu ưỡn ngực, nhiều cái này lão gia bước tại Chúng nó tới trước mặt về dò xét, vừa đi vừa thử lấy răng dừ tợn uống nói: "Đánh hôm nay lên, các ngươi liền cùng bản lão gia, tất cả đều là Cầu Oa đại nhân chó, về sau Cầu Oa đại nhân gọi các ngươi đuổi gà, các ngươi liền không thể đuổi vịt, gọi các ngươi Hướng Đông, các ngươi liền không thể hướng tây, muốn để bản lão gia phát hiện có không nghe Cầu Oa đại nhân hiệu lệnh..."

Chúng Yêu cùng nhau gật đầu như gà con mổ thóc.

Một bên Cổ Lục Thông nghe Đại Hoàng mở miệng một tiếng "Cầu Oa đại nhân", hẹp gấp rút xông nhìn qua Tô Bắc cười xấu xa.

Tô Bắc cũng là đồ bùng cả khuôn mặt, xông đi lên liều mạng nắm Đại Hoàng miệng thúi, gấp giọng nói: "Mọi người đừng nghe nó nói vớ nói vẩn, ta cứu mọi người không có ý tứ gì khác, chỉ là không muốn mọi người bị Người xấu thương tổn, hiện tại tất cả mọi người tự do, đều mau về nhà đi, nơi này lập tức liền sẽ có rất nhiều hồng người đến."

Hắn một bên nói, một bên đối trước người đông đảo yêu quái phát tay, ra hiệu bọn hắn có thể rời đi.

Một đám yêu quái không nhúc nhích, cùng nhau đưa ánh mắt về phía tại Tô Bắc trong ngực dùng sức giãy dụa Đại Hoàng, tựa hồ nó không phát lời nói, bọn hắn ai cũng không dám rời đi.

"Các ngươi đừng quản nó, đều đi thôi!" Tô Bắc thấy thế, một thanh bất lực Đại Hoàng hai mắt, lớn tiếng nói.

Đại Hoàng đương nhiên không có khả năng vi phạm Tô Bắc ý tứ, "Hừ hừ" một tiếng, không nói gì.

Một cái đã sớm rục rịch Ngốc Thú Yêu Thú thấy thế, thử thăm dò bay nhảy cánh chậm rãi là lên không, phát hiện Đại Hoàng thật không có truy ý tứ

của nó, lúc này phát ra hai tiếng vui sướng thanh lệ, giống như là tại đôi ngọn nguồn bên dưới Tô Bắc nói cảm ơn, xong mở ra hai cánh, liền hướng phía phương bắc bay đi.

Tô Bắc xông nó phát tay, cảm thấy cái này Ngốc Thú ở trên trời bay lượn đáng về chân thần tuấn, "Về sau đừng có lại bị người ta tóm lấy."

Thẳng đến đầu kia Ngốc Thú Yêu Thú cũng bay đến không còn hình bóng, Tô Bắc mới cúi đầu xuống trước người đông đảo Yêu Thú nói ra: "Tốt, các người cũng đều nhanh về nhà đi, chúng ta cũng phải đi."

Có dẫn đầu, còn lại phía dưới những cái kia yêu quái cũng liền không sợ.

"Suru suru suru", chính chính tề tề nằm sấp cùng một chỗ mấy chục con Yêu Thú trong khoảnh khắc tan tác như chim muông, tuy nhiên không ít Yêu Thú tại rời đi thời điểm đều sẽ tiến đến Tô Bắc trước người, hoặc là cọ một cọ hần, hoặc là đối với hần kêu lên hai tiếng. Chúng nó đều còn không thể nói chuyện, chỉ có thể dùng phương thức như vậy đối Tô Bắc ngỏ ý cảm ơn.

Tô Bắc vui vẻ hướng bọn hần phát tay.

Cổ Lục Thông chậm rãi đi đến bên cạnh hần, nhủ thật chặt lông mày thấp giọng hỏi nói: "Tô sư đệ, người làm như vậy đến cùng là mưu đồ gì?"

Tô Bắc lắc đầu, "Không mưu đồ gì... Ai cũng là Cha Mẹ sinh, dựa vào cái gì chúng ta có thể sống, bọn hần đáng chết?"

"Bởi vì bọn họ là yêu a, bọn hần ăn người!" Cổ Lục Thông không chút nghĩ ngợi liền về nói.

Tô Bắc quay đầu lại nhìn qua hần, "Ăn người yêu đáng chết không sai, cái kia không ăn thịt người yêu đâu? Còn có, ăn yêu người có nên hay không chết?"

Cửu Châu lớn như vậy, ăn yêu người còn thật không ít, đặc biệt chuẩn bị là còn không có hóa hình Yêu Thú, cái kia chính là cao cấp thịt rừng, hơi lớn một chút quán rượu ai còn không có mấy đạo lấy Yêu Thú vì nguyên tài bằng hiệu đồ ăn? Tô Bắc trước kia tại ngỗ sát quan thời điểm liền gặp qua không ít Yêu Thú bị bên đường giết ngăn cách rao hàng, hiện đang hồi tưởng lại đến, hần cũng chỉ muốn đem bữa cơm đêm qua đều phun ra.

Cổ Lục Thông nhất thời nghẹn lời, nghĩ nghĩ về sau, chợt phát hiện, không đúng, Tô Bắc một cái nhân tộc tu sĩ, chúng ta sẽ đứng tại Yêu Tộc trên lập trường suy nghĩ vấn đề?

"A, các người làm sao còn chưa đi?" Tô Bắc nghi ngờ nhìn qua y nguyên nằm rạp trên mặt đất vài đầu yêu quái hỏi nói, "các người không nhớ nhà a?"

Đại bộ phận Yêu Thú đều rời đi, chỉ còn bên dưới năm cái đã hóa hình yêu cùng cái thứ nhất bị Đại Hoàng một bạt tai rút đến trên đất Hắc Hồ y nguyên nằm rạp trên mặt đất.

"Nhà? Chúng ta nơi đó có nhà? Bắc Lô Châu là các người tu sĩ nhân tộc địa bàn, chúng ta liền xem như trốn được lần này, cũng trốn không thoát lần sau!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Năm yêu một thú

Nói chuyện chính là một người mặc rách rưới trường sam, khí chất nho nhã, sau lưng kéo lấy một cái cái đuôi, hắc phát vàng mắt lạnh lòng thanh niên.

Tô Bắc nhìn một chút hần, ánh mắt sẽ chậm chậm đảo qua còn lại bốn yêu một thú.

Một cái Thể Trạng cường tráng đến có thể so với xé áo bản Chu lão gia tử, đầu sinh Loan Nguyệt Nguư Giác, mày rậm mắt to nhìn rất chất phác, ăn mặc một thân mà đơn sơ Thú Bì, nhìn thấy Tô Bắc thẳng cào Nguư Giác đầu trọc người đàn ông.

Một cái sau lưng mọc lên Hắc Vũ Song Sứ, mắt vàng mũi ung, mái đầu bạc trắng, khí chất cao ngạo, ánh mắt bề nghệ, ôm cánh tay treo lơ lửng giữa trời mà lập thanh niên áo trắng.

Một cái đầu đầy lá cây, trên thân cái gì cũng không mặc lại cái gì đều không có, trên mặt nếp nhăn khe rãnh đều có thể kẹp con ruồi chết, cũng chỉ có bảy tám tuổi hài đồng cao như vậy, phân không ra đến cùng là lão người vẫn là tiểu hài tử Lão ngoan đồng.

Cái cuối cùng, là một người mặc một thân rách rưới y phục, mặt mũi tràn đầy cáu bẩn, bẩn thỉu, phía sau kéo lấy một đầu màu xanh cái đuôi nửa đại hài

tử.

Ngoại trừ cái này năm cái hóa hình yêu quái, một cái duy nhất còn chưa hóa hình Yêu Thú đúng vậy cái kia bị Đại Hoàng một bạt tai rút mộng ép Đại Hắc hổ.

Sau khi đánh giá xong, Tô Bắc lại đem ánh mắt dò về lạnh lùng thanh niên trên thân, gãi cái ót hỏi: "Ngươi không có nhà? Bị bắt trước đó ngươi đang làm gì?"

"Ha ha..." Lạnh lùng thanh niên cười cười, nụ cười không có trào phúng cũng không có lãnh ý, ngược lại có chút bi phẫn, sâu khổ, "Tại một cái tiểu sơn thôn bên trong dãy núi đó hải tử biết chữ... Cũng bởi vì đầu này cái đuôi, để cho ta luân rơi đến trình độ này."

Hắn lúc nói chuyện, vẫy qua cái đuôi thật chặt siết trong tay, tựa hồ lúc nào cũng có thể một thanh kéo cái đuôi của mình.

Tô Bắc nổi lòng tôn kính, "Ngươi là Phu Tử?"

Lạnh lùng thanh niên thờ dãi, lắc đầu nói: "Không tính là, ta chỉ dạy bọn họ biết chữ."

Tô Bắc trên mặt kính ý nhẹ gật đầu, "Ngươi là tốt yêu!"

Hắn quay đầu lại nhìn về phía cái kia trần trụi nam thạch lồng ngực đầu trọc người đàn ông, "Ngươi là Ngu Yêu a? Ngươi lại là vì cái gì không trở về nhà?"

Đầu trọc người đàn ông sờ lên mình Ngu Giác, "Ta là Ngu Yêu, nơi này ta chưa từng tới, không nhận ra đường về nhà."

Tô Bắc lại quay đầu nhìn về phía cái kia tung bay trên không trung, nhìn chính mình cũng là dùng nhìn xuống thanh niên tóc trắng, "Ngươi thì sao? Lại là vì cái gì không đi?" Hắn nhớ kỹ, tên này là số rất ít từ lồng sắt bên trong sau khi ra ngoài không có công kích Đại Hoàng, cũng không có chịu Đại Hoàng cái tát yêu quái.

Thanh niên tóc trắng khoanh tay nhẹ nhàng phe phẩy cánh, kiêu ngạo ngửa đầu nói: "Ta thiếu ngươi một cái mạng, trả lại ngươi một cái mạng sau ta tự nhiên sẽ rời đi."

Tô Bắc nghe vậy vội vàng khoát tay, "Không cần không cần, mạng sống của ngươi thuộc về chính ngươi, không dùng xong cho ta!"

"Hừ!" Thanh niên tóc trắng hừ lạnh một tiếng, phiết qua mặt không nhìn tới Tô Bắc, một bộ "Ngươi có muốn hay không là sự tình của ngươi, ta còn không hay là của ta sự tình" ngạo kiều bộ dáng.

"Tiểu bạch kiểm ngươi túm cọng lông a, lại túm bản lão gia lớn tát tai hút chết ngươi tin hay không..." Lão Hoàng lão gia xem xét có yêu so với nó còn túm, lập tức liền nổi giận, liều mạng từ Tô Bắc trong ngực gạt ra đầu trùng thiên bên trên thanh niên tóc trắng ồn ào nói.

"Hừ!" Thanh niên tóc trắng phui Đại Hoàng một chút, lại quay mặt đi, một bộ "Ngươi là nào tàn ta không chấp nhặt với ngươi" biểu lộ.

"Nha a", Đại Hoàng lai kính, tại chỗ liền muốn xông tới dạy một chút hắn, nơi này ai là lão nhị!

Tô Bắc vội vàng nhào tới ấn xuống nó, đôi không bên trong thanh niên tóc trắng nói nói, "chớ để ý a, nó không có ác ý."

"Hừ!"

Tô Bắc quay đầu, nhìn về phía cái kia không phân biệt được là lão nhân còn nhỏ hải Lão ngoan đồng, "Tiểu bằng hữu, ngươi năm nay thọ a?"

"A?" Lão ngoan đồng giờ lên mặt, một mặt ngốc manh giòn tan nói: "Ngươi chờ một chút a, ta đếm số vòng tuổi." Nói xong cái kia song màu nâu đôi mắt liền trắng ra, Tô Bắc kêu hắn hai tiếng hắn cũng không có đáp ứng.

Tô Bắc bất đắc dĩ đưa mắt nhìn sang sau cùng một đứa tiểu hải nhi, hắn phương mới nhìn đến đứa nhỏ này phía sau đầu kia cái đuôi to lúc liền rất cảm thấy thân thiết, lúc nói chuyện ngữ khí ôn hòa đến tựa như là nhà bên lớn ca ca, "Tiểu bằng hữu, ngươi là Hồ Yêu a?"

Tiểu Hải Nhi sợ hãi điểm một cái cái đầu nhỏ.

Đảm nhiệm Bắc đi lên trước nhẹ nhàng sờ lên đầu của hắn, "Đừng sợ, tỷ tỷ của ta cũng là Hồ Yêu, ta sẽ không tổn thương ngươi."

Bên cạnh Cổ Lục Thông nghe xong, trong nháy mắt cảm thấy não tử không đủ dùng... Tô Bắc tỷ tỷ của hắn là Hồ Yêu?

Tiểu Hải Nhi chớp chớp Hắc Bạch Phân Minh con mắt, mới mở miệng, âm thanh giống như là chim hoàng anh mà thanh thúy, "Ta ở trên thân thể ngươi ngữi được đến đồng tộc khí tức, rất nhạt."

"Ừm?" Tô Bắc nghi ngờ hít hà trên người mình, "Không có a, ta tháng trước vừa tắm rửa qua a, làm sao có thể còn có tỷ tỷ vị đạo?"

Lời vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người cùng yêu trên trán đều phù qua một tia hắc tuyến... Tháng trước nữa?

"A?" Tô Bắc bỗng nhiên kịp phản ứng, "Người là Nữ Hải Nhi?"

Tiểu Hải Nhi nhẹ gật đầu, "Đúng vậy a."

Tô Bắc từ trên xuống dưới đánh giá nàng một vòng, lắc đầu nói: "Thật đúng là nhìn không ra người là Nữ Hải Nhi... Tiểu muội muội, cha mẹ người đâu?"

Nghe xong Tô Bắc hỏi cái này, nàng đôi mắt to sáng ngời bên trong nháy mắt tuôn ra ra trận trận Thủy Khí, lỗ chũm khóc nhỏ giọng nói: "Cha mẹ ta, cha mẹ ta, bọn hắn bị Người xấu giết... Ô ô ô, liền thừa bên dưới Tiểu Tiểu á. . . Oa oa oa, Tiểu Tiểu không có nhà. . ."

Tô Bắc đau lòng nắm ở nàng, liền thanh an ủi nàng, "Không có chuyện không có chuyện, người không có nhà, liền theo ta đi, về sau nhà của ta chính là nhà của người?"

"Oa oa. . . Thật?" Tiểu Tiểu một bên khóc một bên mở to một đôi hai mắt đầm lệ mông lung mắt to nhìn lấy Tô Bắc.

Tô Bắc liền vội vàng gật đầu, "Thật, so chân kim còn thật!" Nhìn thấy Tiểu Tiểu, hắn liền nghĩ đến lúc trước mình, lúc trước tỷ tỷ cho hắn một ngôi nhà, để hắn không còn không nhà để về, không còn ăn đói mặc rách, hắn cảm thấy hắn hiện tại cũng cần phải cho cái này Tiểu Hồ Yêu một ngôi nhà, để cho nàng cũng không còn không nhà để về, không còn lo lắng hãi hùng.

"Oa oa oa..." Tiểu Tiểu một đầu đâm vào Tô Bắc trong ngực, nắm chắc xiêm y của hắn gào khóc.

Tô Bắc một bên trấn an nàng, một bên nhìn về phía một bên cuộn tròn lấy thân thể nằm rạp trên mặt đất, một bộ "Ta rất ngoan" Đại Hắc hồ, "Đại Miêu, người lại là vì cái gì không đi?"

"Rống", Đại Hắc hồ xông một bên chính đối thanh niên tóc trắng nhẹ răng Đại Hoàng rống lên một tiếng.

Đại Hoàng giật nảy mình, quay đầu liền xông Đại Hắc hồ rít gào nói: "Đại Miêu người gào to cái gì? Thiếu ăn đòn a?"

"Ồ..." Đại Hắc hồ lại sợ, dùng sức rụt rụt thân thể, đem một khóa lớn chừng cái đầu đầu dao động cùng cá bát lạng cổ giống như.

Đến, nguyên lai vị này là bị Đại Hoàng một bạt tai rút thành Từ Trung.

Tô Bắc một tay vỗ nhẹ đánh lấy nho nhỏ phía sau lưng an ủi, ánh mắt chậm rãi đảo qua trước người bốn yêu một thú, "Cho nên, các người hiện tại có ý tứ là, đi theo ta?"

Hắn không ngốc, sẽ không ngay cả cái này đều không nghe ra tới.

Lạnh lùng thanh niên bóp lấy cái đuôi của mình gật đầu, "Người là ta cuộc đời ít thấy đối với chúng ta Yêu Tộc không có ác ý Nhân Tộc, ta muốn cùng người, cầu một phương chỗ an thân."

Gã đại hán đầu trọc sờ cùng với chính mình Ngưu Giác gật đầu, "Ta Lão Ngưu trong nhà ngoại trừ mấy cây cuốc cũng không có gì, có trở về hay không đều như thế, người cứu được ta mệnh, ta liền theo người thôi, người yên tâm, ta không ăn trắng ăn, nhà người có a? Ta trông trọng cũng là một tay hảo thủ... Ân, không có cùng không quan trọng, ta khai hoang là được!"

Thanh niên tóc trắng ngạo kiều nói ra: "Trả người một mạng về sau, ta tự sẽ rời đi!"

"Rống", Đại Hắc hồ gật cái đầu to gào một tiếng, bị Đại Hoàng trừng mắt liếc, lại tranh thủ thời gian đổi thành "Ồ".

Tiểu Tiểu nắm thật chặt Tô Bắc y phục, cái gì đều không nói.

"A a a, đêm xong, ta năm nay thọ tám trăm tuổi!" Lão ngoan đồng ngẩng đầu, nháy mắt vỗ tay nói nói.

"Tám trăm tuổi?" Tô Bắc giật mình kêu lên.

Lạnh lùng thanh niên nói xen vào nói: "Thế gian có Linh Giả đều có thể Thành Yêu, nhưng cây cỏ thành tinh là tương đối khó một loại, có chút cò Mộc lão tiên bối trọn vẹn sống trên vạn năm mới sinh ra linh trí, hắn tám trăm tuổi liền có thể thành tinh, luyện hóa bản thể, đã là cây cỏ nhất tộc tuyệt thể thiên tài, tiểu bằng hữu, bản thể của người là cái gì?"

Lão ngoan đồng nghe vậy cảnh giác nhìn qua hắn lui lại mấy bước, "Người hỏi cái này làm gì?"

Lạnh lùng thanh niên cười cười, đột nhiên hỏi nói: "Người là chi người a?"

"A, người làm sao biết nói." Lão ngoan đồng bán nể đáp một tiếng, lấy lại tinh thần mà đến ngay cả vội vàng che miệng của mình, nện bước một đôi Tiểu Đoán Thối mà chạy đến Tô Bắc sau lưng giấu đi.

"Quả nhiên không sai!" Lạnh lùng thanh niên nhẹ gật đầu, "Cây cỏ một tổ tám trăm năm liền có thể luyện hóa bản thể người, chỉ có chi người!"

Lão ngoan đồng từ Tô Bắc sau lưng nhô ra một cái dùm dó đầu, nhìn thấy lạnh lùng thanh niên giòn tan uống nói: "Bại hoại!"

Tô Bắc dờ khóc dờ cười, từ phía sau mình lòi ra Lão ngoan đồng nói: "Ngươi tên là gì a? Ngươi cũng muốn đi theo ta a?"

Lão ngoan đồng nghĩ nghĩ, về nói: "Trước kia ở tại bên cạnh ta dong Thụ gia gia gọi ta Tiểu Bát Điểm... Ngươi là Người tốt, đi theo ngươi sẽ không bị khi dễ."

Lạnh lùng thanh niên nhìn lấy Tô Bắc nói: "Ngươi quả nhiên là người tốt."

Tô Bắc không hiểu ra sao, "Vì cái gì nói như vậy?"

Lạnh lùng thanh niên chỉ Tiểu Bát Điểm nói, "Cổ Lão tương truyền, chỉ người đến Thiên Địa Chí Thiện Linh Khí, sinh ra liền có phân biệt nhân tâm thiện ác thiên phú, hần nói ngươi là Người tốt, ngươi liền tuyệt đối là Người tốt, không sai được!"

"Có thần kỳ như vậy?" Một bên Cổ Lục Thông kinh ngạc lắm bầm một câu, đi đến Tiểu Bát Điểm sau lưng ngồi xổm xuống, cười ha ha chỉ mình hỏi: "Tiểu Bát Điểm, ngươi nhìn ta là Người tốt a?"

Tiểu Bát Điểm xem xét hần một chút, mở ra, "Phi!"

"Gia gia hần", Cổ Lục Thông sát nước bọt đứng lên, mặt đen sì chẳng khác nào đáy nồi, "Cái gì Cổ Lão tương truyền, giả!"

Tô Bắc đưa ánh mắt về phía lạnh lùng thanh niên, "Ngươi biết được không ít a? Bản thể của ngươi là cái gì? Xung hô như thế nào?"

Lạnh lùng thanh niên chấp tay, "Tại bên dưới họ Kha, Kha Vô Tà, bản thể a, là báii, cấu kết với nhau làm việc xấu cái kia báii... Về sau liền làm phiền chủ thượng chiếu cố nhiều hơn."

Hần nói ra cấu kết với nhau làm việc xấu cái này nghĩa xấu thời điểm, sắc mặt không có gì bình thường, cũng rất lớn phương, không có cái gì xấu hổ, che giấu ý tứ.

Tô Bắc là cảm thấy "Cấu kết với nhau làm việc xấu" cái từ này không thể nào êm tai, nhưng cũng không nghĩ nhiều, chấp tay hoàn lễ nói: "Ta gọi Tô Bắc, không gọi chủ thượng."

Hần còn không biết nói ". Chủ thượng" là ý gì.

Kha Vô Tà cũng không giải thích.

Gặp hần chấp tay, cái kia gã đại hần đầu trọc cũng hàm hàm chen lên đến tự mô tự dạng xông Tô Bắc chấp tay nói: "Ta gọi Ngưu Đại Lực, về sau Đông Gia có cái gì việc tổn thể lực kể cứ việc đưa cho ta, ta khác không, vạn thanh cân khí lực vẫn phải có!"

Tô Bắc cũng cười ha ha cho Ngưu Đại Lực hoàn lễ, cũng không có bởi vì hần là yêu liền có chút không tự nhiên.

Xong Tô Bắc đưa ánh mắt về phía tung bay trên không trung thanh niên tóc trắng.

Thanh niên tóc trắng ghéech đầu lên sọ, túm chảnh chữ phun ra ba chữ, "Bằng Vạn Lý."

"Rống. . . Ô. . ."

"Biết đạo ngươi gọi Đại Miêu."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Về Sơn

"Rút cục trở về." Đứng ở trên trời đi phái ngoài sơn môn, Cổ Lục Thông ngược nhìn nhà mình nguy nga nhóm lâu, mừng rỡ không tên thờ dài một tiếng.

Một lần vốn cho rằng du lịch Du Sơn, chơi đùa nước, kiếm chút linh thạch nhẹ nhõm nhiệm vụ, lại làm cho kém chút vứt bỏ mạng nhỏ, bây giờ nhìn thấy nhà mình sơn môn, Cổ Lục Thông trong lòng chỉ có đường như đã có mấy đời cảm giác.

Tô Bắc cũng có thể xác tinh thần đều một cảm giác, "Đúng vậy a, cuối cùng là trở về... Về nhà ăn thật ngon dừng lại, lại tắm rửa, ngủ bên trên ba ngày ba đêm"

Lần thứ nhất làm nhiệm vụ liền ra nhiều như vậy đường rẽ, Tô Bắc tâm lý đã đem nhiệm vụ cùng phiền phức, nguy hiểm tìm tới các loại, muốn đến về sau chỉ cần không có nghèo đến đói cấp độ, Tô Bắc là sẽ không lại đi ra cửa tiếp nhiệm vụ gì.

Tại Tô Bắc sau lưng, Ngưu Đại Lực đeo một cái túi lớn phục, một tay ôm ngực được ứa ra bong bóng nước mũi Hồ Nữ Tiểu Tiểu, một tay ôm ngực phần đến nhìn bốn phía Lão ngoan đồng Tiểu Bất Điểm, cùng cái Vũ Em giống như, vẫn là loại kia có thể đánh có thể chịu có thể mạng em bé siêu cấp Vũ Em. Kha Vô Tà cùng Ngưu Đại Lực sống vai đứng chung một chỗ, hẳn tại chăm chú đánh giá hoàn cảnh chung quanh, thỉnh thoảng lấy ra Than củi Thú Bỉ cúi đầu tỏ vẻ vô vẻ, Cổ Lục Thông ngang nhiên xông qua liếc một cái, phát hiện hẳn vẽ là chung quanh nơi này địa đồ, mười phần kỹ càng, còn tiêu chú rất nhiều hẳn xem không hiểu phù hiệu; tại phía sau bọn họ, là Đại Đà lấy Đại Hoàng, nhẹ chân nhẹ tay, một mặt sợ hãi Đại Miêu, Đại Hoàng con hàng này đi tại nửa trên đường liền ồn ào mặt đau, chết sống không chịu mình đi, nhất định để Đại Miêu công nó, Tô Bắc cảm con hàng này không có cách, Đại Miêu càng không dám phản kháng, kết quả là liền con hàng này liền nghiêng ngang bò tới Đại Miêu trên lưng ngủ ngon đi; còn Băng Vạn Lý, vẫn còn đang Tô Bắc trên đầu tung bay, tên này từ lúc từ lồng bên trong đi ra, hai chân liền không có từng chạm đất, nghỉ ngơi đều là trực tiếp đứng tại trên ngọn cây, lời nói cũng ít, ai cùng hắn nói chuyện hắn đều hồ hững lạnh lẽo.

Cổ Lục Thông quét mắt bọn hắn một chút, tung nhưng đã ở chung hai ba ngày, trên mặt hẳn y nguyên có không hề nén được cổ quái, "Vậy được, về bên trên sau người trước nghỉ ngơi thật tốt mấy ngày, ta chờ qua khẩu khí này mà lại đi tìm người, đến lúc đó chúng ta mới hảo hảo phân một điểm nhiệm vụ lần này thu hoạch."

Nhiệm vụ lần này tuy nói là thất bại, nhưng cũng không thay mặt biểu lần này nhiệm vụ bọn hắn liền không có thu hoạch, tương phản, bọn hắn lần này thu hoạch vượt xa khỏi bọn hắn nên được cái kia một phần, đơn giản có thể nói được là thu hoạch lớn: Chết tại Cổ Lục Thông cùng Chu lão gia tử bọn hắn thủ hạ cái kia hơn ba mươi Chân Ngã cảnh cường giả Tái Trữ Vật, còn có Đại Hoàng tìm tới khúc cao cùng Vân Dao hai người Tái Trữ Vật.

Duy nhất để Cổ Lục Thông có chút đau lòng chính là, cái kia Thông Huyền Chân Nhân bị chết quá sạch sẽ, ngay cả thứ cận kề đều không thừa dưới, nếu có thể tìm tới hẳn Tái Trữ Vật, cái kia nhiệm vụ lần này coi như thật kiếm bọn rồi!

Tô Bắc liên tục phát tay, "Ta không cần, Cổ sư huynh người thu hết lấy đi, đại lực, đem Bao Phục cho Cổ sư huynh."

Ngưu Đại Lực nghe vậy thả bên dưới Tiểu Bất Điểm liền muốn hái bên dưới bao quần áo trên vai đưa cho Cổ Lục Thông, cái này trong bao quần áo trang không phải khác, tất cả đều là Tái Trữ Vật.

"Chậm", Kha Vô Tà đưa tay ngăn lại Ngưu Đại Lực,

Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông đồng thời nhìn về phía hắn.

Kha Vô Tà trước không chút hoang mang đưa trong tay Thú Bỉ cùng Than củi thu đến trong ngực, sau đó mới nhìn thật sâu Cổ Lục Thông một chút, chậm rãi nói ra: "Cổ đại nhân, thực thoại thuyết tiền bạc phân minh ái tình dứt khoát, chủ nhân nhà ta lại xem tiền tài như cận kề, chí ít cũng cần phải biết đạo đưa ngài bao nhiêu thứ a? Cho nên, cái này sổ sách vẫn là muốn tính toán rõ ràng, miễn cho ngày sau vì điểm ấy tiểu tài vụ sư huynh đệ ở giữa sinh ra ngăn cách... Ngài nói đúng không? Cổ đại nhân?"

Mở miệng một tiếng Cổ đại nhân, nghe vào còn rất tôn kính, nhưng lời này ý tứ nha, nhưng cũng không có cái gì tôn kính mùi vị: Nhà ta chủ yếu đưa người là hẳn hào phóng, nhưng người cái này làm sư huynh tham loại này tiện nghi, không thích hợp a?

Cái gì gọi là lại Kỳ Vị mưu Kỳ Chính? Đây chính là!

Cổ Lục Thông nghe rõ Kha Vô Tà ý tứ trong lời nói, hẳn ngược lại là muốn mặt dày mày dầy nói một tiếng "Tô Bắc đều nói từ bỏ nhốt người cái rắm thế", cái này một phen phát tài cũng không phải số lượng nhỏ, làm sao đầy đủ hẳn tu hành đến Thông Huyền, hẳn bên ngoài đã sinh đã tử không liền vì kiếm nhiều một chút linh thạch a? Nhưng Kha Vô Tà đều đem lời ép buộc đến nước này, hẳn cảm thấy hẳn muốn lại nói cái gì thật giống như có chút khi dễ Tô Bắc gốc ý tứ.

Thế là Cổ Lục Thông chỉ có thể tâm lý chảy xuống máu miễn cưỡng nhẹ gật đầu nói: "Kha đạo hữu nói đúng lắm, nên như thế."

Tô Bắc là thật đối với mấy cái này cũng không khi ăn, lại không lo mặc tu hành tư nguyên không nhiều lắm khái niệm, hắn còn ghét bỏ tỷ tỷ của hắn kín đáo cho hắn cái kia một đồng linh thạch chiếm chỗ đâu, khi bên dưới liền không nhịn được phát tay nói: "Vậy được, đến lúc đó hai người các người cũng được a, đừng phiền ta là được."

Cổ Lục Thông nghe xong, quay đầu nhìn thoáng qua cười đến cùng cái Tiểu Diện Hồ giống như Kha Vô Tà, tâm lý đều nhanh máu chảy thành sông... Gia hỏa này tính giống như quỷ, cùng hẳn tính, có thể chiếm được nửa cái tiền đồng tiện nghi?

Sư huynh đệ hai người móc ra riêng phần mình Nội Môn Đệ Tử lệnh bài mở ra hộ sơn đại trận, lâm nhập môn trước Tô Bắc đột nhiên nhớ tới cái gì đến, một thanh lời ra Cổ Lục Thông nói: "Cổ sư huynh, ta mang ngay thơ cùng đại lực bọn hắn về Sơn phủ hợp a?"

Cổ Lục Thông nhếch miệng, chẳng hề để ý về nói: "Có cái gì không thích hợp, Đại Hoàng lúc trước tại Sở Ứng điện cần chết đầu kia Cùng Kỳ Dị Chúng chẳng lẽ lại là Bạch Miêu? Đợi chút nữa người cho phiên trực sư huynh đệ báo cáo chuẩn bị một tiếng liền thành!"

Tô Bắc giật mình nhẹ gật đầu, hướng sau lưng rất nhiều yêu quái vùng tay lên, "Mấy ca, đi tới!"

Chúng Yêu theo thứ tự vượt qua hộ sơn đại trận.

Thiên Hành phải bên trong sơn môn vẫn là một bộ phong khinh vân đạm, Siêu Thoát ra khỏi Trần Thế Tiên gia khí tượng, mây mù lượn lờ dãy núi chạy dài ra tại cao vút trong mây Bái Sơn cầu thang hai bên lúc ẩn lúc hiện, từng bầy gọi không ra tên Linh Cầm tại treo một đạo Thái Hồng trên bầu trời nhân nhả bay tới bay lui, trong không khí tựa hồ cũng tràn ngập một cỗ khiến người ta buông lỏng tốt Văn mùi đàn hương.

"Tê..." Cổ Lục Thông sắc mặt say mê hít sâu một hơi, "Thiên Hành mới thật sự là nhà a!"

Tô Bắc ngoẹo đầu nhìn nhìn, cảm thấy Thiên Hành phải mặc dù không tệ, nhưng so với Thanh Khâu đến, còn kém rất xa a.

"Suru", một đoàn người cùng yêu vừa ngừng chân, hai vệt độn quang liền từ trên trời giáng xuống, sau khi hạ xuống đi ra hai người mặc Thanh Trúc áo đạo đeo kiếm thanh niên, bọn hắn thoáng qua một đại lượng người ở chỗ này cùng Yêu Hậu, ánh mắt liền cùng nhau rơi vào Cổ Lục Thông trên thân, "Nguyên lai là Tái Vật Sơn Cổ sư huynh, hữu lễ."

Cổ Lục Thông hoàn lễ, "Há, nguyên lai là quân tử Sơn Lư sư đệ cùng Trương sư đệ, năm nay đến lượt quân tử Sơn phiên trực rồi hả?"

Hai cái đeo kiếm thanh niên bên trong so sánh lớn tuổi đeo kiếm thanh niên tiến lên một bước, đối Cổ Lục Thông cười nói: "Cổ sư huynh người liền nên thêm ra đến đi vòng một chút, ta quân tử Sơn tiếp quản hộ sơn đại trận đã có tháng tư."

"Ha-Ha", Cổ Lục Thông không thể không biết xấu hổ, cười giới thiệu Tô Bắc nói: "Vị này là ta Tái Vật Sơn tân tấn Nội Môn Đệ Tử, Tô Bắc."

"Tô Bắc?" Lớn tuổi đeo kiếm thanh niên nghe xong đã cảm thấy quen tai, một chút hồi tưởng trên mặt liền hiện lên vẻ kinh ngạc, hắn từ trên xuống dưới đánh giá một phen Tô Bắc sau đường đường chính chính cho hắn làm vài chào, "Đã sớm nghe Văn Tô sư đệ Đại Danh, hôm nay lại là lần đầu tiên nhìn thấy, ta là quân tử Sơn Nội Môn Đệ Tử Lưu Viễn Sơn, Tô sư đệ về sau nếu là rảnh rồi, nhưng nhiều đến quân tử Sơn đi vòng một chút."

Xem ra Tô Bắc "Chớ mang tân nhân" tên tuổi ở trên trời đi trong phái vẫn còn có chút tên tức giận.

Tô Bắc hoàn lễ, "Gặp qua Lưu sư huynh, ngày sau nếu là rảnh rồi nhất định đi quân tử Sơn tìm Lưu sư huynh chơi."

Lưu Viễn Sơn cười một tiếng, tâm đạo vị này Tô sư đệ thật là có thú, hai người hàn huyên xong, ánh mắt của hắn rơi vào Kha Vô Tà, Ngưu Đại Lực trên người bọn họ, "Bọn họ đều là Tô sư đệ Yêu Nô a?"

Tiếng nói của hắn vừa dứt, tung bay ở Tô Bắc trên đầu Bằng Vạn Lý liền trên mặt vẻ giận dữ mạnh mẽ vùng Song Sĩ, tựa hồ là chuẩn bị tiến lên nói cái gì, may mắn Kha Vô Tà tay nắm lạnh lẽo, một thanh kéo lại chân của hắn.

Bằng Vạn Lý quay đầu lại nhìn thoáng qua Kha Vô Tà, Kha Vô Tà trầm mặc lắc đầu.

Bằng Vạn Lý cắn răng một cái, ôm hai tay lui trở về, ánh mắt vô tình hay cố ý ngắm Tô Bắc, tựa hồ là muốn nhìn Tô Bắc trả lời thế nào.

Tô Bắc đưa lưng về phía Bằng Vạn Lý cùng Kha Vô Tà, cũng không chú ý tới bọn hắn tiểu động tác, chỉ là dùng sức khoát tay nói: "Không phải không phải, bọn hắn không phải cái gì Yêu Nô, đều là bằng hữu của ta bạn."

Hắn không biết, hắn nói xong câu đó về sau, phía sau hắn Kha Vô Tà cùng Bằng Vạn Lý ánh mắt nhìn hắn đều ôn hòa rất nhiều.

Lưu Viễn Sơn chú ý tới Kha Vô Tà cùng Bằng Vạn Lý động tác, lúc này liền bỗng nhiên chau mày một cái, nghiêng đi hướng đứng ở một bên đánh ngáp Cổ Lục Thông đưa tới một ánh mắt hỏi ý kiến.

Cổ Lục Thông nhỏ bé không thể nhận ra nhẹ gật đầu.

Lưu Viễn Sơn buông ra lông mày, "Thì ra là thế, cái kia Tô sư đệ liền dẫn các bằng hữu của ngươi về Sơn thôi, tuy nhiên sau khi trở về phải nhớ phải đi Tái Vật Sơn người cùng điện đi cái đi ngang qua sân khấu, không phải vậy lần sau chúng ta nhưng liền không thể lại thả bọn họ tiến núi."

Tô Bắc gật đầu ứng dưới, "Đa tạ Lưu sư huynh."

Bái biệt Lưu Viễn Sơn về sau, Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông một đoàn người, yêu bay thẳng về Tái Vật Sơn, sau đó ai về nhà nấy, ước định cẩn thận ba ngày sau đó gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Ngọc Bài

Tái Vật Sơn bên trên nào đó một chỗ Linh Khí nồng đậm thành khói hoa lệ trong động phủ.

"Chủ thượng, chủ thượng, Cổ Lục Thông cùng Tô Bắc trở về, còn dẫn một đoàn yêu quái." Một đạo hoàng hoàng trương trương âm thanh gào thét vọt vào trong động phủ.

"Vội cái gì hoảng, bọn hắn trở về cùng chúng ta có quan hệ gì! Quên ta lúc trước dặn dò ngươi bảo?" Đáp lại chính là một đạo cao ngạo, âm lãnh âm thanh.

"Chủ, chủ thượng, thuộc hạ thả bên dưới tiếp vào trong tộc truyền tin, sóng thiếu gia cũng xâm nhập vào hành động lần này tử sĩ bên trong, hắn, hắn không có 'Tĩnh thần'!"

"Cái gì? Hồn trưởng! Vương Tử Đào cái kia thành sự không có bại sự có dư đồ vật, làm hỏng đại sự của ta! Nhưng điều tra rõ trong Túi Trữ Vật đều có cái gì a?"

"Tra, không tra được. . ."

"Phế phẩm, một đám rác rưởi!"

"Loảng xoảng bang. . ." Một trận đồ sứ vỡ vụn âm thanh âm vang lên.

Nửa ngày, âm lãnh âm thanh mới vang lên lần nữa, "Ngươi mới vừa nói, bọn hắn dẫn một nhóm lớn yêu quái?"

"Đứng, đứng."

"Đi, lập tức tin tức truyền cho Vạn Yêu lâu, thuận tiện đem họ Tô con chó kia có thể biến thân Khiếu Nguyệt Ngân Lang tin tức cũng truyền đi."

"Xin thứ cho thuộc hạ ngu dốt, thiếu chủ nói là tin tức gì?"

"Ngươi trong đầu chứa đều là bã đậu a? Đương nhiên là đem Cổ Lục Thông cùng Tô Bắc đem bọn hắn Vạn Yêu lâu hàng hóa tin tức truyền cho bọn hắn! Muốn ẩn nấp, phải nhanh, lấy Cổ Lục Thông cái thẳng kia tính cách, một khi phát hiện là ta âm bọn hắn, ngay lập tức sẽ đánh tới cửa, đến lúc đó coi như được nhiều phí chút sức lực."

"Thiếu chủ, trong tay bọn họ rất có thể có chúng ta thiết lập vãn cục chứng cứ, chúng ta đem Vạn Yêu lâu dẫn tới, chỉ sợ. . ."

"Sợ cái gì? Như nếu hắn Cổ Lục Thông cùng Tô Bắc là trực tiếp về Phù Hoa Phường Thị, Vương Tử Đào Túi Trữ Vật khả năng còn có chút phiền phức, hiện tại nha, bọn hắn nói đó là Bản Thiếu đặt ra bẫy, Bản Thiếu còn đạo bọn hắn vu oan hãm hại, hư hư thực thực, lại có ai sẽ liều mạng đắc tội ta đại phong bảo Vương gia tìm đến Bản Thiếu không thoải mái?"

"Thiếu chủ anh minh, thuộc hạ theo không kịp!"

. . .

Tô Bắc nói lời giữ lời, nói ngủ ba ngày, liền một ngày cũng sẽ không ít!

Một lần lâu các, Tô Bắc ngay cả cơm đều quan tâm ăn, trở về phòng liền ngược lại trên giường liền bắt đầu nằm ngáy o o, Đại Hoàng cùng Ngân Tỏa đến kêu nhiều lần, hắn ngay cả mí mắt đều không mở ra, nếu không phải cách phòng nhóm đều có thể nghe được hắn vang dội tiếng lẩm bẩm, hai người bọn hắn thực sự gấp.

Bọn hắn không biết là, ròng rã ba ngày, Tô Bắc Ý Thức một mực mông lung xuyên toa tại vô số chỉ riêng quái Lục kỳ, phá thành mảnh nhỏ tràng cảnh bên trong.

Những cái kia tràng cảnh bên trong, có cái kia chuông lớn màu vàng óng, có viên kia thiêu đốt lửa nóng hùng hực đại thụ, còn có mười cái tán ra chói mắt Kim Quang, vây quanh hắn hi hi ha ha hô thúc phụ Đại Kim chim, cùng vô số đáng dấp ly kỳ cổ quái, ăn mặc lòe loẹt yêu quái. . . Xuất hiện đến nhiều nhất, là một vị thấy không rõ lắm tướng mạo, quanh thân quanh quần vạn trượng Hà Quang nam tử cao lớn, cơ hồ mỗi một cái tràng cảnh bên trong đều có hắn.

Nam tử cao lớn khuôn mặt bao phủ tại một đoàn Ngũ Thái Vân Hà bên trong, Tô Bắc thấy không rõ mặt mũi của hắn, chỉ có thể cảm nhận được hắn ôn hòa ánh mắt, nghe được hắn réo rắt mà giàu có từ tính âm thanh.

Tại vô số cái tràng cảnh bên trong, nam tử cao lớn hướng hắn nói vô số, chìm vào hôn mê Tô Bắc cũng nhớ không được đầy đủ, chỉ có thể nhớ kỹ một phần nhỏ.

"Lão nhị, Đại Hoàng lớn như vậy, chúng ta cũng đi xem một chút đi. . ."

"Lão nhị, ngươi nhìn những tiểu tử này, tay chân lẻo khoèo, chúng ta giúp hắn một chút nhóm đi. . ."

"Lão nhị a, Bạch Trạch gia hỏa kia suốt ngày nhắc tới không ngừng, chúng ta là không phải suy nghĩ một chút đề nghị của hắn, làm Vương cũng không phải quá chuyện phiền phức nha. . ."

"Lão nhị, lần trước Từ Tiêu Cung nghe đạo vi huynh thu hoạch rất nhiều, lần này ngươi cũng đi đi, đi gặp. . ."

". . . Lão nhị, vang chuông, tận lên ta Yêu Tộc chi lực, giết sạch mặt đất đám kia Man Từ. . ."

"Lão nhị, ngươi đi mau. . ."

. . .

"Thiếu gia, thiếu gia. . ." Tô Bắc mơ mơ hồ hồ mở hai mắt ra, đập vào mắt là Ngân Tòa kiêu tiểu gương mặt, "Ngân Tòa tỷ, làm gì?"

Trong vất ánh nắng từ ngoài cửa sổ rải vào trong phòng, Tô Bắc cảm thấy có chút chướng mắt liền đưa tay ngăn cản, kết quả tay một đùng chạm đến khuôn mặt, lại cảm giác có chút băng lãnh, một vòng, mới phát hiện mình vậy mà một mặt nước mắt.

"Ta tại sao khóc?"

Ngân Tòa không để ý hấn vì cái gì một mặt nước mắt, tự mình vỗ bộ ngực lớn thật dài ra một thanh, "Ngài xem như tỉnh, ngài lại muốn bất tỉnh, nô tỳ cũng chỉ có thể để Lão Vương đi mời Đại Phu."

"Ồ?" Tô Bắc ngồi xuống, "Ta ngủ bao lâu?"

Ngân Tòa vọt lên hấn dựng thẳng lên ba cái bạch bạch nộn nộn ngón tay.

"Mới ba ngày a?" Tô Bắc đuổi người một cái, vén chăn lên đứng lên.

Ngân Tòa hướng hấn tròn trắng mắt, hầu hạ hấn mặc quần áo rửa mặt, đang cho hấn chải đầu thời điểm, nàng bỗng nhiên kinh ngạc nghẹn ngào nói: "Thiếu gia, ngài tóc làm sao biến thành kim sắc rồi?"

"Cái gì?" Tô Bắc vội vàng một thanh vuốt qua mình tóc mai xem xét hai mắt, đen nhánh mềm mại có sáng bóng, đỉnh cấp tóc, "Không có a?"

Ngân Tòa tiện tay kéo dưới một cây, đưa đến Tô Bắc trước mắt, "Chính ngài nhìn!"

Tô Bắc tiếp nhận tóc nhìn kỹ một chút, phát hiện sợi tóc mà cái kia một đoạn thật biến thành kim sắc, vẫn là Lượng Kim, hấn nghi ngờ "A" một tiếng, đưa tay lại kéo dưới một cây, sợi tóc mà vẫn là kim sắc, lại kéo, vẫn là kim sắc. . .

"Đừng kéo a, lại kéo liền thành Đầu Hói rồi", Ngân Tòa đẩy ra tay của hấn, so chính hấn còn đau lòng thét lên nói.

Tô Bắc tâm rộng, hơi nghĩ nghĩ liền đem chuyện này ném ra sau đầu, "Há, hấn là không đại sự gì, ngày thơ tóc vẫn là đây này."

Ngân Tòa nhếch miệng, trong lòng tự nhủ cái kia Kha Vô Tà là báỉ yêu, ngươi có thể cùng so với hấn a?

Nói lên Kha Vô Tà, Tô Bắc thuận miệng hỏi: "Ngày thơ cùng đại lực bọn hấn ở chỗ này ở còn thói quen a? Tiểu Tiểu đâu?"

"Thói quen, bọn hấn căn bản liền không có lấy chính mình làm ngoại nhân mà", Ngân Tòa rất có oán niệm nghĩ linh tinh, "Tiểu Tiểu còn chưa tỉnh ngủ, nàng đang vờn người thể, ngủ gật nhiều. . . Trước kia trong phủ thời điểm liền nghe nói tiểu thư khi còn bé ngủ gật đặc biệt nhiều, nếu không có ai quấy rầy có thể buồn bực trong phòng ngủ một giấc bên trên mười ngày nửa tháng."

Tô Bắc nghe vậy hiểu ý cười một tiếng, không nghĩ tới nhà mình tỷ tỷ còn có đen như vậy Lịch Sử.

"Đại Hoàng tên kia đâu?"

Ngân Tòa hững hờ về nói: "Cổ Lục Thông tìm đến Kha Vô Tà tính sổ sách, lớn Hoàng lão gia theo dõi hấn đi."

Tô Bắc kinh ngạc quay đầu nhìn lấy nàng, "Cổ sư huynh tới? Ngươi làm sao không nói sớm."

"Hừ! Hấn đến phân nhà chúng ta đồ vật, có cái gì tốt nói." Ngân Tòa vênh lên há mồm, rất không vui nói nói.

Tô Bắc vỗ nhẹ nhẹ nàng một bàn tay, "Không thể nói lung tung, những vật kia là ta cùng Cổ sư huynh cùng một chỗ có được, vốn là có hấn một nửa, nhanh lên chải, chải xong ta đi xem một chút."

"Ngài nếu không loạn động nô tỳ đã sớm chải kỹ!" Ngân Tòa lăm bằm một câu, một đôi Xảo Thủ nhanh hơn độ, đem Tô Bắc tóc dài chỉnh chỉnh tề tề xắn lên đỉnh đầu, cắm lên một cây Dương Chi Ngọc cây trâm.

Làm xong nàng tỉnh tề hơi đánh giá lấy trong gương đồng Tô Bắc, hai mắt bốc lên Đào Hoa, "Ai nha, thiếu gia, ngài lại đẹp trai!"

"Cái gì?" Tô Bắc cảm gương đồng lên cẩn thận một mặt tường, là phát hiện mình mặt là lại có một ít biến hóa, cụ thể là chỗ nào thay đổi hấn cũng không nói lên được, nhưng luôn cảm thấy có chút du đầu phần diện tiểu bạch kiêu mị vị. .

Hắn sờ lấy mặt mình, cau mày nói một mình nói: "Đẹp trai như vậy, ra nhóm có thể hay không bị người đánh a?"

Nghĩ nghĩ, hắn đưa tay lấy bên dưới trên đỉnh đầu của mình Trâm cài, hai tay lung tung bới hai dưới, lập tức liền đem Ngân Tỏa chải một hồi lâu mới chải chỉnh tề búi tóc đào thành ổ gà, hắn lại chiếu chiếu tấm gương, cảm thấy không có nhỏ như vậy Bạch Kiểm mà mới hài lòng đứng lên, co cẳng đi ra ngoài cửa. . . Còn cùng hắn trước kia làm ăn mấy lúc nắm lên Bùn Đất hướng trên mặt bôi một cái đức hạnh.

"Thiếu gia! ! !" Ngân Tỏa nhìn qua Tô Bắc bóng lưng phát điên hét lên nói.

Đi xuống lầu, Tô Bắc nhìn thấy Ngu Đại Lực một tay ôm Tiểu Bất Điểm, một tay khiêng một thanh tựa như là từ Thanh Khâu mang tới Trọng Nhị Cửu Xí Đinh Ba hoàng hoàng du du đi ra ngoài, thuận miệng hỏi: "Đại lực, làm gì đâu?"

Ngu Đại Lực nhìn thấy Tô Bắc, ngu ngơ lộ ra một thanh Đại Bạch răng cười nói: "Đông Gia tỉnh ngủ a, ta đang chuẩn bị xuống đất đây."

"Xuống đất?" Tô Bắc có chút hồ đồ, "Chúng ta chỗ này cái kia có a?"

Không đợi Ngu Đại Lực đáp lại, cầm lược truy xuống lầu Ngân Tỏa liền lớp lớp hướng hắn cáo trạng: "Cái này lớn con đem nhà ta hậu viện tường vây cho đây, tại phía sau mở hơn mấy chục mẩu đất, nói muốn đuổi tại Xuân Phân trước nhiều loại điểm lương thực, Lão Vương khuyên hắn không cần. Chúng Tha cũng không nghe, nói những cái kia thổ địa trống không cũng là trống không, hắn nhân rồi cũng là nhân rồi, loại điểm lương thực chúng ta về sau liền không lo không ăn."

Ngu Đại Lực gãi gãi cái ót, gật đầu nói: "Há, Tiểu Ngân khóa nói không sai."

Tô Bắc gặp động tác của hắn cũng cảm thấy cái ót ngứa, cũng đưa tay gãi gãi: "Há, trồng lương thực a. . . Có thể nhiều loại chĩa xuống đất dưa a? Ta cùng Đại Hoàng rất là ưa thích ăn Khoai Lang!"

"Thiếu gia! ! !" Ngân Tỏa lại phát điên, làm sao thiếu gia không giúp nàng ngược lại giúp lên cái này lớn con đến đây? Từ Thanh Khâu mang tới thoi vàng nén bạc đều nhiều đến không có chỗ ngồi thả, kém lương thực?

"Ngô, Khoai Lang? Không đáp quý a." Ngu Đại Lực lại gãi gãi cái ót, cúi đầu nhìn Tiểu Bất Điểm, "Điểm điểm, Đông Gia thích ăn Khoai Lang, ngươi có thể thúc sinh ra a?"

Tiểu Bất Điểm nghiêng một trương mặt mũi nhăn nhoe khuôn mặt nhỏ nhìn nhìn Tô Bắc, nghi ngờ hỏi nói: "Khoai Lang là cái gì a? Một Chủng Linh Dược a? Ta Linh Khí không đủ, nhưng chỉ có thể thúc đẩy sinh trưởng trăm năm Linh Dược a."

"Linh Dược?" Tô Bắc bỗng dưng mở to hai mắt, "Điểm điểm ngươi có thể thúc đẩy sinh trưởng trăm năm Linh Dược?"

Ngu Đại Lực cũng một bên dưới mở to Ngu Nhân, nhìn Tiểu Bất Điểm ánh mắt liền cùng nhìn hiếm thấy Trần Bảo giống như.

Tiểu Bất Điểm nhú lại gương mặt rất xoắn xuýt nghĩ nghĩ, thận trọng dựng thẳng lên năm cái ngón tay: "Là a, nhưng là thúc đẩy sinh trưởng Linh Dược rất mệt mỏi rất mệt mỏi, điểm điểm một tháng chỉ có thể thúc đẩy sinh trưởng năm cây. . . A không, ba cây!"

Nhìn thấy cái kia ba cái ngón tay, Tô Bắc còn không có cảm thấy có cái gì, Ngu Đại Lực lại là bỗng nhiên run một cái, ném đi Cửu Xí Đinh Ba liền nâng lên Tiểu Bất Điểm cùng cung cấp tổ tông giống như phóng tới trên đỉnh đầu của mình, "Điểm gia, về sau ngươi chính là ta thân đại ca, ta sau này khẩu phần lương thực coi như toàn nhờ vào ngươi."

Tiểu Bất Điểm hai tay nắm lấy Ngu Đại Lực hai cây Ngu Giác lắc tới lắc lui trực nhạc a.

Tô Bắc lúc này đã đã thấy trong đình viện ngồi tại một đồng lớn Tật Vật bên trong Đại Hoàng, Kha Vô Tà cùng Cổ Lục Thông, xông Ngu Đại Lực phát tay nói: "Vậy được, hai ngươi bận bịu đi thôi, ân, nhiều loại chĩa xuống đất dưa."

Ngu Đại Lực nhặt lên Cửu Xí Đinh Ba, một mặt hùng tâm tráng chí lớn tiếng nói: "Không có vấn đề, giao cho ta!" Nói xong cũng định lấy Tiểu Bất Điểm hùng dũng oai vệ khí phách hiện ngang nhanh chân hướng về sau viện đi đến.

Tô Bắc đi ra lầu các, liền gặp được Cổ Lục Thông một mặt âm trầm cho Kha Vô Tà nói gì đó, Kha Vô Tà chăm chú nghe, trong mắt lóe ra quỷ dị quang mang.

"Làm nhảm cái gì đâu?"

Cổ Lục Thông xông Tô Bắc vẫy vẫy tay, ra hiệu hắn ngồi bên dưới nghe, đừng ngắt lời, ". . . Chuyện này đi qua đều hai ba tháng, ta coi là cái thẳng kia đã nhằn bên dưới một hơi này, ân, ta nói đều là nói thật, Đại Hoàng có thể làm chứng."

Tô Bắc nghe Cổ Lục Thông nhắc lên Đại Hoàng, quay đầu xông bên người tắm lấy một trương mặt chó Đại Hoàng đưa tới một ánh mắt hỏi ý kiến.

Đại Hoàng không có phản ứng đến hắn.

Kha Vô Tà trầm tư một hồi, đột nhiên hỏi nói: "Gần nhất các ngươi Thiên Hành trong phái bộ có phải hay không có cái gì lớn lợi ích phân tranh?"

Tô Bắc một mặt mộng bức.

Cổ Lục Thông nghĩ nghĩ, cau mày về nói: "Môn phái thi đấu là năm nay, tuy nhiên cái này cùng ta cùng Vương Tử Đan ở giữa không có liên quan quá nhiều. . . Đúng, truyền Văn chân truyền đại sư huynh Tử Đồ tạc thiên giống như đã tấn thăng Huyền Tâm, chẳng mấy chốc sẽ tấn thăng trưởng lão, chúng ta Tái Vật Sơn Cửu Đại Chân Truyền Đệ Tử ghé liền trông ra một cái, nếu không có gì ngoài ý muốn, cái này trông đi chân truyền danh ngạch hẳn là sẽ tại ta cùng Vương Tử Đan ở giữa tuyển ra, ân, như nếu Tô sư đệ tại trong ngắn hạn tiến giai Chân Ngã, cái này Chân Truyền Đệ Tử liền là của ngươi, ta cùng Vương Tử Đan đều đánh không lại Đại Hoàng."

"Vậy được rồi!" Kha Vô Tà thở phào một cái, "Khối ngọc bài này không phải Cục trung Cục, các ngươi lần này gặp phải sát cục, đích thật là cái kia gọi Vương Tử Đan bày ra."

Dừng một chút, hắn đem một khối hoa văn phức tạp Bạch Ngọc lệnh bài đưa cho Tô Bắc, Tô Bắc tiếp sang xem nhìn, liền gấp trên ngọc bài điêu khắc Vương Tử Đào ba cái mạ vàng chữ lớn.

Kha Vô Tà nói tiếp nói: "Hắn phái người cướp giết cùng ngươi có lui tới Hiệu Buồn, mắt chính là mượn ngươi tay, dẫn chủ thượng ra Sơn, dù sao chủ thượng một mực chân không bước ra khỏi nhà, bên người lại có lớn Hoàng huynh đệ bảo hộ, hắn không làm gì được chủ thượng, ân, lần này sát cục nguyên nhân gây ra, trừ bọn ngươi ra cùng Vương Tử Đan thù cũ, hẳn là còn có rất lớn trình độ là vì như lời ngươi nói Chân Truyền Đệ Tử ghé, không phải vậy lấy hắn cùng ngươi tranh đấu nhiều năm đều không hạ độc thủ ân nhân tính tình, rất không có khả năng đi này hiểm chiêu, vài bên dưới lớn như thế sát cục. . . Khối ngọc bài này hẳn là một cái ngoài ý muốn, từ tên bên trên phân tích, khối ngọc bài này chủ nhân hẳn là Vương Tử Đan Đồng Bối tộc nhân, mà còn lại Tái Vật chủ nhân, cũng đều là từ sĩ."

"Ngao. . ." Tâm lấy mặt chó Đại Hoàng đột nhiên nổi giận gầm thét một tiếng, nguyên địa nhảy lên, hóa thành một đạo Ngân Quang hướng trên núi lao đi.

Tô Bắc còn có chút mộng bức. . . Đó là cái tình huống như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Nện nhóm

"Còn thất thần làm như thế, mau đuổi theo!" Cổ Lục Thông thông suốt mà lên, đập Tô Bắc một bàn tay thả người liền hóa thành một đạo thổ hoàng sắc Độn Quang đuổi theo.

"A? Ngươi ngược lại là mang ta lên a!" Tô Bắc cái này mới phản ứng được, đứng lên nhảy chân xông Cổ Lục Thông hô to nói, nhưng trong nháy mắt Cổ Lục Thông đã đi xa, lại đâu kia nghe được.

Đúng lúc này, Bằng Vạn Lý giương cánh từ các trên lầu chót bay ra, tại Tô Bắc trên đầu thẳng đứng rơi dưới, hai tay nắm lên Tô Bắc bỏ nhào về phía trước dang cánh, liền nhẹ nhàng lướt ra ngoài đình viện, hướng phía Đại Hoàng cùng Cổ Lục Thông đuổi theo, tốc độ lại còn không chậm!

Mấy hơi thở Công Phu, trong đình viện cũng chỉ thừa bên dưới Kha Vô Tà một yêu!

Hắn mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ vỗ vỗ trên thân mới tinh trường sam đứng lên, hướng về phía trong lầu các hô nói: "Tiểu Ngân khóa, nơi này liền giao cho ngươi, cái này một phần là Cổ đại nhân, ngươi cất vào một cái túi đựng đồ, phía sau đưa đến Cổ đại nhân phủ thượng."

Ngân Tỏa lên tiếng, xoa xoa tay hai mắt sáng lên hướng phía trong đình viện cái kia một đồng linh thạch cùng bình bình lọ lọ đi đến... Nhắc tới cùng kỳ quái, Ngân Tỏa là theo chân Tô Bắc từ Thanh Khâu tới, tại cái này trong đình viện thì tương đương với nửa người chủ nhân, đúng vậy Tô Bắc cùng Đại Hoàng quá lời thôi nàng đều có thể lái nhai vài câu, về phần người cùng diện phái tới chính quy quân gia Vương Lai Phúc, cho tới bây giờ đều chỉ có bị nàng sai sử phần, cái kia sai sử đến động nàng? Nhưng Kha Vô Tà mới đến đây bên trong hai ba ngày, sai sử nàng đến lại hết sức tự nhiên, tự nhiên đến ngay cả chính nàng đều sinh không nổi cái gì mâu thuẫn tâm tình, cái này có lẽ trong truyền thuyết IQ áp chế, quân sư khí tràng.

Dừng một chút, Kha Vô Tà hướng về sau viện hô to nói: "Đại lực!"

"Ai..." Ngưu Đại Lực xa xa lên tiếng, chỉ chốc lát sau liền đình lấy Tiểu Bất Điểm, khiêng dính đầy Bùn Đất Cửu Xi Đình Ba đến đây, "Ngây thơ đại ca, gọi ta sự tình."

Kha Vô Tà phui tay, thần sắc nhẹ nhõm nói ra: "Chủ thượng cùng người đánh nhau đi, chúng ta đi cho hắn giúp đỡ tay."

"Ồ? Đánh nhau a", Ngưu Đại Lực thuận miệng lên tiếng, đem Tiểu Bất Điểm từ trên đình đầu của mình hái xuống, nhẹ nhàng đẩy hắn nói: "Điểm gia, ngươi đi trước chơi lấy, chờ ta trở về chúng ta lại đi trồng trọt."

Tiểu Bát Điểm nhẹ gạt đầu, nguyên địa giậm chân một cái, thân thể nho nhỏ liền tiến vào mặt đất không thấy.

Ngưu Đại Lực run lên Đinh Ba bên trên Bùn Đất, bản thủ cái cuốc trong nháy mắt biến thành một thanh lạnh lóng lánh Sát Nhân Lợi Khí, "Đi thôi!"

Kha Vô Tà nhẹ gạt đầu, nguyên địa thả người nhảy lên, thân thể lẳng không bay lên, nhẹ nhàng hướng phía bên ngoài đình viện bay đi.

Ngưu Đại Lực khiêng Cừu Xi Đinh Ba giậm chân bình bịch, thân thể cao lớn liền cùng bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo vọt lên cao mấy trượng, dễ như trở bàn tay vượt qua đình viện tường vây, sau đó chân phát phi nước đại, khoi dẩy một đầu thật dài khói Long, tốc độ lại nhanh cùng trên bầu trời bay Kha Vô Tà sánh vai cùng!

"Ngây thơ đại ca, không ai dẫn đường ngươi biết đạo Đông Gia bọn hần đi nơi nào rồi hả?"

Trên trời Kha Vô Tà đáp lại nói: "Không cần dẫn đường, rất nhanh liền biết nói."

Dừng một chút, hần lại nói: "Đợi chút nữa tận lực đừng giết người, đánh cho tàn phế là được."

"A?" Ngưu Đại Lực một bên phi nước đại, một bên gãi cái ót hơi lúng túng một chút đáp lại nói, " cái này nhưng không dễ khống chế a, ta mạnh tay, thể cốt không rắn chắc đây liền chết."

"Yên tâm đi, bọn hần không có như vậy không khỏi đánh..."

"Oanh..." Hai yêu đối thoại ở giữa, phía trước bỗng nhiên truyền đến một tiếng loáng thoáng nổ tung.

"Đánh nhau, chúng ta mau qua tới!"

"Được rồi!"

...

Bằng Vạn Lý tốc độ tuy nhiên không chậm, chờ khoảng cách Đại Hoàng cái kia để Cổ Lục Thông tốc độ cao nhất chỉ Hạ Đô chỉ có thể lệ rơi đầy mặt siêu nhanh Độn Quang, còn kém rất xa, cho nên mấy người Tô Bắc chạy đến thời điểm, liền chỉ thấy Nhị Đoạn biến thân Đại Hoàng đứng tại một phương sắc màu rực rỡ, dòng chảy vờn quanh trước vách đá huy động móng vuốt hung mãnh vuốt một đạo thổ màn ánh sáng màu vàng.

Trên đường tới, Tô Bắc đã đem Kha Vô Tà lời nói cho vuốt thuận, hần căn cứ nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện tiểu gia tử tâm tính còn muốn đem Đại Hoàng khuyên trở về, đem việc này báo cáo người cùng điện phán xét, nhưng lúc này hần vừa nhìn thấy Đại Hoàng cái kia một thân dữ tợn Âm Hồng vết máu, cái gì "Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện" trong nháy mắt liền ném đến tận lên chín tầng mây, vừa rơi xuống đất liền chạy chậm đến vọt tới Đại Hoàng bên người, vận đủ chân khí vùng đầu nắm đầm liền nện!

"Họ Vương, rút ra đây!"

"Ngao... Cầu Oa ngươi đi qua điểm, ngươi cản trở bản lão gia phát huy!"

"A nha... Vương Bát Đản, rút ra đây cho gia gia quỳ bên dưới!"

"Ngao ngao ngao ngao..."

Cổ Lục Thông nhìn thấy một màn này, sừng sốt một chút.

Muốn nói nén giận, hần mới là nhất nén giận, Đại Hoàng chỉ là trọng thương, hần là trực tiếp kém chút mất mạng được chứ? Nhưng bây giờ nhìn thấy Vương Tử Đan Động Phủ trước nỗi giận nện nhóm một người một sói, hần lại có một loại "Tuổi còn rất trẻ, quá ngay thẳng, quá mạnh động" cảm khái.

Ân, nếu như không có Đại Hoàng cùng Tô Bắc, này lại nện nhóm hần là hần.

Bất quá hần nhìn lấy ngăn trở Tô Bắc cùng Đại Hoàng tia sáng kia màn, tâm lý sau cùng một điểm lo nghĩ cũng bỏ đi, hần Vương Tử Đan nếu không phải có tật giật mình, làm sao có thể sớm mở lên Phòng Ngự Trận Pháp?

Một người một chó nện trong chốc lát, Động Phủ hai phiến mạ vàng điều Long vẽ phượng đại môn đột nhiên kéo ra một cái nho nhỏ vết nứt, một cái đầu mạng mũi quả dưa thanh tú Gã sai vật thò đầu ra, sợ hãi nhìn lấy màn sáng bên ngoài Tô Bắc cùng Đại Hoàng nói: "Các người đừng đập, nhà ta chủ thượng ra ngoài rồi, không trong động."

Tô Bắc ngừng tay, tức giận nói: "Muốn lừa phỉnh chúng ta, không có cửa đâu! Rút lui cái này xác con rùa để cho chúng ta đi vào, Vương Tử Đan nếu quả thật không tại, chúng ta quay đầu liền đi, tuyệt sẽ không làm khó ngươi!"

Thanh tú Gã sai vật lắc đầu như trống lúc lắc, "Nhà ta chủ thượng trước khi đi giao phó tiểu nhân xem trọng nhà, tiểu nhân cũng không dám tự tiện mở cửa."

"Cái kia nói cái rầm, Đại Hoàng, tiếp tục nện!" Tô Bắc giận quá, tâm đạo "Mẹ nó đem nhà ta Đại Hoàng đánh thành bộ dáng này không cho cái giao phó liền muốn lừa dối quá quan? Bản lão gia mặt đi đâu viết 'Người ngốc tốt lừa dối' năm chữ to đây?"

"Sư đệ, cầm cái này nện, càng mang cảm giác!" Cổ Lục Thông hét lớn một tiếng, đưa tay ném ra một vật.

Tô Bắc vung tay lại, một tay lấy Cổ Lục Thông ném tới vật tiếp được, lập tức cảm giác thân thể trầm xuống, hắn định nhìn xem xét, mới phát hiện là Cổ Lục Thông cái kia thanh Trọng Nhị đầu sư tử Yên Nguyệt Dao.

Hai tay của hắn nắm lấy thanh này so với hắn người còn cao hơn gấp đôi đại đao ước lượng, lui lại mấy bước, đột nhiên gia tốc, nhảy lên, vận đủ chân khí lăng không Nhất Dao hung hăng bổ vào màn sáng bên trên.

Trong chốc lát, đầu sư tử đao trước Kim Quang tuôn ra, Tô Bắc cùng Đại Hoàng đập hồi lâu đều không nhúc nhích tí nào màn ánh sáng liền cùng bị đâm một cái liền phá nước ngầm phao âm vang phá nát.

"Ầm ầm", ánh sáng chói mắt bắn ra bốn phía, Tô Bắc cùng Đại Hoàng đều mỗi lần bị một cỗ mạnh mẽ khí lăng chấn bay ra ngoài.

Cổ Lục Thông trông mắt đều nhanh phun ra, đây con mẹ nó đúng vậy người cùng điện đám người kia khoắc lác có thể ngăn cản Thiên Tâm chân nhân toàn lực công kích một khắc đồng hồ Phòng Ngự Trận Pháp?

"Khinh người quá đáng!" Phòng Ngự Trận Pháp cáo phá, một đạo kim sắc Độn Quang từ trong động phủ lướt đi, nổi giận hét lớn nói... Cái này âm thanh hét lớn liền cùng đất bằng tiếng sấm giống như, chỉ sợ toàn bộ Tái Vật Sơn đều nghe được.

Kim sắc Độn Quang từ trong động phủ xông ra phát ra một tiếng quát lớn về sau, không có chút nào dừng lại liền muốn hướng Tái Vật Sơn trên đỉnh núi lao đi, đúng lúc gặp Tô Bắc cùng Đại Hoàng bị đẩy lui, Cổ Lục Thông lại cách xa xôi, chờ bọn hắn kịp phản ứng lúc, Kim Quang đã xông lên Thạch Bích đỉnh.

Mắt thấy Kim Quang liền muốn thuận lợi chạy trốn, Bằng Vạn Lý không biết từ chỗ nào xuất hiện, đột nhiên xuất hiện ở Kim Quang trên đỉnh đầu, phía sau hai cánh bỗng nhiên một cái, một cỗ tiểu hình vòi rồng trong nháy mắt cuốn lấy kim sắc Độn Quang, ngay sau đó hắn đi lên, một cái xinh đẹp Đào Quải Kim Câu trùng điệp đá vào kim sắc độn trên ánh sáng, "Đi xuống đi người!"

"Bành", kim sắc Độn Quang đập xuống đất, lộ ra Vương Tử Đan thân ảnh tới.

Thời gian qua đi mấy tháng, hắn lần trước bị Tô Bắc hành hung thành đầu heo mặt đã khôi phục như lúc ban đầu, hắn giờ phút này, ăn mặc một thân mà Long Văn Kim Bảo, đầu đội Tử Kim trùng thiên quan, chân đạp kim ti Bộ Văn Lý, vẫn như cũ là một bộ phong thần tuấn lãng, cao ngạo lạnh lùng bộ dáng, muốn nói và mấy tháng trước có thay đổi gì, đúng vậy trên người hắn khí chất, đã không còn lúc trước cỗ này đường hoàng bá khí, trở nên có chút vẻ lo lắng sinh lạnh, mặc cho ai thấy một lần hắn, tâm lý đều sẽ không khỏi sinh ra chán ghét cùng kiêng kỵ cảm giác.

"Nha a, chân rất dài a, tiếp tục trốn a!" Đại Hoàng thử lấy răng, âm dương quái khí mà trào phúng nói, chân bên dưới từng bước từng bước hướng hắn tới gần.

Một bên khác, Tô Bắc kéo lại lấy đầu sư tử Yên Nguyệt Dao, kéo căng lấy một trương tuấn mỹ khuôn mặt nhỏ từng bước một hướng Vương Tử Đan đi qua.

Hai mặt giáp công chỉ thế!

Một bên Cổ Lục Thông hai tay làm Loa trạng đối Tô Bắc hô to nói: "Tô sư đệ, tên này vừa rồi cầu viện, trên núi tất cả trưởng lão cùng chấp sự rất nhanh liền tới, ngươi nắm chắc thời gian ra tay, lưu lại một khẩu khí mà liền thành, đợi chút nữa Chư Vị Trưởng Lão nếu là muốn hỏi tội, ta thay ngươi khiêng!" Hắn ngược lại là cũng muốn đứng lên đi trừ con giận, nhưng nhìn thấy Đại Hoàng con mắt phát hồng, nghe rằng trọn mắt bộ dáng trong lòng của hắn thẳng bốc lên hơi lạnh, cảm thấy vẫn là không cần đi lên đụng cái này nào nhiệt tốt, muốn bị gọi lên sự hứng khởi của Đại Hoàng nhất trào từ rút thành tàn phế coi như không đáng giá... Hắn đối cùng Đại Hoàng ở giữa thực lực sai biệt, vẫn là có một cái rất rõ ràng nhận biết.

Vương Tử Đan đứng lên, nhìn một chút từng bước ép sát Đại Hoàng, lại nhìn mặt như hàn sương Tô Bắc, mặt anh tuấn từ từ ngẹn thành màu gan heo, chờ đến Tô Bắc cùng Đại Hoàng đồng thời bước vào hắn hai triệt vô bên hông Túi Trữ Vật Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) trán gào thét nói: "Các người... Ta và các người liều mạng!"

"Tô sư đệ cẩn thận!" Cổ Lục Thông nghe tiếng hô to nói.

"Rống!" Đại Hoàng gào thét một tiếng nhảy lên một cái, nhào về phía Vương Tử Đan, nào biết Vương Tử Đan đối với nó tốc độ sớm đã có chuẩn bị tâm lý, lúc này thân thể nghiêng một cái, chân bên dưới bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, thân thể kề sát đất mặt từ Đại Hoàng cái bụng trượt đến Đại Hoàng vừa rồi đứng chỗ đứng, ổn định thân thể một nháy mắt tay phải vỗ mặt đất thân thể nhảy lên một cái, trong tay Kim Quang trường kiếm hướng phía Tô Bắc cùng Đại Hoàng vung lên, "Bách Kiếm về mộ!"

Lúc nào ở giữa, mấy chục đạo mấy thước dài kiếm khí màu vàng óng mãnh liệt mà ra, phô thiên cái địa bắn về phía Tô Bắc cùng Đại Hoàng.

Đại Hoàng đứng thẳng người lên, đem Tô Bắc ngăn ở phía sau, ngửa mặt lên trời thét dài, "Ngao..."

Theo nó tiếng thét dài, trong cơ thể nó âm vang đầy ra một đợt Ngân Quang sóng biển, đem mãnh liệt mà đến tất cả kiếm khí gạt rửa trống không.

Đại Hoàng thực lực càng ngày càng mạnh, thủ đoạn cũng càng ngày càng nhiều, không tại giống như kiểu trước đây sẽ chỉ một trào hai nhào ba cắn.

Vương Tử Đan tựa hồ đã sớm liệu đến một chiều này không làm gì được Tô Bắc cùng Đại Hoàng, Đại Hoàng Ngân Quang sóng biển cùng một chỗ, hẳn liền rút lui kiếm chiêu, hai tay nắm ở tay trường kiếm, lấy trường kiếm vì phong hóa thân một đạo nhân Hình Kiếm khí, nhanh như thiểm điện đâm thủng vọt tới trước mặt hấn Ngân Quang sóng biển, bắn về phía Đại Hoàng hàm dưới!

Đại Hoàng Chiến Đấu Ý Thức hơi kém, giờ phút này còn tại làm ngửa mặt lên trời thét dài hình, mắt thấy liền muốn bị Vương Tử Đan một kiếm này xuyên thủng hàm dưới!

Vương Tử Đan thân là như Long Cảnh cường giả, toàn lực một kiếm phía dưới, mặc dù Đại Hoàng cái kia một thân mà cứng cỏi da sói có thể so với Trung phẩm Linh khí cấp khái giáp, cũng quyết định ngăn không được!

Xem ra Vương Tử Đan lần trước bị Đại Hoàng Tam Trảo từ đập thành sau khi trọng thương, hung ác bỏ công sức ra khá nhiều nghiên cứu làm sao đối phó Đại Hoàng!

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, từ Đại Hoàng vọt lên nhào về phía Vương Tử Đan, đến Vương Tử Đan hóa thân hình người kiếm khí đâm về Đại Hoàng, tuy nhiên thời gian mấy hơi thở, một bên quan chiến Cổ Lục Thông cùng Bằng Vạn Lý cho dù là miễn cưỡng đi theo bên trên bọn hắn tiết tấu chiến đấu, vội vàng ở giữa cũng không kịp Viện Thủ!

Nghìn cân treo sợi tóc chi cực, một khối to bằng cái thớt quái thạch hoành không xuất thế, mang theo thể lương tiếng xé gió tinh chuẩn đập trúng đã vọt tới Đại Hoàng trước người hình người kiếm khí phía trên.

"Phốc", hình người kiếm khí phá nát, Vương Tử Đan phun ra một cột máu té bay ra ngoài.

Cổ Lục Thông cùng Bằng Vạn Lý ra quay đầu hướng về đá lớn bay tới phương hướng nhìn lại, liền gặp Ngưu Đại Lực bày biện ném mạnh tư thế đứng tại Động Phủ trước rộng lớn hoa viên một chỗ khác, tại bên cạnh hắn, là không có vật gì Già Sơn đài.

Gặp tất cả mọi người nhìn lấy chính mình, Ngưu Đại Lực hàm hàm gãi gãi cái ót cười nói: "Cuối cùng là không đến muộn!"

PS: Mọi người giống như đều đã tạo thành thói quen Bỏ Phiếu thói quen, thật tốt, đa tạ!

Àn, còn không có tạo thành cái thói quen này tranh thủ thời gian tạo thành, mọi người cùng nhau vui cười.

Còn có, mọi người thấy sướng rồi khó chịu có ý kiến, đều có thể đi chỗ bình luận truyện nói lên hai câu, chúng ta mỹ lệ đáng yêu admin thật to mỗi tuần đều vì Tinh Hoa đưa không ra mà phát sầu đây.

Một điểm cuối cùng là liên quan tới đổi mới nói rõ, lớn quả cam hiện tại còn không phải Toàn Chức, mỗi ngày đều nhất định phải lên ban, cho nên đổi mới có chút không ổn định, đây là lớn quả cam sai, lớn quả cam nhất định mau chóng sửa lại, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày chỉ ít hai canh, chỉ cần an bài công việc qua được đến, liền nhất định ba canh, mời mọi người nhiều lý giải lý giải.

Cực kỳ sau lại lại nhai một câu: Đẹp mắt đừng quên nha!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Các người thấy thế nào

Cổ Lục Thông thờ dài một hơi, cười nói: "Đến sớm không bằng đến đúng lúc, vừa vặn!"

Lão Ngưu lại cười đến lộ ra một thanh Đại Bạch răng.

Kha ngậy thơ tung bay ở Ngưu Đại lực trên không, vác lấy một cái tay, tay áo bông bành, thần sắc bình thản, cổ này siêu nhiên hút bụi chi khí vậy mà so rất nhiều nhân tộc tu sĩ càng đậm, hấn nhìn qua phía dưới nằm trên mặt đất một bên thổ huyết một bên gãy dựa lấy muốn đứng lên Vương Tử Đan nói: "Đây cũng là Vương Tử Đan."

Cổ Lục Thông hướng hấn gật đầu, "Đúng vậy tên này!"

Tô Bắc từ Đại Hoàng sau lưng đi tới, có chút tức giận đá Đại Hoàng nhất cước, "Người cái đàn phôi, không có chuyện quý rống quý khiêu cái gì, vừa rồi người kém chút mất mạng người biết không? Còn không cảm ơn đại lực cứu được người một mạng?"

Đại Hoàng không để ý tới hắn, trước cúi đầu xuống nhìn nhìn mình cái bụng, xác nhận một cọng lông cũng không thiếu về sau, mới quay đầu treo mắt thấy

Nguru Đại lực một chút.

Nguru Đại lực cùng Đại Hắc hổ, cũng có qua bị Đại Hoàng một cái lớn tát tai từ trên trời phiến đến trên đất thê thảm đau đớn kinh lịch, vội vàng liền bày biện hai tay nói: "Không cảm tạ với không cảm tạ, có thể cho lớn Hoàng lão đại hỗ trợ là ta kiếp trước đã tu luyện phúc phận!"

Lớn Hoàng lão gia hài lòng nhẹ gật đầu, cho Nguru Đại lực ném đi một cái "Tĩnh người nha thức thời" ánh mắt.

Xong việc Đại Hoàng đi từ từ hướng Vương Tử Đan, Vương Tử Đan vừa mới xử lý trường kiếm đứng lên, gặp Đại Hoàng tới còn giỡn dựa lấy muốn giờ kiếm, Đại Hoàng nâng lên móng vuốt đúng vậy một cái lớn tát tai.

"Ba", Vương Tử Đan lẳng không bay ra ngoài, một thanh lão huyết hỗn hợp có một thanh hàm răng phun tới, anh tuấn gương mặt Thượng Tam Đạo sâu đủ thấy xương vết máu từ bên tai đẹp đi khỏe miệng... Hãn trương này anh tuấn gương mặt xem như phê đi.

Cuối cùng là Đại Hoàng còn nhớ rõ Cổ Lục Thông, không có hạ từ thủ, không phải vậy liền một trào này từ, liền có thể đem Vương Tử Đan đầu cho đập thành dưa hấu nát!

Vương Tử Đan bay ra ngoài phương hướng đúng lúc là bằng vạn dặm lẳng không đứng địa phương, bằng vạn dặm mặt không thay đổi nhìn lấy Vương Tử Đan bay tới, chờ hãn tới gần sau mới không đổi không vội vàng giương chân, một cái Đại Lực Volley, tàn nhẫn mà tinh chuẩn đá đang lẳng không nhất cước đem hãn đập hướng một bên Nguru Đại lực.

"Lại đi người!"

"Phốc", Vương Tử Đan một nửa khác hàm răng cũng không thể bảo trụ, toàn cùng máu tươi phun tới.

Nguru Đại lực gặp người hình bóng da hướng mình bay tới, một bả nhấc lên bên người mà Cửu Xi Đinh Ba, một cái xinh đẹp toàn lũy đánh, bá lung trùng điệp đập vào Vương Tử Đan trên bụng, "Đồng Gia, tiếp lấy!"

"Phốc", lần này Vương Tử Đan phun ra máu tươi bên trong, liền không còn là hàm răng, mà là nội tạng mảnh vỡ!

"Được rồi", Tô Bắc tràn đầy phấn khởi lời ra đầu sư tử Yên Nguyệt Đạo, hai tay nắm lấy đại đao cán dài phần đuôi, trông mong nhìn thấy Vương Tử Đan bay tới.

Cái nào nghĩ đến, bay đến trên nửa đường liền lại bị Đại Hoàng mượn Hò, xông đi lên hung hăng nhất trào từ phiến tại Vương Tử Đan bên trái thân thể, lần nữa đem hãn vỡ hướng không trung bằng vạn dặm.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt xoạt..." Một trận lâm người ta trong lòng hoảng sợ dày đặc tiếng gãy xương truyền khắp tại chỗ, lần này, chỉ sợ Vương Tử Đan nửa bên thân thể xương cốt đều toàn gãy mất.

Đại Hoàng con hàng này vẫn không thể nào nhịn được, xuống tay độc ác.

Cổ Lục Thông nhìn qua bị một đám yêu quái chơi hồng đối thủ cũ, bỗng nhiên rung mình một cái, trong lòng vậy mà đối với hãn sinh ra mấy phần thương hại cảm giác.

"A..." Vương Tử Đan rốt cục kêu lên thảm thiết, cao vút thê thảm âm thanh đơn giản đúng vậy nghe Thương Tâm, phải có không hiểu rõ ở trong đó ân oán ngoại nhân gặp, khẳng định sẽ tưởng lầm là Tô Bắc cảm yêu khinh người!

"Hỗn trướng! Còn không ngừng tay!"

Trên núi đột nhiên truyền đến quát to một tiếng, đám người ngẩng đầu, liền gặp năm đạo độn quang từ bên trên cuồng xạ mà đến.

Ngao kiều như bằng vạn dặm, sẽ nghe theo Người xa lạ giận dữ mắng mỏ? Cho dù là giận dữ mắng mỏ người là Thông Huyền Chân Nhân!

Hãn khỏe mất phổi một chút cuồng xạ mà đến mấy đạo độn quang, mặt không thay đổi phi thân mà lên, hai chân đạp ở Vương Tử Đan trong bụng, đột nhiên thu hồi hai cánh, thân thể thẳng đứng rơi dưới.

"Bành", bằng vạn dặm giẫm lên Vương Tử Đan trùng điệp rơi xuống đất, trực tiếp trên mặt đất ném ra một cái hình người hỏ to!

"Phốc", Vương Tử Đan phun ra một ngụm máu lớn tương, ánh mắt lập tức liền động lại, hãn từ từ nâng lên hai tay ôm lấy bằng vạn dặm hai chân, há to miệng muốn nói điều gì, lại cái gì đều nói không nên lời, đại cổ đại cổ Âm Hồng nhiệt huyết tựa như là suối phun từ cổ họng của hãn phun ra ngoài.

Hãn con người sinh khí đang nhanh chóng tiêu tán, ánh mắt bên trong lại tràn đầy đều là không thể tin được... Hãn không thể tin được, mình lại muốn chết!

"Ta là muốn Phi Thăng Tiên Giới Nam Nhân, làm sao lại chết? Làm sao lại chết ở chỗ này..."

Mấy cái trong chớp mắt, Vương Tử Đan thân thể liền bất động...

Cổ Lục Thông ánh mắt động lại, miệng há đến cơ hồ có thể nhét thêm một viên tiếp theo trứng ngỗng!

Vương Tử Đan chết rồi, sự tình lớn rồi!

Nổi bông bình giữa không trung kha ngầy thơ lập tức nhú mảy, hai mắt cấp tốc chớp động, hẳn là tại trầm tư suy nghĩ Giải Quyết Chi Đạo... Hẳn trên đường tới tận lực dẫn dò Ngưu Đại lực, chính là sợ cái này lỗ mãng gia hỏa ra tay quá nặng, giết chết Vương Tử Đan không tốt kết thúc, cái nào nghĩ đến Ngưu Đại lực không có xảy ra sự cố, ngược lại là nhìn qua lãnh lãnh thanh thanh, không giống giết phôi bằng vạn dặm sẽ bên dưới loại này tử thủ đầu!

Nghĩ tới nghĩ lui, hẳn cuối cùng vẫn là đem ánh mắt ném tình tình mê mê, còn không có phát hiện Vương Tử Đan đã chết Tô Bắc, chuyện này có thể hay không bỏ qua, vẫn phải nhìn Tái Vật Sơn cao tăng đối Tô Bắc coi trọng trình độ, cùng Tô Bắc có thể hay không đứng vững Tái Vật Sơn cao tăng áp lực!

Bằng vạn dặm mặt không thay đổi nhìn xuống đã triệt để không có khí tức còn gắt gao bắt hẳn lại hai chân không thả Vương Tử Đan, trên lưng Song Sí chấn động, thân thể kéo lấy Vương Tử Đan thi thể đẳng không mà lên, sau đó lăng không nhất cước, đem Vương Tử Đan thi thể đạp về Đại Hoàng trước mặt.

"Trả lại người!"

Đại Hoàng nâng lên móng vuốt, liền cùng Con mèo nhỏ gây chuột chết nhẹ nhàng bới đào Vương Tử Đan thi thể, ngạc nhiên nói ra: "A, vậy mà chết rồi?"

Đụng đi lên Tô Bắc lập tức liền mòng bức, chết rồi?

Từ trên núi cuồng xạ mà đến năm đạo độn quang rốt cục đến, trong đó một đạo kim sắc Độn Quang tại sau khi đến không có chút nào dừng lại trực tiếp thẳng hướng không trung bằng vạn dặm, "Nghiệt Chướng! Chết!"

Lời còn chưa dứt, một đạo cự đại kiếm khí màu vàng óng cuồng bạo bắn ra, mang theo phách son đoạn nhạc chỉ thế một kiếm chém về phía bằng vạn dặm!

Bằng vạn dặm muốn tránh, nhưng một cổ bén nhọn Uyển Như có vô số sáng như tuyết dao găm chống đỡ lấy toàn thân hẳn trên dưới Khí Cơ gắt gao tập trung vào hẳn, hẳn muốn tránh cũng không được, vô bên hông Túi Trữ Vật, lấy ra một cây Bàn Long Lượng Ngân Thương liền chuẩn bị liều mạng.

Lần này đi theo Tô Bắc trở về năm yêu một thú, kha ngầy thơ, bằng vạn dặm cùng Ngưu Đại lực Tam Yêu là Chân Ngã giai, mà Hồ Nữ Tiểu Tiểu cùng Đại Hắc hồ cũng còn chỉ siêu phàm giai, về phần Tiểu Bát Điểm a, bọn hắn cây cỏ nhất tộc thực lực phân chia cùng bình thường Yêu Tộc không giống nhau, Tiểu Bát Điểm mặc dù nhưng đã luyện hóa bản thể, nhưng thật muốn luận thực lực, hẳn ngay cả một cái nam tử trưởng thành đều đánh không lại, đương nhiên, Tiểu Bát Điểm nếu là nhất tâm chạy trốn, chính là Thông Huyền Chân Nhân cũng không nhất định tóm được hắn!

Mà cái này đạo cuộn cuộn mà tới kim sắc Độn Quang, chỉ ít cũng là một vị Minh Pháp cảnh Thông Huyền Chân Nhân, thật muốn đánh, mười cái bằng vạn dặm cùng tiến lên, cũng không đủ người mấy kiếm chặt!

Thời khắc mấu chốt, một cổ Ngân Quang từ phía cạnh đụng phải kim sắc Độn Quang, đem kim sắc Độn Quang đâm đến bình di hơn trượng khoảng cách, cái kia một đạo cự đại Kim Quang kiếm khí cũng theo đó bình di một khoảng cách, khó khăn lắm sát bằng vạn dặm bên người rơi dưới.

"Oanh", một tiếng vang thật lớn, mặt đất rung động, mảnh đá phân bay, trên mặt đất xuất hiện một đạo dài hơn mười trượng, vài thước rộng khe rãnh.

"Lão đầu, ngươi muốn làm gì?" Ngân Quang tiêu tán, lộ ra Đại Hoàng thân thể cao lớn đến, nó di động đến bằng vạn dặm trước người ngăn trở hắn, "Hắn là trộm tôn nữ của ngươi vẫn là đốt ngươi phòng ốc, dựa vào cái gì vừa đến đã kêu đánh kêu giết?"

Kim sắc Độn Quang tiêu tán, lộ ra một người mặc kim sắc trường bào, lưng đeo một thanh cổ sơ trường kiếm uy nghiêm lão giả đến, hẳn một tay ấn lấy bên hông trường kiếm chuôi kiếm, râu tóc đều dựng nhìn hằm hằm Đại Hoàng, "Cầu Táp Chúng, nhanh chóng rút lui, không lăn Bồn Tọa hôm nay ngay cả ngươi cùng một chỗ chém!"

"Có mẹ ngươi, Lão Táp Mao ngươi muốn ai?" Đại Hoàng nổi giận, thử lấy răng nước dãi bắn tứ tung chửi rủa nói.

"Ngươi..." Kim Bào Lão Giả nổi giận, tại chỗ vừa muốn rút kiếm.

Đúng lúc này, một đạo uy nghiêm túc mục âm thanh âm vang lên, "Tốt, Kim trưởng lão, xin chú ý thân phận của chính ngươi."

Ngoại trừ kim Bào Lão Giả bên ngoài bốn đạo độn quang nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, Độn Quang tán đi, lại là Tư Đồ Oanh Thiên dẫn ba cái Tô Bắc chưa thấy qua lão giả.

Nhìn ăn mặc, Tư Đồ Oanh Thiên lấy đạo bào màu vàng đất, mặt khác ba vị lão giả theo thứ tự là ăn mặc xanh thẫm, bích lục, Hòa Hồng Tam Sắc trường bào, lại thêm trên trời kim Bào Lão Giả, tựa hồ không bàn mà hợp Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành.

Cổ Lục Thông gặp người tới, vội vàng sửa sang quần áo, tiến lên chào nói: "Đệ Tử Cổ Lục Thông, bái kiến Thủ Tọa, Hòa trưởng lão, Thủy trưởng lão, Mộc trưởng lão, Kim trưởng lão."

Thật đúng là Ngũ Hành...

Tô Bắc đứng tại chỗ không nhúc nhích, siết quả đấm, trừng mắt hai mắt căm tức nhìn thiên không Kim trưởng lão!

Mấy vị trưởng lão chú ý lực cũng không có ở trên người hắn, người mặc bích lục trường bào, râu tóc tuyết trắng, da thịt lại giống như là hải nhi bóng loáng

Mộc trưởng lão tiến lên dò xét một phen Vương Tử Đan tình huống, trầm mặt Trùng Tu đồ Oanh Thiên bọn hắn lắc đầu.

Ngoại trừ Tư Đồ Oanh Thiên, còn lại bốn vị trưởng lão sắc mặt cũng không dễ nhìn lắm.

Tư Đồ Oanh Thiên ánh mắt chậm rãi đảo qua bằng vạn dặm, kha ngây thơ, Ngưu Đại lực, sau cùng rơi vào Tô Bắc trên thân, "Tô Bắc, chuyện gì xảy ra?"

Tô Bắc y nguyên nhìn chăm chăm trên trời Kim trưởng lão, mím môi không nói lời nào.

Tư Đồ Oanh Thiên không vui nhíu mày.

Cổ Lục Thông đóng gói đơn giản, ngay cả vội mở miệng giải thích nói: "Khởi bẩm Thủ Tọa, chuyện là như thế này, nửa tháng trước, Đệ Tử tìm tới Tô sư đệ..."

Hắn từ đầu chí cuối, tỉ mỉ đem hắn cùng Tô Bắc nhiệm vụ lần này đầu đuôi nói qua Tư Đồ Oanh Thiên bọn hắn nghe, đương nhiên, biến mất Tô Bắc Đệ Bào gia thân, một quyền đập phá Thiên cái này liên tiếp hắn nhìn thấy trước mắt đều không thể tin được quá trình, cải thành hắn cùng Đại Hoàng liên thủ đánh chết một vị Thông Huyền Chân Nhân.

Tư Đồ Oanh Thiên sắc mặt từ lúc mới bắt đầu không vui, biến thành chán kinh, tại nhìn thoáng qua Đại Hoàng cái kia một thân dữ tợn Âm Hồng vết máu về sau, lại nhìn Tô Bắc lúc mặt già bên trên vừa áy náy lại là nghĩ mà sợ... Tô Thanh Huyền đưa Tô Bắc đến bắc Lô Châu lúc, hắn nhiều lần cùng Tô Thanh Huyền cam đoan Tô Bắc an toàn, đề cho nàng yên tâm, lúc này mới bao lâu, Tô Bắc thiếu chút nữa chết tại bên ngoài.

Còn lại bốn vị trưởng lão sắc mặt cũng là mấy lần biến ảo, nghe được sau cùng cũng không khỏi thật sâu nhíu mày.

"... Sự tình chính là như vậy, nếu là Thủ Tọa cùng bốn vị trưởng lão không tin Đệ Tử nói, những cái kia từ sĩ cùng vương tử sóng vật phẩm tùy thân đều còn tại Tô sư đệ phủ thượng, Thủ Tọa cùng bốn vị trưởng lão nhưng tiến về nhìn qua!"

Cổ Lục Thông căn bản không có xách Đại Hoàng, Ngưu Đại lực cùng bằng vạn dặm Tam Yêu là thế nào đánh chết Vương Tử Đan, chỉ là cường điệu miêu tả Vương Tử Đan thiết lập vạn cực chôn giết bọn hắn là cỡ nào bỉ ổi vô sỉ hạ lưu, vì thế thậm chí không tiếc cướp giết từ gia môn phái huy bên dưới trong phường thị Hiệu Buồn lại là cỡ nào hỗn trướng Vương Bát Đan, sau cùng còn mị mị miêu tả như nếu môn phái không thể công chính xử lý việc này chỉ sợ khó kẻ dưới phục tùng "Kiến giải vụng về".

Tư Đồ Oanh Thiên sau khi nghe xong nhìn Cổ Lục Thông một chút, đưa tới một cái "Tiểu Hòa Nhi tâm nhãn thật nhiều a" ánh mắt, sau đó quay đầu mặt trầm như nước nhìn lấy bốn vị trưởng lão nói: "Các người thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Không đi

"Tổng hợp Lục Thông nói tới cùng sáng nay quân tử Sơn chuyển giao tới Vạn Yêu lâu kháng nghị sách, việc này mười phần cùng Vương Tử Đan cùng hắn đại phong bảo Vương gia thoát không khỏi liên quan!"

Nói chuyện chính là một vị người mặc một bộ xanh thẫm bột nước Cung Trang, Phong Vạn vẫn còn trung niên Nữ Tu, cũng là năm Hành trưởng lão bên trong duy nhất nữ trưởng lão, người chấp chương cùng điện Thủy trưởng lão.

Thiên Hành phái Tam Sơn thực hành chính là chương Sơn Thủ Tọa chế, mà tại các Sơn chương Sơn Thủ Tọa phía dưới, lại sắp đặt bốn vị Đại Trưởng Lão, tăng thêm chương Sơn Thủ Tọa, phân thuộc Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành, ở trong đó, có môn phái biểu thị đối năm hành đệ tử đối xử như nhau ý tứ, cũng có Ngũ Hành hợp kích trận pháp, Ngũ Hành Công Pháp truyền thừa các loại suy tính ở bên trong.

Tái Vật Sơn lấy tu hành Thổ Hành công pháp Tư Đồ Oanh Thiên cầm đầu tòa, hắn ngoại trừ thống soái toàn Sơn bên ngoài, còn trực tiếp chấp chương công điện.

Tư Đồ Oanh Thiên phía dưới, Kim trưởng lão quản lý Sô Ứng điện, Mộc trưởng lão quản lý Bách Thảo điện, Hỏa trưởng lão tọa trấn Truyền Công Điện, Thủy trưởng lão thống lĩnh người cùng điện, không phân cao thấp, mỗi người quản lý chức vụ của mình.

Tô Bắc tiến vào Thiên Hành phái thời gian ngắn ngủi, lại không chú ý trong môn phái bộ các loại đạo nói, cho nên hắn cũng không rõ ràng những này, hắn chỉ là nghe được Thủy trưởng lão, trong lòng lập tức liên đới vị này nhìn qua liền mười phần hiền lành ôn nhu "Đại Nương" sinh ra mấy phần hảo cảm.

Thủy trưởng lão vừa dứt lời, Hỏa trưởng lão lập tức liền gật đầu nói: "Thủy trưởng lão nói rất có lý, Bồn Tọa tán thành."

Kim trưởng lão nghe vậy vừa trừng mắt, lớn tiếng nói: "Ngươi đương nhiên đồng ý, vui mừng sự muội là vợ ngươi, ngươi dám không đồng ý a? Cổ Lục Thông chỗ nói không lại lời nói của một bên, hiện tại Vương Tử Đan đã chết, không có chứng cứ, hắn đương nhiên nói thế nào đều được!"

Tư Đồ Oanh Thiên nhỏ bé không thể nhận ra nhũ mày, nhẹ giọng hỏi nói: "Cái kia theo ý kiến của ngươi, việc này nên xử lý như thế nào?"

Cũng không biết Kim trưởng lão cùng Vương Tử Đan là quan hệ như thế nào, Vương Tử Đan chết hán tựa hồ phần nộ dị thường, không chút nghĩ ngợi liền lớn tiếng nói: "Đương nhiên là chấp hành ta Tái Vật Sơn Giới Luật, Nội Môn Đệ Tử Tô Bắc, cướp đoạt Vạn Yêu lâu yêu hàng trước đây, sai sử yêu nghiệt sát hại đồng môn sư huynh ở phía sau, hai tội cũng phạt, phế tu vi trục xuất môn phái!"

Tư Đồ Oanh Thiên: "Đủ rồi!"

Đại Hoàng: "Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi!"

Hai âm thanh đồng thời vang lên, Kim trưởng lão quay đầu nổi giận nhìn về phía Đại Hoàng, đưa tay vừa muốn rút kiếm!

Tư Đồ Oanh Thiên giận quá, không để ý Đại Hoàng nói năng lỗ mãng cùng chung quanh còn có Tô Bắc, Cổ Lục Thông đệ tử như vậy ở đây, chỉ Kim trưởng lão cái mũi liền bạo mắng nói: "Luru Tam kim, Bồn Tọa biết ngươi tư bên dưới thu Vương Tử Đan vì Nhập Thất Đệ Tử, cũng biết đại phong bảo những năm này cho ngươi không ít hiểu kính, nhưng ngươi chớ quên thân phận của ngươi, ngươi là ta Tái Vật Sơn Tứ Đại Trưởng Lão một trong, Sở Ưng điện đứng đầu, có thể nào tại bậc này trái phải rõ ràng trước mặt nói ra như thể đổi trắng thay đen, "lấy tay bắt cá" a lời nói tới... Đầu óc ngươi là bị lừa đá vẫn là bị cửa kẹp?" Phía trước còn cổ kị Kim trưởng lão Trưởng Lão Thân Phận luận sự, nói xong lời cuối cùng đến cùng là nhìn không được thân người công kích.

Kim trưởng lão rút kiếm tay trì trệ, mặt mo rất khó coi.

Còn lại ba vị trưởng lão cũng đều là cau mày nhìn lấy Kim trưởng lão, thần sắc đều có chút không vui.

Trong lòng bọn họ, đổi trắng thay đen cái gì không trọng yếu, Tu Hành Giới lại nào có cái gì Hắc Bạch, mấu chốt là "lấy tay bắt cá" a, cái này tuyệt không thể chịu đựng!

Kết quả là, Tư Đồ Oanh Thiên nói xong, tính tình vội vàng xao động Hỏa trưởng lão liền tiếp lời nói: "Luru sư đệ, không phải ta cái này làm sư huynh không để ý tới ngươi cùng Vương Tử Đan sư đồ tình cảm, hán Vương Tử Đan ở bên trong môn phái ép không xuống Cổ Lục Thông cùng Tô Bắc liền vận dụng gia tộc thế lực làm ám chiêu thì cũng thôi đi, không có tạo thành thương vong luận tội bất quá là hủy bỏ tu vi trục xuất môn phái, nhưng hán ngàn không nên, vạn không nên, không nên đối Phù Hoa trong phường thị những cái kia Hiệu Buồn ra tay, đây là nện nhà ta Thiên Hành phái chiêu bài của chính mình, đánh nhà mình mặt, loại này Đệ Tử, thiên tư lại cao hơn cũng chết không có gì đáng tiếc!"

Hỏa trưởng lão giọng nói chuyện rất khó chịu, hiển nhiên là đối Kim trưởng lão bắt hán Thê Quân Nghiêm mao bệnh nói sự tình cảm thấy bất mãn, cho nên hán căn bản chưa kể tới Cổ Lục Thông nói tới là thật là giả vẫn đề, trực tiếp liền đem Vương Tử Đan tội danh cho đình chết rồi, ngụ ý: Vì loại này Phản Cốt Tử "lấy tay bắt cá" a, đầu óc ngươi là bị lừa đá vẫn là bị cửa kẹp?

Hỏa trưởng lão nói xong, Thủy trưởng lão không chút nghĩ ngợi liền nói: "Tán thành!" Ngừ khí cũng là mười phần khó chịu.

Một câu mà đắc tội với người cặp vợ chồng, đây không phải nào tử bị lừa đá là cái gì?

Mộc trưởng lão nhìn lấy Kim trưởng lão, khẽ thở dài một hơi lắc đầu nói: "Luru sư huynh a, ngươi cái này nhìn công lực của người ta, thế nhưng là không lớn bằng trước kia a."

Đến cùng là đồng môn sư huynh đệ, Mộc trưởng lão thời khắc mấu chốt còn là nghĩ đến kéo Kim trưởng lão một thanh, nhẹ nhàng một câu "Nhìn nhầm" liền cho Kim trưởng lão giải vây.

Nhưng Kim trưởng lão mặt mo cũng không có bởi vì Mộc trưởng lão một câu mà trở nên đẹp mắt bao nhiêu, hán nỗ lực nhìn thẳng Tư Đồ Oanh Thiên, cường tự thanh minh nói: "Các ngươi ngược lại là nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, còn thiên tư lại cao hơn cũng chết không có gì đáng tiếc? Các ngươi biết Đạo Ngã Sở Ưng điện muốn bồi dưỡng một cái Vương Tử Đan dạng này xuất sắc Đệ Tử có bao nhiêu khó a? Mỗi lần thi đấu xong các ngươi đều oán ta, hiện tại ta thật vất vả mới bồi dưỡng được một cái có thể giết vào bên trong trước cửa mười Vương Tử Đan, liền cho Tô Bắc tiêu vương bát đản này giết chết, chính các ngươi nói, năm nay môn phái thi đấu Nội Môn ai bên trên? Cổ Lục Thông? Hán ngay cả mười vị trí đầu đều không chen vào được, có thể giành lại bao nhiêu gia sản? Chẳng lẽ lại các ngươi năm nay còn muốn tranh đệ tử? Bớt ăn thời gian khổ cực còn không có qua đủ?"

Hán càng nói càng khởi kinh, càng nói càng giận, giống như hán vừa rồi đổi trắng thay đen, "lấy tay bắt cá" a thật sự là xuất phát từ công tâm giống như, chuyện xưa mà nói người không biết xấu hổ, thiên hạ vô địch, nếu coi như không tệ!

Bất quá hán lời nói này hoàn toàn chính xác nói đến điểm mấu chốt bên trên, Tư Đồ Oanh Thiên cùng ba vị trưởng lão đều trầm mặc.

Môn phái thi đấu là một loại khích lệ môn phái phồn vinh mạnh mẽ hướng lên thủ đoạn, nhưng Thiên Hành phái loại môn phái này thi đấu cách chơi lại chơi đến quá lớn, cường giả hằng cường, kẻ yếu hằng yếu, Tái Vật Sơn đã liên tiếp cảm mấy giới môn phái thi đấu đệ tử, xu hướng suy tàn đã ảnh hưởng đến Tái Vật Sơn các mặt, mấy người bọn hán những năm này đều chống mười phần vất vả.

Đứng ở một bên Cổ Lục Thông lúng túng gãi đầu một cái bên trên ổ gà, không dám lên tiếng... Kim trưởng lão nói không sai, thật sự là hán chen không

vào môn phái thi đấu Nội Môn mười vị trí đầu.

Hắn có thể tại Tái Vật Sơn cùng Vương Tử Đan đấu cái không tướng trên dưới, bằng vào là hắn cùng Vương Tử Đan từ hậu thiên cảnh một đường đánh tới như Long Cảnh hiểu rõ, thật luận thực lực, Vương Tử Đan vẫn là còn mạnh hơn hắn ra không ít, đây cũng là vì sao Tái Vật Sơn mấy trăm Nội Môn Đệ Tử công nhận Nội Môn đại sư huynh là Vương Tử Đan, mà không phải hắn Cổ Lục Thông.

Trầm mặc một hồi, Tư Đồ Oanh Thiên đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tô Bắc, mặt già bên trên nỗ lực gạt ra một vòng nụ cười nói: "Tiểu Bắc a, lần thi đấu này, ngươi bên trên kiểu gì?"

"Ta bên trên?" Tô Bắc duỗi ra một đầu ngón tay chỉ lấy cái mũi của mình, "Ta vẫn là Tiên Thiên Cảnh đầu, Cổ sư huynh đi đều không được việc, ta đi có thể hữu dụng?"

Cổ Lục Thông ở bên cạnh lệ rơi đầy mặt, đây là nằm cũng trùng tên a.

Tư Đồ Oanh Thiên cũng duỗi ra một đầu ngón tay, chỉ chỉ còn ở trên trời tung bay Đại Hoàng, "Ngươi không có Đại Hoàng sao? Thông Huyền phía dưới, không có mấy người đánh thắng được nó!"

Cổ Lục Thông ở bên cạnh rất có cảm xúc liên tục gật đầu, nào chỉ là Thông Huyền phía dưới, chỉ sợ bình thường Minh Pháp cảnh Thông Huyền Chân Nhân đều không nhất định làm gì được lớn Hoàng lão gia!

Mộc trưởng lão hai mắt sáng lên, Thủy trưởng lão hai mắt sáng lên, Hỏa trưởng lão hai mắt sáng lên, Kim trưởng lão hai mắt tối sầm..

Đúng vậy a, còn không có Tô Bắc a? Tuy nhiên hắn hiện tại vẫn là tiên thiên, không tham gia được Tam Sơn Nhất Phong Nội Môn Đệ Tử chiến, nhưng là chỉ cần tập hợp đủ Sơn chi lực, coi như hắn là con chó cũng có thể đuổi tại môn phái lớn so trước đó đem hắn cứng rắn nhện vào Chân Ngã giai a? Đến lúc đó chỉ bằng đầu này ngay cả Kim trưởng lão đều có thể phá tan Đại Cầu, ngọa tào, Tiểu Ngạo Tam Sơn Nhất Phong Nội Môn Đệ Tử tổ, quỳ cầu bại một lần a!

Đồng dạng nằm cũng trùng tên Kim trưởng lão tựa hồ từ ba vị trưởng lão ngấm trong ánh mắt của hắn đoán được cái gì, mặt mo lúc này tối sầm

"Không đi!" Tô Bắc không chút nghĩ ngợi liền một nói từ chối nói, "mới vừa rồi còn có bại hoại muốn liên tiếp nhà ta Đại Hoàng cùng một chỗ chặt đầu, không đi!"

Nói xong, Tô Bắc liền trùng không bên trong Đại Hoàng cùng bằng vạn dặm vẫy vẫy tay, "Còn thất thần làm gì, thật mấy người bại hoại đem các ngươi hai cùng một chỗ chặt a, về nhà ăn cơm ngủ giấc ngủ!"

Tư Đồ Oanh Thiên cùng Mộc trưởng lão, Thủy trưởng lão, Hỏa trưởng lão đồng thời quay đầu hướng Kim trưởng lão trợn mắt nhìn, "Nhìn ngươi nha làm chuyện tốt mà!"

Nằm trùng liền năm phát Liên Châu Tiên kim trưởng lão sắc mặt lập tức đen như đáy nồi.

"A a a. . . Đi Đại điều, về nhà ăn cơm!" Đại Hoàng lên tiếng, thân thể lắc một cái, tại ngân quang trong hóa thành Đại Lang Cầu bộ dáng, lệch ra phun thật dài đầu lưỡi vui mừng liền chạy về Tô Bắc sau lưng.

Giết chết Vương Tử Đan, lớn Hoàng lão gia xem như thể xác tinh thần vui vẻ.

Hỏa trưởng lão cùng Mộc trưởng lão bọn hắn đã sớm nghe nói qua Tô Bắc "Chó mang tân nhân" tên tuổi, hôm nay lại là lần đầu tiên nhìn thấy Cự Lang biến lớn chó, từng cái đều tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tư Đồ Oanh Thiên đã sớm gặp qua Đại Hoàng đại biến sống sói, cũng không cảm thấy kinh ngạc, nhưng đáy lòng nhưng trong nháy mắt liền tuyệt vọng qua Tô Bắc dự hoặc Đại Hoàng đi theo còn lại Nội Môn Đệ Tử tham chiến tâm tư... Hắn lại không ngờ, tự nhiên nhìn ra được Đại Hoàng thực lực tuy nhiên so Tô Bắc cao hơn rộng rãi Nhất Giai, lại như cũ đối Tô Bắc nói gì nghe nấy, Tô Bắc không hề mệnh, nó liền tuyệt không tham chiến khả năng.

Cái này một người một chó vốn là kỳ hoa a!

Xa xa kha ngây thơ nhìn thấy một màn này, nhắc lên tâm cũng chậm chậm buông xuống, hắn biết nói, cửa này xem như khiêng đi qua, giờ phút này hắn nhìn về phía Tô Bắc trong ánh mắt, chân chính có từng tia tấn đồng.

Hắn là báỉ yêu, tuy nhiên bản thể lớn lên cùng Lang Yêu rất tương tự, nhưng lại cùng Lang Yêu hung tàn thành tính, kiệt ngạo bất thuần tính tình hoàn toàn khác biệt, báỉ yêu là trời sinh liền so Hồ Yêu xuất sắc hơn, càng trung thành, càng thuần túy quân sư chủng tộc, bởi vậy hắn từ khi quyết định đi theo Tô Bắc về sau, vẫn tại âm thầm chú ý Tô Bắc, nhìn Tô Bắc có phải là hắn hay không trong suy nghĩ Minh Chủ.

Từ xưa mưu sĩ nhiều già mồm, yêu cũng không thể ngoại lệ...

Kết quả làm hắn rất hài lòng, hắn tại Tô Bắc trong mắt không nhìn thấy một tia đối mấy người bọn hắn xem thường, phồng bị cùng khinh thị, chân chính làm được lấy tâm bình tĩnh đối đãi bọn hắn.

Vừa rồi bằng vạn dặm giết chết Vương Tử Đan về sau, kỳ thực ngay cả hắn đều đã làm tốt bỏ qua bằng vạn dặm, khí Xa bảo Soái chuẩn bị tâm lý, kết quả hắn nhưng không có tại Tô Bắc trên mặt tìm tới một tia muốn từ bỏ bằng vạn dặm ý tứ... Hắn vừa rồi thấy được rõ ràng, là Tô Bắc đập Đại Hoàng

một bàn tay, Đại Hoàng mới phản ứng được, xông đi lên phá tan Kim trường lão cứu bên dưới bằng vạn dặm.

Dạng này người như còn không phải Minh Chủ, người minh chủ kia cái này hai chữ đều nên từ bọn hán bá yêu nhất tộc trong từ điển cắt đi.

PS: Càng thật, các huynh đệ đối ta đối mới tốc độ thật mạnh oán niệm, cách ta Thập Tam tác màn ảnh máy vi tính đều có thể cảm thụ có thể so với Trình Tử oán niệm, chỗ bình luận truyện càng là đã luân hãm vì thúc canh trận địa, ta đi nhìn thoáng qua, liền dọa đến nhanh đi uống một ngụm năm 1982 nước suối an ủi một chút.

Không thể nói, cái này canh một là bỏ hôm qua, hôm nay như thường lệ hai canh, đúng, còn không có tặng phiếu đề cử đồng chí nhanh đi bỏ phiếu a, bản lão tài xế lập tức liền phải lái xe, mục tiêu thu Danh Sơn, qua năm phát liên tục kẹp cong ngay cả trời đi đều không cần ta nói cho các người biết, da đầu cứng rắn đứng vậy như thế tùy hứng...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Vô dục tắc cương

Tô Bắc đi thật...

Đi thật...

Tư Đồ Oanh Thiên cùng Tứ Đại Trường Lão cùng không dám đi Cổ Lục Thông tại nguyên chỗ hai mặt nhìn nhau.

Tư Đồ Oanh Thiên khô khan chắc chắn lưỡi, bỗng nhiên quay đầu nhìn lấy Kim trường lão nói: "Người làm sao không mở miệng lưu bên dưới cái kia Tiểu Vương Bát Đàn?"

Mộc trường lão, Hỏa trường lão, Thủy trường lão cũng đều quay đầu nhìn về phía Kim trường lão.

Kim trường lão ngăn người, phản hồi: "Các người không phải không để cho ta mở miệng a?"

Tư Đồ Oanh Thiên kỳ quái nhìn lấy hắn, "Người vừa rồi miệng đầy phi ngựa xe, chúng ta mấy cái đương nhiên không thể lại để cho người nói chuyện, hiện tại dù sao người đều đã ác tên tiểu khốn kiếp kia, người không nhảy ra vai chính diện, chúng ta mấy cái làm sao hát mặt đỏ?"

Mộc trường lão, Hỏa trường lão, Thủy trường lão cùng nhau gật đầu, tất cả đều là một bộ "Chúng ta vừa mới đều đang đợi lấy người vai chính diện" biểu lộ.

Kim trường lão đỏ lên mặt mo, thối Hồ Từ trừng mắt tức giận nói: "Các người chó có khinh người quá đáng!"

"Hừ", Tư Đồ Oanh Thiên móp méo miệng, quay đầu liếc một cái Vương Tử Đan thê lương thi thể, vỗ tay một cái nói: "Thôi đi, hôm nay chuyện này cứ như vậy, Lưu sư đệ chính người phải một người đem cái này hỗn trướng thi thể đưa sẽ đại phong bảo, thuận tiện cũng cảnh cáo một bên dưới Vương gia, chuyện lần này coi như xong, nếu có lần sau nữa, liền chó trách ta Thiên Hành phái không niệm hai trăm năm giao tình!"

Kim trường lão mãi mãi răng hàm, không cam lòng hỏi: "Cái kia Vạn Yêu lâu bên kia làm sao bây giờ? Quân tử Sơn nhưng vẫn chờ chúng ta cho Vạn Yêu lâu một cái công đạo!"

"Cho cái rắm bàn giao", Tư Đồ Oanh Thiên mắng một tiếng. "Người là ngày đầu tiên lẫn lộn Tu Hành Giới? Hắn Vạn Yêu lâu hàng cũng không phải tại chúng ta Thiên Hành phái trên địa bàn ra đường rẽ, cùng ta Thiên Hành phái muốn cái gì bàn giao? Chẳng lẽ lại bọn hắn còn có mặt mũi ra ngoài bên cạnh tuyên dương bọn hắn thương đội bị chúng ta Tái Vật Sơn một cái siêu phẩm giai Độ Tử cho cướp?"

Vô sỉ như vậy, Tư Đồ Oanh Thiên vậy mà liền dạng này nghênh ngang nói ra.

Mộc trường lão ổng tay áo che mặt, giả bộ như không biết Tư Đồ Oanh Thiên; Hỏa trường lão lớn một chút đầu của nó, một mặt "Rất tốt, rất cường thế" biểu lộ; Thủy trường lão nâng lên tay áo che khuất miệng "Hắc hắc" cười, tựa hồ đã sớm đoán được Tư Đồ Oanh Thiên sẽ nói như vậy.

Nói đến, Tư Đồ Oanh Thiên cũng coi là một đại Dị Số, hắn một cái Chủ Tu Thổ Hành công pháp tu sĩ, tính tình vốn nên tại Thổ Hành công pháp nặng nề bình hòa đặc chất ảnh hưởng dưới, trở nên càng ngày càng chính giữa bình thân, hắn ngược lại tốt, chẳng những không có bởi vì Thổ Hành công pháp mà trở nên bình thân, ngược lại là so Chủ Tu Hòa Hành công pháp Hỏa trường lão còn hòa bạo!

Kim trường lão cau mày, không có lên tiếng nữa.

Gặp trong lòng của hắn còn có khúc mắc, Tư Đồ Oanh Thiên khẽ thở dài một hơi, hơi có chút Nộ Kỳ Bất Tranh trầm giọng nói: "Lưu sư đệ a, nhớ năm đó ngươi còn chưa làm Đại Trưởng Lão lúc là nhiều cơ linh một cái tiểu hòa tử a, làm sao làm Đại Trưởng Lão ngược lại càng ngày càng xuẩn đây? Ngươi liền nhìn chăm chăm Vương Tử Đan gia thế, liền không nghĩ tới Tô Bắc một cái Tiên Thiên Cảnh, dựa vào cái gì để cho ta đặc biệt đem hắn xếp vào Nội Môn a?"

Kim trưởng lão nhíu mày, phản hồi: "Chẳng lẽ không phải bởi vì hắn đầu kia Đại Cầu a?"

Còn lại ba vị trưởng lão cũng ném ra ngoài đồng dạng nghi vấn ánh mắt.

Tư Đồ Oanh Thiên lắc đầu, "Ta và các ngươi, cũng là đầu kia Đại Cầu tại Sở Ứng ngoài điện hành hung Vương Tử Đan cái này hỗn trưởng thời điểm mới biết đạo nó mạnh như vậy... Tên tiểu khốn kiếp kia bối cảnh, ta không thật nhiều nói, chỉ có thể nói cho các ngươi biết, cùng Tiểu Vương Bát Đan gia tộc so ra, đừng nói hắn đại phong bão Vương gia, liền xem như chúng ta Thiên Hành phái, cũng bất quá là cái thổ tài chủ, nhà giàu mới nổi."

"Ngọa tào", Hỏa trưởng lão khiếp sợ phát nổ nói tục, "Sư huynh, ta Lão Vương thế nhưng là Thiên Thiên đều đang đồn công điện đọc sách, ngươi đừng hù ta, chúng ta bắc Lô Châu được xưng tụng nội tình thâm hậu cái kia mấy lớn Ngàn Năm Thế Gia, cũng không có một cái họ Tô!"

Tư Đồ Oanh Thiên "Ha ha" cười một tiếng, không nói lời nào.

Hỏa trưởng lão bọn hắn nhìn thấy mình sư huynh này tấm "Ta liền không nói cho, chính các ngươi đoán đi thôi" thần bí nụ cười, không hiểu ra sao sau khi, nhưng cũng tin tưởng Tô Bắc sau lưng thật có một cái Cổ Lão Thế Gia, tương giao một hai trăm năm, bọn hắn tin tưởng Tư Đồ Oanh Thiên không đến mức vì một cái Nội Môn Đệ Tử lừa bọn họ.

Một đám Tái Vật Sơn lão đại ở chỗ này tự mình nói chuyện phiếm, một bên Cổ Lục Thông đi cũng không được, ở lại cũng không xong, cả người như ngồi bàn chông, e sợ cho nghe được cái gì không nên nghe bị bọn này lão đại "Sát nhân diệt khẩu".

Tư Đồ Oanh Thiên cùng mấy vị trưởng lão trò chuyện xong, nghiêng người hướng Cổ Lục Thông vẫy vẫy tay.

Cổ Lục Thông một cái giật mình, kiên trì lẽ mà lẽ mà đi qua, cứng rắn gạt ra nở nụ cười, "Thủ Tọa, Đệ Tử có thể đi về a? Đệ Tử hôm nay điểm tâm cũng còn không ăn đâu!"

Tư Đồ Oanh Thiên rất tùy ý nắm tay khoác lên Cổ Lục Thông trên vai, hòa ái dễ gần cười tủm tỉm hỏi: "Lục Thông a, ngươi nói những năm này Bồn Tọa đợi ngươi thế nào? Không ít vun trồng ngươi đi?"

Cổ Lục Thông tâm lý lắc một cái, kêu thảm "Dược Hoàn, Dược Hoàn", trên mặt lại như cũ cường tự cười nói: "Đúng thế, Thủ Tọa đợi Đệ Tử tốt liền cùng đợi con ruột giống như."

Tư Đồ Oanh Thiên rất ưa thích cái thí dụ này, hài lòng vỗ vỗ đầu vai của hắn, "Tiểu hòa tử không tệ, có tiền đồ!"

Cổ Lục Thông "Hắc hắc" cười đến mặt đều nhanh cứng.

Dừng một chút, Tư Đồ Oanh Thiên mới không chút hoang mang nói ra: "Đã ngươi biết đạo Bồn Tọa đợi ngươi tốt, vậy bản tọa hiện tại gặp gỡ khó khăn, ngươi có phải hay không cũng nên báo đáp Bồn Tọa một bên dưới a?"

Cổ Lục Thông nghe xong, trên trán lập tức liền toát ra một đầu tinh mịn mồ hôi lạnh, vội vàng vái chào đến cùng, há miệng chữ liền cùng đốt pháo giống như thẳng hướng bên ngoài nhảy: "Thủ Tọa thứ tội, không phải Đệ Tử không muốn vì chúng ta Tái Vật Sơn phồn vinh Phú Cường xuất lực, mà là Đệ Tử cũng khuyên không được Tô sư đệ a, tên kia nhìn qua đàn độn cùng cái thiếu thông minh giống như, kỳ thực phía trong lòng rộng thoáng đây, hắn nếu không muốn làm sự tình, ngài đứng vậy cây đao đỡ trên cổ hắn hắn cũng sẽ không động đây.

Mà lại ngài là không biết đạo hắn cùng Đại Hoàng quan hệ, vậy nhưng so thân huynh đệ còn thân hơn, liền nhiệm vụ lần này, Đại Hoàng bị cái kia Thông Huyền Lão Tiểu Tử đã thương, Tô sư đệ ngay cả gào đều không gào một tiếng, mắt đó vung lấy đao nhỏ liền lên, Đệ Tử túm đều túm không được, Kim trưởng lão vừa vừa mới chuẩn bị đối Đại Hoàng xuất thủ, cái kia chính là đem hắn vào chỗ chết đắc tội a, lúc này ngài để Đệ Tử đi khuyên hắn, hắn không phải quan môn phóng đại vàng cán chết Đệ Tử không thể, Đệ Tử mất đi mạng nhỏ việc nhỏ, nếu là lần này môn phái thi đấu, sự tình coi như lớn phát!"

Ngôn từ khẩn thiết, cường điệu réo rất thảm thiết như tiếng than đổ quỳ, nhưng nói gần nói xa tuy nhiên liền một cái ý tứ: Không đi, đánh chết cũng không đi!

Hắn lại không ngốc, Đại Hoàng một tiếng "Cầu Oa cứu ta" liền có thể đánh Tô Bắc Đế Bào gia thân, một quyền đập phá Thiên, vừa rồi Kim trưởng lão kém chút liền đối Đại Hoàng động thủ, Tô Bắc tâm lý không biết làm sao hận Kim trưởng lão đâu, hắn hiện tại đi khuyên Tô Bắc, đây không phải là cho bản thân tìm kích thích a?

Lần này không chỉ là Kim trưởng lão, chỗ có trưởng lão bao quát Tư Đồ Oanh Thiên mặt đều đen, bọn hắn còn chỉ coi Tô Bắc mới là tính trẻ con làm nhỏ tính tình, không nghĩ tới tên tiểu khốn kiếp kia là chơi thật đó a!

"Bồn Tọa liền còn không tin!" Kim trưởng lão hết lần này đến lần khác công nôi, thật sự nổi giận, "Hắn Tô Bắc còn có thể lật trời? Vui mừng sư muội, ngươi đoạn hắn Nội Môn Đệ Tử nguyệt lệ, Vương sư huynh, ngươi phong hắn công pháp Bí Kỹ đến tiếp sau tiến cảnh, Giang sư huynh, ngươi tuyệt hắn Linh Dược Linh Đan cung cấp, ta lại truyền lệnh Sở Ứng điện, để chỗ có Nội Môn Đệ Tử không được cùng hắn kết giao, giảng đạo ngày Sở Ứng điện

cũng không đối với hấn khai phóng, phơi hấn hai ba tháng lại hàng một đạo pháp chỉ cho hấn, nhìn hấn còn dám hay không Kháng Chi... Ta còn cũng không tin, hấn chỉ là một cái Nội Môn Đệ Tử còn đấu thắng thắng chúng ta!"

Tư Đồ Oanh Thiên nghe xong Kim trưởng lão chủ ý ngu ngốc, quả thực là ngay cả mạng tim của hấn cũng bị mất, bắt lực đối Cổ Lục Thông chỉ chỉ Kim trưởng lão, ra hiệu hấn cho Kim trưởng lão giải thích giải thích.

Cổ Lục Thông thận trọng chú ý đến Kim trưởng lão sắc mặt, yếu ớt nói ra: "Kim trưởng lão, Tô sư đệ hấn, không kém linh thạch, không kém đan dược, không kém công pháp Bí Kỹ, những vật này cái kia mà nhiều đến hấn chỉ ngại chiếm chỗ, còn có, hấn cũng không thích cùng Nội Môn chư vị sư đệ giao chấy, hấn đến chúng ta Tái Vật Sơn bốn tháng, liền đi một lần Sò Ứng điện, sau đó vẫn bế nhóm khổ tu..."

Kim trưởng lão trên mặt vẻ giận dữ ngưng tụ, hấn cẩn thận nhớ lại một dưới, phát hiện từ lần trước Tô Bắc tại Sò Ứng ngoài điện hành hung Vương Tử Đan về sau, hoàn toàn chính xác rốt cuộc không có đi qua Sò Ứng điện.

Hấn quay đầu nhìn về Thủy trưởng lão, Thủy trưởng lão hướng hấn gật đầu, "Tô Bắc thật không người đến cùng điện lĩnh qua Nội Môn Đệ Tử nguyệt lệ."

Hấn lại quay đầu đầy côi lòng hi vọng nhìn Mộc trưởng lão, Mộc trưởng lão hướng hấn gật đầu, "Tô Bắc cũng chưa từng đến Bách Thảo Đường cầu lấy Linh Dược Linh Đan."

Hấn sau cùng run rẩy nhìn về phía Hòa trưởng lão, gặp Hòa trưởng lão cúi đầu trầm tư, Kim trưởng lão mặt một bên dưới liền dâng lên hi vọng, đan tiếp xuống hấn chỉ thấy Hòa trưởng lão xông mình lắc đầu, "Ta hôm nay còn là lần đầu tiên nhìn thấy tiểu vương bát đản này."

Kim trưởng lão triệt để bó tay rồi, cũng triệt để ngậm miệng, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, làm bộ mình chưa từng có nói qua vừa rồi cái kia một phen... Trong lòng của hấn cơ hồ là sụp đổ, nghĩ thầm người Tô Bắc cái gì đều có còn tới Thiên Hành phái làm gì a? Trải nghiệm cuộc sống a?

Có câu nói là thẳng đứng Thiên Nhân, vô dục tắc cương, giống Tô Bắc loại này cái gì đều không cầu người đệ tử từ, bọn hấn cái này trưởng lão thật đúng là không làm gì được hấn, muốn thật là mạnh mẽ hàng tiếp theo đạo pháp chỉ, Tô Bắc hoàn toàn có thể cuốn gói đi thẳng một mạch, đầu năm nay, tự mang đại bút tu hành tư nguyên nhập môn nhà giàu mới nổi Đệ Tử cái nào gia môn phái đều hoan nghênh.

Kim trưởng lão hiện tại không muốn nói chuyện, nhưng Tư Đồ Oanh Thiên không muốn buông tha hấn.

"Ha. . .", Tư Đồ Oanh Thiên bỗng nhiên chê cười nhìn lấy hấn, xoa xoa tay nói: "Cái kia, Lưu sư đệ, người trèo lên nhóm đi cho tên tiểu khốn kiếp kia nhận cái sai, nói lời xin lỗi thôi!"

"Cái gì?" Kim trưởng lão hoài nghi mình xuất hiện nghe nhầm rồi, "Sư huynh người nói cái gì? Lớn tiếng chút?"

Mặt khác ba vị trưởng lão cũng đều một mặt mòng ép nhìn qua Tư Đồ Oanh Thiên... Kim trưởng lão cho dù có sai, hấn cũng là đường đường Đại Trưởng Lão, Sò Ứng điện đứng đầu, để hấn đi cho một người đệ tử nhận lầm, xin lỗi? Người chưa già lắm cầm đi!

"Khụ khụ", Tư Đồ Oanh Thiên cũng không lớn có ý tốt, chê cười giải thích nói: "Hết thầy vì chúng ta Tái Vật Sơn, vì chúng ta Tái Vật Sơn hết thầy, sư đệ, người chỉ ủy khuất ủy khuất đi!"

"Mơ tưởng!" Kim trưởng lão nổi giận vung lên tay áo, hóa thành một vệt kim quang phóng lên tận trời, mấy hơi ở giữa liền biến mất tại đỉnh núi trong mây mù.

Tư Đồ Oanh Thiên ánh mắt thấy lại hướng Mộc trưởng lão, Mộc trưởng lão gọn gàng vung lên tay áo, tiếp lấy thấy lại hướng Hòa trưởng lão, Thủy trưởng lão.

Hòa trưởng lão không nhận sợ phản trường mắt liếc hấn một cái, "Làm, ta thí sự!"

Nói xong vung lên tay áo.

Thủy trưởng lão lắc đầu, tiếp lấy vung lên tay áo!

Chỉ chốc lát sau, Tứ Đại Trưởng Lão liền đi hết sạch, nguyên địa cũng chỉ thừa bên dưới Tư Đồ Oanh Thiên cùng Cổ Lục Thông mắt lớn trừng mắt nhỏ.

"Ai, đi thôi, cùng nhau đi khuyên nhủ tên tiểu khốn kiếp kia." Tư Đồ Oanh Thiên bắt đắc dĩ khẽ thở dài một tiếng, Tứ Đại Trưởng Lão có thể phui mông một cái đi được dứt khoát, hấn không thể a.

Cổ Lục Thông không còn dám từ chối, nghiêng người dùng tay làm dấu mời, "Ngài trước hết mời."

Chương 64: Quy tâm

"Quan môn, quan môn, ai đến cũng không cho mở!" Từ Đại Hoàng trên lưng một nhảy xuống, Tô Bắc liền khó chịu lớn tiếng ồn ào nói.

Ngư Đại lực cùng kha ngây thơ quay đầu nhìn một chút đóng chặt đại môn, lại nhìn ánh nắng trong vắt khoáng đạt đình viện, không có trả lời.

Tô Bắc cũng không có phản ứng sau lưng cái kia một nhóm lớn yêu quái, tự mình hướng nhà bếp hô nói: "Khóa bạc tỷ, cơm làm xong a? Chết đói!"

"Ai, thiếu gia ngài trước nghỉ ngơi một hồi, ăn chút điểm tâm, cơm lập tức liền tốt!" Nhà bếp bên trong khóa bạc Cao Thanh vẻ nói.

"A", Tô Bắc lên tiếng, xoay người nhìn trên trời tung bay bằng vân dậm, "Ngươi, xuống tới!"

Bằng vân dậm theo thường lệ ôm hai tay, lạnh lùng nhìn xuống Tô Bắc nói: "Có lời cứ nói, có rắm thì phóng, muốn giết cứ giết, muốn róc thịt liền róc thịt!"

Dù sao ta chính là không xuống.

Tô Bắc khi cười, chỉ hấn đối Đại Hoàng nói: "Đại Hoàng, bắt hấn cho ta lấy xuống!"

Bằng vân dậm giật mình, chấn động mạnh một cái cánh phóng lên tận trời.

Nhưng hấn chỗ nào nhanh hơn được Đại Hoàng? Chỉ gặp lóe lên ánh bạc, Đại Hoàng thân hình xuất hiện tại bằng vân dậm trên đỉnh đầu, hô lớn một tiếng "Đi xuống đi ngươi" nhào tới ôm lấy hấn dùng sức hướng mặt đất tùm.

"Bành", hai yêu đánh lẫn nhau lấy trùng điệp rơi xuống đất.

Tô Bắc hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang xông đi lên, dùng lực đập bằng vân dậm nhất cước, tức giận nói: "Vì cái gì giết người?"

"Tê..." Bằng vân dậm bị đau, không để ý cùng hấn đánh lẫn nhau Đại Hoàng quay đầu đồng dạng căm tức nhìn Tô Bắc nói: "Hấn tính kẻ ngươi, ta giúp ngươi giết hấn còn giết nhầm rồi? Vẫn là nói ta là yêu, người có thể giết ta, ta không thể giết người?"

Tô Bắc khi thể cũng không có bởi vì hấn chất vấn mà yếu bớt, "Cái này cùng ngươi có phải hay không yêu không quan hệ, chúng ta thân ở Thiên Hành phái, liền nên thủ Thiên Hành phái môn quy, hấn Vương Tử Đan có nên hay không chết, chỉ có thể từ Chư Vị Trưởng Lão định đoạt... Ngươi có biết không đạo vừa rồi nếu là Đại Hoàng động tác chậm hơn một bước, ngươi liền bị cái kia Kim trưởng lão một kiếm chém chết?"

Nghe Tô Bắc nói lên cái này, bằng vân dậm khí thể hơi mềm mại, lạnh hừ một tiếng, quay sang không nhìn Tô Bắc.

Tô Bắc lại nhắc chân, không nhẹ không nặng đập hấn nhất cước, "Liền xem như ngươi thật nhìn gia hỏa kia không vừa mắt, hạ thủ thời điểm liền sẽ không điểm ân núp a? Nhất định phải ngay trước Chư Vị Trưởng Lão mặt mà nghênh ngang giết hấn? Ngươi là có胆 như vậy vẫn là thật không sợ chết a?"

"Hừ!" Bằng vân dậm khí thể lại yếu đi chút.

Đập hấn hai cước, Tô Bắc đẩy lòng khí mà cũng thuận chút, quay đầu nhìn về phía đất lấy bằng vân dậm Đại Hoàng, đập nó nhất cước, "Trả lại ngươi cái chết gia hỏa, miệng bên trong liền không thể sạch sẽ một chút a? Người ta nói chó cắn người thường không sửa, ngươi tại sao lại gọi lại cắn người đâu?"

Đại Hoàng mới không sợ hấn, nghiêng mặt tùm chánh chữ nhìn thấy hấn nói: "Bản lão gia vui lòng, ngươi cắn ta a!"

Có thể nhẫn nại, Tô Bắc không thể nhẫn, phi thân nhảy lên nhào tới, ôm Đại Hoàng liền cắn một cái vào lỗ tai của nó.

"Ngọa tào, Cầu Oa ngươi thật cắn a?" Đại Hoàng đau kêu một tiếng, buông ra bằng vân dậm kéo lấy Tô Bắc tại trong đình viện dùng lực nhảy nhót, muốn vùng thoát khỏi Tô Bắc, nhưng Tô Bắc hiện tại một thân man lực tốt xấu cũng có thể so với Bá Thể cảnh tu sĩ, đó là nó muốn vùng thoát khỏi Tô Bắc liền vùng thoát khỏi.

Đại Hoàng buông ra bằng vân dậm về sau, hấn thở dài một hơi đang chờ vỗ cánh bay lên, liền bị kha ngây thơ một phát bắt được, "Đợi chút nữa hai chúng ta tâm sự."

Bằng vân dậm lườm kha ngây thơ một chút, gật gật đầu.

Kha ngây thơ buông tay ra, mặc cho bằng vân dậm bay lên.

Vừa rồi Tô Bắc giáo huấn bằng vân dậm thời điểm, kha ngây thơ chỉ là ở một bên đuổi Ngư Đại lực mình đi tiếp tục trồng, không có nói xen vào, lúc này mới đứng lên đến nói một câu.

Một người một chó tại trong đình viện giày vò một hồi lâu, Tô Bắc mới buông ra hàm răng, "Còn tùm a?"

"Không túm, không túm..." Đại Hoàng lẽ lười liên thanh nói.

"Lần sau còn miệng đầy phi ngựa xe a?"

"Không chạy, không chạy..."

Tô Bắc buông ra Đại Hoàng, vuốt vuốt đầu của nó, "Cái này còn tạm được!"

Hắn buông lỏng tay, Đại Hoàng lập tức như là mũi tên thoát ra năm sáu trượng, sau đó lại rơi quay đầu lại xông Tô Bắc nghe răng trợn mắt nói ra: "Bản lão gia liền túm, bản lão gia liền miệng lưỡi dẻo quẹo, có bản lĩnh ngươi lại đến cắn bản lão gia a!"

Tô Bắc khó thở, đang chờ xông đi lên, Tô Bắc liền cảm giác mình cánh tay bị người kéo lại, "Chủ thượng, chúng ta tâm sự đi!"

Tô Bắc quay đầu nhìn lại, là kha ngậy thơ, "Thành... Trước hết để cho ngươi nha đắc ý, quay đầu lại lại thu thập ngươi!"

Đại Hoàng: "Hừ".

Tô Bắc cùng kha ngậy thơ xoay người, một trước một sau bước vào chính đường, phân chủ thứ ngồi xuống.

Tô Bắc: "Ngậy thơ a, ngươi muốn nói cái gì?"

Kha ngậy thơ một tay nhẹ nhàng vuốt ve Ghế dựa lan can, trên mặt lại lộ ra sợ hãi thần phục chi sắc.

Phòng khách một bộ này Ghế dựa là Tô Thanh Huyền kín đáo đưa cho Tô Bắc mang tới cho hắn giữ thể diện, chỉ là Tô Thanh Huyền chưa bao giờ tại Thanh Khâu bên ngoài thường ở qua, hiển nhiên không hiểu rõ ngoại giới "Tràng diện" cùng Thanh Khâu "Tràng diện" chỉ ở giữa chênh lệch... Nàng kín đáo đưa cho Tô Bắc một bộ này Ghế dựa, là lấy vạn năm linh đào Thụ Tâm vì tài, tại trải qua đại sư cấp thợ mộc trải qua mấy năm tỉ mỉ chế thành, ngắn gọn mà sâu sắc hoa văn bên trong ẩn giấu đi vô số vi hình trận pháp, phẩm nhân ngồi tạm cường thân kiện thể, ngồi lâu kéo dài tuổi thọ, tu sĩ ngồi tạm nhắc nhở Thần Nảo, ngồi lâu vĩnh viễn không bao giờ mệt nhọc, giá trị có thể so với một kiện Hạ Phẩm pháp bảo.

Phải biết, Tô Thanh Huyền cái kia Đệ Không thể nhưng là trực tiếp từ Cửu Vĩ phủ trong bảo khố chuyển ra một bộ này Ghế dựa, có thể kém?

Tô Bắc cùng Đại Hoàng là Tục Nhân tục chó, nhận biết chữ lớn mà cộng lại đều không có một cái sọt, chỗ nào thường thức được đến những này; khóa bạc cùng Vương Lai Phúc, một cái là đã sớm nhìn những gia cụ này, một cái khác là căn bản là xem không hiểu Thanh Khâu Hồ Tộc loại này Cẩm Y Dạ Hành phong cách, tự nhiên cũng sẽ không ý thức đến một bộ này Ghế dựa giá trị; mà trừ ra bọn hắn bên ngoài, mới tới Ngưu Đại lực, bằng vạn dặm, Hồ Nữ Tiểu Tiểu, chỉ người Tiểu Bát Điểm, cũng không giống là có thể thường thức bộ này đồ dùng trong nhà yêu.

Chỉ có kha ngậy thơ, hắn là trà trộn hồng trần đã lâu, học thức khá cao, có nhất định nhãn lực, lại thêm hắn trời sinh quân sư Thuộc Tính để hắn đối các loại đồ chơi văn hoá dễ bụng, hắn ngồi hai lần, liền rất bén nhạy phát hiện bộ này Ghế dựa bất phạm, sau đó càng nghiên cứu càng kinh ngạc, sau đó lại cẩn thận nghiên cứu một chút trong lầu các những chữ kia về bài trí, ngăn ngừa ba ngày, hắn tại toà này lầu các khiếp sợ số lần, so với hắn trà trộn hồng trần ba mươi năm còn nhiều hơn!

Nhìn một đốm mà biết toàn thân báo, kha ngậy thơ phải trả cho rằng Tô Bắc chỉ là một cái phổ thông Thiên Hành phái Tam Đệ Đệ Tử, vậy thì quả thực là vũ nhục hắn bá yêu thân phận!

Hôm nay Tô Bắc tại Vương Tử Đan Động Phủ trước cử động để hắn chân chính bắt đầu tán đồng Tô Bắc, đã như vậy, hắn tự nhiên muốn bắt đầu phát huy quân sư tác dụng, đối Tô Bắc ngày sau phát triển hiển nói hiển kế, mà muốn hiển nói hiển kế tiền đề, đương nhiên là tại hiểu rõ Tô Bắc theo hầu trên cơ sở.

Kha ngậy thơ sửa sang lại một phen suy nghĩ về sau, chậm chậm mở miệng nói: "Chủ thượng, ngài là từ đâu đến, lại muốn đi đâu?"

Như thế giàu có nhân sinh triết lý vấn đề, muốn đối Vương Tử Đan loại kia nào từ có hồ Trung Nhị thiếu niên, khẳng định sẽ bá khí bên cạnh để lọt lớn tiếng đáp lại nói: "Ta từ nhỏ bé trong quật khởi, muốn Phá Toái Hư Không đặt chân Tiên Giới, quét ngang Chư Thiên, Hùng Phách Thiên địa!"

Tô Bắc lại là một mặt mòng bức, "Cái gì?"

Kha ngậy thơ thở dài, trầm hô một tiếng "Sử thư ghi lại những cái kia cái thế bá chủ cùng Đại Mưu Sĩ gặp mặt lần đầu đều là gạt người", "Nhà ngươi là nơi nào?"

Cái này Tô Bắc nghe hiểu được, trong lòng của hắn không khỏi một do dự, rồi đi Thanh Khâu lúc Tô Thanh Huyền nhiều lần căn dặn hắn, không thể nói cho người khác biết hắn là từ Thanh Khâu tới, hắn nghĩ nghĩ, cảm thấy kha ngậy thơ cũng không phải người, nói cho hắn biết hắn là cũng không thành vấn đề a?

"Nhà ta a, Thanh Khâu Cửu Vĩ phủ tới."

"Thanh Khâu?" Kha ngậy thơ hoài nghi mình xuất hiện nghe nhầm, liền thanh hỏi: "Trong truyền thuyết cái kia Thanh Khâu? Bắc Minh châu cái kia Thanh Khâu? Vạn Hồ Tổ cái kia Thanh Khâu?"

Một đồng lớn "Cái kia" đem Tô Bắc thủ lĩnh đều quán choáng, "Như nếu Cửu Châu không có cái thứ hai Thanh Khâu, đó chính là người nói cái kia Thanh Khâu."

Kha ngây thơ hai mắt bỗng nhiên ra bên ngoài máy động, toàn bộ yêu đều phủ, trương nhiều lần miệng trong cổ họng đều không phát ra âm thanh, áp ứng áp ứng nhìn một hồi lâu, mới biệt xuất một câu: "Ta Đọc Sách nhiều, người không cần hù ta."

Tô Bắc nhếch miệng, "Ta hù người có đường ăn?"

Lúc này, kha ngây thơ chợt nhớ tới, Tô Bắc cứu bọn họ ngày đó Hồ Nữ Tiểu Tô bắc trên người có đồng tộc khí tức, Tô Bắc đáp lại nói tỷ tỷ của hắn cũng là Hồ Yêu.

Kha ngây thơ không nói, một hai trông mắt dùng sức tránh a tránh, đầu óc này lại đều sợ là thiêu đến bốc khói mà!

Tốt nửa ngày, kha ngây thơ mới khe khẽ hỏi: "Thanh Khâu, Thanh Khâu phong cảnh xinh đẹp a?"

Trong âm thanh của hắn, tràn đầy Tô Bắc không có thể hiểu được ước mơ, hướng tới... Thật sự là hắn không hiểu Thanh Khâu hai chữ này, đối Bắc Minh châu bên ngoài những cái này sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng, ăn bữa hôm lo bữa mai Yêu Tộc tới nói đại biểu cho cái gì.

Tô Bắc dùng sức gật đầu, "Khá tốt, so nơi này tốt hơn nhiều, nơi nào người cũng đều tốt ở chung..."

"Ai..." Kha ngây thơ khẽ thở dài một tiếng, không còn xách việc này, "Chủ kia bên trên nhân sinh cuộc sống của ngài mục tiêu là cái gì?"

Tô Bắc thêm chút suy tư, liền không chút do dự về nói: "Cường đại lên, cường đại đến có thể bảo hộ tỷ tỷ của ta, bảo hộ Đại Hoàng, bảo hộ hết thầy ta muốn bảo vệ đồ vật!"

Kha ngây thơ nhẹ gật đầu, tỏ ra hiểu rõ, "Vậy lần này Thiên Hành phái môn phái thi đấu, ngài nhất định phải đi!"

Tô Bắc đưa tới một cái nghi vấn ánh mắt, "Vì cái gì?"

Kha ngây thơ nhàn nhạt nói ra: "Mai Hoa Hương tự Khô Hân lai, Bảo Kiếm Phong từ ma luyện ra, thuộc hạ tuy nhiên không biết là cái gì lực lượng bức bách ngài rồi đi Thanh Khâu, đến bắc lộ một phương này hỗn loạn địa giới, nhưng muốn đến, nhưng khẳng định mười phần cường đại, là ngài cùng ngài cùng gia tộc đều không thể chống cự, ngài muốn sớm ngày giết trở lại Thanh Khâu, liền cần có được thực lực cường đại, thể lực cường đại... Thực lực cường đại cùng thể lực, không phải ngài tập trung tinh thần nghen trong nhà khổ tu liền có thể tu ra tới, ngài cần Chiến Đấu, rất nhiều rất nhiều Chiến Đấu, ngài cần tu hành tư nguyên, rất nhiều rất nhiều tu hành tư nguyên!"

Dừng một chút, hắn giải quyết dứt khoát: "Thiên Hành phái, đúng vậy ngài cường đại bước đầu tiên!"

Tô Bắc nghe được sừng sốt một chút.

Kha ngây thơ nhìn lấy hắn, trên mặt hơi lộ ra mấy phần ý cười, "Người đến, ngài đợi lát nữa trước tiên có thể bụng, xem bọn hắn mở ra điều kiện gì, cảm thấy phù hợp lại ứng dưới."

Nói xong hắn đứng dậy đi ra ngoài, đi đến trước cổng chính thời điểm, hắn bỗng nhiên xoay đầu lại, khom người vái chào ngọn nguồn, "Thuộc hạ sẽ dốc toàn lực phụ trợ chủ thượng sớm ngày giết trở lại Thanh Khâu, chỉ cầu chủ thượng ngày trở về, có thể mang thuộc hạ!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Ngũ Lão trèo lên nhóm

Tư Đồ Oanh Thiên cùng Cổ Lục Thông tới, cũng không lâu lắm Tư Đồ Oanh Thiên liền cười ha ha đi ra Đại Đường, thả người hóa thành một đạo thổ hoàng sắc Độn Quang rời đi.

Cổ Lục Thông cùng Tô Bắc nói thêm vài câu, cũng vội vã thả người rời đi.

Chờ bọn hắn đều sau khi rời đi, kha ngây thơ mới đi tiến Đại Đường, hiếu kỳ hỏi: "Chủ thượng, nhanh như vậy liền đàm lung rồi? Các người Thủ Tọa cho ngài mở điều kiện gì?"

Tô Bắc đứng dậy đi ra ngoài, "Há, Tư Đồ đại thúc nói, chỉ cần ta tham gia môn phái thi đấu, vô luận trong phái khen thưởng cho ta cái gì, trên núi đều cho

ta lật gấp ba, hần lúc nói chuyện Cổ sư huynh một mực cho ta truyền âm, nói đây là chỗ tốt cực lớn, ta suy nghĩ ta cùng Cổ sư huynh quan hệ tốt như vậy, hần cũng sẽ không gạt ta, đáp ứng!"

"Ba", kha ngây thơ bỗng nhiên một bàn tay đập vào trên trán, "Ta nói Cổ đại nhân vừa rồi chạy thể nào đến nhanh như vậy đâu, com đều không cọ xát!"

Tô Bắc kinh ngạc nhìn hần một chút, "Cái gì?"

Kha ngây thơ bắt đầu dĩ lắc đầu, hữu khí vô lực thấp giọng nói: "Hai người bọn hần hát đôi lứa đối ngẫu đâu, Cổ đại nhân đứng vậy ngài cái kia Tư Đồ đại thúc an bài kẻ lừa gạt."

Trải qua hần một nhắc nhở, Tô Bắc lập tức liền trở lại mùi vị đến, bưng tỉnh đại ngộ nói: "Đúng vậy a, Cổ sư huynh nghe Tư Đồ đại thúc, Tư Đồ đại thúc để hần lừa phỉnh ta, hần không dám không lừa dối a!"

Kha ngây thơ hướng hần liếc mắt, trong lòng tự nhủ người còn biết đạo a.

"Tuy nhiên cũng không có chuyện, vừa rồi Tư Đồ đại thúc nói từ ngày mai trở đi, Tái Vật Sơn Linh Đan liền Vô Hạn lượng đối ta khai phóng, đến lúc đó ta cho Đại Hoàng cùng các người phân điểm, liền không lỗ!"

Tô Bắc cười ha hả nói như vậy nói.

Kha ngây thơ kinh ngạc nhìn Tô Bắc một chút, trong lòng tự nhủ nguyên lai người không ngốc a!

Tô Bắc đương nhiên không nói, kỳ thực vừa rồi hần đang nghe Tư Đồ Oanh Thiên nói Bách Thảo Đường có thể Vô Hạn lượng cung ứng hần đan dược, hần liền muốn một tiếng đáp ứng, hần biết Đạo Đại vàng đã nhất cước đạp ở tiền giai Thông Huyền ngưỡng cửa, lại nhiều gặm điểm Linh Đan, nói không chừng liền trực tiếp vượt qua.

Đại Hoàng Cảnh Giới rất quý dị, liền mất trước thoát nhìn, nó chỉ có giai vị, không có Cảnh Giới, mà lại chỉ cần cần thuốc gặm đến đủ nhiều, liền có thể dễ dàng tiến giai.

...

Tô Bắc sinh hoạt lại một lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Tư Đồ Oanh Thiên cùng Tứ Đại Trường Lão phong tỏa Vương Tử Đan chết tại Tô Bắc thủ hạ tin tức, là dùng cái này sự tình cũng không tại Tái Vật Sơn gây nên nhiều sóng gió lớn, vụng trộm lưu truyền những cái kia đối với Vương Tử Đan cái kia một tiếng "Khinh người quá đáng" quát lớn suy đoán, cũng thì tương đương với là sư huynh đệ ở giữa nhân nam chán trò chuyện Bát Quái.

Cũng thế, mặc cho ai đều khó có khả năng sẽ nghĩ tới, Thiên Hành phái tứ đại Thiên Linh Thể một trong, thỏa thỏa có thể thành tựu Thông Huyền Chân Nhân, chính là Tề Thiên Chân Quân cũng có hi vọng Vương Tử Đan sẽ cứ như vậy vô thanh vô tức chết rồi.

Nhìn ra được, Tư Đồ Oanh Thiên cùng Tứ Đại Trường Lão hoàn toàn chính xác rất xem trọng lần này môn phái thi đấu, Tô Bắc đáp ứng tham gia môn phái thi đấu về sau, Tư Đồ Oanh Thiên cùng Tứ Đại Trường Lão liền thay nhau đăng tràng.

Cái thứ nhất tới là Mộc trưởng lão, ngay tại Tô Bắc đáp ứng tham gia môn phái thi đấu cùng ngày, Mộc trưởng lão liền tự thân lên cửa hỏi thăm Tô Bắc tiếp xuống cần gì đan dược.

Tô Bắc nói cho Mộc trưởng lão, hần cần có thể tăng cường Huyết Khí cùng âm khí đan dược.

Cần tăng cường huyết khí đan dược, cái này rất bình thường, đại đa số có dã tâm tu sĩ cũng sẽ ở siêu phẩm giai bắt đầu Luyện Thể, đánh bên dưới kiên cố nhục thân căn cơ, nhưng hần cần có thể tăng cường âm khí đan dược, Mộc trưởng lão liền không thể hiểu.

Tu sĩ nhân tộc, vừa ra đời thể nội âm dương bố cục liền đã định dưới, Nam Nhân dương bên trong mang âm, Nữ Nhân trong âm mang dương, có thể tăng cường âm khí đan dược, bình thường chỉ có số rất ít tu hành Đặc Thủ Công Pháp Nữ Tu Sĩ sẽ dùng đến... Nam Tu phục dụng gia tăng âm khí đan dược, Hội Âm dương mất cân đối biến Âm Dương Nhân.

Mộc trưởng lão nhiều lần xác nhận, Tô Bắc đều nói hần cần có thể tăng cường âm khí đan dược, sau cùng thật sự là bị Mộc trưởng lão truy vấn đến không có biện pháp, vừa lúc sắc trời dần dần muộn, Nhật Lạc Nguyệt Thăng, Tô Bắc dứt khoát khoanh chân vận chuyển « âm dương Bách Luyện Kinh », ngay trước Mộc trưởng lão mặt mà thổ nạp Nguyệt Hoa luyện hóa Thành Âm khí, Mộc trưởng lão mới rốt cục thừa nhận sẽ cho Tô Bắc đưa tới có thể tăng tiến âm khí đan dược.

Chỉ bất quá Mộc trưởng lão gạt đầu lúc, sắc mặt cổ quái đến rồi tinh rồi mù, lúc gần đi còn lẩm bầm một câu "Khó trách đáng đáp như thế thanh tú".

Ân, hần khẳng định là hiểu lầm cái gì.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Bách Thảo điện đệ tử từ liền đưa tới đồ, đen hai cái cao cỡ nửa người hòm gỗ lớn, trong đó hòm gỗ lớn bên trên dán một trương viết "Bồ Huyết đan, nấu Huyết Đan, sôi Huyết Đan" tờ giấy, màu đen hòm gỗ lớn bên trên dán một trương viết "Linh Âm Đan, Huyền Âm đan, minh Âm Đan" tờ giấy.

Tô Bắc mới đưa đi Bách Thảo điện sư huynh đệ, Tư Đồ Oanh Thiên lại dẫn một đám Hồ Từ đều trắng trận pháp sư tới cửa, sau khi đến cũng không cùng Tô Bắc nói nhảm, trực tiếp xốc lên đỉnh viện một tòa Giả Sơn chui vào, sau đó tại bên ngoài nhìn quanh Tô Bắc, kha ngáy thơ bọn người, yêu cũng chỉ nghe bên trong truyền đến Tư Đồ Oanh Thiên âm thanh "Không đủ, lớn một chút, lại lớn điểm... Ai ta nói các ngươi chuyện gì xảy ra, Bồn Tọa đều không đau lòng Linh Mạch hao tổn, các ngươi đau lòng cái gì, dốt, trực tiếp dựa theo Chân Truyền Đệ Từ tiêu chuẩn dốt!"

Theo Tư Đồ Oanh Thiên âm thanh, trong đình viện Linh Khí mật độ "Soạt soạt soạt" thẳng dâng đi lên, chỉ chốc lát sau, trong đình viện nồng độ linh khí liền lên lên tới cơ hồ muốn ngưng tụ thành sương mù trình độ, nhất là cho người kinh ngạc chính là, những linh khí này tại trong đình viện bay tới bay lui, lại sẽ không hướng bên ngoài tường rào tiêu tán, thật giống như cả Tọa Đình Viện đều bị một cái vô hình Đại Oân cho móc ngược.

Tô Bắc nhìn hai bên một chút, cảm thấy hiện tại trong đình viện Linh Khí mức độ đậm đặc đã so ra mà vượt Cửu Vĩ phủ Tô Mạch Sơn chân núi.

Tư Đồ Oanh Thiên cùng một đám trận pháp sư còn không có làm xong, Hòa trưởng lão cùng Thủy trưởng lão cùng nhau mà tới.

Thủy trưởng lão cho Tô Bắc đưa tới mười thùng tổng cộng 100 ngàn linh thạch, còn đặc biệt lớn khí nói cho Tô Bắc: Cứ việc dùng, bao no!

Mà Hòa trưởng lão thì là trực tiếp muốn Tô Bắc biểu thị hần tu hành công pháp, Tô Bắc nhớ kỹ Tô Thanh Huyền căn dặn hần quyết không nhưng ở trước mặt người ngoài hành công dẫn dò, cùng Hòa trưởng lão giả ngu mạo xưng lãng, đông kéo tây kéo, dù sao đúng vậy không chịu biểu thị hần tu hành công pháp, tức giận đến Hòa trưởng lão kém chút liền lớn tát tai rút hần.

Vẫn là Thủy trưởng lão âm thầm nhắc nhở Hòa trưởng lão, Hòa trưởng lão mới nhớ tới Tư Đồ Oanh Thiên nói qua Tô Bắc lớn có lai lịch, hần là tu hành gia tộc công pháp không tiện biểu thị, cùng liền không lại miễn cưỡng, đang hỏi rõ Tô Bắc về sau là Chủ Tu Hóa Hành công pháp về sau, trực tiếp ném cho hần mười bộ Hóa Hành võ đạo Kỹ Pháp cùng Đạo Thuật, căn dặn hần có cái gì không hiểu có thể trực tiếp đi Truyền Công Điện thỉnh giáo hần.

Sau đó hai vị trưởng lão liền cùng Tư Đồ Oanh Thiên cùng một chỗ rời đi.

Kim trưởng lão có lẽ là kéo không xuống mặt, thẳng đến ngày thứ ba sáng sớm mới tới, sau khi đến cũng chưa đi đến nhóm, trực tiếp rơi vào lầu các trên cửa chính, khoanh chân ngồi xuống, tự mình giảng hơn phân nửa ngày thật ta giai cảm ngộ về sau, quay người nhẹ lướt đi, trong lúc đó không cùng Tô Bắc nói câu nào.

Những việc này, Tư Đồ Oanh Thiên cùng bốn vị trưởng lão đều có thể trực tiếp phái một tên đệ tử đến đây, nhưng bao quát Kim trưởng lão ở bên trong tất cả đều là tự mình chạy một chuyến, không một giả bên cạnh nhân thủ... Đây chính là Nhân Tộc tông môn, vô luận bên trong có bao nhiêu lục đục với nhau, lợi ích tranh chấp, đối ngoại thời điểm đều có thể vứt bỏ hết thầy đoàn kết nhất trí!

Cho dù là dạng này, Tư Đồ Oanh Thiên bọn hần còn cảm thấy không yên lòng, trừ mình ra thường thường qua đến xem thử Tô Bắc tu hành tình huống bên ngoài, còn mỗi điện phái một tên Nội Môn Đệ Tử thường trú lầu các, chuẩn bị có thể trước tiên đem Tô Bắc nhu cầu phản hồi về đi.

Vì lần này môn phái thi đấu, bọn hần thật là dùng bất cứ thủ đoạn nào!

Mà Tô Bắc, lần nữa đến cái kia một ruộng có thể gia tăng âm khí linh Âm Đan, Huyền Âm đan, minh Âm Đan" về sau, đình trệ thật lâu tu vi rốt cục lại một lần nữa bắt đầu "Soạt soạt soạt" phi tốc dâng lên!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Không biết xấu hổ sinh hoạt

Tô Bắc tu vi, sớm tại Thanh Khâu cũng đã là Tiên Thiên Cảnh Đại Viên Mãn, vẫn là loại kia là nhất định phải tốn hao rất nhiều thời gian cùng tinh lực đi áp chế, mới sẽ không tự động lên cấp Đại Viên Mãn!

Hần còn tại Thanh Khâu lúc, Tô Thanh Huyền dặn dò hần, không đem « Âm Dương Bách Luyện Kinh » tu tới Đại Viên Mãn, cũng chính là Đệ Cửu Tầng "Âm dương chung tế, từ thành thiên địa" Cảnh Giới, không thể đột phá siêu phẩm nhập Chân Ngã. . .

Có lẽ Tô Thanh Huyền chỉ là thuận miệng nói, lại có lẽ liền cùng bình thường ở giữa tỷ tỷ nói cho đệ đệ nói "Ngươi muốn đi học cho giỏi lớn lên về sau nhất định phải cao trùng Trọng Nguyên làm rạng rỡ tổ tông", đơn thuần chỉ là một loại mong đợi, cô vũ, có thể khẳng định là, Tô Thanh Huyền lúc trước lúc nói lời này, khẳng định cũng không nghĩ lấy Tô Bắc thật có thể đem « âm dương trăm luyện Kinh » tu tới Đệ Cửu Tầng.

Bởi vì nàng rất rõ ràng, Tô Bắc Song Thánh thể đến cùng có cỡ nào biến thái, mà lại, nàng còn biết nói, Tô Bắc lại đột nhiên từ hậu thiên cảnh nhảy lên vì Tiên Thiên Đại Viên Mãn khẳng định cùng nhà mình vị kia có "Son Hải Chung Kết Giả" danh xưng lão tổ tông thoát không khỏi liên quan.

Một cái Diên Phong một thời đại khoảng thế Lão Biến Thái muốn trợ một cái ngàn năm không một Tiểu Biến Thái tấn cấp Chân Ngã, như thế nào chỉ là một bộ « ta có thể đánh mười cái » có khả năng áp chế?

Nhưng này cái thiếu thông minh đệ tử khổng Hồ Ly Tinh khẳng định không biết, nàng nhẹ nhàng một câu, truyền vào Tô Bắc trong tai sẽ nặng bao nhiêu phân lượng. . .

Nàng khẳng định không biết, Tô Bắc thà chết, cũng không muốn phụ nàng một câu.

Nàng khẳng định cũng không biết, Tô Bắc đến Thiên Hành phái về sau, ròng rã ba tháng đều không phóng ra đại môn một bước, suốt ngày luyện « ta có thể đánh mười cái », chỉ vì đem tự thân nóng lòng muốn phá phá giai xu thế cho ăn xuống; không biết ngày đêm tu hành « Âm Dương Bách Luyện Kinh », chỉ vì để sớm một ngày đem « Âm Dương Bách Luyện Kinh » đẩy tới Đệ Cửu Tầng, không phụ nàng câu nói kia.

Nàng càng sẽ không biết nói, Tô Bắc vì để sớm ngày trở lại bên người nàng, thà nhưng vì phạm bản tâm, đi tham kiến môn phái nào thi đấu.

Chân chính để ý, cho tới bây giờ đều không phải là miệng nói một chút mà thôi. . .

Cũng chính là tại Tô Bắc loại này toàn cơ bắp cần tu khổ luyện phía dưới, hẳn có thể lấy mạnh nhất tiên thiên Độc Dương chi hồn, ở nhờ Tiểu Hồ mà cái kia Nhất Đỉnh Thái Dương Chân Hỏa trả vốn đi tìm nguồn gốc chi công, luyện thành Dương Cực Âm Sinh, đem « Âm Dương Bách Luyện Kinh » đẩy tới đối Ứng Tiên Thiên cảnh sơ kỳ Đệ Ngũ Tầng.

Như nếu lần trước Cổ Lục Thông không mạnh Lạp Tô bắc đi làm nhiệm vụ, hẳn lại tỉ mỉ tu hành một năm nửa năm, nước chảy đá mòn cũng có thể đem « Âm Dương Bách Luyện Kinh » đẩy tới Đệ Cửu Tầng, đến lúc đó buông ra áp chế, bước vào Chân Ngã giai cũng chính là một bữa cơm Công Phu.

Chi tiếc, không có như nếu.

Ngày đó, Tô Bắc tại Miêu Nữ chết tại trước mắt mình cùng Đại Hoàng bị đánh đập cầu cứu song trọng kích thích phía dưới, Túc Tuệ giác tỉnh, Đế Bảo gia thân, lấy thể nội lưu lại Thái Dương Chân Hỏa vì nguyên khiên động Chu Thiên Cực Dương Chi Lực một quyền đập phá Thiên Khung, tại kinh thiên địa khiếp quỷ thần đồng thời, cũng đem hấn hao tổn Tam Nguyệt khổ công, thiên tân vạn khổ mới luyện ra cái kia một sợi cực khí chi khí xua tan không còn, không chỉ có như thế, một quyền kia khiên động Chu Thiên Cực Dương Chi Lực còn lại lần nữa đem Tô Bắc thể nội Cực Dương Chi Khí lại lần nữa cất cao một tiết.

Kể từ đó, Tô Bắc cái kia Tam Nguyệt khổ công xem như phí công nhọc sức!

Điểm này, Tô Bắc từ Đế Bảo gia thân trong trạng thái thanh lúc tỉnh lại, hẳn liền phát hiện, nhưng chuyện khi đó nhiều lắm, hẳn chuẩn bị liền không có lo lắng chuyện này, phía trong lòng liền nghĩ, cùng lắm thì một lần nữa lại đến. . .

Đối Tô Bắc nghe vậy, từ một cái không có chỗ ở cố định, ăn bữa trước mà không có bữa sau mà ngỗng sát quan Tiểu Khất Cái, đến bây giờ không kém linh thạch, không kém đan dược, không kém công pháp, sau lưng còn có Thanh Khâu Cửu Vĩ phù như thể một cái vạn năm Thế Gia làm hậu thuẫn Thiên Hành phái Tu Hành Giả, hẳn ngoại trừ tỷ tỷ Tô Thanh Huyền cùng Đại Hoàng bên ngoài, không có bao nhiêu thứ là hẳn không thể mất đi.

Hắn thấy lạnh nhạt, nhưng bây giờ Tư Đồ Oanh Thiên bọn hắn cho hắn thời gian ngắn viên mãn « Âm Dương Bách Luyện Kinh » hi vọng, hắn lại sẽ không không công buông tha!

Ngay tại Tư Đồ Oanh Thiên dẫn một đám trận pháp sư đến đây gia tăng đình viện Linh Mạch công suất cùng ngày, hắn liền để Ngưu Đại lực tại lầu các sau cái bóng chỗ đào một cái hố to, trong đêm ngay cả muốn xây một cái Thạch Thất.

Chờ đến Kim trường lão kẻ xong đạo về sau, liền kéo lấy một cái rương "Linh Âm Đan, Huyền Âm đan, minh Âm Đan" một đầu tiến vào Thạch Thất, bề quan không ra ngoài.

Lớn Hoàng lão gia tại Tô Bắc thả bên dưới Thạch Thất sau cửa đá, liền nghiêng ngàng đi đến trên nhà đá bên cạnh một nằm sấp, không nổi, ai đến đều không cho tới gần.

Ngày thứ hai, Kha Vô Tà muốn tới đây tra xét một chút Tô Bắc trạng thái, nằm sấp ở thạch thất bên trên Đại Hoàng chỉ là nở mắt ra nhàn nhạt phui hấn một chút, ngày cả cũng không ngừng đầu.

Chỉ một chút, Kha Vô Tà liền hoa lệ Lệ đích bại lui, bởi vì hắn phát giác được, Đại Hoàng cái kia một cái ánh mắt bên trong, thật có sát khí.

Hắn chấn kinh, "Con hàng này lại là chơi thật!"

"Ta mới nói để ngươi đừng đi qua a", Ngân Tòa dời cái băng ngồi nhỏ ngồi ở trong sân đập Quỳnh Hoa tử, gắp Kha Vô Tà chặt vật lui về đến, nhàn nhã chế giễu nói, " thiếu gia lúc trước đặc biệt nhắc nhở ta, hẳn lúc tu luyện, đừng chiêu Đại Hoàng. . . Nó lúc này, lực thân bất nhận!"

Kha Vô Tà quay đầu nhìn lấy Ngân Tòa, nhíu mày nói: "Chủ thượng cùng lớn Hoàng huynh đệ là quan hệ như thế nào?"

"Phi. . ." Ngân Tòa nhỏ một ngụm qua từ xác, "Nghe nói hai người bọn hắn là từ nhỏ cùng một chỗ lớn lên."

Dừng một chút, Ngân Tòa bỗng nhiên lộ ra một cái nụ cười xán lạn mặt, "Nói với ngươi chuyện tiểu lâm, thiếu gia so Đại Hoàng tới trước trong phủ, Đại Hoàng là mình tìm tới thiếu gia, Đại Hoàng vừa mới tiến phủ lúc ấy, Lão Quân Gia ghét bỏ hắn bản thủ, không cho phép nó lên bàn ăn cơm, thiếu gia

nghe, đặc biệt chăm chú xõng Lão Quân Gia nhẹ gật đầu, sau đó bưng bát an vị về mặt đất cùng Đại Hoàng làm bạn đi. . . Người có thể tưởng tượng, một phòng lớn người, toàn ngồi trên ghế, lén lút nhìn thấy hai người bọn họ, hai người bọn họ còn ăn đến say sưa ngon lành cảnh tượng a?"

Kha Vô Tà có thể tưởng tượng đến cái kia là một bộ nhiều buồn cười cảnh tượng. "Cái kia sau đó thì sao?"

"Về sau?" Ngân Tỏa thở dài một hơi, thanh lệ khuôn mặt có chút tối nhạt, "Không có về sau."

Kha Vô Tà bản năng cảm giác được phía sau khẳng định xảy ra chuyện gì, muốn truy vấn, nhưng nhìn Ngân Tỏa sắc mặt, lại cứng rắn sinh nhịn được.

Kiên nhẫn là một cái mưu sĩ cơ bản nhất tố chất, hẳn có nhiều thời gian chậm rãi từ Ngân Tỏa miệng bên trong đem Tô Bắc tại Thanh Khâu kinh lịch toàn móc ra. . . Tuy nhiên hẳn cũng có thể trực tiếp hỏi Tô Bắc, hẳn lường trước Tô Bắc cũng không trở thành giấu diếm hẳn, nhưng hẳn luôn cảm thấy thân làm một cái mưu sĩ, cái gì vậy đều dựa vào miệng hỏi, cũng quá mất mặt.

Từ xưa mưu sĩ nhiều già mồm, quả nhiên là không sai.

. . .

Hai tháng rưỡi về sau, trong thạch thất.

Bản thiêu, quần áo trên người rơi đầy hạt bụi Tô Bắc Bảo Nguyên Thủ Nhất, xếp bằng ở vạn năm Bồ Đề Thụ cảnh non tập kết trên bồ đoàn, cũng không biết bao lâu không có nhúc nhích qua.

"Hô. . ." Bỗng nhiên, Tô Bắc chậm chậm thở ra một thanh dài đến nửa trượng Khí Trụ, Khí Trụ cuối cùng tản ra mờ, trong thạch thất vách tường cấp tốc lấy mất trần có thể thấy tốc độ kết xuất thật dày tầng tầng, tại khám nam tại Thạch Thất đỉnh mấy viên năm đầm lớn Dạ minh châu chiếu rọi dưới, trong suốt sáng long lanh Uyển Như Cực Địa Băng Xuyên.

Quý dị chính là, thân mặc một thân mà đơn bạc Kim Tuyến câu bên cạnh Ngọc Kỳ Lân bào Tô Bắc, xếp bằng ở thật dày trong tầng tầng ở giữa, tóc dài bên trên chẳng những không có sương trắng cái bóng, trên thân còn cuộn cuộn lấy cuộn cuộn nhiệt khí, thật giống như hẳn lúc này chính đưa thân vào trong ôn tuyền.

Đợi một hơi trụ nôn tặn, hai mắt cũng không mở ra Tô Bắc đột nhiên đưa tay một bả nhấc lên trước người sớm đã chuẩn bị tốt "Linh Âm Đan" ngón cái bắn ra nắp bình, hơi ngửa đầu liền cùng ăn kẹo đậu giống như đem trong bình đồ ra chín hạt đậu nành Đại Đan thuốc đều nuốt vào trong bụng, sau đó dứt bỏ Ngọc Bình, thần thái lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, chỉ là trên mặt của hắn lại đồng thời sáng lên nhàn nhạt "Hồng Lam" song sắc quang mang.

Không chỉ là trên mặt của hắn, chuẩn xác mà nói, là hắn toàn bộ thân hình đều phân biệt rõ ràng sáng lên "Hồng Lam" song sắc quang mang.

Đây chính là « Âm Dương Bách Luyện Kinh » Đệ Nhị Tầng "Thủy Hòa chung tế", luyện thành lúc Thủy Hòa Dị Tượng!

Thời gian sử dụng hai tháng rưỡi, Tô Bắc rốt cục lần nữa ngưng luyện ra luồng thứ nhất cùng trong cơ thể hắn Cực Dương Chi Khí tương xứng đôi Cực Âm Chi Khí. . . Hẳn lần trước ngưng luyện ra cái này một sợi Cực Âm Chi Khí, chỉ dùng một tháng, mà lần này, hắn trọn vẹn dùng còn hơn gấp hai lần thời gian mới luyện ra cái này một sợi Cực Âm Chi Khí, đây là tại hắn đã từng có một lần ngưng luyện kinh nghiệm trên cơ sở, cái này đủ thấy một lần kia Đế Bảo gia thân đem trong cơ thể hắn Cực Dương Chi Khí tăng lên bao lớn một đoạn!

Tuy nhiên Vạn Sự khởi đầu Nan, mở ra thủ lĩnh, phía sau sự tình liền dễ nói. . .

Cũng không lâu lắm, Tô Bắc trên người quang mang lớn thiêu đốt, tựa hồ có áp đảo hồng quang xu thế, nhưng hồng quang tựa hồ là bị kích thích, trong nháy mắt bộc phát ra càng ánh sáng lóa mắt màu, nhất cử đem Lam Quang ép dưới.

Trong nhập định Tô Bắc lại lần nữa đưa tay nắm lên một bình linh Âm Đan, bắn bay cái nắp đem trong bình đan dược tạt nhanh đổ vào trong miệng.

Đền linh Âm Đan tương trợ, bị hồng quang ép bên dưới Lam Quang tập hợp lại, lại lần nữa hướng hồng quang ép đi.

Hồng quang không chút nào yếu thế, gặp mạnh thì mạnh lại lần nữa bạo phát, hướng phía Lam Quang ép đi, trong lúc nhất thời, Tô Bắc thân thể hồng quang, Lam Quang lộn xộn xen lẫn, tựa như là một thót bị hồng nhan liệu cùng lam thuốc màu nhiễm hồng vải.

Đây cũng chính là Tô Bắc vì sao chỉ hỏi Mộc trưởng lão muốn tăng trưởng âm khí Linh Đan, vì sao muốn đem bệ quan Động Phủ mở ở lưng âm địa phương. . . Hẳn cũng không biết là vì cái gì, trong cơ thể hắn Cực Dương Chi Khí, chỉ cần vừa chiếu rọi một cái đến ánh nắng, liền sẽ "Soạt soạt soạt" tăng vọt, dù là chiếu xạ không đến ánh nắng, chỉ cần là ban ngày, trong cơ thể hắn Cực Dương Chi Khí đều sẽ không cần hắn hành công tự hành tăng trưởng, đây cũng là hắn phá giải chỉ thể một mực áp chế không được nguyên nhân.

Mà tới tương ứng, trong cơ thể hắn Cực Âm Chi Khí tuy nhiên tại Nguyệt Hoa chiếu xạ bên dưới cũng sẽ nhanh chóng tăng trưởng, nhưng xa xa theo không kịp trong cơ thể hắn Cực Dương Chi Khí tăng trưởng tốc độ!

Hắn lần trước tu hành « Âm Dương Bách Luyện Kinh », sở dĩ tốc độ sẽ như thế "Chậm chạp", cũng là bởi vì hắn đem phần lớn tinh lực đều như muốn cuộn cuộn đến thăng bằng Âm Dương Nhị Khí bên trên.

« Âm Dương Bách Luyện Kinh » cửu tầng, mỗi một tầng tu đều là một cái là Âm Dương Bình Hành, chỉ là chỗ đối ứng âm dương khái niệm không giống nhau, tầng thứ nhất đối ứng nam nữ, Đệ Nhị Tầng đối ứng Thủy Hỏa, Đệ Tam Tầng đối ứng Khô Vinh, Đệ Tứ Tầng đối ứng hưng suy, Đệ Ngũ Tầng đối

ứng thiên địa, đối Lục Tàng đối ứng nhẹ trọng, Đệ Thất Tàng đối ứng thiên ác, Đệ Bát Tàng đối ứng Hắc Bạch. . . Thậm chí tầng cuối cùng Thái Cực!

Tô Bắc không lo Cực Dương Chi Khí, Thái Dương đứng vậy hấn Cực Dương Chi Khí cội nguồn, hấn thiếu chính là Cực Âm Chi Khí, hấn một bên ngành kháng Cực Dương Chi Khí đối Cực Âm Chi Khí áp bách một bên ngưng luyện Cực Âm Chi Khí, hiệu suất quá chậm.

Bây giờ có cái này một rương lớn có thể tăng tiến Cực Âm Chi Khí "Linh Âm Đan, Huyền Âm đan, minh Âm Đan", hấn chỉ cần buông tay buông chân dùng sức cần thuốc, liên tục không ngừng tăng cường Cực Âm Chi Khí liên tục, chờ đến thể nội Cực Âm Chi Khí tăng lên tới đủ để sánh ngang Cực Dương Chi Khí thời điểm, hấn liền có thể nước chảy thành sông đột phá đến Đệ Tam Tàng!

Hấn đã sớm đồ mất Đại Hoàng cái gì đều không làm, không ngừng cần thuốc liền có thể tăng lên cảnh giới sinh sống, hiện tại hấn rốt cục cũng vượt qua loại này không biết xấu hổ sinh hoạt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Hắc Bạch Nhị Khí

Ánh nắng dần dần trở nên nóng rực, một số chịu khó ve sầu đã leo lên cây sao bắt đầu Ca Xướng, đơn điệu Đại Địa cũng bắt đầu thay đổi đủ mọi màu sắc trang bị mới.

Trong nháy mắt, xuân đi hạ đến.

"Suru", một đạo thổ hoàng sắc Độn Quang rơi vào Thạch Thất phía trước, nhắm mắt nghỉ ngơi Đại Hoàng mở hai mắt ra nhìn thoáng qua, là Tư Đồ Oanh Thiên.

Tư Đồ Oanh Thiên tới qua rất nhiều lần, biết Đạo Đại vàng không cho phép bắt luận kẻ nào tới gần Tô Bắc bệ quan chi địa, cũng không tới gần, xa xa nhìn qua Đại Hoàng phía sau thạch môn hỏi: "Bên trong có động tĩnh gì không?"

Đại Hoàng miễn cưỡng lắc đầu.

Tại trước cửa đá một năm sắp bốn tháng, Đại Hoàng lại biến thành tại ngỗng sát quan lúc bộ dáng, một bộ da lông khô cằn thất nút, mùi thân thể nồng nặc cách Lão Viễn đều có thể ngửi được, nhìn qua liền cùng trong thế tục những cái kia Chó lang thang không có gì khác biệt.

Tư Đồ Oanh Thiên nhíu mày, nghĩ nghĩ sau ngửi được: "Hấn lâu như vậy không có đi ra, ăn cái gì?"

Đại Hoàng nhẹ giọng đáp lại nói: "Không biết nói."

Tư Đồ Oanh Thiên giữa lông mày hiện lên mấy vẻ buồn rầu, "Vậy ngươi liền không lo lắng hấn a... Nếu không, chúng ta mở ra thạch môn xem hấn? Vạn nhất hấn tu hành xảy ra điều gì đường rẽ đâu?"

Đại Hoàng lần nữa lắc đầu, "Không nhọc ngươi hao tâm tổn trí, hấn rất tốt."

Nó không lo lắng Tô Bắc, là bởi vì nó có thể cảm ứng được Tô Bắc khí tức một mực đang không ngừng trên diện rộng kéo lên, nó có thể xác định Tô Bắc là tuyệt đối an toàn.

"Ái..." Tư Đồ Oanh Thiên khẽ thở dài một hơi, "Môn phái thi đấu định vào tháng sau ngày trăng rằm bắt đầu, Tô Bắc thật sự nếu không xuất quan, khả năng liền muốn bỏ qua lần này Nội Môn tỷ thí."

Đại Hoàng thờ ơ, nó cũng mặc kệ môn phái nào thi đấu.

Tư Đồ Oanh Thiên cũng đã nhìn ra, lần nữa khẽ thở dài một hơi, vung lên tay áo hóa thành một đạo thổ hoàng sắc Độn Quang rời đi.

Tư Đồ Oanh Thiên rời đi không bao lâu, ăn mặc một thân mà đánh ngấn Ma Y, kéo ống quần Ngưu Đại lực liền hoảng hoảng du du đến đây, nhìn đầu hấn đội nón cỏ, làn da ngăm đen, vai khiêng Cửu Xi Đình Ba, khoe miệng còn ngậm một cây cỏ đuôi chó bộ dáng, thật cùng trong thế tục anh nông dân từ không có gì khác biệt, "Lớn Hoàng huynh đệ, Đông Gia còn chưa có đi ra a?"

Đại Hoàng khó chịu lắc đầu, "Không có đâu, mỗi ngày đều đến hỏi, ngươi không chê phiền a... Ngươi loại Khoai Lang quen rồi hả?"

"Hắc hắc" Ngưu Đại lực thật thà cười cười, đưa tay ảo thuật giống như từ phía sau xuất ra một chuỗi còn mang theo màu nâu Bùn Đất Khoai Lang,

"Người nhìn đây là cái gì!"

Đại Hoàng lập tức liền đứng lên, cao hứng ngoắt ngoắt cái đuôi, "Lấy ra, lấy ra..."

"Tiếp lấy..." Ngu Đại lực đưa tay đem Khoai Lang ném tới.

Đại Hoàng nguyên địa nhảy lên, liền chính xác tiếp nhận Khoai Lang, sau đó cũng không để ý Khoai Lang bên trên Bùn Đất há mồm liền cắn một cái, vừa ăn bên cạnh giờ lên lông mày tán dương nói: "Ừm ừm, thật ngọt, ăn ngon ăn ngon."

Ngu Đại lực thả bên dưới cái cuốc nguyên địa rơi dưới, cách ba bốn trượng nói chuyện phiếm đánh cái rắm nói: "Ha ha, Đông Gia lúc trước nói người thích ăn Khoai Lang ta còn chưa tin, nguyên lai là thật đó a!"

Đại Hoàng hai ba miếng liền đem một cái Khoai Lang ăn bụng, liếm láp miệng đáp lại nói: "Lúc đó không có gì ăn, Khoai Lang đúng vậy có thể tìm tới món ngon nhất đồ ăn, hắc, trước kia bản lão gia đi trộm nhà khác trong đất Khoai Lang, hẳn không số ít rơi bản lão gia."

Ngu Đại lực thật thà gãi gãi cái ót, "Đông Gia là người tốt."

"Hừ", Đại Hoàng khịt mũi coi thường, "Cái kia là đàn!"

Ngu Đại lực không có nhận nó gốc rễ, ánh mắt nhìn về phía Đại Hoàng phía sau thạch môn, "Cũng không biết đạo Đông Gia lúc nào mới ra ngoài, trong đất Khoai Lang nhưng thả không được bao lâu."

Đại Hoàng hướng hân quơ quơ móng vuốt, "Yên tâm đi, cũng nhanh."

Ngu Đại lực nghe xong, nghi ngờ gãi gãi cái ót, "Người thế nào biết đạo?"

Đại Hoàng hững hờ đáp lại nói: "Trước đó vài ngày khí tức của hắn một mực đang không ngừng mạnh lên, cái này mấy khí tức bỗng nhiên trở nên lúc mạnh lúc yếu, hẳn là muốn phá..."

"Bành", Đại Hoàng lời nói đều còn chưa nói xong, sau lưng nó đột nhiên vang lên một tiếng đécc tại nhức óc tiếng nổ mạnh, Đại Hoàng bỗng nhiên vừa quay đầu lại, liền gặp Tô Bắc bề quan Thạch Thất đột nhiên bùng nổ, một cỗ bàng bạc khí lăng kẹp cận bả lấy vô số đá vụn cuồng mãnh hướng mình vọt tới.

Đại Hoàng bản năng liền muốn ngẩng đầu lên gào một cuồng hống đem cỗ này khí lăng đánh xơ xác, liền âm thanh đều xông lên cỗ hống, nó mới đột nhiên ý thức được trận này động tĩnh chỉ sợ là bề quan bên trong Tô Bắc lấy ra, vội vàng hung hăng một cắn đầu lưỡi, đem gào âm thanh nghẹn trở về, quay người cụp đuôi bỏ trốn mất dạng.

Ngu Đại lực thấy thế, một thanh quơ lấy bên người Cửu Xi Đinh Ba nhảy dựng lên, hai tay nắm ở Đinh Ba cán dài trung gian Cực Tốc chuyển động Đinh Ba, tại trước người mình bày một đạo bền vững không thể gãy máy xay gió Thuần Bại.

"Keng keng keng", tuôn ra mà tới khí lăng đập tại Ngu Đại lực trước người máy xay gió trên tám chân, phát ra dày đặc tiếng kim thiết chạm nhau, lấy Ngu Đại lực man lực, vậy mà đều bị khí lăng đập liên tiếp lui về phía sau.

Có lại đến Ngu Đại lực sau lưng Đại Hoàng thò đầu ra nhìn ra xa nổ tung Trung Tâm, bỗng nhiên mở miệng kinh thanh nói: "Đại Ngu, mau nhìn!"

Ngu Đại lực ngẩng đầu, liền thấy phía trước không có trần nhà trong thạch thất, Tô Bắc nhắm hai mắt xếp bằng ở bờ đoàn bên trên, chung quanh lượn vòng lấy hai cỗ thô to Hắc Bạch Nhị Khí, chậm chạp mà thẳng tắp trực tiếp tăng lên!

"Đông Gia..." Ngu Đại lực buông ra Cửu Xi Đinh Ba, gãi cái ót ngây ngốc mà hỏi: "Đây là muốn Thăng Tiên rồi hả?"

Đại Hoàng cũng có chút mắt tròn, "Không đến mức đi, hắn mới Tiên Thiên Cảnh, bề quan bốn tháng liền có thể thành tiên?"

Nghe tiếng chạy tới kha ngây thơ, bằng vạ dậm mấy người yêu, cùng Tư Đồ Oanh Thiên cùng Tử Đại Trưởng Lão phái tới năm tên Nội Môn Đệ Tử thấy cảnh này, đều cảm thấy trăm mối vẫn không có cách giải.

Bình thường Tiên Thiên Đại Viên Mãn phá giai nhập Chân Ngã thời điểm, cũng liền bạo bạo áo, phát phát Phong, không tầm thường lại bộc phát ra một cỗ Chân Nguyên Khí trụ, liền xem như những kia thiên tư tuyệt cao Thiên Linh Thể thiên tài, phá giai thời điểm cũng bất quá là chân nguyên Khí Trụ so với tu sĩ bình thường cao một chút, thô một số, màu sắc càng sáng hơn một số, vậy sẽ có quý dị như vậy động tĩnh.

"Chư vị trông coi Tô sư đệ, ta chờ hiện tại liền trở về bẩm báo Thủ Tọa (Điện Chủ)." Cái kia năm cái ở lâu bên này Nội Môn Đệ Tử không dám trì hoãn, trước tiên liền chạy trở về thông tri Tư Đồ Oanh Thiên bọn hắn đi.

Thừa tiếp theo giúp yêu quái không biết làm sao hai mặt nhìn nhau.

Khóa bạc lúc này mới nắm Hồ Nữ Tiểu Tiểu chạy tới, nhìn một cái Kiến Bằng không ngồi trên không trung Tô Bắc cũng giật nảy mình, "Kha đại ca, thiếu gia nhà ta đây là thế nào?"

Kha ngây thơ vắt hết óc Suy Tác tự mình nhìn qua chỗ có cỗ tích, làm thế nào cũng không tìm tới liên quan tới Tô Bắc loại tình huống này ghi chép, chỉ có

thể bất đắc dĩ nói nói: "Ta cũng không biết nói."

Hồ Nữ Tiểu Tiểu chớp vút sáng vút sáng mắt to nhìn thấy trên bầu trời càng bay càng cao Tô Bắc, bỗng nhiên lập tức liền khóc tới, "Ồ... Oa oa, Tô ca ca cái này là chết a. . . Oa oa. . . Cha mẹ đã nói với Tiểu Tiểu. . . Oa oa. . . Người tốt sau khi chết sẽ Thăng Thiên. . ."

Nếu là biến thành người khác, dám nói Tô Bắc chết rồi, Đại Hoàng tuyệt đối xông đi lên đứng vậy một cái lớn tát tai, nhưng đối Tiểu Tiểu loại này tiểu đầu đinh, lớn Hoàng lão gia hung ác hơn nữa cũng không thể đi xuống tay này, "Tiểu thí hài chó nói lung tung, Cầu Oa khí tức cường tráng như trâu, làm sao lại chết!"

Ngư Đại lực gãi gãi cái ót, "Đồng Gia chỗ nào giống ta đây?"

Kha ngây thơ xông Ngư Đại lực méo một chút miệng, ra hiệu hấn một bên chơi đi, sau đó tán đồng ứng hòa nói, "ta Quan Chủ bên trên khí tức, phồn vinh mạnh mẽ như mặt trời mới mọc, sẽ không có vấn đề gì."

Bằng vạn dặm nhìn chăm chú càng lên càng cao Tô Bắc, bỗng nhiên mở miệng hỏi nói: "Khó đạo các ngươi không cảm thấy Tô Bắc chung quanh xoay quanh Hắc Bạch Nhị Khí mới là mấu chốt a?"

Đại Hoàng nghe vậy, trong nháy mắt liền đem mình cùng bằng vạn dặm không cùng "Ân oán" ném đến sau đầu, quay đầu vội vàng hỏi nói: "Đại điều, người biết?"

Bằng vạn dặm lắc đầu.

Ngược lại là kha ngây thơ trải qua bằng vạn dặm một nhắc nhở như vậy, quay đầu lôi kéo Đại Hoàng hỏi: "Đại Hoàng, chủ thượng tu hành chính là công pháp gì?"

Đại Hoàng do dự trong chốc lát, lắc đầu nói: "Mẫu hồ ly không cho nói."

Khóa bạc ở một bên bổ sung nói: "Tiểu thư nói."

Kha ngây thơ tâm lý có mặt mày, "Chủ thượng chung quanh xoay quanh Hắc Bạch Nhị Khí hẳn là cùng hấn tu hành công pháp có quan hệ... Trước không cần quan tâm nhiều, chủ thượng vẫn còn trong nhập định, vạn dặm huynh đệ, lớn Hoàng huynh đệ, các ngươi đi trước là chủ thượng hộ pháp, đừng để người không liên hệ quấy rầy hấn Tu Luyện."

Đại Hoàng lúc này mới nhớ tới cái này một gốc rễ đến, nguyên địa vừa tung người, hóa thành một đạo Ngân Quang bắn về phía Tô Bắc, bằng vạn dặm cũng chấn động hai cánh, thân thể Uyên Như như mũi tên rời cung phóng lên tận trời, Cực Tốc bay về phía Tô Bắc.

Tô Bắc còn đang lên cao, theo hấn không ngừng lên cao, trên người hấn dần dần sáng lên chói mắt Kim Quang, chờ đến hấn ngừng tại cách đất mấy chục trượng trên bầu trời không lại tiếp tục tăng lên về sau, trên người hấn Kim Quang đã loá mắt đến mắt thường không thể nhìn thẳng, thật giống như một khóa Tiểu Thái Dương giống như, mà trên người hấn Hắc Bạch Nhị Khí lại hấn hóa thân Tiểu Thái Dương, chẳng những không có biến yếu, ngược lại có càng ngày càng mạnh chi thế, vây quanh Tô Bắc không ngừng xoay quanh, Uyên Như một đạo Hắc Bạch Quang Hoàn.

Bay đến Tô Bắc Chu Vi Đích Đại Hoàng gặp Hắc Bạch Nhị Khí quý đi, muốn muốn tới gần một số xem xét lại sợ quấy nhiễu đến vẫn còn trạng thái nhập định Tô Bắc, nghĩ nghĩ, bay đến bằng vạn dặm thân đối với hấn nói một câu nói.

Bằng vạn dặm phui Đại Hoàng một chút, đưa tay vỗ bên hông Túi Trữ Vật, lấy ra một cái thịnh đan dược Ngọc Bình, đưa tay nhẹ nhàng ném Tô Bắc Chu Vi Đích Hắc Bạch Nhị Khí.

"Hô", Ngọc Bình vừa bay vào Hắc Bạch Nhị Khí bên trong, Đại Hoàng cùng bằng vạn dặm liền chỉ nghe được một tiếng nhu hòa phong thanh, Ngọc Bình vô thanh vô tức hóa thành bột mịn theo gió phiêu tán.

Đại Hoàng cùng bằng vạn dặm trợn mắt hốc mồm sau khi, đều cảm thấy áo chèn mát lạnh.

Trên mặt đất, Tư Đồ Oanh Thiên dẫn Tứ Đại Trưởng Lão đi mà quay lại, nắm cái Huyền Anh cảnh Thông Huyền Đại Chân Nhân ngược nhìn bầu trời viên kia sáng chói Tiểu Thái Dương, trên mặt cũng đều là kinh nghi bất định thần sắc.

Trong khoảnh khắc, Tư Đồ Oanh Thiên tâm lý đã đối qua không biết đến bao nhiêu suy nghĩ, hấn quay đầu nhìn qua sau lưng bốn vị Đại Trưởng Lão nói: "Các ngươi nhưng nhận được Tô Bắc chung quanh xoay quanh Hắc Bạch Nhị Khí là vật gì?"

Mộc trưởng lão trên mặt khổ tư chi sắc lắc đầu.

Kim trưởng lão trên mặt vẻ mờ mịt lắc đầu.

Thủy trưởng lão trên mặt vẻ chán chờ lắc đầu.

Hỏa trưởng lão đầu tiên là lắc đầu, sau đó lại nói: "Ta chỉ có thể cảm ứng được, tên tiểu khốn kiếp kia hiện tại chính liên tục không ngừng phóng xạ ra bằng bạc Dương Cương Chi Lực... Trong cơ thể ta ba điểm chân nguyên hiện tại phi thường sinh động, có thể so với ta toàn lực hành công thời điểm."

Tư Đồ Oanh Thiên chấn kinh, "Có thể kéo theo người ba điểm chân nguyên Dương Cương Chi Lực? Đây chẳng phải là so người ba điểm chân nguyên

tầng thứ cao hơn?"

Hỏa trưởng lão bị Tư Đồ Oanh Thiên hỏi mặt mỗ đồ bùng, nhưng hắn vẫn là miễn cưỡng vạ phần nhẹ gật đầu, "Tuy nhiên ta cũng không muốn thừa nhận, nhưng sự thật như thế."

Hắn vừa nói xong, Thủy trưởng lão liền tiếp lời nói: "Nguyên lai nói đến, cảm giác của ta liền không sai... Nơi này không có Thủy Hành Linh Khí, một tia đều không có, trong cơ thể ta Hồng Xuyên chân nguyên cũng nhận áp chế, ta như nếu ở chỗ này cùng người tranh đấu, ta chỉ sợ chỉ có thể phát huy ra Minh Pháp cảnh thực lực!"

Hai vợ chồng một người một lời nói, chấn kinh ở đây tất cả mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Âm dương chuyển đổi

Mặt trời chiều ngã về tây, trong sáng Minh Nguyệt ngưng ngừng tại Đông Phương Thiên Cơ lộ ra nhỏ nửa gương mặt gò má, còn có dư quang trên bầu trời đã xuất hiện từng khỏa âm đạm Tinh Thần.

Trong đình viện, Tư Đồ Oanh Thiên, Tứ Đại Trưởng Lão cũng không rời đi, ngồi tại Ngân Tòa cùng Vương Lai Phúc từ chính đường bên trong chuyển ở tới vạ năm linh Đào Mộc trên ghế, một bên nhìn trên trời Tô Bắc nói chuyện phiếm, một bên buông ra ăn uống thả cửa.

Trái Cây da cùng hột ném đầy đất...

Bọn hắn là thế nào phát hiện những này Ghế dựa cùng Ngân Tòa trình lên Linh Trà Linh Quả rất nhiều kết quả, liền không cần nói tí mị, tu hành đến bọn hắn năm vị hiện tại cảnh giới, liền ngay cả nhìn qua trẻ tuổi nhất Thủy trưởng lão đều là 200 tuổi có hơn Lão Quái Vật, chỉ cần thêm chút lưu ý, tự nhiên năng phát hiện những thứ này bất phạm.

Lần này, bọn hắn ngoại trừ càng phát ra tin tưởng Tư Đồ Oanh Thiên lúc trước nói Tô Bắc có Đại Bối Cảnh bên ngoài, trong lòng cũng có mấy phần kiêng kị chi ý... Một cái đem có thể luyện chế Hạ Phẩm pháp bảo cấp Mộc Hệ pháp bảo phi kiểm vạ năm cấp Linh Tài bổ làm cái ghế đại thế lực, hoàn toàn chính xác không là mấy người bọn hắn chọc nổi.

Sau cùng, tại Tư Đồ Oanh Thiên mặt dạn mày dày trực tiếp mở miệng yêu cầu bị Ngân Tòa nghiêm mặt một tiếng cự tuyệt về sau, cái này năm vị liền ném đi da mặt, bắt đầu ngay cả ăn dãi đã bao đáng xấu hổ hành động, tức giận đến Ngân Tòa khuôn mặt tái nhợt, xấu hổ Vương Lai Phúc lấy tay áo che mặt, thấy kha ngậy thơ hai mắt ngốc trệ.

Tuy nhiên cũng thế, da mặt nào có lợi ích thực tế trọng yếu, dù sao trong đình viện một cái Tái Vật Sơn Đệ Tử cũng không có, bị hai cái phạm nhân cùng một đám yêu quái coi trọng vài lần bọn hắn lại sẽ không rơi một cái lông.

Ngay tại mặt trăng nhảy ra đường chân trời trong chớp lát, Thủy trưởng lão bỗng nhiên buông xuống đang chuẩn bị nhét vào miệng bên trong Linh Quả, kinh ngạc thọc một bên miệng đầy nước Hỏa trưởng lão, "Ai, lão lừa, chung quanh có nước linh khí..."

"Ừm?" Hỏa trưởng lão nghe vậy nắm lên tay áo lung tung lau miệng, cẩn thận cảm giác một sau đó, cau mày nói ra: "Chu Vi Đích Chí Cương Chí Dương chi khí tại thẳng tập hạ xuống."

Thủy trưởng lão tĩnh hạ tâm cảm giác trong chớp lát, bỗng nhiên kinh ngạc che miệng nhỏ, "Chung quanh xuất hiện một cỗ Chí Âm Chí Nhu chi khí, ta, ta Hồng Xuyên chân nguyên động..."

"Hai người các ngươi đừng chỉ lo nói, nhìn nhìn lên bầu trời tên tiểu khốn kiếp kia." Tư Đồ Oanh Thiên nói xen vào nói.

Hai người đồng thời ngẩng đầu, liền gặp không trung viên kia quang mang chói mắt ánh vàng rực rỡ Tiểu Thái Dương đã phai nhạt xuống, bọn hắn đều có thể thấy rõ Tô Bắc thân thể hình dáng, trên người tán phát ra quang mang cũng từ kim sắc biến thành vàng bạc song sắc, mà lại tựa hồ là ngân sắc hơi chiếm thượng phong.

Lão lương khẩu đồng thời trừng lớn hai mắt, "Ngọa tào? Cái này Tiểu Vương Bát Đản lại còn có thể âm dương chuyển đổi, chẳng lẽ là hắn Âm Dương Nhân?"

Mộc trưởng lão rất nhiều anh hùng sở kiến lược đồng cảm giác dùng lực nhẹ gật đầu, "Ta lúc trước liền nói với các ngươi qua, hắn ở ta nơi này mà liền muốn có thể tăng tiến Huyết Khí cùng âm khí đan được."

Lão lưỡng khẩu đồng thời há to miệng, "Ngọa tào! Khó đạo hần thật sự là Âm Dương Nhân!"

Tư Đồ trưởng lão: "..."

Một mực không có mở miệng nói Kim trưởng lão nhìn thấy cái này một đôi càng già càng sống Bảo lưỡng khẩu, vô lực nói ra: "Khó đạo các ngươi liền không cảm thấy, một bộ Chí Cương Chí Dương cùng Chí Âm Chí Nhu đồng tu công pháp, rất cao cấp đại khí cao cấp a?"

Hỏa trưởng lão: "..."

Thủy trưởng lão: "..."

Liền tại bọn hần nói chuyện phiếm ở giữa, ánh chiều tà rốt cục hoàn toàn biến mất, màn đêm buông xuống, trăng tròn nhảy lên cây sao, sáng chói Tinh Hà vắt ngang Thiên Khung, nhu hòa màu bạc nhạt Nguyệt Quang, tinh quang nhẹ nhàng vì lớn mà phù thêm một tấm lụa mỏng mờ ảo.

Ánh chiều tà biến mất, Tô Bắc trên thân kim sắc quang mang cũng hoàn toàn biến mất, thay vào đó là trên người hần Ngân Quang càng ngày càng sáng, rất nhanh mắt thường liền rốt cuộc thấy không rõ Tô Bắc thân thể hình dáng, trắng loá treo ở trên bầu trời, liền như là một vòng Tiểu Nguyệt Lưng.

Tư Đồ Oanh Thiên bọn hần thật nói không ra lời.

Qua hồi lâu, Hỏa trưởng lão mới kinh ngạc mà hỏi: "Đại sư huynh, Tô Bắc tu hành công pháp, đến cùng là mấy phẩm?"

Không đợi Tư Đồ trưởng lão trả lời, Kim trưởng lão liền hỏi tiếp nói: "Hần tuổi còn nhỏ liền có thể Tướng Phẩm cấp cao như vậy công pháp tu luyện tới như thế cấp độ, hần đến cùng là cái gì tư chất?"

Tư Đồ Oanh Thiên cẩn thận hồi ức trong chốc lát năm ngoái Tô Thanh Huyền đưa Tô Bắc lúc đến tình cảnh, phát hiện mình không có hỏi Tô Bắc tu hành công pháp gì, Tô Thanh Huyền cũng không có xách cái này một đám, về phần Tô Bắc tư chất, hần nhớ kỹ Tô Thanh Huyền là có đề cập qua, "Giống như... Là Địa Linh Thể a?"

Ngữ khí của hần mười phần không xác định, bởi vì trong lòng hần đã có mình bị Tô Thanh Huyền hù giác ngộ.

Quả thật đúng là không sai, tiếng nói của hần vừa dứt, Kim trưởng lão liền chém sát như chém bùn quả quyết nói: "Không có khả năng, tiểu vương bát đản này muốn chỉ là Địa Linh Thể, ta đem đầu chặt đi xuống cho hần khi cầu xách!"

Mộc trưởng lão, Hỏa trưởng lão cùng Thủy trưởng lão bọn hần đều biểu thị tán đồng nhẹ gật đầu, rất tin tưởng Kim trưởng lão phán đoán, Kim trưởng lão chủ trì Sở Ứng điện đã lâu, điều giáo qua Nội Môn Đệ Tử không có ba ngàn, cũng có hai ngàn tám, phán đoán của hần vẫn là đáng tin cậy.

Tư Đồ Oanh Thiên không nói.

Kim trưởng lão nhìn lấy hần, giật mình giương lên lông mày, "Không phải, đại sư huynh, ngươi sẽ không ngay cả tư chất của hần đều không đo liền trực tiếp đem hần ném đến Nội Môn đi?"

Ba vị trưởng lão khác cũng đều ném qua tới một cái không thể tin được ánh mắt, đo huyết mạch, đo tư chất nhưng là đệ tử mới vào nhập môn cơ bản nhất trình tự.

Tư Đồ Oanh Thiên cười cười xấu hổ, "A ha, ngươi nhìn ta cái này não tử, đều già nên hồ đồ rồi, làm sao lại đem cái này một gốc rạ đem quên đi."

Kỳ thực đi, thuận túy là hần lúc ấy sợ Tô Bắc hỏi hần muốn này muốn nọ, để hần khó làm, cho nên đem Tô Bắc ném đến nơi này sau co cẳng liền chạy.

Bốn vị Đại Trưởng Lão Trùng Tư đồ Oanh Thiên ném qua tới một cái im lặng ánh mắt, "Ngươi ngay cả cái này đều có thể quên, thật là đi..."

Dừng một chút, Kim trưởng lão nhìn lên bầu trời bên trong Tiểu Nguyệt Lưng dùng không xác định ngữ khí nhẹ giọng nói: "Tiểu vương bát đản này, hần trong cơ thể tối thiểu có một cái là Thiên Linh Thể, một cái khác chỉ ít cũng là Địa Linh Thể!"

Hỏa trưởng lão nghe vậy, ngẫm nghĩ mấy hơi sau hỏi: "Có khả năng hay không là song Thiên Linh Thể?"

Kim trưởng lão lắc đầu, chần chờ nói ra: "Thiên Linh Thể thêm Địa Linh Thể, đã là ta có khả năng phỏng đoán mức cực hạn, song Thiên Linh Thể huyền diệu ta vô pháp phỏng đoán, không thể tùy tiện có kết luận."

Hỏa trưởng lão nhẹ gật đầu, cũng phát biểu quan điểm của mình: "Tiểu tử này tu hành công pháp, chỉ ít cũng thất phẩm trở lên trải qua cấp công pháp!"

"Ồ?" Tư Đồ Oanh Thiên mừng rỡ, "Vì sao nói như vậy?"

Hỏa trưởng lão chỉ chỉ trên trời Tô Bắc, "Đại sư huynh, ngươi tu hành chính là chúng ta Tái Vật Sơn trấn Sơn bí truyền Lục Phẩm pháp cấp công pháp « vạn ngọn núi Hám Sơn quyết », ngươi nhập Thông Huyền lúc đều không dẫn phát qua bức này Dị Tượng a?"

Lấy phẩm cấp tương đối cao thấp cách làm, là từ Sơn Hải thời đại lưu truyền xuống, Cửu Châu Tu Hành Giới tại kế thừa Sơn Hải thời đại lấy phẩm cấp tương đối cao thấp thói quen sau khi, còn kỹ càng chỉnh lý qua tất cả công pháp, chế định ra mình xác công pháp đẳng cấp xưng hô: Nhất phẩm, Nhị

Phẩm xưng "Quyết", tam phẩm, Tứ Phẩm xưng "Công", Ngũ Phẩm, Lục Phẩm xưng "Pháp", thất phẩm, Bát Phẩm xưng "Trải qua", Cửu Phẩm, Thập Phẩm xưng "Giấu".

Sở dĩ muốn khai sáng minh xác đẳng cấp xưng hô, là bởi vì Cửu Châu Tu Hành Giới xa so với Sơn Hải thời đại Tu Hành Giới càng thêm gian nan, xác lập kỹ càng đẳng cấp xưng hô có lợi cho hậu bối chăm đối tư chất của mình lựa chọn công pháp, để tránh mơ tưởng xa vời hao hết Thọ Nguyên, chỉ là theo thời gian xói mòn, Cửu Châu Tu Hành Giới càng lúc càng lớn, càng ngày càng hỗn tạp, những này xưng hô tại Hạ Tầng tu sĩ ở giữa dần dần không còn lưu hành, còn lấy phẩm cấp tương đối cao thấp, chỉ có đặt chân trung giai tu sĩ vòng tròn về sau, mới sẽ minh bạch những công pháp này xưng hô bên trong ngưng kết bao nhiêu trước tâm huyết của người ta, một lần nữa sử dụng những này xưng hô.

Nói như vậy, quyết cấp công pháp có thể tu thành Chân Ngã, công cấp công pháp có thể tu thành Thông Huyền, pháp cấp công pháp có thể tu thành Tề Thiên.

Mà chính là bởi vì bất luận cái gì một bộ pháp cấp công pháp đều có thành tựu một cái Tề Thiên Chân Quân, cho nên không có cách nào cấp công pháp, liền trở thành bên trong phái cùng Hạ Môn ở giữa cánh cửa, có biện pháp cấp công pháp truyền thừa, có Tề Thiên Chân Quân trấn áp sơn môn, đứng vậy bên trong phái, không, đứng vậy Hạ Môn. Mà pháp cấp công pháp nhiều ít, liền trở thành cân nhắc một cái bên trong phái trực tiếp nhất tiêu chuẩn, dù sao bất luận cái gì một bộ pháp cấp công pháp, đều chỉ có Ngũ Hành đem đối ứng tu sĩ có thể tu hành, bốn hành khác tu sĩ, đều không thể tu hành, Thiên Hành phái sở dĩ chỉ có Tam Sơn Nhất Phong, cũng không phải là Đệ Tử số lượng không đủ, cũng không phải bên trong sơn môn chỉ có bốn tòa Sơn, mà là Thiên Hành phái tổng cộng chỉ có bốn loại pháp cấp công pháp truyền thừa.

Chờ hôm đó Thiên Hành phái tìm đủ Ngũ Hành pháp cấp công pháp truyền thừa, lại tìm được một bộ trải qua cấp công pháp, liền có thể tấn thăng thượng tông, Thiên Hành phái cũng sẽ đổi tên Thiên Hành Tông!

Tư Đồ Oanh Thiên lắc đầu, trầm tư sau một lát này âm thanh nói: "Ta đột phá lúc, chỉ dẫn tới Tái Vật Sơn rung động mười hơi!"

Hỏa trưởng lão vỗ tay một cái, "Cái này không liên kết, so Lục Phẩm còn cao, chí ít đúng vậy cũng là thất phẩm!"

Lời vừa nói ra, Mộc trưởng lão, Kim trưởng lão cùng Thủy trưởng lão nhìn về phía Tô Bắc trong ánh mắt liền nhiều hơn một loại không tên ý vị.

Tư Đồ Oanh Thiên quét mắt một chút, trong lòng cảnh giác, nghiêm túc nhắc nhở nói: "Chớ suy nghĩ quá nhiều... Một đứa tiểu hài nhi tu hành đều là trải qua cấp công pháp thể lực, các ngươi chọc nổi? Tái Vật Sơn chọc nổi? Thiên Hành phái chọc nổi?"

Ba vị trưởng lão nghe vậy, trong lòng run lên, thu hồi ánh mắt, trầm mặc hướng Tư Đồ Oanh Thiên nhẹ gật đầu, ý tứ trong đó, không cần nói cũng biết.

Tư Đồ Oanh Thiên cũng yên lòng, hần vẫn tin tưởng bốn vị Sư Đệ Sư Muội sẽ không làm cái gì chuyện ngu xuẩn.

Trò chuyện xong, Mộc trưởng lão bỗng nhiên lại mở miệng nói: "Đại sư huynh, nhà ngươi thăng ranh kia đưa ra đến Chân Truyền Đệ Tử ghế, liền trực tiếp giao cho tiểu vương bát đản này đi."

Hỏa trưởng lão cùng Thủy trưởng lão đều gật đầu đồng ý, liền liền cùng Tô Bắc không thích hợp Kim trưởng lão đều không biểu hiện ra ý phản đối.

Tư Đồ Oanh Thiên biết đạo bọn hắn là muốn cảm Chân Truyền Đệ Tử ghế bao lấy nhất định sẽ thăng tới mây xanh Tô Bắc, nhưng hắn biết đạo Tô Bắc sớm muộn là muốn về Thanh Khâu, một cái Chân Truyền Đệ Tử ghế là không cột được hắn.

Hắn vuốt vuốt sợi râu quyền hành nửa ngày, cuối cùng vẫn lắc đầu nói: "Vẫn là theo quy củ tới đi, ai lần này môn phái thi đấu bên trong lấy được thứ tự tối cao, Chân Truyền Đệ Tử ghế chính là của người đó."

Tứ Đại Trưởng Lão bắt đầu còn cảm thấy Tư Đồ Oanh Thiên lần này lạ thường công bằng, rất là bội phục đối với hắn nhẹ gật đầu, nhưng quay đầu nhìn Tô Bắc thời điểm, bỗng nhiên thoáng nhìn ngó tại Tô Bắc bên cạnh ngoắt ngoắt cái đuôi ngừ gà ngừ gật Đại Hoàng, tâm lý lập tức liền trở lại mùi vị tối.

"Ngọa tào, liền Tô Bắc cái này tư thế, hần phá hủy nhập Chân Ngã về sau, chỉ sợ đánh một hai cái Thần Tượng cảnh đều dễ dàng cùng chơi, lại thêm đầu kia Đại Cầu, Tam Sơn Nhất Phong có Nội Môn Đệ Tử đánh thắng được hần?"

Tứ Đại Trưởng Lão nhao nhao quay đầu lại, khinh bỉ Tư Đồ Oanh Thiên.

Tư Đồ Oanh Thiên vuốt râu, cười đến rất giống cái Lão Hồ Ly Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Phá giai

Trời tối, Tô Bắc hóa thân Tiểu Nguyệt Lượng quá chói mắt, rất nhiều Tái Vật Sơn Nội Môn Đệ Tử đều phát hiện, một chút hiếu kỳ tâm mạnh trực tiếp lái Độn Quang liền đến tra xét.

Tư Đồ Oanh Thiên cùng Tứ Đại Trưởng Lão cũng hồng, biết rõ đạo Tô Bắc chung quanh có Đại Hoàng trông coi cũng không lên tiếng, sừng sốt trơ mắt nhìn những cái này thẳng xui xẻo đi đụng nam tường.

Đối với loại này ưa thích tham gia náo nhiệt hàng, lớn Hoàng lão gia liền thân đều chẳng muốn biến, tới một cái nó quất bay một cái, đến hai cái quất bay một đôi, nhưng viện trên không liền liên tiếp không ngừng "A. . .", "A. . .", "Ách nhỏ cái nương ấy. . .", "Xin chuyển cáo ta hai cừu mỡ gia. . ." Các loại thê lương tiếng thét chói tai.

Đối với cái này, Tư Đồ Oanh Thiên mấy người bọn hắn phản ứng là như vậy.

Tư Đồ Oanh Thiên: "Cạc cạc cạc, lại một cái. . ."

Hỏa trưởng lão: "A a a, đã nghiền, trái xóa bỏ, lại xóa bỏ, đập. . . A, lại bay. . ."

Mộc trưởng lão: "Oa Cáp Cáp, đã sớm nên kích thích một chút những tiểu tử này. . ."

Thủy trưởng lão: "A ha ha, các ngươi quá xấu rồi. . ."

Kim trưởng lão: "Một đám yếu gà, ngay cả đầu kia Đại Cầu Chân Thân đều không ép được, uổng công Lão Tử nhiều năm như vậy Tâm Lực!"

Đồng dạng hầu trong sân Kha Vô Tà cùng Ngưu Đại Lực nghe được cái này năm cái già không biết xấu hổ đối thoại, không gây nói đối mặt.

Đại Hoàng bởi vì kiêng kỵ Tư Đồ Oanh Thiên cùng Tứ Đại Trưởng Lão cái này năm cái Lão Hóa, không có hạ từ thủ, nhưng ra tay cũng không nhẹ, trên cơ bản nhất trào từ xuống dưới, bị đánh bay Nội Môn Đệ Tử không tu dưỡng một hai ngày là đừng nghĩ lại ở trên trời chọt tới chọt lui.

Nó liền tiếp đánh bay hơn ba mươi lòng hiếu kỳ ngay cả mình đều có thể hại chết, xem náo nhiệt không sợ phiền phức mà lớn ngốc thiếu về sau, liền không có Nội Môn Đệ Tử còn dám tới gần, nhưng tương ứng là, Tái Vật Sơn bên trên chỗ có hay không bẻ quan Nội Môn Đệ Tử đều bị cái này hơn ba mươi tiếng kêu thảm thiết hấp dẫn đến đây, toàn tung bay ở lâu các trên không một đám phạm vi bên trong, chỉ trở đánh giá biến thành Tiểu Nguyệt Lượng Tô Bắc.

Chỉ cần bọn hắn không tới gần, lớn Hoàng lão gia cũng liền không thêm để ý bọn hắn, ngáp phoi mặt trắng.

Một đêm này, cứ như vậy đi qua. . .

Ngày thứ hai, Đông Phương bắt đầu nổi lên ngân bạch sắc thời điểm, Tô Bắc trên người Ngân Quang dần dần âm đạm xuống.

"Chẳng lẽ còn muốn Chỉ Âm chuyển chỉ dương một lần? Có hay không xong!" Hỏa trưởng lão ngồi suốt cả đêm y nguyên tinh thần phấn chấn Hỏa trưởng lão thấy thế mắng một tiếng.

Mộc trưởng lão tinh thần thủ lĩnh cũng rất tốt, hắn nhô ra Thần Niệm từ quan sát kỹ lấy Tô Bắc khí tức, "Rất có thể còn muốn chuyển một lần, hắn khí tức trên thân không có biến hóa chút nào, cũng không thấy phá giai Linh Áp, hắn là tích lũy không đủ."

Kim trưởng lão gật đầu ứng hòa, "Cái này rất bình thường, hắn tu dù sao cũng là trải qua cấp công pháp, thiên tư lại cao hơn, cũng khẳng định cần đại lượng thời gian đi tích lũy."

Thủy trưởng lão đem ánh mắt nhìn về phía Tư Đồ Oanh Thiên: "Vậy chúng ta mấy cái là rút lui trước vẫn là như thế nào? Tháng sau chính là môn phái thi đấu, ta trong điện còn có một đồng lớn sự vụ chờ ta trở về quyết định."

"Ngô?" Ngồi trên ghế đánh một đêm ngủ gật Tư Đồ Oanh Thiên ít đuổi lưng mồi, "Chờ một chút đi, trời đã sáng Tiểu Vương Bát Đàn phải trả bất tỉnh, chúng ta trước hết rút lui."

Dừng một chút, Tư Đồ Oanh Thiên quét mắt một chút không trung hơn ba trăm cái Nội Môn Đệ Tử, "Lưu sư đệ, ngươi phía sau cần dặn cần dặn những này Mao Đầu Tiểu Hóa tử, cái gì có thể nói cho ngoại nhân, cái gì không thể nói cho ngoại nhân, tâm lý phải có cái phò nhĩ."

Kim trưởng lão nhẹ gật đầu, ý bảo hiểu rõ.

Thiên càng ngày càng sáng, phía đông đã bắn ra đạo đạo vạn trượng nắng sớm, trên trời Tinh Hà đã dần dần ẩn vào, chỉ có khóa khóa sáng ngời Tinh Thần còn không tại ngoan cường tản ra âm đạm tinh quang, trắng tròn cũng đã Tây Thùy, quang mang không còn trong sáng.

Mà Tô Bắc trên người quang mang, lại một lần nữa từ Ngân Quang biến ảo thành vàng bạc song sắc. . . Chỉ là ngay cả số dài bên ngoài Đại Hoàng cùng Bằng Vạn Lý cũng không phát hiện, lần này Tô Bắc trên người tán phát ra vàng bạc song sắc quang mang, cũng chưa từng xuất hiện Kim Quang áp chế Ngân Quang tình huống, mà là hiện ra tuyệt đối bằng bạch trạng thái, còn có, quanh người hắn xoay quanh Hắc Bạch Nhị Khí, so Tô Bắc mới từ trong thạch thất bay lên thời điểm biến lớn mấy lần, nhìn qua liền Uyển Như hai đầu Hắc Bạch giao long vây quanh hắn không ngừng xoay quanh.

Trong đình viện Tư Đồ Oanh Thiên gặp Tô Bắc trên thân lại lần nữa xuất hiện vàng bạc quang mang, khẽ thở dài một hơi, đứng lên đạo: "Xem ra tên tiểu khốn kiếp kia hôm nay là không tỉnh lại, chúng ta trước hết rút lui đi, không thể bởi vì hắn trì hoãn riêng phần mình chính sự."

Tứ Đại Trưởng Lão gật đầu, "Lẽ ra nên như vậy!"

Liền tại bọn hắn chuẩn bị vận khởi Độn Quang rồi đi thời điểm, phía đông chân trời lửa Hồng Thái Dương rốt cục toát ra mặt đất, trong vắt tia nắng ban mai cấp tốc cũng tán Đại Địa, cũng chiếu xuất tại trên bầu trời Tô Bắc trên thân.

"Bành", một tiếng buồn bực trầm cho nổ âm thanh, vây quanh Tô Bắc xoay quanh không nghỉ Hắc Bạch Nhị Khí ầm vang nổ tung, hóa thành đen nhánh thuần trắng Âm Dương Ngư tại Tô Bắc sau lưng thay đổi chuyển động, cùng lúc đó, Tô Bắc trên người vàng bạc quang mang lớn thiếu đốt, phóng xạ ra cơ hồ có thể đâm vào người hai mắt mù mẫn liệt quang mang, rơi xuống mặt đất, vậy mà xuất hiện một bên thực vật khô héo, ứa ra khói xanh, một bên thực vật điều linh, trong nháy mắt kết băng Dị Tượng!

Tư Đồ Oanh Thiên mấy người bọn hắn đi không được rồi, cùng nhau ngẩng đầu nhìn thẳng thiên không cái kia phía sau chuyển động một cái phòng ốc Đại Âm Dương cả vàng bạc Quang Cầu.

Cũng không lâu lắm, lửa trưởng lão trên người bỗng nhiên tuôn ra ra trận trận Xích Hồng chân nguyên, đem đứng ở bên người hắn Mộc trưởng lão tay áo cho nhóm lửa, nếu không phải đứng tại hắn khác một bên nước trưởng lão trên người đồng dạng tuôn ra ra trận trận xanh thăm chân nguyên, kịp thời Mộc trưởng lão tay áo Xích Hồng chân nguyên cho dập tắt, chỉ sợ Mộc trưởng lão liền không chỉ là tay áo đốt đi lên.

Hai vợ chồng đồng thời sắc mặt đại biến, cùng nhau tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, hai tay hiện lên chưởng chậm chậm từ trước người ép dưới.

Lại là bị hỏa thiêu lại là bị nước giới Mộc trưởng lão lấy lại tinh thần, sắc mặt đột biến, "Vương sư đệ, vui mừng sư muội, các ngươi thế nào? Làm sao lại đột nhiên chân nguyên mất không chế?"

Nghe được Mộc trưởng lão, Tư Đồ Oanh Thiên cùng Kim trưởng lão đồng thời quay đầu, gấp trên thân còn tại nhảy lên đống ngọn lửa Hỏa trưởng lão cùng trên thân có phải hay không toát ra một đoàn hơi nước Thủy trưởng lão, đồng dạng cũng là sắc mặt đại biến, "Đây là thế nào?"

Hỏa trưởng lão một bên kiệt lực áp chế thể nội tán loạn ba điểm chân nguyên, một bên đáng chất vô cùng nhẹ giọng nói: "Tu hành không tới nơi tới chốn, thể nội chân nguyên bị tên tiểu khốn kiếp kia đảo loạn âm dương chỗ nhiễu loạn, không kiểm soát."

Thủy trưởng lão tình huống so Hỏa trưởng lão càng trong mắt, áp chế chân nguyên trong cơ thể thời điểm ngay cả nói chuyện cũng lộ ra đến vô cùng cố hết sức, "Ta, vậy. Là."

Tư Đồ Oanh Thiên cùng Kim trưởng lão hai mặt nhìn nhau, đều thấy được trong mắt đối phương hải nhiên. . . Một cái nhìn xem một chân bước vào Chân Ngã giai chuẩn tu sĩ, lúc tu luyện vậy mà có thể làm cho hai vị Thông Huyền giai đều nhanh muốn viên mãn Đại Chân Nhân chân nguyên trong cơ thể mất không chế?

Đây con mẹ nó đến cùng là quái vật gì?

Lấy lại tinh thần, Tư Đồ Oanh Thiên quyết định thật nhanh uống nói: "Giang sư đệ, Lưu sư đệ, nhanh chóng đưa Vương sư đệ cùng vui mừng sư muội trở lại hàng Trưởng Lão đường."

Kim trưởng lão cùng Mộc trưởng lão không dám trì hoãn, tiến lên đỡ dậy Hỏa trưởng lão cùng Thủy trưởng lão chứng thân liền hóa thành một kim một thanh hai vệt độn quang hướng phía Tái Vật Sơn bên ngoài lao đi.

Tư Đồ Oanh Thiên lại quay đầu hướng hướng lên bầu trời bên trong Tô Bắc lúc, trên mặt chợt vui chợt buồn, sau một lát đột nhiên cười khổ tự lẩm bầm nói: "Lão Hữu a Lão Hữu, ngươi thế nhưng là cho ta một cái vấn đề khó khăn không nhỏ a!"

Lúc này trong lòng của hắn đích thật là vui lo không chừng. . . Như nếu chỉ từ Tô Bắc giờ phút này bày ra có thể xưng kinh khủng thiên tư xem ra, hắn đương nhiên là nên cảm thấy cao hứng, xa đến không nói, chỉ nói gần ngay trước mắt môn phái thi đấu, Tô Bắc càng mạnh, Tái Vật Sơn lấy được chỗ tốt thì càng nhiều, thậm chí, vô cùng có khả năng bằng vào Tô Bắc chỉ kỳ bình này đánh cái trước khắc phục khó khăn.

Nhưng Tư Đồ Oanh Thiên không phải ngày đầu tiên trà trộn Tu Hành Giới Mao Đầu Tiểu Hóa tử, hắn là một cái tại Bắc Lô Châu cái này bãi trong nước đục sớ soạng hơn ba trăm năm cá Lão Ngư người, hắn biết rõ một cái đạo lý, sự tình có khác thường tất là yêu, thiên tư cao Tô Bắc trình độ này, cũng đã là vượt ra khỏi bình thường phạm trù, là vì yêu nghiệt, mà dạng này yêu nghiệt cũng không phải là Thiên Hành phái loại này ao nước nhỏ nuôi nổi. . . Cái này cùng một cái Tiểu Phú nhà như nếu sinh ra một cái chí tại Cửu Ngưu Chí Tôn chi vị Cái Thế Anh Hùng, không phải phúc khí mà là tai nạn một cái đạo đạo lý.

Tại Tư Đồ Oanh Thiên chợt vui chợt buồn trong ánh mắt, Triều Dương rốt cục leo ra đường chân trời, mà lúc này, phía tây trăng tròn còn chưa rơi dưới.

"A. . ." Tại cũng quá dương bỗng nhiên leo ra đường chân trời trong chớp mắt ấy cái kia, không trung Tô Bắc đột nhiên thét dài lên tiếng, trên người vàng bạc quang mang sáng lên lại sáng, ngay cả phía sau hắn đen nhánh thuần trắng hai cái Âm Dương Ngư đều chuyển động đến càng lúc càng nhanh nhanh

Sau một khắc, vàng bạc quang cầu bên trong lần nữa truyền đến Tô Bắc tiếng hét lớn, "Lưỡng Nghi hợp Thái Cực, từ thành thiên địa. . . Thành!"

Tô Bắc tiếng hét lớn rơi dưới, trên người hắn sáng chói vàng bạc quang mang đều hướng phía sau hắn đen nhánh thuần trắng Âm Dương Ngư dừng hẳn

lao tới, đen nhánh Âm Ngu dần dần biến thành ngân sắc, trung gian còn có một cái kim sắc chấm tròn, mà thuần trắng Dương Ngu thì dần dần biến thành kim sắc, xuất hiện cũng tương tự có một cái màu bạc nguyên điểm!

Âm Dương Thái Cực!

"Ông", Thái Cực thành hình trong chốc lát, một đạo thô to vàng bạc Quang Trụ từ Tô Bắc Đỉnh Đầu Bách Hội phóng lên tận trời, thẳng đến cửu thiên chi thượng!

"Cái kia là chân nguyên Khí Trụ?"

"Hửn là. . . Đúng không?"

"Ngọa tào! Cái này là chân nguyên Khí Trụ? Vàng bạc trong quang cầu cái thẳng kia là tại phá giải? Còn tại Tiên Thiên cảnh liền có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy đây?"

"Đây là trọng điểm a? Trọng điểm là người mẹ nó gặp qua như thế thô, dài như vậy chân nguyên Khí Trụ?"

Ở phía xa vây xem những nội môn đệ tử kia sôi trào.

Trong đình viện, sóng vai mà lập Kha Vô Tà cùng Ngu Đại Lực cũng là mặt mũi tràn đầy sợ hãi than ngược nhìn bầu trời bên trong cái kia đạo thẳng lên Cửu Tiêu chân nguyên Khí Trụ.

Ngu Đại Lực gật gù đắc ý cảm thán nói: "Chắc chắn, Đông Gia không hổ là Đông Gia, ngay cả Chân Nguyên Khí trụ đều muốn so ta thô, so ta dài!"

Cái này lẫn lộn yêu căn bản cũng không biết đạo Tô Bắc trên đỉnh đầu cái kia đạo Chân Nguyên Khí trụ đại biểu cho cái gì.

Kha Vô Tà không nói chuyện, trong con người lại là sợ hãi thán phục lại là nghi hoặc, hẳn những ngày này ngược lại là tại Tô Bắc từ Thanh Khâu bên trong mang tới những cái kia trong sách cổ thấy qua có quan hệ Chân Nguyên Khí trụ ghi chép, nhưng này chút ghi chép bên trong chân nguyên Khí Trụ, không tầm thường cao tới trăm trọng, mà Tô Bắc trên đỉnh đầu cái này đạo Chân Nguyên Khí trụ, một chút đều trông không đến thủ lĩnh, chênh lệch này cũng quá lớn.

Hắn còn không biết, cao trăm trọng vậy cũng là Thanh Khâu Hồ Tộc bên trong tuyệt thế thiên tài, Tái Vật Sơn những này Nội Môn Đệ Tử kiến thức bên trong, cao mười mấy trọng đã là không tầm thường thiên tài. . .

Âm Dương Thái Cực thành hình, thay mặt biểu Tô Bắc rút cục đem « Âm Dương Bách Luyện Kinh » tu tới Đệ Cửu Tầng "Lưỡng Nghi hợp Thái Cực, từ thành thiên địa" !

Vàng bạc song sắc Chân Nguyên Khí trụ phóng lên tận trời, thay mặt biểu Tô Bắc rút cục phá giải Chân Ngã, trở thành một tên Bá Thể tu sĩ, đập vào từ từ tu hành đường dài bước đầu tiên!

Ngay tại Tô Bắc sau lưng Âm Dương Thái Cực thành hình, Đỉnh Đầu Chân Nguyên Khí trụ phóng lên tận trời trong chớp mắt ấy cái kia.

Bắc Minh châu chỗ sâu toà kia dữ tợn màu đen trong cung điện, xông ra một đạo Hắc Diễm, hướng phía Bắc Lô Châu phương hướng Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) gào thét nói: "Nổi trống, cờ tung bay, giết tiến Bắc lô, giết sạch Nhân Tộc Tu Hành Giới!"

"Cạc cạc cạc. . ."

"Oa oa oa. . ."

"Đại Vương thiên thu vạn đại, nhất thống Cửu Châu!"

Cùng một thời gian, Bắc Lô Châu nào đó một nơi dấu người hi hữu đến rừng sâu núi thẳm bên trong, một đầu an tĩnh cúi đầu gặm cỏ xanh Bạch Lộc đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Thiên Hành phái phương hướng, thâm thúy đến Uyển Như bầu trời đêm trong con người cuộn cuộn lấy về mừng như điên.

"Rống. . ." Đúng lúc này, một đầu cao một trọng hai lông lấy mảnh hổ từ bụi cây từ giữa xông ra, khí thế hung hăng nhào về phía Bạch Lộc.

Bạch Lộc quay đầu nhàn nhạt nhìn lông lấy mảnh hổ một chút.

"Bành" lông lấy mảnh hổ như bị một tòa phi hành sơn phong đối diện đụng vào, tại chỗ té bay ra ngoài, tại liên tiếp đụng gãy mấy viên cần ba bốn Thành Nhân tay trong tay mới có thể ôm lấy đại thụ về sau, trùng điệp đập vào một tòa gò đất bên trên, tại chỗ ngay tại gò đất bên trên đập cái đen như mực lỗ lớn, từ bên ngoài nhìn qua một chút đều trông không đến lông lấy mảnh hổ.

Bạch Lộc thu hồi ánh mắt, vung ra móng cấp tốc hướng phía Thiên Hành phái phương hướng chạy đi.

Qua hồi lâu, lông lấy mảnh hổ mới từ trong lỗ đen run rẩy đi ra, to lớn Hồ Đầu tả hữu xem xét, không có phát hiện đầu kia Động Vật Ăn Cỏ về sau, lông lấy mảnh hổ trong nháy mắt liền lại khôi phục Tùng Lâm chi phong uy phong, gặm thét trốn giống như hướng Sơn bên dưới chạy tới, nó cái kia ngơ ngác ngác trong đầu, lần đầu xuất hiện cùng đồ ăn, cạp cái không quan hệ suy nghĩ: Nơi này quá nguy hiểm, Bản vương đến thay cái đỉnh núi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Thứ 70 chương tận thế lại xuất hiện tiểu thuyết: Vạn Cổ đều là yêu Tác Giả: Tịch quả c

Rất nhanh, Tô Bắc trên đầu cái kia đạo trắng lên cửu tiêu thô to Chân Nguyên Khí Trụ liền bắt đầu vỡ vụn, hóa thành từng sợi kim ngân song sắc khí lưu một lần nữa lưu quay về Tô Bắc trong cơ thể, thô to Chân Nguyên Khí Trụ lấy mất thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng thay đổi ngắn, biến nhỏ.

Trong đình viện Tư Đồ Oanh Thiên thấy thế, tâm lý lại có thờ dài một hơi cảm giác. . . Cũng coi là sắp xong, không có ra lại cái gì yêu thiếu thân.

Tô Bắc tiến vào cái giai, thật đúng là để cho người ta thao toái tâm.

Không trung vì là Tô Bắc hộ pháp Đại Hoàng cùng bằng vạn dặm cũng cảm thấy thoải mái rất nhiều, Đại Hoàng lão gia còn tâm tình đặc biệt tốt giống như bằng vạn dặm đựng hai câu ngưng ngấp, tuy nhiên bằng vạn dặm không có chìm hẳn.

Một nén nhang về sau, Chân Nguyên Khí Trụ cuối cùng đều tuôn ra quay về Tô Bắc trong cơ thể, hẳn lần này tiến giai cũng cuối cùng có một kết thúc, ần lý, Tô Bắc hiện tại liền nên từ trong nhập định lui ra ngoài, đứng dậy đáp tạ tứ phương.

Nhưng Tư Đồ Oanh Thiên cùng kha ngây thơ bọn họ trái các loại, phải các loại, cũng là không thấy Tô Bắc đứng dậy.

Không trung Đại Hoàng cùng bằng vạn dặm cũng không đợi được kiên nhẫn, tại bằng vạn dặm ra hiệu dưới, Đại Hoàng đứng lên đi gọi Tô Bắc.

"Cầu Oa, Cầu Oa", Đại Hoàng nhẹ nhàng đậm đậm Tô Bắc bả vai.

Tô Bắc đột nhiên mở mắt ra, xem Đại Hoàng liếc một chút, Đại Hoàng tâm lý lắc một cái, lại bản năng lui lại mấy bước, cả kinh kêu lên: "Cầu Oa, người làm sao?"

Tô Bắc hai mắt, vậy mà đỏ thẫm như máu, nhìn nó thời điểm trong ánh mắt sát ý ngang dọc, tựa hồ sau một khắc liền sẽ bạo khởi điên cuồng tập kích nó.

Nó cùng Tô Bắc làm bạn vài chục năm, chưa bao giờ tại Tô Bắc trên mặt nhìn thấy dạng này ánh mắt.

Tô Bắc gặp Đại Hoàng, huyết hồng hai mắt ngấn ngời thur thái trong nháy mắt, hẳn bỗng nhiên ôm lấy đầu, hai chân loạn đạp rú thảm nói: "Đại Hoàng, người đi mau, đầu ta đau quá, đau quá. . . Bản Đế cùng các người liều, kim dương hoành không, vạn giới câu diệt. . ."

Giờ phút này Tô Bắc trong đầu, lại xuất hiện một lần kia hẳn tại Sò Ưng trong điện nghe Tư Đồ Oanh Thiên giảng đạo thì xuất hiện qua tận thế tràng cảnh, khác biệt là, lần trước sở hữu đại yêu, cự nhân cũng là chết, hẳn là lấy chính hán ý thức xuất hiện ở trong thiên địa.

Mà lần này, sở hữu đại yêu cùng cự nhân cũng là sống, toàn bộ thế giới cũng là một tòa huyết tinh chiến trường, vô biên vô tận Chiến Kỳ, chiến xa phi vũ, tiếng trống trận, tiếng chém giết chấn thiên, Thi Hải, huyết hải tiếp Thiên liên Địa.

Hắn cũng tại phiên thiên địa này ở giữa, cùng một người mặt thân chìm, hai bên trên lỗ tai tất cả treo một đầu Thanh Xà chống trời cự hán từng đôi chém giết, trong đầu vô cùng tức giận, sát ý ngút trời cơ hồ muốn đem đầu hắn cũng bị chen bẻ.

Đại Hoàng nghe được Tô Bắc rú thảm, lo lắng nhào tới ôm chặt lấy Tô Bắc cánh tay dùng lực lay động, "Cầu Oa, Cầu Oa, người đừng dọa ta, người mau tỉnh lại. . ."

Cảm nhận được có cái gì ôm lấy chính mình, đầy trong đầu tức giận cùng sát ý sờ chiếm cứ Tô Bắc bản năng liền một chương vỡ ra, trong chốc lát, khủng bố sát khí giống như lũ quét tuôn trào ra, thần kinh không ổn định như Đại Hoàng, bị cỗ này sát khí xông lên, cũng lập tức cứng đờ.

Mất thấy một chương này muốn rơi vào Đại Hoàng trên đỉnh đầu, Tô Bắc huyết hồng hai mắt bỗng nhiên nhấp nhোáng kịch liệt về gãy dựa, huyết hồng hai tròng mắt thì thur thái khi thì hỗn loạn, giằng co hồi lâu, hẳn bỗng nhiên tháo ra Đại Hoàng móng vuốt, một chân đem hắn đá bay, đứt quãng quát ầm lên: "Đi. . . Người đi mau!"

"Ta không đi!" Đại Hoàng đồng dạng gào thét quay về một tiếng, lại lần nữa nhào tới hai cái chân trước gắt gao ôm lấy Tô Bắc một cái chân, đánh chết cũng không buông ra.

Phía dưới Tur Đồ Oanh Thiên cùng kha ngậy thơ bọn họ nghe được Tô Bắc tiếng gào thét cũng cảm thấy là lạ, liên tiếp đằng không mà lên hướng phía Tô Bắc bay đi, chung quanh những cái kia xem nào nhiệt nội môn đệ tử cũng đều nhìn thấy Tô Bắc vừa rồi tại không trung ôm đầu lăn lộn bộ dáng, cũng mang cười trên nỗi đau của người khác tâm tính vậy quanh, xem nào nhiệt không cũng ưa thích hướng phía trước bên cạnh tập hợp a?

Bằng vân dậm cách gần, vốn nên nhìn càng thêm rõ ràng, chỉ là Tô Bắc là đưa lưng về phía hắn, hắn không nhìn thấy Tô Bắc huyết hồng hai mắt, chỉ có thể nghe được Tô Bắc đứt quãng tiếng gào thét, hơi có chút như hòa thượng sờ mũi không thấy tóc, nói thầm trong lòng lấy "Chẳng lẽ chân nguyên kia khi trụ rất thô đem đầu óc bị tách ra?" Đứng lên đi, vỗ nhẹ đập Tô Bắc bả vai: "Người làm sao?"

Hắn cái vỗ này, Tô Bắc luôn luôn liệu mạng áp chế tức giận cùng sát khí trong nháy mắt bạo phát, quay đầu một quyền đánh tới hướng bằng vân dậm

Mà bằng vân dậm thì hướng thụ được vừa rồi Đại Hoàng hưởng thụ được đãi ngộ, bị tuôn trào ra sát khí xông lên, thân thể lập tức liền cứng ngắc, mắt thấy Tô Bắc quyền đầu đập tới, chỉ có thể miễn cưỡng nâng lên hai tay chống đỡ!

"Răng rắc", thanh thúy tiếng gãy xương vang lên, bằng vân dậm thân thể giống như bị một khung điên cuồng lao vút xe ngựa đối diện đụng vào, phun ra một ngụm máu lớn bay rớt ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, xung quanh lên sở hữu nội môn đệ tử cũng kinh sợ một chút. . . Bọn họ nhìn ra được, cái kia không biết là cái gì chủng loại Ứng Yêu là Thần Tượng cảnh trung kỳ yêu quái, lấy Nhân Yêu Lương Tộc thực lực so sánh đến xem, đầu kia Ứng Yêu chính là có thể so với Như Long cảnh sơ kỳ cường giả, Tô Bắc mới phá giải đi vào Bá Thể, ngay cả cảnh giải cũng còn không có cùng cố liền có thể một quyền nện đến hắn cánh tay đoạn thổ huyết bay ngược mà ra?

"Không hổ là Chân Nguyên Khí Trụ xuyên thẳng cửu thiên nam nhân. . ."

Mà xông đi lên tiếp được bằng vân dậm kha ngậy thơ cùng Ngưu Đại lực xem Tô Bắc ánh mắt nhưng là nghi ngờ không thôi, "Tình huống như thế nào? Chủ thượng (chủ nhân) làm sao lại bất thành linh đối với vân dậm huynh đệ động thủ?"

Bọn họ tuy nhiên cùng Tô Bắc ở chung thời gian không dài, nhưng Tô Bắc tính tình vốn là đơn thuần đến liếc thấy đến xuyên, bọn họ tự nhiên biết Tô Bắc là ai. . . Đừng nói là đối với mình người động thủ, đoán chừng cũng là ngoại nhân, không đem hắn chọc giận hắn đoán chừng cũng sẽ không động thủ.

Đại Hoàng gặp Tô Bắc đem bằng vân dậm đánh thành trọng thương cũng gấp, chồm người lên ôm lấy Tô Bắc hai tay lớn tiếng kêu gọi nói: "Cầu Oa là lạ, các người đừng tới đây."

Nghe được nó la hét, tất cả nội môn đệ tử có nghi ngờ trong lòng cũng liền không tới gần, duy chỉ có Tur Đồ Oanh Thiên tiếp tục bay về phía Tô Bắc.

"Sưu", một đạo thổ hoàng sắc độn quang từ một đám nội môn đệ tử ở trong lướt đi, bay đến Tur Đồ Oanh Thiên trước người ngăn lại hắn, gấp giọng nói: "Thủ Tọa, ngài cũng đừng tới gần Tô sư đệ, hắn hiện tại cái trạng thái này không đúng, ngài cũng đừng đi kích thích hắn."

Tur Đồ Oanh Thiên vừa nhìn, là cổ Lục Thông, lúc này khuôn mặt nghiêm, giơ tay lên kéo ra hắn: "Bồn tọa không mùi, Tô Bắc đây là kinh hải bất ổn, tẩu hỏa nhập ma, không có gì lớn vấn đề, bồn tọa đi chế trụ hắn thật tốt tinh tu một thời gian liền tốt."

Hắn là tự kiểm chế chính mình cao hơn Tô Bắc sắp tới hai giai, vô luận Tô Bắc trúng cái gì gió ở trước mặt hắn cũng lật không nổi cái gì sóng lớn tới.

Cổ Lục Thông nghe xong gấp hơn, níu lại Tur Đồ Oanh Thiên tay áo không buông tay, dưới tình thế cấp bách cũng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể buồn bã nói: "Thủ Tọa, ngài liền tin đệ tử một câu đi, Tô sư đệ hiện tại cái trạng thái này, ai cũng không thể trâu vào, ngài cũng đừng đi kích thích hắn."

Tur Đồ Oanh Thiên đối với mình có lòng tin, cổ Lục Thông đối với hắn không có lòng tin a. . . Hắn nhưng là thấy tận mắt Tô Bắc Đế Bào gia thân sau khi kinh thiên uy thế, muốn để Tur Đồ Oanh Thiên đi qua đánh lại kích thích Tô Bắc một phát, không thể nói ra hắn liền sẽ một lần nữa Đế Bào gia thân, trực tiếp một bàn tay sẽ Thiên Hành Phái bị đập thành tro xám!

Tur Đồ Oanh Thiên cau mày nhìn xem cổ Lục Thông, trà trộn Tu Hành Giới nhiều năm kinh nghiệm nói cho hắn biết, cổ Lục Thông khẳng định biết cái gì hắn không biết đồ vật, hơi một do dự, cũng không có lại cưỡng ép đi lên tập hợp.

Tô Bắc chính mình ném ra một quyền này về sau, trong hai con ngươi già dựa chỉ ý càng phát ra kịch liệt, hắn cứng đờ phía dưới, nhìn xem lo lắng đến hai lỗ tai lác không ngừng Đại Hoàng, nhìn nhìn lại chung quanh đối hắn chỉ trở rất nhiều đồng môn sư huynh đệ, ánh mắt sau cùng rơi vào sắc mặt trắng bệch, hai tay bắt lực rũ xuống bằng vân dậm trên thân. UU đọc sách www.uuKAnSHu.Com

"A. . ." Tô Bắc bỗng nhiên nghĩ tư bên trong ngửa mặt lên trời kêu rên một tiếng, quay người ngay cả người mang cầu hóa thành chói mắt kim sắc độn quang, như thiểm điện hướng phía Thiên Hành Phái ngoài sơn môn vọt tới!

Tô Bắc chưa bao giờ tu luyện qua bất luận cái gì độn thuật, ấn lý thuyết hắn không có khả năng thi triển đạt được độn quang, nhưng giờ khắc này, hắn độn quang vậy mà nhanh đến mức ngay cả Tur Đồ Oanh Thiên cũng thấy không rõ, cơ hồ là tại trong chớp mắt liền biến mất tại mọi người cuối tầm mắt!

Tur Đồ Oanh Thiên không thể tin được dùng lực nháy mắt mấy cái, sau đó một cái hất ra cổ Lục Thông, giậm chân một cái cuốn lên thổ hoàng sắc độn quang liền đuổi theo.

Cổ Lục Thông nhìn qua Tô Bắc biến mất phương hướng, thật dài ra một hơi, lúc này hắn mới phát hiện, tự mình cũng tâm vậy mà đã mờ hồ ẩm ướt. . . Chỉ có hắn mới biết được, Thiên Hành Phái mới tại trước quý môn quan đi một vòng.

Kha ngây thơ cùng Nguru Đại lực vịn bằng vịn dậm bay tới, kha ngây thơ chấp tay hỏi: "Cổ đại nhân, nhà ta chủ thượng. . . Mới là làm sao?"

Kha ngây thơ cũng từ cổ Lục Thông vừa rồi cần Tư Đồ Oanh Thiên trong động tác nhìn ra chút gì.

Cổ Lục Thông nhìn về phía trọng thương bằng vịn dậm, lắc đầu nói: "Vịn dậm huynh, ngươi đừng để trong lòng, Tô Bắc không phải cố ý muốn đã thương ngươi."

Đau mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh sừng sốt đều không có thốt một tiếng bằng vịn dậm khẽ gật đầu, "Ta biết. . . Hắn vừa rồi đã thương ta thời điểm, không giống hắn."

Nguru Đại lực nghe được không hiểu ra sao.

Kha ngây thơ ngược lại là minh bạch một chút, trầm thấp hỏi: "Đoạt xá thất bại? Vẫn là Nhất Thể Song Hồn?"

Cổ Lục Thông hẳn là nghĩ tới vấn đề này, nghe vậy không cần nghĩ ngợi liền lắc đầu nói: "Cũng giống như, cũng hẳn là đều không phải là."

Đang khi nói chuyện, Tư Đồ Oanh Thiên một mình trở về, hẳn là không đuổi kịp, "Lục Thông, ngươi theo bốn tọa tới."

Cổ Lục Thông biết hẳn muốn hỏi điều gì, trong lòng cũng vì là che lấp đánh tốt phục bản thảo, lập tức liền vỗ vỗ bằng vịn dậm đầu vai nói khẽ: "Thật tốt đường thương, ta buổi chiều trở lại thăm ngươi."

Bằng vịn dậm gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Thứ 71 chương thôn trấn tiểu thuyết: Vạn Cổ đều là yêu Tác Giả: Tịch quả cam

Tô Bắc lao ra Thiên Hành Phái sau khi ý thức liền lần nữa lại trầm luân đến ngập trời tức giận cùng trong sát ý, chỉ là vô ý thức hướng phía phía trước toàn cơ bắp lên lên lên. . .

Hắn e sợ cho chính mình lại mất không chế thương tổn người khác.

Chờ hắn lại lần nữa tỉnh táo lại, mở mắt ra, đập vào mi mắt là dưới trời sao, Đại Hoàng rừ cụp lấy hai cái lỗ tai, mặt ủ mày chau đầu to.

Tô Bắc nhất động, nhìn qua hắn tóc thần Đại Hoàng lập tức một cái giật mình, bản năng sau này nhảy một cái, căng thẳng hai cái chân trước khăn trương dò xét Tô Bắc, tựa hồ chỉ muốn Tô Bắc biểu hiện ra cái gì không thích hợp, nó ngay lập tức sẽ vất chân lên cổ trốn xa hơn mười dặm.

Thẳng đến thấy rõ Tô Bắc hai mắt hắc bạch phân minh, thanh tịnh phản chiếu lấy tinh quang về sau, Đại Hoàng mới thật dài buông lỏng một hơi, sau đó lập tức dựng thẳng lên hai cái nhon hai lỗ tai lớn, hưng phấn ngoắt ngoắt cái đuôi nhào lên dùng đầu lưỡi lớn bị Tô Bắc rửa mặt, "Cầu Oa ngươi cuối cùng tỉnh!"

Tô Bắc nắm lấy nó nó gian nan ngồi xuống, đau đầu muốn nứt xoa thái dương huyệt dò xét bốn phía, phát hiện chung quanh là một mảnh không hề dấu chân người hoang dã, "Đây là nơi nào?"

Đại Hoàng lắc đầu, "Ta nào biết được, ngươi mang theo ta rờng rã bay một ngày, ta không nhớ được đường."

"Một ngày?" Tô Bắc nhất thời cảm thấy đầu càng đau, "Đây không phải là bay rất rất xa?"

Hắn còn nhớ rõ, phù hoa phường thị khoảng cách Thiên Hành Phái khoảng chừng bốn, năm trăm dặm đường, lần trước hắn cùng Đại Hoàng, cổ Lục Thông từ phía trên đi phải đi qua thời điểm cũng bắt quá liền bay một canh giờ.

Đại Hoàng tùy tiện gật đầu nói: "Đó là đương nhiên, ngươi không biết ngươi hôm nay bay có bao nhanh, bản lão gia đón gió cũng mở mắt không ra!" Tô Bắc tỉnh, tên này không lo lắng, lại bắt đầu trang bức. . .

Tô Bắc nhào nặn một hồi thái dương huyệt, cảm thấy đau đón giảm xuống, lúc này mới bắt đầu suy nghĩ hắn, "Ngươi không nhớ rõ đường, lại không biết nơi này là nơi nào, vậy chúng ta làm sao trở lại?"

Đại Hoàng treo mắt thấy hán, bữu môi nói: "Là ngươi đem bản lão gia lấy tới chỗ này đến, ngươi hỏi bản lão gia?"

Tô Bắc nhưng lại không có nói đối mặt.

Đại Hoàng: "Trước tiên đừng kéo những thứ vô dụng này, ngươi hôm nay đến là thế nào? Bản lão gia nhớ kỹ ngươi không có bị kinh phong mao bệnh a?" Cũng may mà con hàng này còn nhớ rõ hỏi cái này.

Tô Bắc xoa thái dương huyết, không có lên tiếng.

Đại Hoàng cũng không truy vấn, nó biết chỉ cần Tô Bắc tự mình biết, vậy thì nhất định sẽ nói cho nó biết.

Qua hồi lâu, Tô Bắc bỗng nhiên mở miệng, âm thanh trầm thấp, đầy ngập kinh hoàng cùng mê mang, "Đại Hoàng, ta chợt phát hiện ta không chỉ là ta, ta còn có thể là người khác."

Đại Hoàng đứng thẳng người lên, giống như người ôm hai cái chân trước ngồi xuống, nghi hoặc nghiêng đầu to nhìn thấy hán hỏi: "Ý gì?"

Tô Bắc cuộn lên hai chân, hai tay ôm lấy đầu gối đầu, bắt lực như cái hải tử, "Nghe nói yêu quái cũng là yêu thú Hóa Hình đến, Đại Hoàng, ngươi nói ta sẽ sẽ không cũng là một cái yêu quái, chỉ là Hóa Hình thời điểm đụng hư não tử, đem trước kia sự tình toàn bộ vong?"

Đại Hoàng bữu môi, "Đừng vô nghĩa, bản lão gia nhận biết ngươi lúc ấy, ngươi còn không có ghê cao, bị người khi dễ sẽ chỉ lăn lộn đầy đất gào khóc, ngươi muốn thật sự là yêu quái, năm đó đã sớm một bản tay hút chết những cái kia khi dễ ngươi người!"

Tô Bắc lắc đầu, "Ta nói là thật, gần nhất ta trong đầu không ngừng xuất hiện rất nhiều ta không biết yêu quái, ta không biết người, còn có rất nhiều ta không có đi qua địa phương. . . Ta hôm nay phá giải thành công thì trong đầu lại xuất hiện một cái rất rất lớn chiến trường, ta ngay tại cái kia bên trong chiến trường cùng một cái còn cao hơn vùng núi cự nhân liều mạng, đánh cho gọi là một cái sơn băng địa liệt, này vừa gọi một cái nhật nguyệt vô quang,

Đại địa cùng bầu trời cũng bị ta ném ra mấy cái lỗ lớn. . ."

Đại Hoàng mặt không biểu tình đứng lên đến, đem móng vuốt khoắc lên hán trên trán cẩn thận cảm ứng một hồi, "Không có phát sốt a, thật chẳng lẽ là bị Chân Nguyên Khí Trụ hướng hồng não tử?"

Tô Bắc đẩy ra nó móng vuốt, tức hồn hén quát: "Đừng làm rộn, ta nói thật!"

"Thật đúng là?" Đại Hoàng bày ra một cái hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang tư thế, "Đến, ngươi không phải nói ngươi rất lợi hại a? Trước cùng bản lão gia đại chiến ba trăm hiệp, đánh thắng bản lão gia lại nói!"

Tô Bắc bắt lực phát phát tay, "Ta không cùng ngươi nào, ta nói cũng là thật."

Đại Hoàng đương nhiên biết Tô Bắc nói cũng là thật, nó cũng là thấy tận mắt Tô Bắc Đế Bào gia thân, một quyền đập phá Thiên Nghịch Thiên Cảnh tượng, nhưng nó có ngu đi nữa cũng biết không thể nói cho Tô Bắc những này, hiện tại đã là một chút trí nhớ đem hán dọa cho sợ, muốn thật nói cho hán biết những này, hán còn không phải dọa đến tự phế tu vi chạy trốn về Nhạ Sát Quan nặng làm Ngồi ăn rồi chờ chết tiểu khát cái đi?

Nó liếm láp miệng ngấm lại, hỏi: "Vậy ngươi có khả năng sẽ nhận không ra bản lão gia a?"

Tô Bắc lắc đầu, chém đinh chặt sắt nói ra: "Ta chính là quên mình chính mình họ cái gì cũng không có khả năng quên ngươi!"

"Vậy thì phải", Đại Hoàng vỗ Tô Bắc đầu vai, "Ngươi chỉ cần còn nhận ra bản lão gia, vô luận thay đổi cd ngươi cũng vẫn là Cầu Oa."

Đối mặt loại này hoàn toàn không có bất kỳ cái gì liên hệ lại đương nhiên cường đại Logic, Tô Bắc nhưng lại không có nói đối mặt.

Gặp Tô Bắc còn nhăn về mặt đau khổ, Đại Hoàng vội vàng đổi chủ đề: "Ngươi có đói bụng không?"

Cho nên nói Đại Hoàng mới là lớn nhất hiểu biết Tô Bắc, dù là Tô Bắc lúc này tâm tình nặng nề, tâm tình sa sút, chỉ hận không được đem đầu mình hái xuống bỏ ra nhìn xem bên trong có phải hay không dài hai bức đầu óc, vừa nghe đến "Có đói bụng không" loại vấn đề này, vẫn như cũ ngay cả không cần suy nghĩ liền khiến cho sức lực gật đầu, "Đói, ta cũng bốn tháng chưa ăn cơm."

Đại Hoàng cũng gật đầu, đứng lên nói ra: "Bản lão gia cũng đói, ngươi tiên sinh hóa, bản lão gia đi chung quanh tìm xem ăn!"

"Há, ta muốn ăn Dã Kê Dã Thỏ đã trư, nếu không có cả điểm thịt rắn thịt sói ngốc hươu bào thịt cũng được. . ." Vừa nghe đến ăn, Tô Bắc trong nháy mắt liền đem đầy trong đầu phiền lòng sự tình ném đến lên chín tầng mây, đứng lên tràn đầy phấn khởi giống như Đại Hoàng nghiên cứu đã ngoại nấy cái này ăn.

Ăn lâu như vậy tốt cơm thức ăn ngon, Tô Bắc bây giờ nghĩ lên trước kia cùng Đại Hoàng tại dã ngoại chuẩn bị những cái kia món ăn dân dã mà vậy mà chảy nước miếng.

Đại Hoàng nghe Tô Bắc nhắc tới cũng là chảy nước miếng chảy ròng, liên tục gật đầu, "Được được được, bản lão gia cái này đi bắt, ngươi nhanh lên nhóm lửa, bản lão gia đói choáng váng."

"Thành thành thành, ta cái này nhóm lửa, tay người chân nhanh nhẹn điểm, ta cũng đối trước ngực dán phía sau lưng!"

Kỳ hoa một người một chó. . .

...

Hôm sau, Bích Không vạn dặm, dương quang xán lạn.

Trên bầu trời, Tô Bắc cùng Đại Hoàng sống vai Ngự Không mà đi, chuẩn bị tìm một cái Tu Hành Giả hỏi một chút Thiên Hành Phái đi như thế nào.

Lần thứ nhất bằng vào thực lực mình ở trên trời bay loạn Tô Bắc nhìn phía dưới đủ mọi màu sắc ngày mùa hè cảnh sắc tâm tình thật tốt, nghiêng cổ hát vang: "Tỷ tỷ người lớn mặt đi lên phía trước a. . ."

Đại Hoàng làm ôn hoà, "Đi về phía trước, chó trở về à đầu ~ "

"Oa Cáp Cáp. . ." Tô Bắc cười vang, một cái phi thân nhào tới ẩn xuống Đại Hoàng đầu dùng lực điên cuồng nhào nặn, "Cuồng hống giống như cái phá la giống như, người nào cho người ca hát dừng khi?"

Đại Hoàng cứng cổ kiểm Tô Bắc Ma Chưởng, treo mắt thấy hắn, "Lại khó nghe cũng so người tốt, hát đến giống như chỉ quạ đen giống như, oa oa oa. . ."

Tô Bắc quát mắt nhìn trừng trừng, quát to: "Oa à à, thật can đảm, ăn ta một quyền!"

Đại Hoàng Thiết Cốt Tranh Tranh, quát lớn nói: "Ăn thì ăn!"

"Bành", một người một chó đối với dốc sức mà lên, một đôi quyền đầu một cặp móng nhanh chóng đối oanh, "Bành bành bành" vang dội khí bạo âm thanh giống như là cái kia thiếu thông minh đem Chấn Thiên Lôi xuyên thành pháo nổ cùng một chỗ nhóm lửa một dạng, lại thêm thỉnh thoảng tiết lộ ra kim quang cùng Âm Dương, trảng diện tương đối kịch liệt, mặc kệ người nào gặp khẳng định cũng sẽ không kỷ cang Tô Bắc mới bước vào Phách Thê Cảnh hai ngày.

Ngay từ đầu, Đại Hoàng còn sợ chính mình thương tổn Tô Bắc, đùa giỡn thời điểm chân tay co công ngay cả một tầng lực lượng đều không có khiến cho bên trên, về sau chậm rãi phát hiện, Tô Bắc tựa hồ cũng rất mạnh, liền không khỏi bắt đầu tăng lực, cho đến thêm đến sáu thành lực lượng, mới khó khăn lắm đè xuống Tô Bắc. . . Phải biết, hắn sáu thành lực, đều có thể cùng cổ Lục Thông loại kia Như Long cảnh hậu kỳ cường giả đánh cái tương xứng!

Nói cách khác, có ở đây không dùng kỹ pháp cùng đại chiêu tình huống dưới, Tô Bắc hiện tại đã có tư cách cùng cổ Lục Thông chính diện cứng rắn, lẫn nhau đối hơn vài chục cái hội hợp!

Cái này nhìn rất thật không thể tin, nhưng trên thực tế suy nghĩ kỹ một chút, nhưng lại cảm thấy không có như vậy không hợp lý.

Trước tiên nói chân nguyên, Tô Bắc Âm Dương chân nguyên chính là lấy hắn mạnh nhất Tiên Thiên Độc Dương Hồn cùng Tiểu Hồ Nhi này một đỉnh đủ để luyện chết tiên nhân Thái Dương Chân Hỏa làm cơ sở, lấy Cửu Vĩ Phụ bên trong tối đỉnh cấp trúc cơ công pháp 《 Âm Dương Bách Luyện Kinh 》 vì là Pháp Tu thành.

Luận lực lượng tầng thứ, Âm Dương chân nguyên cùng Cửu Châu Tu Hành Giới chủ yếu ngũ hành chân nguyên so sánh, liền cùng Đại Tượng Ấu Tê cùng lão thử Ấu Tê một dạng, tuy nhiên cũng là Ấu Tê, nhưng căn bản không thể đánh đồng.

Nói chuyện độ tinh thuần, Tô Bắc tự thân căn cơ quá hùng hậu, lại là mạnh nhất Tiên Thiên Độc Dương Hồn, lại là Thái Dương Chân Hỏa, cũng không phóng tới Tiên Giới cũng rất muốn mạng chơi, cả hai tầng theo cấp số cộng bức đi ra Âm Dương chân nguyên, chỉ sợ so Cửu Châu sở hữu Tê Thiên Chân Quân cũng tinh thuần gấp mười lần!

Lại nói nhục thân, lúc trước Tô Bắc tại Tiểu Hồ Nhi Giới Trong Giới thì nhục thân bị Tiểu Hồ Nhi này một đỉnh Thái Dương Chân Hỏa trực tiếp luyện đến có thể so với tiên thể trình độ, sở dĩ chỉ có thể nói có thể so với, là bởi vì Tô Bắc nhục thân tầng thứ cùng tiên nhân nhục thân một cái cấp độ, nhưng ở tích lũy bên trên còn kém rất xa.

Đánh cái so sánh, Tô Bắc thân thể liền giống như vừa ra đời hài nhi nhục thân một dạng, rất nhỏ yếu, cho dù là trang giấy đều có thể nhẹ nhàng vạch phá, mà tiên nhân nhục thân, thì là tu luyện Kim Chung Trảo, Thiết Bổ Sam sau khi tráng hán thân thể, đao thương bất nhập, UU đọc sách [www. uu K An SHu](http://www.uu.kan.su). Com nhưng từ nguồn gốc bên trên, cả hai cũng là thân thể máu thịt, đồng thời không vốn chất khác biệt!

Về sau, Tô Bắc vì vậy muốn áp chế cảnh giới, sẽ 《 ta muốn đánh mười cái 》 cái này một bộ chỉ vì theo đuổi trình độ lớn nhất cường hóa Phách Thê Cảnh mà hoàn toàn xem nhẹ thực tế kỳ hoa quyền pháp luyện tới đại thành, đã là đem hắn có thể so với tiên thể dần thân vào cường hóa đến có thể so với đồng giai đệ thủ cấp độ.

...

Tóm lại, Tô Bắc hiện tại cũng chính là trừ một thân chân nguyên cùng bắp thịt cái gì cũng sẽ không, bằng không, lấy hắn thực lực bây giờ, đừng nói là Chân Ngã Giai cường giả, liền xem như tới mấy cái Thiên Tâm Chân Nhân, hắn làm thịt đứng lên cũng giống như chơi đùa.

"Ai ai ai, đừng đánh, phía đông mà giống như có một cái thôn trấn!" Chủ động bốc lên chiến tranh lại bị Đại Hoàng đánh ôm đầu xuyên loạn Tô Bắc bỗng nhiên kêu lớn.

Đại Hoàng đánh hấn đánh đang sáng khoái, còn tưởng rằng là hấn nói sang chuyện khác, một bên tiếp tục huy động hai cái chân trước đánh Tô Bắc một bên hừ hừ nói: "Người coi bản lão gia giống như người ngốc? Cái này đã ngoại hoang vu, lấy ở đâu thôn trấn!"

"Chân chân, không tin người xem!" Tô Bắc bảo vệ khuôn mặt liên thanh hô lớn nói.

Nghe hấn nói rõ ràng, Đại Hoàng dừng lại thể công quay đầu nhìn một chút, phía đông thật là có thôn trấn, "Ai, thật là có!"

"Này, ngốc cầu ăn ta một quyền!"

"Oa à à, Cầu Oa người dám âm bản lão gia, bản lão gia liều mạng với người, Hầu Tử Thâu Đào!"

"Năm thảo, Đại Hoàng người dám muốn chút mặt a? Con khi mới trộm đào, người một con chó trộm cọng lông a?"

"Bản lão gia mặc kệ, lại trộm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Thứ 72 chương nổi giận đùng đùng tiểu thuyết: Vạn Cổ đều là yêu Tác Giả: Tịch quả cam

Mặt mũi bầm dập Tô Bắc cùng nhe răng trợn mắt Đại Hoàng xuất hiện tại tiểu trấn đầu trấn, Tô Bắc nhìn qua môn trên lầu cửa biển nhẹ giọng thì thầm: "Cổ Thọ Trấn."

Cái trấn nhỏ này không lớn, vừa rồi Tô Bắc ở trên trời thời điểm nhìn thấy toà này tiểu trấn phương viên tuy nhiên một lượng bên trong, còn chưa kịp hấn trước kia lại Nhận Sát Quan một phần ba lớn, hấn xem chừng trên trấn cư dân làm sao cũng sẽ không vượt qua một ngàn.

Lúc này Tô Bắc trạm tại đầu trấn, hướng trong trấn liếc nhìn lại, phát hiện trong trấn có thật nhiều hai ba tầng Mộc Lâu, đường đi cũng rất phẳng cả, lui tới người xuyên không phải tơ lụa áo choàng cũng là vài bông Trường Sam, nhìn cái trấn này rất giàu có.

"Đi, chúng ta đi tìm người hỏi một chút đường." Tô Bắc vỗ Đại Hoàng Cầu đầu nói.

Đại Hoàng miễn cưỡng ngồi dưới đất không muốn động đây, "Người cảm thấy loại địa phương này sẽ có người biết Thiên Hành Phái đi như thế nào?"

Tô Bắc ngẫm lại, "Coi như tại đây không ai biết Thiên Hành Phái đi như thế nào, nhưng chung quy biết phụ cận đây nơi nào có phường thị a? Chúng ta tìm phường thị hỏi một chút, chỗ nào khẳng định có người biết Thiên Hành Phái đi như thế nào."

Hấn nói chuyện thời điểm, Đại Hoàng đã nằm sát xuống đất, "Muốn đi chính người đi, bản lão gia ở chỗ này chờ người!"

Tô Bắc đá nó một chân, mắng: "Người cái tên này làm sao càng lúc càng lười!"

Đại Hoàng phát cáu lật lên cái bụng phơi nắng, mặc xác hấn.

Tô Bắc cũng lười để ý đến hấn, cất bước đi vào trong trấn, tùy ý chọn một cái tại bên đường phơi y phục mập lùn đại thẩm, tiến lên rất có lễ phép cười hỏi: "Đại nương, giữa trưa tốt, ta có thể hướng về ngài hỏi thăm đường sao?"

Mập lùn đại thẩm hai tay tại tạp dề chà chà, đặt lấy một cái Tô Bắc chưa từng nghe qua Phương Ngôn hỏi: "Trẻ con, người từ đâu tới đây?"

Tô Bắc nghi hoặc gãi gãi cái ót, "Ta từ đâu tới đây? A, ta là từ trên trời đến rơi xuống."

Mập lùn đại thẩm nhìn thấy Tô Bắc, tâm đạo cái này trẻ con đáng đáp tuần tú như vậy đáng tiếc não từ có vấn đề, "Này người muốn đi đâu đây?"

Tô Bắc ngẫm lại, cũng cảm thấy vẫn là không nên hỏi Thiên Hành Phái, "Ngài biết phụ cận nơi đó có phường thị a?"

Mập lùn đại thẩm không hiểu ra sao nhìn xem Tô Bắc, "Cái gì?"

Tô Bắc cho nàng khoa tay múa chân: "Cũng là bán phi kiếm, pháp bảo linh đan chỗ ngồi."

Mập lùn đại thẩm lắc đầu, xoay người tiếp tục phơi y phục đi, nàng là thật coi Tô Bắc là ngu ngốc.

Nhìn mập lùn đại thẩm cái này thái độ, Tô Bắc cũng không để ý tứ hỏi lại, gãi cái ót lại đến hỏi người khác.

"Đại thúc, người biết phụ cận đây nơi đó có phường thị sao? Cũng là bán phi kiếm, bán pháp bảo linh đan tập thị. . ."

"Đại gia. . . A a, ngài là đại nương a. . . Đừng đánh đừng đánh, ta không có tiêu khiển ngài. . ."

"Đại ca. . . A a, không cần người đuổi, chính ta đánh. . ."

Tô Bắc liên tiếp vắn an mấy người, không phải cảm xem ngu ngốc nhãn quang nhìn hắn, cũng là cảm thấy hắn tiêu khiển bọn họ cảm quái trương đuổi hắn, chạy ngược chạy xuôi chuyển tầm vài vòng, không hỏi đường ngược lại là hấp dẫn tới nhất bang Lưu Manh vô lại tự không có hảo ý dò xét cái kia một thân mà vừa nhìn liền có giá trị không nhỏ Pháp Y cùng bên hông ngọc bài.

Tô Bắc có chút nhụt chí, ừ ừ hướng bên ngoài trần đi đến.

"Đánh yêu quái a. . ." Đúng lúc này, thôn trấn bên kia bất thành linh truyền đến một tiếng nghĩ tư bên trong gào thét.

"Keng keng keng. . ." Gấp rút Đòng La âm thanh tại bốn phương tám hướng vang lên, vô số dân trấn từ trong phòng dẫn theo thái đao, Sài Đao, cùng trổng trượt cái cuộc cùng cái cào cái gì lao ra, nhanh chóng tại trên đường phố hội tụ thành một cổ dòng người, ngay cả vừa rồi tại bên đường phơi quần áo cái kia mập lùn thím cũng quơ lấy một cây Chày cán bột mỳ không biết từ này trong phòng đi ra, lấy cùng nàng đáng người không hợp tốc độ hướng phía trấn bên kia phóng đi, thấy Tô Bắc sừng sốt một chút.

Nhìn xem trống rỗng đường đi, Tô Bắc gãi gãi cái ót, quay đầu nhìn về bên ngoài trấn hô: "Đại Hoàng, chúng ta cũng đi nhìn xem chứ sao."

Đại Hoàng tại đầu trấn phơi nắng phơi đang thoải mái, nghe được Tô Bắc kêu gọi ầm ứ đứng lên, vừa đi bên cạnh nói lầm bầm: "Người cái này ưa thích tham gia náo nhiệt mao bệnh làm sao lại sửa không được đâu?"

Tô Bắc liên tục hướng nó ngoắc, "Nhanh lên nhanh lên,

Đi trễ điểm này yêu liền bị đánh chết."

"Chết thì chết thôi, liên quan gì đến người!" Đại Hoàng đối với Tô Bắc quấy rầy nó phơi nắng rất có oán niệm a.

Tô Bắc gãi gãi đầu, "Là không quan hệ với ta, nhưng có náo nhiệt không nhìn, từng ngày rất không ý tứ a!"

Đại Hoàng chạy tới đụng hắn một đầu, mặt chó bên trên tất cả đều là khó chịu, "Vậy thì đi thôi!"

Một người một chó đi theo biển người hướng về trấn đầu kia chạy tới.

Thôn trấn không lớn, Tô Bắc cùng Đại Hoàng rất nhanh liền nhìn thấy vây quanh một đoàn đám người, còn không có tới gần, Tô Bắc liền nghe đến phía trước trong đám người truyền đến vô số hung ác gầm thét.

"Đánh chết nàng!"

"Nàng không phải còn chưa có chết a?"

"Vậy thì lên a, đánh chết nàng!"

Không biết làm sao, trạm tại phía ngoài đoàn người Tô Bắc, ánh mắt lướt qua trong đám người này từng cái mặt đỏ tới mang tai, nổi gân xanh, nước bọt tung toé vụn vụn gương mặt thì tâm lý bỗng nhiên liền sinh ra từng đợt phản cảm, tâm lý liền nghi hoặc, cái kia yêu đến là làm cái gì thương thiên hại lý sự tình, những người này nghĩ như vậy giết nàng?

Nhìn phía trước chen chúc đến chật như nêm cối tư thế, Tô Bắc cũng lười đi chen, lôi kéo Đại Hoàng thả người nhảy lên bên cạnh một gian Mộc Lâu mái nhà, từ trên hướng xuống xem.

Bên trên tầm mắt rất tốt, Tô Bắc liếc thấy đến, đám người bên trong nhất, một lớn một nhỏ hai cái nữ yêu.

Cực kỳ một cái rừ cụp lấy hai đầu thật dài xám lỗ tai, ăn mặc một thân mà vải dày y phục, trên lưng còn hệ một đầu tạp dề trắng nõn phụ nhân, tiểu là một cái có người thành niên bắp chân cao, đồng dạng rừ cụp lấy hai cái thật dài màu xám lỗ tai tiểu nữ hài,

Nhìn, các nàng tựa như là hai mẹ con, tiểu nữ hài run lấy bầy chặt chẽ nắm chặt trắng nõn phụ nhân góc áo trốn ở mạnh trong góc tường, trắng nõn phụ nhân tuy nhiên cũng rất sợ hãi, lại như cũ giang hai tay ra che chở sau lưng tiểu nữ hài.

Tô Bắc nhìn một chút các nàng màu xám lỗ tai dài, cảm thấy các nàng rất có thể là Thổ Yêu.

Mà tại đám người phía trước nhất, đứng đấy một người mặc hắc sắc bó sát người Đoàn Đà, Đè Thành một thanh sáng như tuyết kim ti trường đao cường tráng trung niên người đàn ông, cái này cường tráng trung niên người đàn ông tựa hồ tại cái này Cổ Thọ Trần bên trên có cực cao địa vị, hắc trạm tại phía trước nhất, những cái kia dân trần vô luận như thế nào quần tình xúc động, đều không có một cái xông đi lên.

Tô Bắc ở cái này trung niên người đàn ông trên thân cảm ứng được rất "Yếu ớt" Chân Nguyên Khí hơi thở, nghĩ đến cũng là cái tu sĩ, chỉ là tu vi không cao, hẳn là vượt qua Phách Thể Cảnh.

"Ngừng!" Trung niên người đàn ông khí thế phi phàm giơ lên trong tay kim ti đại đao hét lớn một tiếng, sôi trào đám người rất nhanh liền an tĩnh lại.

Trung niên người đàn ông trường đao rủ xuống, chỉ trắng nõn phụ nhân uy nghiêm vạn phần quát lớn nói: "Nghịch Chưởng, nói, ngươi tới Cổ Thọ Trần là muốn hại người nào? Nhưng còn có đồng bọn?"

Trắng nõn phụ nhân kinh hoàng làm vãi chào, sợ hãi nói ra: "Lão gia. . ."

Trung niên người đàn ông thô bạo ngắt lời nói: "Ai là nhà ngươi lão gia, hô đại nhân!"

Trắng nõn phụ nhân bị dọa đến hai mắt đỏ lên, nước mắt đều muốn đến rơi xuống, đầy mang giọng nghẹn ngào nói ra: "Đại nhân, chúng ta tới chỗ này không phải tới hại người, thật, Tiểu Phu Nhân không dám lừa gạt ngài, tìm ngài thả chúng ta hai mẹ con một con đường sống, chúng ta tuyệt đối cả một đời cũng sẽ không tiếp tục tới gần Cổ Thọ Trần một bước."

Trung niên người đàn ông không hề bị lay động, hướng về phía trước bước ra một bước, sáng như tuyết kim ti trường đao cơ hồ cũng chống đỡ đến trắng nõn phụ nhân trên lồng ngực, "Ngươi một cái yêu quái, tới nơi này không phải hại người chẳng lẽ lại vẫn là thăm người thân tặng lễ? Thành thật khai báo, còn dám nói bấy nửa câu bốn tọng một đao bỏ ngươi!"

Trắng nõn phụ nhân run lấy bầy, hoảng sợ muốn tuyệt nhìn qua trước ngực trường đao, một chữ mà đều nói không ra.

"Oa. . . Thúc thúc ngươi đừng khi dễ mẹ ta, chúng ta thật không phải tới hại người, Nhị Đản, ngươi đi ra cho chúng ta làm chứng a!" Trắng nõn sau lưng phụ nhân tiêu cô nương thấy mình mẫu thân bị người dùng đại đao chống đỡ lấy, kêu khóc lấy liền từ trắng nõn sau lưng phụ nhân chui ra, mở ra tay nhỏ ngăn tại trắng nõn phụ nhân cùng trung niên người đàn ông ở giữa.

"Nhị Đản?" Trung niên người đàn ông nghi hoặc nhắc tới một tiếng, quay đầu lại hướng đám người hô: "Ai kêu Nhị Đản, đứng ra!"

Trong đám người rối loạn tung bừng, một cái mang theo đỉnh đầu lục sắc mũ quả dưa hán tử gầy gò từ trong đám người chuyển đi ra, cúi đầu khom lưng hướng trung niên người đàn ông nói ra: "Ai ai ai, Lô đại nhân, Nhị Đản là nhà ta này thằng nhai con, hẳn nói hẳn là bị yêu quái yêu pháp mê mất, ngài đại nhân có đại lượng, chớ cùng một đứa bé chấp nhặt!"

Tiểu nữ hài nghe xong, lúc này phần nộ âm thanh kêu lên: "Ngươi gạt ngươi! Hắn hôm qua kém chút rơi xuống sơn nhai, là ta cứu hắn, hắn mời ta tới chỗ này chơi ta mới đến. . ."

Hán tử gầy gò e sợ cho liên lụy đến nhà mình nhi tử, không đợi tiểu nữ hài nói xong cũng ngoài mạnh trong yếu ngắt lời nói: "Tiểu Yêu Quái, bót ở chỗ này Yêu Ngón Hoặc Chúng, ngươi rõ ràng cũng là muốn ăn nhi tử ta. . . Lô đại nhân, ngài còn giữ hai cái này yêu quái làm cái gì, để cho chúng ta đánh chết các nàng một trăm!"

Nói, thừa dịp trung niên người đàn ông nhíu mày suy tư hồ sơ miệng, hán tử gầy gò từ bên người lảng giềng trong tay kéo qua một cái Sài Đao liền nhào về phía mặt đầy nước mắt tiểu nữ hài. UU đọc sách www.uu.k-an.shu.com

Trung niên người đàn ông thân là một cái tu sĩ, đương nhiên có thể kịp thời ngăn lại hán tử gầy gò, nhưng hắn chẳng những không có ngăn lại, ngược lại lần nữa hướng về phía trước bước một bước, trường đao gắt gao chống đỡ trắng nõn phụ nhân, sau đó đầy hứng thú nhìn xem hán tử gầy gò một đao bỏ về phía tiểu nữ hài.

Mất thấy chuỗi này vết rì loang lõ Sài Đao muốn chém vào tiểu nữ hài trên thân, bất thành linh, bị trung niên người đàn ông dọa đến sắc mặt trắng bệch, run lấy bầy trắng nõn phụ nhân bỗng nhiên đi lên phía trước một bước, tại kim ti trường đao đâm vào nàng lồng ngực trong nháy mắt, một bàn tay quát bay hán tử gầy gò trong tay Sài Đao.

Hán tử gầy gò giật mình, quay người liền nhanh như chớp lùi về trong đám người, sau đó dất cổ liền sắp chết vọt đực một dạng nghi tư bên trong thét to: "Yêu quái đã thương người a, các hương thân, đánh chết nàng a!"

"Đánh chết nàng!"

"Đánh chết nàng!"

"Đánh chết nàng!"

Hán tử gầy gò một tiếng này thét lên liền giống như hỏa tinh từ ném vào đồng cỏ khô từ bên trong, đám người trong nháy mắt liền bộc phát ra từng trận tiếng hét lớn, phía trước nhất những cái này dân trần giơ lên trong tay thái đao, Sài Đao, cái cuốc, Đinh Ba liền hung thần ác sát hướng Thỏ Yêu hai mẹ con nhào tới.

"Đù!"

Đúng lúc này, đám người trên đỉnh đầu bất thành linh vang lên một tiếng sấm rền quát lớn, ngay sau đó một vệt kim quang từ trên trời giáng xuống, đập ầm ầm trúng niên người đàn ông trước người.

Trung niên người đàn ông trong lòng giật mình, nắm lấy trường đao bỗng nhiên giậm chân một cái, muốn lui lại.

Nhưng là, trễ!

Chỉ gặp một cái bao cát quả đấm to từ còn chưa tan đi đi kim quang bên trong oanh ra, đập ầm ầm tại trung niên người đàn ông trên bụng.

Trung niên người đàn ông một đôi mắt hạt châu bỗng nhiên ra bên ngoài máy động, thân thể lập tức liền uốn lượn đến tựa như đun sôi tôm bự, sau đó cả người lẫn đao bay rớt ra ngoài, tại chỗ đọng đổ một mảng lớn xông tới dân trấn!

Kim quang tan hết, lộ ra nổi giận đùng đùng Tô Bắc tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Thứ 73 chương thúc thúc tiểu thuyết: Vạn Cổ đều là yêu Tác Giả: Tịch quả cam

Quần tình xúc động đám người bị chói mắt kim quang giật mình, giống như như thủy triều vượt trên người tới lưu lúc này trì trệ, từng cái trong ánh mắt mang theo hoảng sợ nhìn qua Tô Bắc, một trận lặng ngắt như tờ, lại không ai dám kêu đánh kêu giết.

Tô Bắc hai mắt lại hơi có chút phát hồng, hấn siết quả đấm, cắn một cái răng ngà chậm rãi liếc nhìn một vòng đen ngịt đám người, qua một hồi lâu mới khắc chế xông đi lên đánh đập những người này dục vọng, xoay người vung lên chính mình có thể ngăn cản phạm trấn Bảo Đao bảo kiếm bổ chặt Pháp Y vật áo, sử xuất cật mạnh cường ép kéo xuống nhất đại khối, đưa cho trắng nõn phụ nhân: "Nhanh che vết thương!"

Trắng nõn phụ nhân một tay che chở nữ nhi, một tay bùm lấy vết thương, sợ hãi nhìn qua Tô Bắc, không dám đưa tay tiếp Tô Bắc đưa qua vài rách, không có chút nào giống vừa rồi cái kia vì cứu nữ nhi đối cứng lấy lưỡi đao xông về phía trước kiên cường mầu thân.

Tô Bắc thấy thế, tiện tay đem vài rách nhét vào trắng nõn phụ nhân trong tay, chậm dần giọng nói: "Đừng sợ, ta không phải người xấu!"

Nói xong, hấn quay đầu, chỉ vừa mới đứng lên trung niên người đàn ông, "Ngươi, đừng nhìn người khác, liền ngươi là, trên người ngươi có Liệu Thương Đan Dược đi, cầm một bình tới!"

Trung niên người đàn ông nhìn qua nghiêm chỉnh một bộ thượng vị giả đối với Hạ Vị lấy ngữ khí Tô Bắc, biệt khuất căng thẳng trong tay kim ti trường đao muốn trở mặt, nhưng nghĩ đến Tô Bắc vừa rồi một quyền kia uy thế, cầm đao tay lại có chút phát run, tâm đạo trước kia cùng trong môn mấy vị kia Thần Tượng cảnh sư huynh luận bàn thì cũng không có cảm thụ qua loại này hoàn toàn không cách nào ngăn cản Quyền Lực a!

Hắn trong bóng tối khẽ cắn môi, đi đến trước đám người nén giận chấp tay nói: "Tại hạ Phi Vân môn lô chấn hưng vùng núi, xin hỏi đạo hữu cao tính đại danh!"

Tô Bắc xệch miệng, khó chịu trả lời: "Ngươi quản ta họ gì tên gì, tranh thủ thời gian, cầm Liệu Thương Đan Dược tới!"

Trung niên người đàn ông nhú nhú mày, cổ nén trong lòng đã đến bạo phát biên giới tức giận, tận tình khuyên bảo khuyên như: "Nàng là yêu quái, đạo hữu ngươi bây giờ cứu nàng, ngày sau liền sẽ vô số người táng thân miệng nàng dưới, đạo hữu, nghĩ lại cho kỹ a!"

"Đúng vậy a đại huynh đệ, nàng là yêu quái, ngươi cứu nàng làm gì?"

"Yêu quái ăn người a, nhà ta sát vách Cầu Thặng gia gia hắn năm đó cũng là bị một con sói yêu bị ăn!"

"Các ngươi những tu sĩ này không phải tuyên dương trăm yêu trừ ma, Biện Hộ nhân gian a? Ngươi làm sao không giúp chúng ta phản đến giúp lên yêu quái tới?"

Trung niên người đàn ông vừa nói xong, phía sau hắn đám người tựa như là tìm tới lý do, nhao nhao mở miệng lên tiếng phụ họa.

"Im miệng!" Tô Bắc nghe xong những này "Yêu tất cả đều là xấu, sở hữu yêu đều đáng chết, chết yêu mới là tốt yêu" luận điệu, trong đầu tức giận liền lục lại phải bùng nổ, hấn chột quát một tiếng, chỉ sau lưng ở ngực bị máu tươi nhiễm đỏ trắng nõn phụ nhân, tuần mỹ sắc mặt dữ tợn gào thét nói: "Các ngươi trợn to các ngươi mắt chó thấy rõ ràng, nàng là Thò Yêu, con thò chỉ ăn chay ngay cả ngu ngốc đều biết, các ngươi không biết? Liền cho rằng đã từng có yêu ăn người, liền bắt luận tốt xấu toàn bộ giết, giống như một cái phạm nhân tội chết liền không phân tốt xấu, không phân Lão Ấu Thân Sơ đồ người cửu tộc có cái gì khác nhau?"

Các ngươi lại trợn to các ngươi mắt chó nhìn xem, nàng đồ máu có phải hay không hồng sắc? Ngươi trong ngực nàng hài tử có phải hay không cùng nhà ngươi hài tử một cái bộ dáng, người là người mẹ nó sinh, yêu là yêu mẹ nó sinh, dựa vào cái gì các ngươi có thể sống, các nàng hai mẹ con liền nhất định đáng chết? Còn ngươi nữa, các nàng con trai của cứu ngươi tánh mạng, ngươi không cảm giác kích động, ngược lại bỏ đá xuống giếng, xuống tay ác độc, ngươi lương tâm đâu? Toàn bộ cho chó ăn à? A không, loại người như ngươi lương tâm, đun sôi rải lên đồ gia vị nhà ta Đại Hoàng cũng không ăn, ăn tiêu chảy!"

Nhất bang dân trấn bị Tô Bắc dữ tợn tiếng gầm gừ làm kiềm chế, hai mặt nhìn nhau, không còn dám lên tiếng. . . Tô Bắc cái này một gào thét thông suốt, xác thực để cho một phần nhỏ trong lòng người có mấy phần xúc động, bắt đầu suy nghĩ, có phải hay không sở hữu yêu tộc đều đáng chết, nhưng càng nhiều, lại như cũ là xem thường, bất quá là nhiếp tại Tô Bắc nện chấn hưng vùng núi một quyền kia, không dám mạnh miệng a.

"Các ngươi?" Trung niên người đàn ông nhưng thật giống như là bắt lấy Tô Bắc chân đầu, tiến lên một bước nghĩa chính ngôn từ quát mắt nhìn trừng trừng nói: "Đạo hữu mở miệng một tiếng các ngươi là ý tứ? Chẳng lẽ lại ngươi tu hành tu được ngay cả nhân yêu cũng không phân? Vẫn là ngươi căn bản chính là yêu tộc phái đến chúng ta tộc gian tế?"

"Ta gian cái mặt ngươi!" Tô Bắc tức giận nhảy chân máng,

"Trợn to ngươi mắt chó nhìn xem, bản lão gia đến là người hay là yêu!"

"Hừ!" Trung niên người đàn ông híp mắt hừ lạnh một tiếng, "Ta xem đạo hữu khắp nơi che chở này nữ yêu, cho dù không phải yêu tộc gian tế, cũng cùng yêu tộc có rất sâu liên quan!"

Nguy ý, Tô Bắc nếu không muốn trên lưng yêu tộc gian tế tội danh, cũng đừng quản này nữ yêu.

Tô Bắc ngay cả tỷ tỷ cũng là Hồ Yêu sẽ dính chiêu này?

"Đừng kéo những thứ vô dụng này, cầm Liệu Thương Đan Dược tới. . . Ngươi cũng có thể không cho, chờ ta đem ngươi đánh nằm xuống chính mình đi lấy cũng thành!"

Trung niên người đàn ông nghe vậy, cầm đao tay cũng nắm mồ hôi, nhưng chính là không dám động thủ, giằng co một hồi lâu, gặp Tô Bắc trên mặt dần dần có không kiên nhẫn chi sắc, trung niên người đàn ông cắn răng một cái, vỗ bên hông túi trữ vật lấy ra một cái lớn cỡ bàn tay Phương Chính - đứng đắn bình sứ ném cho Tô Bắc, sau đó chấp tay nói: "Thanh Sơn Bát Cối, Lục Thủy Trường Lưu, đạo hữu hôm nay ban tặng, ngày khác ta lô chấn hưng vùng núi tất nhiên Hưởng đạo hữu đòi lại!"

Tô Bắc tiếp được bình sứ nhìn một chút, gặp được bên cạnh xác thực dán liệu thương nhãn hiệu, mới yên tâm chuyển tay ném cho trắng nõn phụ nhân, sau đó phiệt trong khi liếc mắt năm người đàn ông nói: "Đừng ngày khác, ta hiện tại liền có rãnh, ngươi đến đòi đi!"

Hắn là thật nghĩ tìm cơ hội đánh đập tên này một hồi.

Trung niên người đàn ông sắc mặt tri tri, hừ lạnh một tiếng quay người muốn đi. . . Hắn muốn đánh qua được Tô Bắc, đã sớm xông đi lên đem Tô Bắc đánh cho sinh hoạt không thể tự gánh vác!

Trung niên người đàn ông vừa mới chuyển qua thân thể, đột nhiên cảm giác được trước mắt lóe lên ánh bạc, trong lòng còn nói Tô Bắc trở mặt, giơ tay lên bên trong kim ti trường đao liền bày một cái chống đỡ tư thế, nhưng trong dự đoán tập kích chậm chạp chưa đến, hắn định nhãn nhìn lại, mới phát hiện trước người hắn là một đầu lông tóc khô héo, mặt ừ mày chau đại lang cầu.

Có thể như thế khoe khoang ra sân đại lang cầu, trừ Đại Hoàng lão gia Cửu Châu đoán chừng cũng tìm không thấy đầu thứ hai.

"Ừm. . ." Trước mắt bao người, Đại Hoàng lão gia thân người cong lại thật dài đuổi người một cái, sau đó ngoẹo đầu, treo mắt, nhìn thấy trung niên người đàn ông chậm rãi mở miệng nói ra: "Ngươi muốn hưởng Cầu Oa lấy cái gì?"

Đại lang cầu dưới ban ngày ban mặt miệng nói tiếng người!

Trung niên người đàn ông hai mắt bỗng nhiên ra bên ngoài máy động, thất thanh nói: "Lang Cầu yêu thú? Còn có thể nói tiếng người?"

Đại Hoàng lão gia mặt không biểu tình lâm nghiêng tai lắng nghe tư thế, "Cái gì?"

Trung niên người đàn ông quay đầu lại, thâm trầm nhìn xem Tô Bắc nói: "Ngươi quả nhiên cùng yêu tộc có cấu kết. . ."

Hắn lời nói cũng còn không nói chuyện, Đại Hoàng đã biến mất tại nguyên chỗ, trung niên người đàn ông cảm giác được nhào tới trước mặt kinh phong trong lòng một Lãng, bỗng nhiên vừa quay đầu lại xoay tròn trường đao muốn đánh xuống, "Cắt ngang núi cao!"

"Bành", một tiếng để cho người ta căn bản mỗi như buồn bực chìm cho nổ, trung niên người đàn ông lại một lần nữa cả người lẫn đao bay rớt ra ngoài, cái

kia khí thể phi phạm một đạo, đến là chưa kịp vỗ xuống.

Tô Bắc gặp Đại Hoàng này mặt không biểu tình biểu lộ thì tâm lý liền biết muốn hồng việc, đang muốn mở miệng gọi Đại Hoàng đừng nhúc nhích trào, cái kia tìm đường chết trung niên người đàn ông liền xoay đầu lại cướp lời nói, sau đó chỉ thấy hân hướng chính mình bay tới, lúc này lôi kéo sau lưng trắng nõn phụ nhân tránh đi.

"Oanh", trung niên người đàn ông trùng trùng điệp điệp đụng vào ngăn trở Thỏ Yêu mẫu nữ chạy trốn này một bức tường đất, tại chỗ liền sẽ tường giả bộ từ phản ngũ liệt, ngửa mặt lên trời phun ra một cột máu sau khi vẫn khư thể không dứt hướng ngoài tường bay đi.

Đại Hoàng động thủ cũng không giống như Tô Bắc, còn muốn lấy không thương tổn người lưu một chút lực!

"Bành", trung niên người đàn ông va sập tường đất sau tiếp tục bay ra ba bốn trượng, rơi trên mặt đất sau khi còn trượt hai ba trượng mới dừng lại, xa xa nhìn hân thổ huyết giống như suối phun giống như bộ dáng, tuy nhiên chết không thể không có tâm năm ba tháng nằm trên giường tu dưỡng là đừng nghĩ lại cử động dao nhỏ.

Lúc này này một mảnh đen nghịt dân trần mới kịp phản ứng, nhưng từng cái lúc này nào từ đều có chút mộc, sững sờ nhìn qua thổ huyết Ngoạn Nhi Lô Chấn Sơn, trên mặt cũng là viết kếp mộng. . . Tình huống như thế nào? Uy phong bát diện, không ai địch nổi Lô đại nhân bị một đầu biết nói chuyện Lang Cầu vỗ đến muốn chết không sống?

Tô Bắc không có mộng ép, hân xem lô chấn hưng vùng núi hai mắt, tâm lý lại là há giận lại là không đành lòng, quay đầu lại xụ mặt xem Đại Hoàng, "Người ra tay liền không thể điêm nhẹ? Đem hân đánh chết làm sao bây giờ?"

Hân hướng Đại Hoàng tám khuôn mặt, Đại Hoàng cũng hướng hân tám khuôn mặt, "Bản lão gia còn chưa nói người đây! Mở miệng một tiếng mắt chó rất hăng hái phải không? Bản lão gia chỗ nào chọc giận người? Tự người nói!"

Tô Bắc sắc mặt trì trệ, quay đầu nhìn trên trời thái dương làm cảm thán hình, "A ha, hôm nay Thái Dương Chân xinh đẹp!"

Đại Hoàng bĩu môi, quay đầu lại treo mặt thấy sau lưng một mảng lớn dân trần, "Đại hí đẹp mắt không?"

"Cầu Yêu a! Cứu mạng a!"

Cũng không biết là cái kia nào rút thét lên một câu, một mảnh đen kịt dân trần trong nháy mắt giải tán lập tức, chen chúc chặt như ném cối đường đi chỉ chốc lát sau liền trống rỗng giống như nhà ma giống như. UU đọc sách [www. uu K. An SHU. Com](http://www.uu.com)

Tô Bắc thấy thế giải giải cái ót, tâm đạo dù sao cũng hỏi không đến đường, dứt khoát liền đi đi thôi, "Đại tỷ, đi thôi, nhà người ở đâu, ta tiễn người trở lại."

Trắng nõn phụ nhân trong tay còn cầm này bình nhỏ linh dược chữa thương đầu, nàng nhìn thấy Đại Hoàng, trên mặt kinh hoàng biểu lộ cuối cùng tán đi rất nhiều, nghe được Tô Bắc nói chuyện, nàng vội vàng cấp Tô Bắc hành lễ nói: "Đa tạ ân công ân cứu mạng, Tiểu Phu Nhân không thể báo đáp, kiếp sau tất nhiên kết cò ngậm vành, báo ân công đại ân cứu mạng." Nói hai mắt đỏ lên nước mắt liền xuống đến, cái này kiên cường mẫu thân cuối cùng gánh không được.

Tô Bắc không thêm đề ý khoát tay chặn lại, "Này, bao lớn vấn đề, đi thôi, lại ở lại ở chỗ này không lạ tự tại."

"Thúc thúc, cảm ơn người cứu Tiểu Hôi Hôi cùng mẫu thân, Tiểu Hôi Hôi dập đầu cho người." Tiểu nữ hài tránh thoát trắng nõn phụ nhân tay, hai đầu gối một khúc quỳ gối Tô Bắc trước mặt, giòn tan nói ra.

Tô Bắc giật mình, đang muốn đưa tay đi đỡ nàng, liền nghe đến trắng nõn phụ nhân luôn miệng nói: "Tiểu Hôi Hôi, nhớ kỹ thúc thúc bộ dáng, về sau lớn lên cho dù chết, cũng nhất định phải báo đáp thúc thúc!"

"Ừm!" Tiểu nữ hài trùng trùng điệp điệp gật gật đầu, bị Tô Bắc dập đầu ba cái sau khi ngẩng đầu lên nghiêm túc dò xét Tô Bắc khuôn mặt, khiến cho Tô Bắc chân tay luống cuống sau khi, tâm lý còn có chút kinh ngạc. . ."Ta làm sao lại Thành thúc thúc?"

Một năm này, Tô Bắc mười ba tuổi, khi lấy được sung túc thực vật cung cấp nuôi dưỡng cùng thời gian dài luyện thể về sau, thân thể của hân tại một năm này bắt đầu sinh trưởng tốt, hiện tại đã có cao hơn sáu thước, so với bình thường nam tử trưởng thành thấp không đến nơi đó đi, lại thêm hân hơn bốn tháng không có rửa mặt tắm rửa, lại khôi phục hân trước kia làm khát cái thì bộ dáng, bề ngoài nhìn qua thật rất có thể coi hân là là trưởng thành người.

Tiểu Hôi Hôi cái này toa bị Tô Bắc hành lễ, nơi xa thổ huyết Ngoạn Nhi Lô Chấn Sơn gian nan ngẩng đầu lên, trong hai mắt tràn đầy oán độc nhìn qua Tô Bắc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Đệ 74 chương tư khảo

Tô Bắc cùng Đại Hoàng hộ tống Thỏ Yêu mẫu nữ ra Cổ Thọ Trấn, một mực hướng phía đông bước đi.

"Thỏ đại tỷ, nhà ngươi là tại phía đông cái kia phiến rừng a?" Tô Bắc đi theo thỏ mẫu nữ sau lưng, hai tay ôm đầu, ngậm một cây cỏ đuôi chó chậm rãi đi tới.

Hắn vừa rồi đứng vậy từ bên kia tới, nhớ mạng máng bên kia là có phiến một chút nhìn không thấy bờ rừng rậm.

Trắng nõn phụ nhân phục Lô Chấn Sơn liệu thương được, lúc này sắc mặt tuy nhiên còn có chút phát sáng tỏ, nhưng đã không có gì đáng ngại, nghe Tô Bắc đặt câu hỏi, nàng vụng trộm trở lại đầu nhìn Tô Bắc một chút, thận trọng đáp lại nói: "Tựa như Ân Công, cái nào phiến rừng gọi Thiên Châm Lâm, phạm vi ngàn dặm bên trong Yêu Tộc đều ở ở bên trong." Nhìn ra được, trong nội tâm nàng đối Tô Bắc vẫn là có mấy phần ý sợ hãi cùng cảnh giác.

Tô Bắc ngược lại là không nghĩ nhiều, thuận trắng nõn phụ người hỏi: "Ồ? Phạm vi ngàn dặm . . . Cái kia thỏ đại tỷ ngươi biết đạo kê bên này nơi đó có Phường Thị a?"

Nói xong, hắn nhìn thấy trắng nõn phụ nhân ánh mắt nghi ngờ lại giải thích nói: "Đúng vậy bán Phi Kiếm, pháp bảo, Linh Tài Linh Đan phiên chợ."

Trắng nõn phụ nhân nghe Tô Bắc không có tiếp tục nghe ngóng Thiên Châm Lâm bên trong tình huống, tâm lý hơi nói lỏng một thanh khí, hỏi: "Tu sĩ nhân tộc?"

Tô Bắc điểm đầu, "Đúng vậy a, ngươi biết đạo nơi đó có a?"

Trắng nõn phụ nhân ngưng ngừng lắc lắc đầu, ". . . Mời Ân Công tha thứ, Tiểu Phụ Nhân là yêu, nhìn thấy tu sĩ nhân tộc trốn còn đến không kịp, nào dám đi tu sĩ nhân tộc phiên chợ bên cạnh bên trên lắc lư, ngài nói Phường Thị, Tiểu Phụ Nhân không biết nơi đó có."

"A", Tô Bắc thất vọng lên tiếng, phía trong lòng có chút hối hận vừa rồi liền nghĩ đánh cái kia Lô Chấn Sơn, quên hỏi hắn kê bên này nơi đó có Phường Thị. . . Hắn cũng không nghĩ một chút, hắn cùng Đại Hoàng bả cái kia Lô Chấn Sơn đánh cho thảm như vậy, Lô Chấn Sơn chính là cho hắn chỉ một cái Phường Thị, hắn cũng dám đi? Đây không phải là thỏa thỏa dê vào miệng cạp a?

Trắng nõn phụ nhân gấp trên mặt hắn vẻ thất vọng, nghĩ nghĩ, bổ sung một câu: "Ngài trước đừng thất vọng, Tiểu Phụ Nhân trở về giúp ngài hỏi một chút, cố gắng có yêu biết đạo kê bên này nơi đó có Nhân Tộc Phường Thị."

Tô Bắc điểm điểm đầu, thuận miệng nói ra: "Vậy thì phiền phức thỏ đại tỷ."

Trên đường đi nắm trắng nõn phụ nhân lạnh lợi không ngừng Tiểu Hôi Hôi xoay đầu lại, mở to một đôi vút sáng vút sáng mắt to mắt không chớp nhìn qua Tô Bắc, "Cầu Thúc Thúc, ngươi đi Tiểu Hôi Hôi nhà làm khách đi, Tiểu Hôi Hôi mời ngươi ăn Cà Rốt a, mẫu thân loại Cà Rốt lại ngọt lại giòn, ăn rất ngon đấy!" Lúc nói chuyện, nàng cặp kia mao nhưng nhưng lỗ tai dài còn lắc không ngừng, vô cùng khả ái!

Tô Bắc cười ha hả cúi người ôm lấy Tiểu Hôi Hôi, nhẹ nhàng nhéo nhéo nàng thịt đỏ đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn, "Thúc thúc thì không đi được, ngươi muốn về nhà, thúc thúc cũng muốn về nhà a, ngươi a, về sau nhưng phải nghe ngươi mẫu thân, Ngàn vạn không có thể lại chạy loạn, ngươi nhìn lần này nhiều nguy hiểm, ngươi cùng mẹ ngươi đều kém chút mất mạng!"

Vừa rồi từ Cổ Thọ Trấn đi ra lúc Tô Bắc hỏi qua, Tiểu Hôi Hôi là theo chân cái kia Lý Nhị Đản đi Cổ Thọ Trấn, trắng nõn phụ nhân là nghe mùi của nàng mà tìm đi qua, vốn định vụng trộm mang nàng rồi đi, kết quả trên người nàng Yêu Khí so Tiểu Hôi Hôi muốn nồng đậm, bị Lô Chấn Sơn phát hiện ra.

Nàng lúc nói lời này, Tô Bắc nhìn chăm chăm nàng nghiêm túc nhìn trong chốc lát, phát hiện trên người của nàng hoàn toàn chính xác có quanh quẩn lấy một cỗ cùng tu sĩ chân nguyên khí tức hoàn toàn khác biệt Vụ khí.

Tiểu Hôi Hôi thờ phỉ phò lớn tiếng nói: "Đều là cái kia Lý Nhị Đản, lừa gạt Tiểu Hôi Hôi đi Nhân Tộc thôn làng, Nhân Tộc đều là bại hoại, Tiểu Hôi Hôi về sau cũng không tiếp tục cùng nhân tộc kết giao bằng hữu!"

Tô Bắc cười cười xấu hổ, không biết nên nói chút gì tốt.

Trắng nõn phụ nhân cũng liền vội vàng chuyển người vỗ nhẹ nhẹ Tiểu Hôi Hôi trán đầu một bàn tay, xụ mặt nói ra: "Không thể nói vậy, ngươi Cầu Thúc Thúc cũng là nhân tộc!"

"Ồ!", Tiểu Hôi Hôi bùng bít lấy trán đầu đau kêu một tiếng, sau đó chuyển qua đầu mở to hai mắt nhìn nhìn chăm chăm Tô Bắc nhìn, tựa hồ là từ Tô Bắc lúng túng trong tươi cười nhìn ra cái gì, duỗi ra thịt hồ hồ tay nhỏ sờ lên Tô Bắc mặt, "Cầu Thúc Thúc cùng những tên bại hoại kia không giống nhau, Cầu Thúc Thúc là Người tốt. . ."

Tô Bắc sờ lên cái mũi, lúng túng cười nói: "Cái kia,

Ta không họ chó, ta gọi Tô Bắc."

Trắng nõn phụ nhân nghe xong, cũng có chút xấu hổ, liền thanh nói: "Xin lỗi xin lỗi, là Tiểu Phụ Nhân tính sai, Ân Công đừng thấy lạ."

Tiểu Hôi Hôi không hiểu rõ, nhìn qua bên cạnh Đại Hoàng hỏi: "Vừa rồi vị này Cầu Thúc Thúc không là bảo người Cầu Oa a. . ."

"Chớ nói lung tung. . ." Trắng nõn phụ nhân ngay cả vội vàng che Tiểu Hôi Hôi miệng bà nàng từ Tô Bắc trong ngực tiếp tới, áy náy đối Tô Bắc cười cười.

Tô Bắc nhếch miệng, biểu thị không thêm để ý.

Đại Hoàng cũng toét miệng cười cười, tuy nhiên nhìn nó cái kia một thanh trắng hếu răng nanh, thấy thế nào đều hung thần ác sát, "Tiểu Bát Điem, bản lão gia gọi Đại Hoàng, người có thể gọi bản lão gia Đại Hoàng Thúc Thúc."

"A nha. . ." Tiểu Hôi Hôi còn nhỏ, không hiểu sợ hãi, còn vui vẻ đối Đại Hoàng đuổi ra hai cái thịt hồ hồ tay nhỏ, "Đại Hoàng Thúc Thúc, ôm một cái. . ."

Trắng nõn phụ trên mặt người xấu hổ nụ cười đều nhanh động lại, "Hôi Hôi đừng làm rộn, Đại Hoàng Thúc Thúc còn không có hóa hình, làm sao ôm người!"

"Không có chuyện", Tô Bắc cười ha hả nói một tiếng, từ trắng nõn phụ nhân trong ngực tiếp nhận Tiểu Hôi Hôi phóng tới Đại Hoàng trên lưng, "Ngồi vững vàng."

"A!" Tiểu Hôi Hôi hai tay nắm lấy Đại Hoàng cổ hoan hô một tiếng, tựa như là cười ngựa đung đưa một đôi Tiểu Đoàn Thối mà sung sướng gọi nói: "Đại Hoàng Thúc Thúc đi mau đi mau, Tiểu Hôi Hôi nhà ngay tại phía trước!"

Đại Hoàng chuyển qua đầu, tràn ngập u oán cùng bất đắc dĩ nhìn Tô Bắc một chút, vung ra móng vuốt liền hướng về phía trước chạy tới.

"Ha ha ha. . ." Tiểu Hôi Hôi Khoái Lạc tiếng cười quanh quẩn trong gió.

"Đa tạ ân nhân." Trắng nõn phụ nhân hướng Tô Bắc nói lời cảm tạ.

Tô Bắc không thêm để ý lắc lắc đầu.

Bởi vì trắng nõn phụ nhân trên người mang thương, bọn hắn đi rất chậm, thẳng đến trời sắp tối lúc mới đến cái kia một mảnh bị trắng nõn phụ người gọi là Thiên Châm Lâm ven rừng rậm.

Tô Bắc vốn định đem các nàng đưa đến nơi này liền rời đi, nhưng Tiểu Hôi Hôi ôm hân một cái chân liền nhất định không buông tay, hân nếu dám nói đi, nàng liền khóc cho Tô Bắc nhìn, trắng nõn phụ nhân thấy thế, cũng cực lực mời Tô Bắc cùng Đại Hoàng đi nhà các nàng nghỉ ngơi một đêm, Tô Bắc nghĩ đến dù sao đêm nay cũng không có chỗ ngồi đi, cũng liền không có kiên trì, đi theo trắng nõn phụ nhân tiến vào rừng.

Tiểu Hôi Hôi nhà của các nàng, tại một tảng đá lớn phía dưới, Tô Bắc cùng Đại Hoàng đi theo trắng nõn phụ nhân chui vào về sau, mới phát hiện Địa Hạ không gian thế mà to đến lạ thường, có khách sảnh, có phòng ngủ, có kho lúa, bàn ghế cũng đầy đủ, nghiêm nhiên chính là một gian tiểu viện, mà lại dọn dẹp đến cũng rất sạch sẽ, khắp nơi được cõ lau biên chiếu, nhìn qua rất có nhà ấm áp.

Tiến vào động, Tiểu Hôi Hôi chuyển tới một cái góc cây để Tô Bắc ngồi xuống, sau đó thật cao hứng nói ra: "Tô thúc thúc người ngồi, Tiểu Hôi Hôi đi lấy cho người Cà Rốt. . . Không cho phép vụng trộm chạy mất nha!"

Tô Bắc cười vuốt vuốt đầu nhỏ của nàng, "Thúc thúc không đi, thúc thúc vẫn chờ ăn Cà Rốt đâu!"

Tiểu Hôi Hôi dong đưa mao nhưng nhưng lỗ tai dài nhìn hân chăm chăm trong chốc lát, xác định hân sẽ không vụng trộm sau khi rời đi mới hào hứng quay người một đầu đâm vào kho lúa bên trong tìm Cà Rốt đi.

Tô Bắc hướng kho lúa bên trong liếc mắt một cái, chuyển qua đầu thấp giọng đối bên cạnh trắng nõn phụ nhân hỏi: "Thỏ đại tỷ. . . Tiểu Hôi Hôi cha hân đâu?"

Trắng nõn phụ người đã bắt đầu trương La com tới, nghe vậy nhẹ nhàng buông xuống trong tay Trái Cây, sắc mặt ảm nhiên lắc lắc đầu, "Chết rồi."

Tô Bắc kinh ngạc mà hỏi: "Chết như thế nào?"

Trắng nõn phụ nhân trùng điệp hít miệng khí, "Ba năm trước đây có số lớn tu sĩ nhân tộc lên núi cần quét, chúng ta ở địa động bị bọn hân phát hiện, bọn hân đi đến trong động phóng hỏa, chủ nhà vì bảo trụ hai mẹ con chúng ta tính mệnh, lao ra dẫn dắt rời đi phóng hỏa tu sĩ nhân tộc. . . Cũng không trở lại nữa."

Nàng ngữ khí rất bình thản, thật giống như nói chỉ là nàng từ nơi khác nghe được cổ sự, nhưng Tô Bắc nhưng từ trong mắt bên trong thấy được đau thấu tim gan đau thương.

Tô Bắc tâm bên dưới chấn động, đây là hân lần thứ ba tại yêu trong mắt nhìn thấy như vậy hùng hực tâm tình. . . Lần đầu tiên là tại hân nghĩa phụ tô

trường quân trong mắt, lần thứ hai là tại cái kia giam giữ lồng sắt bên trong hán không có cứu được đi ra Miêu Yêu Thiếu Nữ trong mắt.

Khác biệt chính là, Tô Bắc tại hán nghĩa phụ cùng cái kia Miêu Yêu thiếu nữ trong mắt, nhìn thấy chính là tình mạch, là tuyệt vọng, là chết lặng, mà tại trắng nõn phụ nhân trong mắt, hán nhìn thấy chính là đau thương, là thống khổ.

Trắng nõn phụ nhân sau khi nói xong, trong mắt đau thương rất nhanh liền biến mất, nàng tiếp tục thanh tẩy Trái Cây chuẩn bị Com tối, mà Tô Bắc, lại là hồi lâu đều chưa có lấy lại tinh thần tới.

Thăng đến Tiểu Hôi Hôi cảm hai cây vừa thô vừa đỏ Cà Rốt nhét vào Tô Bắc trong tay, hán mới hồi phục tinh thần lại, hán vỗ vỗ Tiểu Hôi Hôi, ra hiệu nàng tìm năm sắp ở một bên nghỉ ngơi Đại Hoàng chơi đi, sau đó quay người lại nhìn thẳng trắng nõn phụ nhân hai mắt, "Thỏ đại tỷ, ngươi, hận nhân tộc a?"

Trắng nõn phụ nhân ngừng lại trong tay công việc chăm chú nghĩ nghĩ, một hồi lâu mới khe khẽ dao động đầu, "Không thể nói hận. . . Nhân Tộc nhìn thấy yêu đúng vậy kêu đánh kêu giết, Yêu Tộc nhìn thấy Nhân Tộc cũng là kêu đánh kêu giết, giết tới giết lui dù sao đúng vậy cái ngươi chết ta sống, có hận hay không trọng yếu sao?"

Đáp án này vượt quá Tô Bắc ngoài dự liệu, nhưng tâm tình của hán cũng không có nhẹ nhõm mấy phần, mà là càng phát nặng nề, "Cái kia, như quả ngươi thấy một cái nhân tộc bình thường, ngươi sẽ giết hán a?"

Trắng nõn phụ nhân nhìn lấy Tô Bắc, chần chờ một hồi lâu, mới nhẹ nhàng nói ra: "Ngươi hôm nay đã cứu chúng ta hai mẹ con mệnh, ta không thể lừa ngươi. . . Ta nhìn thấy một cái nhân tộc có thể hay không giết hán, tiền đề phải xem trên người hán mang theo cái gì, như quả trên người hán mang chính là Dao Kiếm, ta có thể sẽ liều mạng với hán; như quả trên người hán mang chính là cuộc đầu, ta có lẽ không sẽ kinh động hán."

Tô Bắc vấn đề rất ngu, trắng nõn phụ nhân trả lời càng xoắn, nhưng trắng nõn phụ nhân nhìn Tô Bắc ánh mắt lại dị thường thân nhiên, mà Tô Bắc nhìn ánh mắt của nàng cũng không có thay đổi gì.

Tô Bắc không có lại lại nói, chuyển qua đầu cầm lấy một cây Cà Rốt nhét vào miệng bên trong cắn một cái, một bên nhắm nuốt một bên chăm chú suy nghĩ.

Àn, Cà Rốt thật là vừa giòn vừa ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Miệng quạ đen

Tô Bắc gồi lên hai tay nằm tại Tiểu Hôi Hôi nhà cấp trên trên tầng đá lớn, ngược nhìn bầu trời bên trong sáng chói Tinh Hà ngắn người.

"Ngủ không được a?" Đại Hoàng âm thanh bỗng nhiên tại tầng đá lớn bên dưới vang lên.

Tô Bắc "Ừ" một tiếng, "Ngươi làm sao tỉnh."

"Nghe không được tiếng ngủ của ngươi, ngủ không được." Đang khi nói chuyện, Đại Hoàng đã nhẹ nhàng nhảy lên tầng đá lớn, đi đến Tô Bắc bên cạnh sát bên hán nằm sắp dưới, "Thế nào? Lúc ăn com tối liền không quan tâm, nửa đêm không ngủ được còn ra đèn ngắm sao, sợ làm ác mộng a?"

Tô Bắc: "Không, chỉ là có chút sự tình muốn không rõ sáng tỏ, ngủ không được."

"A", Đại Hoàng lên tiếng, sau đó xoay người cái bụng hướng lên trên, cùng Tô Bắc vai sòng vai cùng một chỗ ngắm sao, "Trước kia hai chúng ta tại Nhạn Sát Quan nhẫn cơ chịu khi đối bụng, đều thành Thiên vui vẻ nghèo vui vẻ, làm sao hiện tại không lo ăn không lo mặc, ngươi ngược lại thường thường khổ cái mặt đâu?"

Tô Bắc nhẹ nhàng thờ dài một tiếng khí, nhẹ nói nói: "Trước kia chúng ta tại Nhạn Sát Quan thời điểm, mỗi ngày chỉ sậu cái kia hai bữa com, hiện tại chúng ta là không cần vì ăn cùng mặc phát sầu, cần phải quan tâm sự tình nhưng còn xa so cái kia hai bữa com nhiều nhiều, cũng khó nhiều."

Đại Hoàng lung lay cái đuôi xua đuôi trong núi rừng sâu kiến, "Vậy ngươi này lại không ngủ được là tại sậu cái gì? Cho bản lão gia nói một chút chứ sao."

Tô Bắc cùng Đại Hoàng đương nhiên là không có gì không thể nói, "Còn có thể là cái gì, liền Bắc Lô Châu những này yêu thôi, tình cảnh của bọn hán thật quá thảm rồi, so hai chúng ta ban đầu ở Nhạn Sát Quan thời điểm còn thảm, ta rất muốn giúp hán một chút nhóm, hai tộc nhân yêu loại này gặp mặt liền bóp cái cục diện ngươi chết ta sống, ta căn bản cũng không biết đạo làm như thế nào bang, thậm chí, ta ngay cả mình rốt cuộc có nên hay không giúp bọn

hắn đều muốn không rõ sáng tỏ. . . Đại Hoàng, người nói hai tộc nhân yêu thật không thể cùng tồn tại a?" Hắn lúc nói chuyện, ánh mắt trước nay chưa có mê mang.

Đại Hoàng nghĩ nghĩ, phun ra hai chữ: "Đánh rắm!"

Nó nghiêng đi đầu nhìn lấy Tô Bắc, toét miệng nói: "Người nói người, ngay cả bản lão gia đều đánh không lại, thao cái này tâm làm gì? Những cái kia yêu sống hay chết cùng hai chúng ta lại không quan hệ, muốn cảm thấy tại Bắc Lô Châu nhìn lấy bọn hắn thảm cảnh quá chương mắt, vậy chúng ta liền sớm một chút về Bắc Minh châu, mắt không thấy tâm không phiền!"

Tô Bắc lại nhẹ nhẹ thở dài một tiếng, chồm đáp phi sở vẫn nhẹ giọng nói: "Người nói, lúc trước Kiền Đa tại Nhạn Sát Quan thời điểm cũng mắt không thấy tâm không phiền, không tiếp tế hai ta, hoặc là nói Kiền Đa chết đêm đó ta cũng mắt không thấy tâm không phiền uốn tại trong miếu đồ nát, không đi vì lão nhân gia nhặt xác, hai ta hiện tại là cái bộ dáng gì?"

Đại Hoàng nghĩ nghĩ, bĩu môi một cái, "Thôi đi, coi như cái kia mẫu hồ ly không có làm gì người đưa đến Thanh Khâu đi, chúng ta tại Nhạn Sát Quan cũng có thể sống đến tiêu điều tự tại, tuy nói ăn đến kém một chút, mặc kém một chút, nhưng người cũng sẽ không có những này phiền lòng sự tình a."

Tô Bắc lắc lắc đầu, trầm giọng nói: "Nếu không phải tỷ tỷ bà ta đưa đến Thanh Khâu, ta có lẽ còn có thể giả dựa lấy sống sót, nhưng người. . . Người quên rồi hả? Người không có Khai Trí trước, thân thể cốt đã già đến Liên Sơn gà thỏ rừng đều bắt không được, nếu không phải tỷ tỷ đan dược để người bước lên con đường tu hành, người còn chống đỡ mấy năm? Một năm? Hai năm? Ba năm? Người nói người muốn ném bên dưới ta một người lẫn, ta một cái còn sống còn có kình a?"

Đại Hoàng không nói. . . Nó nghĩ tới rồi năm ngoái lúc này, nó ở trên núi truy một cái Dã Kê đuổi hơn một canh giờ, một phổi đều muốn nổ cũng không có đuổi được, đáng giận nhất là cái kia Sơn Kê vẫn tại mình chớp mũi đánh ra trước đàng, liền cùng trào phúng nó, nhưng nó liều mạng chạy, đúng vậy đuổi không kịp.

"Nghe tỷ tỷ nói. . ." Nó không nói lời nào, Tô Bắc liền nói tiếp đi nói: "Lão nhân gia ông ta suốt đời lý tưởng đúng vậy có thể làm cho Cửu Châu nhân yêu hài hòa ở chung, người nói ta hiện tại muốn đối với mấy cái này tốt yêu thấy chết không cứu, về sau còn mặt mũi nào trở về cho lão nhân gia ông ta dâng hương, còn mặt mũi nào trở về gặp tỷ tỷ?"

Lớn Hoàng lão gia vẫn như cũ kiên duy trì ý kiến của mình, "Nhưng người cứu được bao nhiêu a? Lớn như vậy Bắc Lô Châu, mỗi ngày đều có vô số yêu bị tu sĩ giết chết, người một cái đúng vậy chạy gãy chân cũng liền không đến a!"

"Nhưng ta không phải là một người a!" Tô Bắc rớt cục cười, trên mặt mê mang sớm đã tan thành mây khói, vừa rồi những lời kia, hắn không chỉ là nói cho Đại Hoàng nghe,

Cũng là nói cho chính hắn nghe, "Ta có người a, còn có Vô Tà, Vạn Lý, Đại Lực a!"

"Dừng a!" Lớn Hoàng lão gia lúc này là quyết tâm muốn cùng Tô Bắc không qua được, "Kha Vô Tà ngay cả người đánh không lại, có làm được cái gì? Bằng Vạn Lý, người sai sử đến động đến hắn a? Ngươi Đại lực, cái kia hàng đúng vậy một cái anh nông dân, lại có thể lớn bao nhiêu dùng?"

Tô Bắc nụ cười trên mặt càng phát vui sướng, "Ta trước kia còn là cái ăn mày đâu! Người trước kia cũng bắt quá chỉ là đầu anh tuấn Cửu Châu Đại Lang Cầu!"

"Dừng a! Bọn hắn có thể hai chúng ta so?" Lớn Hoàng lão gia tự cho mình cái kia nhưng không cao bình thường, ân, Thiên nếu là lão đại, Tô Bắc liền lão nhị, nó nhất định phải là Lão Tam, ai dám cùng Tô Bắc đoạt nó cần ai, ai dám cùng nó đoạt nó cũng cần ai!

Tô Bắc bỗng nhiên nhào tới nhấn lấy nó đầu đúng vậy một trận cuồng xoa, "Bảo người trâu, bảo người túm, bảo người đắc ý. . ."

Đại Hoàng dùng sức giả dựa, "Cầu Oa người đủ a, lại xoa bản lão gia trở mặt a!"

Tô Bắc nghe xong lập tức xoa đến càng khỏi kình, "Nha a, người sẽ trở mặt? Người lật một cái cho ta xem một chút, người nếu không lật người là chó nhỏ!"

Đại Hoàng đang chuẩn bị lật một cái cho Tô Bắc nhìn một cái, bỗng nhiên bỗng nhiên hít mũi một cái, xoay người nhất trào tử nhấn bên dưới Tô Bắc, "Đừng làm rộn đừng làm rộn, phía tây có người đến!"

Tô Bắc sùng sốt một chút, liên thanh hỏi: "Người? Đêm hôm khuya khoắt nơi này sẽ có người nào? Người xác định không phải yêu quái?"

Đại Hoàng không nói lời nào, trưng dựa vào cần Tô Bắc Pháp Y liền dắt lấy hắn hướng tăng đá lớn vọt tới.

Một người một chó vừa mới co lại đến tảng đá lớn bên dưới địa động động khẩu nắp kỹ, xa xa liền gặp được một Đạo Hòa đồ Độn Quang chậm rãi từ phía tây bay tới, ánh sáng màu lửa đỏ mang tại bầu trời đêm bên dưới sáng loáng, chói mắt cực kỳ.

Đại Hoàng trông thấy cái kia đạo độn quang, "Xem đi, bản lão gia không có lừa gạt người chứ! Tôi không phải hắn một người, còn lại hướng phía bắc cùng phía nam tản ra, nhìn điệu bộ này, tựa như là đang tìm cái gì đồ vật."

"Tìm đồ?" Tô Bắc kinh ngạc chớp chớp tu lớn lên lông mày, "Không phải là tìm hai chúng ta a?"

Đại Hoàng quơ lỗ tai nghĩ nghĩ, phản hồi: "Người nói là, những người này là ban ngày bị chúng ta đánh thành chó, a không, đánh thành heo cái kia hàng gọi tới trợ thủ?"

Tô Bắc điểm điểm đầu, buồn bực đầu suy nghĩ trong chốc lát sau thấp giọng nói: "Giống như nghe Cổ sư huynh nói qua, Bắc Lô Châu tu sĩ phần lớn là môn phái đệ tử, đánh một cái liền cùng chọc tổ ong vò vẽ, lớn nhỏ toàn như ong vò tổ dũng mãnh tiến ra lấy lại danh dự."

"Nấm cỏ", Đại Hoàng kêu lên một tiếng sợ hãi, "Cái kia hôm qua đánh cái thằng kia người không chạy?"

Tô Bắc dờ khóc dờ cười nhìn lấy nó nói ra: "Không phải không nhớ ra được cái này một đám a, mà lại người lúc đó như vậy uy phong, ta cái nào có ý tốt xách chạy a!"

"Cũng là!" Đại Hoàng cũng cảm thấy vừa gần xong bức chuyển đầu liền cụp đuôi chạy trốn có chút mất mặt, "Vậy bây giờ chúng ta phóng đi cùng bọn hần làm? Yên tâm, chỉ cần không có Thông Huyền Chân Nhân, Chân Ngã giai tới một cái bản lão gia Sát Nhất cái, đến hai cái bản lão gia Sát Nhất song!"

Thật khó cho tên này còn nhớ rõ mình đánh không lại Thông Huyền Chân Nhân.

"Người ngốc a!" Tô Bắc đập nó một bàn tay, "Mới nói là lớn nhỏ xông lên, người chiều hôm qua bả cái thằng kia đánh cho thảm như vậy, bọn hần trong môn Thông Huyền Chân Nhân có thể không ra cho hần tìm lại mặt mũi a?"

Đại Hoàng nhìn thoáng qua dần dần đến gần Hỏa Hồng Độn Quang, thấp giọng nói ra: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Đi thông thả thôi", Tô Bắc một bả nhấn bên dưới Đại Hoàng đầu, "Lớn như vậy một cánh rừng, bọn hần có thể tìm được chúng ta? Vạn nhất chúng ta đoán sai, bọn hần không phải tìm đến chúng ta, chúng ta tránh một chút liền đi qua."

"Đúng nga!" Đại Hoàng giật mình một điểm đầu.

Hỏa Hồng Độn Quang chậm rãi bay đến trên tảng đá lớn không, cách tiến, Tô Bắc cùng Đại Hoàng đều có thể xuyên thấu qua tầng kia Hỏa Hồng Độn Quang thấy rõ trong ngọn lửa tu sĩ.

Đây là một năm cấp ba mười ra đầu, mắt tam giác, một mặt dữ tợn, ăn mặc một thân mà lửa bó sát người Đoán Đà, một tay nhắc lấy một thanh Hỏa Hồng trường đao nhanh nhẹn dừng mảnh tu sĩ, hần một bên bay, một bên mở to hai mắt bốn bên dưới dò xét, xem ra thật sự là đang tìm cái gì.

Tô Bắc một thấy người này mặc cái kia một thân mà lửa bó sát người Đoán Đà, liền biết mình mệnh quạ đen đoán trúng. . . Hôm qua bị hần cùng Đại Hoàng đánh nằm sấp bên dưới cái kia Lô Chấn Sơn, mặc một thân mà kiểu dáng một lông màu đen bó sát người Đoán Đà.

Đại Hoàng cũng đã nhìn ra, nó chuyển qua đầu nhẹ nhàng chọc chọc Tô Bắc, đưa qua một ánh mắt, "Muốn hay không thừa dịp gia hỏa này lạc đàn đen hần?"

Tô Bắc lắc lắc đầu, đưa tới một ánh mắt, "Đừng xúc động, nếu là lập tức đen không được hần, hai chúng ta việc vui liền lớn."

Đại Hoàng lại trở lại đầu nhìn cái kia nhanh nhẹn dừng mảnh tu sĩ một chút, UU đọc sách [www. uukan Shu. com](http://www.uukan-shu.com) trở lại đầu lại đưa qua một ánh mắt, "Bản lão gia cảm thấy bản lão gia lập tức đen được gia hỏa này."

Tô Bắc nhìn không thấu cái này nhanh nhẹn dừng mảnh tu sĩ tu vi, nhưng cảm giác người này cho áp lực của hần cũng không lớn, muốn đến tu vi so với hần cũng cao không đi đến nơi nào, Đại Hoàng nếu là Bạo Khởi, không có gì bất ngờ xảy ra là có thể không kinh động những người khác đến gia hỏa này.

Nhưng Tô Bắc còn lắc lắc đầu, tiến đến nó bên tai nói ra: "Có thể không động thủ, tận lực đừng động thủ, bọn hần nhiều người."

Đại Hoàng nhếch miệng, tuy nhiên rất muốn xông tới lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế một bàn tay hút chết trên trời cái này so với nó lớn Hoàng lão gia còn chánh chứ yếu gã, nhưng đã Tô Bắc Đại lão gia đều lên tiếng, nó cũng chỉ có thể trở mặt nhìn hần cứ như vậy bay qua.

Cửu Châu tu hành Tứ Giai mười một cảnh, siêu phẩm tụ chân khí Thông Kinh mạch, Chân Ngã Hóa Chân nguyên Luyện Pháp thể, Thông Huyền ngưng Huyền Anh sinh Thần Niệm, Tề Thiên Luyện Pháp lực Phi Thăng Tiên Giới!

Nói cách khác, Chân Ngã tu sĩ cũng không có Thần Niệm loại này thấu hương thiết ngọc, nhìn rõ mọi việc cao đoan thủ đoạn, vạn sự vẫn phải dựa vào mắt thường công năng, là lấy nhanh nhẹn dừng mảnh tu sĩ ngốc không cứ thế trèo lên từ Tô Bắc cùng Đại Hoàng trên đỉnh đầu bay qua, cũng không phát hiện giấu ở địa động bên dưới một người một chó.

Tô Bắc nói lòng một thanh khí, nhưng cũng không dám về địa động ngủ ngon, liền cùng Đại Hoàng ngồi xổm ở động khẩu chú ý bên ngoài người động tĩnh.

"Oanh. . ."

Ước chừng một khắc đồng hồ về sau, Thiên Châm Lâm chỗ sâu đột nhiên truyền đến một tiếng buồn bực trầm tiếng nổ mạnh, ngay sau đó một cổ mảnh liệt kinh phong từ Thiên Châm Lâm chỗ sâu tuôn ra, yên tĩnh rừng rậm trong nháy mắt sống lại, "Tốc tốc" lá cây đong đưa âm thanh liền thành một mảnh.

Tô Bắc nhảy ra địa động động khải, hướng phía Thiên Châm Lâm chỗ sâu nhìn lại, một mảnh đen như mực cái gì đều nhìn không thấy, ngược lại là mơ hồ nghe được một tiếng gầm thét.

"Phi Vân Tử, các người lần yêu quá đáng, Bản vương cùng người liều mạng!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Trùng hợp

"Nha a, đánh nhau!" Đại Hoàng hướng phía Thiên Châm Lâm chỗ sâu thổi một tiếng huyết sáo, hơi có chút cười trên nỗi đau của người khác quái thanh nói.

Tô Bắc không chút nghĩ ngợi vỗ Đại Hoàng, "Đi, chúng ta đi xem một chút!"

Đại Hoàng nín lại hẳn, "Cái này náo nhiệt ta liền không đi tiếp cận a? Sẽ chết chó!"

Tô Bắc chống nạnh, hừ nghiêm mặt đá nó nhất cước, "Hợp lấy ta vừa rồi bá bá, bá bá nói cho người nhiều như vậy, người một câu cũng không nghe lọt tai đúng không?"

Lớn Hoàng lão gia đầu hàng, "Được được được, người là lão đại, người nói tính!"

"Cái này còn tạm được!" Tô Bắc nhẹ khề vuốt phù đỉnh đầu của nó, nhảy lên một cái, "Đi thôi. . . Đừng có dùng Độn Quang, chúng ta trước sờ đi qua nhìn một chút lại nói."

"Đục nước béo cò?" Đại Hoàng đại hi, "Cái này bản lão gia ưa thích!"

Tô Bắc: ". . ."

Một người một chó Ngự Không chậm rãi bay về phía rừng rậm chỗ sâu, bay ước chừng một túi khối Công Phu, từ rừng rậm chỗ sâu truyền đến "Bình bình đụng chút" tiếng đánh nhau liền đã rõ ràng có thể nghe, Tô Bắc bay lên một cây đại thụ ngọn cây, lơ mơ còn có thể nhìn thấy thị lực tận đầu lóe ra đủ mọi màu sắc quang mang.

Hắn biết nói, đó là tu sĩ phát ra chân nguyên quang mang.

"Chúng ta nhanh lên!" Tô Bắc xông Đại Hoàng lên tiếng chào, hai chân tại trên ngọn cây đạp một cái, thân thể liền cùng rời dây cung lợi mũi tên thoát ra ngoài năm sáu trượng, sau đó rơi vào một cây đại thụ trên cành cây đạp mạnh, mượn lực lại lần nữa tung ra đi, tốc độ cực nhanh.

Lớn Hoàng lão gia chủng loại Tô Bắc nhảy mấy sau đó, mới ngáp hữu khí vô lực tại một cây đại thụ cành cây bên trên đạp một cái, liền gặp một đạo yếu ớt Ngân Quang hiện lên, Đại Hoàng thân thể đã xuất hiện ở Tô Bắc bên người, tốc độ so Tô Bắc không biết đạo nhanh hơn mấy lần.

Tô Bắc im lặng móp méo miệng, tiếp tục cùng cái Quý Danh Bộ Chết dùng sức hướng phía trước nhảy.

Tiếng đánh nhau càng ngày càng vang dội, ồn ào tiếng gầm gừ, tiếng mắng chửi cũng dần dần rõ ràng, không bao lâu, Tô Bắc cùng Đại Hoàng mò tới Chiến Trường biên giới.

Hai người bọn hắn giấu ở một cây đại thụ tán cây bên trong, dò xét phía trước bên ngoài hơn hai mươi trượng Chiến Trường.

Song phương giao chiến, không cần phải nói cũng biết là tu sĩ nhân tộc cùng một đám Yêu Tộc.

Chợt nhìn, toàn bộ chiến trường bên trên hiện ra tu sĩ nhân tộc đè ép Yêu Tộc đánh xu thế, Tô Bắc nhú nhú mày đầu, thô sơ giản lược đếm trên chiến trường Yêu Tộc, chừng hơn ba mươi, làm người khác chú ý nhất một đầu hiện ra nguyên hình phát cuồng Hắc Hùng yêu, cách xa như vậy, Tô Bắc đều có thể thấy rõ cái kia đầu Hùng Yêu hai đầu cánh tay chỉ sợ so hẳn eo thân của mình còn lớn hơn bên trên hai vòng, một đôi Hùng Chương càng là so Bồ Phiến còn lớn hơn, một bàn tay đánh ra đi, vỗ trúng thạch đầu thạch đầu nó, vỗ trúng đại thụ đại thụ nó tung, hung mãnh phi phạm, chỉ ít cũng là Thông Huyền giai Yêu Tướng!

Tô Bắc tỉnh tể nhìn mấy lần, phát hiện ngoại trừ cái này đầu đã phát cuồng Hắc Hùng yêu bên ngoài, trên chiến trường còn lại yêu quái không phải Hồ Yêu, Lang Yêu, đúng vậy Báo Yêu, Mãng Yêu, kém nhất cũng là Dã Ngưu yêu, lợn rừng yêu, giống thỏ đại tỷ cùng Tiểu Hôi Hôi như thế đơn bạc Yêu Tộc, nơi này một cái đều không có.

Chỉ bất quá yêu quái một phương số lượng tuy nhiên không hề ít, nhưng là một đám Tạt Bài Quân, có siêu phàm giai Yêu Thú, cũng có Chân Ngã giai hóa hình Yêu Tộc, từng cái ăn mặc đều là vải thô, áo da thú váy thì cũng thôi đi, này lại cùng những tu sĩ loài người kia khai chiến, vậy mà phần lớn hai tay không, Tô Bắc lần qua lộn lại quét mắt mấy mắt, mới tại bọn họ bên trong thấy được mấy chuỗi không biết là từ đâu mà móc ra cũ kỹ Dao Kiếm, loại binh khí này, liên tục bổ củi đều ngai cùn, tại loại này đẳng cấp trong chiến đấu, còn không bằng hàm răng của bọn hắn cùng móng vuốt hữu dụng.

Trái lại tu sĩ nhân tộc một phương, chẳng những nhân số so Yêu Tộc một phương nhiều đem gần một nửa, mà lại một kiểu thật ta giai, từng cái đều mặc lấy ngắn nấp Pháp Khí cấp bó sát người Đoản Đả, trong tay cầm cũng đều là lóe ra chân nguyên quang mang Pháp Khí cấp Dao Kiếm, cùng những yêu tộc kia so ra, đơn giản đúng vậy vũ trang đến tận răng!

Tu sĩ nhân tộc một phương cầm đầu là một người mặc đạo bào, râu tóc tuyết trắng cho lại tựa như mười tám tuổi thiếu niên tuấn lãng lão già, hắc lãng không mà lập, một tay làm kiếm chỉ, điều khiển một thanh kim sắc lông lánh Phi Kiếm vây quanh tóc kia cuồng Hắc Hùng yêu phi tốc du tẩu, tại cái kia con gấu đen yêu liên tục gào thét bên trong không ngừng lưu lại một đạo đạo đẫm máu khe.

"Ta cùng ngươi liều mạng!" Ngay tại Tô Bắc quan sát thời điểm, một vị Chân Ngã giai Ngưu Yêu bị phần gằm thét một tiếng, cúi người định lấy một đôi uồn lượn Ngưu Giác liền điên cuồng hướng trước người hắc tu sĩ nhân tộc phóng đi.

Cùng cái này Ngưu Yêu bắt đối chém giết là một cái vừa lúc đúng vậy mới từ Tô Bắc cùng Đại Hoàng trên đỉnh đầu bay qua cái kia nhanh nhẹn dừng mãnh tu sĩ, hắc gặp Ngưu Yêu hướng mình xông lại, "Ha-Ha" cười một tiếng, giậm chân một cái thân thể nhảy lên một cái, từ Ngưu Yêu trên đỉnh đầu nhảy qua thời điểm trong tay Hỏa Hồng trường đao vung lên, Pháp Khí cấp trường đao trong nhảy mắt thuận tiện giống như cắt đậu hũ liền đem Ngưu Yêu một cái cánh tay cho gọt xuống dưới, máu đỏ tươi tại chỗ tựa như là suối phun phun ra xa mấy thước!

"Bò....ò....." Ngưu Yêu rú thảm lên tiếng, tám kia vương vức chất phác trên mặt lăn xuống từng viên lớn nước mắt.

Trêu đùa!

Ngay cả Tô Bắc loại này không có gì chiến đấu kinh nghiệm Gà mờ đều có thể một chút nhìn ra, cái này nhanh nhẹn dừng mãnh tu sĩ vừa rồi rõ ràng có cơ hội nhất đao trăm bên dưới Ngưu Yêu đầu lâu, nhưng hắc không, chỉ là Nhất Dao chặt hạ Ngưu Yêu cánh tay.

Nhìn qua cái kia Ngưu Yêu trên mặt cuộn cuộn nước mắt, Tô Bắc tâm giống như là kim đâm giống như đột nhiên đau một dưới.

"Ha-Ha, Nhị Sư Huynh, tay ngươi bên dưới con trâu kia yêu thật thú vị, tặng cho tiểu đệ đùa giỡn một chút thôi!"

"Xéo đi, Lão Từ thật vất vả mới tìm được một cái đồ chơi, tặng cho lão từ ngươi chơi cái gì đi? Ngươi còn tiếp tục chơi ngươi cái kia đầu heo đi!"

"Ha-Ha, Tiểu Chu tử chơi heo, vốn là đồng căn sinh, tương tiên gì gấp a!"

"Mau mau cút, các ngươi những này không có nghĩa khí gia hỏa. . ."

Nghe Chiến Trường truyền đến vui cười tiếng nắc nẻ, Tô Bắc tâm lý Nộ Hỏa "Soạt soạt soạt" thẳng hướng bên trên vọt.

"Đừng xúc động, đừng xúc động!" Đại Hoàng đuổi ra một cái móng vuốt ngăn trở liền muốn xông ra đi Tô Bắc, thấp giọng nói ra: "Bản lão gia hắc là đánh không lại cái kia đột giết đề tang lão đầu!"

Tô Bắc cắn răng thật chặt, một phát bắt được Đại Hoàng móng vuốt, trên cánh tay gân xanh thẳng tóe, "Vậy chúng ta cứ như vậy trở mắt nhìn cái kia bang Tôn Từ đùa chơi chết những cái kia yêu quái?"

Bọn hắn đang khi nói chuyện, trên chiến trường cái kia lão già áo bào trắng mở miệng, "Tất cả dừng tay."

Một đám hi hi ha ha tu sĩ dừng tay, tốp năm tốp ba tung bay trên không trung đối phía dưới đông đảo Yêu Tộc chỉ trỏ, thỉnh thoảng còn bộc phát ra một trận mà tiếng cười quái dị. . . Bọn hắn là thật bả những yêu tộc này làm đồ chơi.

Trên mặt đất đông đảo vết thương chông chát Yêu Tộc cũng toàn gom lại Hắc Hùng yêu sau lưng, yên lặng lẫn nhau bề ngoài liếm láp lấy vết thương.

Không có yêu lại gào thét, cũng không có yêu lại gào thét, bọn hắn chỉ là lẳng lặng ngược nhìn bầu trời bên trong cái kia một đoàn tu sĩ, từng đôi huyết hồng trong con ngươi ngoại trừ cừ hận thấu xương, đúng vậy vô tận bi ai.

Bọn hắn không phải ngờ ngợ ngạc dã thú, bọn hắn có trí tuệ, có cảm tình, bọn hắn cũng không làm cái gì Thiên Lý Bất Dung chuyện xấu, liền bởi vì bọn họ là yêu, liền bị những này nhân tộc tu sĩ xem như đồ chơi trêu đùa, tra tấn, trong lòng bọn họ khuất nhục cùng bị phần có thể nghĩ.

Lão già áo bào trắng chấp hai tay, phía sau Kim Quang Phi Kiếm không ngừng xoay quanh, sắc thác hắc đầu bạc đồng nhan, uy nghiêm dị thường: "Hùng Vương, Thỏ Yêu, ngươi hôm nay trả lại là không nợ?"

"Bản vương nợ cha ngươi!" Hắc Hùng yêu ngẩng lên đầu, hung thần ác sát gào thét nói, "muốn chém giết muốn róc thịt phóng ngựa tới, muốn Bản vương nợ Thỏ Yêu, mơ tưởng!"

Lão già áo bào trắng đuổi ra hai ngón tay Uyển Như Niệm Hoa một loại nhẹ khẽ vuốt phủ Kim Quang phi kiếm thân kiếm, mặt không thay đổi nhẹ giọng nói: "Làm gì mình ngoan bắt linh đầu? Những năm này ta Phi Vân môn cùng các ngươi Thiên Chân Lâm một mạch bình an vô sự, không phải rất tốt a?"

Tại sao phải bức Bồn Tọa giết sạch người Thiên Châm Lâm một mạch đâu?"

"Bình an vô sự mẹ người", Hắc Hùng yêu khuôn mặt càng phát ra dữ tợn, thử lấy một thanh liên tiếp nước bọt trắng hếu hàm răng gào thét nói: "Phi Vân môn đệ tử Tử Tương ta Thiên Châm Lâm xem như Thí Luyện Chi Địa cũng được, hai tộc nhân yêu sát phạt vạn năm, Bản vương cũng không có Kỳ Vọng người Phi Vân môn có thể làm cái tốt Hàng xóm, nhưng các người ba ngày hai đầu đánh lên môn muốn này muốn nọ, thật coi ta Thiên Châm Lâm là các người Phi Vân môn vườn rau xanh à? Bản vương đã vì Thiên Châm Lâm Yêu Tộc chỉ trưởng, bảo hộ không được trong rừng này trăm ngàn Yêu Tộc là Bản vương vô năng, nhưng muốn Bản vương nộp yêu cho người, phi. . ."

Hắc Hùng yêu nhìn qua lỗ mũi hung tàn, nhưng một lời nói trật tự rõ ràng, lại là không có chút nào khờ ngốc.

"Ai. . ." Lão giả áo bào trắng bày làm ra một bộ cực kỳ tiếc hận bộ dáng nhẹ thờ dài một tiếng khí, một tay nắm chặt Phi Kiếm chuôi kiếm, "Đã như vậy, cái kia từ nay về sau, cái này Thiên Châm Lâm bên trong, lại không Yêu Tộc!"

"Muốn giết cứ giết, ta Yêu Tộc thà chết, cũng tuyệt không thụ người chủng loại khi nhục!" Hắc Hùng yêu một tay quần lấy một cây là đủ có người thành niên thân eo thô đại thụ nhỏ tận gốc, kéo lại lấy đại thụ hai mắt đỏ như máu chạy nhanh xông lão giả áo bào trắng, Đại Địa tại chân của hắn bên dưới đều khê run.

"Rống. . ." Vô tận bị phần cùng khuất nhục hóa thành Chúng Yêu trong miệng một tiếng điếc tai phát hội gào thét, tất cả Yêu Tộc đều nhảy lên một cái, thẳng hướng không trung đám kia chỉ lấy bọn hắn hi hi ha ha tu sĩ nhân tộc, ngay cả vừa rồi cái kia bị chặt hạ một cái cánh tay Ngưu Yêu đều không ngoại lệ.

Ánh trắng trong sáng dưới, một đám đầm máu Yêu Tộc găm thét phóng tới một đám quần áo sạch sẽ, Dao Kiếm chính tề tu sĩ nhân tộc hình ảnh, là như thế bị trắng!

Một màn này, dần dần cùng Tô Bắc trong đầu thế giới kia Mặt Nhật như vậy trắng cảnh dần dần trùng hợp. . .

"Ông", Tô Bắc nào từ nhỏ, con mắt đỏ lên!

"Tất cả dừng tay!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Giã dũa

Đại Hoàng nhìn qua Tô Bắc bóng lưng, rất là bất đắc dĩ thờ dài một tiếng khí, mặt chó bên trên một bộ "Bản lão gia làm sao lại bày ra người như thế cái huynh đệ" biểu lộ, sau đó thả người nhẹ nhàng nhảy lên, đi theo Tô Bắc liền xông ra ngoài.

Tô Bắc găm thét rống vọt tới Chiến Trường trung gian, giờ cao lên tay hô to nói: "Ngừng ngừng ngừng. . ."

Hai mắt đỏ như máu cuồng chạy tới Hắc Hùng yêu nhìn thấy Tô Bắc, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, giờ tay bên trong đại thụ, làm một cái dừng lại thủ thế, gào thét không chỉ Thiên Châm Lâm Chúng Yêu vội vàng thẳng gấp một cái, nghi ngờ nhìn qua đột nhiên xuất hiện Tô Bắc.

Một bên khác Phi Vân môn chúng tu sĩ ôm "Ngồi chủng loại những cái kia gốc yêu quái qua đi tìm cái chết" tâm thái liền không có động đạn, Tô Bắc xuất hiện, bọn hắn chỉ là có chút nghi ngờ hai mặt nhìn nhau, phản ứng chậm đang suy nghĩ Thiên Châm Lâm bên trong làm sao còn có tu sĩ khác, phản ứng nhanh đã khi nhìn đến Đại Hoàng sau nhận ra Tô Bắc tới.

Cho nên nói Tô Bắc thiếu căn kinh, lỗ mũi như vậy vọt tới người khác Đánh Quần Chiến trung gian hô ngừng, muốn hai giúp người người phản ứng đến hắn, hắn liền sẽ bị Song Phuong đánh thành heo đầu!

Tô Bắc tâm đầu phần uất chính thịnh, căn bản không nhớ tới những này "Chi tiết", xoay người đưa lưng về phía Thiên Châm Lâm Chúng Yêu liền xông lão giả áo bào trắng hô to nói: "Người không phải liền là tìm ta à? Ta ở chỗ này, thờ đại tỷ cùng Tiểu Hôi Hôi là ta cứu, nhà các người Lô Chấn Sơn cũng là ta đánh, người có cái gì chiêu xông cho ta làm, đừng làm khó dễ những này yêu!"

Một đám yêu quái một mặt mộng bức!

Một đám tu sĩ một mặt mộng bức!

Thiên Châm Lâm Yêu Tộc một phương nghĩ là: Năm cỏ, Nhân tộc này Tiểu Hải Đồng nào từ có hổ a? Vậy mà lại chủ động nhảy ra giúp chúng ta công

nổi?

Phi Vân môn tu sĩ một phương nghĩ là: Năm cô, tiểu tử này đầu bị lừa đá qua a? Đánh chúng ta người, chúng ta nhiều người như vậy đi tìm đến không chạy còn dám xuất động nhảy ra công nổi?

Đại Hoàng xông lại, một bên dùng thân thể gạt ra Tô Bắc hướng bên cạnh dựa vào, một bên xông hai bên mà cười đùa tí từng nói: "A ha, các ngươi tiếp tục đánh, tiếp tục đánh, đừng để ý đến hấn, hấn đêm nay ra môn quên ăn được!"

"Chớ đây ta", Tô Bắc ẩn xuống Đại Hoàng chỗ đầu, tiếp tục đối với vẫn còn mộng bức trạng thái chúng Phi Vân môn tu sĩ hô to nói: "Nhà các ngươi Lô Chấn Sơn là cái bại hoại, các ngươi đều không phải là vật gì tốt, những này yêu không phải nương sinh cha nuôi? Không phải huyết nhục chi khu a? Vì cái gì nhất định phải đá sinh đá tử, tất cả mọi người hảo hảo còn sống không tốt sao?"

"Làm càn, ta Phi Vân môn chừng môn trước mắt, có phần của ngươi nói chuyện a?"

"Chỗ nào xuất hiện Tiểu Tạp Chúng, nhà ngươi tưởng dám không có dạy ngươi làm sao tôn kính cường giả a?"

"Dám làm nhục ta Phi Vân môn, muốn chết!"

Tô Bắc bá bá, bá bá rống lên một đại thông, ngược lại là bả mộng ép chúng Phi Vân môn tu sĩ cho tỉnh lại, một đám Chân Ngã giai tu sĩ khi bên dưới liền khó chịu chỉ Tô Bắc lớn tiếng gọi mắng, cách Tô Bắc tương đối gần mấy cái Chân Ngã giai tu sĩ đã vén tay áo lên muốn lên để giáo huấn Tô Bắc.

Tô Bắc còn đợi vén tay áo lên cùng bọn hấn lý luận, Đại Hoàng đã trở mặt, lên đến trước người hấn liền nhảy chân lớn tiếng gào thét nói: "Thảo Nê Mã, Cầu Oa chửi mắng các ngươi là cho các ngươi mặt, các ngươi lấy nhiều khí ít còn không biết xấu hổ * có loại đi ra cùng nhà ngươi Đại lão gia đơn đấu a!"

Nói liền muốn nhào tới cắn chết mấy cái kia dám đối Tô Bắc xắn tay áo Phi Vân môn tu sĩ, còn tốt Tô Bắc tay mắt lanh lẹ một bả kéo lại cái đuôi của nó, "Quân tử động khẩu không động thủ, hảo hảo nói, hảo hảo nói!"

"Quân tử?" Đại Hoàng Lão Gia chuyển qua đầu treo Ngắm bằng Mắt Tô Bắc một chút, "Bản lão gia là một cái anh tuấn Đại Lang Cầu tốt phạt? Hảo hảo nói trượng a!"

"Ha ha", đầu bạc đồng nhan Bạch Bào Thông Huyền Chân Nhân mở miệng, híp mắt cười đến cùng ông phạt Di Lạc giống như, "Hôm nay liền là tiểu hữu đã thương ta Phi Vân môn Đệ Tử?"

Đại Hoàng nứt lấy miệng rộng nghênh ngang cướp về nói: "Không sai, chính là cha của ngươi cùng ngươi lớn Hoàng đại gia. . ."

"Đừng làm rộn!" Tô Bắc một bả ẩn xuống Đại Hoàng đầu, sau đó mới đối lão giả áo bào trắng nói ra: "Là ta đánh, chuyện ngày hôm nay, cùng Đại Hắc Hùng bọn hấn không quan hệ, oan có đầu nợ có chủ, mặc kệ ngươi là muốn tìm người ra khí vẫn là muốn tìm người bồi canh Dược Phí, xông ta tới, đừng cảm Đại Hắc Hùng bọn hấn vung khí!"

"Ha ha. . ." Lão giả áo bào trắng vuốt vuốt tuyết sáng tỏ sợi râu,

Ánh mắt không để lại dấu vết tại Tô Bắc trên thân quét mắt một vòng về sau, nhẹ giọng nói: "Tiểu Hữu thân vô trường vật, chỉ sợ móc không ra cái này canh Dược Phí a?"

Tô Bắc nghe vậy thấp đầu nhìn một chút trên người mình, sau đó gãi cái ót ngược ngừng nói ra: "A ha, lúc ra cửa quên mang Túi Trữ Vật, tuy nhiên không có chuyện, các ngươi muốn bao nhiêu canh Dược Phí, ta trở về để cho người ta cho các ngươi đưa tới là được!"

Lão giả áo bào trắng nhỏ bé không thể nhận ra cau lại lông mày, nụ cười trên mặt càng phát hòa ái, "Xin hỏi Tiểu Hữu nhà ở nơi nào? Bồn Tọa trà trộn bắc lộ Tu Hành Giới 300 năm, tự hỏi giao hữu coi như rộng lớn, cố gắng cùng ngươi gia trưởng dám vẫn là cho nên nộp đầu!"

"Nhà ta. . ." Tô Bắc liền muốn nói ra Thiên Hành phái thời điểm bỗng nhiên lập tức tỉnh ngộ lại, lão gia hỏa này đang bẫy mình lời nói đâu, khi bên dưới liền lay động đầu về nói: "Ngươi không quan tâm nhà ta ở nơi nào, dù sao ta sẽ bồi ngươi canh Dược Phí là được rồi, ngươi muốn không tin ta, đi theo ta trở về lấy cũng được!"

Lão giả áo bào trắng gặp Tô Bắc không mắc mưu, không khỏi nhần nhần lông mày, đánh giá Tô Bắc nhất thời cũng không nói gì, hấn không phát lời nói, bên cạnh hấn những cái này Phi Vân môn Đệ Tử tự nhiên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Đúng lúc này, Tô Bắc sau lưng Đại Hắc Hùng mở miệng, "Ngọt cái này Nhân tộc tiểu hài tử, hôm nay đúng vậy ngươi cứu được thỏ xám mẹ con a?"

Tô Bắc trở lại đầu, hướng về phía Hắc Hùng yêu cười nói: "Là ta cứu, Đại Hắc Hùng, các ngươi về trước đi trị thương, bọn hấn tìm tới ta, liền sẽ không lại làm khó dễ các ngươi."

Hắc Hùng Yêu Tướng đại thụ kháng đến trên vai, toét ra huyết bồn đại khẩu lộ ra một cái so với hấn không cười còn đáng sợ hơn nụ cười, "Ha-Ha, Tiểu Hải Đồng ngươi thật có ý tứ, ngươi còn thật sự cho rằng cái này Lão Tạp Mao là vì ngươi tới?"

Tô Bắc lộ ra một cái mộng ép biểu lộ, "Không phải vậy đâu?"

Hắc Hùng yêu huy động đại thụ nhất chỉ lão giả áo bào trắng, khinh thường cười lạnh nói: "Chỉ bằng vào một cái bình thường Phi Vân môn Chân Truyền

Đệ Tử, hẳn còn không không đến mức kéo ra tình cảnh lớn như vậy, hừ, bắt quả là nhìn thấy Bản vương tiến giai Thông Huyền Yêu Tướng, sợ ngày sau ép không được Bản vương, mới nướn cái này từ đầu đánh tới cửa, diệt ta Thiên Châm Lâm một mạch!"

Tô Bắc trở lại đầu nhìn lão giả áo bào trắng.

Lão giả áo bào trắng thanh thanh đậm đậm cười, "Biết Bồn Tọa người, Hùng Vương vậy!"

Tô Bắc bỗng dưng mờ to hai mắt, giờ khắc này, hẳn cảm thấy mình thật sự là quá ngu quá ngây thơ rồi. . .

Đại Hoàng nhìn chung quanh một chút, "Cái kia chính là nói, các người đánh nhau kỳ thực cùng hai ta không có quan hệ gì đúng không? Vậy các người tiếp tục đánh, Thiên Nhi không còn sớm, chúng ta phải đi về ngủ."

Hắc Hùng yêu nhìn lấy Tô Bắc, Thị Huyết con người hiện ra vài tia nhu hòa ánh mắt, "Tiểu mao hài nhi, người tâm địa không tệ, hi vọng người lớn lên về sau, cũng còn có thể giống bây giờ. . . Đi nhanh đi!"

"Đi? Đi hướng nào?" Lão giả áo bào trắng y nguyên cười đến tựa như một cái hiền hòa trưởng giả, nhưng nói ra khỏi miệng lời nói cùng hiền lành hai chữ này một điểm bên cạnh đều không dính nổi, "Người chết là sẽ không mời trường dám đến báo thù!"

Nói đến đây, hẳn lại còn chuyển đầu đối tuần bốn phía những cái kia Chân Ngã giai tu sĩ chẳng chặc đảng hoàng thuyết giáo, "Đều học tập lấy một chút, trà trộn bắc lộ Tu Hành Giới, đầu tiên muốn học đúng vậy làm việc không dây dưa, cắt cỏ liền muốn trừ tận gốc, giết người liền muốn phóng hỏa, kết thù liền muốn diệt khẩu, đánh không lại liền khiến cho ám chiêu, tóm lại, chỉ có địch nhân toàn bộ chết hết sạch, tự thân mới là tuyệt đối an toàn."

Chúng Phi Vân môn tu sĩ đồng loạt hành lễ: "Cẩn tuân chương môn dạy bảo."

Tô Bắc nghe một đám Phi Vân môn tu sĩ chỉnh tề hữu lực hồi phục, chỉ cảm thấy toàn thân rét run. . . Người rút cuộc muốn hồng đến trình độ nào, mới có thể lý trực khí tráng nói ra như vậy táng tận thiên lương lời nói đến? Khó đạo tính mạng của người khác trong mắt bọn họ thật sự nửa cái tiền đồng đều không đáng sao?

Đại Hoàng nghiêng đầu trầm thấp làm bầm nói: "Nói nhiều như vậy còn không phải muốn đánh. . . Ngao!"

Đột nhiên xuất hiện hừng hực Ngân Quang lóe mù ở đây tất cả tu sĩ cùng yêu quái con mắt.

"A. . ."

"A. . ."

"Cái quỷ gì. . ."

"Nguyệt Súc, an dám!"

Tô Bắc có kinh nghiệm, nghe được Đại Hoàng cái kia âm thanh mà mang tính tiêu chí sói tru lúc, liền bản năng lấy tay áo che mặt che khuất con mắt, còn không chờ hẳn thả bên dưới ống tay áo, liền nghe đến phía trước đồng thời vang lên số đạo kêu thảm, trung gian còn xen lẫn cái kia lão giả áo bào trắng vừa kinh vừa sợ quát lớn âm thanh, hẳn vội vàng thả bên dưới ống tay áo, chỉ thấy Khiếu Nguyệt Ngân Lang trạng thái Đại Hoàng ngửa đầu vùng tới một thanh Hỏa Hồng trường đao, "Cầu Oa, tiếp lấy!"

Tô Bắc một bả tiếp được Hỏa Hồng trường đao, định nhân quét qua, mới phát hiện trên mặt đất đã nằm mười cái Phi Vân môn tu sĩ: Năm sáu cái không có đầu, đầu phá đến cùng cái nát dưa hầu một dạng, ruột đều chảy đầy đất, không cần nghĩ cũng biết chắc bị chết thấu thấu, còn lại không phải ôm tay cụt rú thảm, ôm gầy chân khóc rống, đúng vậy ôm bụng bên trên lỗ rách khóc Thiên đập đất, đừng nói tái khởi đến đánh nhau, chữa khỏi đều là tàn phế!

Bọn hẳn nhiều người, hù đến Đại Hoàng Lão Gia, cái này bên dưới Song Phương nhân số hòa nhau. . .

Khiếu Nguyệt Ngân Lang trạng thái bên dưới Đại Hoàng, ngay cả Pháp Cảnh Thông Huyền Chân Nhân đều có thể khiêng bên trên một hai chục cái hiệp, Phi Vân môn bọn này Chân Ngã cấp số lượng là không ít, nhưng đều là Bá Thể cảnh, Thần Tượng cảnh, một cái Như Long cảnh đều không có, Đại Hoàng muốn làm bọn hắn, trên cơ bản không dùng ra đệ nhị trào, lại thêm bọn hắn đều bị Đại Hoàng biến thân Ngân Quang tránh mắt bị mù, Đại Hoàng tốc độ lại nhanh đến có thể so với Thông Huyền. . .

Tóm lại, dám bả Đại Hoàng Lão Gia xem như phổ thông Cửu Châu Đại Lang Cầu, đều là bi kịch, điểm này, Thiên Hành phái vương tử đan có quyền lên tiếng nhất!

"Nguyệt Súc!" Lão giả áo bào trắng thị lực cũng đã khôi phục, hẳn quét qua trên mặt đất cái kia chết thì chết, thương thì thương hơn mười người Phi Vân môn Đệ Tử, trong nháy mắt mắt thử muốn nứt, trán đầu gân xanh tóe, sắc mặt dữ tợn như ác quỷ, "Cho Bồn Tọa chết. . . Huyền Kim Trâm Yêu Kiếm!"

Vừa mới nói xong, lão giả áo bào trắng nhanh như thiểm điện hướng Đại Hoàng chém ra một kiếm

Trong chớp lát, dài đến hai mươi trượng Kim Quang kiếm khí bạo bắn mà ra, khi đầu một kiếm chém về phía không trung Đại Hoàng.

Đại Hoàng thấy thế bỗng nhiên Đạp Không nhảy lên, thân hình hóa thành một đạo Ngân Quang trong nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, "Lão Tật Mao, muốn chặt nhà người Đại Hoàng Lão Gia, về nhà Tu Luyện năm trăm năm lại đến!"

"Àm àm", kiếm khí bỏ trên mặt đất, bỏ bạo một cái ôm tay cụt khóc rờn rờn Phi Vân môn Đệ Tử về sau, trên mặt đất lưu lại một đạo thật dài khe rãnh. . .

Thân thủ chém chết mình bồi dưỡng nhiều năm Đệ Tử, lão giả áo bào trắng đều chưa kịp bi phần, ngược lại lộ ra một cái viết kếp mộng bức biểu lộ. . .
Hắn làm sao đều không thể tin được, cái kia đầu quái dị Ngân Lang vậy mà hoàn toàn không nhận hắn Kiếm Thế ảnh hưởng.

Hắn như quả biết đạo ngay cả Thanh Khâu Động Thiên đại trận cũng đỡ không nổi Đại Hoàng, đoán chừng liền không có kinh ngạc như vậy.

Gặp Đại Hoàng trốn qua khí thế kia phi phạm một kiếm, Tô Bắc nói lỏng một thanh khí, trở lại đầu, liền gặp Hắc Hùng yêu bọn hắn cùng một đám Phi Vân môn Đệ Tử đã hung hăng đụng vào nhau.

"Rống. . ."

"Tiên Nhân Chỉ Lộ!"

"Cuồng Dao múa!"

Yêu quái rống giận, tu sĩ đại hồng.

Tùng chuôi trường kiếm, trường đao sát khí tùy ý bắn vào đông đảo hai tay không yêu quái bên trong, cơ hồ là trong nháy mắt, Thiên Châm Lâm Yêu Tộc một phương bên trong siêu phạm giai Yêu Thủ cùng những thương thể kia quá nặng Yêu Tộc liền đều hóa thành một đám Huyết Vụ, còn lại phía dưới cũng tất cả mọi người mang thương, chỉ sợ mấy hiệp xuống tới, Thiên Châm Lâm Yêu Tộc liền sẽ bị giáo giết sạch!

Khai chiến trước, Tô Bắc chỗ đứng cách Hắc Hùng yêu tương đối gần, Đại Hoàng vừa động thủ Hắc Hùng yêu liền vượt qua Tô Bắc nhào về phía trước, đem giết tới mấy cái Phi Vân môn tu sĩ đều cản dưới, đi theo Hắc Hùng yêu bỏ nhào qua đông đảo Yêu Tộc tự nhiên cũng sẽ không đối Tô Bắc động thủ, kết quả là, tiếng hô "Giết" rung trời, huyết nhục văng tung tóe trong chiến trường ở giữa, Tô Bắc lại như cái người ngoài cuộc đứng đấy.

Tô Bắc đang gãy dựa!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Diên cuồng

"Ta nên làm cái gì? Ta nên làm cái gì?"

"Muốn hay không trốn, muốn hay không trốn. . ."

"Nhưng Đại Hoàng còn tại cái kia hồng lão đầu chém giết, làm sao trốn?"

"Lại có yêu chết rồi, lại có yêu chết rồi. . ."

"Đến cùng làm sao bây giờ? Đến cùng nên làm cái gì!"

Tô Bắc nào từ cùng nổ to ong vò vẽ "Ong ong, ong ong" loạn rối tinh rối mù, Nhịp tim đập càng lúc nhanh đến mức giống như là muốn từ trong cổ họng hắn nhảy ra, nắm lấy trường đao thủ chương sớm đã mồ hôi ẩm ướt.

"Bành", cái kia đầu bị gọt tiếp theo cái cánh tay Ngưu Yêu tránh thoát vòng thứ nhất công kích, lại không trốn được vòng thứ hai tiến công, bị một thanh trường kiếm màu vàng óng xuyên thủng lồng ngực, máu tươi cùng ngũ tạng lục phủ từa như là gió lốc quá cảnh lúc cuốn lên đầy trời lá vàng phun ra ngoài.

"Tốc tốc" âm thanh từ trên trời giáng xuống, Tô Bắc bản năng nâng lên đầu, hào không ngoài suy đoán bị ám áp máu tươi rót một mặt.

Tròng mắt của hắn lập tức co lại thành to bằng mũi kim!

"Ngao, Lão Tử cùng các ngươi liều mạng!" Lại một cái hóa hình, toàn thân máu me đầm đìa Lang Yêu không chịu nổi tra tấn, nhảy lên một cái, mặt người hóa thành một cái lớn chừng cái đầu Lang Đầu, mở ra miệng đầy răng nanh miệng lớn liền liều lĩnh nhào về phía trước người hắn cầm đao Phi Vân môn tu sĩ,

Cái kia cầm đao Phi Vân môn tu sĩ trầm mặt thân hình nhanh lùi lại, sau đó đột nhiên vùng đao trước người giao nhau, Lưỡng Đao sáng như tuyết Đao Khí hiện lên, Lang Yêu kêu rên một tiếng, thân thể tại quán tính kéo theo bên dưới tiếp tục xông về phía trước hai bước co quắp ngã xuống đất, đầm máu ngũ tạng lục phủ cùng nội tạng toàn chảy ra.

"Ngao. . . Ngao. . . Ngao. . ." Lang Yêu tựa như là bị sắp chết Chó lang thang như thể phát ra từng tiếng cao vút thê thảm kêu rên, hai tay bắt cùng với chính mình tán rơi xuống đất ruột cùng nội tạng hướng ổ bụng bên trong nhét.

"Ha-Ha. . ." Cầm đao Phi Vân môn tu sĩ cười gần tiến về phía trước một bước, bỗng nhiên vùng lên đao, Lang Yêu đầu lâu bay lên, đồ tươi tung tóe hấn một mặt, phối hợp trên mặt hấn hung tàn nụ cười, biến thái như ác quỷ, "Yêu Tộc chỉ thường thôi. . . Trá, có, ả?"

Yêu Tộc coi là thật chỉ thường thôi ả?

Vậy phải xem chỗ nào Yêu Tộc!

Cửu Châu yêu, đạt được Bắc Minh Châu yêu cùng Bắc Minh Châu bên ngoài yêu!

Bắc Minh Châu mặc dù lớn, nhưng đã sớm bị vô số đủ Thiên Yêu vương thành lập yêu động ngăn cách thành vô số khối to to nhỏ nhỏ địa bàn, bất kỳ yêu thú gì, chỉ cần vừa mở trí, chẳng mấy chốc sẽ thu nạp tại nơi ở yêu động, ở nơi nào, bất kỳ yêu thú gì đều có thể đạt được rất hệ thống bồi dưỡng, thích hợp công pháp, thích hợp Chiến Kỹ, định lượng Linh Đan cùng linh thạch, cùng Bắc Lô Châu mấy cái này tông môn đệ tử không khác nhau chút nào, giống Tô Thanh Huyền loại kia xuất thân cao quý, Cổ Lão yêu, càng là từ lúc vừa ra đời bắt đầu, liền là dựa theo Đại Hoàng Yêu Tộc tu hành phương thức đi ở giữa đan con đường thành tiên, liền cái này ngu ngốc hồng hồng hồ to "Còn có ả?" Phi Vân môn tu sĩ, tại Tô Thanh Huyền trước mặt, ngay cả cơ hội nói chuyện đều! Không! Có!

Mà Bắc Minh bên ngoài những này yêu, lệ như lúc này trên chiến trường những này Thiên Châm Lâm Yêu Tộc, hoặc là ăn nhảm Thiên Tài Địa Bảo mà Khai Trí Thành Yêu, hoặc là Tô Tiên huyết mạch đột nhiên giác tỉnh mà Khai Trí Thành Yêu, hoặc là cơ duyên xảo hợp tìm được Nhất Linh khí dồi dào chi địa chín cư mà Khai Trí Thành Yêu, đã không chiếm được Tổ Tiên Chiến Kỹ truyền thừa, lại khuyết thiếu hệ thống tu hành phương thức cùng tu hành tư nguyên, nói là yêu, kỳ thực liền là một đám chỉ có man lực anh nông dân, đánh nhau, sẽ chỉ đã thú bỏ nhào về phía trước hai căn ba gào thét cái kia một bộ, đối với đã thoát ly phạm nhân tầng thứ tu sĩ mà nói, tự nhiên không tạo thành bất kỳ uy hiếp gì!

Đương nhiên, Dị Chủng Yêu Tộc cùng dị thú Yêu Tộc ngoại trừ, giống Đại Hoàng Nhị Đọa biến thân Khiếu Nguyệt Ngân Lang, không cần bất kỳ Tổ Tiên Chiến Kỹ, chỉ bằng viễn siêu Đồng Giai tốc độ cùng lực lượng, liền có thể dễ dàng nghiền ép Đồng Giai tu sĩ!

"Rống", Lang Yêu thê thảm kêu chết kích thích trên chiến trường còn lại Yêu Tộc, Hắc Hùng yêu ngửa mặt lên trời gầm thét một tiếng, Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) gào thét nói: "Các huynh đệ, cùng bọn hấn liều mạng!"

Vừa mới nói xong, Hắc Hùng yêu điên cuồng một bả ném ra trong tay tàn khuyết đại thụ gốc cây, tại chỗ liền đem cái kia hồ to "Còn có ả?" Phi Vân môn tu sĩ nện thành thịt nát, ngay sau đó Hắc Hùng yêu tứ chi chạm đất, điên cuồng hướng phía phía trước đông đảo Phi Vân môn tu sĩ phóng đi.

"Rống, liều mạng!" Một cái Báo Yêu điên cuồng gào thét phóng tới cùng nó giao chiến Phi Vân môn tu sĩ,

Tại thân thể bị Phi Kiếm xuyên thủng trong nháy mắt, hấn tê tâm liệt phế gầm thét một tiếng: "Kiếp sau không còn là yêu. . ."

Nói xong, "Oanh" . . .

Hấn nổ!

Một tiếng này nổ tung liền cùng pháo đót đót lên kíp nổ giống như, tiếp đó, mấy cái yêu đều liều lĩnh mất đồ xông đi lên tìm đối thủ tự bạo!

"Kiếp sau không còn là yêu!"

"Kiếp sau không còn là yêu!"

"Kiếp sau không còn là yêu!"

Đầy trời huyết tương, thịt nát tại liên tiếp tiếng nổ mạnh bên trong bốn bên dưới vấy ra.

Tô Bắc não từ phủ lại thanh tỉnh, thanh tỉnh lại được, sau cùng chỗ có phần uất, hỗn loạn tâm tình đều hóa thành một tiếng như kẻ điên cao vút gào thét: "Đù ròi, các ngươi tất cả dừng tay!"

Chỉ là lần này, đông đảo đầy trong đầu "Cùng chết" Thiên Châm Lâm Yêu Tộc cùng đông đảo đầy trong đầu "Yêu Tộc đi hết chết" Phi Vân môn tu sĩ đều không lại phản ứng Tô Bắc.

"A. . ." Nói điên vô dụng, Tô Bắc nói điên, hấn phát ra hét dài một tiếng, dẫn theo trường đao lần nữa vô sự tự thông sử xuất cái kia ngay cả Tư Đồ Oanh Thiên đều đuổi không kịp Độn Thuật, hóa thành một đạo ngân sắc Độn Quang liền xông ra ngoài.

"Kiếp sau không còn. . ." Một đầu điên cuồng lộn rùng yêu quơ một cây gậy gỗ liền muốn xông lên đi cùng hấn thiên đầu Phi Vân môn tu sĩ tự bạo, đứng vào lúc này, hấn đột nhiên cảm giác được trước mắt hiện lên một đạo Ngân Quang, sau đó liền phát hiện mình giống như đang bay, tên này tâm lý còn nhiều kinh ngạc "A, như thế nào là tại bay lù?"

Không chỉ là lộn rừng yêu, cùng hấn triển đầu cái kia Phi Vân môn tu sĩ cũng cảm thấy đến một cỗ không thể địch nổi sức lực lớn thuận lấy trường kiếm trong tay của chính mình truyền đến, hấn chỉ cảm thấy hồ khẩu con đau, trường kiếm lúc ấy liền bay ra ngoài, thân thể cũng giống là bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo tại chỗ té bay ra ngoài.

Ngân sắc Độn Quang nhanh như thiểm điện trên chiến trường xuyên tới xuyên lui.

"Bành bành bành", từng cái yêu quái toàn cùng bóng da té bay ra ngoài.

"Keng keng keng", từng chuỗi trường đao trường kiếm bay ra ngoài.

"Đồng đồng đồng", từng cái Phi Vân môn tu sĩ toàn đập vào trên cây.

Mắt đỏ Hắc Hùng yêu chính đuổi theo cái kia từ Tô Bắc cùng Đại Hoàng trên đỉnh đầu bay qua, bị đông đảo Phi Vân môn tu sĩ gọi "Nhị Sư Huỳnh" Phiếu Hân tu sĩ xoay quanh vòng, cũng cảm thấy thấy hoa mắt, một đạo Ngân Quang Độn Quang đột nhiên liền xuất hiện tại trước mắt của mình, hấn tu vi cao, thấy rõ màu bạc Độn Quang bên trong nhô ra một chân, đập hướng mình.

Hắc Hùng yêu giơ lên hai cái Bồ Phiến lớn thủ chương ngăn tại trước người.

"Bành", ngân quang trong nhô ra bàn chân kia trùng điệp đá vào Hắc Hùng yêu trên song chương, Hắc Hùng yêu Thiết Thập giống như thân thể hơi một cái lắc lư liền tan mất một cước này lực đạo, ngược lại là ngân sắc Độn Quang mình bay ra ngoài.

Hắc Hùng yêu: "A?"

Ngân sắc Độn Quang: "A?"

Ngân sắc Độn Quang tiêu tán, lộ ra Tô Bắc tới.

Hắc Hùng yêu ngược cổ căm tức nhìn hấn gào thét nói: "Nhân Tộc oắt con, ngươi làm gì?" Hấn vừa rồi a cái kia một tiếng, là kỳ quái một cước kia lực lượng vậy mà ngoài dự liệu của hấn lớn!

Tô Bắc đồng dạng đối với hấn tròn mắt nhìn, "Không cho phép giết người, ai giết người ta giết ai!" Hấn vừa rồi a cái kia một tiếng là kỳ tự trách mình nhất cước vậy mà không có đá bay hấn.

Hấn cũng không nghĩ một chút, Hắc Hùng yêu Chiến Đấu Lực tuy nhiên cận bã điểm, lại là thực sự Thông Huyền Yêu Tướng, vẫn là đi lực lượng lộ tuyến cường hấn Yêu Tướng, hấn có thể bị đá bay hấn mới là quái sự!

Hắc Hùng yêu đang chờ nổi giận gầm lên một tiếng "Nguyên lai ngươi cùng Phi Vân môn những này ác nhân là cá mè một lứa" lúc, mắt góc bỗng nhiên thoáng nhìn mới vừa rồi bị mình đuổi đến cùng cái tựa như thỏ Phiếu Hân tu sĩ từ phía sau lưng Nhất Dao bồ về phía Tô Bắc, căn cứ "Địch nhân của địch nhân đúng vậy * nguyên tắc, hấn vội vàng đổi giọng nói: "Phía sau!"

Hấn không nhắc nhở Tô Bắc cũng nghe đến sau tai truyền đến Ác Phong âm thanh, một cái gọn gàng xoay người vung đao liền chặt.

"Keng", hai thanh trường đao chính diện bổ ở cùng nhau, Tô Bắc không nhúc nhích đạn, cái kia Phiếu Hân tu sĩ té bay ra ngoài.

Tuy nhiên không bị thương, Tô Bắc tâm lý tà hỏa lại giống như là đổ dầu vào lửa "Soạt soạt soạt" đi lên bốc lên, hấn cảm thấy mình hảo ý lên khuyên can lại còn muốn chịu chặt?

"Chặt mẹ ngươi!" Tô Bắc nổi giận cuồng hồng một tiếng, thả người vung đao liền nhào về phía còn tại bay ngược Phiếu Hân tu sĩ.

Phiếu Hân tu sĩ không hồ là những này Phi Vân môn tu sĩ "Nhị Sư Huỳnh", nhiều như vậy Phi Vân môn tu sĩ, hấn là một cái duy nhất ngạnh kháng Tô Bắc Nhất Dao sau còn tóm được bình khí, bất quá hấn lúc này nhìn thấy nhào tới Tô Bắc, tâm lý như cũ sợ hãi cực kỳ. . . Minh toàn lực Nhất Dao, Tô Bắc vội vàng chống đỡ, bay rút ra ngoài lại là mình?

"Tiểu tử này khí lực đến lớn bao nhiêu?"

Đừng tưởng rằng tu sĩ liền không thể so với khí lực, UU đọc sách www.uukan.shu.com Chân Ngã giai sở dĩ sẽ xưng là Chân Ngã giai, liền là bởi vì này giai tu sĩ Chủ Tu tự thân, nên vững chắc căn cơ, không tin nhìn Chân Ngã giai tam cảnh giới: Bá Thể, Thần Tượng, như Long, một cái kia không phải hình dung Nhục Thân cường độ?

Mà Nhục Thân cường độ nhất trực quan phương thức, chính là so đấu khí lực!

Tô Bắc vội vàng Nhất Dao đánh bay toàn lực Nhất Dao hấn, chỉ có thể nói rõ, Tô Bắc Nhục Thân cường độ xa ở trên hấn!

Gặp Tô Bắc nhào lên, Phiếu Hân tu sĩ tâm lý chợt dạ chi bên dưới hung hăng cắn răng một cái, vung đao quát lớn nói: "Bạo Diễm Trảm!"

Vừa mới nói xong, một đạo mây trắng lớn lên Hỏa Hồng Dao Khí phun ra ngoài, chém thẳng vào Tô Bắc.

Tô Bắc thấy thế, không chút nghĩ ngợi đồng dạng vận chuyển chân nguyên vung đao trước bổ, tựa hồ là cảm thấy không hết lớn một tiếng không có khí thế, bổ xong hấn còn bổ sung một câu, "Khảm Phôi Nhân Trảm!"

Theo thanh âm của hấn, một đạo Uyển Như tám lạng như vậy rực rỡ ngân đao khí bành trướng mà ra, chính diện đụng phải Phiếu Hãn tu sĩ Hỏa Hồng Đao Khí.

"Oanh", nhìn qua khí thế phi phạm Hỏa Hồng Đao Khí tại chỗ tán loạn, rực rỡ ngân đao khí xuyên thấu qua ánh lửa như thiểm điện hợp lý đầu bổ về phía Phiếu Hãn tu sĩ.

Phiếu Hãn tu sĩ tâm nhức đầu giật mình, hấn giờ phút này vừa mới đâm vào trên một cây đại thụ, liền là muốn tránh cũng không kịp, chỉ có thể vừa ngoan tâm, liều mạng đem tự thân chân nguyên chú nhập trường đao trong tay đưa ngang trước người đón đỡ.

"Ầm ầm".

"Keng".

Rực rỡ ngân đao khí rơi dưới, Ngân Quang lớn thiêu đốt, Tô Bắc nghe được một tiếng thanh thúy kim loại đứt gãy âm thanh.

Đội Ngân Quang tiêu tán, Tô Bắc liền nhìn thấy Phiếu Hãn tu sĩ vô lực dựa vào đại thụ từng ngum từng ngum phun máu. . . Trong tay hấn Hỏa Hồng trường đao đã băng liệt, vô số trường đao mảnh vỡ quán xuyên bộ ngực của hấn.

Tô Bắc hai mắt lập tức ngưng trệ, hấn há hốc mồm, lại một chữ mà đều nhà không ra.

"Ta giết người, ta giết người, ta giết người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Đúng và sai

Tô Bắc chưa bao giờ nghĩ tới, mình lại có thân thù giết người một ngày này.

Tuy nhiên bản ý của hấn chỉ là đánh tan cái kia Đạo Hỏa đỏ Đao Khí, thật không muốn giết cái kia Phiếu Hãn tu sĩ, nhưng vô luận như thế nào, Phiếu Hãn tu sĩ chết ở trong tay của hấn, điểm này, chính hấn muốn không thừa nhận đều không có cách nào.

Hấn là thật không biết mình tiện tay bổ ra Đao Khí uy lực thế mà lớn như vậy!

Nhìn qua cái kia đã triệt để không có tức giận Phiếu Hãn tu sĩ, Tô Bắc tâm lý lại là lo sợ không yên, lại là hoảng sợ, còn thắng phạm buồn nôn. . .

Toàn bộ hành trình mắt thấy Tô Bắc là như thế nào tiện tay Nhất Đao đánh chết Phiếu Hãn tu sĩ Hắc Hùng yêu cũng là một trận yên lặng, hấn lúc này cũng coi là trở lại mùi vị tốt, biết đạo Tô Bắc mới vừa nói một câu kia "Không cho phép giết người, ai giết người ta giết ai" bên trong "Người", cũng không phải là đặc biệt là Phi Vân môn những này nhân tộc tu sĩ, mà là phiếm chỉ ở đây tất cả Nhân tộc tu sĩ cùng Yêu Tộc.

"Áy, Nhân Tộc thắng nhóc rách rưới!" Hắc Hùng yêu hô Tô Bắc, "Ngươi đến cùng là bên nào mà?"

Hắc Hùng yêu tiếng la đem Tô Bắc từ trong kinh hoàng tỉnh lại, hấn "A" hét lên một tiếng, run tay đem trong tay Hỏa Hồng trường đao ném ra ngoài, chuyển đầu liền nhả ào ào, "Oe. . . Ta không muốn giết hấn. . . Oe. . . Ta thật không phải cố ý giết hấn. . . Oe. . ."

Thấy qua người chết cùng mình thân thù giết người, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Hắc Hùng yêu tâm nói một tiếng "Nguyên tới vẫn là cái chưa từng giết người chim non", sau đó đi tới một bên "Nhẹ nhàng" vỗ Tô Bắc áo chên, một bên dùng một loại dị thường người từng trải ngữ khí nói ra: "Nôn a nôn đi, nôn a nôn thành thói quen!"

Tô Bắc chặt vật đẩy hấn ra Hùng Chương, "Oe. . . Ngươi đừng vượt. . . Oe. . . Ngươi lại đập ta thậm đều muốn phun ra. . . Oe. . ."

Tô Bắc ở chỗ này nôn a nôn, lại không chú ý tới trên chiến trường bầu không khí cực độ xấu hổ!

Một đám Phi Vân môn tu sĩ đều bị Tô Bắc đánh bay binh khí trong tay, muốn đi lấy, nhưng nhìn thấy đối diện mà cái kia một món lớn mắt đỏ, thử lấy răng, từng bước tới gần yêu quái, ai dám loạn động?

Yêu Tộc nhục thân trời sinh liền so Đồng Giai tu sĩ nhân tộc càng cường đại, bọn hắn rằng nanh cùng móng vuốt cũng xa so với nhân tộc hàm răng cùng Quyền Đầu càng hung mãnh, tay không sắp lá cà, này một đám Phi Vân môn tu sĩ không có một cái tự tin có thể gánh không được mấy cái Đồng Giai Yêu Tộc bốn phía tấn công. . . Bọn hắn là không muốn mình đi làm cái này Chim đầu đàn, sợ thu nhận bốn phía tấn công, còn muốn lấy khẳng định sẽ có những người khác nhện không được nhảy ra khi cái này Chim đầu đàn, đến lúc đó mình thừa cơ đi nhặt về binh khí của mình chính là.

Tất cả đều ô mị loại ý nghĩ này, kết quả chính là tất cả đều ôn lấy bất động!

Đây chính là Thượng bất chánh Hạ tắc loạn, cái kia gọi Phi Vân Từ lão giả áo bào trắng làm Nhất Môn chỉ trưởng, lại không Tu Đức đi, vụng trộm tâm ngoan thủ lạt, đẩy bụng âm mưu quỷ kế thì cũng thôi đi, còn không cho là nhục, ngược lại cho là vinh trắng trợn cho môn hạ đệ tử tuyên dương mình "Trà trộn bắc lộ Tu Hành Giới 300 năm tổng kết ra nhân sinh Triết học", muốn thật dạy dỗ một đám đoàn kết hữu ái đệ tử Từ Tài thật là chuyện lạ!

Mà Thiên Châm Lâm Chúng Yêu tuy nhiên tại từng bước tới gần, nhưng trên thực tế, bọn hắn tình cảnh hiện tại so đối diện những cái kia Phi Vân môn tu sĩ càng thêm xấu hổ!

Vừa rồi bọn hắn thế yếu thật sự là quá nghiêm trọng, cơ hồ là thiên về một bên đồ sát, trong chốc lát đã thương vong gần nửa, lại thêm những cái kia nghĩ quần chơi tự bạo, bây giờ còn có thể chém giết, tính cái trước tay cụt tàn phế đều chẳng qua mười hai mười ba cái, cái này so sánh không có binh khí y nguyên còn có gần ba mươi người chỉ chúng Phi Vân môn tu sĩ một phương, vẫn là ở vào tuyệt đối thế yếu, bọn hắn như quả tùy tiện xông đi lên, không cần nghĩ cũng biết đạo đối diện Phi Vân môn tu sĩ khẳng định sẽ cùng nhau tiến lên, đem bọn hắn quần áo chỉ từ!

Kết quả là, bọn hắn lại gần không kèm được, lại Sát Ý ngập trời, cũng chỉ có thể từng bước ép sát, không dám lơ đãng xông đi lên. . . Bọn hắn nhưng thật ra là tại các loại, chủng loại lão đại của bọn hắn Hắc Hùng yêu đi qua trợ trận, hiện tại một đám Phi Vân môn tu sĩ không có binh khí, lấy Hắc Hùng yêu Thông Huyền Yêu Tướng thực lực, ai cũng đỡ không nổi nó cái kia hai cái Bồ Phiến lớn Hùng Chưởng!

Nhưng mà Hắc Hùng yêu lúc này còn tại Tô Bắc chỗ này, muốn làm rõ ràng Tô Bắc vấn đề lập trường. . . Đến cùng là làm lão đại, còn lại yêu còn đang ngó chừng cái kia bang Phi Vân môn tu sĩ thời điểm, hắn đã thấy chuyển bại thành thắng mấu chốt!

Trận chiến đấu này ai thắng ai thua, ai sống ai chết,

Không tại bọn hắn song phương giao chiến, mà là tại cái này nhân tộc thắng nhóc rách rưới mà trên thân.

Không nói đến cái này nhân tộc thắng nhóc rách rưới mình liền có được đủ để chi phối chiến cuộc thực lực, chỉ nói trên trời cái kia đầu đeo Phi Vân Từ đây trời xoay quanh vòng quỹ dị Đại Cầu, phân lượng liền so với hắn cái này làm Sơn Đại Vương còn nặng hơn.

"Oe. . ." Tô Bắc rút cục bả trong bụng đồ vật cho nôn sạch sẽ, lại nôn đều là nôn khan, hắn nhìn trên mặt đất cái kia một bãi Ô Uế vật, tâm lý còn nhiều tiếc hận, "Đáng tiếc Tiểu Hôi Hôi cho cái kia hai cây Cà Rốt. . ."

Hắc Hùng yêu lại "Nhẹ nhàng" vỗ vỗ Tô Bắc phía sau lưng, dữ tợn mặt gấu bên trên kiệt lực lộ ra một cái hân tự cho là đứng về mặt ôn hoà, trên thực tế y nguyên rất dữ tợn hòa ái biểu lộ, "Cái kia, tiểu huynh đệ, ngươi nhìn đêm nay một trận chiến này nên làm cái gì?"

Hắn hỏi nhưng thật ra là Tô Bắc đứng bên kia, nhưng Tô Bắc đương nhiên không có khả năng nghĩ như vậy.

Tô Bắc trở lại đầu nhìn hắn một cái, không có chút nào bởi vì hắn là Thông Huyền Yêu Tướng liền khách khí mấy phần, "Cái gì làm sao bây giờ, không đánh, riêng phần mình về nhà ngủ ngon!"

Hắc Hùng yêu cũng không giận, đuổi ra một cây đen như mực ngón tay chỉ chỉ phía dưới, "Ngươi cảm thấy, đánh tới trình độ này, còn có thể riêng phần mình về nhà ngủ ngon a?"

Hắn chỉ là phía dưới kiểm bặt nỗ trương cục thế, nhưng Tô Bắc thuận ngón tay của hắn nhìn thấy, lại là một chỗ thi thể huyết nhục mơ hồ.

Hắn lại có chút buồn nôn, thật vất vả mới cố nén lần nữa nôn mửa dục vọng, có chút tức hờn hướng về phía Hắc Hùng yêu gào thét nói: "Chết nhiều như vậy yêu, nhiều người như vậy, các ngươi đến cùng còn muốn như thế nào nữa?"

Hắc Hùng yêu y nguyên không buồn, bình tĩnh nói ra: "Ngươi phải hiểu rõ, đêm nay sự tình, là bởi vì các ngươi mà lên, ta Thiên Châm động huynh đệ trong vòng một đêm thương vong hơn phân nửa, hoàn toàn là tai bay vạ gió!"

Tên này hình dáng cao lớn thô kệch, lại sinh ra một khóa Thất Khiếu Linh Lung Tâm, lúc trước không biết đạo Tô Bắc cùng Đại Hoàng như thế ra sức thời điểm, còn nói là bởi vì hắn tiến giai Thông Huyền Yêu Tướng, Phi Vân môn sợ ngày sau ép không được hắn mới tiếp lấy ban ngày sự tình làm từ đầu bắt hắn khai đao đầu, lúc này lời nói xoay chuyển, lại bả cái này bóng da đá trở về Tô Bắc trên thân.

Tô Bắc còn liền dính chiêu này, hắn thấp bên dưới đầu nhìn chăm chú Chiến Trường cái kia vô số cổ đầm máu thi thể, trông mắt chậm rãi co lại thành cây kim mà Đại Tiểu, gương mặt từng trận phát sáng tỏ.

"Hắn nói đến đúng, muốn không phải chúng ta hôm nay cứu đi thả đại tỷ cùng Tiểu Hôi Hôi, đã thương Lô Chấn Sơn, những này Phi Vân môn tu sĩ đêm nay cũng sẽ không tới nơi này, những này yêu quái hiện tại cũng hẳn là còn ở bọn hắn trong động mỷ mỷ ngủ, sẽ không chết. . ."

"Chẳng lẽ là chúng ta không nên cứu thả đại tỷ cùng Tiểu Hôi Hôi? Không đúng, thả đại tỷ cùng Tiểu Hôi Hôi đều là tốt yêu, các nàng cho tới bây giờ không có thương hại người, không nên chết tại Cô Thọ Trấn. . ."

"Đó là Đại Hoàng không nên đánh thương Lô Chấn Sơn? Cũng không đúng, cái kia Lô Chấn Sơn đúng vậy cái bại hoại, Tiểu Hôi Hôi như vậy thiên chân khả ái hẳn đều hạ thủ được, hoàn toàn chính xác nên đánh, Đại Hoàng ra tay mặc dù nặng một chút, nhưng cũng không nhiều lắm sai!"

"Vậy rốt cuộc là chỗ nào sai rồi?"

Tô Bắc thống khổ dầm đầu, nghĩ như thế nào đều muốn không rõ sáng tỏ. . . Loại này "Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân lại bởi vì ta mà chết" tội ác cảm giác, ép tới hẳn không thở nổi,

Hắc Hùng yêu từ Tô Bắc trong mắt nhìn ra nỗi thống khổ của hắn cùng giấy dựa, trong lòng vậy mà đối với mình lợi dụng cái này nhân tộc tiểu hài tử đối Yêu Tộc hiểm thấy đối xử như nhau chỉ tâm cảm nhận được mấy phần áy náy, hắn nghĩ nghĩ, trầm thấp thờ dài một cái nói: "Kỳ thực cũng không trách ngươi, nhân yêu khác đường, từ xưa không phải ngươi chết chính là ta vong, cái kia Phi Vân Tử trước đó lưu ta Thiên Châm Lâm Yêu Tộc Nhất Mạch, bất quá là muốn cho hắn Phi Vân môn lưu lại một mả luyện Đệ Tử sát trảm, Bản vương đột phá Thông Huyền Yêu Tướng đã vượt ra khỏi sự khoan dung của hắn phạm bốn phía, có hay không việc này, hẳn sớm muộn đều sẽ giết đến tận cửa. . . Hết thảy chỉ đổ thừa ta chủng loại sinh mà làm yêu!"

Một phen có tanh hôi, tang thương cảm thán từ hắn loại này Thế Trạng như sắt thép quái vật khổng lồ trong miệng nói ra, vốn hẳn nên mười phần khó chịu, nhưng truyền vào Tô Bắc trong tai, hắn lại cảm động lấy cảm nhận được Hắc Hùng yêu trong lòng chua xót cùng không thể nào.

Hắn tỉnh tởm nhai nhai nuốt một phen Hắc Hùng yêu, tâm lý rộng mở trong sáng!

Đúng vậy, hẳn cứ đi thờ xấp mẹ con không sai, bởi vì các nàng là tốt yêu, Đại Hoàng đã thương Lô Chấn Sơn cũng không sai, bởi vì Lô Chấn Sơn là người xấu, đêm nay đây hết thảy, sai đang bay Vân Môn, không phân biệt là cùng không phải, chỉ phân biệt người cùng yêu, sai tại nhân yêu khác đường không thể cùng tồn tại. . .

Bọn hắn không sai, sai là cái này thao đàn thế giới!

Là người nào cùng yêu không thể cùng tồn tại?

Yêu Tộc nếu là trời sinh liền đáng chết, cái kia Cửu Châu Đại Địa còn sinh ra Yêu Tộc làm gì?

Như Yêu Tộc không phải trời sinh liền đáng chết, cái kia Cửu Châu Đại Địa vì sao cho phép xuống núi xuyên cho không xuống Yêu Tộc?

Vẫn là nói, Nhân Tộc cường đại đến đã thay thế Cửu Châu Đại Địa ý chí? Nhân Tộc dung không được Yêu Tộc, Yêu Tộc liền trời sinh đáng chết?

Tô Bắc nghe vô số lần "Nhân yêu không thể cùng tồn tại, Yêu Tộc trời sinh đáng chết" thuyết pháp, đêm nay lại là lần đầu đối thuyết pháp này ghét cay ghét đắng!

Nhưng vô luận hắn như thế nào ghét cay ghét đắng, cũng không ảnh hưởng được trước mắt Thiên Châm Lâm Yêu Tộc cùng Phi Vân môn giữa các tu sĩ kiếm bặt nỗ trương cục thế!

Tô Bắc nâng lên đầu nhìn lên bầu trời, liền gặp một đạo ngân sắc Độn Quang mang theo một đạo kim sắc Độn Quang xuyên tới xuyên lui, loáng thoáng ở giữa Tô Bắc còn nghe được Đại Hoàng căn ăn đòn khiêu khích âm thanh.

"A lạp lạp, a cũng vậy. Lão Bát Tử ngươi có thể hay không nhanh lên a? Mỗi lần đều muốn bản lão gia chờ ngươi là chuyện gì xảy ra đây? A a, còn bỏ, ngươi không chê mặt mũi a, nhìn bản lão gia lóe lóe. . ."

Tô Bắc hai tay làm Loa trạng hướng bầu trời bên trên hô to nói: "Đại Hoàng. . ."

Âm thanh truyền ra, một đạo chói mắt Ngân Quang từ trên trời giáng xuống, rơi vào Tô Bắc bên người hóa thành căn phòng lớn Khiếu Nguyệt Ngân Lang, nó nghiêng đầu nhìn qua Tô Bắc, một đầu mao nhưng nhưng cái đuôi to lay động không ngừng, nhìn ra được nó rất hưng phấn, "Cầu Oa cái gì vậy?"

Tô Bắc tiến lên một bước, lôi kéo nó, "Trước đừng đùa, nói chính sự."

Hắn đều còn chưa lên tiếng, một đạo chói mắt kim sắc Độn Quang thẳng tắp đến hướng phía Tô Bắc rơi xuống.

Đại Hoàng một thanh ngâm lấy Tô Bắc cánh tay liền muốn tránh đi, Tô Bắc không nhúc nhích, ngẩng nhẹ giọng nói: "Ngươi dám động thủ nữa, tin hay không ta để Đại Hoàng giết ngươi Phi Vân môn đây môn?"

Khó khăn lắm rơi xuống Tô Bắc Đinh Đầu ba trượng phía trên kim sắc Độn Quang đột nhiên quẹo thật nhanh cong, trên không trung xẹt qua một cái xinh đẹp đường vòng cung sau rơi xuống Tô Bắc trước người hơn mười trượng bên ngoài, xa xa cùng Tô Bắc giằng co, "Tiểu Tạp Chủng, ngươi có ý tứ gì?"

Chương 80: Như vậy coi như thôi

"Tập mẹ ngươi trái trứng", Đại Hoàng nhảy chân thay Tô Bắc mắng trở về, "Lão Tập Mao ngươi lại đắc ý bản lão gia giết cả nhà ngươi ngươi tin hay không?"

Phi Vân Từ mắt thử muốn nứt, trương nhiều lần miệng đều không biết nên nói cái gì, một gương mặt mo nghẹn đến đỏ bừng. . . Có câu nói là hoành sợ lạng, hấn lại hoành, cũng không kịp Đại Hoàng loại này một lời không hợp giết cả nhà ngươi đường lối lạng.

Tô Bắc thật chặt nắm chặt Đại Hoàng cái đuôi, ra hiệu nó đừng ngắt lời, sau đó ép buộc mình bày làm ra một bộ bình tĩnh bộ dáng, liền muốn liền số nói: "Ta. . . Không có ý gì, chuyện tối nay, cứ định như vậy đi, ngươi mang theo đệ tử của ngươi, rời khỏi Thiên Châm Lâm, từ nay về sau cũng không tiếp tục muốn bước vào Thiên Châm Lâm một bước, các ngươi Phi Vân môn cùng Đại Hắc Hùng bọn hấn nước vào không đáng hà thù." "

"Mơ tưởng!" Phi Vân Từ không chút nghĩ ngợi liền quả quyết cự tuyệt, nổi trận lôi đình gào thét nói: "Ta Phi Vân môn mười mấy tinh anh đệ tử chết bởi ngươi chúng loại chỉ thù, ngươi giết sạch ngươi chờ bản tọa tuyệt không bỏ qua!"

Hoành chơi không đi, hấn bắt đầu chơi lạng!

Phi Vân Từ đích thật là thực tình đau chết những cái này Đệ Tử, hấn là Phi Vân môn Khai Phái Tổ Sư, những đệ tử này đều là hấn hao tổn vô số tâm huyết một tay dạy dỗ nên, hấn còn hi vọng những đệ tử này có thể khai chi tán diệt, đem Phi Vân môn phát dương quang đại, duy nhất một lần chết nhiều như vậy, hấn sao có thể không đau lòng?

Trừ cái đó ra, những lời này bên trong còn có cầm Thiên Châm Lâm những cái kia yêu quái tính mệnh uy hiếp Tô Bắc ý tứ, hấn nhìn ra Tô Bắc rất khẩn trương Thiên Châm Lâm những yêu quái sinh tử, muốn mượn này để Tô Bắc có thể có kiêng kỵ.

Nhưng không nghĩ, hấn tứ vô kỵ đạn thái độ nghiêm trọng kích thích Tô Bắc, Tô Bắc đáy lòng một mực đè nén tà hỏa mà lập tức liền bạo phát.

"Vậy ngươi ngược lại là tới giết a! Ai hấn một bên dưới lòng mây ai là Tôn Tử! Gia gia hấn, bản lão gia đã lớn như vậy, lần thứ nhất nhìn thấy ngươi không biết xấu hổ như vậy lão thất phu, ngươi những đệ tử kia mệnh là mệnh, mạng của người khác liền tất cả đều là cỏ dại rồi? Ngươi đại gia!"

Đại Hoàng ngươi cho Lão Tử nhìn chăm chăm lão thất phu này, hấn lại muốn dám mù tất tất, liền cho Lão Tử giết sạch cái kia bọn tạp chủng. . . Mẹ nhà hấn ngươi không phải liền là liều mạng gì không? Đến a! Lão tử hôm nay cùng ngươi chơi đến cùng!"

Hấn thật sự là tức giận toàn thân phát run, không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa!

"Được rồi!" Đại Hoàng rất phùng tràng lên tiếng, một đôi sáng con mắt màu bạc gắt gao nhìn chăm chăm Phi Vân Từ, đập hai cái trước trào cong người lên, tựa hồ chỉ muốn Phi Vân Từ nôn một chữ, nó liền sẽ không chút do dự vọt tới phía dưới đại khai sát giới!

Bị Tô Bắc một trận phun Cầu Huyết Lâm Đầu, Phi Vân Từ tâm lý đầu lại là giận không kềm được, lại là phiền muộn đến chính muốn phun ra một thanh lão huyết!

Hấn chơi hoành, gặp Đại Hoàng cái này lạng, hấn chơi lạng, lại gặp được Tô Bắc cái này không muốn mạng, làm sao tả hữu đều không theo phương pháp ra bài a?

Hấn không dám mở miệng!

Hấn vừa rồi đuổi Đại Hoàng lâu như vậy, phía trong lòng hết sức rõ ràng, lấy Đại Hoàng tốc độ cùng thực lực, như coi là thật liều lĩnh đối với hấn Phi Vân môn huy bên dưới những cái kia Chân Ngã giai đệ tử từ Bạo Khôi, cái kia phía dưới cái kia hơn ba mươi cái Chân Ngã giai Đệ Tử, không có một cái có thể sống mà đi ra Thiên Châm Lâm!

Hấn không phải không nghĩ đến bắt Tô Bắc áp chế Đại Hoàng, nhưng mấu chốt là liền Tô Bắc vừa rồi bày ra Độn Quang tốc độ, hấn tự nghĩ, vậy. Truy, không, lên!

Đây con mẹ nó liền lúng túng!

P phía dưới đông đảo Thiên Châm Lâm yêu quái cùng đông đảo Phi Vân môn tu sĩ sững sờ nhìn qua không trung cái kia nhanh nhao nhao ra sao Hóa từ một già một trẻ, đại khí mà cũng không dám thờ bên trên một thanh!

Liền ngay cả Hắc Hùng yêu cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Tô Bắc cùng Phi Vân Từ cầm tính mạng của bọn hấn sao lai sao khứ, tâm lý lại nghẹn cong cũng không dám lung tung xen vào, chỉ là, "Có thể hay không đừng cầm mạng của chúng ta cãi nhau a uy?"

Phi Vân Từ không lên tiếng, Tô Bắc vỗ ngực thuận thuận khí sau lạnh suy nghĩ nhìn hấn, "Bây giờ có thể làm nhắm không?"

Phi Vân Từ nghẹn cong điểm đầu.

Tô Bắc hơi nói lỏng một thanh khí, điểm đầu nói: "Có thể làm nhảm liền tốt, chuyện tối nay, sai tại các ngươi, vừa rồi ta khuyên đỡ, ngươi nếu có thể nghe ta một lời khuyên, cũng sẽ không khiến cho hiện tại lưỡng bại câu thương thảm như vậy, hiện tại Đại Hắc Hùng bọn hán chết nhiều huynh đệ như vậy, ngươi đến bồi. . . Trước kia cánh rừng này không phải về ngươi quản à? Từ giờ trở đi,

Cánh rừng này liền về Đại Hắc Hùng bọn hán, ngươi Phi Vân môn người không thể lại tiến mảnh này rừng, đương nhiên, như quả Đại Hắc Hùng bọn hán ra rừng đã thương người, ngươi Phi Vân môn y nguyên có thể trăm yêu trừ ma, đó là một cái khác mã sự tình. . . Nhưng tiền đề nhất định là bọn hán đã thương người, phải có không biết đường đi Tiểu Yêu Quái trong lúc vô tình đi ra rừng, các ngươi không thể thương tổn nàng!"

Phi Vân Từ dùng lực ép quyết tâm đầu cổ này nghẹn cong sức lực, ngẫm nghĩ mấy hơi sau phản hồi: "Cái kia ta Phi Vân môn tàn phế tám người, chết mười một người, này làm sao tính?"

Tô Bắc bản năng liền muốn cào đầu, tay vừa nâng lên đã cảm thấy hiện tại loại trường hợp này cào đầu không thích hợp, tranh thủ thời gian lại thả trở về, hán nghĩ nghĩ, về đầu nhìn về phía sau lưng Hắc Hùng yêu, "Cái kia, Đại Hắc Hùng, bọn hán dù sao cũng đã chết nhiều như vậy, các ngươi có phải hay không cũng bồi bọn hán ít đồ ý tứ ý tứ?"

Đại Hắc Hùng nghe được Tô Bắc nói về sau cái này Thiên Châm Lâm liền về bọn hán, tâm lý đã sớm trong bụng nở hoa, đây chính là hán nằm mơ mới có thể mơ tới công việc tốt a, nghe được Tô Bắc, để vội vàng thấp đầu xông phía dưới hô to nói: "Báo Lão Tam, về trong động bả chúng ta vốn liếng mà đều đòi ra ngoài!"

Phía dưới một cái lỗ tai đều bị gọt không có một cái, một trán máu Báo Yêu ngừng đầu lên, kích động xông Hắc Hùng yêu hô nói: "Đại ca, chúng ta không thể nghe bọn hán lừa dối a, bọn hán Nhân Tộc nhất gian xảo bất quá, không chừng liền thủ lại lừa gạt chúng ta đâu?"

Hắc Hùng yêu vừa trừng mắt, há to miệng quát mắng nói: "Cho ngươi đi liền đi, cái nào đến nói nhảm nhiều như vậy!"

Tên này trên mặt heo bè ngoài, tâm đầu lại là rộng thoáng gấp: Lừa dối? Liền bọn hán Thiên Châm Lâm cái này bang nghèo huynh đệ đáng giá Phi Vân môn dùng mười cái Chân Truyền Đệ Tử tính mệnh đến lừa dối bọn hán a?

Nhìn ra được, Hắc Hùng yêu tại Thiên Châm Lâm cái này bang yêu quái bên trong vẫn rất có uy nghiêm, một trận quát mắng, Báo Yêu lại không tình nguyện cũng chỉ có thể xoay người hướng Đông Phương chạy tới.

Tô Bắc thấy thế trở lại đầu, hướng về phía Phi Vân Từ nói: "Thấy được, Đại Hắc Hùng nguyện ngươi bồi ngươi, tuy nhiên xem bọn hán cái này nghèo dạng, hán là cũng bồi không ra thứ gì tốt, nhưng sai tại ngươi, Đại Hắc Hùng có thể ý tứ ý tứ, ngươi liền thấy tốt thì lấy đi!"

Phi Vân Từ không ngôn ngữ, theo dõi hán nhìn một lúc lâu, mới đột nhiên nói ra: "Ngươi thân là một cái nhân tộc tu sĩ, lại như thế không để lại dư lực bang những này yêu quái, đến cùng an đắc là cái gì tâm? Lại là muốn trên người bọn hán được cái gì?"

Hắc Hùng yêu cùng phía dưới rất nhiều yêu quái nghe vậy cũng đều nhìn về phía Tô Bắc, lời này bọn hán cũng muốn hỏi.

Tô Bắc tâm lý thần đăng đăng, không có gì không thể nói, "Còn có thể là cái gì tâm, hảo tâm thôi, bất luận ngươi cùng Đại Hắc Hùng bọn hán trước đó có mâu thuẫn gì, đêm nay sự tình là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, ta làm sao có thể trở mặt nhìn các ngươi đồ giết bọn hán?"

Ngây thơ vô địch, Phi Vân Từ lão thất phu hoa lệ Lệ đích bại lui.

Đại Hắc Hùng vừa rồi cùng Tô Bắc tán gẫu qua vài câu, nhìn ra được Tô Bắc là Chân Thiên thật, cũng tin tưởng hán theo như lời nói.

Một lát sau, Báo Yêu còn chưa có trở lại, Phi Vân Từ nhìn như tùy ý hỏi một câu, "Bắc lô mặc dù loạn, nhưng Yêu Tộc người người có thể tru diệt, ngươi giữ được bọn hán nhất thời, khả năng bảo đảm bọn hán cả đời?"

Chính cố nén không cười ra tiếng Hắc Hùng yêu lập tức không vui, hán biết nói, Phi Vân Từ nói là sự tình.

Yêu Tộc tại Bắc Minh Châu liền là tu sĩ nhân tộc con mỗi, có cảm Yêu Tộc da lông cốt nhục luyện khí, luyện đan, cũng có bất sống yêu luyện khôi lỗi, cho dù là Phi Vân môn thật không còn đối bọn hán động thủ, bọn hán sinh hoạt Thiên Châm Lâm bên trong đồng dạng là nguy cơ tứ phía, không chừng ngày đó liền có qua đường Tề Thiên Chân Quân một bàn tay đem bọn hán cho hết chup chết.

Tô Bắc ngược lại là tại Phi Vân Từ trong lời nói nghe được ý uy hiếp, mặt nghiêm, nhìn lấy Phi Vân Từ nghiêm túc nói ra: "Người khác ta mặc kệ, nhưng ta nhớ kỹ ngươi Phi Vân môn danh tiếng, muốn để ta biết đạo các ngươi nuốt lời, ta sẽ đi tìm các ngươi, đến lúc đó, nhưng liền không còn là ta cùng Đại Hoàng hai cái."

Phi Vân Từ tâm đầu run lên, cũng coi là chết thu được về tính sổ sách cái ý niệm này. . . Đây chính là hán trước đó vì sao muốn thăm dò Tô Bắc thế lực phía sau sau động thủ lần nữa, Phi Vân môn Tiểu Môn Tiểu Hộ, thật sự là gánh không được bất luận cái gì Đại Môn Phái, Đại Thế Gia trả thù, hán quyết định động thủ lúc, tâm lý chính là muốn lấy, sát nhân diệt khẩu, không có chứng cứ, Tô Bắc phía sau môn phái hoặc gia tộc, đúng vậy muốn vì Tô Bắc báo thù cũng tra không được trên người hán.

Hán duy nhất không nghĩ tới chính là, nhìn qua thường thường không có gì lạ Tô Bắc cùng Đại Hoàng, vậy mà đều ừng có yêu nghiệt như thế thực lực, hán một cái Thiên Tâm cảnh Thông Huyền Chân Nhân, vậy mà một cái đều đuổi không kịp!

Tô Bắc nói xong, Báo Yêu cũng rớt cục khiêng hai cái đu có người thành niên cao bao tải trở về, xích lại gần về sau, Báo Yêu mở ra bao tải, chuyển ra một chỗ to bằng cánh tay trẻ con Lão Tham, hải nhi lớn Hà Thủ Ô, Bỏ Phiến lớn Linh Chi —— tất cả đều là trăm năm cấp Linh Dược!

Phi Vân Từ nhìn qua cái kia một chỗ Linh Dược vậy mà cứ thế trong chốc lát, lấy lại tinh thần mặt mũi tràn đầy hối hận quát Hắc Hùng yêu bọn hắn một chút, muốn đến cũng hẳn là đang hối hận một mực chỉ cầm những này yêu quái khi Ma Đạo Thạch, quên đi bọn hắn vẫn là tốt nhất người hái thuốc. . .

Hối tiếc hồi lâu, Phi Vân Từ đối Tô Bắc hơi điểm một cái đầu, ra hiệu hắn đồng ý đêm nay sự tình, như vậy coi như thôi!

Tô Bắc rớt cục thật dài nói lòng một thanh khí.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Là vua

Phi Vân Từ dẫn một đám Phi Vân môn đệ Từ đi, đến thời điểm giống trống khua chiêng, diều võ dương oai, đi được thời điểm chặt vật không chịu nổi, chỉ hận cha mẹ ít cho ba cái chân, rất giống một đám Bại Gia chi khuyến.

Tô Bắc, Đại Hoàng, Hắc Hùng yêu cùng một đám Thiên Châm Lâm yêu quái xa xa ngừng tại Phi Vân Từ bọn hắn phía sau, thẳng đến đem bọn hắn đưa ra Thiên Châm Lâm về sau, Tô Bắc cùng Đại Hắc Hùng mới cùng nhau nói lòng một thanh khí.

Đêm nay sự tình, tính là chân chính đã qua một đoạn thời gian. . .

Chỉ là Tô Bắc nhìn lấy Đại Hắc Hùng sau lưng cái kia hơn mười cái quần áo tả tơi, toàn thân vết máu yêu quái, tâm lý cảm giác tội lỗi cũng không giảm bớt mấy phần, "Đại Hắc Hùng, chuyện tối nay, là hai huynh đệ chúng ta xin lỗi các ngươi, các ngươi chỗ này thiếu chút gì, chờ chúng ta sau khi về nhà cho các ngươi đưa tới, quyền khi hai huynh đệ chúng ta cho các ngươi bồi tội!"

Hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy, đêm nay chuyện này toàn do hắn cùng Đại Hoàng, tuy nhiên hắn cũng không cho rằng hắn cùng Đại Hoàng đã làm sai điều gì.

Hắc Hùng yêu đã biến trở về hình người, thật là một cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn, một thanh loạn răng giống như trát đao Trượng Nhị đầu trục Ác Hán, hắn nghe Tô Bắc, dương giận nói: "Tô huynh đệ lời nói này, là xem thường ta Lão Hùng hay là sao? Đêm nay nếu không phải ngươi cùng Đại Hoàng Huynh đệ trượng nghĩa, ta những huynh đệ này phải chết hết tại cái kia bang Tôn Tử trong tay, ta cảm tạ ngươi còn đến không kịp, đâu còn có thể muốn ngươi đồ vật? Mà lại ta mới nói, đêm nay chuyện này không tệ ngươi cùng Đại Hoàng Huynh đệ!"

"Ngươi nhất định phải muốn!" Tô Bắc dùng sức dao động đầu, gương mặt quật cường, "Ta cũng đã nói, bắt luận các ngươi trước đó cùng Phi Vân môn có mâu thuẫn gì, không phải hai huynh đệ chúng ta, Phi Vân môn đêm nay cũng sẽ không tiến Thiên Châm Lâm, ngươi những cái kia huynh đệ đã chết, cũng còn có thể nhiều sống một đoạn thời gian!"

Hắc Hùng yêu sờ lên bóng loáng đại đầu trục, buồn bực nói ra: "Chết sớm chết muộn không giống nhau?"

Tô Bắc y nguyên dao động đầu: "Không giống nhau!" Hắn cảm thấy mình nếu không làm chút gì, lương tâm khó có thể bình an.

Hắc Hùng yêu cũng cảm thấy Tô Bắc vốn chính là vì cứu Thỏ Yêu mẹ con mới chọn Phi Vân môn, làm gì cũng không thể muốn Tô Bắc bồi thường, hắn đảo tròn mắt từ, muốn ra một triết: "Vậy dạng này, ngươi muốn cứng rắn nói đêm nay chuyện này lại ngươi, phải bồi thường tội, ta Lão Hùng tận lực bồi tiếp, nhưng lại nói trước đầu, ngươi phải bồi thường tội, cái kia ta liền phải cùng ngươi luận một luận đêm nay ngươi cứu ta Thiên Châm Lâm trên dưới một trăm cái huynh đệ tỷ muội đại ân, có câu nói là ân cứu mạng không thể báo đáp, chúng ta chỉ có thể lấy thân báo đáp, A Phi, lấy thân hợp nhau, về sau cái này Thiên Châm Lâm bên trong, ngươi nói tính, ngươi chính là chúng ta Thiên Châm Lâm Đại Vương!"

Thiên Châm Lâm bên trong cũng không chỉ có vừa rồi trên chiến trường cái kia mười mấy cái yêu, tỷ như Thỏ Yêu mẹ con loại kia sẽ không chém giết yêu quái, đêm nay căn bản liền không.

Tô Bắc một cái gạt mình, liên tục khoát tay nói: "Như vậy sao được? Không nên không nên!"

"Làm sao không được? Vì cái gì không được!" Đại Hoàng mở miệng, nó đứng lên đến gạt mở Tô Bắc, treo mắt nhìn thấy Hắc Hùng yêu, lưu bên trong lưu khí nói ra: "Đại Cửu Hùng, ngươi không có lừa ngươi nhà Đại Hoàng Lão Gia a?"

Nhìn nó tư thế kia, rất nhiều Hắc Hùng yêu dám can đảm nôn cái chữ "không", nó liền lập tức xông đi lên đánh hắn một cái bán thân bất toại!

Hắc Hùng yêu yên lặng, hẳn có thể nói cái kia phiên lời hoàn toàn là vì chối từ Tô Bắc bởi tội a?

Tô Bắc tiến lên dùng lực ấn xuống Đại Hoàng, gấp giọng nói: "Đại Hắc Hùng, ngươi khỏi phải để ý đến nó, nó cái miệng này đúng vậy thiếu, ta một cái nhân tộc làm sao có thể cho yêu khi Đại Vương."

Hắc Hùng yêu nghe xong, không vui, "Ai ta nói, Đại Huỳnh Đệ, ngươi đó là cái ý gì? Chẳng lẽ lại cho chúng ta khi Đại Vương còn làm mất mặt ngươi hay sao?"

"Không phải", Tô Bắc nhìn hẳn lại có chăm chỉ mà ý tứ, lời nói đều nói trôi chảy, "Ta là yêu, không phải, ta là người, các ngươi là yêu, chúng tộc cũng khác nhau, ta làm sao cho các ngươi khi Đại Vương?"

"Làm sao không thể?" Đại Hoàng cứng cổ ồn ào nói: "Bản lão gia lợi hại như vậy Cầu Yêu không đều là ngươi tiểu đệ a?"

"Im miệng!" Tô Bắc lần nữa đem tạo phản Đại Hoàng trấn áp xuống dưới, vuốt vuốt mạch suy nghĩ, kiệt lực chậm dần Ngữ Tốc nói ra: "Đại Hắc Hùng, ngươi biết Đạo Ngã không có xem thường ý của các ngươi, ngươi nhìn, ta còn nhỏ, chính ta cũng còn không có sống Minh sáng tỏ, làm sao cho các ngươi khi Đại Vương? Mà lại ta cùng Đại Hoàng chẳng mấy chốc sẽ rời đi nơi này về nhà,

Không có rảnh khi các ngươi Đại Vương!"

Tô Bắc nếu quả thật một thanh liên đáp ứng, gấu đen kia yêu cười ha hả cũng liền bả lúc trước lời nói xem như trò đùa mang qua, nhưng Tô Bắc càng là không đáp ứng, Hắc Hùng yêu còn càng liên chăm chú suy nghĩ chuyện này lợi cùng tệ.

"Ba ba ba", Hắc Hùng yêu đập trong chốc lát cọ chỉ riêng ngồi sáng đại đầu trục về sau, bỗng nhiên vỗ Tô Bắc vai đầu, cơ hồ đem Tô Bắc khung xương đều đập tan, "Ngươi cũng có thể vì chúng ta cùng Phi Vân Từ đồn khiêng bên trên, làm sao lại không thể cho chúng ta khi đại vương? Liền xem như ngươi cùng Đại Hoàng Huỳnh Đệ muốn về nhà, nơi này còn không có ta a? Ta tới cấp cho ngươi coi Nhị Đại Vương, ngươi không tại, ta giúp ngươi dẫn các huynh đệ kiếm ăn. . . Mà lại ngươi không phải lo lắng các huynh đệ ra rừng đã thương người a? Ta nói xấu nói trước đầu, ta Lão Hắc chính mình cũng không phải cái thứ tốt, nhưng không quản được ngọn nguồn bên dưới đám huynh đệ này, ngươi nếu không muốn các huynh đệ ra ngoài đã thương người, tốt nhất liền mình đề ý tới!"

Đã sớm nói, tên này nhìn như chất phác hào sảng, trên thực tế lại là cái giả heo ăn thịt hổ hàng, hẳn mở miệng lúc nói chuyện, trong đầu đã bả Tô Bắc khi Thiên Châm Lâm Đại Vương lợi cùng tệ suy tính nhất thanh nhị sở!

Tô Bắc nếu thật khi Thiên Châm Lâm Đại Vương, tuyệt đối là lợi nhiều hơn hại chuyện thật tốt!

Qua chiến dịch này, Phi Vân môn đã thừa nhận đem Thiên Châm Lâm giao cho bọn hắn Thiên Châm Lâm Yêu Tộc, từ hôm nay muộn về sau, cái này Thiên Châm Lâm chính là bọn hắn mình nói tính, nhưng chính như Phi Vân Từ lúc trước nói tới, Tô Bắc bảo vệ được bọn hắn nhất thời, còn bảo vệ được bọn hắn cả đời?

Không có Tô Bắc phía trước bên cạnh cản trở, liền xem như Phi Vân Từ lần này nói lời giữ lời, không thu được về tính sổ sách, từ nay về sau cũng không còn bước vào Thiên Châm Lâm nữa bước, nhưng Thiên Châm Lâm xung quanh cũng không chỉ Phi Vân môn một môn phái a, khó đạo môn phái khác, Thế Gia liền sẽ ngồi nhìn lớn như vậy một mảnh rừng từ bọn hắn cái này bang Yêu Tộc làm chủ?

Có thể sao?

Cố gắng Tô Bắc chân trước đi, chân sau liền có một đại bang tu sĩ dẫn theo Đạo Kiếm xông vào trong rừng, đem bọn hắn toàn bộ lột da hủy đi cốt, biến thành Luyện Khí tài liệu luyện đan, sau đó đem Thiên Châm Lâm cái này một mảnh Linh Khí dư thừa bảo biến thành Linh Điện. . .

Mà chỉ cần Tô Bắc thừa nhận làm đại vương của bọn họ, bọn hắn Thiên Châm Lâm về sau liền có thể đánh Tô Bắc Chiêu Bài, cái kia tại xung quanh môn phái khác cùng Thế Gia trong mắt, cái này Thiên Châm Lâm liền y nguyên vẫn là nhân tộc thế lực, cứ như vậy, cho dù là vẫn có môn phái, Thế Gia thêm nhỏ dãi Thiên Châm Lâm khỏi địa bàn, vậy bọn hắn cũng chỉ cần mặt đối cái kia một hai nhà liền tốt, chỉ ít sẽ không khắp thế giới đều là địch nhân! Mà lại Tô Bắc thành Thiên Châm Lâm Đại Vương, vạn sự còn không có Tô Bắc phía trước bên cạnh dính lấy a? Hẳn còn không tin, liền Tô Bắc tính tình này, làm Thiên Châm Lâm Đại Vương về sau sẽ ngồi nhìn tu sĩ khác đến cửa Đồ Lục bọn hắn mặc kệ, hẳn nhưng là biết nói, Tô Bắc sau lưng còn có một cái "nhà".

Trọng yếu nhất là, Tô Bắc liền xem như thành Thiên Châm Lâm Đại Vương, cũng nhất định là cái hữu danh vô thực Đại Vương, hẳn cuối cùng là phải rời đi, về sau cái này Thiên Châm Lâm còn không phải hẳn Lão Hắc định đoạt?

Lui 10 ngàn bước, liền xem như ngày đó Tô Bắc muốn để bọn hắn đi chịu chết, hẳn còn có thể miễn roi Tô Bắc cái này Đại Vương nha, Tô Bắc là người, có hẳn Lão Hắc ủng hộ hẳn mới là Thiên Châm Lâm Đại Vương, không có hẳn Lão Hắc ủng hộ, trong rừng yêu Tộc Huỳnh Đệ ai sẽ nhận Tô Bắc cái này Đại Vương?

Loại này công hắc oa Tô Bắc cái thứ nhất đi, chịu chết cũng là Tô Bắc cái thứ nhất đi chuyện thật tốt, bỏ qua cái thôn này, đi chỗ nào tìm cái tiệm này đi?

Hắc Hùng yêu càng nghĩ, càng cảm thấy đó là cái một vốn bốn lời tốt mua bán, ngữ khí cùng sắc mặt cũng càng phát kiên quyết, một bộ "Ngươi muốn từ chối nữa đúng vậy xem thường ta Lão Hắc", "Không có ngươi ước thúc các huynh đệ vài phút khắp nơi ăn người phóng hỏa, đến lúc đó nhưng tất cả đều là trách nhiệm của ngươi" bộ dáng. . . Vì Thiên Châm Lâm bên trong những này đồng tộc có thể sinh tồn được, Hắc Hùng yêu cũng là không quan tâm đến bất cứ gì khác nữa.

Tô Bắc do dự.

Quân từ lần chỉ lấy phương, Hắc Hùng yêu đâm trúng Tô Bắc yếu hại!

Tô Bắc không muốn nhìn thấy người khác chết, càng không muốn người khác bởi vì hắn mà chết. . . Hắn cảm thấy, Thiên Châm Lâm những này yêu là hắn từ Phi Vân môn thủ hạ cứu được, nếu là hắn sau khi đi những này yêu ra ngoài ăn người, thì tương đương với là hắn hại những người kia.

Nhưng Tô Bắc là thật đối làm Sơn Đại Vương một chút hứng thú đều không có, hắn còn muốn lấy sớm ngày trở thành cường giả xanh trở lại đòi báo hộ tỷ tỷ của hắn Tô Thanh Huyền đâu!

Hắn nhìn chằm chằm Hắc Hùng yêu, ném thử làm sau cùng giây dũa, "Đại Hắc Hùng ngươi liền không thể xem ở ta cứu được mức của các ngươi, để ngươi những huynh đệ kia không đi ra hại người sao? Các ngươi qua các ngươi, người khác qua người khác, mọi người nước giếng không phạm nước sông, đều tốt còn sống không tốt sao?"

Nếu như nói Tô Bắc hiện tại có cái gì tâm nguyện, cái kia chính là toàn Cửu Châu nhân cùng yêu đều nước giếng không phạm nước sông, đều sống thật khỏe, vợ con nóng giường đâu. . .

Hắc Hùng yêu chỉ mình, chậm rãi chất lên gương mặt dữ tợn, vỡ ra huyết bồn đại khẩu lộ ra một cái so với hắn không cười còn hung ác nụ cười, "Ngươi nhìn ta Lão Hắc bộ dáng này, ta nói ta có thể làm cho trong rừng đệ tử huynh về sau cũng không đi ra hại người, ngươi tin không?"

Tô Bắc: ". . ."

Hắc Hùng yêu cái này một bả từ đen chơi Phiêu Lượm, Tô Bắc thật không tin hắn!

Tô Bắc thấp đầu nhìn Đại Hoàng, "Cái kia, Đại Hoàng ngươi tạm thời liền ở lại chỗ này làm đại vương, ta về trước Thiên Hành phái? Mang lên Vô Tà cùng Đại Lực bọn hắn đến đòi lấy ngươi được không?"

Đại Hoàng hướng hắn liếc mắt, miệng rộng nghiêng một cái phun ra ba chữ, "Nghĩ đến Mỹ!"

Tô Bắc nhưc đầu gãi gãi cái ót.

Hắc Hùng yêu gặp Tô Bắc đã bắt đầu dao động, vội vàng mạnh nói ra: "Tô huynh đệ, a không, Đại Vương, kỳ thực ngươi không cần phiền não, ngươi chỉ muốn trước trong rừng ở lại một đoạn ngắn thời gian, bả ngươi ý tứ truyền cho các huynh đệ, về sau hàng năm nhiều trở lại thăm một chút liền thành, còn lại, giao cho ta Lão Hắc, đảm bảo sẽ không ra đường rồi!"

"Thật?" Tô Bắc nửa tin nửa ngờ hỏi: "Ngươi đừng lừa gạt ta nha, cẩn thận ta phóng Đại Hoàng cắn ngươi nha!"

"Ồ. . ." Đại Hoàng Lão Gia phi thường phối hợp thử lên một thanh trắng hếu răng nanh.

Hắc Hùng Yêu Quang cộ chỉ riêng ngôi sáng trên da đầu toát ra mấy giọt mồ hôi, vội vàng thề thề nói: "Thật, thật, ngươi đối với chúng ta Thiên Châm Lâm đệ tử huynh có ân cứu mạng, ta Lão Hắc nếu dám lừa ngươi, Thiên Đả Lô Phách, chết không yên lành."

Tô Bắc thấp đầu chăm chú nghĩ nghĩ, cảm thấy nếu quả thật như Hắc Hùng yêu nói, đối với hắn tu hành là không ảnh hưởng nhiều lắm, dù sao hắn cùng Đại Hoàng hiện tại cũng biết bay, UU đọc sách www.uukan.shu.com từ phía trên đi phải tới cũng thuận tiện, về sau thường thường coi như tới làm điểm thịt rừng mà cải thiện cải thiện thức ăn. . .

"Vậy được đi. . ." Tô Bắc mười phần miễn cưỡng nhẹ giọng nói: "Cái kia ta về sau liền làm các ngươi Đại Vương."

Hắc Hùng yêu nói lỏng một thanh khí, lập tức tâm lý bỗng nhiên sinh ra một loại mười phần hoang đường cảm giác: Mình còn kém khóc hô hào cầu người khi đại vương, Tô Bắc lại còn như thế miễn cưỡng, hắn đến cùng đến có bao nhiêu ghét bỏ mình cái này bang huynh đệ a. . .

Khi hắn về đầu nhìn lướt qua ở đây hơn mười cái quần áo tả tơi, toàn thân vết máu Yêu Hậu, đáy lòng yên lặng liền bả cái kia một tia hoang đường cảm giác dập tắt. . . Ngay cả chính hắn nhìn đều ghét bỏ!

"Còn đứng ngây đó làm gì, không nghe thấy ta cùng Đại Vương nói chuyện a? Còn không cút nhanh lên tới bái kiến Đại Vương?"

Chúng Yêu hai mặt nhìn nhau về sau, cùng nhau tiến lên quỳ bái nói: "Tiểu nhân bái kiến Đại Vương."

Hắc Hùng yêu cùng Tô Bắc nói chuyện với nhau cũng không có tránh đi bọn hắn, bọn hắn đều nghe hết, tuy nhiên không rõ sáng tỏ vì cái gì nhà mình Đại Vương muốn khăng khăng đem Đại Vương vị trí tặng cho Tô Bắc, nhưng bọn hắn tin tưởng Đại Hắc Hùng, mà Tô Bắc đêm nay biểu hiện cũng xác thực để bọn hắn cảm kích, cho nên bọn hắn cũng không có phản ứng.

Tô Bắc chân tay luống cuống.

Chương 82: Sống lâu gặp

Đột nhiên liền biến thành Sơn Đại Vương, Tô Bắc nào từ còn có chút mộng, bước đi chân Hạ Đô là nhẹ nhàng.

Thăng đến Hắc Hùng yêu nửa nửa đẩy đem hắc kéo tiến Thiên Châm động, Tô Bắc mới bị từng đôi hoảng sợ hai mắt từ trên trời lòi trở lại mặt đất. . .
Thật là nhiều yêu!

Trên đầu đỉnh lấy một đôi nhánh cành cây nha hươu Giác nhi Lộc Yêu, trên đầu đỉnh lấy một đôi uốn lượn dê góc cái cầm còn giữ chòm râu dài Dê Yêu, rũ cụp lấy hai cái lỗ tai dài Thỏ Yêu, hai con mắt to đến lạ thường da thịt bích lục con ếch yêu, nửa người dưới vẫn là thân rắn phun thật dài lưỡi rắn Xà Yêu, còn không có hóa hình đầy đất tán loạn lũ sói con, Hồ Tê Tử, ghé con. . .

Liếc nhìn lại, ăn thịt ăn cỏ cùng một chỗ cuộn mình thành một đống, khó phân lẫn nhau, khiến cho Tô Bắc tâm đầu kinh ngạc sau khi, lại còn có mấy phần cảm động. . . Ăn cỏ yêu quái cùng ăn thịt yêu quái có thể thả bên dưới địch ý đoàn kết tại một khối, lẫn nhau tựa sát sườn ả, tốt bao nhiêu nha.

Hắn tự mình cảm động, cũng không có chú ý, hắc đến tựa hồ cho những này yêu mang đến cực lớn "Làm phức tạp".

"Mau nhìn mau nhìn, là người!"

"Người? Thật đáng sợ, thật đáng sợ. . ."

"Đại Vương bọn hắc đánh thua, chúng ta mau trốn a, không trốn nữa liền bị hắc ăn hết a!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, người thích ăn nhất sống yêu a, ta tận mắt thấy giết chết Thanh Xà đại tỷ cái kia người tại chỗ móc ra tâm can của nàng ăn sống. .
. A, thật là đáng sợ, thật là đáng sợ!"

Hoảng sợ xì xào bàn tán âm thanh dần dần có biến thành hét lên xu thế, Hắc Hùng yêu lúng túng nhìn Tô Bắc một chút, phát hiện hắc đang mục quang chớp động nhìn thấy cái kia mấy tiểu yêu Thần Du Vật Ngoại, liền vội vàng tiến lên một bước, trùng điệp ho khan một tiếng, "Mọi người đều an tĩnh yên tĩnh, vị này, là chúng ta Thiên Châm động mới Đại Vương Tô Bắc. . ."

Hắn không nói cái này còn tốt, nói chuyện cái này, trong động Tiểu Yêu lập tức liền vỡ tổ.

"Xong xong, cái kia người muốn đem chúng ta nuôi nhốt, từ từ ăn!"

"Oa oa oa. . . Không cần a. . . Ta năm nay còn không có tìm bà đi a. . ."

"Oa oa, nương, Tiểu Vĩ Ba không nên bị người cắt da lông vào nòi a. . ."

Hắc Hùng yêu diện sắc ngốc trệ, tràng diện cực độ xấu hổ. . .

Tô Bắc lấy lại tinh thần, nhìn thấy cái kia một đám Tiểu Yêu khóc Thiên đập đất tư thế cũng có chút mắt tròn, hắc thấp đầu đá đá Đại Hoàng, "Bọn hắc đang nói cái gì? Ai muốn ăn bọn hắc?"

Đại Hoàng Lão Gia hướng hắc tròn trắng mắt, "Người!"

"Ta?" Tô Bắc một mặt mộng bức.

Hắc Hùng yêu nhìn không được, xụ mặt quát lớn nói: "Đều cho Bản vương im miệng. . ."

"Ồng. . ." Trong sơn động lập tức liền an tĩnh, một đám Tiểu Yêu mặt mũi tràn đầy hoảng sợ muốn tuyệt nhìn qua Hắc Hùng yêu, sợ hắc câu tiếp theo liền kêu người nào ai ai ra ngoài.

Hắc Hùng yêu theo thói quen tự xưng một tiếng "Bản vương", sau đó mới cảm thấy mình lời nói có chút vượt qua, trở lại đầu lúng túng xông Tô Bắc cười nói: "A ha, Đại Vương, ta Lão Hắc nói đã quen miệng, người đừng thấy lạ."

Tô Bắc vẫn một mặt mộng bức, "Cái gì?"

Hắc Hùng yêu vỗ vỗ mình đại đầu trọc, "Không có gì, khi ta cái gì đều không nói."

Nói xong, hắc trở lại đầu giật giật cổ họng, chỉ Tô Bắc lớn tiếng nói: "Trợn to ánh mắt của các người thấy rõ ràng, vị này sau này sẽ là chúng ta Thiên

Châm động mới chủ nhà, về sau chúng ta Thiên Châm động chỗ có huynh đệ, bao quát ta Lão Hắc ở bên trong, toàn nghe lão nhân gia ông ta. . . Chớ quấy rầy, hấn không ăn yêu! Đêm nay nếu không phải lão nhân gia ông ta cùng vị này Đại Hoàng Huỳnh Đệ xuất thủ tương trợ, chúng ta sớm đã bị Phi Vân môn cái kia bang Tồn Từ ăn!"

Tiếng nói rơi dưới, cái kia bang Tiểu Yêu rốt cục không ra thế nào hô, nhưng nhìn Tô Bắc ánh mắt vẫn là nửa tin nửa ngờ.

Một cái vóc người trắng kiện Lang Yêu bác gái, một tay ôm một cái sói con, một tay cầm một cây Ngô Bắp vượt qua đám người ra, mặt đen lên vung vẩy Ngô Bắp, "Hắc Tử Đại Huỳnh Đệ, ngươi cũng không thể vì mạng sống liền bỏ trong rừng huynh đệ tỷ muội hướng trong hố lửa đẩy a. . ."

Hắc Hùng yêu lại lúng túng, sờ cùng với chính mình đại đầu trọc cười lớn nói: "Cái kia, Hôi Lang đại tỷ, ngài làm sao ở chỗ này. . . Đến, Tiểu Vĩ Ba, đến đen thúc thúc cái này đến!"

Lang Yêu bác gái ấn xuống muốn từ trong ngực nàng muốn nhảy bên dưới lũ sói con,

Tiếp tục vung động trong tay Ngô Bắp, nhìn nàng tư thế kia liền cùng vung vẩy roi ngựa giống như, "Ít kéo những thứ vô dụng này, nói, cái này nhân tộc oắt con ở đâu ra? Ngươi dẫn hấn đến trong động làm gì?"

Hắc Hùng yêu trên mặt không nhịn được, ngay trước Tô Bắc mặt mà có mấy lời lại không tốt nói, bước nhanh đến phía trước vươn ra tay dùng tay làm dấu mờ, "Ngài trước đừng giận, đến bên này để ta Lão Hắc chậm rãi cùng ngài nói."

Bên này, cái kia thiếu đi một lỗ tai báo Lão Tam tiến đến Tô Bắc bên tai, nói thật nhỏ nói: "Đại Vương, Hôi Lang đại tỷ là Tiên Nhiệm Lang Vương bà di, chúng ta trong động đệ tử huynh đều rất tôn kính nàng."

"A", Tô Bắc cũng sờ điểm đầu nói: "Nàng nếu không muốn để ta khi Đại Vương, ta có thể không làm a, ta còn muốn về nhà sớm đây."

Báo Lão Tam: ". . .", hấn cũng coi như là cảm nhận được vừa rồi Hắc Hùng yêu tâm tình.

Hắc Hùng yêu bên trên một bên cùng Hôi Lang bác gái giải thích đi, Tô Bắc nhìn chăm chăm cái kia bang Tiểu Yêu nhìn trong chốc lát, rất là như quen thuộc đứng lên đi cùng bọn hấn chào hỏi.

"A, thô đại ca, ngươi biết thô đại tỷ cùng Tiểu Hôi Hôi a? Nhận biết? Vậy tại sao thô đại tỷ cùng Tiểu Hôi Hôi các nàng hai mẹ con không có ở chỗ này ở? Cái gì? Là ở chỗ này ở? Không đúng rồi, ta đêm nay còn đi qua nhà bọn hấn a, ngay tại một tảng đá lớn đầu dưới. . . Cái gì? Thô khôn có ba hang? A, thô đại tỷ không đại đạo, mời ta tới nhà làm khách còn đề phòng ta."

"Tiểu Lão Hồ ngươi đừng cắn ta áo góc, ta không mang y phục, cắn hổng ta không có đổi."

"Son Dương đại ca. . . Cái gì? Ngươi là đại tỷ? Vậy ngươi vì cái gì râu dài? A a, Son Dương nam nữ đều râu dài. . ."

Một đám Tiểu Yêu mới đầu còn rất là e ngại Tô Bắc, chẳng qua là nhiếp tại Hắc Hùng yêu ban này một trận hét lớn mới kiên trì cùng Tô Bắc hàn huyên, Tô Bắc hỏi cái gì, bọn hấn liền trả lời cái gì, một lát sau, bọn hấn liền phát hiện, người này giống như cùng những người khác thật không giống nhau, nhìn thấy bọn hấn tức không hung thần ác sát, cũng không kêu đánh kêu giết, những cái kia không hiểu chuyện oắt con cắn xiêm y của hấn hấn cũng không giận, còn vui vẻ ôm đùa.

Từ từ, bọn hấn cũng liền không có như vậy sợ, cảm thấy người này giống như cùng mình sát vách động ở yêu quái cũng không có gì khác nhau.

Mấy cái này không có thấy qua việc đòi lũ nhà quê yêu quái tâm nhân cũng quá thành thật.

Chúng loại Hắc Hùng yêu cùng Hôi Lang đại tỷ giải thích xong trở về thời điểm, liền thấy Tô Bắc trên vai trái nằm sấp một cái xù lông lên "Ngao ngao" trực khiếu Tiểu Lão Hồ a, vai phải nằm sấp một cái "Xoạch, xoạch" liếm lỗ tai hấn sói con, trên đỉnh đầu còn đứng một cái Cương Khai trí Chim Sơn Ca, hi hi ha ha ngồi tại một đám Tiểu Yêu ở trong cùng bọn hấn tán gẫu.

Hôi Lang đại tỷ cau mày đầu nghĩ nghĩ, trở lại đầu xông Hắc Hùng yêu điểm một cái đầu.

Hắc Hùng yêu như trút được gánh nặng,

...

Tô Bắc cứ như vậy bắt đầu hấn Sơn Đại Vương sinh hoạt.

Cùng hấn trong tương tượng không giống nhau, hấn cái này làm đại vương, cũng không dùng suất lĩnh Thiên Châm trong động yêu quái ra đi cướp đoạt, cũng không cần cả ngày dẫn một đám yêu quái tu hành thao luyện lớn mạnh đội ngũ.

Hấn cái này làm đại vương, mỗi ngày tác dụng lớn nhất, đúng vậy buổi sáng bỏ những cái kia nghĩ giường yêu quái đuổi ra động đi, nên trông trọt đi trồng nên đi săn thú đi săn bắn. . . Liên chỗ này, hấn đều không làm xong, bởi vì cái kia mấy tiểu yêu cùng hấn quen thuộc về sau, cần bản liền không sợ hấn, vẫn phải hung thần ác sát Hắc Hùng yêu Đại Hắc tử đi mới chấn động đến ở trăng từ.

Hấn dưới đáy lòng sợ hãi thần phục, hợp lấy hấn cái này Đại Vương, kỳ thực cũng liền cùng gà gáy gà trống không sai biệt lắm. . .

Tuy nhiên loại cuộc sống này hẳn chẳng những không cảm thấy buồn tẻ không thú vị, ngược lại cảm thấy thật nhàn hạ thư thái, thích thú.

Cái này nên tính là Tô Bắc lần thứ nhất cùng yêu tiếp xúc gần gũi. . . Giống tỷ tỷ của hắn Tô Thanh Huyền loại kia sinh tại Thanh Khâu Đại Thế Gia Hồ Yêu, kỳ thực căn bản cũng không có bao nhiêu yêu mùi vị, thời gian trôi qua so chín thành chín Nhân Tộc Ngàn Năm Thế Gia còn tinh xảo hơn, điểm này, chỉ từ Tô Bắc từ Thanh Khâu mang đến bộ kia cái bàn liền có thể thấy được lỏm đóm!

Thiên Châm động những này yêu quái, mới thật sự là Thiên Sinh Thiên Dưỡng, không có đi qua giáo hóa, còn mang theo dã tính yêu!

Hắn cũng nhìn ra được, tuy nhiên những này yêu quái cũng đang cất lực bắt chước nhân tộc cách sống, mặc quần áo váy, khai hoang trồng trọt, thậm chí còn có thể nuôi nhốt một số súc sinh qua mùa đông, nhưng trên người bọn họ Nguyên Thủy đã tính Tổng Hội tại trong lúc lơ đãng hiển lộ ra.

Liền cái kia báo Lão Tam, rõ ràng đã hóa hình, bình thường hai cái đuôi mà bước đi cũng đi được rất tốt, nhưng vừa phát hiện con mồi, liền sẽ không tự chủ tứ chi chạm đất, chạy so Phong còn nhanh hơn, mà lại lần đánh tới con mồi, hắn đều sẽ không tự chủ xé mở da lông cắn xé hơn mấy miếng, ăn đến miệng đầy máu me nhầy nhụa, nếu không phải hắn mỗi lần làm như vậy sau lập tức liền sẽ bị Đại Hắc tử đập thành lán đất hồ lô, Tô Bắc sẽ còn đề phòng con hàng này ngày nào Thú Tính đại phát ngay cả hắn cũng cần. . .

Cũng may đại bộ phận yêu quái đều mười phần hiền lành, hiền lành đến Tô Bắc nhiều khi đều theo bản năng quên đi, trước mặt mình là một cái không thể giả được, già trẻ không gạt yêu quái.

Còn có cảnh giới của bọn hắn giai, Tô Bắc hỏi tốt nhiều lần, xác nhận bọn hắn không biết bất kỳ công pháp tu hành, thậm chí nói, bọn hắn căn bản cũng không biết đạo cái gì gọi là tu hành, ngay cả trong truyền thuyết nồn Nhật Nguyệt Tinh Hoa, Tô Bắc hỏi bọn hắn thời điểm, mỗi một cái đều là một mặt mộng bức, còn hỏi lại hắn vì sao kêu Nhật Nguyệt Tinh Hoa.

Theo chính bọn hắn nói, bọn hắn Khai Trí mở mớ mớ hồ hồ, thật giống như lập tức liền biết được rất nhiều thứ, hóa hình cũng Hóa đến mớ mớ hồ hồ, cơ hồ bên trên là một giác tỉnh liền đến phát hiện mình trần trụi trực nằm tại trên giường đá. . . Đây cũng là vì sao bọn hắn hóa hình không có một cái Hóa đến triệt để, trên cơ bản cũng còn bảo lưu lấy bọn hắn bản thể đặc thù, bởi vì hóa hình quá trình căn bản cũng không phải là chính bọn hắn chủ đạo.

Liền ngay cả đã tấn thăng Thông Huyền Yêu Tướng Hắc Hùng yêu Đại Hắc tử, đều nói không rõ ràng mình là thể nào lên cấp, theo chính hắn nói, hắn đúng vậy một thời gian thật dài đều cảm thấy toàn thân khó, tổng muốn ngủ, sau đó năm ngoài Mùa đông, hắn dứt khoát nhốt lên từ bỏ thật nhiều năm ngủ đông thói quen, rờn rả ngủ một mùa đông, tỉnh ngủ về sau chạy đến ngoài động gào một cuống hòng, tự nhiên mà vậy liền thành Thông Huyền Yêu Tướng.

Đại Hắc tử nói xong, Đại Hoàng còn tiếp một câu, kỳ thực nó hiện tại đúng vậy loại cảm giác này, vẫn cảm thấy toàn thân đồ lười, lão muốn ngủ, nhưng chính là ngủ không được, luôn cảm thấy kém một chút cái gì.

Tô Bắc nghe, tâm lý cảm thán Yêu Tộc Thiên Sinh Thiên Dưỡng quả nhiên danh bất hư truyền sau khi, trong lòng cũng bả Đại Hoàng tình huống ghi tạc tâm lý, nhớ lại Thiên Hành pháp sau nhiều hỏi thăm một chút, nhìn Đại Hoàng đến cùng là kém cái gì.

Đạo chơi một thời gian lớn, Tô Bắc còn biết rõ những này yêu quái nhân tộc cách nhìn, thật giống , khiến cho hắn phi thường giật mình.

Hắn từ nhỏ đã nghe nhiều "Yêu quái đúng vậy dã thú, trời sinh hung tàn tà ác, thích nhất ăn tim gan người" ngôn luận, mà nói những lời này, thường thường đều là một mặt trong sự sợ hãi mang theo nghiêng răng nghiêng lợi mỗi hận biểu lộ.

Mà hắn từ nơi này chút yêu quái trên thân cảm thụ, lại hoàn toàn là đối nhân tộc hoảng sợ.

Cũng không biết là những này yêu quái là không có Khai Trí trước bị thợ săn đuổi theo ra Tâm Lý ám ảnh, vẫn là bọn hắn Khai Trí sau chứng kiến hết thấy toàn là tu sĩ nhân tộc săn giết Yêu Tộc ảnh hưởng, tất cả yêu, cho dù là Đại Hắc tử, đang đàm luận lên nhân tộc thời điểm, không là sống gặp quỷ như vậy xù lông hoảng sợ, đúng vậy trong trầm mặc mang theo kinh hoàng cùng mê mang, mà bọn hắn nghị luận Nhân Tộc nhiều nhất, không phải ở đâu cái núi đầu nhìn thấy người đồ nướng lợn rừng Yêu Thú, ở đâu cái núi đầu lại nhìn thấy người cắt bên dưới Hồ Yêu cái đuôi, đúng vậy lại chỗ nào lại thấy được người đào ra Xà Yêu tâm can sinh nuốt vào.

Nướng lợn rừng, Hồ Vĩ làm áo choàng rất Danh Quý, ăn sống Xà Đám có thể trị Bách Bệnh, những này Tô Bắc hoặc là ném qua, hoặc là nghe nói qua, nhưng hắn xưa nay không biết đạo những này rơi vào những này yêu quái trong mắt, lại là như thế khủng bố.

Nhìn lấy bọn hắn đàm luận lên Nhân Tộc lúc ánh mắt chớp động, thân thể run lấy bầy, giữa lông mày ngoại trừ hoảng sợ vẫn là hoảng sợ bộ dáng, Tô Bắc ngoại trừ trầm mặc bên ngoài, liền nghĩ tới hắn tại Nhạn Sát Quan lúc, nhìn thấy những hàng xóm láng giềng kia nói đến yêu quái lúc hoảng sợ bộ dáng. . . Giữa hai bên, có cái gì khác nhau?

Trong đầu hắn thậm chí buộc vòng quanh một cái khiêng cuộc đầu anh nông dân cùng một cái khiêng cuộc đầu ăn cỏ yêu tại dã ngoại gặp nhau, đồng thời hô to một thân "Nga nhỏ cái nương liệt", đồng thời ném đi cuộc đầu, đồng thời quay người té cút té đáí hoang đường tràng cảnh. . .

"Cổ sư huynh quả nhiên không có lừa gạt ta, chậu hoa bên trong nuôi không ra che trời từng, trong đình viện luyện không xuất thiên bên trong ngựa, không nhiều đi ra đi đi, cái kia có thể biết đạo những thứ này. . ."

Chương 83: Thét dài

"Keng".

"Keng".

"Keng".

Ba tiếng réo rất mà hùng hậu tiếng chuông nhắc lên vô biên màn ánh sáng màu vàng ở trên trời đi phái bát ngát trên bầu trời chậm chậm đẩy ra.

"Rầm rầm rầm", Tam Sơn Nhất Phong bên trong, mấy chục đạo phù bụi đã lâu Động Phủ đại môn phá nát, một đạo đạo hoặc tu trưởng hoặc thanh lệ thân ảnh mang theo khí thế bằng bạc phóng lên tận trời, phát ra từng tiếng cao ngạo tuyệt ngạo, bá khí trùng tiêu nhẹ nhàng vui vẻ thét dài, Uyển Như nằm ngủ đông ba năm Phi Điều, lấy kinh người chỉ mình làm Nhất Phi Trùng Thiên trước sau cùng tuyên cáo!

"Ngao. . ."

Kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên tiếng thét dài Uyển Như ý chí của bọn hắn ngưng kết, không ngừng cất cao, cất cao, ý đồ ép bên dưới còn lại tiếng thét dài, mà làm như vậy sau quả, ngoại trừ kích thích những cái kia nguyên bản thật chỉ là muốn tuyên dương tâm đầu ý chí chiến đấu thét dài cũng bắt đầu cất cao âm thanh bên ngoài, không có bất kỳ cái gì tác dụng, ai cũng không có ở trận này cách không so đấu bên trong nhận sợ!

Trong lúc nhất thời, một đạo đạo Khí Thôn Sơn Hà tiếng thét dài Uyển Như từng đầu bá khí bắn ra bốn phía Kinh Thiên Trường Côn thẳng vào tầng mây, lập tức cả kinh Tam Sơn Nhất Phong bên trong tất cả Linh Cẩm Linh Thủ hoảng hốt tứ tán thoát đi, ngay cả trên bầu trời tầng mây đều quấy đến vỡ nát, lộ ra xanh thẳm Thiên Khung.

Mặt đối cấp độ này so đấu, các núi rất nhiều Nội Môn Đệ Tử trên cơ bản đều chỉ có trông mong nhìn qua hâm mộ phần, rất lớn Tái Vật Sơn, có thể tham dự trận này so đấu, cũng chỉ có cô Lục Thông mà!

Tiếng thét dài càng ngày càng cao, một số tiếng thét dài dần dần chống đỡ hết nổi, từ từ hành quân lạng lẽ, đến sau cùng, chỉ còn bên dưới ba bốn đạo tiếng thét dài tại so đấu, ngay cả cô Lục Thông đều đã hành quân lạng lẽ!

Cái này ba đạo trưởng rít gào, nhất cao không thể chạm chính là một đạo Lăng Tiêu tuyệt đỉnh réo rất thét dài, nó tiếng gào giống như là một thanh ra khỏi vô dâm về Cửu Thiên Tuyệt Thế Thần Kiếm, ngưng cuồng tức sát kiếm ý tựa hồ đem không gian đều cắt chém thành vô số khối, lại như cao làm trên long ý bất thể Đế Vương nhìn xuống Thiên Hạ Quần Hùng, chính đại đường hoàng đến lĩnh vừa rồi chỗ có khí thế phi phàm tiếng thét dài đều lộ ra âm đạm phai mờ!

Tiếp theo là một đạo âm vang hữu lực, không chút thua kém tại cái kia đạo tựa như Tuyệt Thế Thần Kiếm réo rất tiếng gào nữ tử hú dài âm thanh, này tiếng gào tuy là nữ tử, lại mảy mềnh không nhường mảy râu, tự có một cỗ tử chiến không lùi, đập nổi chìm thuyền kim qua thiết mã chi ý, từ bắt đầu dâng lên một khắc kia trở đi, liền một mực một bước cũng không nhường cùng cái kia đạo Uyển Như Tuyệt Thế Thần Kiếm réo rất tiếng thét dài sánh vai cùng, thẳng đến sau cùng mưu lược hiện xu hướng suy tàn, bị réo rất thét dài vượt trên!

Sau cùng một thanh âm, nghiêm khắc nói căn bản không thể nói là tiếng gào, đó là một đạo giống như than nhẹ, giống như đao minh quý dị âm thanh, tại rất nhiều tiếng thét dài liên tiếp thời khắc, các núi đa số Nội Môn Đệ Tử thậm chí đều không nghe ra đạo thanh âm này, thẳng đến đồng dao thét dài đến tiếp sau không còn chút sức lực nào hành quân lạng lẽ về sau, đạo thanh âm này mới dần dần hiển lộ, nhưng vừa xuất hiện, Uyển Như quét xuống sau cùng một mảnh Lạc Diệp Thu Phong, khiến cho Tam Sơn Nhất Phong nhiệt độ đều tựa hồ giảm xuống một chút, đạo thanh âm này một mực quanh quẩn tại cái kia Đạo Thanh càng tiếng thét dài cùng nữ tử thanh tra ở giữa, nhìn như không tranh, nhưng lại tựa như bất cứ lúc nào cũng sẽ mang theo luồng bại câu thương quyết tuyệt chỉ ý nhào về phía cái này hai đạo tiếng gào.

Ba nói tiếng âm, tạo thế chân vạc, mỗi một đạo đều mang cường liệt đè nén người hít thở không thông ý chí cường đại, chỉ nghe cái này ba nói tiếng âm, tựa hồ cũng có thể nhìn thấy cái kia ba đạo nguy nga thân ảnh!

Chân chính Nhân Trung Chi Long!

Tam Sơn Nhất Phong phía dưới, vô số Nội Môn Đệ Tử, Ngoại Môn Đệ Tử mặt mũi tràn đầy rung động Uyển Như như nói mê ni non ra cái này tên của ba người: "Kiếm Hoàng, Anh Suất, Đao Ảnh. . ."

Tái Vật Sơn bên trên, cô Lục Thông chấp tay đứng ở trên ngọn cây, mặt sắc mặt ngưng trọng ngưỡng vọng rỗng tuếch xanh thẳm Thương Khung, hồi lâu, hần mới thật dài thở dài một tiếng, miệng góc mang theo đắng chát nói một mình nói: "Vạn Kiếm Hằng, Liễu Thiên Quân, Ảnh Vũ. . . Không hổ là thiên chi kiêu tử!"

Ở vào quần tử, hậu đức, chờ vật ba trong núi, một tòa dốc đứng tú lệ Cô Phong đột ngột đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhìn toà kia Cô Phong núi trên hạ thể, bị một vị nào đó đại tu san bằng vách núi, rồng bay phượng múa khắc lên "Thiên Hành Kiện" ba cái mạnh mẽ chữ lớn!

Cùng một thời gian, đỉnh núi phía trên, bốn Đạo Nhân mặc đạo bào vĩ ngạn Nhân Ảnh đứng tại một thanh chừng hai người cao cổ sơ Thanh Đồng Chung bên cạnh, tràn đầy phấn khởi lắng nghe ba đạo tăng vào mây trời âm thanh, một thân đạo bào màu vàng đất, loạn phát như điên Tư Đồ Oanh Thiên cũng tại trong bốn người này.

"Ha ha, cái này bang tiểu gia hỏa nhi thật đúng là tinh lực quá thừa a, vừa tuyên bố Nội Môn thi đấu bắt đầu, liền không kịp chờ đợi liều lên!" Tư Đồ Oanh Thiên sờ cùng với chính mình bên dưới bả rồi bồi sọt râu cười híp mắt nói.

"Ha ha, cái này bang tiểu gia hỏa nhần nhin ba năm, liền chờ hôm nay, có thể không hưng phấn a", một vị ăn mặc Hạnh Hoàng đạo bào, khuôn mặt Phương Chính, đầu đội quả cực quan uy nghiêm nam tử trung niên vượt vượt phiêu dật thanh cần nói một câu, trở lại đầu nói: "Chương Môn Sư Huynh, kiếm hằng Sư Diệt cái này tu vi chỉ sợ ngay cả Pháp Cảnh đều có thể đánh một trận a? Còn để hấn áp chế tu vi tham gia môn phái thi đấu có phải hay không có chút không địa đạo a?"

"Ha ha, Doanh sư đệ có gì nói ra lời ấy?" Ứng thanh chính là cả người khoác đạo bào, chân đạp mạng giày, Cao Quan bác mạng, trong tay còn cầm một cây phát trần tuần tú Đạo Nhân, hấn đứng trên đỉnh núi, gió phát qua hấn lúc tự động tách ra, mờ mịt Linh Khí ở trên người hấn quanh quẩn, hấn mỉm cười thời điểm ngay cả Không Khí đều nhu hòa mấy phần!

Tề Thiên giai, muốn cùng thiên công thử sánh vai vì Tề Thiên, Cửu Châu Tu Hành Giới cực hạn, nhục thân đã tại con đường tu hành chậm rãi bên trên rơi xuống nhàn nhạt "Pháp" vận, tại Tiên Cấp lực lượng không hàng thế, không xuống núi thời đại, Tề Thiên giai đúng vậy lý, đúng vậy pháp, đúng vậy đạo!

"Hằng Nhi là tâm khí mà quá cao, muốn đi gấp cổ Luyện Khí Sĩ Kim Đan Chứng Đạo pháp, mới một mực áp chế không đột phá. . . Ngược lại là người hậu đức núi ảnh Vũ sư diệt, khí thế kín đáo không lộ ra, một thân Chân Ngã chân nguyên thoải mái thuận hợp, tu vi cùng Hằng Nhi không kém bao nhiêu, vì sao còn một mực áp chế tu vi không phá giai? Khó đạo cũng muốn đi cổ Luyện Khí Sĩ Kim Đan Chứng Đạo pháp?"

"Ha ha, Chương Môn Sư Huynh nói đùa, Ảnh Vũ cái kia có kiếm hằng Sư Diệt khí phách đại. . ." Hoàng bào Đạo Nhân tướng quân không thành phần bị đem một quân, có lẽ là cảm thấy dạng này dây dưa tiếp đã thương địch thủ một ngàn tự tổn tám trăm không có lời, thuận miệng cười ha hả liền Họa Thủy Đồng Dẫn, xông bên cạnh vị kia người mặc đạo bào màu thiên thanh, trên đầu lại mang theo nho quan, giống như đạo giống như nho, một chút nhìn lên trên tay áo bông bành, khí độ bất phàm tuần lãng Nam Tử cười nói: "Phương sư đệ, nhìn một giấc chiêm bao Sư Diệt cái này bá khí lãng nhiên, ngoài ta còn ai tư thế, chẳng lẽ lại cũng là tại đi cổ Luyện Khí Sĩ Kim Đan Chứng Đạo pháp?"

Tuần lãng Nam Tử hướng hấn liếc mắt, "Nàng bây giờ gọi Liễu Thiên Quân, cảm ơn." Sau đó liền không nói, hiển nhiên là rõ ràng đối phương có nhìn hay không nào nhiệt đều không chê sự tình lớn tính tình.

Hoàng bào Đạo Nhân cảm thấy không thú vị nhếch miệng, chuyển qua đầu lại đem ánh mắt ném Tư Đồ Oanh Thiên.

Tư Đồ Oanh Thiên một nhìn hấn ánh mắt kia mà liền biết đạo hấn muốn nói cái gì, trực tiếp làm giận nói: "Các ngươi ba nhà muốn tranh cái ngươi chết ta sống đừng kéo lên ta, ta trên núi những cái này vật không thành khí, không có một cái là ba cái kia Tiểu Biến Thái đối thủ!"

Hấn không nói lời nào còn tốt, vừa nói, hoàng bào Đạo Nhân liền kỳ quái "A" một tiếng, hỏi: "Nói đến, vừa rồi tựa hồ là không có cảm giác đến vương tử đan sư chất khí tức a? Theo lý thuyết lấy tiểu tử kia không chịu cô đơn tính tình, làm sao cũng sẽ không bỏ qua loại này đại xuất danh tiếng thời cơ a, làm sao? Chẳng lẽ lại Tư Đồ sư huynh ngươi cho hấn chuẩn bị gì khó lường bí pháp, hiện tại không tiện lộ diện a?"

Lời vừa nói ra, Chương Giáo Sư Huynh cùng Phương sư đệ đồng thời xoay đầu lại nhìn về phía Tư Đồ Oanh Thiên, trong ánh mắt đều có tìm kiếm chi ý.

Môn phái thi đấu là phân chia Tam Sơn Nhất Phong Tương Lai ba năm cung cấp trọng yếu thịnh thế, các núi thủ tọa vì riêng phần mình sơn môn tranh đoạt càng nhiều tu hành tư nguyên, cho dù còn không thể nói không từ thủ đoạn, nhưng cũng là trí kế bách xuất, giống hoàng bào Đạo Nhân nói tới loại này khai chiến sau một mực giấu lấy thực lực, đợi đến Thập Cường thời gian chiến tranh mới lộ ra tranh đệ nhất cách làm, Thiên Hành phái kỳ trước môn phái thi đấu không phải chưa từng xuất hiện!

Nhìn thấy tam đôi tìm kiếm ánh mắt, Tư Đồ Oanh Thiên nghẹn cong cực kỳ, trong lòng tự nhủ: Ta ngược lại thật ra nghĩ, nhưng vương tử đan tên ngu xuẩn kia đều bị Tô Bắc cho chơi chết rồi, ta còn thể nào để hấn giấu!

Hấn tính tình muốn đến hỏa bạo, khi bên dưới liền giận nói: "Ngươi coi ta là các ngươi? Vì tranh đệ nhất không thôi để môn hạ đệ tử ăn 'Phật tùy đan' áp chế cảnh giới?"

Hai Chuyển Linh Đan phạt tùy đan, Chân Ngã giai Luyện Thể Tu Sĩ coi như ăn cơm tốt nhất Luyện Thể đan dược, không luyện thể tu sĩ ăn liền một cái hiệu quả, cưỡng ép bả chân nguyên tắn vào nhục thân tiến hành Luyện Thể, như thế cái làm pháp, mặc dù sẽ biên độ nhỏ tăng lên Nhục Thân cường độ, nhưng kém xa tu hành Nhất Môn Luyện Thể Quyền pháp hiệu quả tới lợi ích thực tế, cho nên làm như vậy, không phải cảm thấy mình Chân Ngã giai chưa viên mãn, còn muốn lại bỏ chút thời gian nên vững chắc căn cơ, cũng là bởi vì một số hạn chế nhất định phải áp chế trước mắt cảnh giới.

Giờ này khắc này, phạt tùy đan tác dụng tự nhiên là cái sau. UU đọc sách www.uukan.shu.com

Tư Đồ Oanh Thiên nói lời này, có chút thẹn quá thành giận bả bàn bên dưới quy tắc ngầm cầm tới trên bàn nói sự tình ý tứ. . . Ta chơi không được chiêu này, mọi người đều đừng đùa thống khoái.

Một câu, trong nháy mắt liền bả ở đây ba người đều đắc tội, từng cái nhìn ánh mắt của hấn cũng không lớn thoải mái.

Chương Giáo Sư Huỳnh hất lên Phát Trần, cười híp mắt nói ra: "Ta nói Tư Đồ sư đệ a, Tái Vật Sơn tuy nhiên suy yếu lâu ngày, nhưng cũng không thể buông tha xoay người hi vọng a, Hằng Nhi cùng thiên quân Sư Diệt, ảnh Vũ sư diệt hẳn là một lần cuối cùng tham gia môn phái tỷ thí, người Tái Vật Sơn nỗ lực, tranh thủ lần tiếp theo môn phái thi đấu đánh cái khắc phục khó khăn!"

Quân Tử Sơn Phương sư đệ điểm đầu đồng ý, "Chương Môn Sư Huỳnh nói không sai, có câu nói là Thiên Hành Kiện, quân tử Tự Cường Bất Tức, Tư Đồ sư huynh người cũng không nên từ bỏ trị liệu a!"

Trước hai vị nói đến tuy nhiên không khách khí, nhưng còn tính là uyển chuyển.

Hoàng bào Đạo Nhân nhưng là không còn như thế uyển chuyển, "Tư Đồ sư huynh người không phải đâu? Năm đó nỗ Thiên sư diệt mỗi năm ngồi đệ nhất thời điểm, ta cùng Phương sư đệ cũng không có nói này nói kia qua, làm sao? Thua không nổi. . ."

. . .

Tư Đồ Oanh Thiên về Tái Vật Sơn thời điểm, một gương mặt mo đen đến cùng cái đáy nổi giống như.

Một lần Tái Vật Sơn, Tư Đồ Oanh Thiên liền lập tức triệu tập Kim trưởng lão, Mộc trưởng lão, Thủy trưởng lão, Hỏa trưởng lão đến Trường Lão đường, gặp mặt sau một câu nói nhảm đều không có, trực tiếp vỗ bàn một cái hét lớn nói: "Lập tức khởi động Nội Môn Đệ Tử lệnh bài tìm kiếm đại trận, bả Tô Bắc tìm cho ta trở về!"

Tứ Đại Trưởng Lão hai mặt nhìn nhau, đều là không biết đạo Tư Đồ Oanh Thiên thật tốt phát cái gì lửa.

Mộc trưởng lão chần chờ thấp giọng nói: "Tìm kiếm đại trận cảm ứng sai lầm tại trong vòng vạn dặm, hiện tại môn phái thi đấu sắp đến, chúng ta. . ."

Tư Đồ Oanh Thiên cắn răng nghiêng lợi vực tay lên, "Tìm, liền xem như bả Bắc Lô Châu toàn vượt lên một lần, cũng phải bả Tô Bắc tìm cho ta trở về!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Không biết xấu hổ

Kim Dương hoành không.

Thiên Châm Lâm bên trong một phương tầng đá xanh bên trên, Tô Bắc đánh lấy mình trần, động như thỏ chạy luyện « ta muốn đánh mười cái », sắc bén Quyền Kính kích phát trận trận gào thét gió lốc, cuốn lên vô số Lạc Diệp cùng cát bay, vây quanh hắn không ngừng xoay tròn, xa xa nhìn lên trên, liền tựa như hắn đứng tại vòi rồng Trung Tâm luyện quyền... Giữa trưa Xán Lạn ánh nắng vẩy vào hắn thấm mồ hôi thân trên, phản xạ ra nhàn nhạt Thất Thái mê ly ánh sáng, phối hợp cái kia một thân cân xứng mà rõ ràng tinh tráng cơ bắp, cùng hắn lẳng góc rõ ràng tuấn Mỹ bên cạnh nhan, đủ để cho chỗ có mới biết yêu Nữ Tu điên cuồng thét lên!

Chỉ tiếc, hắn tuần bốn phía chỉ có Đại Hoàng.

"Hắc!"

"Cáp!"

Tiếng quát của hắn càng ngày càng vang dội, động tác càng lúc càng nhanh, vây quanh hắn xoay tròn gió lốc càng ngày càng kịch liệt, rất nhanh, cả người hắn cũng dần dần bị một đạo Uyển Như tấm lụa sáng chói vàng bạc ánh sáng chỗ bao bốn phía.

"Ta muốn đánh mười cái!" Vàng bạc trong vàng sáng Tô Bắc đột nhiên hét lớn lên tiếng, Song Quyền mang theo Lôi Đình Vạn Quân Chi Thế đột nhiên hướng lên bầu trời đánh tới!

"Oanh".

"Khanh khanh khanh..."

Kịch liệt khí bạo âm thanh cùng liên tiếp giống như kim loại bẻ gãy vang dội cốt minh thanh cơ hồ là tại đồng thời vang lên, vàng bạc song sắc quang mang ầm vang nổ tung, chỉ một thoáng, tầng đá xanh tuần bốn phía như cuồng phong quá cảnh, cát bay đá chạy, đại thụ cuồng bay...

"Ách..." Tô Bắc thu Quyền Thế, đại khí mà đều không thờ một cái đứng ở trên tầng đá lớn thẳng cào cái ót, hần cũng không biết đạo vì cái gì, từ khi đột phá Chân Ngã giai về sau, hần luyện thêm bộ này « ta muốn đánh mười cái » quyền pháp, cũng cảm giác không nhiều lắm dùng, mà lại trước kia đánh xong một lần một cùng con chó chết giống như, hiện tại đánh xong một bộ, ngoại trừ ra một thân mồ hôi, Nhịp tim đập hơi tăng tốc bên ngoài, cái gì cảm giác đều không có.

Hần cẩn thận hồi ức rồi đi Thanh Khâu trước giờ Tô Thanh Huyền giao phó hần lời nói, buồn bực nói một mình nói: "Lúc gần đi tỷ tỷ chỉ gọi ta bà « Âm Dương Bách Luyện Kinh » tu tới Đại Viên Mãn sau lại đột phá, không nói sau khi đột phá sự tình a!"

Không có Tô Thanh Huyền cho hần chỉ định mục tiêu, hần hiện tại có chút mờ mịt, không biết đạo tiếp xuống nên tu luyện thể nào.

"Đánh xong a? Đánh xong liền tranh thủ thời gian kết thúc công việc, lựa đều để ngời cho thôi tắt." Một bên truyền đến Đại Hoàng bất mãn ồn ào âm thanh.

"A? Nha!" Tô Bắc lên tiếng, tạm thời đem những phiền não này ném đến sau đầu, thả người từ trên tầng đá nhảy xuống, xoa xoa tay, nuốt nước miếng, hai mắt sáng lên hướng đi Đại Hoàng, "Quen rồi hả? Quen rồi hả?"

Đại Hoàng ghé vào một đồng lửa bên cạnh, hai cái trước trào kẹp lấy trước đó Tô Bắc dùng để chém người Hòa Hồng trường đao, xem như Thiêu Hỏa Côn tại trong lửa mọc a mọc, "Nghe chỗ này mùi vị, hần là quen!"

"Vậy còn chờ gì? Nhanh mọc ra!" Tô Bắc đại hỉ, nước bọt đều từ miệng góc tràn ra tới.

"Đây không phải chờ ngời a?" Đại Hoàng làm bầm một câu, đứng dậy hít thật sâu một hơi, chỉ nghe được "Hô hô" tiếng rít, một cổ mắt trần có thể thấy màu bạc nhạt gió lốc từ trong miệng của nó tuôn ra, đem cháy hừng hực đồng lửa thổi thành đầy trời sao Hỏa từ.

Tô Bắc đập đầu của nó một bàn tay, "Ngời cái Lại Gia Hòa, liền không thể trực tiếp mọc ra a? Nếu là bà chung quanh đây cây cỏ đốt lên làm sao bây giờ?"

"Trực tiếp mọc?" Đại Hoàng méo một chút miệng, "Đốt đi bản lão gia phiêu dật Mao Mao làm sao xử lý?"

Tô Bắc lười nói hần, tùy ý vươn tay, lòng bàn tay hiện ra một đoàn Kim Quang, sau một khắc, tản mát tại chung quanh chỗ có ngọn lửa, sao Hỏa từ đều hóa thành từng tia đỏ Vụ khí, chui vào Tô Bắc lòng bàn tay kim quang bên trong, trong lúc nhất thời, ngay cả nhiệt độ chung quanh tựa hồ cũng hạ thấp rất nhiều!

Chiều này trả vốn đi tìm nguồn gốc thủ đoạn nếu là rơi xuống tu sĩ khác trong mắt, không biết đạo muốn kinh bạo con ngời của bao nhiêu người, nhưng Tô Bắc lại chỉ cảm thấy bình thường, căn bản không có ý thức được chiều này có bao nhiêu không thể tưởng tượng nổi.

Hần vui sướng vỗ tay một cái, "Được rồi, dạng này liền tốt."

Hần đưa tay hút lửa ngay miệng, Đại Hoàng đã từ đồng lửa tro tàn đào ra hai cái Bí Dao lớn cục đất, Tô Bắc ngồi xổm người xuống, hai cánh tay tại cục đất bên trên nhẹ nhàng vừa gõ, cục đất vỡ tan, truyền ra từng đợt thêm ăn nhân khẩu lưỡi nước miếng thịt gà mùi thơm ngát...

Tô Bắc say mê hít một hơi khí,

"Rầm" Đại Lực nuốt một miếng nước bọt.

Đại Hoàng nhìn thấy cái này hai cục đất, khoe miệng Ngân Tuyền đều nhanh đẹp đi nó bên chân mà.

Tô Bắc cũng không sợ nóng, một tay nắm lấy một cái cục đất đẩy ra, Bùn Đất trừ sạch, lá sen đẩy ra, hiển lộ tại một người một chó trước mắt, là một lớn một nhỏ hai cái còn tản ra từng tia từng tia nhiệt khí, bóng loáng say sưa, da xốp giòn vàng Gà ăn mỳ!

Tô Bắc: "Oa..."

Đại Hoàng: "Oa..."

Một người một chó đồng thời lên tiếng kinh hô, miệng tuổi chảy đầm đìa như treo sông...

"Xỉ... Trượt", Tô Bắc một bả xóa đi nước bọt, chỉ tiểu nhân một cái: "Cái này, ngời!"

Lại chỉ lớn một cái, "Cái này, bản lão gia!"

Đại Hoàng dao động đầu như trống lúc lắc, duỗi ra một con chó móng vuốt chỉ chỉ lớn một cái, "Cái này, bản lão gia!"

Lại chỉ chỉ tiểu nhân một cái, "Cái này, ngời!"

Một người một chó lẫn nhau trộn mắt nhìn.

Bỗng nhiên, Tô Bắc động như thỏ chạy, một bả quơ lấy lớn một cái liền chạy ra.

Đại Hoàng Lão Gia nhanh chân liền truy, "Nồi giận" ồ ào nói: "Ăn trộm gà tặc, thả bên dưới bản lão gia gà, bản lão gia cam đoan đánh không chết người!"

"Xuẩn chó, cái này rõ ràng đúng vậy bản lão gia gà, người gà bản lão gia không nhúc nhích!" Tô Bắc cũng không quay đầu lại trả lời một câu, chạy nhanh hơn.

Một người một chó cũng không cần Động Thuật, liền so với ai khác chạy nhanh, Tô Bắc một bên ôm Gà ăn mảy điên cuồng gặm, một bên mang theo Đại Hoàng vây quanh tảng đá xanh xoay quanh vòng.

Mất nhìn thấy Tô Bắc ném ra gà cốt đầu càng ngày càng nhiều, Đại Hoàng lo lắng Tô Bắc đợi chút nữa ngay cả tiểu nhân một cái cũng không buông tha, dứt khoát không đuổi, chạy về đồng lúa điều lên tiểu nhân một cái Gà ăn mảy điên cuồng gặm, một bên gặm một bên uy hiếp Tô Bắc nói: "Người cho bản lão gia chờ lấy, bản lão gia đã ăn xong cam đoan đánh không chết người!"

"Ha ha, không chừng ai đánh chết ai đây!" Tô Bắc ngẩng đầu lên mơ mơ hồ hồ lên tiếng, sau đó tiếp tục đem mặt vui vào Gà ăn mảy bên trong điên cuồng gặm, hần hiện tại Luyện Thể có thành tựu, một thanh Cương Nha so trát đao còn sắc bén, Gà ăn mảy lại tại trong lửa nướng đến rã rồi, một con gà cánh nhét vào bốn máu trong miệng rộng mồm ngậm liền không có.

Một cái Gà ăn mảy vào trong bụng, Tô Bắc lau miệng, một cái con chó đói chụp mồi phóng tới Đại Hoàng, "Này, xuẩn chó, thả bên dưới bản lão gia gà!"

Đại Hoàng điều lên gặm một nửa Gà ăn mảy liền chạy, miệng bên trong hừ hừ nói: "Ăn lấy trong tay, còn bản lão gia miệng bên trong, không biết xấu hổ ăn trộm gà tặc!"

...

Một lát sau, một người một chó ngậm một cây đùi gà cốt thỏa mãn nằm ở trên tảng đá lớn, "Ăn ngon thật, Đại Hoàng, chúng ta đêm nay lại đi bắt hai cái chứ sao."

"Hừ..." Đại Hoàng Lão Gia phui hần một chút, tức giận bắt bình phì mũi ra một hơi.

"Hắc hắc hắc...", Tô Bắc cười gian đến cùng cái vụng trộm Lão Mẫu Kê Hoàng Thử Lang, "Cùng lắm thì, lần sau người ăn lớn, ta ăn tiểu nhân!"

Đại Hoàng Lão Gia vậy mới không tin hần, "Người bây giờ nói lời, bản lão gia một chữ mà đều không tin!"

"Ha ha ha..." Tô Bắc cười xấu xa lấy dựa vào ôm lấy lấy đầu của nó túi một trận cuồng xoa.

Đại Hoàng lười nhác giẫy dụa, chỉ là thật thả nhìn thấy hần, mặt chó bên trên viết đầy sinh không thể luyến.

"Đại . . Khi . . Nhà." Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến một tiếng mà hốt hoảng hô to.

Tô Bắc nâng lên đầu phui một chút, liền gặp một lỗ tai báo Lão Tam lại bốn chân chạm đất, thần sắc kinh hoàng hướng phía bên này cuồng chạy tới, hần lập tức rút rút đầu, buông ra Đại Hoàng thấp giọng nghĩ linh tinh: "Xong xong, nói xong chưa cho hần nửa cái, hiện tại cầm cái gì cho hần..."

Đại Hoàng Lão Gia cười trên nỗi đau của người khác reo hò, "Hắc hắc hắc, đáng đời!"

Tô Bắc nhìn thấy cấp tốc đến gần báo Lão Tam, hốt hoảng nhỏ giọng nói: "Nếu không chúng ta chạy đi, liền nói không nghe thấy..."

Đại Hoàng Lão Gia phui qua mặt không nhìn hần, "Muốn chạy chính người chạy, dù sao gà cũng không phải bản lão gia ăn!"

Tô Bắc trốn mất nhìn, "Người dám bán bản lão gia, bản lão gia liền nói gà tất cả đều là người ăn vụng, bản lão gia một cây lông gà cũng không thấy!"

Đại Hoàng điều qua mặt nhìn lấy hần, vô lực dặt miệng góc nói: "Người có dám hay không trước bỏ trong miệng người gà cốt đầu phun ra, lại nói người một cây lông gà cũng không thấy?"

Tô Bắc ngẩn người, từ miệng bên trong bỏ đùi gà cốt rút ra liếc nhìn, muốn ném lại cảm thấy không nỡ.

Báo Lão Tam tứ chi chạm đất tốc độ cực nhanh, Tô Bắc ngây người một lúc mà Công Phu, hần liền vọt tới Tô Bắc trước mặt, Thượng Khí mà không tiếp bên dưới khí mà gấp giọng nói: "Lớn, lớn, Đại Đường Gia..."

Không đợi hần nói xong, Tô Bắc nhảy lên một cái, lớn tiếng dọa người, "Ai nha ai nha, người đến chậm, Gà ăn mảy đều bị Đại Hoàng trộm đã ăn xong, UU đọc sách www.uukan.shu.com Bán vương thật vất vả mới từ trong miệng nó đoạt một cây mà gà cốt đầu... Nặc, người nhìn." Hần lúc nói lời này, xụ mặt, biểu lộ đặc biệt chân thành.

Đại Hoàng Lão Gia giận dữ, luồn lên đến giương nanh múa vuốt nhào về phía hần, "Vô sỉ ăn trộm gà tặc, ăn trộm bản lão gia gà còn dám oan uổng bản lão gia, oa nha nha, bản lão gia hôm nay định muốn cùng người đánh nhau chết sống!"

Tô Bắc một cái tay liền ấn xuống đầu của nó đưa nó trấn áp xuống dưới, "Đừng làm rộn, không phải liền là ăn trộm hai cái Gà ăn mảy a? Chúng ta đêm nay đi bắt trả lại báo tam ca là được!"

Bảo Lão Tam cứ thế lẳng nhìn qua cái này một đôi kỳ hoa, ngay cả thô khí mà đều quên thờ, "Lớn, Đại Đương Gia, tiểu nhân không phải đến muốn Gà ăn mày."

"Người không phải đến muốn Gà ăn mày? Vậy người không nói sớm? Dọa đến bản lão gia đều kém chút chạy án!" Tô Bắc bản năng nói lỏng một thanh khí, buông ra Đại Hoàng, mặc nó cắn, dù sao hấn hiện tại da dày, Đại Hoàng cũng sẽ không thật bên dưới.

Bảo Lão Tam lúc này mới nhớ tới mình tới làm gì, tranh thủ thời gian gấp giọng nói: "Đại Đương Gia, này Nhị đương gia nói có đại đội tu sĩ nhân tộc lên núi, hướng về phía chúng ta Thiên Châm động đi, ngài nhanh cùng Đại Hoàng Huỳnh Đệ qua xem một chút đi."

"Cái gì?" Tô Bắc ngẩn người, "Ở đâu ra đại đội tu sĩ nhân tộc?"

"Tiểu nhân cũng không biết, này Nhị đương gia đã dẫn theo các huynh đệ nghênh đón, ngài cũng đi qua đi!" Bảo Lão Tam lo lắng đến còn sót lại một lỗ tai không ngừng lay động.

"Năm cỏ!" Tô Bắc một cái giật mình, nguyên địa nhảy lên cao sáu thước, "Cái kia còn đứng ngây đó làm gì, khẳng định là Phi Vân môn cái kia bang không biết xấu hổ đến cửa trả thù tới, Đại Hoàng, cầm vũ khí, cùng bản Đại Đương Gia đi qua ngó!"

Đại Hoàng buông ra Tô Bắc đuôi, xoay đầu phun ra một đạo Ngân Quang, cuốn qua đặt ở một bên Thiêu Hỏa Côn, a không, Hỏa Hồng trường đao, nhảy nhót đến nói không nên lời hung phẫn, "Đi đi đi, ném lẩn đám kia không biết xấu hổ hàng!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Tô Tự tình kỳ

Sáng chói Kim Dương dưới, mấy chục đạo độn quang chính tề xẹt qua ngọn cây, cấp tốc hướng phía Thiên Châm động vị trí bay tới.

"Này Nhị đương gia, bọn hấn tới, bọn ta nên làm cái gì?"

"Bọn hấn người tốt nhiều, chúng ta đánh không lại a. . . Này Nhị đương gia, chúng ta trốn đi!"

"Đúng vậy a, này Nhị đương gia, Đại Đương Gia cùng Tam Đương Gia không tại, chúng ta gần không được bọn hấn a!"

"Im miệng!" Hắc Hùng yêu Đại Hắc xoay đầu quát lớn ở sau lưng đồng đạo hoảng sợ không chịu nổi một ngày thuộc hạ, trở lại đầu hít thật sâu một hơi khí, ngăn chặn đồng dạng cuồng loạn không chỉ trái tim, mở miệng lộ tiếng quát dài, "Người đến ngừng bước, phía trước chính là Tô Thượng Sư thanh tu Động Phủ, người không liên quan các loại, không thể tự tiện xông vào!"

Một đám Thiên Châm động yêu quái cũng không ngốc, vội vàng vung vẩy một cây rách rưới tinh kỳ hô to nói: "Ngừng bước, ngừng bước!"

Lúc trước Hắc Hùng Yêu Tướng Tô Bắc đẩy lên Thiên Châm đại động vương vị trí bên trên, không phải liền là đề phòng một ngày này a?

"Tô Thượng Sư?" Mấy chục đạo độn quang ngừng, hiển lộ ra mấy chục cái người mặc thổ hoàng sắc hoa lệ trường bào, khí thế bất phàm anh tuấn uy vũ thanh niên, thủ chính là một cái nhìn qua giống như là hồi lâu cũng không tầm qua mặt lập bên trong thanh niên, "Cái nào Tô Thượng Sư?"

Lời thôi thanh niên vừa lên tiếng, phía sau hấn một cái mọc ra cao quyền cốt, mắt tam giác, xem xét mặt bề ngoài liền có một cỗ cay nghiệt cảm giác thanh niên tu sĩ liền tiếp lời nói: "Cổ sư huynh, người cùng một đám yêu quái phí lời gì? Giết sạch lại nói!" Nói xong cũng vỗ bên hông Túi Trữ Vật, lấy ra một thanh trường kiếm liền muốn vượt qua lời thôi thanh niên nhào về phía Hắc Hùng yêu bọn hấn.

Cay nghiệt thanh niên nhất động, sau lưng mấy chục anh tuấn uy vũ thanh niên cũng nhao nhao lấy ra binh khí, pháp bảo, muốn đi theo cay nghiệt thanh niên giết đi qua.

Tu sĩ nhân tộc nhìn thấy Yêu Tộc đều phản ứng như vậy.

Hắc Hùng yêu trong lòng bỗng nhiên liền treo lên, thần kinh não kéo căng quá chặt chẽ, một đôi Sa Bao Đại Quyền Đầu bóp đều nhanh toát mồ hôi, hiện trong lòng hấn hi vọng Tô Bắc cùng Đại Hoàng có thể mau chóng chạy tới, không phải vậy, hôm nay việc vui liền lớn. . .

"Ba", ngay tại cay nghiệt thanh niên vượt qua lời thôi thanh niên trong nháy mắt, lời thôi thanh niên đột nhiên một bả nắm lấy vạt áo của hấn, đưa tay đứng vậy một cái lớn tát tai lắc tại trên mặt của hấn.

Cay nghiệt thanh niên sợ ngây người, phía sau bọn họ rất nhiều anh tuấn uy vũ thanh niên cũng sợ ngây người, ngay cả Hắc Hùng yêu bọn hắn đều sững sờ!

Tình huống như thế nào?

"Cổ Lục Thông, ngươi làm gì?" Cay nghiệt thanh niên lấy lại tinh thần, âm vụ gương mặt trong nháy mắt mặt đỏ lên, nắm vuốt trường kiếm tay nổi gân xanh, tựa hồ một lời không hợp liền muốn nhắc lên trường kiếm tại lời thôi thanh niên trên thân đâm hơn vài chục cái lỗ máu.

Gọi Cổ Lục Thông lời thôi tu sĩ, Bắc Lô Châu ngoại trừ Tái Vật Sơn cái kia đại danh鼎鼎 "Thụy Thần", đoán chừng cũng sẽ không có người khác!" "Lão Tử làm gì?" Cổ Lục Thông cười lạnh, "Lão Tử tại cứu mạng chó của ngươi!"

"Ngươi. . ." Cay nghiệt thanh niên nổi giận còn muốn nói gì, Cổ Lục Thông đã một bàn tay chụp trên mặt của hắn đem hắn đẩy ra, "Lư Tử Dương, đừng tưởng rằng Vương Tử Đan không có ở đây, chúng ta Tái Vật Sơn Nội Môn liền đến lượt ngươi nói tính, Lão Tử một ngày không có tấn thăng chân truyền, trong lúc này môn, liền không có ngươi nói chuyện phàn, ngươi nếu không phục, về núi sau ngươi muốn làm sao chơi Lão Tử đều tiếp theo, nhưng bây giờ, ngươi nếu không muốn chết liền nhắm lại chó của ngươi miệng!"

Như quả đánh thắng được Cổ Lục Thông, Lư Tử Dương tuyệt đối sẽ hiện tại liền không chút do dự hướng Cổ Lục Thông khởi xướng khiêu chiến, đánh đập cho hắn hoài nghi nhân sinh mới thôi, đáng tiếc là hắn đánh không lại a, Vương Tử Đan cùng Cổ Lục Thông từ Ngoại Môn một mực đấu đến Nội Môn đều ép không xuống Cổ Lục Thông, bọn hắn những này liền cùng Vương Tử Đan chính diện cứng rắn đều không dừng khí người, cái kia có tư cách khiêu chiến Cổ Lục Thông?

Hắn không biết là, Cổ Lục Thông thật sự là tại cứu hắn. . . Chỉ ít cũng giúp hắn miễn đi một trận đủ để hắn hoài nghi nhân sinh đánh đập. Cổ Lục Thông quay đầu, ánh mắt đảo qua đối diện đám kia quần áo tả tơi, run lấy bảy yêu quái, sau cùng dừng lại tại tám kia từ vài trương Thú Bị ghép lại mà thành, bên trên cong vẹo viết một cái cùng chó bò giống như "Tô" chữ, cang kỳ hoa chính là, cái kia Tô Tự mà phía dưới, còn vẽ lên một cái miến cường nhìn ra được là con chó đồ án. . .

Hắn cảm thấy não nhân mà đau.

Nhiều như vậy Tái Vật Sơn Nội Môn đệ tử đều gặp được cái kia một cây tính kỳ,

Nhưng không có một cái sẽ bả cái này tính kỳ cùng Tô Bắc liên hệ tới, dù là tính kỳ bên trên viết là Tô Bắc "Tô" chữ!

Cổ Lục Thông không giống nhau, hắn là Tái Vật Sơn mấy trăm trong nội môn đệ tử duy nhất cùng Tô Bắc có thâm giao người, hắn hiểu rõ Tô Bắc, cho nên hắn thấy một lần cái này tính kỳ, hỏi đều không cần hỏi liền biết chắc cùng Tô Bắc có quan hệ, tuyệt đối không có chạy!

Hắn quát lấy miệng góc vô lực thờ dài một tiếng khí, xông Đại Hắc nói: "Đi, đem các ngươi cái kia Tô Thượng Sư kêu đến, liền nói với hắn, hắn Cổ sư huynh tới đón hắn về núi!"

"Cái gì?" Hắc Hùng yêu treo lên tâm "đông" một tiếng lạc hậu trong bụng đi, "Các ngươi là nhà ta Đại Vương sư huynh đệ?"

"Đại Vương?" Cổ Lục Thông não nhân càng đau, "Ngươi vừa không còn nói là hắn là Thượng Sư a?"

Đại Hắc trần trụi trực Đinh Đầu, cười nói: "Một cái ý tứ, một cái ý tứ. . ."

Tên này nhiều đầu óc như tổ ong vô vẽ, vừa rồi xưng hô Tô Bắc vì Thượng Sư, là cho thấy Tô Bắc mới là mảnh này rừng chủ nhân, hiện tại xưng hô Tô Bắc vì Đại Hoàng, là cho thấy bọn hắn cùng Tô Bắc đều là mảnh này rừng chủ nhân.

Cổ Lục Thông não nhân đau không phải cái này, hắn nhưc đầu là nhà mình cái này Tô sư đệ làm sao lại như thế kỳ hoa đầu? Làm sao cảm giác liền thời gian một cái nháy mắt không coi chừng, hắn liền thành một đám yêu quái Sơn Đại Vương đây?

Hai người bọn hắn đang khi nói chuyện, một đạo Ngân Quang đã cấp tốc từ đằng xa lướt đến, "Này, không biết xấu hổ Phi Vân môn tu sĩ. . . A, Cổ sư huynh?"

Cổ Lục Thông nhìn một cái, liền nhận ra đó là Đại Hoàng Độn Quang.

"Sư", Đại Hoàng Độn Quang đứng tại Cổ Lục Thông trước người, Tô Bắc một tiếng reo hò từ Đại Hoàng trên lưng dựng tới, cho Cổ Lục Thông một cái to lớn ôm ấp, "Cổ sư huynh các ngươi xem như tới, ta cùng Đại Hoàng đang vì tìm không thấy về núi đường phát sầu đâu!"

Cổ Lục Thông cũng tạm thời vứt bỏ ả ả làm đau não nhân, cười đến rất là thoải mái, "Ngươi a, lần này đi ra thế nhưng là bả Thủ Tọa cho sắp điên!"

Tô Bắc chỉ là "Hắc hắc" cười.

Sư huynh đệ hai cái chính cao hứng thời điểm, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm lạnh lùng, "Ngươi chính là Tô Bắc?"

Tô Bắc xoay qua đầu, liền nhìn thấy lớn một bộ cay nghiệt bề ngoài Lư Tử Dương, hắn còn chưa kịp nói cái gì, Đại Hoàng đã khó chịu mở miệng, "Cổ hai ngốc, tên này ai vậy?"

Cổ Lục Thông phui Lư Tử Dương một chút, nụ cười lạnh lùng, "Một cái có dã tâm không có đầu óc ngu xuẩn. . . Đại Hoàng Lão Gia ngươi chó cùng

hắn so đo, cùng hắn so đo đều là nãi tử có vấn đề!"

Đại Hoàng Lão Gia nghĩ nghĩ, cảm giác cùng với chính mình như thể anh minh thần võ, là không thể cùng một cái không có đầu óc ngu xuẩn so đo, thế là cũng chỉ là treo mất uy hiếp tiếp cận Lưu Từ Dương một chút, không có phản ứng đến hắn.

Đại Hoàng Lão Gia khó được hào phóng, Cổ Lục Thông lại không yên lòng Lưu Từ Dương, nhìn qua hắn lạnh giọng nói: "Người hai năm không có về núi, nhận không ra Tô sư đệ rất bình thường, nhưng người phạm là còn có hai lượng đầu óc, liền hướng chư vị sư đệ hỏi thăm một chút Tô sư đệ, muốn giẫm lên hắn làm bàn đạp, đến nhìn một chút mệnh của người có hay không cứng như vậy!"

Đến cùng là đồng môn sư huynh đệ, hắn vẫn là không đành lòng nhìn lấy cái này đã tâm bùng bùng ngu xuẩn một trán đụng vào Đại Hoàng Lão Gia móng vuốt dưới. . .

Lưu Từ Dương ngăn người, chuyển qua đầu nhìn về phía sau lưng rất nhiều Nội Môn sư huynh đệ, phát hiện từng cái nhìn mình ánh mắt mà tất cả đều là "Người thật là mạnh", "Người ngu bức", "Ta chỉ phục người", trong lòng bỗng nhiên kịp phản ứng, mình có vẻ như làm một kiện đặc biệt xuẩn sự tình. . .

Sư huynh đệ hai người không nhìn hắn, mình trò chuyện mình.

Cổ Lục Thông: "Tại cái này chơi cao hứng a? Chơi cao hứng liền cùng ta về núi đi, môn phái thi đấu bắt đầu gần nửa tháng, Ngoại Môn Thi Đấu đã chuẩn bị kết thúc, lập tức liền là Nội Môn tỷ thí, Thủ Tọa còn chỉ người trở về cho chúng ta Tái Vật Sơn tranh trong đó môn đệ nhất đâu!"

"Đã bắt đầu rồi hả?" Tô Bắc nghĩ nghĩ, trở lại đầu xong Đại Hắc ngoắc: "Hắc lão nhị, người qua đây!"

Đại Hắc gặp Tô Bắc không có lập tức ném bên dưới bọn hắn liền đi, tâm lý ngược lại là có mấy phần ngoài ý muốn, đứng lên đến thận trọng hỏi: "Đại Vương, ngài muốn về nhà rồi hả?"

"Ừ", Tô Bắc nhìn lấy hắn, "Nếu không phải yên tâm không xuống các người, ta sớm liền trở về, ân, lần này trở về trong thời gian ngắn chỉ sợ là không có thời gian về tới thăm đám các người, người xem các người hiện tại nhu cầu cấp bách chút gì?"

Hắc Hùng yêu hơi lúng túng một chút, nếu như có thể mà nói, hắn đương nhiên là ưa thích Tô Bắc cùng Đại Hoàng không đi, thậm chí nói, trước mắt cái này một đám xem xét liền so Thiên Hành phái cái kia bang Tồn Từ người còn cường hãn hơn tộc tu sĩ cũng đừng đi, ngay tại Thiên Châm Lâm phụ cận tu hành, nói như vậy, bọn hắn Thiên Châm Lâm Yêu Tộc Nhất Mạch liền xem như chân chính gỏi cao không lo!

Tô Nhâm từ Đại Hắc mình suy nghĩ, trở lại đầu thấp giọng đối Cổ Lục Thông nói ra: "Sư huynh, trên người người có không phải chúng ta Thiên Hành phái công pháp tu hành a? Cho ta mấy bộ, chúng loại ta trở về trả lại người!"

Cổ Lục Thông không cần hỏi cũng biết đạo Tô Bắc muốn làm gì, hắn nhủ thật chặt lông mày, "Sư đệ a, người làm như thế, thỏa đáng a? Cẩn thận nuôi hồ gây họa a!"

Tô Bắc chỉ chỉ cái kia một đám quần áo tả tơi đến liền cùng một đám nạn dân giống như yêu quái, "Người xem bọn hắn, giống hồng yêu a?"

Cổ Lục Thông nghiêm túc nhìn một chút, dao động đầu, "Nhưng bọn hắn cũng không giống là tốt yêu."

Tô Bắc theo thói quen giơ tay lên cào cái ót, bị Cổ Lục Thông một bàn tay đập hạ tay của hắn, "Ai nha, sư huynh người cũng không cần quản nhiều như vậy, xảy ra chuyện rồi ta chịu trách nhiệm!"

Cổ Lục Thông trầm ngâm trong chốc lát, sau cùng bắt đầu đi lác lác đầu, vỗ Túi Trữ Vật lấy ra một quyển chừng mặt bàn rộng quyển trục bằng da thú, "Ta chỗ này chỉ có một bộ trước kia trong lúc vô tình lấy được Nhị Phẩm Thổ Hành Công Quyết." Hắn biết nói, Tô Bắc nếu là khẳng khẳng cho những này yêu quái tìm công pháp tu hành, coi như hắn không cho, Tô Bắc sau khi trở về cũng sẽ nghĩ biện pháp cho những này yêu quái làm ra, cùng dạng này, còn không bằng trước cho Tô Bắc một bộ tam phẩm công pháp đem những này yêu quái qua loa tắc trách ở, cũng tốt hơn Tô Bắc đến lúc đó duy nhất một lần cho bọn hắn làm lên Ngũ Hành Công Pháp.

"Cũng được!" Tô Bắc nghĩ đến Đại Hắc giống như đứng vậy Thổ Hành, tiếp nhận quyển trục bằng da thú liền đưa cho Đại Hắc, "Biết chữ a?"

Đại Hắc tiếp nhận quyển trục, hưng phấn vô cùng dùng lực điểm một cái đầu.

Cổ Lục Thông nhìn một chút Hắc Hùng yêu, lại nhìn một chút Tô Bắc, trong lòng biết Tô Bắc không dàn xếp tốt những này yêu quái, nhất thời bán hội là không đi được, nghĩ nghĩ nói ra: "Như vậy đi sư đệ, chúng ta đi lúc tại rừng bên ngoài Lưu Hạ ta Thiên Hành phái pháp bìa, cáo tri lui tới tu sĩ, nơi đây là ta Thiên Hành phái địa bàn, nhưng phạm là nhân giới rộng điểm tu sĩ, nhìn thấy ta Thiên Hành phái pháp bìa, đương nhiên sẽ không mạo phạm từng li từng tí."

Tô Bắc vui vẻ, "Dạng này không thể tốt hơn!"

Hắc Hùng yêu cũng nói lòng một thanh khí, đối Tô Bắc thi lễ một cái sau cung kính âm thanh nói: "Đại Vương, ngài về nhà, ta Lão Hắc vốn nên cùng ngài cùng một chỗ trở về, cho ngài chân chạy, nhưng bên này còn có nhiều huynh đệ như vậy đám tỷ tỷ muốn ta Lão Hắc chiếu cố, liền để báo Lão Tam cùng ngài cùng một chỗ trở về đi, về sau bên người bao nhiêu còn có cái huynh đệ sai sử."

Hắn nói lời này, một là Tô Bắc thay hắn đòi hỏi công pháp hành vi để hắn bắt đầu chân chính tán đồng Tô Bắc cái này "Đại Dương Gia", hai là sợ Tô Bắc sau khi trở về bỏ Thiên Châm Lâm quên, muốn phái báo Lão Tam đi thời thời khắc khắc nhắc nhở Tô Bắc.

Tô Bắc nghĩ nghĩ, cảm thấy dù sao trong nhà đã có nhiều như vậy yêu, nhiều báo Lão Tam một cái không nhiều, ít báo Lão Tam không thiếu một cái, cũng liền thông khoái đáp ứng. "Thành đi, liền để báo Lão Tam cùng ta một khối trở về, người ở nhà chiều cố thật tốt trong động huynh đệ tỷ muội, ta có thời gian liền trở lại."

Hắc Hùng yêu nghe Tô Bắc trong lời nói bả "Thiên Châm động" xưng là "nhà", tâm lý cảm động hết sức, "Ngài yên tâm, có ta Lão Hắc tại, trong động huynh đệ đám tỷ tỷ một cái cũng sẽ không ít!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Muốn đánh

Khốn Long Linh ngang dọc mấy ngàn dặm, nam tiếp bên trong Thần Châu, bắc nhập vô tận Minh Hải, giống như một đầu Cửu Trảo Thần Long phủ phục tại Đại Địa, đem Bắc Minh Châu cùng Bắc Lô Châu triệt để ngăn cách, nó Sơn Thế cô, cao, tuyệt, đột ngột, Nhân Thú khó vượt, chim bay khó lọt, tại Bắc Minh Châu ngàn vạn phạm phu tục tử trong mắt, bọn hắn sở dĩ có thể an cư lạc nghiệp, không nhận Bắc Minh Yêu Tộc xâm lược, đều là bởi vì long tích sơn mạch chặn Bắc Minh Yêu Tộc.

Nhưng mà trên thực tế, chim bay khó lọt Khốn Long Linh đối trong gió đến, trong mây đi, Ngự Không như giẫm trên đất bằng tu sĩ nhân tộc cùng Yêu Tộc tới nói, cũng không có cái gì trứng dùng.

Nhưng Bắc Minh Châu cùng Bắc Lô Châu ở giữa, đích đích xác xác là một lần đại quy mô chiến tranh đều không có bạo phát qua.

Một lần đều không có!

Bắc Minh Châu, là bởi vì Đại Thương Hoàng Triều một mực xem Bắc Minh Châu là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, từ Cửu Châu phân lập đến nay, tổ chức qua nhiều lần ngàn vạn đại quân vây quét Bắc Minh Châu, lấy Nhân Tộc vượt xa khỏi Yêu Tộc sinh sôi tốc độ không ngừng tiêu hao Bắc Minh Yêu Tộc khôi phục Nguyên Khí, Bắc Minh Yêu Tộc bắt lực Đông xâm . . Chỉ cần Bắc Minh Yêu Tộc rất nhiều ngu si vạn năm lão yêu còn không có đem não tử ngu hư mất, liền sẽ không tại Đại Thương Hoàng Triều ở một bên nhìn chăm chăm thời điểm, lại tới khiêu chiến Bắc Lô Châu cái này nhân tộc tu hành tông môn hưng thịnh chi địa!

Mà Bắc Lô Châu, ần nói là tuyệt đối có thực lực xâm lấn Bắc Minh Châu, nhưng Bắc Lô Châu bên trong khắp nơi trên đất Tông Môn Thế Gia, chín thành chín đều là Cửu Châu phân lập sau mới dần sinh, cũng không tham gia qua Sơn Hải Mạt Kỳ hai tộc nhân yêu huyết chiến, đối Bắc Minh Yêu Tộc khuyết thiếu một loại diệt chi cho thông khoái khắc cốt cừu hận, càng quan trọng hơn là, Bắc Lô Châu bên trong còn đánh thành hỗn loạn, ai cũng không phục ai, cái kia còn có tâm tư đi tấn công Bắc Minh Châu?

Cũng tạo thành Bắc Minh Châu cùng Bắc Lô Châu giáp giới, Yêu Tộc cùng tu sĩ nhân tộc cũng là trời sinh từ địch, lại một lần đại quy mô chiến tranh cũng không từng bạo phát qua kỳ tích!

Cái này xác thực chỉ có thể dùng kỳ tích để hình dung!

Bây giờ Cửu Châu Nhân Tộc như Nhật Phương thăng, Bắc Minh Yêu Tộc mặt trời lặn cuối chân núi, vô luận là Bắc Minh Yêu Tộc vẫn là bắc lô đông đảo Tông Môn Thế Gia, đều coi là, Bắc Minh Châu cùng Bắc Lô Châu mãi mãi cũng sẽ không bạo phát chiến tranh rồi.

Chỉ cần là trường nào tử Bắc Minh Yêu Vương, cũng sẽ không động Hung Bình tấn công bắc lô suy nghĩ, bởi vì Bắc Minh Yêu Tộc cần, không phải càng rộng lớn hơn địa bàn, mà là có thể để bọn hắn an ổn khôi phục nguyên khí thời gian.

Tương đồng, chỉ cần là trong lòng còn có mấy phần quan sát cục diện bắc lô bá chủ, cũng sẽ không động tấn công Bắc Minh Châu suy nghĩ, bởi vì ai cũng không dám đánh cược, mình vận dụng môn phái, gia tộc chủ lực đi Bắc Minh Châu mở rộng lãnh thổ thời điểm, cục hoa có thể hay không bị môn phái khác, Thế Gia hung hăng đâm bên trên Nhất Đạo.

Nhưng nhìn chung Lịch Sử, rất nhiều rất nhiều ảnh hưởng Lịch Sử hướng đi đại sự kiện, đều là bị một số không hơn không kém ngu xuẩn hoặc từ đầu đến đuôi chiến tranh Cuồng Nhân đưa tới.

. . .

Khốn Long Linh một chỗ lâu dài Đại Tuyết che đỉnh phong trên miệng.

"Bành", một tiếng vang trầm, một chỉ mặc đơn sơ Cương Giáp, trên mặt một đạo Ngô Công như vậy xấu xí vết sẹo từ mi tâm xẹt qua mắt phải một mực

kéo đến khoe miệng hung ác Hồ Yêu trùng điệp nhảy lên phong miệng.

Không biết là bởi vì trên đỉnh núi Không Khí quá mỏng manh, hay là bởi vì tim của hấn đập quá kịch liệt, hấn từng ngum từng ngum thở dốc lấy, nóng rực hô hấp tại đỉnh núi dị thường Hàn Lãnh hoàn cảnh bên dưới ngưng tụ thành một đạo đạo Vụ Khí Trụ, tản ra tảo bạo cùng khí tức nguy hiểm.

Hấn trùng mắt một đôi hiện đầy tơ máu đỏ con mắt màu vàng óng bất an nhìn bốn phía lấy, tại xác nhận tuần bốn phía không có nhân tộc tu sĩ về sau, hấn đột nhiên ngửa mặt lên trời gào thét: "Rống. . ."

"Rống. . ."

"Rống. . ."

"Ngao. . ."

Trong chốc lát, vô cùng tảo bạo gầm thét tại hung ác Hồ Yêu phía sau vang lên, theo chấn thiên động địa tiếng gầm gừ, vô số cán Hắc Nhật tinh kỳ giống như một mảnh Hắc Vân nổi lên phong miệng, theo sát phía sau, là đen nghịt giống như cá diếc sang sông một loại Yêu Tộc Đại Quân.

Giờ phút này nếu là nơi xa có người quan vọng, liền sẽ hoảng sợ muốn tuyệt

phát hiện, toà kia bị Bạch Tuyết bao trùm núi đầu tựa như là bị mực nước khắp qua tuyết Bạch Chi trương nhất dạng, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ biến thành đen!

Nhưng vào lúc này, phụ cận tất cả Nhân tộc tông môn, Thế Gia bên trong, đều vang lên liên tiếp cực kỳ bén nhọn thê lương kêu to,

Tất cả Nhân tộc tu sĩ nghe được cái này âm thanh thê lương kêu to đều hoàn toàn biến sắc!

"Ầm ầm", Khốn Long Linh bên trên ngàn năm tuyết động, sập!

...

"Mọi người nhanh lên nữa!" Cổ Lục Thông hô to âm thanh để đã chậm đi xuống Độn Quang đội ngũ lần nữa nhanh.

Một nắng hai sương đuổi đến Hai ngày Một đêm con đường, liền xem như Thông Huyền Chân Nhân cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi.

Tô Bắc ngồi tại Đại Hoàng trên lưng cùng Cổ Lục Thông sánh vai cùng, nghe được hấn hô to âm thanh, hấn về đầu nhìn một cái, rất là ngượng ngùng nói ra: "Sur huynh, nếu không chúng ta nghỉ ngơi một chút lại đi thôi, các sư huynh đều mệt mỏi không đi nổi."

Chính hấn đều không biết, nguyên lai mình ngày đó từ từ nhắm hai mắt bay loạn, vậy mà bay xa như vậy.

Cổ Lục Thông đề cập với hấn, hấn ngày đó bay ra Thiên Hành phái lúc thi triển Độn Thuật khẳng định vô cùng vô cùng cao cấp, không phải vậy lấy tu vi của hấn, Tư Đồ Oanh Thiên không có khả năng đuổi không kịp hấn, nhưng chính hấn nghĩ nghĩ, hoàn toàn không có ấn tượng.

Hấn Độn Quang đều là theo bản năng đánh tới, bao quát Phi Vân môn vây quét Thiên Châm động trong trận chiến ấy, hấn cũng tại là giận đến không thể thêm phục tình huống sư xuất Độn Quang, thời điểm hấn hoàn toàn nghĩ không ra mình là thể nào thi triển ra Độn Quang tới.

Hấn bả tình huống của mình nói cho Cổ Lục Thông nghe, Cổ Lục Thông chỉ là một mặt cổ quái nhìn lấy hấn, gọi hấn đừng nghĩ lung tung.

"Ta cũng muốn để mọi người nghỉ ngơi một chút, nhưng Nội Môn thi đấu là buổi sáng hôm nay bắt đầu, hiện tại cũng gần trưa rồi, chúng ta lại muốn không nhanh chút, Thủ Tọa đến lớn tát tai hút chết chúng ta!"

Cổ Lục Thông âm thanh nghe vào cũng rất là mệt mỏi.

Tô Bắc không biết nên nói một chút gì, hấn bên cạnh đầu dò xét bốn phía, cảm thấy cảnh sắc chung quanh nhìn qua rất là nhìn quen mắt, liền hỏi: "Sur huynh, chúng ta là không phải nhanh đến rồi?"

Cổ Lục Thông: "Là không sai biệt lắm, lại có một hai phút đồng hồ, liền nên đến."

"Ầm ầm. . .", phía trước bỗng nhiên truyền đến một đạo kịch liệt khí bạo âm thanh, sư huynh đệ hai người ngẩng đầu lên, liền gặp trên đỉnh đầu một đạo thổ hoàng sắc thô to Độn Quang dất lấy thật dài quang vĩ cấp tốc hướng lấy bọn hấn bên này bay tới.

Cổ Lục Thông Định Thần nhìn thoáng qua, đối Tô Bắc nói một tiếng "Thủ Tọa tới", sau đó liền chuyển nhưc đầu uống nói: "Ngừng!"

Mấy chục đạo cấp tốc tiến lên Độn Quang trong nháy mắt dừng lại, lộ ra từng trương hơi có vẻ tái nhợt mỗi một mặt mũi.

Cuốn cuộn mà tới thổ hoàng sắc Độn Quang rất nhanh liền rơi vào Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông trước người, Độn Quang tiêu tán, lộ ra Tư Đồ Oanh Thiên Hóa Thiêu Hỏa Liệt mặt mo, hấn nhìn lướt qua Tô Bắc, không chờ bọn hấn hành lễ liền gấp giọng hét lớn nói: "Tô Bắc, Cổ Lục Thông, Lưu Từ Dương, Trần Diệp Chu, Trương Phi Dương, ra khỏi hàng!"

Gặp Tư Đồ Oanh Thiên vội như vậy, bị hấn có một chút mảy cái Nội Môn Đệ Tử không dám chần chờ, cấp tốc đứng ở Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông bên cạnh.

"Những người còn lại các loại, tự hành về núi!" Tư Đồ Oanh Thiên ném một câu kế tiếp, vung lên tay áo đem Tô Bắc, Cổ Lục Thông cùng mặt khác ba cái bị hấn có một chút Nội Môn Đệ Tử cuốn lên liền một lần nữa hóa thành Độn Quang Triều Thiên đi phải vị trí lao đi.

"Ngao. . ." Kịp phản ứng Đại Hoàng rú lên một tiếng, thả người hóa thành một đạo độn quang liền đuổi theo, "Lão Bất Tử, thả bên dưới Cầu Oa!"

Tư Đồ Oanh Thiên không có phản ứng đến hấn, một bên cấp tốc cấp tốc tiến lên, một bên thấp đầu đối Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông bọn người nói nói: "Nhanh nghỉ ngơi, lập tức liền đến lượt các ngươi năm cái ra sân!"

"Vâng!" Cổ Lục Thông bọn người cung kính đáp lại, cùng nhau từ trong túi trữ vật lấy ra khôi phục chân nguyên đan được ném vào miệng bên trong.

Cổ Lục Thông biết đạo Tô Bắc trên đường đi không có lãng phí chân nguyên, vẫn đưa cho Tô Bắc một khóa đan được, Tô Bắc lung lay đầu, chậm trễ, sau đó có chút choáng váng chọc chọc hấn, "Sur huynh, chúng ta muốn lên cái gì trận?"

Cổ Lục Thông nghe vậy đập trán của mình đầu một bàn tay, "Nhìn ta cái này nào tử, khi xuất phát còn nhớ muốn cho ngươi xách một Hạ Môn phải thi đấu quy tắc, hai ngày này vội vàng đi đường liền bỏ chuyện này đem quên đi."

Tô Bắc: ". . ."

Cổ Lục Thông hít thật sâu một hơi khí, một bên vận công luyện hóa Hồi Khí Đan được, một bên nhẹ giọng thì thầm cho Tô Bắc giải thích Nội Môn thi đấu quy tắc: "Chúng ta Thiên Hành phải Nội Môn điểm số lớn vì ba lượt: Vòng thứ nhất Thiên Hào tranh đoạt thi đấu, vòng thứ hai Top 100 Đại Loạn Đấu, vòng thứ ba Thập Tuyệt tranh bá chiến.

Vòng thứ nhất Thiên Hào tranh đoạt thi đấu, Tam Sơn Nhất Phong hơn hai ngàn Nội Môn sư huynh đệ cùng trận Cảnh Kỹ, liên thắng ba trận người, tiến vào vòng thứ hai.

Vòng thứ hai Top 100 Đại Loạn Đấu, chỗ có tiến vào vòng thứ hai Nội Môn sư huynh đệ cùng nhau tiến vào Địa Uyên cốc, sau chín ngày đoạt Thập Tuyệt trụ, người thành công vì Thập Tuyệt, tiến vào vòng thứ ba.

Vòng thứ ba Thập Tuyệt tranh bá chiến, Thập Tuyệt hai hai bắt so sánh đấu, Bại giả rút lui, Thắng giả tấn cấp, thắng đến quyết ra đệ nhất!"

Tô Bắc nghe được trong đầu chóng mặt, phản nản nói: "Đánh cái đỡ cần phải phức tạp như vậy a? Một mực luận võ không phải tốt?"

Cổ Lục Thông cười cười, đang chờ đáp lại, quyền lấy bọn hấn tiến lên Tư Đồ Oanh Thiên trở lại đầu liền cho Tô Bắc một cái đầu bưng, tức giận nói: "Tiểu tử ngươi biết cái gì, môn phải thi đấu chẳng những là kích thích các ngươi những này Nội Môn Đệ Tử nỗ lực tu hành một loại thủ đoạn, càng liên quan đến các núi Tương Lai ba năm tu hành tư nguyên nhiều ít đại sự, há có thể giống ngươi nói như vậy trò đùa?"

Tô Bắc bưng bít lấy đầu, không phục nhỏ giọng thăm thì nói: "Làm sao trò đùa? Khó đạo đi kia là cái gì cực khổ từ Địa Uyên cốc không đánh nhau a?"

Cổ Lục Thông cười giải thích nói: "Sur đệ, Thiên Hào tranh đoạt chiến cùng Top 100 Đại Loạn Đấu là không giống nhau, Thiên Hào tranh đoạt chiến so là thực sự thực lực, mà Top 100 Đại Loạn Đấu so thực lực thêm nào tử, rất nhiều nào tử linh hoạt, chiến đấu kinh nghiệm phong phú sư đệ, trên mặt đất uyên trong cốc đều có thể lợi dụng điều kiện đặc thù cùng hoàn cảnh, sáng tạo ra lấy yếu thắng mạnh kỳ tích!"

Tô Bắc nghĩ nghĩ, bỗng nhiên thốt ra nói: "Đây không phải là chơi xấu a?"

"Hấn là a?" Hấn lời này còn ngược lại bỏ Cổ Lục Thông cho hỏi ngẩn ra, nào tử trong lúc nhất thời không có quay lại. . . Đánh lên, gõ muện côn, bên dưới được, nên tính là chơi xấu a?

"đồng".

"Ồ".

Lại là Tư Đồ Oanh Thiên lại một cái đầu bưng bắn đến Tô Bắc trên ót, Tô Bắc bưng bít lấy Nào Môn nâng lên đầu đối Tư Đồ Oanh Thiên trợn mắt nhìn, "Ta cái nào lại nói sai rồi? Cái kia rõ ràng đúng vậy chơi xấu mà!"

"Hừ! Ngươi tại bên ngoài gặp phải địch nhân đều dần dần độn cùng ngươi một đối một đơn đấu? Ngươi tại bên ngoài gặp được địch nhân tu vi cao hơn ngươi đều dần dần tự phế tu vi đánh với ngươi? Ngươi tại bên ngoài bị địch nhân đánh muốn chết không sống cũng không cho Đại Hoàng hỗ trợ?"

Tư Đồ Oanh Thiên một thanh khí hỏi liền tiếp ba cái vấn đề, hỏi được Tô Bắc sững sốt một chút, qua một hồi lâu, hấn mới gãi cái ót biệt xuất một câu: "Không, không, không lại. . ."

"Cái kia chẳng phải kết!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: 0 hào tranh đoạt chiến

Thiên Hành Phong bên dưới bên trên bình nguyên, chinh chinh tề tề kiến tạo mười cái rộng chừng hơn hai mươi trượng rộng lớn đấu trường, mỗi một cái lôi đài tuần bốn phía lại xây dựng trọng trọng điệp điệp khán đài, giờ phút này, nhìn trên đài đã ngồi đầy Tam Sơn Nhất Phong Tam Đại Đệ Tử, liếc nhìn lại, từ không trung một chút nhìn xuống, đen ngịt nhón nháo người đầu cực kỳ giống dọn nhà Con Kiến, nói ít cũng có sáu bảy vạn chỉ chúng.

Đây chính là Thiên Hành phái nội tình!

Lúc này mười tòa lôi đài bên trên, có năm tòa đều đang tiến hành chiến đấu kịch liệt, mặt khác năm tòa lôi đài bên trên, đều chỉ đứng đầy một người, mà những lôi đài này trung gian, đều cắm một trụ mùi thơm ngát, có mùi vừa vận nhóm lửa, có sắp thiếu đốt hầu như không còn.

"Cái này Tái Vật Sơn đến cùng đang giờ trò quý gì? Tăng thêm cái này năm cái hôm nay vắng mặt đều nhanh có 20 đi?"

"A ha, còn có thể là cái quý gì, không phải liền là thua không nổi, không muốn tới ném người này chứ sao. . . Lại nói, Trương huynh, người là Tái Vật Sơn Ngoại Môn Đệ Tử à?"

"Đừng hô Lão Tử, Lão Tử đang suy nghĩ muốn hay không thay đổi địa vị đi Quân Tử Sơn, nương hi da lẫn lộn Tái Vật Sơn thật không có tiền đồ!"

"Ha ha ha ha. . ."

Nhìn trên đài lập tức bạo phát chấn động cười trên nỗi đau của người khác cười vang.

Theo một trụ trụ mùi thơm ngát nhiễm xong, chủ trì lôi đài trưởng lão bắt đầu tuyên bố thắng bại.

"Số ba đài, Tái Vật Sơn Trương Phi Dương bại, Quân Tử Sơn Trần Ý thắng, kế tiếp Hậu Đức Sơn. . ."

"Số năm đài, Tái Vật Sơn Trần Diệp Chu bại, Hậu Đức Sơn Mặc Sĩ đại thắng, kế tiếp Thiên Hành Phong. . ."

"Số bảy đài, Tái Vật Sơn Lưu Tử Dương. . ."

Số bảy đài cái kia ca môn đang chuẩn bị thật dài từng một thanh khí, đều là Hồn Thiên đi trong phái môn vòng, Lưu Tử Dương Đại Danh hán cũng nghe nói cái, muốn thật cùng hán đánh, hán là thật một chút lòng tin đều không có.

Liền lần này sự tình, thiên không đột nhiên nổ tung một đạo đày bằng như tiếng sấm tiếng hét lớn, "Chậm đã!"

Tất cả mọi người cùng nhau nâng lên đầu hướng thiên không nhìn lại, liền gặp một đạo chói mắt thổ hoàng sắc Độn Quang gào thét mà đến, sau một khắc, ba đạo nhân ảnh tựa như bay ra khỏi nòng súng đạn pháo hướng xuống đất phóng tới.

"Oanh", ba đạo nhân ảnh đập ầm ầm tại vẫn trống không ba tòa lôi đài bên trên, đem trận pháp bao trùm cứng rắn đấu trường nên đến đều một trận kịch liệt lắc lư, liền giống như là muốn đổ sụp giống như.

Nhìn trên đài rất nhiều Khán giả đảo qua ba đạo nhân ảnh, một cái giữa lông mày hơi có chút vẻ lo lắng, nghiêng xách một thanh trường kiếm anh khí bộc phát cứng rắn thanh niên, một cái mặc dù bản thủ, hai tay không cái gì cũng không làm lại làm đối thủ như lâm đại địch lôi thôi thanh niên, còn có. . .

"Ồi nha. . ." Tô Bắc kêu đau lấy xoa cái móng đôn, hận hận nhìn lên trên bầu trời cái kia rơi đầu rồi đi thổ hoàng sắc Độn Quang, tâm lý thở phò phò hô to nói: "Trả thù, đồ, trần trường trả thù!"

Đứng tại Tô Bắc đối diện cái kia ăn mặc Mặc Sắc trường bào Hậu Đức Sơn Nội Môn Đệ Tử xoa cằm, hồ nghi nhìn lấy Tô Bắc, "Người xác nhận người không phải đến khôi hài?"

Tô Bắc một lộc cộc từ dưới đất bò dậy, vỗ vỗ trên móng bụi đất chừng chặc đang hoàng nói ra: "Su huynh người là Hậu Đức Sơn à?"

Đối diện Hậu Đức Sơn Đệ Tử vỗ Túi Trữ Vật lấy ra một thanh trảm trường kiếm, "Hậu Đức Sơn, La Gia Khê, sư đệ là?"

"Tái Vật Sơn, Tô Bắc", Tô Bắc nói một câu, nói xong quay đầu nhìn về trên bầu trời lôi kéo thật dài quang vĩ chạy nhanh đến Ngân Quang nói: "Su huynh người tranh thủ thời gian nhận thua đi, lại không nhận thua cũng đã muộn."

"Cái gì?" La Gia Khê hoài nghi mình nghe lầm, "Tô sư đệ người nói cái gì? Lớn tiếng chút!"

Đang khi nói chuyện, chủ trì lời đài trường lão đã đi lên lời đài, "Tốt, bớt nói nhiều lời, bắt đầu đi!"

"Vâng!"

"A!"

La Gia Khê tiện tay xắn cái xinh đẹp kiểm hoa, tiêu sái phiêu dật, khí độ bất phàm, "Tô sư đệ, mời đi!"

Tô Bắc vui vẻ hướng hân phát tay, "Gặp lại!"

"Cái gì?" La Gia Khê một mặt dấu chấm hỏi.

Sau một khắc, Ngân Quang thẳng tắp rơi vào đấu trường!

"Bành", một tiếng vang trầm, La Gia Khê bay ngược ra đấu trường, tư thế vẫn là như vậy tiêu sái phiêu dật!

"Đánh nhau liền đánh nhau,

Lăng đến nói nhảm!"

Ngân Quang tán đi, chính là Ngân Tuyết sói trạng thái Đại Hoàng Lão Gia!

"Hoa" nhìn trên đài một mảnh xôn xao. . .

"Các người thấy rõ ràng đầu kia Ngân Lang là thế nào xuất thủ a?"

"Quá nhanh, không thấy rõ!"

"Ta cũng không thấy rõ!"

"Đây là ai a. . . Nương hi thốt Lão Từ nghĩ tới, gia hỏa này đúng vậy năm ngoái truyền đi rất hòa cái kia 'Chó mang tân nhân' !"

"Cái gì?"

Khán đài phía trước nhất hai hàng, phân biệt rõ ràng ngồi người mặc Thổ Hoàng, Thủy Mặc, Thiên Thanh, xanh nhạt Tứ Sắc trường bào Tam Sơn Nhất Phong Nội Môn Đệ Tử, giờ phút này, rất nhiều Nội Môn Đệ Tử nhìn về phía Tô Bắc ngồi tại lời đài ánh mắt đều có chút ngưng trọng.

"Ha ha ha, là thời điểm để cho các người ném thử 'Chó mang tân nhân' mùi vị!"

"Đại sư huynh, người thấy rõ ràng đầu kia Ngân Lang là thế nào đánh bay La sư đệ sao?"

"Thấy rõ. . ."

"Ta đi, Tái Vật Sơn là đi chỗ nào làm một đầu lợi hại như vậy bạc chó a? Đại Sư Tỷ, người cảm thấy đầu kia Ngân Lang kiểu gì?"

"Đáng giá một trận chiến!"

"Đại sư huynh, người cảm thấy đầu kia Ngân Lang thế nào?"

"Tam Kiếm"

"Nó vậy mà có thể tiếp người Tam Kiếm. . ."

Khán đài đỉnh, Tam Sơn Thủ Tọa chân nhân cùng Nhất Phong chương môn Chân Quân cũng xếp hàng ngồi.

Tư Đồ Oanh Thiên ngồi bên dưới khó khăn lắm nâng chén trà lên ực một hớp, liền gặp được Đại Hoàng một bàn tay đem La Gia Khê cho đánh bay, trên môi sùi râu không khỏi vênh lên.

Bên cạnh truyền đến một đạo vui vẻ tiếng nhạo báng, "Nha a, đầu này Đại Cầu đúng vậy Tư Đồ sư huynh người mời mắt chờ mong trông lại đại sát khí?"

Tư Đồ Oanh Thiên không cần nhìn cũng biết là Hậu Đức Sơn Thủ Tọa cái kia không có chút nào hậu đức gia hỏa, hân tuy nhiên lúc này tâm lý đều đã trong bụng nở hoa, nhưng nghe vậy vẫn là nỗ lực sắc mặt nghiêm nghị, về mặt cứng rắn nói: "Tạ sư đệ có gì nói ra lời ấy?"

"Có gì nói ra lời ấy?" Vẫn là một thân mà Mặc Sắc đạo bào Hậu Đức Sơn Thủ Tọa cười nói: "Người cho chúng ta nhìn không ra người cho tới trưa đều gấp đến độ cùng chỉ con kiến trong chảo nóng giống như? Còn không tiếc thủ đoạn chơi đem cái này Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông luận chiến trình tự từ buổi sáng đối đến bây giờ?"

Quân Tử Sơn Thủ Tọa vẫn là một thân giống như đạo giống như nho cách ăn mặc, hần cười tiếp lời nói: "Nếu không phải sợ đám thung âm mưu của người người xấu hổ thành giận bão nổi, chúng ta Buổi sáng liền tập thể phản đối!"

Một tiếng xanh nhạt đạo bào chương môn Chân Quân cũng chỉ là nhàn nhạt cười cười, biểu thị không có gì to tát.

Đây chính là tầng thứ cao thấp, Tư Đồ Oanh Thiên tiểu động tác nếu là truyền đến ngọn nguồn bên dưới những đệ tử bình thường kia trong tai, không chừng muốn ồn ào ra bao lớn nhiễu loạn, nhưng ở còn lại ba vị Thủ Tọa trong mắt, lại chỉ là bình thường việc nhỏ. . . Thậm chí nói, Tư Đồ Oanh Thiên tiểu động tác nếu không có bọn hần ngẫm đồng ý, cũng không động dậy thành, dù sao đây là toàn bộ Thiên Hành phái đại sự, Tư Đồ Oanh Thiên một người nói không tính!

Tư Đồ Oanh Thiên cũng vuốt râu cười a a, kỳ thực tâm lý lại là tại thở phì phò gào to nói: "Ta còn liền ha ha, các người nếu không phải tự kiểm chế Vạn Kiếm Hằng, Liễu Thiên Quân cùng Ảnh Vũ đều hữu lực ép Đồng Giai thực lực sẽ rộng rãi như vậy? Cười đi, cười đi, có các người khóc thời điểm!"

Đúng là như thế, muốn ba người bọn hần biết đạo Đại Hoàng Lão Gia biến thái như vậy, làm gì cũng sẽ không tùy ý Tư Đồ Oanh Thiên đùa nghịch tiểu động tác. . .

Bốn lão hồ ly cười đến gọi là một cái hòa hợp, gọi là một cái huynh hữu đệ cung, kỳ thực ai tâm lý bàn tính đều đánh cho ba ba vang.

Trên lôi đài, chủ trì lôi đài trưởng lão đi lên, nhìn Tô Bắc một chút, hét to nói: "Số mười đài, Hậu Đức Sơn La Gia Khê bại, Tái Vật Sơn Tô Bắc thắng, kế tiếp, Quân Tử Sơn Lư Xương Ngạn!"

Vừa mới nói xong, một đạo bóng người màu xanh giống như rời dây cung từ trên khán đài bắn ra, nhẹ nhàng rơi vào Tô Bắc trước mắt.

Tô Bắc nhìn người tới một chút, áo xanh đeo kiếm, tựa hồ có chút nhìn quen mắt, chấp tay hỏi: "Lư sư huynh, chúng ta là không là gặp qua?"

Tên là Lư Xương Ngạn Quân Tử Sơn Nội Môn Đệ Tử cảnh giác nhìn qua Đại Hoàng, cười lớn lấy chấp tay hoàn lễ, cười nói: "Tô sư đệ quý nhân hay quên sự tình, lần trước Ngã Chấp cần, Tô sư đệ dẫn một đám yêu quái về núi, là ta thả đi, Tô sư đệ quên rồi?"

Tô Bắc lập tức nghĩ tới, "A a, nghĩ tới nghĩ tới, hồi lâu không thấy, thất lễ."

Lư Xương Ngạn: "Lần trước Tô sư đệ nói muốn tới Quân Tử Sơn đi đạo, ta thế nhưng là chúng loại Tô sư đệ rất lâu!"

Tô Bắc ngượng ngùng cười nói: "Phía sau vội vàng Tu Luyện liền quên, phía sau có thời gian nhất định đi tìm Lư sư huynh chơi."

Dừng một chút, hần giật giật Đại Hoàng lỗ tai, "Đại Hoàng, đây là người quen, người chờ chút hạ thủ nhẹ một chút, đừng làm bị thương người!"

Đại Hoàng điểm một cái đầu to, "Người nói tính!"

Lư Xương Ngạn cười khô, hần còn có thể nói cái gì? Nói không cần lưu thủ!

"Vậy chúng ta liền bắt đầu đi, Tô sư đệ, mời!"

Tô Bắc khẽ vươn tay, "Mời!"

Lời còn chưa dứt, Lư Xương Ngạn một bả quát ra gánh vác trường kiếm, thả người hóa thành một đạo trường dư lớn lên Thanh Hồng Kiếm khí, mang theo thẳng tiến không lùi cương liệt khí thế hung mãnh bắn về phía Tô Bắc. . . Hần cũng thông minh, biết mình đánh không lại Đại Hoàng, liền được ăn cả ngã về không, thẳng đến Tô Bắc.

Tô Bắc nhìn thấy cái này đạo Thanh Hồng Kiếm ảnh, cảm giác đến giống như có chút chậm, tâm tư nhất chuyển, kéo lại liền muốn vọt đi ra Đại Hoàng mình liền xông ra ngoài, "Để ta thử một chút!"

Đại Hoàng không quan trọng ngồi xuống lại, cái này đạo Thanh Hồng Kiếm ảnh ngay cả Tô Bắc đều thấy rõ, rơi xuống trong mắt của nó, tự nhiên là chậm giống như ốc sên, nó tùy thời đều xông đi lên một bàn tay quát bay Lư Xương Ngạn.

Một màn này rơi xuống khán đài đỉnh Tư Đồ Oanh Thiên trong mắt, lại là để hần bỗng nhiên chau mày đầu, "Tiểu vương bát đản này làm cái quỷ gì? Hần mới đặt chân Bá Thể cảnh cùng một cái Thần Tượng cảnh đánh thành a?"

Tô Bắc không ngốc, biết mình cái gì cũng không biết, nghênh đón cách Lão Viễn liền thanh quát một tiếng, "Ta muốn đánh một cái!"

Nói, chân hần bên dưới trùng điệp hướng bước về phía trước một bước, vận tận chân nguyên toàn thân bỗng nhiên hướng về phía trước oanh ra một quyền.

"Bành", một quyền ra, một đoàn to bằng chậu rửa mặt kim sắc Quyền Kính từ hần trên nắm tay lóc ra, bắn về phía Thanh Hồng Kiếm khí.

Thanh Hồng Kiếm khí bên trong Lư Xương Ngạn gặp Tô Bắc vậy mà không có để Đại Hoàng tới đối phó mình, tâm lý cao hứng còn không kịp, cái kia sẽ nghĩ đến né tránh, chính diện đón Kim Quang Quyền kinh liền xông tới, chuẩn bị một câu trấn phá cái này đạo Quyền Kính, ngay đầu tiên đem Tô Bắc oanh ra đấu trường, lấy được tràng tỷ đầu này Thắng Lợi.

Hắn căn bản không có đem Tô Bắc để ở trong mắt!

"Oanh", một tiếng mãnh liệt khí bạo âm thanh, Kim Quang lớn thiêu đốt, Thanh Hồng Kiếm khí một trận kịch liệt rung chuyển, khí thế một đi không trở lại trong nháy mắt vì đó một thiêu đốt!

Tô Bắc thấy một lần hữu dụng, hai mắt bỗng nhiên sáng lên, súc thể đã lâu chiêu thứ hai thuận thể mà ra, "Ta muốn đánh hai cái!"

Liên gặp hắn giống như mảnh hồ vọt lên, đui phải bao vây lấy còn như thực chất chói mắt Kim Quang hung hăng đá hướng Thanh Hồng Kiếm khí.

Thanh Hồng Kiếm khí bên trong Lưu Xương Ngạn thấy thế, hữu tâm đâm ra một kiếm, lại lo lắng một kiếm phế đi Tô Bắc đui phải, tình thế cấp bách chỉ bên dưới Hoàn Kiếm đón đỡ.

"Bành", Tô Bắc đui phải trùng điệp đá vào Lưu Xương Ngạn trường kiếm trong tay bên trên, Lưu Xương Ngạn chỉ cảm thấy một cỗ bàng bạc lực đạo thuận trong tay ở giữa mãnh liệt mà lên, lúc ấy đã cảm thấy tim ngồn ngọt, thân thể không bị khống chế rút lui, khó khăn lắm tại sắp ngã ra khỏi đài thời điểm, mới cực lực ổn định thân thể.

Hắn nâng lên đầu hoảng sợ nhìn về phía Tô Bắc, kinh hô nói: "Lực lượng của ngươi, làm sao lại lớn như vậy?"

Tô Bắc cho là mình một cước này liền có thể đem Lưu Xương Ngạn đá ra đấu trường, sau khi hạ xuống liền không có truy kích, nghe được Lưu Xương Ngạn tiếng kinh hô, hắn không khỏi gãi gãi cái ót, nghi ngờ hỏi nói: "Lớn à?"

Lưu Xương Ngạn đơn giản liền muốn một bàn tay chụp chết Tô Bắc, hắn là Thần Tượng cảnh hậu kỳ, một tượng chỉ lực đã tiếp cận viên mãn, lại ngay cả Tô Bắc nhất cước đều không tiếp nổi, còn lực lượng còn không tính lớn?

"Ngươi thật là Bá Thể cảnh à?"

Tô Bắc điểm đầu, "Đúng vậy a! Ta thắng trước mới lên cấp!"

Lưu Xương Ngạn hít thật sâu một hơi khí, nắm thật chặt trường kiếm trong tay hỏi: "Tô sư đệ, ngươi lấy một thanh binh khí đi, ngươi tay không tác sát, ta tay chân bị gò bó!"

Tô Bắc ngưng ngừng xoa xoa đôi bàn tay, "Cái kia, ngươi trong Túi Trữ Vật có dư thừa binh khí à? Mượn ta một thanh thôi?"

Lưu Xương Ngạn nghe xong cũng cảm thấy đầu óc đau, hắn nhập Thiên Hành phải tám mươi năm, Ngoại Môn Thi Đấu, Nội Môn thi đấu tham gia qua vài chục lần, lần thứ nhất gặp được Võ Đài còn muốn hướng đối thủ mượn binh khí kỳ hoa!

Đúng vào lúc này, một thanh cao một tượng hai lôi cỗ Xích Kim chùy từ trên trời giáng xuống, trùng điệp rơi vào Tô Bắc trước người, rơi xuống đất nện đến toàn bộ đấu trường âm vang rung động, xem ra, nói ít cũng có nặng ba, bốn ngàn cân!

Lưu Xương Ngạn trông mắt đều nhanh đột xuất tới, UU đọc sách [www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com) tâm lý dùng sức chửi rủa nói: "Nuơng hi thốt chính là cái nào xen vào việc của người khác mà ném như thế cái chùy, cái nào Tiểu Quỷ Vật như vậy lực mạnh khí, lại thêm chuôi này chùy còn thể nào đánh?"

Bị chửi người "Ưm hừ" một tiếng, ưỡn lấy mặt mo trở lại đầu nhìn qua tam đôi khinh bỉ ánh mắt cười nói: "Ta cái kia chùy cũng chỉ là kiện Pháp Khí, mượn hắn sử dụng không phạm quy a?"

"Dừng ở đây, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!"

Phía dưới Tô Bắc cũng chỉ chuôi này chùy đầu so Bát ô tô còn muốn lớn chùy hỏi chủ trì lôi đài trưởng lão, "Ta dùng cái này chùy, không phạm quy a?"

Trưởng lão nhắc đầu nhìn một cái khán đài đỉnh, bắt đắc dĩ điểm đầu nói: "Không phạm quy!"

Tô Bắc may mà xông đi lên Song Thủ Chùy chuôi, dùng sức "Này" một tiếng, trong nháy mắt liền bả lôi cỗ Xích Kim chùy giờ lên, bởi vì dùng sức quá mạnh dẫn đến thân thể bất ổn, chân bên dưới còn lùi về phía sau mấy bước.

Hắn kinh ngạc nhìn lấy chính mình trong tay chùy, đôi một cái tay, giống như vung vẩy que gỗ giống như tiện tay quơ quơ, nghi ngờ hỏi nói: "Làm sao nhìn lớn như vậy một đồng, nhẹ như vậy a?"

Lưu Xương Ngạn nhìn một chút chính giữa võ đài bị Lôi Cỗ Ứng Kim Chùy đập ra hố to, đang nghe Tô Bắc huy động chùy phát ra thê lương âm thanh xé gió, mắt góc dùng lực co quắp.

Nhìn trên đài ba vị Thủ Tọa cùng chương môn mắt góc cũng đều tại run rẩy!

Quần Tử Sơn Thủ Tọa trở lại đầu, thận trọng hỏi: "Tư Đồ sư huynh, ta không nhìn lầm, ngươi cho tiểu tử kia chùy, là ngươi Thần Tượng cảnh thời điểm nắm Lưu sư thúc luyện chế chuôi này nặng 9999 cân chín lượng chín tiền, về sau ngay cả chính ngươi chơi không nổi, để cho chúng ta chê cười rất lâu Hầm Địa chùy a?"

Tư Đồ Oanh Thiên mắt góc run rẩy đến lợi hại hơn!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Biến số

"Được rồi, trước thích hợp dùng, đánh xong lại đi tìm thích hợp." Tô Bắc quơ Hám Địa chùy thấp giọng lầm bầm một câu, nhấc đầu nhìn về phía Luru Xương Ngạn, "Luru sư huynh, chúng ta nhanh lên đánh đi, đánh xong ta vẫn phải đánh một trận đấu!"

Tô Bắc lời này kỳ thực rất ngông cuồng, rất đánh mặt, bởi vì hắn cùng Luru Xương Ngạn ở giữa, chỉ có Thắng giả mới có tư cách đánh trận tiếp theo, Bại giả Nội Môn thi đấu liền kết thúc.

Nhưng lời này từ trong miệng hắn nói ra, lại nửa phần cuồng vọng, đánh mặt ý tứ đều không có, giống như là tại tự thuật một cái cố định sự thật.

Luru Xương Ngạn nghe, tâm lý đầu ngoại trừ bất lực, cũng vẫn là bất lực.

Hắn nắm thật chặt trường kiếm trong tay, đối Tô Bắc nghiêm mặt nói: "Cái kia Tô sư đệ cẩn thận, vì huynh sẽ không lại lưu thủ!"

Tô Bắc điểm đầu, "Tới đi!"

Luru Xương Ngạn hít thật sâu một hơi khí, bỗng nhiên đạp lên mặt đất thả người phóng tới Tô Bắc. . . Lần này, hắn vô dụng Độn Quang, mà là cuộn cuộn mà tới.

Vừa rồi kém chút đem Luru Xương Ngạn chấn ra đấu trường một cước kia để Tô Bắc thành lập nên lòng tin, thấy thế cũng không chậm trễ, xách ngược lấy Hám Địa chùy hướng phía Luru Xương Ngạn nghênh đón.

Vài chục trượng khoảng cách, thoáng qua tức thì, hai người khễ dựa gần, Tô Bắc một tay vung mạnh chùy, một chiêu Hoàn Hảo Thiên Quân chặn ngang đánh tới hướng Luru Xương Ngạn.

Luru Xương Ngạn nhẹ nhàng vừa tung người, thân thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, tại chùy đầu vòng qua hắn lập thân chỗ trong nháy mắt thân thể đột nhiên hạ xuống, mũi chân tại Hám Địa chùy chùy trên đầu giống như nhẹ thực nặng một điểm.

Trong chốc lát, đại lượng chân nguyên màu xanh từ Luru Xương Ngạn mũi chân phun trào, đánh vào chùy trên đầu, Tô Bắc lập tức chỉ nghĩ đến trong tay Đại Chùy đột nhiên trầm xuống, tại không có chuẩn bị tâm lý phía dưới, vốn là quét ngang chùy nặng đầu nặng nện xuống đất.

Mà Luru Xương Ngạn thì tiếp sức nhảy vọt đến Tô Bắc trước người vài thước, run tay kéo ra một đóa sáng như tuyết kiếm hoa, mũi kiếm đồng thời đâm hướng Tô Bắc cầm chùy chỉ thủ, vai cốt, khóa cốt, Cổ Họng, tròn mắt, ở ngực chừng loại chừng loại chỗ yếu hại, bức Tô Bắc vút bỏ chùy!

Trường Bình Khí một tắc dài, một tắc mạnh, Đoàn Bình Khí một tắc ngắn, một tắc nguy, Luru Xương Ngạn đây là nhìn đúng Tô Bắc trong tay Hám Địa chùy Bất Thiện Cận Chiến, chuẩn bị tại lòng người ở giữa quyết thắng thua!

Trên thực tế Tô Bắc phản ứng cũng đúng như là Luru Xương Ngạn sở liệu, Tô Bắc tại cảm nhận được kiếm hoa truyền đến sắc bén chi ý, tâm lý hoảng hốt, bỏ Hám Địa chùy bứt ra lui lại, nhưng hắn bứt ra trước đó, hắn làm một cái vượt qua Luru Xương Ngạn dự liệu động tác!

Hắn cầm trong tay nắm lấy chùy chuỗi bỗng nhiên đi lên nhếch lên!

Nguyên bản không có chút nào Lực sát thương chùy chuỗi tại Tô Bắc cái kia một thân khủng bố sức lực lớn chi bên dưới trong nháy mắt hóa thành một cây đen nhánh Đại Mãng đối diện quát hướng Luru Xương Ngạn.

Trầm thấp khí bạo âm thanh cùng chạm mặt tới kinh phong lập tức liền để Luru Xương Ngạn trong lòng run lên, muốn né tránh, nhưng hắn này lại áp sát quá gần, chùy chuỗi tới vừa vội lại mãnh liệt, hắn căn bản không kịp né tránh.

Vội vàng phía dưới, hắn chỉ có thể thuận thế tàn kiếm hoa đem trường kiếm vung ra trước ngực của mình đón đỡ.

"Keng", chùy chuỗi trùng điệp quất vào Luru Xương Ngạn trước ngực trên trường kiếm, viễn siêu ra hắn một cánh tay cầm kiếm sức lực lớn tại chỗ liền đem trường kiếm quất đến đằng về, trùng điệp quất vào trên ngực của hắn.

"Phốc", Luru Xương Ngạn phun ra một ngụm máu, thân thể rơi xuống đất "Soạt soạt soạt" sau này lui vài chục bước mới đứng vững thân thể.

Cận Chiến hung hiểm nhất, bất luận cái gì một điểm nhỏ xiu sơ hờ đều có thể trở thành quyết định tranh đấu máu chót, thắng được nhanh, thua cũng nhanh!

Tô Bắc gặp Luru Xương Ngạn thổ huyết, tâm lý có chút sợ hãi, vội vàng đứng lên đỡ Luru Xương Ngạn nói: "Luru sư huynh, người không có chuyện gì chứ?"

Luru Xương Ngạn nhìn Tô Bắc, giữa lông mày đều là vị đắng, "Người thật sự là Bá Thể cảnh?"

Tô Bắc sợ hãi điểm một cái đầu, đập đập ba ba giải thích nói: "Luru sư huynh, ta, ta không phải cố ý, thật, ta thật không có muốn làm gì người đánh thổ huyết!"

Đánh như vậy mặt, giễu cợt, từ trong miệng hắn nói ra, lại cứ một chút đánh mặt, trào phúng ý tứ đều không có.

Luru Xương Ngạn ngoại trừ cười khổ vẫn là cười khổ, chuyển qua đầu đối lời đài dưới trường lão nói ra: "Tần trưởng lão, ta thua."

Phàm là có một tia chiến thắng khả năng, hắn đều nguyện ý lại liều một dưới, nhưng bây giờ đầu kia hung mãnh Ngạn Lang cũng còn không có Bạo Khởi, Tô Bắc liền đã dễ như trở bàn tay đem hắn đã thương,

Hắn thật sự là chút điểm lại liều một bên dưới suy nghĩ cũng bị mất.

Lời đài dưới Tần trưởng lão điểm điểm đầu, đi lên lời đài Cao Thanh uống nói: "Số mười đài, Quân Tử Sơn Luru Xương Ngạn bại, Tái Vật Sơn Tô Bắc thắng."

Luru Xương Ngạn vỗ vỗ Tô Bắc bả vai, đem trường kiếm thu hồi trong vỏ kiếm, xoay người trầm thấp thở dài một tiếng khí, cô đơn thả người bay về phía khán đài, hắn bại, hắn Nội Môn thi đấu cũng theo đó kết thúc.

Tô Bắc đưa mắt nhìn Luru Xương Ngạn rơi vào khán đài, trong lòng cũng có chút không thoải mái.

Tần trưởng lão gặp ánh mắt của hắn tại Luru Xương Ngạn trên thân, liền khom người nhặt lên trên đất Hám Địa chùy ước lượng, mặt mũi già nua bên trên cấp tốc hiện lên một vòng thần sắc kinh hãi.

Tô Bắc thu hồi ánh mắt, hai tay từ Tần trưởng lão trong tay tiếp nhận chùy chuỗi, sau đó một tay nhẹ nhàng nhắc lên khiêng đến trên vai, cười ha hả nói ra: "Ngài họ Tần a, ta vừa rồi tới vội vàng, không có cùng ngài chào, ngài đừng thấy lạ!"

Hôm nay chủ trì lời đài mười vị trưởng lão một kiểu Hắc Bào, cái này cũng Tần trưởng lão cũng thế, trên mặt của hắn hiện đầy dấu vết tháng năm, sợi râu thật lưa thưa cũng không có mấy cây, nhìn niên kỷ tựa hồ so Tư Đồ Oanh Thiên còn muốn lớn.

Nghe được Tô Bắc hàn huyên, Tần trưởng lão hơi điểm một cái đầu, rất là ôn hòa mỉm cười nói: "Không cần đa lễ, người tiểu oa nhi này không tệ, hiểu được Kính Lão, biết đạo lễ nghĩa."

Dừng một chút, hắn nhin không được hỏi ra vừa rồi Luru Xương Ngạn đã hỏi hai lần vấn đề: "Người thật sự là Bá Thể cảnh?"

Tô Bắc ngẩn người, gãi cái ót nói: "Đúng vậy a, ta mới nói hai lần a, ta hơn một tháng trước mới phá giai!"

Tần trưởng lão ánh mắt không tự chủ nhìn lướt qua Tô Bắc trên vai Hám Địa chùy, mắt góc rút mạnh rút, "Người đo qua lực lượng a? Người bây giờ mạnh bao nhiêu lực lượng?"

Tô Bắc dao động đầu, "Không có đâu, ta vừa phá giai liền ra một chuyến xa môn, cái gì đều không lo lắng, không phải sao, vừa mới gấp trở về."

Tần trưởng lão không nói gì lấy đúng, qua một hồi lâu mới nói: "Người đã thắng liền hai trận, ần lẽ có thời gian một nén nhang có thể khôi phục chân nguyên, người nhanh lên khoan chân Hồi Khí đi."

Tô Bắc không thêm đề ý lắc lắc đầu, "Không cần, trực tiếp bắt đầu đi, nhanh lên đánh xong tốt về nhà ăn cơm. . . Đừng không, Đại Hoàng?"

Phía sau nằm sấp buồn ngủ Đại Hoàng Lão Gia điểm một cái đầu to, hữu khí vô lực hô nói: "Lão đầu, còn có ai, người trực tiếp kêu lên đến để bản lão gia một bàn tay đánh bay tính cầu, sớm một chút đánh xong tất cả mọi người sớm một chút kết thúc công việc!"

Tô Bắc trừng nó một chút, trở lại đầu ưỡn nghiêm mặt cười nói: "Nó liền cái này chết đức hạnh, ngài đừng phản ứng nó."

Tần trưởng lão không vui nhìn Đại Hoàng một chút, nhưng mặt đối Tô Bắc về mặt vui cười hắn cũng không dễ sinh khí, cũng tốt bụng khuyên nói: "Người không trở về khí cũng nghỉ ngơi một chút đi. . . Người tiếp theo chiến, cũng không tốt đánh!"

Hắn thân là chủ trì lời đài trưởng lão, có thể nói đến phần này mà đã là cực hạn.

Tô Bắc lại như cũ lẩn lộn không thêm đề ý, "Thật không cần, ngài trực tiếp bắt đầu là được."

Không phải hắn tự đại, nghĩ hắn cùng Đại Hoàng hai anh em, từ lúc Thanh Khâu đi ra, Chân Ngã giai trong vòng, còn không có đụng phải đối thủ, hơi để bọn hắn hai cảm thấy khó giải quyết, đều là Thông Huyền Chân Nhân, loại kinh nghiệm này, để hắn rất khó coi trọng Chân Ngã giai đối thủ. . . Cũng

chính là tỷ tỷ của hần Tô Thanh Huyền không có ở, muốn tại, không phải để bọn hần hai anh em mà biết nói, cái gì mới thật sự là Thông Huyền cường giả!

Tần trưởng lão cùng Tô Bắc không quen không biết, có thể lắm miệng khuyên một câu, cũng đã là xem ở cái kia một thân Quái Lực phản lên, hần không nghe khuyên bảo, hần tự nhiên cũng sẽ không nói thêm nữa, chuyển đầu liền giọng nói như chuông đồng Cao Thanh uống nói: "Vị kế tiếp, Tái Vật Sơn Tô Bắc, Chiến Thiên Hành phong Hoàng Phủ xa!"

Lời vừa nói ra, khán đài sôi trào, tiếng nghị luận cơ hồ so bình thường ở giữa đi chợ còn muốn náo nhiệt!

"Là Hoàng Phủ sư huynh, hần muốn lên sân!"

"Ừm? Cái kia Hoàng Phủ sư huynh? Thiên Hành Phong Tam Sư Huynh?"

"Từ hần, chúng ta Thiên Hành trong phái còn có cái kia Hoàng Phủ sư huynh?"

"Ồi, thật sự là hần a! Lần trước Nội Môn thi đấu hần một chiêu kia 'Cửu Long diệu thế' ta hiện tại còn ký ức vẫn còn mới mẻ đây. . . Ai, đáng tiếc, vị này Tô sư huynh nhìn qua cũng Man mạnh, còn tưởng rằng hần làm gì cũng có thể đi vào vòng thứ hai đây."

"Nương hi thốt thật là xui xẻo, còn trông mong Tô sư huynh có thể cho ta Tái Vật Sơn giành lại mấy phần mặt mũi, mẹ hần hi thốt vậy mà tại vòng thứ nhất liền gặp được Hoàng Phủ xa tên biến thái kia, hần nhưng là lần trước Nội Môn thi đấu Thập Tuyệt một trong. . . Nương hi thốt! Nương hi thốt!"

"Nha, Trương huynh, ngươi không phải nói muốn thay đổi địa vị a? Làm sao, còn đối Tái Vật Sơn ôm có hi vọng a?"

"Mau mau cắt. . ."

Khán đài đình, Tư Đồ Oanh Thiên đột nhiên trở lại đầu nhìn về phía lạnh nhạt mà chỗ chương môn Chân Quân!

Chương môn Chân Quân cảm ứng được Tư Đồ Oanh Thiên ánh mắt, mặt không đổi sắc nhìn qua phía dưới chậm rãi nói ra: "Ta muốn nói ta không biết rõ tình hình, không có những tay, ngươi tin không?"

"Chương Môn Sư Huynh Kim Khẩu Ngọc Ngôn, ngươi nói, ta tự nhiên tin!" Tư Đồ Oanh Thiên cũng sắc mặt như thường nhẹ giọng đáp lại nói, kỳ thực trong lòng của hần cái kia tức giận đến độ nhanh bốc khói: "Tin ngươi mới có quý, không hồ là có thể làm chương môn người, vô thanh vô tức chơi như thế một tay, dễ như trở bàn tay liền đem Tô Bắc biến số này đào thải rồi, hảo thủ đoạn, hảo thủ đoạn!"

Cái gì gọi là biến số? Có thể thay đổi đã hình thành thì không thay đổi biến hóa, đúng vậy biến số!

Thiên Hành phái Tam Sơn Nhất Phong tuy có Nội Môn Đệ Tử hơn hai ngàn, khi thật sự sáng chói cái kia mười cái Nội Môn Đệ Tử, mỗi một cái đều là tại một giới lại một giới Nội Môn thi đấu bên trong tiệm lộ đầu góc, trắng tới mây xanh, những đệ tử này, bọn hần đều giải, đại thể có thể ở bên trong môn thi đấu bên trong lấy được thành tích như thế nào, trong lòng bọn họ cũng đều nắm chắc.

Trương phản, giống Tô Bắc loại này lần thứ nhất tham gia Nội Môn thi đấu, thanh danh không hiển hách, luận chiến trình tự lại bị hần an bài tại Cổ Lục Thông về sau, đúng vậy biến số!

Tất cả thượng vị giả đều không thích biến số, đặc biệt là loại này trực tiếp quan hệ đến trắng bóng linh thạch trường hợp, biến số đúng vậy một cây Giảo Thi Côn, một con chuột cút!

Tư Đồ Oanh Thiên thấp đầu nhìn về phía Tô Bắc, tâm lý hơi có chút cười trên nỗi đau của người khác nói thầm nói: "Ha ha, thủ đoạn đích thật là cao minh, thủ bút lại là nhỏ một chút. . . Ngươi nếu là trực tiếp phái Vạn Kiếm Hằng bên trên, nói không chừng còn có thể đào thải rồi Tô Bắc, phái Hoàng Phủ đi xa, chỉ sợ ăn trọn gà bắt thành còn mất nắm gạo a."

Môn phái luận chiến, Hạ Tầng đệ tử từ liêu chính là đánh người cùng kháng đánh thực lực, mà lên tầng thủ tọa chương môn liêu lại là chiến thuật cùng đại cục bên trên lực không chế!

"Bành", một đạo giống như tám lụa sắc kiếm khí bắn vào trên lời đài không âm vang nổ tung, tại chói lọi chi cực trong vàng sáng, một đạo bá khí bên cạnh để lộ phiêu dật Nhân Ảnh chậm chậm từ trên trời giáng xuống!

"Ba ba ba. . ." Phiêu dật Nhân Ảnh hiện thân một nháy mắt, trên khán đài chợt bộc phát ra bài sơn đảo hải tiếng vỗ tay, trung gian còn xen lẫn vô số si hán rống to cùng si nữ thét lên.

Vẫn là cái nam nữ thông sát Thần Tượng Phái!

Tô Bắc nhìn thấy trên bầu trời chậm rãi rơi bên dưới phiêu dật thân ảnh, tâm lý vậy mà hiện lên tự ti mặc cảm cảm giác. . . Hần luôn luôn không tự chủ coi là, mình còn là năm đó bộ kia đầu lớn thân thể nhỏ, bần thiêu, áo rách quần manh Tiểu Khất Cái bộ đáng.

"Cầu Oa, để bản lão gia trừ độc đánh hần đi!" Đại Hoàng Lão Gia chẳng biết lúc nào bước đi thông thả đến Tô Bắc sau lưng.

Tô Bắc trở lại đầu nhìn nó, "Làm gì, ngươi cũng cảm thấy ta đánh không lại hần?"

"Không phải, bản lão gia thấy một lần so bản lão gia còn đẹp trai khí, còn phiêu dật, sẽ còn trang bức hàng liền nghiêng răng."

Giảng thật, hai anh em này mà hai nhưng thật ra là một cái đức hạnh, chỉ bắt quá Tô Bắc muộn tao đến cực hạn, Đại Hoàng Minh tao đến cực hạn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 89: Ánh rạng đông

Tô Bắc nghĩ nghĩ, cảm thấy mình không thể cái gì vậy đều ý lại Đại Hoàng, liền nhón chân lên nhẹ khẽ vuốt phù Đại Hoàng Lão Gia Đình Đầu, dùng thương lượng ngữ khí hỏi ý nói: "Vẫn là ta lên trước đi, ta đánh không lại người lại đến."

Tô Bắc mặt mũi Đại Hoàng Lão Gia vẫn là cho, "Vậy chính người cẩn thận, con hàng này nhìn thấy rất có thể đánh, gánh không được tuy nhiên gọi bản lão gia, bản lão gia giúp người gạt hấn!"

"Ta biết, người trở về tiếp tục nghỉ ngơi, đánh xong về nhà ta để Ngân Tòa tỷ chuẩn bị cho người lớn giờ!"

"Không chỉ là lớn giờ, bản lão gia còn muốn ăn thịt bò kho tương bạch trâm kê nướng toàn vịt phần hấp thịt dê thịt canh chua cá. . ."

"Không có vấn đề!"

Đuổi Đại Hoàng Lão Gia, Tô Bắc quay người lại, liền gấp Hoàng Phủ xa chấp hai tay, nhìn xuống mình.

Giảng thật, tên này bán bề ngoài hoàn toàn chính xác không tầm thường: Cân xứng Thể Trạng phối hợp so với hấn đại đa số Nam Tử cao hơn một bậc đáng người, lộ ra phá lệ cao gầy, phối hợp hấn mặt như ngọc, môi đỏ răng sáng tỏ thanh tú khuôn mặt, sống sờ sờ đứng vậy một cái từ lối về tí mĩ trong tranh đi ra tới nhẹ nhàng mỹ thiếu niên, ngay cả Thiên Hành Phong chế thức xanh nhạt trường bào, mặc trên người hấn đều cứ thế nhiều một cổ đề điều xa hoa có nội hàm vị đạo.

Chỉ là đề Tô Bắc tâm lý cảm thấy không lớn thoải mái là, gia hỏa này ý vào cao hơn hấn, vẫn luôn dùng trên cao nhìn xuống nhìn xuống ánh mắt nhìn hấn, giữa lông mày không che giấu chút nào cao ngạo cùng khinh miệt chi ý, đều khiến hấn nhớ tới năm đó hấn làm Tiểu Khất Cái lúc, những cái kia suốt ngày ăn nhiều chết no, ngoại trừ mang theo chó săn trên đường du đăng liền không có chính sự làm ác thiếu ánh mắt nhìn hấn.

Ấn tượng đầu tiên, Tô Bắc liền không thích lắm người này, nhưng vẫn là nhẫn nại tính tình làm đủ lễ nghĩa, thả bên dưới Hám Địa chùy chấp tay nói: "Hoàng sư huynh, hữu lễ."

Hoàng Phủ xa híp híp mắt, không nhanh không chậm nhẹ giọng nói: "Tái Vật Sơn Tô sư đệ đúng không? Thứ nhất, ta họ Hoàng Phủ, thứ hai, ta không muốn lãng phí thời gian, người trực tiếp nhận thua đi."

Hấn trong lời nói cổ này Tô Bắc hoàn toàn không hiểu cường đại tự tin, cùng cái kia một bộ tựa như là mệnh lệnh nhà mình nô bộc ngữ khí buồn nôn đến Tô Bắc, hấn nhắc lên Hám Địa chùy liền gọn gàng đến: "Ai thua ai thắng, đánh qua mới biết nói."

Sớm biết đạo con hàng này như thế cuồng, hấn liền trực tiếp đề Đại Hoàng xông đi lên gạt hấn!

Hoàng Phủ xa không vui cau lại lông mày, âm thanh chuyển sang lạnh lẽo, "Hảo ý của ta, sư đệ tốt nhất là dừng cự tuyệt. . . Sẽ tàn phế!"

"Ai, nắm cổ. . ." Nơi xa nằm sắp nhắm mắt dưỡng thần Đại Hoàng Lão Gia khó chịu, chỉ lên đầu xông Tô Bắc ồn ào nói: "Cầu Oa người cùng cái này trạng bức phạm nói lời vô dụng làm gì, muốn đánh liền đánh, không đánh liền, để bản lão gia gạt hấn!"

Đại Hoàng Lão Gia thuần gia môn chân hấn tử, có thể động thủ tuyệt đúng không tát tát!

"Há, người dừng vội, ta cái này đánh!" Tô Bắc trở về cái kia hàng một câu, trở lại đầu xông Hoàng Phủ xa nói: "Ta thu lại không được tay, chính người cẩn thận, thổ huyết ta cũng không bởi cạnh Dược Phí!"

Tô Bắc lời này lời đến Hoàng Phủ xa, hấn tròn to mắt nhìn qua Tô Bắc, hoài nghi là mình xuất hiện nghe nhầm? Hấn đường đường Nội Môn Thập Tuyệt một trong, lại bị một cái tên không kinh truyền tiểu nhân vật cho uy hiếp?

Tô Bắc mới mặc kệ hấn nghĩ như thế nào, dẫn theo Hám Địa chùy hướng phía Hoàng Phủ xa cuồng chạy tới.

Hoàng Phủ Kỳ lại nheo lại hai mắt, miệng góc nổi lên một vòng cười lạnh trào phúng, cũng không biết là đang cười Tô Bắc ngây thơ hay là đang cười hấn không biết tự lượng sức mình.

Liền gấp hán tay phải tại bên hông một vòng, lấy ra một thanh trên vỏ kiếm khảm đầy ngoại trừ đẹp mắt chỉ ngoài ra không có trướng dùng Ngọc Thạch, trên chuôi kiếm còn điêu khắc một cái dử tợn đầu rồng hoa lệ trường kiếm, lập tức đến trước người, tay trái một ngón tay một ngón tay nhẹ nhàng dừng đến trên chuôi kiếm. . . Quá trình này tràn đầy mỹ cảm, xem xét liền biết chắc là trong âm thầm luyện tập vô số lần mới có cái này hiệu quả.

Không hổ là nam nữ thông sát Thần Tượng Phái!

Thẳng đến Tô Bắc vọt tới trước người hán Nhất Trượng phạm vi bên trong lúc, hán mới bỗng nhiên rút kiếm, giơ lên, trong chớp mắt, Minh Hoa sắc kiếm khí tăng vọt, bao vây lấy tay hán dài bốn thước dài trường kiếm, liếc nhìn lại, thật giống như hán cử đi một thanh nấy trượng lớn lên Sắc Cự kiếm, bá khí bên cạnh để lộ.

"Ba ba ba", trên khán đài lại lần nữa vang lên như thủy triều tiếng vỗ tay, si hán gào thét cùng si nữ thét lên càng phát ra cao vút!

Tô Bắc gặp Hoàng Phủ xa trong tay vác lên cự đại thổ hoàng sắc kiếm khí cũng giật nảy mình,

Kinh hoàng chi tiếp theo thân hết sức tinh thuần chí dương chân nguyên liền cùng không cần tiền giống như rót vào Hám Địa chùy, sau đó vung chùy liền một chiêu Lực Phách Hoa Sơn khi đầu nện Hưởng Hoàng Phủ xa!

Mắt thấy so với sát nôi còn lớn hơn thiết chùy đánh tới, Hoàng Phủ xa ngay cả mí mắt đều không nháy một dưới, trường kiếm trong tay "Suru" rơi dưới.

Một chùy một kiếm tại vạn chúng chú mục chỉ bên dưới đập ầm ầm ở cùng nhau. . . Nhìn trên đài những cái kia Khán giả tựa hồ cũng đã thấy Tô Bắc trong tay Hám Địa chùy tuột tay, thổ huyết bay ngược ra lối đài thể thảm cảnh tượng.

"Ầm ầm", một tiếng vượt trên toàn trường tiếng vỗ tay nhiệt liệt tiếng vang,

Hoàng Phủ xa trường kiếm trong tay tại bỏ tới Hám Địa chùy trong chốc lát, Hám Địa chùy bên trên đột nhiên bộc phát ra một cổ bá đạo tới cực điểm, cương liệt tới cực điểm kim sắc Kính Khí, cùng Hoàng Phủ xa trường kiếm trong tay phía trên kiếm khí xông lên, ầm vang nổ tung!

Đấu trường kịch chấn, một cổ Kim Quang, sắc quang mang xen lẫn cột sáng phóng lên tận trời, mãnh liệt Khí Kinh đem gần trong gang tấc Tô Bắc cùng Hoàng Phủ xa đồng thời chấn động đến như là hai cái bay ra khỏi nòng súng như đạn pháo bắn ra nổ tung Trung Tâm!

Nhìn trên đài như thủy triều tiếng vỗ tay im bật mà dừng, từng cái vì Hoàng Phủ xa hò hét thét lên si hán si nữ si ngốc há to miệng, rất giống từng cái gào khóc đôi ầu ầu chìm

Đây là. . . Ngang tay?

Giống như Tô Bắc cùng Hoàng Phủ xa loại này trực tiếp lấy Chân Nguyên Khí kinh đối oanh hung mãnh Đả Pháp, UU đọc sách [www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com) là nhất phân ra cường nhược, bởi vì cường giả Chân Nguyên Khí kinh sẽ đem kẻ yếu chân nguyên Khí Kinh đánh tan. . . Đặc biệt là giống Tô Bắc cùng Hoàng Phủ xa loại này một cái Bá Thể cảnh, một cái Như Long cảnh chênh lệch lớn như vậy, hai người bọn họ đối oanh, hẳn là Hoàng Phủ xa không nhúc nhích tí nào, Tô Bắc thổ huyết bay ngược mới là đúng lý!

Hai người đồng thời bay rút ra ngoài, chỉ có thể nói rõ hai người bọn họ chân nguyên Khí Kinh không bề ngoài trên dưới, đối oanh chung quy về tận. . .

Cái này. . . Làm sao có thể? ? ?

Giờ khắc này, nhìn trên đài không phải ngã nát bao nhiêu tròng mắt, liền nhìn đài đỉnh, đều vang lên "Phốc phốc" một tiếng, tựa như là uống đến miệng bên trong nước trà phun ra ngoài.

Nói là ngang tay, kỳ thực cũng không thừa đáng.

Bởi vì Tô Bắc là trực tiếp hai chân cách mặt đất, giống con điều bị đứt dây bay rút ra ngoài, mà Hoàng Phủ xa lại là hai chân chạm đất sau này trượt đi ra —— từ một điểm này xem ra, Hoàng Phủ xa hơi chiếm thượng phong.

Nhưng Tô Bắc ngoại trừ vốn là rách rưới quần áo càng thêm phá lạn, vốn là loạn cùng cái ỏ gà giống như tóc dài loạn hơn, vài ngày không có tẩy gương mặt có một chút phát sáng tỏ bên ngoài, lông tóc không thương, mà Hoàng Phủ tại phía xa sau này trượt thời điểm, hán cầm kiếm chỉ thủ hồ khẩu tích huyết trên mặt đất nhỏ ra một đạo thật dài vết máu —— từ một điểm này xem ra, Tô Bắc lại hơi chiếm thượng phong.

Mắt thấy Tô Bắc liền muốn bay ra đấu trường, ghé vào bên lối đài bên trên Đại Hoàng hất lên lông xù cái đuôi to, quần lấy Tô Bắc cổ chân mà đem hán kéo lại, "Muốn bản lão gia hỗ trợ a?"

"Không cần!" Tô Bắc thờ gấp thô khí, thanh tịnh hai mắt lại trước nay chưa có sáng!

Hán một mực kìm nén một mạch, muốn trở nên mạnh hơn mạnh lên mạnh lên, mạnh đến có thể từ hán đến bảo hộ Đại Hoàng, bảo hộ tỷ tỷ của hán Tô Thanh Huyền, bảo hộ Cửu Vĩ phù, bảo hộ nổi một cái hán muốn người bảo vệ cùng yêu, hôm nay, hán rốt cục thấy được mạnh lên ánh rạng đông. . .

Nhớ mãi không quên, tất có tiếng vọng!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Thức tỉnh

Hoàng Phủ Viễn kinh ngạc nhìn mình còn đang chảy máu cổ tay, trong con ngươi đều là không thể tin được. . . Minh vậy mà thương tại một cái Bá Thể cảnh kẻ yếu trong tay?

Cái này sao có thể? ? ?

Không thể tha thứ! ! !

Hoàng Phủ Viễn đột nhiên trở lại đầu, ngóng nhìn Tô Bắc, mặt anh tuấn đỏ bừng lên, trong mắt tản ra dọa người sát khí!

Với hán loại này tự cho mình bắt phạm người mà nói, thương tại trong tay cường giả, là chuyện đương nhiên, là quang vinh, mà thương tại kẻ yếu thủ hạ, là không thể nói lý, là sỉ nhục. . . Có người nói tu hành kỳ thực đúng vậy Tu Tâm, Hoàng Phủ Viễn tâm hiển nhiên không có tu đến nhà, bị siêu nhân Nhất Đăng lực lượng cho bóp méo.

"Chết!" Hoàng Phủ Viễn đột nhiên giống như là một cái dã thú bị thương khê quát một tiếng, thả người hóa thành một đạo sắc Độn Quang hung mãnh bắn về phía Tô Bắc.

Tô Bắc y nguyên không sợ, vừa tung người phóng lên tận trời, lăng không xoay tròn Hám Địa chùy, thân thể giống như một bả bị mở ra Đại Cung, tại cùng Hoàng Phủ Viễn tiếp xúc trong chốc lát hung mãnh đập ra ngoài.

"Cáp!"

Chỉ một thoáng, Kim Quang tăng vọt!

"Keng", một tiếng rền sắt vang dội kim thiết tấn công âm thanh, Độn Quang tán đi, Hoàng Phủ Viễn lăng không sau này bình di, Tô Bắc trùng điệp đập vào chính giữa võ đài, đem gia trì lấy Trần Pháp Chi Lực Bách Luyện Tinh Thiết đầu trường đều ném ra một cái hố to!

Lần nữa không phân cao bên dưới!

Giờ phút này nhìn trên đài đã là yên lặng như tờ.

Cái này rơi vào Hoàng Phủ Viễn trong mắt, cũng cảm giác được nhìn trên đài tựa hồ có vô số đạo nghi vấn, ánh mắt trào phúng nhìn qua hán, hán nhất định phải lấy tuyệt đối thể lực, nhất không có thể bắt bẻ tư thế nghiền ép Tô Bắc, để chứng minh sự cường đại của hán.

"Cút xuống cho ta!", hán bạo quát to một tiếng, điên cuồng huy kiếm, trong phút chốc oanh ra hơn mười đạo thô to bằng bạc kiếm khí, hoặc chặt hoặc đâm hoặc quét, từ bốn phương tám hướng tấn công hướng Tô Bắc!

Tô Bắc đánh ra chiến ý, chú ý lực toàn chỗ không có tập trung, nhìn thấy đầy trời kiếm khí hán trùng điệp giẫm một cái mặt đất, thân thể ở nhờ mạnh mẽ lực phản chấn vọt lên, ngay tại lúc đó hai tay nắm lấy Hám Địa chùy trong phút chốc vung vẩy ra tàn ảnh, to lớn chùy đầu tinh chuẩn nện ở mỗi một đạo tấn công hướng hán bằng bạc kiếm khí bên trên, trện trện bá đạo Kim Quang Khí Kinh bạo phát, trong nháy mắt liền đem tất cả kiếm khí đều đánh nát!

Hậu phương Đại Hoàng nghiêng đầu to, hai mắt dăm dăm nhìn trên trời Tô Bắc, ngay cả lưỡi đầu rớt xuống cũng không có chú ý đến, thật giống như nó lần thứ nhất nhận biết Tô Bắc: Điên cuồng huy động Hám Địa chùy Tô Bắc, mím môi, sắc mặt không hề bận tâm, trong đôi mắt tinh Quang Thiểm Thước, cùng thường ngày cái kia suốt ngày cười ngây ngô a Tô Bắc đơn giản tưởng như hai người.

Nó thật sự chưa bao giờ thấy qua dạng này Tô Bắc.

Có nhiều thứ, sớm đã vượt ra khỏi huyết mạch phạm trù, cho dù là hết thầy đều quên, cũng không thể quên được những cái kia dung nhập sâu trong linh hồn Trí Nhớ, chỉ cần đến thời cơ thích hợp, liền sẽ thức tỉnh, lần nữa phát ra vạn trượng quang mang!

Đánh tan kiếm khí đầy trời về sau, Tô Bắc cùng Hoàng Phủ Viễn giống như hai đầu tức giận trâu đực nặng nề đụng vào nhau.

"Keng keng keng. . .", số mười lăm đài không trung tựa như là mở một nhà lò rèn, dày đặc tiếng kim thiết chạm nhau một khắc không ngừng nghỉ liên tục vang lên, mỗi một đạo tứ tán Khí Kinh rơi xuống đầu trường bên ngoài, liền sẽ lập tức đem bằng phẳng Thanh Thạch Bản oanh ra một cái thùng nước lớn động, nhìn đến nhìn trên đài rất nhiều Ngoại Môn Đệ Tử kinh tâm động phách, Nội Môn Đệ Tử vẻ mặt nghiêm túc!

"Đi chết đi chết. . . Người làm sao còn không chết đi a!" Toàn lực ứng phó ném ép không xuống Tô Bắc, Hoàng Phủ Viễn đầy lòng tức giận trong nháy mắt nhảy lên tới đỉnh điểm, hấn gào thét điên cuồng huy động trường kiếm, mãnh liệt mà ra mệnh mỏng kiếm khí tựa như trước bão táp đầy đặc như chớp giật dọa người!

Tô Bắc giữ im lặng đứng đang sôi trào cuộn cuộn kiếm khí bên trong, giống như là Nhất Diệp thân ở kinh đào hải lăng bên trong lúc nào cũng có thể lật úp thuyền con, lại như là một phương kinh đào hải lăng bên trong nguy nhưng bất động đá ngầm.

Hắn chỉ là toàn cơ bắp mà vùng chùy, cản bên dưới Hoàng Phủ Viễn uyển giống như là biển gầm mãnh liệt tiến công, cực lực đi thích ứng Hoàng Phủ Viễn tiết tấu chiến đấu, thời gian dần trôi qua, hấn vùng vẫy Hám Địa chùy tốc độ một lít lại tăng, đợi đến hai người giao thủ ước chừng một túi khói Công Phu lúc, Tô Bắc chẳng những đi theo Hoàng Phủ Viễn tiết tấu chiến đấu,

Thậm chí còn có thừa lực bắt đầu Phản Kích. . .

Hoàng Phủ Viễn hoàn toàn chính xác có tự cho mình siêu phẩm tiền vốn, một thanh trường kiếm, trong tay hấn khi thì nhẹ nhàng như Khinh Vũ linh điểu, khi thì hung ác như Xuất Hải Độc Giao, muôn vạn Kiếm Thế hội tụ một trên thân kiếm!

Mà Tô Bắc, từ lúc mới bắt đầu bị động đón đỡ, qua một bên mà cản một bên Phản Kích, lại đến trực tiếp cùng Hoàng Phủ Viễn đối tấn công, càng đánh càng có trạng thái, càng đánh khí thế của tự thân càng đủ, hấn giờ phút này, vượn người sừng sững tại Hoàng Phủ Viễn trước người, một đầu Hám Địa chùy bu hấn đến như là Ngưu Ma xuất thế, thật đơn giản dưng thẳng nện quét ngang, tuy không rất nhiều sức tưởng tượng biến hóa, lại ngang ngược đến không thể nói lý, mặc cho Hoàng Phủ Viễn Kiếm Thế biến hóa lại nhiều, kiếm đến kiếm về, kiếm khí đến kiếm khí nát, cổ này Khí Thôn Sơn Hà hùng hồn Bá Liệt chi thế, phảng phất một tòa vạn trượng cự phong ở trước mặt hấn, hấn cũng có lòng tin một chùy, vỡ nát!

Tô Bắc biến hóa, Hoàng Phủ Viễn cảm thụ càng mãnh liệt.

Đánh mới bắt đầu, hấn cũng cảm giác được Tô Bắc chân nguyên tuy nhiên bá đạo cương liệt đến gần như quý dị, nhưng là năm bè bảy mảng, tụ mà không ngưng, căn bản không phát huy ra uy lực đến, so với hấn Thiên Chuy Bách Luyện, dung nhập tự thân kiếm ý kiếm khí kém đến quá xa, bất quá là dựa vào chân nguyên so với hấn Tinh Thuần, khí lực so với hấn lớn, hấn trong lúc nhất thời mới áp chế không nổi Tô Bắc.

Phía sau đánh giáp lá cà, hấn vốn định lấy cường độ cao thể công cường ép hao tổn không Tô Bắc thể nội chân nguyên, đợi Tô Bắc chân nguyên đến tiếp sau không còn chút sức lực nào thời điểm lấy thêm ra toàn lực nhất cử nghiền ép, cái nào nghĩ đến, hấn không có chờ đến Tô Bắc chân nguyên đến tiếp sau không còn chút sức lực nào, ngược lại chờ được Tô Bắc khí thế thẳng tắp Bão Tát, chân nguyên cấp tốc ngưng luyện đến như bền chắc như thép, hiện tại hấn dưng nói là nghiền ép Tô Bắc, lại liều mạng như vậy xuống dưới, trong cơ thể hấn chân nguyên đều muốn đến tiếp sau không còn chút sức lực nào!

Cái này nghẹn cong, phiên muộn đến Hoàng Phủ Viễn một thanh lão huyết cơ hồ đều muốn phun ra ngoài. . . Hấn còn liền muốn hỏi một chút Tô Bắc, UU đọc sách www.uukanShu.com người mẹ nó đến cùng là cái gì thể chất, tu hành đến cùng là công pháp gì, chỉ là Bá Thế cảnh, Hồi Khí tốc độ làm sao có thể so với hấn cái này Như Long cảnh hậu kỳ còn nhanh?

. . . Không thể không nói, đỉnh lấy một vòng huy hoàng Liệt Nhật cùng Tô Bắc liều tiêu hao, Hoàng Phủ Viễn hoàn toàn chính xác sống được rất có dũng khí!

Mất thấy Tô Bắc khí thế còn cùng không có hạn mức cao nhất giống như thẳng tắp Bão Tát, Hoàng Phủ Viễn rốt cục bình tĩnh lại, "Không thể kéo, lại kéo một trận chiến này thực biết thua. . . Ta nhưng là muốn cùng Vạn Kiếm Hằng, Liễu Thiên Quân, Ảnh Vũ tranh trước ba Nam Nhân a!"

Phản lớn tự cho mình siêu phẩm người đều hấn dạng này, xem đối phương vì kẻ yếu lúc, hơi không thuận ý hấn, liền giận tím mặt, Bạo Khởi đem như muốn nghiền ép, trấn áp, khi phát hiện đối phương kỳ thực không phải kẻ yếu, lực lượng của mình không đủ để nghiền ép thời điểm, mới có thể tỉnh táo lại, nhìn thẳng vào đối phương.

Liên gặp Hoàng Phủ Viễn bỗng nhiên tăng tốc, tại trong nháy mắt liên tiếp đâm ra hơn mười kiếm, kiếm kiếm không rời Tô Bắc quanh thân yếu hại.

Tô Bắc thân thể không nhúc nhích tí nào, một tay nắm lấy Hám Địa chùy vận đủ chân nguyên trước người chuyển ra một mặt Kim Quang sáng chói Quạt Xay Gió, đem Hoàng Phủ Viễn đâm ra mười mấy Đạo Kiếm khí tận nhanh xoắn nát, nhưng khi hấn tấn đi Quạt Xay Gió thời điểm, mới phát hiện Hoàng Phủ Viễn đã bứt ra lui lại bảy tám trượng, xa xa cùng hấn bề ngoài đứng.

Tô Bắc không chần chờ, xách ngược lấy Hám Địa chùy liền hướng Hoàng Phủ Viễn phóng đi.

Hoàng Phủ Viễn mở miệng, "Tô sư đệ, chậm đã!" Hấn nói chuyện lúc, lồng ngực kịch liệt phập phồng, sắc mặt khê biến thành hơi phát sáng tỏ, giấu ở tay áo bên dưới tay trái cũng đang run rẩy nhẹ.

Tô Bắc mặt không đỏ, khí mà không thờ, nắm lấy Hám Địa chùy tay cũng vững như Bàn Thạch, hấn dừng chân lại bước nhìn qua Hoàng Phủ Viễn, thanh tịnh trong hai mắt thiêu đốt lên chiến ý hùng hực, "Có lời nói, có rắm thả, nói xong thả xong tranh thủ thời gian đánh!"

Lời này, rất đại hoàng. . .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Đổ lên

"Ta nhất định phải thừa nhận, Tô sư đệ chân nguyên Bá Liệt, Chùy Pháp, ân, rất tinh diệu, tuyệt đối là có tư cách tranh đoạt Thập Tuyệt cường giả, ta nhất định phải vì bên ta mới vô lễ xin lỗi người, cường giả nên được đến tôn trọng!"

Hoàng Phủ Viễn là thật tâm đối Tô Bắc xin lỗi à? Đương nhiên không! Hắn nói lời này, bắt quả là hướng người khác giải thích, không phải hắn không thể đánh, mà là Tô Bắc quá cường đại.

"Ba, ba ba. . ."

Như thế vô lực giải thích, nhìn trên đài lại còn vang lên traten tiếng vỗ tay, đặc biệt là vừa rồi những cái kia nhìn thấy Hoàng Phủ Viễn gặp khó sau hành quân lặng lẽ Sĩ Nam Oán Nữ, lúc này lại bắt đầu Cao Thanh hò hét hét lên, như là "Hoàng Phủ sư huynh rất đẹp trai khi", "Hoàng Phủ sư huynh khí độ tốt" loại hình lời nói nghe Tô Bắc tâm lý chán ngấy vô cùng.

Hắn ngẩng nhìn Hoàng Phủ Viễn, khó chịu nhăn nhăn lông mày, "Ý của người là, kẻ yếu liền không xứng đáng đến tôn trọng, liền phải bị Tiễn Đạp đúng không?"

Hoàng Phủ Viễn sắc mặt trì trệ.

Giờ phút này khán đài đỉnh bốn vị Thiên Hành phái Người cảm lái cũng đang đối thoại.

"Tư Đồ sư huynh, cái kia họ Tô tiểu gia hòa đến cùng là cái gì thể chất, tu hành chính là công pháp gì? Hắn một cái Bá Thể cảnh, chân nguyên sao sinh như thế Bá Liệt?"

Đặt câu hỏi chính là Quân Tử Sơn Thủ Tọa phương Nhân Nghĩa, nhưng chương môn Lục Thanh vân cùng Hậu Đức Sơn Thủ Tọa tạ Tu Nguyên lại đồng thời đưa qua một ánh mắt hỏi ý kiến.

Rất hiển nhiên, Tô Bắc biểu hiện ra thực lực đã khiến cho hứng thú của bọn hắn, vượt qua trận này Lôi Thai Chiến thắng bại bên ngoài hứng thú.

Tư Đồ Oanh Thiên tâm lý nghi hoặc kỳ thực không so với bọn hắn ít, nhưng nhất được bảo vui sướng lại làm cho hắn lúc này căn bản không có Công Phu đi nghĩ lại, "Ồ? Làm sao? Phương sư đệ đối ta Tái Vật Sơn công pháp cảm thấy rất hứng thú à? Muốn hay không đi ta Tái Vật Sơn Truyền Công Điện tìm tu một thời gian, ta Vương sư đệ khẳng định sẽ quét dọn giường chiếu đón lấy."

Phương Nhân Nghĩa lập tức lão mặt tối sầm, đi Tái Vật Sơn Truyền Công Điện tìm tu? Nói đùa cái gì! Truyền sau khi đi ra ngoài hắn cái này Quân Tử Sơn Thủ Tọa còn thể nào khi? Hắn tám mắt mo này còn thể nào gặp người?

"Ha ha", chương môn Lục Thanh vân thanh thanh đậm đậm nói ra: "Bốn Tọa như quả không nhìn lầm, tiểu gia hòa này tu không phải ta Thiên Hành phái công pháp, thể chất à? Chỉ ít cũng là Thiên Linh Thể!"

"Không phải ta Thiên Hành phái công pháp?" Tạ Tu Nguyên thấp giọng thì thầm một tiếng, chuyển qua đầu nhìn Tư Đồ Oanh Thiên, "Tiểu tử này là Đái Nghệ Đầu Sư?"

Phương Nhân Nghĩa chú ý trọng điểm không ở chỗ này, "Chương Môn Sư Huynh, người nói tiểu tử này ít nhất là Thiên Linh Thể là có ý gì? Chẳng lẽ lại hắn còn có thể là Thánh Thể?"

Tư Đồ Oanh Thiên ngậm miệng không nói, mặt ngoài một bộ "Không thể nói" giữ bí mật bộ dáng, vụng trộm lại dùng lực vẩy lỗ tai lên nghe Lục Thanh vân nói chuyện. . . Từ khi gặp Tô Bắc phá giai lúc cái kia đạo bay thẳng Cửu Tiêu chân nguyên Khí Trụ, trong lòng của hắn bên cạnh vẫn tại hồi hận lúc trước vì cầu thuận tiện bớt việc, không cho Tô Bắc làm thể chất kiểm tra.

Lục Thanh vân trầm ngâm mấy hơi, nhẹ nhàng lắc lắc đầu nói: "Thánh Thể hắn là là không thể nào, Thánh Thể có thể ngộ nhưng không thể cầu, Bắc Lô Bát Đại thượng tông có đệ tử mấy trăm vạn, đều tìm không ra một cái Thánh Thể đến, cái nào sẽ dễ dàng như thế liền để chúng ta gặp gỡ. . . Như quả Bốn Tọa đoán không sai, cái này Tô Bắc cũng hẳn là tiên thiên Dị Linh thể."

Phương Nhân Nghĩa cùng tạ Tu Nguyên đồng thời nhu mày, trăm miệng một lời kinh hô nói: "Tiên thiên Dị Linh thể? Cùng kiếm hằng sư chất tiên thiên Kiếm Linh thể à?"

Tại Tu Hành Giới, có như vậy rất nhỏ một phần rất nhỏ người, tự thân thuộc tính ngũ hành tại một số ngoại giới điều kiện phát xuống sinh ra biến dị, cũng tỷ như phương Nhân Nghĩa cùng tạ Tu Nguyên trong miệng tiên thiên Kiếm Linh thể, đúng vậy tự thân tại Kim hành trên cơ sở phát sinh một số biến hóa, có loại này Dị Linh thể người, tại kiếm trên đường thiên phú, sẽ viễn siêu tu sĩ tầm thường, cũng chính là bình thường nói tới ngàn năm vừa ra kiếm đạo

thiên tài!

Nếu là biến dị, tự nhiên có tại Mẫu Thai bên trong liền phát sinh biến hóa tiên thiên biến dị, cũng có bước lên con đường tu hành sau mới nghĩ hết biện pháp dùng thủ đoạn đặc thù đem tự thân thuộc tính ngũ hành chuyển hóa làm đặc biệt Thuộc Tính, bình thường mà nói, tiên thiên Dị Linh thể chỉ cần tu hành thoả đáng, muốn so đa số Thiên Linh Thể mạnh hơn một bậc, mà ngày sau Dị Linh thể liền cùng Thiên Linh Thể không kém bao nhiêu.

Tư Đồ Oanh Thiên nghe được đáp án này cũng vô cùng ngoài ý muốn,

"Chương Môn Sư Huynh có gì nói ra lời ấy?"

Lục Thanh vân đạm âm thanh nói: "Tu vi của các ngươi còn chưa đủ, như quả các ngươi cũng là Tề Thiên cấp, liền có thể nhìn thấy, Tô Bắc tại cùng Viễn nhi lúc giao thủ, hắc Phương Viên trầm trọng bên trong Nhật Tinh đều tại hướng trong cơ thể hắc tuần."

Phương Nhân Nghĩa cùng tạ Tu Nguyên sắc mặt thay đổi, "Nhật Tinh? Chẳng lẽ lại hắc là ngày Linh Thể hay sao?"

Lục Thanh nói: ". . ."

Tu Hành Giới có như thể kỳ hoa dị Linh thể?

Tư Đồ Oanh Thiên nghĩ đến cùng nhiều một ít, "Dựa theo chương môn ý của sư huynh, chỉ cần thái dương Bất Lạc, Tô Bắc chân nguyên liền sẽ không hao hết đúng không?"

Hắn nghĩ tới chính là Tô Bắc phá giai thời điểm cái kia quý dị Hắc Bạch Nhị Khí, Thái Cực Hư Ảnh, vàng bạc song mang. . . Hắn mơ hồ đoán được, Tô Bắc chỉ sợ là không đơn giản có thể hấp thu Nhật Tinh, còn có thể hấp thu Nguyệt Hoa.

Cái kia kể từ đó, Tô Bắc cái này một thân Bá Liệt chân nguyên, đến cùng là bắt nguồn từ thể chất của hắn, vẫn là công pháp?

Tuy nhiên vô luận như thế nào, Tô Bắc xuất hiện đối suy yếu lâu ngày đã lâu Tái Vật Sơn đều là một trận Cập Thời Vũ, dùng đến tốt, Vạn Kiếm Hằng phá giai nhập Thông Huyền về sau, Thiên Hành trong phái môn liền sẽ nghênh đón Tô Bắc thời đại, hắc Tái Vật Sơn cũng có thể nhờ vào đó Đông Phong lần nữa quật khởi, trèo lên đỉnh Tam Sơn Nhất Phong đứng đầu. . . Mấu chốt nhất là, Tô Bắc trước mắt vẫn chỉ là Bá Thể cảnh, cách tiến giai Thông Huyền còn rất xa, như quả hắn có thể tại lần tiếp theo Nội Môn thi đấu bên trong vẫn đỉnh Thập Tuyệt đứng đầu, cái kia Tái Vật Sơn nói ít cũng có thể có hai ba mươi năm có thể cao tốc Phát Triển Kỳ!

Ở đây đều là nhân tinh, phương Nhân Nghĩa cùng tạ Tu Nguyên động dung qua đi, rất nhanh cũng nghĩ đến điểm này, sắc mặt lập tức liền trở nên có chút khó coi, thấy lại hướng Tô Bắc lúc, ánh mắt không ngừng lấp lóe, hiển nhiên đều tại vắt hết óc suy nghĩ chế ước Tô Bắc Phương Pháp, dù sao Thiên Hành Phong Nội Môn Đệ Tử chính thể thực lực so Tam Sơn mạnh không chỉ một bậc, cảm không được đệ nhất cũng có thể giữ chắc thứ hai, Tô Bắc nếu là Thống Trị Thiên Hành phái Nội Môn, thụ ảnh hưởng lớn nhất vẫn là bọn hắc Quân Tử Sơn cùng Hậu Đức Sơn!

Trên lôi đài, Hoàng Phủ Viễn nhìn lấy cau mày Tô Bắc, tâm lý lại có một tia bờ ngõ cảm giác, "Tô sư đệ hiểu lầm, ý của ta là, chỉ có cường giả, mới đáng giá ta toàn lực ứng phó, mà Tô sư đệ ngươi, chính là cường giả!"

Tô Bắc đầy ngập chiến ý, nghe hắc lại nhai cả ngày tâm đầu phiền phức vô cùng, "Vậy ngươi liền toàn lực ứng phó. . . Có thể đánh rồi hả?"

Nhìn lấy Tô Bắc không nhìn được bộ dáng, Hoàng Phủ Viễn tâm đầu vừa mới đề xuống tức giận lại sôi trào, "Vậy thì mời Tô sư đệ bình luận, bình luận ta một chiêu này 'Cửu Long diệu thể' !"

Lời vừa nói ra, khán đài lại một lần nữa sôi trào, vô số người từ trên chỗ ngồi đứng lên, kéo dài cổ nhìn chòng chọc vào Hoàng Phủ Viễn, e sợ cho bỏ lỡ một tia chi tiết.

"Mau nhìn, Cửu Long diệu thể, Cửu Long diệu thể, Hoàng Phủ sư huynh muốn sử xuất Cửu Long diệu thể!"

"Ta lại không điếc, nghe được Hoàng Phủ sư huynh nói. . . Lần trước Nội Môn thi đấu, Hoàng Phủ sư huynh đứng vậy dùng một chiêu này đánh bại Hậu Đức Sơn La gia Giang sư huynh, cảm bên dưới Thập Tuyệt Đệ Cửu!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, một chiêu kia, thật tốt huyền thật cường thật cường đại!"

"Nương hi thốt, Tô sư huynh làm gì cho Hoàng Phủ sư huynh làm đại chiêu cơ hội, trực tiếp đem oanh ra đấu trường chẳng phải thắng rồi hả? Cái này bên dưới nguy hiểm!"

"Hừ, thắng? Ngươi suy nghĩ nhiều quá, không nghe thấy Hoàng Phủ sư huynh nói a, hắc mới là sợ đá thương ngươi nhóm Tái Vật Sơn Tô sư huynh, không có xuất toàn lực, nếu là hắc xuất toàn lực, các ngươi Tái Vật Sơn Tô sư huynh đã sớm bại!"

Rối bởi tiếng bàn luận xôn xao tựa như là một trăm vạn con ruồi ở bên tai "Ong ong ong", làm cho Tô Bắc đầu óc đều muốn nổ!

Hắn đột nhiên quay người mặt đối khán đài, nguyên địa thả người vọt lên, xoay tròn Hám Địa chùy trùng điệp một chùy đập vào trên lôi đài, "Nhao nhao mẹ ngươi a!"

"Keng!"

"Oanh!"

Kim Quang chợt sáng, nương theo lấy một tiếng tựa như phóng đại gấp trăm ngàn lần cao vút thê lương gõ tiếng chiêng, đấu trường ầm vang sụp đổ!

Nhìn trên đài tiếng bàn luận xôn xao im bất mà dừng, tất cả mọi người giống như là trúng một cái Định Thân Chú, đồng tử đột nhiên rụt lại lấy si ngốc ngơ ngác nhìn qua trên lôi đài cái kia giống như một đầu phần mộ Hùng Sư thiếu niên!

Liên liền nhìn đài đỉnh bốn vị Thiên Hành phái Người cầm lái cũng không khỏi ngẩn người, hai mặt nhìn nhau, đều tại đối phương trong mắt nhìn thấy kinh hãi!

Đấu trường vậy mà sụp đổ?

Nội Môn thi đấu đấu trường đổ qua a?

Phương Nhân Nghĩa chần chờ thấp giọng nói: "Như quả ta nhớ không lầm, gia tri cái này mười tòa lôi đài 'Chi Địa Thành Cương trận' là có thể tiếp nhận Minh Pháp cảnh Đại Viên Mãn Toàn Lực Nhất Kích a? Tô tiểu tử một chùy này. . . Vượt qua Minh Pháp cảnh đại viên mãn?"

Lục Thanh vân thân là Thiên Hành phái chương môn, Tề Thiên Chân Quân, giờ phút này nhìn Tô Bắc ánh mắt lại cũng có chút kinh nghi bất định, "Hắn là còn không có vượt qua, chỉ là rất tiếp cận Thông Huyền giai lực lượng, mà lại, hắn chân nguyên tựa hồ, tựa hồ có Pháp Pháp Thuộc Tính!"

Lôi vừa nói ra, ba vị Thủ Tọa cùng nhau kinh hãi!

Tô Bắc chuyển qua đầu, nâng chùy chỉ đồng dạng nhìn qua hắn sững sờ Hoàng Phủ Viễn, thấu thể mà ra chiến ý tựa như là một bả hùng hực liệt hỏa, muốn đem cả người hắn đều thôn phệ, "Muốn đánh liền đánh, không đánh, rút!"

Bình thường Tô Bắc, tuyệt sẽ không như vậy nói chuyện!

Hoàng Phủ Viễn đột nhiên nổi giận, bao lâu? Bao lâu không ai đối với hắn nói như vậy rồi?

"Tô Bắc, ngươi khinh người quá đáng!" Hắn nổi giận gầm thét một tiếng, thả người nhảy đến giữa không trung, nhất cử trường kiếm, trên thân thể đột nhiên kích xạ ra vô số cổ thô như Thành Nhân cánh tay sắc chân nguyên lưu, giống như trăm sông đổ về một biển tuần hưởng trong tay hắn gió cao trường kiếm, bằng bạc kiếm ý trong phút chốc bao phủ toàn bộ đấu trường, đã bỏ hoang trên lôi đài trống rỗng xuất hiện một đạo đạo giống như bị lợi kiếm vạch ra kiếm ngân!

"Chín. . ."

Thụ cổ kiếm ý này dẫn động, Tô Bắc một tay nhấc lấy Hám Địa chùy chậm rãi lên không, giờ phút này, hắn một đầu loạn phát giống như chạy Hùng Sư sư tông điên cuồng vũ động, che kín cầu bản gương mặt bên trên lộ ra tầng một nhàn nhạt mộng lung Kim Quang, sắc thái hắn giống như đao tước búa chặt lập thể ngũ quan, tuấn đẹp, loá mắt đến làm cho người không thể nhìn thẳng!

Tâm hắn đầu có một mối lửa đang thiêu đốt, đang gầm thét!

"Long!"

Theo Hoàng Phủ Viễn gầm thét, hắn trên thân thể bắn ra kiếm ý càng phát bằng bạc, có thể xưng kinh khủng kiếm ý trên mặt đất cuốn lên trận trận nhìn như nhu hòa Phong, trên lôi đài gây ra không chỗ đến sâu có thể thấy được quan kiếm ngân. . . Phải biết, kiến tạo lôi đài thể nhưng là bình thường Bảo Đạo bảo kiếm Phách Khảm đều khó mà dấu vết lưu lại Bách Luyện Tinh Thiết a!

Ngoài lôi đài Tàn trường lão yên lặng sau này nhẹ nhàng Nhất Trọng, nhìn hướng lên bầu trời bên trong trôi nổi hai người lúc đục ngầu trong con người lại là kinh lại là giật mình, UU đọc sách www.uukan.shu.com "Hiện tại tiểu gia hỏa nhì, làm sao đều biến thái như vậy a. . ."

Hoàng Phủ Viễn khí thế cất cao, liên đới lấy Tô Bắc trong lòng chiến ý cũng đột nhiên cất cao, hắn trùng điệp "A" một tiếng, hùng hực ngọn lửa màu vàng óng thấu thể mà ra, tại buổi chiều hùng hực ánh mặt trời chiếu sáng dưới, quang mang vạn trượng, cùng lúc đó, một cổ Bá Liệt, cao quý, không dung mạo phạm huy hoàng uy áp cũng theo đó bành trướng mà ra, trong nháy mắt, liền đem Hoàng Phủ Viễn bằng bạc kiếm ý triệt để áp chế, ép tới còn đang cật lực tích lũy Kiếm Thể Hoàng Phủ Viễn hô hấp trì trệ, quanh thân Kiếm Thể cơ hồ mất không chế!

Hoàng Phủ Viễn run lên trong lòng, nhìn về phía Tô Bắc trong ánh mắt nhiều một tia khiếp ý, thẳng đến lúc này, hắn mới rốt cục bắt đầu hoài nghi, mình đại chiêu đến cùng có thể hay không thắng Tô Bắc. . . Trong lòng của hắn đột nhiên không thể ức chế sinh ra một cỗ hồ ngừng nhận thua xúc động.

Nhưng lúc này, Tô Bắc uy áp từng bước gấp gấp, hắn nhất định phải không ngừng cất cao kiếm ý chống lại, hắn tùy tiện rút lui kiếm ý, Tô Bắc uy áp liền sẽ vung lên mà lên, phá hắn Kiếm Tâm. . . Cái kia so giết hắn còn dễ hơn thống khổ!

Hắn không có đường quay về!

Hoàng Phủ Viễn là cường giả, trong nháy mắt liền đem đáy lòng khiếp ý bóp tắt, ngược lại tiếp tục điên cuồng cổ động kiếm ý của mình!

"Diệu!" Theo hắn Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) gào thét thân, trong cơ thể hắn tuôn ra chân nguyên lưu tiếp tục bành trướng thêm gấp đôi, một đạo đạo

Đạo Chân Nguyên Lưu liền giống như từng đầu Đại Mãng quần lấy hấn, đem chính bản thân hấn triệt để bao vây lại, bị Tô Bắc uy áp chế bằng bạc kiếm ý trong nháy mắt xoay người, ngược lại đem Tô Bắc huy hoàng uy áp ép bên dưới!

Hắn muốn cùng Tô Bắc liều mạng!

"Oanh", tự thân uy áp bị phản áp chế tựa hồ là chọc giận Tô Bắc, bao khóa hấn Jun Kwang Ryul diễm trong nháy mắt liền giống như đổ dầu vào lửa điên cuồng bên trên vọt!

Đứng tại Cửu Hào trên đài quan chiến Cổ Lục Thông bỗng nhiên trong lòng lạnh lẽo, một cỗ tê dại chỉ ý từ lòng bàn chân cấp tốc lan tràn đến da đầu. . .
Hắn nhìn thấy. . . Hắn nhìn thấy. . . Tô Bắc hai mắt. . . Đỏ lên!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Không Gian Liệt Phùng

"Thế!"

Trên khán đài vô số song chờ mong, sợ hãi than trong ánh mắt, tại Cổ Lục Thông hoàng sợ muốn tuyệt trong ánh mắt, Hoàng Phủ Viễn Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) gào thét ra một chữ cuối cùng. Sấn văn lười

Tiếng nói rơi, Hoàng Phủ Viễn giờ cao thật lâu trường kiếm âm vang trầm bên dưới!

"Oanh", một tiếng uyển như lũ quét nổ kịch liệt khí bạo âm thanh, một đường dài chừng hai mươi tám trường cự đại sắc kiếm khí giống như Đại Giang như vỡ đê hung mãnh tóe mà ra, tại Hoàng Phủ Viễn trước người nổ tung, Hóa làm Cửu Đạo đủ hơn mười trường lớn lên, chừng cỡ thùng nước dữ tợn hình rồng kiếm khí, gầm thét tản ra, từ bốn phương tám hướng tấn công hướng Tô Bắc, cỗ này Long Tường Cửu Thiên, son hà thất sắc khí thể khủng bố, đơn giản tựa như là thật có chín cái Ngũ Trảo Thân Long hiện thế, liên thủ một kích diệt sát bất thể chỉ địch!

Tốt một chiêu một kiếm Hóa Cửu Long, tốt một cái Hoàng Phủ Viễn chỉ một chiêu này, Hoàng Phủ Viễn liền so Tô Bắc thấy qua chỗ có Chân Ngã giai cường giả đều muốn sáng chói, cho dù là tỷ tỷ của hấn Tô Thanh Huyền một chiêu kia dẫn tới Chu Thiên Tinh Thần chỉ lực gia trì "Trên trời chấm nhỏ tham ngộ Bắc Đẩu", luận "Ý" đều không kịp một kiếm này phong thái!

Thật tình không biết, Hoàng Phủ Viễn một kiếm này, chính là đang bị Tô Bắc cái kia huy hoàng như Thiên Uy Bá Liệt uy áp bức bách đến cực hạn tình huống bên dưới tuôn ra tới, tựa như là một cái sinh mệnh đột nhiên nhận uy hiếp người bình thường lập tức tuôn ra mấy ngàn cân lực đạo, sau đó Hoàng Phủ Viễn trừ phi tại kiếm trên đường lại có đột phá, không phải vậy dù là hấn tiến giai Thông Huyền, tiến giai Tề Thiên, cũng rất cuộc bỏ không ra một kiếm này tuyệt đỉnh phong thái!

Hùng hực Kim Diễm bên trong Tô Bắc nâng lên đầu nhìn qua từ bốn phương tám hướng đánh tới Cửu Long Kiếm khí, thân thể không nhúc nhích tí nào, liếc nhìn lại, hấn so với người trưởng thành còn thấp hơn nửa cái đầu đáng người tại chín cái hung hấn, dữ tợn, cuồng bạo hình rồng kiếm khí trước, lộ ra như vậy nhỏ gầy, như vậy không đáng giá nhắc tới, phảng phất sau một khắc hấn liền sẽ bị Cửu Long Kiếm khí phệ thành một chùm Huyết Vụ!

Thời gian tại thời khắc này giống như dừng lại.

"Ài" Tần trưởng lão gặp Tô Bắc không nhúc nhích tí nào thấp giọng thở dài một tiếng khí, một bên vén tay áo lên tùy thời chuẩn bị phóng đi vớt Tô Bắc, một bên ở trong lòng bất đắc dĩ thầm nghĩ: Thiếu Niên Lang không có thực lực còn trang bức, đây không phải muốn ăn đòn à?

Nhưng cùng Tô Bắc thân cận nhất một người một chỗ lại không động đậy.

Đại Hoàng không nhúc nhích đặng, là bởi vì nó lúc này trong đầu đột nhiên liền nhiều hơn rất nhiều rất nhiều đồ vật, nhiều đến nó cái kia thô to đến Thiên Linh Cái đều không có đại thần trải qua đều có chút gánh không được, mà lại nó lúc này nhìn thấy Tô Bắc bóng lưng tâm đầu đều không ngừng cuộn cuộn ra một loại cảm giác quen thuộc, chính nó còn kinh ngạc, Tô Bắc trên người có mấy cọng tóc nó đều nhất thanh nhị sở, còn quen thuộc cái rắm a?

Một bên khác Cổ Lục Thông không nhúc nhích đặng, là bởi vì hấn lúc này hai cái đùi run rẩy chuyển gân, muốn chạy trốn đều bước bất động chân, còn động đặng cái rắm hấn lúc này liền chỉ lo ở trong lòng lặp đi lặp lại câu nguyện: Tô sư đệ thôi sư đệ, ngươi nhưng tuyệt đối không nên giận a, giận không được a, hoa có mở lại ngày, người mệnh nhưng chỉ có một đầu a, ngươi giận một, hiện khiển trách mấy chục ngàn người coi như toàn giao phó.

Mà giờ này khắc này, Tô Bắc ngược nhìn Cửu Long Kiếm khí hai mắt, lại là hai mắt đầm lệ mông lung.

Cửu Long Kiếm khí bên trong khóa chặt hấn cuồng bạo sát khí kích động kích động rất nhiều rất nhiều hấn một mực đang cực lực làm nhạt đồ vật, làm

nhật đến hần cùng Đại Hoàng cùng một chỗ hoan thoát đùa giỡn chơi đùa lúc, đều quên, trong đầu của mình đã từng còn có những vật kia xuất hiện qua.

Tỉ như cái kia Mạt Nhật như vậy Chiến Trường

Tỉ như cái kia gọi hần lão nhị ôn nhuận âm thanh

Tỉ như cái kia mười cái vây quanh hần "Hoàng Thúc, Hoàng thúc" không ngừng bọ cạp dương

Đây là hần lần thứ nhất tại thanh tình trạng thái nghĩ tới những thứ này Trí Nhỏ, không có hần tưởng tượng đáng sợ như vậy, nhưng lại so hần trong tưởng tượng càng thêm nặng nề.

Những ký ức này bên trong, có để hần muốn đánh nát Thiên ngập trời tức giận, cũng có để hần muốn đập Phá Địa tịch diệt Sát Ý, nhưng càng nhiều, là quyến luyến, là bi thương, là bi ai, là đau đến không muốn sống

Nhiều như vậy hần không có thể hiểu được tâm tình rất phức tạp tích súc tại trong bộ ngực hần, nói không rõ, không nói rõ, phát tiết không ra, ngay cả khóc đều lộ ra là vô lực như vậy hần chỉ muốn nện chút gì đến tiết tiết!

Mà giờ khắc này, trong tay hần ngoại trừ một thanh Hám Địa chùy bên ngoài, không có vật khác

"Rống" Cửu Long Kiếm khí vọt tới Tô Bắc trước người, mãnh liệt kinh phong cào đến trên người hần y phục bay phát phới, như thú hồng tiếng xé gió làm cho hần tâm phiền ý loạn.

"Nhao nhao mẹ ngươi trái trứng a" Tô Bắc đột nhiên gào thét lên tiếng,

Trong tay Hám Địa chùy trong nháy mắt giờ cao, không có cái gì sức thế, liền một cái đơn giản đến cơ bản vụng về Lục Phách Hoa Sơn!

"Oanh", hư không chấn động, một cổ chói mắt, giống như thực chất kim sắc ánh sáng, giống như cục đá đầu nhập bình tĩnh mặt hồ kích thích gợn sóng thanh thanh đậm đậm đẩy ra, những nơi đi qua, không trung nhiều hơn vô số mảnh như nô "Màu đen tia" !

Cổ Lục Thông thấy một lần những cái kia "Màu đen tia" đáy lòng liền không khỏi kêu rên một tiếng, "Năm cỏ, lại tới "

"Đây là" khán đài đỉnh bốn vị Thiên Hành phái Người cầm lái bỗng nhiên mà lên, kinh hãi nhìn qua không trung cái kia từng tia trống rỗng xuất hiện, giống như tia hắc tuyến, trăm miệng một lời kinh hô nói: "Không Gian Liệt Phùng!"

Không gian nhìn không thấy sờ không được, nhưng kỳ thật cũng có thể coi như là một loại vật chất, cũng là có cường độ, mà một khi một cái nào đó điểm lực lượng qua không gian mức cực hạn có thể chịu đựng, không gian liền sẽ giống rơi trên mặt đất Lưu Ly Trần, "Ba" một tiếng vỡ thành vô số khối, quét đều quét không nổi, tốt tại không gian lực khôi phục mạnh phi thường, bình thường Không Gian Liệt Phùng mấy hơi ở giữa liền sẽ khép lại.

Đó là bình thường mà nói

Cửu Châu sở dĩ xưng là Cửu Châu, cũng là bởi vì năm đó Đại Hạ khai triều Thái Tổ Hạ Vũ khắp nơi quản lý Sơn Hải thời điểm, tại rất nhiều tiên nhân trợ giúp dưới, bày ra chín tòa Thông Thiên Triệt Địa đại trận bảo hộ Nhân Tộc chỗ Cưong Vực, cũng cuối cùng Nhân Tộc chi lực luyện chế ra chín khẩu Hậu Thiên Linh Bảo cấp Đại Đình Cửu Châu Đình Trần Ấp Đại Trận, phân ra Cửu Đại bộ châu.

Phía sau Sơn Hải phá nát, ngoại trừ Nhân Tộc Cưong Vực bên ngoài như là cái gì Khuyển Nhung, cái gì Dạ Xoa, đều biến mất tại mang Tứ Hài, Đại Địa cũng chỉ thừa bên dưới bị trận pháp cùng hậu thiên Linh Bi Lực Gia cầm Cửu Đại bộ châu, Đại Địa mới bắt đầu xưng Cửu Châu.

Như vậy, vấn đề tới, Cửu Châu có Cửu Châu đại trận cùng Cửu Châu Đình gia trì, Liên Sơn biến phá nát loại kia tiên nhân đều vừa chết một mảng lớn đại kiếp đều không làm gì được Cửu Châu, cái kia Cửu Châu không gian đến có bao nhiêu cứng chắc?

Cửu Châu không gian có bao nhiêu cứng chắc bốn vị Thiên Hành phái Người cầm lái không biết, chỉ ít, bọn hần biết đạo Phán Hư Chân Quân là không phá nổi Cửu Châu không gian, bọn hần sống lâu như vậy, ngoại trừ tại một số núi chúc cảnh bên trong thấy qua Không Gian Liệt Phùng cái đồ chơi này bên ngoài, còn chưa từng nghe nói có ai đánh nát qua không gian!

Khó trách bọn hần sẽ như thế kinh hãi

Lục thanh vân thân là Tề Thiên Chân Quân, nhân giới cùng kinh nghiệm đều muốn so ba vị tòa hoi cao thêm một bậc, kinh hãi qua đi nhanh chóng liền trấn định lại, "Là Phá Pháp Thuộc Tính nhanh, cứu người!" Nói liền vừa tung người, hóa thành một đạo Độn Quang hướng phía phía dưới lao đi.

Trên lôi đài không, hung hãn, dữ tợn, cuồng bạo Cửu Long Kiếm khí bị nhìn như Thanh Thanh kim quang nhàn nhạt gọn sóng nhẹ nhàng vỗ, trong nháy mắt tựa như là từng cái nước ngâm phao, "Ba" một tiếng, tan vỡ, diệt,

Hoàng Phủ Viễn mộng bức, Tần trưởng lão mộng bức, trên khán đài mấy chục ngàn Khán giả đều mộng bức

Cái này không khoa học!

PS: Hôm nay canh năm, Lão Quy Cù, tại rạng sáng 2 điểm trước đó toàn bộ đưa lên, các huynh đệ, tới đi, khen thưởng đến một đợt, để chúng ta vạn cổ bắt đầu chạy

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Quái thai

"Bành", Lục Thanh Vân từ trên trời giáng xuống, vung lên tay áo đem còn đang sững sờ Hoàng Phủ Viễn đập bay ra ngoài, mà sau đó xoay người, há mồm phun ra một thanh hơi nước trắng mịn mờ trường kiếm, nắm trong tay tiện tay xẹt qua hư không, kích phát một đạo sáng như tuyết hình cung kiếm khí bắn về phía kim sắc gọn sóng.

"Ầm ầm . . ." Hai đạo nhìn đều không quá mức khí thế chân nguyên Khí Kinh chạm vào nhau, lại kích phát ra ngập trời nổ tung, năng lượng kinh khủng tại Tô Bắc cùng Lục Thanh Vân ở giữa tạo thành một đóa cự đại kim sắc cây nấm vân! Đây ra khí lăng cuốn lên bị xoay thành bánh quai chèo đầu trường Hải Cốt giống như vỡ òa lũ ống hướng phía bốn bề khán đài kích bắn đi.

Thời khắc mấu chốt, Tam Sơn Thủ Tọa từ trên trời giáng xuống, cùng Lục Thanh Vân một người trấn thủ một tòa khán đài, ngạnh kháng hung mãnh như biển gầm khí lăng, đem khí lăng bên trong xen lẫn đầu trường Hải Cốt từng cái đánh nát, chủ trì lôi đài mười vị trưởng lão cùng tất cả Nội Môn Đệ Tử cùng nhau lên không, cùng một chỗ cho bọn hắn hỗ trợ.

Lúc này, chỗ có nhận ra Lục Thanh Vân Thiên Hành phái Đệ Tử trong lòng nhắc lên kinh đào hải lăng xa so với bọn hắn lúc này ngăn cản khí lăng còn muốn kịch liệt!

Chương môn Chân Quân kiếm khí vậy mà đều ép không xuống cái thẳng kia một cái búa ném ra tới Kim Quang gọn sóng, hẳn đây là muốn Nghịch Thiên a?

Đặc biệt là bị Lục Thanh Vân một tay áo đánh bay Hoàng Phủ Viễn, giờ phút này nhìn qua cây nấm vân sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, toàn thân lớn mồ hôi nhỏ giọt. . . Hắn sợ, thật sợ!

Mà sớm tại Tô Bắc ném ra cái kia một cái búa thời điểm chỉ thấy cơ chạy tới nhìn trên đài Cổ Lục Thông, giờ phút này xa xa ngắm nhìn Lục Thanh Vân vì ngẹn bóng lưng lúc, tâm lý luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng. . .

Sau một khắc, hẳn liền biết đạo chỗ nào không đúng!

Liền gặp Tô Bắc thân ảnh bỗng nhiên từ còn chưa tiêu tán cây nấm Vân Trung vọt ra, đồ lên hai mắt, lệ rơi đầy mặt xoay tròn Hám Địa chùy đánh tới hướng Lục Thanh Vân!

"Nói nhao nhao mẹ nguoi trái trứng a!"

Lục Thanh Vân không vui nhăn nhó lông mày, lấy kiếm vì roi, như chậm thực nhanh khi đầu quát hướng Tô Bắc.

"Chương Môn Sư Huynh thủ hạ lưu tình. . ."

"Chương môn, không cần a!"

Một bên Tư Đồ Oanh Thiên cùng Cổ Lục Thông thấy thế đồng thời mở miệng hô to nói, chỉ bất quá hai người này hô to góc độ tựa hồ có chút không giống nhau lắm.

"Bành", kiếm chùy bề ngoài nộ, chỉ nghe được một tiếng vang dội kim thiết âm thanh, Tô Bắc tại chỗ liền hóa thân thành bay ra khỏi nòng súng đạn pháo, mang theo một hàng bụi mù trắng tấp đập vào trên mặt đất, trong nháy mắt liền đem mặt đất ném ra một cái hình người hồ to!

Mà Lục Thanh Vân, vậy mà cũng hơi lui về phía sau một bước!

"Cầu Oa. . ." Đại Hoàng kêu lên một tiếng sợ hãi, thả người nhào về phía Tô Bắc, kết quả còn không có chờ nó dựa vào, trong hố lớn Tô Bắc đã lần nữa nhảy lên một cái, mang theo càn phát ra Bá Liệt khí thế một chùy đánh tới hướng Lục Thanh Vân.

Đây trong đầu đều là nện chút gì phát tiết một chút Tô Bắc, tựa hồ là cảm thấy Lục Thanh Vân vẫn rất đập?

"Hỗn trướng, vị này là ta Thiên Hành phái chương môn, còn không làm gì nguoi chùy thu lại!" Tư Đồ Oanh Thiên gấp, vội vàng cướp đến Lục Thanh Vân bên người lớn tiếng quát lớn Tô Bắc, Lục Thanh Vân im lặng trở lại đầu nhìn hắn một cái, trong lòng tự nhủ cái kia chùy không phải nguoi cho hắn a?

Nhưng giờ phút này đầy ngập tâm tình rất phức tạp không nên không thích Tô Bắc chỗ nào nghe thấy Tư Đồ Oanh Thiên giận dữ mắng mỏ, xông lên vùng chửi liền nện!

Tư Đồ Oanh Thiên là Ái Hộ Chi Tâm quá nhiều tại phần nộ, thân thể nhảy lên liền muốn xông lên đi chế trụ Tô Bắc, không có nghĩ rằng bị Lục Thanh Vân kéo lại.

"Keng", lại là một tiếng vang dội kim thiết âm thanh, Tô Bắc lần nữa lấy càng thêm anh tuấn tư thế té bay ra ngoài, tinh chuẩn đập trúng hán vừa rồi đập ra hình người trong hố lớn, đem hố to nện đến lớn hơn.

Mà Lục Thanh Vân, lần này cũng không còn chỉ là nho nhỏ lui lại một bước, mà là trực tiếp sau này bình di vài thước mới tan mất Tô Bắc một chùy này từ lực đạo, kinh ngạc đến Tư Đồ Oanh Thiên miệng há đến cùng cả sáu giống như.

"Hô", Lục Thanh Vân nhẹ nhàng hô một thanh khí, chuyển qua đầu nhìn qua Tư Đồ Oanh Thiên nói: "Đừng lo lắng, Bồn Tọa chỉ là muốn thử một chút Tiểu Tô Từ Chân nguyên Pháp Thuộc Tính. . . Hắc, Bá Thể cảnh có thể tiếp Bồn Tọa hai thành chân nguyên, loại này Tiểu Biến Thái chỉ sợ Bát Đại thượng tông cũng tìm không một cái đến!"

"Hai thành?" Tư Đồ Oanh Thiên thoát đầu là nói lỏng một thanh khí, cảm thấy chỉ cần Lục Thanh Vân không có xuất toàn lực liền tốt, nhưng ngẫu nhiên lại giật mình tỉnh lại, hai thành chân nguyên? Minh đón hán hai thành chân nguyên chỉ sợ cũng quá sức a?

Hán đang muốn đặt câu hỏi, cùng chỉ đánh không chết Chương Lang giống như Tô Bắc đã lần nữa cuốn lên một cổ Kim Quang phong bạo lần nữa vùng vọt lên.

Tư Đồ Oanh Thiên có chút tức giận, tâm đạo tiểu vương bát đản này làm sao như thế không có nhân lực sức lực, không thấy được Lão Từ đang cùng chương môn đàm luận gì không? Nghĩ tới đây, hán liền khí không đánh vừa ra tới, không có chừng loại Lục Thanh Vân huy kiếm liền đoạt trước một bước đâm ra một quyền.

Liền gặp một đạo to như vại nước thổ hoàng sắc bằng bạc Quyền Kính oanh ra, chính diện đập vào Tô Bắc ném ra tới Hám Địa chùy bên trên, Tô Bắc sau lưng cuốn lên Kim Quang phong bạo tại chỗ mãnh liệt mà lên, chỉ nghe được "Bành" một tiếng, thô to Quyền Kính tại chỗ bị Kim Quang Động mặc, một cổ nó mạnh hết đà dư kinh đánh phía Tư Đồ Oanh Thiên, Tư Đồ Oanh Thiên chỉ là quét qua tay áo, liền đem cổ này dư kinh cho đánh tan.

Tư Đồ Oanh Thiên trông mắt đều muốn trừng ra hốc mắt. . . Hán vừa rồi một quyền này, tuy nói chỉ là tiện tay mà làm, cũng không xuất toàn lực, nhưng ít ra cũng có hán toàn lực xuất thủ bảy thành uy lực, bảy thành uy lực, lại còn bị Tô Bắc một cái búa cho đánh xuyên?

Đây con mẹ nó đến cùng là cái gì quái thai?

Mà Tô Bắc một chùy đánh nát Tư Đồ Oanh Thiên Quyền Kính về sau, tự thân cũng bị cường đại lực phản chấn đạo chấn động đến bay rớt ra ngoài mấy trượng, nhưng hán ngay cả mí mắt đều không nện một dưới, vùng chửi liền lại nhào tới, tìm đến vẫn là Lục Thanh Vân, cảm giác tựa như là nện Tư Đồ Oanh Thiên chưa đủ nghiền.

"Nha a!" Tư Đồ Oanh Thiên không cam lòng quái khiếu một tiếng, vén tay áo lên liền muốn nghênh đón dạy một chút Tô Bắc làm sao Kính Lão.

Lục Thanh Vân lại kéo lại, "Ngươi chớ cùng chỗ này thêm phiền, đi chào hỏi đệ tử còn lại, tiếp tục thi đấu!"

Tư Đồ Oanh Thiên tức giận nhếch lên sợi râu duỗi ra một cây mà ngón tay, chỉ tuần bốn phía đạo qua một vòng, "Ngươi xem bọn hán như thế, cảm thấy hiện tại tiếp tục thi đấu còn hữu dụng a?"

Lục Thanh Vân dành thời gian quét mắt một chút, UU đọc sách [www. uukan Shu. com](http://www.uukanShu.com) đập vào mắt tất cả đều là ngây người như phỗng khuôn mặt, một chút nhìn lên trên liền cùng sáng sớm Đường Kê Tràng bên trong chờ đợi chủ nhân mở cổng bày gà. . .

Miệng của hán góc vô lực co quắp một dưới, "Có tác dụng hay không đều tiếp tục thi đấu. . . Truyền Bồn Tọa Pháp Chi, Vạn Kiếm Hằng, Liễu Thiên Quân, Ảnh Vũ luận chiến trình tự trước điều!"

Tư Đồ Oanh Thiên nghe vậy miệng góc cũng là bỗng nhiên co lại, tâm đạo chương môn đúng vậy chương môn, chiều này thắng bằng chơi đơn giản đúng vậy lộ hóa thuần thanh a, tuy nhiên Tô Bắc cái này chiến rực rỡ hào quang, chỉ sợ Vạn Kiếm Hằng, Liễu Thiên Quân, Ảnh Vũ ba người đặt xuống tại cùng một chỗ, cũng ép không được hán Phong đầu a!

Lục Thanh Vân nói xong, liền trở lại đầu tiếp tục bảo chế Tô Bắc.

Hán thân là Thiên Hành phái chương môn, Bắc Lô Châu Tề Thiên Chân Quân, dĩ nhiên không phải ăn nhiều chết no phải cứ cùng Tô Bắc một cái Chân Ngã giai Tiểu Tu Sĩ không qua được, mà lại lấy nhân lực của hán, cũng sẽ không nhìn không ra Tô Bắc lúc này trạng thái không đối đầu.

Hán sờ đi sẽ bắt lấy Tô Bắc không thả, là bởi vì hán Thần Niệm rõ ràng nhìn thấy, giờ này khắc này Phương Viên mấy trăm trượng chỗ có Nhật Tinh đều tại hướng Tô Bắc thể nội dừng mãnh lao tới, những này đủ trong nháy mắt no bạo một cái Huyền Anh cảnh Nhật Tinh tràn vào Tô Bắc thể nội lại ngay cả phao đều không bốc lên một cái, thật giống như trong cơ thể của hán có một cái động không đáy, vô luận tràn vào bao nhiêu Nhật Tinh đều lấp không đầy. . . Hán đến muốn nhìn một chút, Tô Bắc hôm nay đến cùng có thể hấp thu bao nhiêu Nhật Tinh!

Kỳ thực, cũng không hoàn toàn là phao đều không bốc lên một cái, chỉ ít, Tô Bắc mỗi một lần bị hán rút tới mặt đất về sau, lại phóng lên tận trời lúc, hán khí thể trên người đều sẽ càng thêm Bá Liệt bằng bạc, Hám Địa chùy bên trên ẩn chứa lực đạo cũng càng ngày càng nặng nề. . .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: 3 kiệt

Tur Đồ Oanh Thiên mang đến Lục Thanh Vân Pháp Chi.

Rất nhanh, một tới bảy hào đầu trường liên tại chủ lõi trường Lão Chủ Trì dưới, một lần nữa bắt đầu thi đấu.

"... Tiếp theo chiến, Thiên Hành Phong Vạn Kiếm Hằng!"

"... Tiếp theo chiến, Quân Tử Sơn Liễu Thiên Quân!"

"... Tiếp theo chiến, Hậu Đức Sơn Ảnh Vũ!"

Khi Nhất Hào đài, Nhị Hào đài, số ba đài chủ lõi trường lão đồng thời Cao Thanh hô lên ba cái tên này thời điểm, nhìn trên đài chỗ có giống như là bị làm Định Thân Chủ mấy chục ngàn Thiên Hành phái Tam Đại Đệ Tử tập thể phục sinh, vô luận là Ngoại Môn Đệ Tử vẫn là Nội Môn Đệ Tử đều cùng nhau đứng dậy dùng lực vỗ tay.

"Kiếm Hoàng, Kiếm Hoàng..."

"Thương Suất, Thương Suất..."

"Đạo Ảnh, Đạo Ảnh..."

Oanh minh trong tiếng vỗ tay kẹp lấy liên tiếp Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) tiếng hò hét, khuấy động sóng nhiệt cơ hồ muốn đem trên bầu trời Vân Thái đều tách ra, người này khí, so với Hoàng Phủ Viễn không biết mạnh gấp bao nhiêu lần!

Nhìn đến Tur Đồ Oanh Thiên trong lòng cảm thán, bằng dày ba thước không phải do chỉ một ngày lạnh, Tô Bắc muốn lấy thay mặt cái này tam đại Nhân Kiệt, chỉ sợ còn có rất trường một quãng đường rất dài muốn đi a!

Vạn Kiếm Hằng, Liễu Thiên Quân, Ảnh Vũ, phóng tới Bắc Lô Châu bất kỳ một cái nào Đại Phái Nội Môn, đều là có tuyệt đối Thống Trị Lực nhân trung long phượng.

Mà dạng này nhân trung long phượng ở trên trời đi phải lại lập tức toát ra ba cái nhiều!

Thiên Hành phái có lẽ hoàn toàn chính xác đến một cái sắp Đại Hưng giai đoạn...

Tại vạn nhân tề hô bên trong, ba đạo nhân ảnh chậm chậm lên không, vai sóng vai hướng phía trong sân đấu trường bay tới.

Trong ba người, đứng tại nhất bên phải chính là một người mặc Thiên Hành Phong xanh nhạt trường bào, gánh vác một thanh cổ sơ Thanh Đồng Kiếm, ngày thường Tinh lông mày Kiếm Mục, môi đỏ răng sáng tỏ, tuấn đẹp đến mức ngay cả thư hùng cũng khó khăn phân biệt, làm người khác chú ý chính là trên người người này cổ này thấu thể mà ra lạnh thấu xương kiếm ý, nhìn từ đằng xa, cả người hẳn đều giống như một thanh muốn đâm hướng về bầu trời sáng như tuyết trường kiếm, đến gần về sau lại nhìn, liền sẽ cảm thấy hẳn mỗi một lần hành tẩu mang theo áo Kakuzu - góc đều tản ra lạnh thấu xương kiếm ý, cũng chính là tại cổ kiếm ý này phù lên dưới, hẳn hơi có chút âm nhu ngũ quan nhìn qua mới không lộ vẻ nữ khí, lại thêm cái kia một thân tựa như xuân nguyệt dương chi riêng ấm áp khí chất, bất kỳ cô gái nào thấy hẳn, tâm lý đều sẽ bỗng dưng sinh ra ba phần hảo cảm tới... Như thế lạnh thấu xương kiếm ý, không cần nghĩ cũng biết đạo hẳn khẳng định liền được công nhận Nội Môn đại sư huynh "Kiếm Hoàng" Vạn Kiếm Hằng!

Đứng tại trong ba người ở giữa, là một nữ tử, một cái trường bào ngoài thanh tú, lại thân mang màu xanh Nộ Sư Trọng Giáp, phía sau huyết hồng áo choàng Nghênh Phong múa, cầm trong tay một cây Trượng Nhị Bàn Long Lượng Ngân Thương buri Hán nữ tử, nàng xụ mặt, mắt nhìn thẳng lăng không bước dài hướng trong sân đấu trường, trong lúc phát tay, hiển thị rõ âm vang bản sắc, mà lại nàng vẫn là tại trận hơn hai ngàn trong nội môn đệ tử, một cái duy nhất không có thay mặt biểu mình sơn môn mặc chế thức trường bào Nội Môn Đệ Tử... Thân là nữ tử, lại một thân mây liễu không nhường mây râu Quân Ngũ phong phạm, không cần đoán cũng biết đạo nàng chính là tự hành đổi tên Liễu Thiên Quân "Thương Suất" liễu một giấc chiêm bao!

Đứng tại nhất bên trái cửa, là một cái đầu đội màu đen mũ rộng vành, toàn thân giấu ở một bộ Hậu Đức Sơn Mặc Sắc trường bào bên dưới người thần bí, người này thấy không rõ lắm trường bào ngoài thân cao, ngay cả là nam hay là nữ đều không dễ phân biệt, duy nhất hiển lộ bên ngoài, là một thanh Tạo Hình phổ thông màu đen Liễu Diệp Dao, hẳn bước đi phương thức nhìn rất là quái dị, nhìn chỉ là giơ chân lên nho nhỏ hướng phía trước phóng ra một cái Toái Bộ, thân hình lại giống như là khỏi xương tiến công rắn độc trong nhảy mắt hướng phía trước trượt hơn trượng khoảng cách xa, rất có điểm trong

truyền thuyết Tiên Nhân Độn Thuật "Sức Địa Thành Thốn" ý tứ. . . Nhìn hấn cái này Tạo Hình, Ảnh Vũ cái tên này thật sự là quá chuẩn xác!

Ba người này, tại rất nhiều Nội Môn Đệ Tử cùng Ngoại Môn Đệ Tử trong miệng, đều là một loại Thủy Hỏa Bất Dung quan hệ, giống như gặp mặt nếu không đánh ra chó náo tử, liền xin lỗi mỗi người bọn họ gặp mặt liền vật lộn Kê ủng hộ.

Nhưng mà trên thực tế, ba người này chẳng những sóng vai mà đi, vừa đi, còn vừa đang thấp giọng nói chuyện với nhau. . . Liễu Thiên Quân tấm lầy khuôn mặt ăn nói có ý tứ nhìn không ra biểu tình gì, Ảnh Vũ giấu ở mũ rộng vành chỉ bên dưới ngay cả mặt đều không nhìn thấy, nhưng Vạn Kiếm Hằng trên mặt ôn hòa ý cười lại là ở đây tất cả mọi người thấy nhất thanh nhị sở.

Đương nhiên, dù là thấy lại rõ ràng, mỗi người bọn họ Kê ủng hộ đều sẽ không thừa nhận nhà mình đại sư huynh cùng đối phương đại sư huynh, Đại Sư Tỷ quan hệ thân mật, bọn hấn càng tình nguyện tin tưởng nhà mình đại sư huynh cùng đối diện đại sư huynh, Đại Sư Tỷ là bằng mặt không bằng lòng.

Tuy nhiên như quả bọn hấn nghe đến thời khắc này ba người này nói chuyện phiếm nội dung, nhất định tam quan đều sẽ bị triệt để đổi mới.

"Nhị Đản a, cái kia tô Cầu Oa rất đột nhiên a, cùng ngươi bão nổi thời điểm có liều mạng nha!" Nói chuyện chính là Vạn Kiếm Hằng, giờ phút này hấn uốn lên một đôi Kiếm Mục, giơ lên miệng góc, một cái khiết sáng tỏ Hồ Nha tại ánh nắng bên dưới rạng rỡ thiểm quang, nhìn qua thân thiết đến tựa như là nhà bên A Ca.

Mặc cho ai cũng không nghĩ đến bị hô "Nhị Đản" lại lại là bị vô số người cầu thả các lão gia đều xem làm Nữ Vũ Thần Liễu Thiên Quân, nàng nghe vậy y nguyên nhìn không chớp mắt, mặt không biểu tình, chỉ là bờ môi nhẹ nhàng vừa nhắc, thô tục liền cùng đốt pháo giống như lớp bớp ra bên ngoài nhảy: "Lăn thô, ngươi cái chết Nương Pháo, lão nương bão nổi thời điểm so thắng ranh kia mãnh liệt gấp trăm lần. . . Còn có, ngươi đừng tưởng rằng luyện thành 'Kiếm người hợp nhất' liền có thể chắc thắng lão nương, lần này Thập Tuyệt tranh bá lão nương đứng vậy liều mạng chảy khô mười năm Đại Di Mục, cũng nhất định phải bỏ ra khuôn mặt nhỏ của ngươi trừng mà!"

"Liễu Nhị trừng ngươi cũng đừng xách cái này phá sự mà, ngươi khi đó dùng liều mạng đến uy hiếp hai ta không cho phép Ngoại Truyền chuyện này, hiện tại xách đến nhiều nhất là chính ngươi tốt phạt?" Nói chuyện chính là Ảnh Vũ, rất khó tưởng tượng, hấn này tám quý dị sát thủ cách ăn mặc, mới mở miệng vậy mà lại là một bộ đậu đen rau muống ngữ khí.

Liễu Thiên Quân dùng mắt góc ngắm hấn một chút, hơi có chút thẹn quá thành giận thấp giọng gào thét nói: "Theo đuôi ngươi da ngựa gầy đúng không? Thỏ Nhị Gia dám trêu chọc lão nương là bởi vì lão nương đánh không lại hấn, là ai cho ngươi hùng tâm báo tử dám cũng dám cầm lão nương trêu đùa?"

Ảnh Vũ chuyển qua đầu, tiếp tục dùng mũ rộng vành đối mặt nàng, UU đọc sách [www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com) "Nhị Đản a, ngươi lại như thế bu về sau sẽ không gả ra được!"

Liễu Thiên Quân: ". . ."

"Ha ha" Vạn Kiếm Hằng cười khê một tiếng, đang chuẩn bị nói chuyện, Liễu Thiên Quân liền quay đầu trừng mắt liếc hấn một cái, "Im miệng ngươi cái Nương Pháo, ngươi dám lại giầy vò khốn khổ một câu, ngươi được hay không lão nương hiện tại liền cùng ngươi khai chiến?"

Vạn Kiếm Hằng: ". . ."

Trò chuyện đến nơi này ba người cũng vừa lúc bay đến trước lối đài, như vậy tách ra riêng phần mình rơi trên lối đài.

Nhìn thấy ba người, nên cùng bọn hấn đối chiến Nội Môn Đệ Tử đều không khác mấy một cái phản ứng.

"Hậu Đức Sơn La gia sông bá kiến đại sư huynh, đại sư huynh, tiểu đệ gần đây vừa luyện một chiêu 'Mưa rơi Ba Tiêu', ngươi cho chỉ điểm một chút chứ sao."

"Ừm, thành, ngươi xuất ra xem một chút đi!"

"Thiên Hành Phong kê Nhất Minh bá kiến Nhị Sư Tỷ, Nhị Sư Tỷ, sư đệ chỗ này có một chiêu 'Cuồng long xuất hải', ngươi cho chỉ điểm một chút, nhìn xem còn có hay không cái gì cần đổi. . ."

"Đừng tất tất, nhắc lên đao của ngươi, chặt lão nương!"

"Tái Vật Sơn Triệu Nguyên bá kiến Tam Sư Huynh, Tam Sư Huynh, đã sớm nghe nói ngươi 'Dạ Vũ Tàng Đao Thức' rất lợi hại, một chiêu kia tiểu đệ học được thật lâu đều không học được, ngươi tấn công tiểu đệ một chiêu để tiểu đệ cảm thụ cảm giác chứ sao."

"Khanh. . ." (rút đao âm thanh)

Mặt đối ba người, bình thường Nội Môn Đệ Tử căn bản Liên Chiến ý đều không sinh ra đến, giao đầu tự nhiên cũng thành hiện trường dạy học. . . Cây có bóng, người tên, đây cũng chính là vì sao như vậy nhiều người như vậy muốn Nhất Cử Thành Danh Thiên Hạ Tri!

Một bên khác, Lục Thanh Vân cùng Tô Bắc đánh Địa Thử trò chơi vẫn còn tiếp tục.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Ôn nhu

"Đại ca. . ."

"Tàu Tàu. . ."

". . . Lang. . . Côn. Thụy nhi. . . Quân. . . Quỳnh nhi. . . Thân. . . Cảnh. . . Mân Nhi. . ."

Tùng trường âm áp mặt mũi tại Tô Bắc trong đầu hiện lên, từng tiếng vui cười tại Tô Bắc trong đầu tránh, từng tiếng kêu khóc tại Tô Bắc trong đầu hiện lên, từng đoạn hình ảnh vỡ nát tại Tô Bắc não hải hiện lên. . .

Hắn còn đang không ngừng xông hổ to đứng lên, không ngừng giống cái người điên quơ Hám Địa chùy xông lên Lục Thanh Vân, hắn muốn phát tiết, nhưng cũ thống khổ còn chưa phát tiết sạch sẽ, mới thống khổ lại từ linh hồn của hắn chỗ sâu dừng mãnh tiến ra.

Hắn đã triệt để hỗn loạn, hắn không phân biệt được mình là ai, là Cầu Oa, là Tô Bắc, vẫn là. . .

Hắn đã triệt để hồng mắt, bị những cái kia một khắc trước còn tại đối với hắn cười sau một khắc liền biến thành thi thể hình ảnh giấy vò đến sụp đổ. . .

"A. . ." Hắn bỗng nhiên ngửa mặt lên trời rú thảm, trong thanh âm tất cả đều là độc hết Tứ Hải Chi Thủy cũng không có thể rửa sạch đau khổ cùng đau thương, hắn lại một lần nữa nâng chùy, một cỗ giống như thực chất chí dương chân nguyên lưu tựa như là không cần tiền điện cuồng hướng Hám Địa chùy bên trong tuôn, Hám Địa chùy cấp tốc sáng lên chói mắt Kim Quang.

Sắc mặt vẫn luôn rất bình tĩnh Lục Thanh Vân cảm nhận được Hám Địa chùy bên trong ẩn chứa Bá Liệt chân nguyên, sắc mặt rốt cục hơi biến đổi, thần sắc dần dần nghiêm túc.

Tô Bắc liều mạng đè xuống trong cơ thể mình chân nguyên, liền giống như là muốn đem thể nội chỗ có chân nguyên ngay tiếp theo trong đầu những cái kia lộn xộn hình ảnh toàn bộ chen đến chùy bên trong.

Ngấn ngời mười mấy hơi thở, Tô Bắc quanh thân quang mang chói mắt chí dương chân nguyên lưu liền thời gian dần trôi qua ảm đạm xuống, mà giờ khắc này trong tay hắn Hám Địa chùy, đã sáng loáng giống như một cái Tiểu Thái Dương!

"Đều đi chết đi. . ." Tô Bắc Bệch tâm thần (sự cuồng loạn) gào thét lên tiếng, liền lĩnh một chùy oanh ra!

"Bành", hư không chấn động, một thanh hơn hai mươi trượng trường, chùy đầu so Khiếu Nguyệt Ngân Lang trạng thái Đại Hoàng còn muốn Bàng Đại Kim Quang chùy lăng không đánh tới hướng Lục Thanh Vân.

Lục Thanh Vân chậm rãi giơ lên một cái tay, nắm vuốt Quyền Đầu đối lăng không Kim Quang chùy trùng điệp oanh ra một quyền!

Sau một khắc, một cái so Kim Quang chùy lớn hơn mấy vòng mù sương Quyền Kính từ Lục Thanh Vân trên nắm tay bạo phát đi ra, chính diện đối cứng tại hung mãnh nện bên dưới Kim Quang chùy bên trên.

"Oanh", Quyền Kính tại chỗ đánh xuyên Kim Quang chùy, chỉ một thoáng Kim quang đại tác, đâm vào chỗ có chú ý bên này người đều không thể không đưa tay che khuất hai mắt!

"Bành", Kim Quang chùy bị oanh nát, Tô Bắc trong tay nắm Hám Địa chùy đột nhiên nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ tản mát. . . Hám Địa chùy chỉ là một thanh Tuyệt Phẩm Pháp Khí, căn bản không đủ sức cầm cự loại cường độ này Chiến Đấu, mà Tô Bắc sau cùng một chùy này, đã mười phần tiếp cận Thiên Tâm chân nhân Toàn Lực Nhất Kích, Hám Địa chùy không chịu nổi, rất bình thường.

"Phốc. . ." Hám Địa đập nát nứt, chân nguyên trong cơ thể dầu hết đèn tắt, Tô Bắc rốt cuộc áp chế không nổi bị Lục Thanh Vân địa phương chuột nện lâu như vậy tích lũy bên dưới nội thương, ngửa đầu phun ra một cột máu hậu thân thân thể vô lực rơi xuống.

"Cầu Oa. . ." Đại Hoàng hô to vừa tung người, hóa thành một đạo Ngân Quang nhẹ nhàng tiếp nhận Tô Bắc.

. . .

"A. . ." Tô Bắc trầm thấp rên rỉ một tiếng, hắn cảm nhận được đau, hai cánh tay đau, hai cái đùi đau, lưng đau, đau thắt lưng, đầu óc đau, đau đến hắn ngay cả con mắt đều không mở ra được.

"Đồng đồng đồng", một trận tựa như nhịp trống như vậy gấp rút tiếng bước chân từ xa mà đến gần, Tô Bắc cảm thấy một cổ thật nhỏ hồ hấp đánh vào trên mặt của mình, ngay sau đó lại "Đồng đồng đồng" hướng phía ngoài chạy đi.

"Tô thúc thúc tỉnh rồi, Tô thúc thúc tỉnh rồi. . ."

"Là nho nhỏ âm thanh" Tô Bắc phân biệt ra được đạo thanh âm này, căng cứng thần kinh lập tức liền buông lỏng ra, hần thật dài mở miệng khí, "Nguyên lai ta đã đến nhà."

Thần kinh buông lỏng, đầu óc tựa hồ cũng liền không có như vậy thương, Tô Bắc lúc này mới có thừa lực để suy nghĩ trước đó xuất hiện tại trong đầu của mình những cái kia mặt mũi, những hình ảnh kia.

Đây là hần lần thứ nhất lựa chọn mặt đúng!

Sớm tại Thanh Khâu hần mơ tới cái kia gọi hần "Lão nhị" âm thanh lúc, hần liền đã mơ hồ đoán được, trên người mình, có lẽ cất giấu cái gì hần không biết bí mật, chỉ là đối không biết hoảng sợ để hần không dám nghĩ lại, cũng không muốn đi nghĩ lại, dù là về sau trong đầu hần xuất hiện mặt mũi cùng hình ảnh càng ngày càng nhiều, lộ ra tin tức càng ngày càng nhiều,

Hần cũng y nguyên không chút do dự lựa chọn trốn tránh, suốt ngày bồi tiếp Đại Hoàng cùng một chỗ không tìm không phải cười ngây ngô a.

Có lẽ ở trong mắt người khác, hần suốt ngày cười ngây ngô a thật vô cùng ngốc, nhưng đây chính là hần trốn tránh phương thức.

Hần không có đọc qua sách, không biết đạo cái gì gọi là Nhất Túy Giải Thiên Sầu, cũng không biết đạo cái gì gọi là gửi gắm tình cảm Sơn Thủy đi mẹ hần, hần chỉ biết nói, hần cùng Đại Hoàng cùng một chỗ cười ngây ngô a thời điểm, vui vẻ nhất, nhất không có phiền não. . . Bởi vì, hần rất sợ hãi, rất sợ hãi mình trong đầu những cái kia không phải phần nộ đến chính muốn Hủy Thiên Diệt Địa, đúng vậy khắp nơi trên đất máu, khắp nơi trên đất thi thể đồ vật, sẽ để cho hần biến thành một cái hần chán ghét Người xấu.

Nhưng lần này, những cái kia mặt mũi cùng trong tám hình đề lộ ra thân thiết cùng ôn nhu để hần không sợ.

Lúc trước, hần cùng Đại Hoàng sống nương tựa lẫn nhau, Đại Hoàng chính là nhà của hần người, Nhận Sát Quan bên ngoài cái kia phá miếu chính là bọn hần nhà, về sau, nhiều Tô Thanh Huyền, nhiều Hoàn Châu, nhiều Lão Quân Gia, nhiều Tiểu Hồ, nhiều Cửu Vĩ phù, hiện tại, nhiều toà này lầu các, nhiều Ngân Tỏa, nhiều kha Vô Tà, Ngưu Đại lực, Tiểu Tiểu, Tiểu Bát Điểm. . .

Mà trong đầu hần lóe lên mấy cái khuôn mặt, mấy cái hình ảnh truyền lại đưa cho hần ôn nhu, so Cửu Vĩ phù cùng toà này lầu các tất cả yêu, hết thảy mọi người mang cho hần ấm áp, còn mãnh liệt hơn gấp trăm lần, nghìn lần!

Thật muốn so, những cái kia hần vạn phần lạ lẫm mà vạn phần khuôn mặt quen thuộc cùng thanh âm mang đến cho hần một cảm giác, mỗi một cái đều cùng Đại Hoàng, đều là hần có thể toàn tâm toàn ý tin cậy, đều là hần có thể đánh bạc tính mệnh đi bảo vệ.

Đúng vậy loại cảm giác này, để hần muốn đi tìm hiểu những cái kia mặt mũi, những hình ảnh kia.

Hần đắm chìm trong trong óc của mình, từng cái từng cái đi phân biệt hần bây giờ còn có thể hồi ức được lên khuôn mặt, từng điểm từng điểm chấp vá hần bây giờ còn có thể hồi ức lên tàn khuyết hình ảnh.

Hần nhìn thấy, một cái cùng hần tương giống nhau đến mấy phần, lại không nói ra được đẹp mắt, không nói ra được uy phong vĩ ngạn Nam Tử, cùng một cái thấy không rõ lắm khuôn mặt, ăn mặc một bộ thêu một cái ba chân Hỏa Điều hoa lệ chạy cự li dài nam tử cao lớn, sống vai đi qua một đầu Kim Hà dệt thành Thất Thái Đại Đạo, đầu này Thất Thái Đại Đạo hai bên, chen chúc lấy vô cùng vô tận cổ quái sinh linh, có hình người, có Thú Hình, cũng Thú Hình, thậm chí còn có cây cỏ. . .

Hần nhìn thấy, ở một tòa tán ra Thất Thái Hà Quang nguy nga trong cung điện, cái kia thấy không rõ lắm khuôn mặt cao lớn Nam Tử cùng một cái thấy không rõ lắm khuôn mặt, y phục lại cực kì đẹp đề nữ tử ngồi cao tại cung điện cuối ghế báu bên trên, mà cái kia vĩ ngạn Nam Tử đứng tại trong cung điện ở giữa, cười lớn đùa vầy quanh ở bên cạnh hần mười cái Tiểu Thái Dương.

Hần nhìn thấy, chín cái Tiểu Sơn lớn Tam Túc Kim Điều không có chút nào tức giận song song nằm tại trong cung điện, cái kia y phục cực kì đẹp đề nữ tử nhào vào nó trên người chúng gào khóc, mà cung điện bên ngoài, là một chút trống không đến đâu giới hạn đao thương Kiếm Lâm.

Hần nhìn thấy, tại cái kia giống như Mặt Nhật trong chiến trường, cái kia thấy không rõ lắm khuôn mặt nam tử cao lớn điên cuồng phóng tới mười hai cái cao vạn trượng Đỉnh Thiên cự nhân, trong miệng còn hô to "Lão nhị, đi mau".

Bảng bạc nước mắt từ Tô Bắc trong hốc mắt tuôn ra, hần trương nhiều lần miệng, rốt cục phun ra hai chữ tới. . ."Đại ca."

Chương 96: Ai đúng ai sai

Trong đình viện, Đại Hoàng Lão Gia lười biếng ghé vào đại môn miệng phơi nắng, mặc cho Hồ Nữ Tiểu Tiểu tại trên người nó vung lấy vui mừng mà bỏ qua bỏ lại đều chẳng muốn thốt một tiếng.

Ngân Tòa tại nhà bếp bên trong cho Tô Bắc chơi đùa ăn ngon, vừa rồi nàng hầu hạ Tô Bắc rời giường thời điểm, liền không ngừng nhìn thấy Tô Bắc rơi lệ nước mắt từ, nói cái gì "Thiếu gia người gầy", "Thiếu gia người đen", "Thiếu gia người chịu khổ", "Muốn để tiểu thư nhìn thấy không phải đánh chết nô tỳ", đợi đến hết lâu, nàng liền cấp hồng hồng xông vào nhà bếp rút cuộc không có đi ra qua, chỉ là thỉnh thoảng nghe được nàng hô quản gia Lão Phúc bắt người tham ngộ, cầm Tô Yên, cầm vây cá các loại.

Ngưu Đại Lực giẫm lên nhất cước bùn cho Tô Bắc đưa tới hai nôi đất lớn Khoai Lang về sau, lại dẫn chỉ người Tiểu Bất Điểm trong đất đi, nói cái gì "Ban đêm để mọi người ném thử tươi".

Bằng Vạn Lý gặp Tô Bắc về sau, một mực không cho hắn sắc mặt tốt nhìn, Tô Bắc ưỡn nghiêm mặt đứng lên đi cho hắn nói xin lỗi, hắn cũng không cho Tô Bắc hoà nhã từ Tô Bắc cũng không biết mình là không phải nói sai, vừa nhắc tới không nên đánh đoạn tay của hắn, bằng Vạn Lý mặt liền đen đến cùng đáy nôi, mở ra Song Sĩ bay mất, cũng không có cùng Tô Bắc nói trưng buổi trưa không tới dùng cơm.

Tô Bắc nhìn thấy nhà mình hài hòa cảnh tượng, tâm lý dừng đề cập nhiều thư thân, cảm thấy bên ngoài những cái kia cả ngày đánh ra chó nào tử nhân cùng yêu quái đều là không chọn không giữ Đại Ngốc tiên!

Giờ khắc này ở đình viện bóng cây dưới, Tô Bắc cùng Kha Vô Tà cách một đầu trường án ngồi đối diện nhau, bàn trà một đầu, đặt nhất tôn khéo léo đẹp đẽ Hồng Nê trà lô, trà lô bên trên một bả Thanh Đồng ấm trà chính bốc lên từng tia từng sợi nhiệt khí, mà trường trên bàn, một đầu chính chính tề tề trưng bày một bộ phi thường chú trọng trà cụ, một cái khác đầu thì bày một chồng cao cỡ nửa người ó vàng sách cổ, Kha Vô Tà này lại liền bưng lấy một quyển sách cổ nhẹ nhàng niệm tụng lấy, Tô Bắc dựa vào thân cây, một bên nhìn thấy cửa ra vào Đại Hoàng cùng Tiểu Tiểu, một bên chăm chú nghe Kha Vô Tà niệm tụng.

"Yêu Tộc không chịu nổi giáo hóa, chống lại thánh nhân Pháp Chi, nghịch thiên mà đi, độc hại Đại Hoàng ức vạn sinh linh, làm tức giận Đạo Tổ, mệnh Tam Thanh thánh nhân giáng lâm Thái Thanh Thánh Nhân chém giết Yêu Tộc tù thủ Đế Tuấn tại Bất Chu Sơn dưới, Ngọc Thanh Thánh Nhân chém giết Yêu Tộc tù thủ Thái Nhất tại Đông Hải Chi Tân, Thượng Thanh thánh nhân chém giết mười Đại Yêu Ma tại Thường Dương Sơn, Chư Thiên Tiên Thân phụng thánh nhân Pháp Chi xuất thế, trăm yêu trừ ma, còn lớn hơn hoang ban ngày ban mặt, bắt đầu có nhân tộc phân diễn sinh sống chi địa "

"Sơn Hải sơ kỳ, Yêu Tộc dư nghiệt Thất Đại Thánh tại Tây Ngưu Hạ Châu Tích Lôi Sơn cờ tung bay tụ Bình, ý đồ tạo phản tiến công Thiên Đình, là lúc, trăm vạn thiên binh thiên tướng Hạ Giới, bốn phía tấn công Tích Lôi Sơn trăm ngày, một trận chiến giáo diệt Thất Đại Thánh và mấy chục Vạn Yêu tộc phía sau Hạo Thiên Kim Khuyết Ngọc Hoàng Huyền Khung cao hơn Đế hàng bên dưới Ngự Chi, trăm yêu trừ ma, Thiên Hàng Công Đức "

"Sơn Hải thời đại Mạt Kỳ, Cửu Vĩ Thiên Hồ Tô Đất Kỳ Nhập Thế, nghi ngờ Đại Hạ mạt Đại Nhân Hoàng tự kiệt, xây Lộc Thai, thi Pháo Lạc dẫn phát Sơn Hải chung kết đại kiếp, chiêu làm Sơn Hải Úc Vạn Vạn sinh linh bị hủy bởi đồ thần, yêu họa, mãnh liệt tại Thủy Hóa, Bách Đại(EMI) người tu, ai cũng dám quên "

Kha Vô Tà nhẹ nhàng hợp sau cùng một quyển sách cổ, thần sắc phức tạp nhẹ thở dài một tiếng khí, đưa tay cầm bốc lên trà lô bên trên sôi trào Thanh Đồng ấm trà chậm rãi nghiêng ra một chiếc bích lục cháo bột, hai tay giờ cao khỏi đầu, nhẹ nhàng hiện lên tại Tô Bắc trước người.

Tô Bắc không nhúc nhích chén trà,

Mà là nhìn qua Kha Vô Tà hỏi: "Người thấy thế nào?"

Kha Vô Tà mặt không gợn sóng, buông thông Mất hai mí nhẹ giọng nói: "Tuy nhiên thuộc hạ cũng không quá muốn thừa nhận, nhưng ta Yêu Tộc Tổ Tiên hoàn toàn chính xác làm rất nhiều chuyện sai, mới thu nhận ta Yêu Tộc luân lạc tới giờ này ngày này thắm "

Tô Bắc cau mày đầu cắt ngang nói: "Ngay cả người cũng cho rằng như vậy?"

Kha Vô Tà mở mắt ra, không hiểu nhìn qua Tô Bắc, "Thuộc hạ trước đây ít năm tại lang thang bên ngoài lúc, đọc qua qua rất nhiều có quan hệ ta Yêu Tộc ghi chép, đều cùng những này cô tịch chứa đựng hoàn toàn không có hai gây nên, mà lại Cửu Vĩ lão tổ chung kết Sơn Hải sự tình, Cửu Châu đều biết "

Không chờ hắn nói xong, Tô Bắc lại một lần cắt ngang hắn, "Đánh rắm!"

Kha Vô Tà kinh ngạc nhìn qua Tô Bắc, không biết Tô Bắc tại sao lại đột nhiên bạo nói tục.

Tô Bắc chỉ chỉ trường trên bàn một chồng cổ tịch, "Rắm chó không kêu!"

Dừng một chút, không đợi Kha Vô Tà đặt câu hỏi, hắn liền tự mình nói tiếp nói: "Nó một, Đại Đế, Đế Tuấn không phải cái gì Yêu Tộc tù thủ, hắn là Thiên Đế, Đại Hoàng Úc Vạn Yêu Tộc cộng đồng đề cử ra Yêu Tộc Thiên Đế! Người vừa rồi niệm đến cái vị kia 'Hạo Thiên Kim Khuyết Ngọc Hoàng Huyền

Khung cao hơn Đế', ngồi Long Ý đứng vậy hấn!

Thứ hai, Nhân Tộc, chính là Yêu Tộc Thánh Nhân Nữ Oa Nương Nương bóp thổ tạo nên, mới sinh Nhân Tộc yếu đuối vô cùng, là bởi vì có Yêu Tộc chăm sóc, Nhân Tộc mới có thể tại Độc Trùng hưng thú nhiều vô số kể Đại Hoang bên trong sinh tồn sinh sôi!"

Kha Vô Tà chăm chú nghe Tô Bắc nói, sau khi nghe xong bỗng nhiên nắm lấy bên cạnh cái kia một chỗ cổ tích nhanh chóng đọc qua, lật ra hơn nửa ngày, hấn mới ngẩng đầu lên, cau mày đầu nghi ngờ nhìn qua Tô Bắc, "Chủ thượng, ngài ban này chút lời nói, là từ đâu nghe được?"

Tô Bắc gặp hấn nhíu mày, không khỏi phản hồi: "Làm sao? Ta chỗ nào nói sai rồi hả?"

Kha Vô Tà nhẹ thở dài một tiếng khí, thả bên dưới sách cổ ở trong tay nhẹ giọng nói: "Tuy nhiên, thuộc hạ rất kỳ vọng chủ thượng ngài vừa rồi nói lời nói đều là thật, nhưng vô luận là ngài trong miệng nói tới Yêu Tộc Thánh Nhân 'Nữ Oa Nương Nương', vẫn là liên quan tới Đế Tuấn là Thiên Đế thuyết pháp, những này cổ tích đều không nói tới một chữ Đế Tuấn Thiên Đế thì cũng thôi đi, nhiều năm như vậy, cổ tích ghi chép có sai kém cũng bình thường, nhưng ngài nói tới 'Nữ Oa Nương Nương' nếu thật là thánh người, những này cổ tích bên trên không có khả năng không nhắc tới một lời."

"Có ý tứ gì?" Cái này đến lượt Tô Bắc cau mày, "Chẳng lẽ lại nguoi cho rằng ta nói láo gạt nguoi sao?"

Kha Vô Tà lắc lắc đầu, liếc mắt nhìn hai phía về sau, thấp giọng nói ra: "Hôm qua báo Lão Tam đến thời điểm, thuộc hạ đã từ trong miệng hấn biết được chủ thượng ngài lần này ra ngoài kinh lịch, thuộc hạ đối với ngài có thể dứt bỏ nhân yêu khác đường thành kiến cứu bên dưới Thiên Châm Lâm bên trong yêu Tộc Huỳnh Đế, biểu thị vạn phần cảm tạ nhưng thuộc hạ phải nhắc nhở ngài chính là, ngài cắt không thể bị một ít có ý khác chỉ yêu mê hoặc, nguoi có tốt xấu, yêu cũng có tốt xấu!"

Tô Bắc nghe được là không hiểu ra sao, "Nói tiếng nguoi!"

Kha Vô Tà bắt đầu lắc lắc đầu, nói: "Giống như thuộc hạ vừa rồi nói, ngài vừa rồi luận điệu, rất phù hợp Cửu Châu trăm vạn Yêu Tộc lợi ích, thuộc hạ cũng rất muốn tin tưởng, ngài nói mới là thật giống nhưng sự thật đúng vậy sự thật, ta Yêu Tộc Tổ Tiên đã làm sai chuyện, không phải bỗng dưng tạo ra một đoạn không tồn tại Lịch Sử liên có thể Tây Bạch, thuộc hạ là sợ ngài bị những cái kia có ý khác yêu quái lợi dụng, cho ngài quán thấu những yêu tộc này cho tới bây giờ liên không có sai, một cái đều không đáng chết luận điệu, để ngài Mạo Hiểm đi cứu càng nhiều yêu, đến lúc đó bọn hấn tăng cường lực lượng, lại đem ngài ném ở trong đó bên ngoài không phải nguoi tình cảnh lung tung."

Không hổ là Bái Yêu, thật tâm thật ý nhận chủ về sau, Liên Tự thân Tộc Duệ lập trường đều có thể vứt bỏ, toàn tâm toàn ý vì Tô Bắc mưu đồ.

Tô Bắc nghe là nghe hiểu, nhưng trong lòng lại càng phát nghi hoặc, "Những lời này không phải Đại Hắc bọn hấn nói cho ta biết!"

Kha Vô Tà cau mày đầu đưa qua một ánh mắt hỏi ý kiến, tâm đạo dựa theo Tô Bắc ra ngoài thời gian điểm cùng báo Lão Tam nói tới thời gian điểm tới thời toán, hấn ngoại trừ Thiên Châm Lâm những cái kia yêu quái bên ngoài, hấn là không tiếp xúc qua còn lại Yêu Tộc mới đúng a.

Tô Bắc gãi gãi cái ót, cũng không biết nên làm sao cho Kha Vô Tà giải thích những lời kia là chính hấn nào từ bỗng dưng xuất hiện, nghĩ nửa ngày mới nghĩ đến một chiêu, hỏi: "Vô Tà a, nguoi có tin hay không chuyển thể vòng nói chuyện a?"

Kha Vô Tà điểm đầu, "Sinh từ vòng vốn là thiên đạo một bộ phận, thuộc hạ tự nhiên là tin tưởng."

Tô Bắc tâm đầu nói lỏng một thanh khí, "Vậy nguoi xem a, có hay không loại khả năng này, đòi ta là nguoi, đòi trước là yêu?"

Kha Vô Tà nghe vậy nửa người trên đột nhiên sau này co rụt lại, kinh nghi bất định đánh giá Tô Bắc nói: "Chủ thượng có gì nói ra lời ấy?"

Tô Bắc lại cào đầu, "Cái này một hai năm, ta trong đầu luôn luôn không ngừng xuất hiện một số ta chưa từng thấy qua nguoi, chưa từng thấy qua hình ảnh, tại những hình ảnh kia bên trong, có một nguoi, dáng dấp cùng ta giống như, ta thậm chí đều có thể cảm nhận được nỗi thống khổ của hấn, bị thương của hấn, phần nộ của hấn"

Kha Vô Tà đột nhiên hỏi: "Ý của ngài là, ngài vừa rồi nói những lời kia, đúng vậy ngài trong đầu bỗng dưng xuất hiện?"

Tô Bắc điểm đầu.

Kha Vô Tà thấp đầu trầm tư hồi lâu, đợi đến Tô Bắc đều trâu gặm mẩu đơn đem hấn tí mị bào chế cái kia Nhất Hồ trà ngon đều chà đạp xong, hấn mới ngẩng đầu lên nói: "Ngài miêu tả triệu chứng, có rất nhiều loại khả năng, lớn nhất khả năng đúng vậy ngài lần trước phá giải lúc tẩu hỏa nhập ma, cho nên Ngoại Ma xâm lấn, sinh lòng ảo tưởng, ngài hôm nay buổi chiều không phải muốn đi Truyện Công Điện a? Thuận đạo tìm Nhất Môn cùng cổ tâm cảnh tâm pháp trước luyện, nếu là vô hiệu, thuộc hạ lại cho ngài muốn triệt."

Tô Bắc hữu tâm nói hấn có thể xác định mình trong đầu xuất hiện những cái kia mặt mũi, hình ảnh cùng cái gì Tâm Ma xâm lấn không quan hệ, bởi vì hấn từ lúc Ký Sự lên vẫn làm những này quái mộng, chỉ là gần đây những cái kia mặt mũi cùng hình ảnh xuất hiện đến càng phát ra thường xuyên mà thôi, nhưng nhìn lấy Kha Vô Tà chừng chắc dàng hoàng đáng vẽ, hấn lại lười nhắc tới thời gian đi cùng hấn giải thích, nghĩ đến dù sao xế chiều hôm nay muốn đi Truyện Công Điện một chuyến, thuận tiện lấy một Bản Tâm Pháp luyện cũng không phải chuyện phiền toái gì.

Chỉ là, mình từ trong đầu nhìn thấy những vật kia, thật là sai a?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Thống khoái

"Thiếu gia, Đại Hoàng Lão Gia, rửa tay tẩy trần chuẩn bị ăn cơm á!" Ngạn Tỏa thanh âm vui sướng từ chính đường bên trong truyền tới.

"Được rồi!" Tô Bắc lên tiếng, trở lại tiếp tục cùng Kha Vô Tà nói chuyện phiếm, "Vô Tà a, người bà ta xuống dưới muốn đi Truyền Công Điện lĩnh công pháp bí tịch đều liệt ra đã đến rồi sao?"

Kha Vô Tà điểm đầu, lấy ra một phương gấm lụa hai tay đưa cho Tô Bắc.

Tô Bắc nhận lấy triển khai, liền thấy phía trên từ lên tới bên dưới theo thứ tự sắp xếp "Hỏa Hành công pháp, Thủy Hành công pháp, Hỏa độn thuật, Thủy Độn Thuật, Chùy Pháp, Dao Pháp, Thân Pháp, Hỏa Hành Đạo Thuật, Thủy Hành Đạo Thuật, Tâm Pháp, Luyện Khí Chi Thuật, Luyện Đan Chi Thuật, Linh Dược bồi dưỡng pháp. . ."

Chỉ nhìn thoáng qua, hần liền không khỏi líu lưỡi nói: "Nhiều như vậy? Ta nhất thời bán hội học được a?"

Kha Vô Tà đưa tay điểm một cái gấm lụa bên trên Luyện Khí Chi Thuật, "Ngài chỉ cần học phía trước những này liền tốt, phía sau những này là thuộc hạ cùng Đại Lực, Tiểu Bất Điểm bọn hần học."

Tô Bắc đếm, vẫn là líu lưỡi, "Vẫn là rất nhiều a, ta được bao lâu mới học xong a?"

Kha Vô Tà không có cảm tình hướng hần liếc mắt, "Chậm rãi học, những này ngài về sau cùng người đánh nhau, đều cần phải. . . Ngài đi Truyền Công Điện, cho Hỏa trưởng lão nói hai câu lời hữu ích, tận lực lấy đẳng cấp cao một chút công pháp bí tịch."

Ngài từ Thanh Khâu mang tới những cái kia công pháp bí tịch thuộc hạ đều nhìn qua, nhưng không có so sánh, thuộc hạ không phân rõ ai ưu ai kém, ngài nhiều lấy mấy bộ trở về để thuộc hạ so sánh so sánh, trong vòng ba ngày, nhất định cho ngài chọn lựa một bộ thích hợp nhất công pháp bí tịch."

"Thành", Tô Bắc một thanh ứng dưới, dừng một chút lại hiếu kỳ mà hỏi: "Ta từ trong nhà mang tới những cái kia công pháp bí tịch người cũng nhìn qua, vì cái gì không cho chính người cùng Đại Lực bọn hần đều chọn một môn công pháp?"

Kha Vô Tà nghiêm mặt đáp lại nói: "Không có ngài cho phép, thuộc hạ không dám tự tự tu luyện ngài từ Thanh Khâu mang tới công pháp bí tịch!"

"Nói sớm a!" Tô Bắc vùng tay lên, "Học, yên tâm học, những này không phải Thiên Hành phái công pháp bí tịch, các người học nơi này ai cũng không thể nói này nói ỉa, ta lúc đi ra tỷ tỷ của ta cũng không nói những công pháp này bí tịch không thể ngoại truyền. . . Ân, báo Lão Tam tạm thời biệt truyện hần, cái thẳng kia khỏi xứng điên đến quái dọa người!"

Kha Vô Tà nghe vậy cười một tiếng, "Chủ thượng yên tâm, thuộc hạ có chừng mực!"

Liền tại bọn hần hai nói chuyện với nhau thời điểm, ngoài cửa lớn bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười ngượng ngùng, "Nha a, Đại Hoàng Huỳnh Đệ, phơi nắng đâu?"

Tô Bắc nghe xong thanh âm này liền biết đạo ai tới, chuyển đầu định nhãn xem xét, Quả thật đúng là không sai, Cổ Lục Thông Đại Hoàng Lão Gia ngấn ở cửa ra vào, tiền cũng không được, thối cũng không xong, chính xấu hổ đâu!

Tô Bắc đứng người lên,

Cười phất tay chào hỏi, "Cổ sư huynh!"

Cổ Lục Thông lên tiếng, đang muốn nhắc chân đi đến vừa đi, Đại Hoàng Lão Gia liền chậm rãi mở ra một con mắt, nhìn thấy hần, "Người cái này bóp com chút Công Phu, luyện được không tẻ a!"

"A ha ha. . ." Cổ lưu thông gượng cười, trắng diện cực độ xấu hổ.

Lại cứ Tô Bắc không nghe thấy Đại Hoàng nói cái gì, đi tới còn mười phần ngay thẳng mà hỏi: "Cổ sư huynh người ăn hay chưa?"

Đại Hoàng dùng mắt góc lạnh lùng phất lấy Cổ Lục Thông.

"A ha ha. . ." Cổ Lục Thông cười đến càng phát lúng túng, "Còn không có đây."

Tô Bắc tiến lên một bả nú lại tay áo của hắn liền đi vào trong. "Cái kia người tới được nhưng thật là đúng lúc, Ngân Tòa tỷ hôm nay bận rộn cho tới trưa, làm tốt nhiều ăn ngon. . . Đại Hoàng người cũng đừng phơi nắng, tẩy móng vuốt ăn com, đã ăn xong lại tiếp tục phơi."

"A", Đại Hoàng mệt mỏi đứng lên, ngáp đi theo Tô Bắc đi vào trong.

Một cái bàn tròn lớn, nhiệt nhiệt nháo nháo ngồi một vòng nhân cùng yêu. . . Tô Bắc, Đại Hoàng, Ngân Tòa, Lai Phúc, Kha Vô Tà, Bằng Vạn Lý, Ngưu Đại Lực, Tiểu Tiểu, Tiểu Bất Điểm, Báo Lão Tam, Cổ Lai Thông !

"Đình đình đình. . ." Tô Bắc gõ cùng với chính mình chuyên chúc bát nước lớn, vui vẻ chào hỏi nói: "Nói lắp, báo Lão Tam người đừng khách khí, muốn dùng Thủ Trảo lấy tay bắt, muốn dùng miệng điều dùng miệng điều, bả chỗ này đương thiên châm động, đều là chúng ta nhà!"

Một cái tai báo Lão Tam nhìn thấy một vòng Người xa lạ cùng yêu, còn có có mấy phần câu thúc, sợ hãi điểm đầu nói: "Vâng, Đại Đường Gia."

Hồ Nữ Tiểu Tiểu từ Ngân Tòa trong ngực tránh ra, nện bước một đôi Tiểu Đoản Thối mà chen đến Tô Bắc trong ngực, "Tô thúc thúc, ôm một cái!"

Tô Bắc vui vẻ ôm lấy Tiểu Tiểu, đuổi ra đùa kẹp lên một cái hàm đến xóp giòn nát đùi gà nhét vào trong tay của nàng, "Từ từ ăn, ăn xong tại Tô thúc thúc cho người thêm kẹp."

Nhìn thấy Tô Bắc động đùa, trên bàn rất nhiều người cùng Yêu Tài nhao nhao thúc đẩy.

. . .

"A, tốt no bụng. . ." Tô Bắc thả bên dưới bát đùa, sờ lấy căng tròn cái bụng thường thường cảm thán một tiếng.

"Ô ô. . ." Đại Hoàng miệng bên trong ngâm cùng một chỗ thịt cốt đầu đối với hắn hừ hừ một tiếng, ai cũng nghe không hiểu nó nói cái gì.

"Há, không vội, người từ từ ăn, ta chờ người." Tô Bắc nghe hiểu, vuốt vuốt đầu của nó nói nói.

Đại Hoàng điểm điểm đầu, tiếp tục hết sức chuyên chú đối phó miệng bên trong thịt cốt đầu.

Cổ lưu thông đã sớm ăn xong, nghe được Tô Bắc lời nói kinh ngạc mà hỏi: "Thế nào, Tô sư đệ người muốn xuất a?"

Tô Bắc điểm đầu, "Đúng vậy a, Vô Tà nói ta nên đi một chuyến Truyền Công Điện, lấy một số Chân Ngã giai công pháp bí tịch."

Cổ Lục Thông nghi ngờ hỏi nói: "Người không phải từ trong nhà mang theo rất nhiều công pháp bí tịch tới a?"

Tô Bắc không cần nghĩ ngợi, "Vô Tà nói, không có so sánh liền không có thương hại. . ."

"Ủm hừ!" Một bên Kha Vô Tà trừng điệp ho khan một tiếng, cướp lời nói đầu thay Tô Bắc giải thích nói: "Chủ thượng từ trong nhà mang tới công pháp bí tịch không được đầy đủ."

"Ồ?" Cổ Lục Thông bán tín bán nghi lên tiếng, sau đó đối Tô Bắc nói ra: "Người không phải không đi qua Truyền Công Điện a? Vừa vặn, ta buổi chiều không có chuyện, dẫn người đi một chuyến đi!"

Tô Bắc vui vẻ, "Vây coi như quá tốt rồi!"

Cổ Lục Thông chuyển qua đầu nhìn lướt qua Đại Hoàng cái kia to bằng chậu rửa mặt chén bạc bên trong, gấp còn có thật lớn một đồng thịt, liền trở lại đầu đối Tô Bắc nói: "Ta hôm nay tới, có hai vấn đề, đầu tiên là phải nói cho người một tiếng, vòng thứ hai Top 100 Đại Loạn Đấu sau bảy ngày bắt đầu, người trong khoảng thời gian này cũng không cần bế quan, miễn cho bỏ qua thời gian."

"Sau bảy ngày?" Tô Bắc nghĩ nghĩ, cảm thấy mình gần nhất muốn Tu Luyện cái gì Động Thuật, cái gì Chùy Pháp đạo pháp, hẳn là sẽ không bế quan, "Ủm, ta nhớ kỹ! Đến lúc đó Cổ sư huynh người nhớ kỹ đến hộ ta một tiếng, ta không biết uyên cốc ở đâu."

Cổ Lục Thông cười điểm đầu, "Chuyện nhỏ, ta đến lúc đó tới gọi người một tiếng liền thành, cái thứ hai sự tình, người bây giờ dù sao cũng là chúng ta Tái Vật Sơn Nội Môn Linh Quân Nhân Vật, sau này Sô Ứng các giảng đạo, người nhiều ít vẫn là đi hai lần, quyền đương cho Kim trưởng lão một bộ mặt. . . Đây là lão nhân gia ông ta ý tứ."

"Không đi!" Tô Bắc không chút nghĩ ngợi một nói từ chối, "Lúc trước hắn không phải là hết muốn liên tiếp Đại Hoàng cùng Vạn Lý cùng một chỗ chặt rồi hả? Không đi!"

Ngâm thịt cốt đầu không bỏ được phun ra Đại Hoàng nghe vậy, lấy nó tám kia mỡ đồng nước động miệng rộng tại Tô Bắc hôm nay mới đổi ngọc áo khoác trắng bên trên cọ xát, lấy đó ủng hộ.

Cổ Lục Thông bắt đặc dĩ nhìn lấy Tô Bắc, hắn liền biết nói, Tô Bắc khẳng định là cái phản ứng này, nhưng Kim trưởng lão cho hắn hạ Pháp Chi, hẳn lại không thể không đến.

Nghĩ nghĩ, hắn tiếp tục cố gắng: "Người coi như không nhìn Kim trưởng lão mặt, chỉ xông chúng ta Tái Vật Sơn nhiều như vậy Nội Môn sư huynh đệ mặt,

ngươi tốt xấu cũng vẫn là đi hai lần a? Ngươi là không biết đạo hôm nay có bao nhiêu sư huynh đệ muốn tới bái phỏng ngươi, nếu không phải sợ Đại Hoàng Huỳnh Đệ, hôm nay ngươi môn hạ này chỉ sợ đều bị giẫm đạp!"

Tô Bắc "Ha ha" cười cười, có chút lạnh, "Lúc trước ta cùng Đại Hoàng vừa tới, Vương Tử Đan tại Sở Ứng trước điện đối ta cùng Đại Hoàng ra tay, Sở Ứng điện nhiều người như vậy, cũng không có một cái đứng ra vì ta cùng Đại Hoàng nói qua một lời công đạo, một cái đều không có, bây giờ nghĩ lên đại gia hỏa là sư huynh đệ? Ta nhờ vào!"

Hắn những lời này, để cả bàn ăn cơm nhân cùng yêu cũng không khỏi sửng sò, tròn to mắt nhìn Tô Bắc, tựa hồ là trên mặt hắn có hoa.

Bọn hắn cảm thấy, Tô Bắc tựa hồ là thay đổi, trước kia hắn, tuyệt đối sẽ không nói lời như vậy, cũng không biết đạo vì cái gì, nghe hắn nói những lời kia, trong lòng bọn họ bên cạnh đều cảm thấy đặc biệt thống khoái!

Duy chỉ có Đại Hoàng không có lắng, lần nữa gặm thịt cốt đầu ừ ừ Tô Bắc, tại hắn Ngọc Bạch áo choàng bên trên lại lưu lại một đạo trần đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Truyện Công Điện

Cổ Lục Thông hiểu rõ Tô Bắc, biết đạo hắn hạ xuống quyết định sự tình, chín cái Ngưu Đại Lực đều kéo không trở lại, khi bên dưới liền ngậm miệng không nói... Kỳ thực trong lòng của hắn đối những cái kia thế lợi Nội Môn sư huynh đệ cũng tương đương khinh thường, không phải vậy hắn cũng sẽ không vẫn luôn là đọc lại đọc văng.

Chung loại Đại Hoàng sau khi ăn xong, Tô Bắc cho Ngân Tòa cùng Kha Vô Tà bọn hắn lên tiếng chào hỏi, liền cùng Đại Hoàng, Cổ Lục Thông kết bạn bay về phía Truyện Công Điện.

Luôn luôn hoan thoát Đại Hoàng gần nhất càng ngày càng buồn bực chìm, trên đường đi chỉ lo không ngừng ngủ, không nói câu nào, mà Cổ Lục Thông còn đang vì trở về làm sao hướng Kim trưởng lão giao nộp tâm phiến, cũng không mở miệng, bầu không khí liền có vẻ hơi ngột ngạt.

Tô Bắc nhất chịu không được loại này trăm muộn bầu không khí, liền một thoại hoa thoại thuận miệng hỏi một câu, "Cổ sư huynh, hôm qua thi đấu ta hóng gió, Thủ Tọa không có sinh khí a?"

Hắn bà mình thần trí mất khống chế nói thành là Động Kinh, thật đúng là chuẩn xác.

"Khí!" Vừa nghe đến Tô Bắc nói lên cái này, Cổ Lục Thông liền không khỏi cười, "Khí hện không thể lớn tát tai hút chết ngươi!"

"A?" Tô Bắc giật mình kêu lên: "Thật?"

Cổ Lục Thông: "Đương nhiên là giả! Ngươi hôm qua oanh sập đấu trường cái kia một cái búa, nhưng cho chúng ta Tái Vật Sơn tranh mặt to, chúng ta Thiên Hành phái tự khai phái vừa đến, cử hành môn phái thi đấu nói ít cũng có hơn một trăm lần, ngươi là một cái duy nhất làm sập lò đài!"

Tô Bắc cào cái ót, "Thật sao? Ta không có cảm thấy cái kia cái đài cứng đến bao nhiêu a?"

Cổ Lục Thông không có cảm tình hướng hắn liếc mắt, "Ngươi không cảm thấy? Ha ha, sư huynh của ngươi ta liền xem như thanh đao đều chém đứt, cũng chưa chắc chém vào sập cái kia tòa lò đài!"

Tô Bắc im lặng.

Tô Bắc mình nhắc lên hôm qua luận chiến, Cổ Lục Thông ngược lại là nghĩ tới một chuyện đến, "Ta còn chính muốn hỏi một chút ngươi, ngươi gần nhất đến cùng là thế nào? Làm sao luôn Động Kinh? Hôm qua cái đều là lần thứ hai a?"

Tô Bắc lần trước Đế Bào gia thân, một quyền oanh phá Thiên khùng bỏ cảnh tượng chưa cho hắn bên dưới Trí Nhớ quá sâu sắc, mỗi lần nhìn thấy Tô Bắc trông mắt phát hồng hắn bấp chần liền rút gân, nhưng vẫn cứ một mực ai cũng không thể nói, lại sợ muốn chết cũng chỉ có thể cắn chặt răng dưới đáy lòng kêu rên, cầu nguyện... Tư Đồ Oanh Thiên đã ép hỏi hắn nhiều lần, hỏi Tô Bắc trên thân đến cùng có bí ẩn gì để hắn như thế sợ hãi, hắn đều Đông kéo Tây kéo cho mập mờ đi qua, liên quan tới hôm đó Tô Bắc Đế Bào gia thân một quyền oanh phá Thiên sự tình, hắn một chữ mà đều không thổ lộ.

Biết đạo bí ẩn gì mình có thể dính, bí ẩn gì không thể dính, đây là làm một cái tu sĩ tối thiểu nhất Tự Ngã Tu Dưỡng!

Tô Bắc trầm mặc mấy hơi, nhẹ giọng nói: "Có thể là tu hành lúc quá mức vội vàng xao động tẩu hỏa nhập ma, Vô Tà để ta đi Truyện Công Điện tìm Nhất

Môn Tâm Pháp tăng lên tâm cảnh.

"

Tàu hỏa nhập ma? Nếu không phải thấy tận mắt hẳn một quyền đầu bả Thiên Khung đều oanh ra một cái động lớn Cổ Lục Thông nói không chừng liền tin, "Người cảm thấy hữu dụng a?"

Tô Bắc nhẹ nhẹ gật gật đầu, "Hữu dụng, hẳn là sẽ không lại hóng gió."

Cổ Lục Thông nửa tin nửa ngờ, "Thật?"

Tô Bắc có chút không chắc khí, nhưng vẫn là dùng lực điểm điểm đầu, "Thật."

Có câu nói là lấp không bằng khai thông, trước kia hẳn luôn luôn trốn tránh, áp chế trong đầu của hẳn những hình ảnh kia, cho nên những hình ảnh kia lập tức bạo phát lúc đi ra, tâm tình mới bạo phát đến mãnh liệt như vậy, hẳn cảm thấy, hẳn như quả thử từ từ đi tiếp thu những ký ức kia, có lẽ liền sẽ không lại nổi điên.

Cổ Lục Thông trên mặt không có thay đổi gì, tâm lý lại là thật dài nói lỏng một thanh khí, cùng một lời không hợp liền mất đo Tô Bắc ở chung một chỗ, hẳn luôn có một loại minh ghé vào ống pháo bên trong tim đập nhanh cảm giác.

Nói chuyện phiếm thời gian luôn luôn trôi qua đặc biệt nhanh, chỉ chớp mắt, Truyện Công Điện đã đến.

Nói là điện, nhưng Tô Bắc nhìn thấy lại là một tòa màu vàng xanh nhạt cửu tầng tháp cao, cách Lão Viễn Tô Bắc liền gặp được tháp cao trước cửa trên bậc thang tấp nập sáng lên Độn Quang, có hạ xuống cũng có bay lên.

"A", nơi này làm sao náo nhiệt như vậy?" Tô Bắc hiếu kỳ hỏi Cổ Lục Thông.

Cổ Lục Thông nhếch miệng, "Còn có thể là bởi vì là cái gì, thua thi đấu sau biết hổ thẹn sau đó dừng chứ sao."

"Ha ha ha..." Hai người một chỗ vừa mới tới gần, Truyện Công Điện bên trong bỗng nhiên truyền ra một đạo phóng khoáng tiếng cười to, sau đó liền gặp một hỏa đồ buông thả Độn Quang buông thả từ Đệ Cửu Tầng xông ra, chớp mắt liền cướp đến Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông trước mặt.

Độn Quang tán đi, lộ ra một Đạo Thân mặc Hỏa Hồng trường bào, loạn phát như điên, toàn thân hun khói lửa cháy khí tức cao lớn thân ảnh.

Thấy hẳn, Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông liền vội vàng hành lễ, "Đệ Tử Tô Bắc (Cổ Lục Thông), bái kiến Hòa trưởng lão."

Hòa trưởng lão phóng khoáng khoát tay chặn lại, "Miễn Lễ Miễn Lễ, Lão Tử đang nhắc tới, các ngươi hai cái tiểu gia hỏa nhi thắng thi đấu không có đạo lý không đến Lão Tử chỗ này đầu một vòng, hắc, còn không có nhắc tới xong hai người các ngươi liền cùng đi!"

Dừng một chút, hẳn còn thân thể khom xuống xông Đại Hoàng ngoắc nói: "Ha ha, Tiểu Cầu, ngươi tốt a!"

Đại Hoàng Lão Gia treo mắt lườm Hòa trưởng lão một chút, không có lên tiếng âm thanh.

Tô Bắc thấy thế vội vàng cười ha hả nói: "Ha ha, ngài đừng thấy lạ, gia hỏa này muốn phá cấp, trong khoảng thời gian này gặp ai cũng hờ hững lạnh lẽo."

"Ồ?" Hòa trưởng lão rất là cảm thấy hứng thú nhìn chằm chằm Đại Hoàng nhìn mấy hơi, điểm đầu nói: "Phá giai Linh Áp đều tiêu tán đi ra, đích thật là nhanh muốn lên cấp... Đây, không để ý liền không để ý đi, không xông Lão Tử nhẹ nhàng liền tốt!"

Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông trên trán đồng thời phù qua tam điều hắc tuyến, tâm đạo Đại Hoàng Lão Gia thật đúng là tiếng xầu Viễn Dương a.

Hòa trưởng lão làm ra động tĩnh mà quá lớn, giờ phút này Truyện Công Điện lúc trước chút ra ra vào vào Nội Môn Đệ Tử đều chú ý tới trên trời ba người này một chỗ, rất nhanh tuần bốn phía liền vang lên trận trận tiếng kinh hô cùng một trận tiếng bàn luận xôn xao.

"Mau nhìn, là Tô Bắc cùng cái kia đầu Đại Cầu!"

"Chắc chắc, thiên tài đãi ngộ đúng vậy không giống nhau a, đến Truyện Công Điện, ngay cả Hòa trưởng lão đều muốn đích thân ra nghênh tiếp!"

"Đừng mẹ nó cùng chỗ này Âm Dương quái khí, ngươi nếu có thể một chùy oanh sập thi đấu đấu trường, nếu có thể cùng chương môn Chân Quân cứng rắn mấy chục hiệp, ngươi đến Truyện Công Điện, Hòa trưởng lão cũng sẽ nghênh đón ngươi!"

"Họ Trương ngươi có ý tứ gì?"

"Chỉ trên mặt ý tứ, còn có, Tô Bắc cũng là các ngươi có thể gọi? Thật khi các ngươi nhập môn thời gian trưởng liền có thể cạy già lên mặt a?"

"Đúng đây, người Tô sư huynh cho ta Tái Vật Sơn tranh giành mặt to, lấy thực lực của hẳn, giết tiến Thập Tuyệt cũng là chuyện vãn đã đóng thuyền, đến lúc đó chúng ta những người này mỗi tháng lợi tức hàng tháng, trong đó một phần mà là người Tô sư huynh phát... Nhân vật như vậy, cũng là các ngươi có thể gọi thẳng tên huy?"

Trên bầu trời Tô Bắc nghe không rõ ràng những này tiếng bàn luận xôn xao, nhưng có thể từ trong ánh mắt của bọn hắn cảm giác được bọn hắn đều đang nghị luận mình, UU đọc sách www.uukan.shu.com hắn lập tức cũng có chút phiền chán cau lại lông mày... Không biết sao, hắn liền phiền loại này bị người chỉ chỉ điểm điểm, giống như là nhìn Hưu Hí cảm giác.

Hòa trưởng lão nghe thấy những cái kia tiếng bàn luận xôn xao, cũng chú ý tới Tô Bắc nhăn lại lông mày, lập tức bỗng nhiên uốn éo đầu, Cao Thanh gầm thét nói: "Nhìn cái gì vậy? Các ngươi rất nhàn phải không?"

Một đám rất nhàn Nội Môn Đệ Tử lập tức liền Hóa tan tác như chim muông.

Hòa trưởng lão hài lòng trở lại đầu cười nói: "Đi thôi, đi vào bàn lại... Nói đến, Tô Bắc ngươi cái này còn là lần đầu tiên đến Lão Từ chỗ này a?"

"A?" Tô Bắc gãi gãi cái ót, một mặt ngượng ngùng cười ngây ngô nói: "Cái kia, ngài không phải rất bận a? Đệ Tử cảm thấy không có đại sự gì mà cũng không cần đến cho ngài thêm phiền toái."

"Hừ", Hòa trưởng lão khinh bỉ nhìn lấy hắn, "Ai chẳng biết đạo ngươi cái Tiểu Vương bát Đản là bá sư học nghệ cái gì đều tự chuẩn bị Đại Hộ con cháu... Đi thôi đi thôi, đoán được ngươi muốn tới, đã sớm chuẩn bị cho ngươi mấy bộ công pháp bí tịch, chính ngươi đi xem một chút phù hợp không thích hợp!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Động dung

Hòa trưởng lão dẫn Tô Bắc, Đại Hoàng cùng Cổ Lục Thông tiến vào Truyền Công Điện bên trong một gian trong sảnh.

"Tiểu Vương bát Đản tới tới tới" Hòa trưởng lão lôi kéo Tô Bắc đi đến lịch sảnh trước khay trà, chỉ trên bàn trà song song trưng bày ba cái đàn hộp gỗ thao thao bất tuyệt giới thiệu nói: "Cái này Tam Bộ công pháp đúng vậy Lão Từ tỉ mỉ vì ngươi lựa chọn công pháp bí tịch, cái này một bộ, chính là Tứ Phẩm Hóa Hành công pháp Liệt Diễm Hồng Liên, sau khi tu luyện thành chân nguyên hùng hực như dung nham, có tiêu Kim dung ngọc chi năng "

Hắn nói đến trước cho Tô Bắc chuẩn bị xong công pháp bí tịch, thật đúng là không phải nói ngoa

"Ai ai ai, ngài trước chùng loại chùng loại", Tô Bắc liền vội vàng kéo rất nhiều Hoàng Hà trần lan đã xảy ra là không thể ngăn cản chỉ thể Hòa trưởng lão, từ trong tay áo lấy ra Kha Vô Tà giao cho hắn gắm lựa hai tay hiện lên cho hắn, "Đệ Tử cần công pháp bí tịch đều tại cái này bên trên, ngài xem trước một chút đi!"

Hòa trưởng lão tiếp nhận gắm lựa kéo ra liếc nhìn, lập tức nhảy chân mắng nói: "Nhiều như vậy? Ngươi cái Tiểu Vương bát Đản là chuẩn bị tại Lão Từ chỗ này làm một phiếu sau tự lập môn hộ a?"

Tô Bắc chê cười xoa tay, "Nào dám nào dám, Đệ Tử làm ai cũng không dám làm lão nhân gia a, cái kia, Đệ Tử cũng không phải lập tức đến đi tham gia Top 100 Đại Loạn Đấu rồi hả? Nhưng Đệ Tử hiện tại cái gì cũng sẽ không, nếu là vòng thứ hai thua, coi như rất xin lỗi Thủ Tọa, lão nhân gia, Thủy trưởng lão cùng Mộc trưởng lão vun trồng, cũng cho chúng ta Tái Vật Sơn mất mặt, cho nên Đệ Tử chỉ có thể lâm trận mới mài giũa, cái gì đều học một chút, đến lúc đó mới sẽ không loạn trận cuộc mà!"

Lừa trưởng lão sắc mặt trì trệ, không giờ chân.

Như thế hữu lễ có tiết, lấy lui làm tiến ngôn ngữ, tự nhiên không thể nào là Tô Bắc nghĩ ra được bộ này lý do thoái thác, đúng vậy Kha Vô Tà dạy Tô Bắc.

Cổ Lục Thông ôm hai tay đứng ở một bên, tràn đầy phấn khởi nhìn Tô Bắc gỡ Hòa trưởng lão Trúc Giang.

Hòa trưởng lão không mắc mưu, hung hăng trợn mắt nhìn Tô Bắc một chút, "Tiểu tử ngươi chớ cùng Lão Từ giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, ngươi có chó, vòng thứ hai ngoại trừ Vạn Kiếm Hằng, Liễu Thiên Quân cùng Ảnh Vũ ba cái kia Tiểu Biến Thái, ai đụng phải ngươi cũng chỉ hận Cha Mẹ ít cho hai cái đùi! Nói đi, ngươi muốn nhiều như vậy công pháp bí tịch làm gì?"

Đại Hoàng cái kia một đầu đánh lui lại Kim thực lực của trưởng lão, Hòa trưởng lão ký ức vẫn còn mới mẻ.

Tô Bắc cười ha ha cũng không phản bác, "Còn có thể làm gì? Lo trước khỏi họa mà! Vạn nhất đến lúc Đại Hoàng bị mấy người cuốn lấy đâu? Đệ Tử dù sao cũng phải có có thể banh ra vàng tới trợ giúp thực lực a?"

Lời này đồng dạng là Kha Vô Tà dạy Tô Bắc.

Cái thằng kia chỉ gặp qua Hòa trưởng lão ba lần, lại bả phản ứng của hấn đoán được không kém chút nào, ngay cả lời hấn nói đều đánh giá đến không kém bao nhiêu, phần này Động Sát Lực đơn giản chính là, khủng bố ân, ở trong đó hấn là cũng có Hòa trưởng lão tính tình quá quá mức bạo, phản ứng của hấn quá tốt đoán nguyên nhân.

Cái kia Bái Yêu tại thăm dò rõ ràng Tô Bắc bên người hoàn cảnh về sau,

Rốt cục bắt đầu phát huy hấn nghiêm túc cầu đầu quân sư tác dụng!

Dựa theo Kha Vô Tà ước đoán, lời nói nói đến chỗ này, Hòa trưởng lão khả năng còn biết hỏi thăm mấy cái hợp về sau, mới có thể nhả ra, hấn cũng đều dạy Tô Bắc ứng lí do thoái thác.

Nhưng bởi vì cái gọi là nhân lực cuối cùng cũng có tận lúc, Kha Vô Tà Động Sát Lực mạnh hơn, chỉ dựa vào cái kia ba mặt duyên phận, cũng không có khả năng hoàn toàn đoán được Hòa trưởng lão phản ứng.

Ngay tại Tô Bắc chờ lấy Hòa trưởng lão tiếp tục đặt câu hỏi thời điểm, Hòa trưởng lão bỗng nhiên cắn răng một cái nói: "Thành, liền xông ngươi hôm qua nện Lục Thanh Vân cái kia mấy chục chùy, những công pháp này bí tịch Lão Tử liền cho ngươi gom góp mẹ nó, năm đó Lão Tử liền nhìn cái kia suốt ngày cố làm ra vẻ, một bụng ý nghĩ xấu tiểu bạch kiểm mà không vừa mắt, suốt ngày ngay tại Thủy trường lão bên người bày tư thế, ta nhờ vào! Không biết xấu hổ!

Tiểu Vương Bát Đản lão tử ngươi nghe, như quả ngươi phải trả có thể thay Lão Tử nện cái kia tiểu bạch kiểm mấy chục chùy, lần sau ngươi chính là mở miệng muốn chúng ta Tái Vật Sơn trấn sơn chân pháp vạn Nhạc Hám Sơn lớn, pháp, Lão Tử cũng chuẩn bị cho ngươi đến!"

Không có chút nào chuẩn bị tâm lý chi bên dưới đột nhiên nghe được dạng này kinh bạo Bát Quái, Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông hình miệng là như vậy: O.

Sau đó hai người bọn hấn trong đầu không hẹn mà cùng hiện lên một cái suy nghĩ: Cái gọi là cao nhân, quả nhiên là chỉ có thể nhìn từ xa

Tô Bắc cảm xúc càng mãnh liệt, hấn nghĩ tới trong đầu hấn những ký ức kia, hấn nghĩ tới sáng nay Kha Vô Tà cho hấn niệm tụng những cái kia trong sách cổ thánh nhân, Tiên Nhân, Ngọc Hoàng Đại Đế bọn họ có phải hay không đúng như trong sách cổ nói tới như vậy hoàn mỹ vô khuyết, Đại Công Vô Tư?

"Tiểu Vương Bát Đản, ngươi những công pháp này bí tịch có yêu cầu gì?"

"A?" Tô Bắc qua Thần đến, nhớ tới Kha Vô Tà căn dặn, vui tươi hơn hờ ứng nói: "Cũng không có gì đặc biệt yêu cầu khác, chỉ cần phẩm cấp cao liền đi!"

Hòa trưởng lão nghe hai tay tóc thẳng ngứa, chính muốn một bàn tay đem hấn đập tiến tường, móc đầu móc không xuống còn không có cái gì đặc biệt yêu cầu? Phẩm cấp cao còn không tính đặc biệt yêu cầu khác?

Ân, nếu không phải cố kỵ ghé vào Tô Bắc bên chân ngủ gà ngủ gật Đại Hoàng, nói không chừng Hòa trưởng lão liền thật đập.

"Chờ lấy, Lão Tử đi cho ngươi tìm!"

Đưa Tô Bắc, Đại Hoàng cùng Cổ Lục Thông ra Truyện Công Điện thời điểm, Hòa trưởng lão sắc mặt thanh đỏ bùng.

Tô Bắc cười gập răng không thấy mắt, không ngừng cho Hòa trưởng lão thở dài, Hòa trưởng lão đều hờ hững lạnh lẽo.

Mà Cổ Lục Thông nhìn Tô Bắc ánh mắt bên trong, tất cả đều là tán thưởng cùng bái phục

Hai người một chó rồi đi Truyện Công Điện, Tô Bắc che eo ở giữa Túi Trữ Vật thật dài nói lỏng một thanh khí.

Cổ Lục Thông nhìn qua hấn, "Ngươi vậy mà có thể từ Hòa trưởng lão trong tay mài đến như vậy cao bao nhiêu phẩm cấp công pháp bí tịch, trước kia làm sao lại không có phát hiện mồm mép của ngươi như thế lưu loát?"

"Đó là không có địa sứ a!" Tô Bắc hài lòng cười nói: "Cổ sư huynh chẳng lẽ lại là bả chúng ta nghề cũ đem quên đi?"

Hấn nói nghề cũ, tự nhiên là nắm bắt hành khát.

Cổ Lục Thông cười, "Ngươi đây là bóp trứng Hòa trưởng lão chết, bọn hấn nếu không phải chỉ ngươi ở bên trong môn thi đấu bên trên đánh một cái khác phục khó khăn, ngươi liền xem như mài hồng mồm mép Hòa trưởng lão cũng sẽ không phản ứng ngươi ngươi biết đạo ngươi trong Túi Trữ Vật những công pháp này bí tịch cần bao nhiêu điểm công hiến mới có thể đổi lấy a?"

" Bao nhiêu?"

Cổ Lục Thông hướng hấn dựng thẳng lên ba ngón tay.

"Ba ngàn?"

Cổ Lục Thông bật cười một tiếng.

"Ba vạn?"

Cổ Lục Thông tiếp tục cười nhạo.

"Ba mươi vạn?"

Cổ Lục Thông khinh bỉ nhìn hấn một cái, mình công bố đáp án, "Ba trăm vạn!"

Tô Bắc gãi cái ót, "Tuy nhiên không rõ sáng tỏ ba trăm vạn điểm công hiến đến cùng có bao nhiêu, nhưng nghe vào thật là lợi hại bộ dáng "

Cổ Lục Thông vô lực thở dài một tiếng khí, "Như thế nói cho người đi, năm ngoài ta tiếp nhận một cái tru sát nhiệm vụ, Sát Nhất cái dám ở chúng ta Thiên Hành phái trên địa bàn làm mua bán không vốn Như Long cảnh ngục thiếu, ta ròng rã tìm cái thằng kia hơn hai tháng, ngay cả mệnh đều kém chút mất đi, mới kiếm lời ba vạn công huân!"

Tô Bắc mắt lớn trừng mắt nhỏ, Hoàn Toàn Thế sẽ không đến hấn trong lời nói gian khổ, "Cái kia, tìm người, có Đại Hoàng tại, nhiều nhất mấy ngày liền có thể tìm tới, Như Long cảnh, hấn là sẽ không so Vương Tử Đan còn mạnh hơn a? Tính như vậy, ta hai ba tháng liền có thể lừa đủ ba trăm vạn a, cũng không phải rất nhiều a!"

Cổ Lục Thông nâng trán: "Người đi" "

Một bên khác, đưa mắt nhìn Tô Bắc cùng Cổ Lục Thông rời đi Hỏa trường lão cũng thật dài nói lòng một thanh khí, hấn chuyển qua đầu, nhẹ giọng nói: "Đại sư huynh, người vì cái gì để ta cây đuốc vẫn đầy trời cùng bích Hải Phiên Vân xem như Tử Phẩm cho hấn? Đây chính là môn quy mệnh lệnh rõ ràng chỉ cung cấp trường lão tu hành Ngũ Phẩm chân pháp!"

Tư Đồ Oanh Thiên thân ảnh vô thanh vô tức từ Truyện Công Điện bên trong trong bóng tối đi tới, đứng ở Hỏa trường lão bên người, chấp hai tay nhìn ra xa đi xa hai người một chỗ, thân hình cao lớn nguy nga đến giống như một tòa không thể vượt qua Đại Sơn, "Người về sau sẽ rõ "

Hỏa trường lão bất vì sở động, nhú chặt lông mày tức giận nói: "Ít cảm loại này lừa dối Đệ Tử ngôn ngữ đến lừa dối ta, bụng của người trong kia mấy cây tâm địa gian xảo gạt được Đại Sư Tỷ nhưng không gạt được ta, nói đi! Người nếu không nói ta cái này đi đình núi tìm Đại Sư Tỷ làm nhảm một làm nhảm năm đó người lôi kéo sư huynh đệ chúng ta đi uống hoa tửu hào quang sự tích!"

Tư Đồ Oanh Thiên mặt mỗ đồ ửng, lập tức xấu hổ thành giận quát khê nói: "Đi a, ai sợ ai, người dám đi ta liền dám kéo lên vui mừng sư muội cùng đi nghe người làm nhảm, muốn chết mọi người cùng nhau chết!"

Hỏa trường lão lão mặt tối sầm, giận tím mặt nói: "Tốt, đây chính là chính người nói, người muốn đồng quy vu tận ta phụng bồi, nhìn là người bị chết thảm, vẫn là ta bị chết thảm!"

Tư Đồ Oanh Thiên mặt đỏ tới mang tai hét lớn nói: "Cái nào người ngược lại là đi a!"

Hỏa trường lão cứng cổ Cao Thanh ứng nói: "Vậy người ngược lại là đi a!"

"Đi a!"

"Đi a!"

Hai cái cộng lại đều vượt qua năm trăm tuổi tuổi già Thê Quân Nghiêm rất giống là hai cái gà chọi hung tợn nhìn hằm hằm đối phương!

Thật lâu, Tư Đồ Oanh Thiên bỗng nhiên nhẹ răng cười một tiếng, "A ha, Vương sư đệ, chúng ta sư huynh hai trăm năm, không cần thiết vì hai bộ công pháp liên chung quy về tận a?"

Hỏa trường lão cũng giống như một đóa thịnh phóng cúc hoa noãn miệng cười, "Tư Đồ sư huynh nói đúng lắm, là ta cái này làm sư đệ lỗ mãng rồi, không nên cùng sư huynh tức giận, còn mời sư huynh cần phải thứ lỗi."

"Đâu có đâu có, rõ ràng là ta cái này làm sư huynh sai, không nên cảm lừa dối Đệ Tử lời nói đến lừa dối sư đệ người, sư đệ người tức giận cũng bình thường."

"Không phải vậy, có câu nói là huynh trưởng như cha, sư huynh không nói tự có sư huynh đạo lý, ta cái này làm sư đệ có thể nào cưỡng bức sư huynh đâu?"

"Vương sư đệ nói rất đúng, cái kia bí mật này vì huynh liền tiếp tục thủ khẩu như bình rồi?"

"Ha ha" Hỏa trường lão cười một tiếng, đột nhiên trở mặt: "Đến a, lẫn nhau bề ngoài thương tổn a, nhìn là người bị chết thảm, vẫn là ta chết thảm!"

Tư Đồ Oanh Thiên: " "

Nhìn thấy Hỏa trường lão bộ kia "Án định Thanh Sơn không buông lỏng" tư thế, Tư Đồ Oanh Thiên trong lòng biết cười ha hả là dân làm không quá khur, thật sâu hít một hơi khí sau nói thẳng nói: "Cho Tô Bắc cái kia hai bộ chân pháp, là muốn đem hấn lưu tại chúng ta Tái Vật Sơn, liền xem như lưu không

được, tốt xấu cũng lưu lại một tia hương hóa tình!"

Hòa trưởng lão khiếp sợ đột nhiên nhủ mảy, "Có ý tứ gì? Chẳng lẽ lại tên tiểu khốn kiếp kia sẽ còn mưu phản sư môn hay sao?"

Tư Đồ Oanh Thiên trầm mặt dao động đầu, "Không phải như ngươi nghĩ, là hấn sớm muốn muốn nhà."

"Nhà?" Hòa trưởng lão nghĩ nghĩ, lập tức kịp phản ứng, "Ngươi nói là sau lưng của hấn cái kia nội tình siêu cấp thâm hậu Ngàn Năm Thế Gia? Hấn đã sớm muốn là muốn nhà, vậy hấn còn tới chúng ta Thiên Hành phái làm gì? Ngươi khi đó lại vì cái gì muốn thu hấn nhập phái?"

Tư Đồ Oanh Thiên cau mày đầu trầm ngâm trong chốc lát, sau cùng nhẹ thở dài một tiếng khí, chậm chậm nói ra: "Ta cùng hấn nghĩa phụ chính là Sinh Từ Chi Giao, hấn nghĩa phụ chết oan chết uổng, tỷ tỷ của hấn vượt qua mười vạn dặm hộ tống hấn tới đây, ngươi nói ta có thể không thu bên dưới hấn a? Mà lại nhà hấn tình huống rất phức tạp, Tô Bắc một ngoại nhân tại bọn họ nhà căn bản là không có cách đặt chân, ta lại nghe hấn tỷ tỷ nói, hấn là Địa Linh Thể, liền căn cứ "Thà gilet qua, chớ buông tha" ý nghĩ đem hấn thu vào môn phái ta lúc ấy kết luận hấn không đi, dù cho có thể đi, chỉ ít cũng là một hai trăm năm về sau, hấn hiện tại nhỏ tuổi, một 200 năm hoàn toàn đủ để bồi dưỡng hấn đối với môn phái quy chúc cảm."

Hòa trưởng lão cũng nhăn nhăn lông mày, "Vậy ngươi bây giờ làm sao lại kết luận hấn muốn đi rồi?"

Tư Đồ Oanh Thiên lại trầm ngâm một hồi, mới có chút chật vật nói ra: "Lúc trước tỷ tỷ của hấn cho ta truyền tin, nói muốn đưa hấn tới, ta tưởng rằng đem hấn xem như Khí Từ phó thác tại ta, nhưng bây giờ từ Tô Bắc biểu hiện ra đặc dị xem ra, trên người hấn hấn là ẩn giấu một cái đại ẩn bí, tỷ tỷ của hấn vượt qua mười vạn dặm đem hấn đưa tới ta chỗ này, không phải muốn thả vứt bỏ hấn, mà là muốn để hấn tránh đi một ít gì đó, UU đọc sách www.uukan.com cho hấn trưởng thành không gian."

"Chúng loại chúng loại" Hòa trưởng lão bỗng nhiên chú ý tới một cái từ ngữ: "Vượt qua mười vạn dặm? Tô Bắc nhà hấn đến cùng là chỗ nào? Bên trong Thần Châu vẫn là Đông Thắng châu? Còn có, ngươi mở miệng một tiếng đặc dị, mở miệng một tiếng đại ẩn bí, đến cùng là thế nào một chuyện đây?"

Tư Đồ Oanh Thiên đầu tiên là lắc lắc đầu, "Tô Bắc nhà hấn ở đâu ngươi liền đừng hỏi nữa, ta không thể có lỗi với ta cái kia chết đi bạn thân."

Hòa trưởng lão nghĩ nghĩ, điểm đầu.

Tư Đồ Oanh Thiên nói tiếp nói: "Về phần hấn trên người có cái gì đặc dị, bí ẩn gì khó đạo ngươi trước kia gặp qua bay thẳng Cửu Tiêu chân nguyên Khí Trụ? Trước kia cảm nhận được qua Bốn Nguyên áp chế? Trước kia gặp qua ta đều đuổi không kịp Bá Thể cảnh? Trước kia gặp qua có thể một chùy oanh sập lỗi dài Bá Thể cảnh? Gặp qua có thể bức chương môn Chân Quân năm thành chân nguyên Bá Thể cảnh?"

Vẫn là nói ngươi những năm này thủ Truyền Công Điện đều gìn giữ cái đã có Lão Niên si ngốc rồi?"

Hòa trưởng lão sắc mặt thay đổi!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Tỷ đệ đồng tâm

Thanh Khâu, Cửu Vĩ phủ.

Vũ vân dày đặc, vừa qua khỏi buổi trưa sắc trời liền tối giống như là chạng vạng tối giống như, một cỗ vừa vội lại đột nhiên Phong thổi qua Cửu Vĩ phủ mở rộng đại môn phát ra trợn trợn "Ồ ồ" âm thanh, để lộ ra từng tia tiêu điều bầu không khí.

Hai cái đầu đội ngọc nghếch nón nhỏ Thanh Y người hầu vội vã từ trong phủ lao ra, cất lực vịn hai phiến nặng nề Chu Hồng đại môn từ từ đóng lại.

"Bành", lớn cửa đóng lại, nghẹn ngào âm thanh lập tức cũng theo đó dừng lại.

Hai người nói lòng một thanh khí, trở lại đầu trông thấy gió xoáy tiến trong viện Lạc Diệp cùng cỏ dại, không khỏi trên mặt xào xạc liếc nhau một cái.

"Ai, thời gian này lúc nào mới là cái đầu a!"

"Đúng vậy a, không cho phép ra ngoài không cho phép truyền tin, liền cùng ngồi tù!"

"Ai, điều này cũng tại không được tiểu thư, muốn trách thì trách Viên Hoa cùng Từ Vi hai cái khinh bỉ, mình chán sống rồi còn chưa tính, liên lụy cho chúng ta cũng đi theo bị tội!"

"Ai nói không phải đâu, trước kia tiểu thư đợi chúng ta tốt bao nhiêu a, lúc nào nhìn thấy chúng ta đều là cười híp mắt, hiện tại... Tiểu thư đưa thiếu gia rời đi Thanh Khâu sau khi trở về sắc mặt kia người còn nhớ chứ? Ta nhớ cái nương a, ta hiện tại nhớ tới cũng còn nghĩ mà sợ!"

"Ai không sợ a... Ai, tuy nhiên liền xem như sắc mặt dọa người, cũng hầu như so với nàng bé quan hơn nửa năm không lộ diện tốt, trong nhà này không có chủ nhân, đâu còn như cái nhà!"

"Nhìn một chút đi, chúng loại thiếu gia trở về, chúng ta cầu hần đi khuyên nhủ tiểu thư, thời gian liền sẽ sẽ khá hơn."

"Thiếu gia... Người cảm thấy thiếu gia trả về được đến a?"

"Hần là. . . Về được đến a? Không phải nói thiếu gia chỉ là ra ngoài bá sự học nghệ a? Thành tài làm gì cũng nên về nhà a!"

"Hai người các người rì rà rì rầm cái gì đâu!" Một đạo uy nghiêm tiếng hét bỗng nhiên từ tiền phương truyền đến, dọa hai cái ai thanh thán khí nô bộc kêu to một tiếng, nhìn đều không ngẩng đầu nhìn một chút liền liền vội vàng hành lễ nói: "Quân gia!"

Người tới chính là Cửu Vĩ phủ Lão Quân Gia tô Chính Nguyên, hần chấp hai tay nhanh chân đi đến dọa đến rất giống hai cái chim cút hai người trước mặt, xụ mặt quát lớn nói: "Sống đều làm xong? Để cho các người đọc sách đều đọc xong rồi? Không có chuyện phả sau mù nghị luận cái gì sức lực? Chủ gia sự mà là đến lượt các người hai quan tâm sao?"

"Tiểu nhân biết sai, về sau cũng không dám nữa!" Hai người hoảng vội vàng hành lễ cầu xin tha thứ.

Lão Quân Gia hơi điểm điểm đầu, "Lần sau lại để cho ta nghe được các người vụng trộm rì rà rì rầm, cẩn thận da các của các người... Bả viện tử thu thập sạch sẽ, ta chờ một lúc trở về nếu là nhìn thấy viện tử vẫn là bộ dáng này, xem ta như thế nào thu thập các người hai!"

"Đứng, đứng,

Chúng ta nhất định bả nơi này thu thập sạch sẽ!" Hai người liền thanh nhận lời.

Gõ đến không sai biệt lắm, Lão Quân Gia vung lên tay áo xoay người rời đi, hai cái nô bộc thấp đầu, thẳng đến bên tai rút cuộc nghe không được Lão Quân Gia tiếng bước chân, mới ngẩng đầu lên xoa xoa trên trán đổ mồ hôi, "Nguyên thúc hiện tại cũng càng ngày càng nghiêm khắc, thời gian này nhưng còn thế nào qua a!"

"Nói một ngàn lần một vạn lần vẫn là quái Viên Hoa cùng Tử Vi cái kia hai cái khinh bỉ... Tốt tốt, đừng nói nữa, người đi thu thập bên kia, ta thu thập bên này."

"Được rồi."

Tại hai người nhìn không thấy địa phương, Lão Quân Gia vênh tai nghe hai người tiếng bàn luận xôn xao, nghe được bọn họ đích xác không có nghị luận nữa tiểu thư, hần mới hài lòng điểm đầu quay người tiếp tục dò xét lớn như vậy phủ đệ.

"Quân gia!"

"Quân gia!"

"Quân gia!"

Đi ngang qua nô bộc gặp Lão Quân Gia đều nhao nhao hành lễ, Lão Quân Gia từng cái điểm đầu đáp lại, một vòng dò xét xong, Lão Quân Gia trên mặt cũng không khỏi hiện lên từng tia thần sắc lo lắng.

Cái kia hai cái hạ nhân nói không sai, chủ gia hơn nửa năm không lộ diện, cái nhà này lòng người bàng hoàng, hoàn toàn chính xác không giống cái nhà.

Hần không khỏi quay đầu nhìn về hậu son, nhẹ thở dài một tiếng khí sau thấp giọng nói một mình nói: "Tiểu thư, ngài nhanh lên xuất quan đi..."

Người đứng vậy như thế không trải qua nhắc tới, Lão Quân Gia còn chưa dứt lời, hậu son đột nhiên đột nhiên truyền đến "Bành" một tiếng trầm thấp khí bạo, Lão Quân Gia bỗng nhiên vừa định thần, liền gặp một đạo thô to chân nguyên màu xanh Khí Trụ phóng lên tận trời, thẳng vào đầy trời âm vân bên trong.

Nhìn thấy cái này Đạo Chân Nguyên Quang trụ, Lão Quân Gia mừng rỡ vỗ đùi kinh hô nói: "Tiểu thư tấn thăng Như Long cảnh!"

Rất nhanh, liền gặp thân mang một bộ tuyết sáng tỏ nát hoa váy xoè Tô Thanh Huyền nhắm hai mắt, duy trì lấy ngũ tâm hướng lên trên tư thế ngồi chậm chậm lên không.

Nàng sau cùng ngừng tại trong giữa không trung, thân thể chậm rãi xoay tròn, một cỗ giống như thực chất Linh Khí lưu từ Tổ Mạch trên núi tuôn ra trong cơ thể nàng... Liếc nhìn lại, u ám thiên không dưới, một cái Tuyệt Thế Mỹ Nhân khoanh chân ngồi vào hư không bên trong, toàn thân tản ra nhân nhật Thanh Quang, thanh lệ như hoa sen mới nở, xuất trần như Cửu Thiên Huyền Nữ hạ phàm, đơn giản Mỹ đến không cách nào dùng ngôn ngữ để miêu tả!

Cho dù là Cửu Vĩ trong phủ những cái kia thường thường gặp được Tô Thanh Huyền, đối tiểu thư nhà mình Mỹ đã sớm sinh ra nhất định sức đề kháng nô

bộc, nhìn qua một màn này cũng không khỏi ngây dại.

Giờ phút này vô thanh thắng hữu thanh.

Thăng đến mặt trời chiều ngã về tây, cái kia đạo thô to chân nguyên Khí Trụ mới rốt cục chậm rãi rơi về tới Tô Thanh Huyền Đình Đầu.

Tô Thanh Huyền nhẹ nhàng mở ra hẹp lớn lên mắt hạnh, duỗi ra hành non tu lớn lên Hữu Chương trùng điệp một nắm, cảm nhận được thể nội mệnh mông chân nguyên, nàng rốt cục lộ ra một cái nụ cười hài lòng.

Nàng chậm rãi đứng người lên, kinh ngạc nhìn qua Đông Phương, thấp giọng nam ni nói: "Tiểu Bắc... Ngươi chờ tỷ tỷ, tỷ tỷ tiến giai Thông Huyền, sẽ tới đón ngươi!"

Nói xong, nàng trong hai mắt mê mang cùng âm đạm chỉ sắc liền lại lần nữa bị kiên định thay thế, quay người nhẹ nhàng nhảy lên, lập tức hóa thành một đạo thanh quang lần nữa nhập vào sau núi bên trong, để chạy tới Lão Quân Gia vồ hụt.

...

Thiên Hành phái, Tô Phủ.

Trong đình viện, Tô Bắc vũ động một thanh to bằng chậu rửa mặt Bát Lăng Mai Hoa Lượng Ngân Chùy thể như bốn lõi vừa đi vừa về nhảy nhót lầy, Cổ Lục Thông, Ngân Tòa ngồi tại lầu các trước trên bậc thang xem náo nhiệt.

"Hắc hắc hắc!"

"Ha ha ha!"

"Ta đánh ~ "

Nghe được cái này âm thanh mà cao vút quát lớn, Cổ Lục Thông cùng Ngân Tòa rất có ăn ý từ phía sau đẩy ra ngoài một cái cao cỡ nửa người nắp nôi bự lập trước người.

"Oanh", chỉ nghe được một tiếng tựa như nổ núi như vậy tiếng vang, Cổ Lục Thông cùng Ngân Tòa trước người nắp nôi bự bên trên lập tức vang lên "Đồng đồng đồng" tiếng đánh.

Hai người rút lui nắp nôi, liền gặp được phía trước một đoàn trong bụi mù, Tô Bắc duy trì lấy đập xuống tư thế kịch liệt thờ hào hển, trong tay hấn Bát Lăng Mai Hoa Lượng Ngân Chùy trước, là một cái vết rách bức xạ một lượng trượng mặt đất hổ to.

Miệng của hai người góc đồng thời kéo ra.

Thờ hồn hển hai cái khí, Tô Bắc tiện tay ném đi Bát Lăng Mai Hoa Lượng Ngân Chùy, chán nản từ trong bụi mù nhảy nhót đi ra, hướng về phía Cổ Lục Thông liên thanh hỏi: "Cổ sư huynh, Cổ sư huynh, ta một bộ này « loạn giới búa máy pháp » thế nào?"

Cổ Lục Thông bẹp một hạ miệng, khô cần nói ra: "Không được tốt lắm, vẫn là câu nói kia, Khí Lực có thừa, khí thể hoàn toàn không có, thu phát không thể tự nhiên!"

Tô Bắc trong nháy mắt liền cùng sương đánh qua Cà tím chỗ này xuống dưới, hữu khí vô lực hỏi: "Vậy rốt cuộc như thế nào mới xem như có khí thể, thu phát có thể tự nhiên a?"

Cổ Lục Thông không chút nghĩ ngợi nói ra: "Lúc nào ngươi một chiều cuối cùng 'Lôi Động Cửu Thiên' có thể không chế ở không oanh ra ngoài, liền xem như thu phát có thể tự nhiên, về phần khí thể, lúc nào ngươi vừa xuất ra chùy, người khác liền sợ ngươi, ngươi liền xem như có khí thể."

Tô Bắc về mặt đau khổ nói: "Thật là khó a, bộ này « loạn giới búa máy pháp » coi trọng một cái thuận thể tiếp sức, một chùy ném ra càng nện càng nhanh, càng nện càng nặng, sau cùng một chiều này 'Lôi Động Cửu Thiên' nếu không oanh ra Tướng Lực đạo tháo, tích lũy chân nguyên liền sẽ mất không chế, sẽ xóa khí mà."

Cổ Lục Thông dao động đầu, "Bình khí nặng đều coi trọng một cái thuận thể tiếp sức, ta làm đại đao cũng là Nhất Đao nhanh hơn Nhất Đao, Nhất Đao quan trọng hơn Nhất Đao, nhưng bình khí là chết, người là sống, người không thể bị bình khí mang theo đi, mấy ngày nữa đúng vậy Top 100 Đại Loạn Đấu, đến lúc đó ngươi cũng không thể thu lại không được chùy một chùy đem người cho đập chết a?"

Tô Bắc gãi gãi cái ót, ngượng ngùng nói ra: "Cũng đúng nha, nếu là đập chết người sẽ không tốt!"

Cổ Lục Thông điểm một cái đầu, kế tục truy vấn nói: "Khí thể của ngươi lại là chuyện gì xảy ra? Ta nói cho ngươi nhiều như vậy lượt, ngươi làm sao lại là không đổi được đâu?"

Tô Bắc tiếp tục cào đầu, "Ngươi lúc trước không phải gọi ta luyện chùy thời điểm tưởng tượng ta đang cùng Vương Tử Đan đánh nhau sao? Nhưng ta, ta vừa nghĩ tới Vương Tử Đan chết thảm thời điểm hình dạng, đã cảm thấy..."

Cổ Lục Thông nâng trán, lần thứ nhất cảm thấy lòng mềm yếu cũng là một loại bệnh.

Hắn trầm ngâm mấy hồi, bỗng nhiên sinh lòng một kẻ: "Vậy người bà Vương Tử Đan đổi thành lần trước chúng ta đi tiêu lúc, cái kia đến đoạt chúng ta hàng hóa mặt đen Thông Huyền Chân Nhân thử một chút."

Hắn còn nghĩ tới lúc trước Tô Bắc nhìn lấy cái kia Thông Huyền Chân Nhân lúc cái kia trông mắt đỏ bừng, một mặt bạo ngược Sát Ý bộ dáng.

Tô Bắc kìm nén hô hấp suy nghĩ một hồi lâu, bỗng nhiên biệt xuất một câu: "Ta nghĩ không ra cái kia mặt đen bại hoại như thế nào..."

Cổ Lục Thông lúc này là thật phục, vô lực xông Tô Bắc quơ quơ nói: "Người cứ như vậy trước luyện đi, dù sao người luyện chùy cũng chỉ là tạm thời, chủng loại phía sau có thời gian, người vẫn phải đối một loại binh khí luyện."

"Vì cái gì?" Tô Bắc nghi ngờ hỏi nói: "Ta cảm thấy chùy dùng rất tốt đó a? Làm gì mà đều là một cái búa mua bán!"

Cổ Lục Thông dao động đầu, "Chùy, chỉ lớn ở lấy lực áp người, nói trắng ra là, đúng vậy người khí lực so với người đại tài dùng tốt, như lần trước người nện chương môn Chân Quân, người chùy vung đến mạnh nữa cũng không trúng dùng, mà lại, Chùy Pháp dù sao quá đơn giản, tinh tiến không gian quá nhỏ... Người nghe qua người nói kiếm ý, Đạo Ý, Thương Ý, lúc nào nghe người ta nói qua Chùy Ý?"

Tô Bắc dùng sức gãi gãi da đầu, "Là chưa nghe nói qua... Nhưng ta hiện tại ngay cả Chùy Pháp đều học không được, có thể học được Đạo Pháp, kiếm pháp a?"

Cổ Lục Thông đứng lên, cười nhẹ nhàng đập sợ vai của hắn đầu nói: "Gấp cái gì, chúng ta tu sĩ mệnh, dài lắm, một năm học không được học mười năm, mười năm học không được học một trăm năm, chỉ cần có thể trở nên cường đại, tuyệt đối không nên sợ phiền phức."

"A!" Tô Bắc cái hiểu cái không điểm một cái đầu.

Đúng lúc này, Kha Vô Tà đỉnh lấy hai cái dày đặc Mắt Gấu Mèo, đỉnh đầu bốc khói, ngáp từ trên lầu đi xuống, "Chủ thượng."

"A?" Tô Bắc nhìn thấy hắn, kinh ngạc nói ra: "Người không phải là ba ngày này đều không ngủ a?"

Kha Vô Tà hữu khí vô lực điểm một cái đầu, "Là ba ngày đều không chớp mắt."

Dừng một chút, hắn từ trong tay áo lấy ra hai Bản Cổ Tích đưa cho Tô Bắc, "Chủ thượng, ngài trước hết tạm thời Tu Luyện cái này hai môn công pháp đi!"

"Hai môn?" Tô Bắc tiếp sang xem một chút, một bộ bìa viết « Hòa Văn đầy trời », một bộ khác bìa viết « Bích Hải Phúc Văn », đều là hắn từ Truyện Công Điện mang tới công pháp.

"Người khác đều là tu luyện một môn công pháp, ta tại sao phải Tu Luyện hai môn công pháp a? Mà lại, ta nhớ được ta từ trong nhà mang tới những cái kia công pháp bên trong, là có Lục Phẩm công pháp, người tại sao phải để ta Tu Luyện cái này hai môn Tứ Phẩm công pháp?" Tô Bắc nghi hoặc nói.

Kha Vô Tà mềm cộc cộc co quắp trên ghế, hữu khí vô lực cho Tô Bắc giải thích, "Thứ nhất, UU đọc sách [www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com) ngài Trúc Cơ Công Pháp, luyện không phải Ngũ Hành mà là Âm Dương, vì không lãng phí ngài thiên tài vạn khổ luyện thành Âm Dương chân nguyên, ngài đến tiếp sau công pháp cũng nhất định phải phù hợp Âm Dương Chi Đạo, so như Thủy Hỏa Song Tu dạng này công pháp, nhưng rất đáng tiếc, vô luận là ngài từ trong nhà mang tới những cái kia công pháp, vẫn là ngài từ Truyện Công Điện thu hồi lại những cái kia công pháp, đều không có dạng này kỳ hoa công pháp, cho nên, ngài chỉ có thể đồng thời tu hành hai môn công pháp đồng tu Âm Dương.

Thứ hai, cái này hai Bản Công Pháp không phải Tứ Phẩm, mà là Ngũ Phẩm, ngài từ trong nhà mang tới những cái kia công pháp bên trong, đích thật là có Nhất Môn Lục Phẩm Hóa Hành Chân Kinh « Liệt Diễm Phần Thiên », nhưng không có đem đối ứng Thủy Hành công pháp, ngài nếu là tu hành, liền sẽ Âm Dương mất cân bằng.

Cho nên, ngài nhất định phải đồng thời tu hành cái này hai môn công pháp... Ngài còn có vấn đề a? Nếu không có nói, thuộc hạ trước hết đi ngủ, Tiểu Ngân khóa, lúc ăn cơm tối gọi ta."

Ngân Tỏa điểm đầu.

Tô Bắc nắm lấy da đầu, một mặt mộng bức.

Cổ Lục Thông trông mắt đều nhanh đột xuất tới... Ngũ Phẩm công pháp? Lục Phẩm công pháp? Muốn hay không làm một phiếu a?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Khuếch trương tiểu thuyết: Vạn Cổ đều là yêu Tác Giả: Tịch quả cam

Mặt trời mới mọc.

Một đạo thổ hoàng sắc độn quang đón sạch sẽ ánh sáng mặt trời cấp tốc phóng tới, đứng ở Tô Phủ trên không.

Độn quang tiêu tán, lộ ra rất hiếm thấy mặc một thân chớ vật vùng núi chế thức trường bào màu vàng đất, toàn thân trên dưới cũng dọn dẹp chỉnh chỉnh tề tề, nhìn qua lại còn có mấy phân khí khái hào hùng Cổ Lục Thông tới.

"Tô sư đệ!"

"Liên đến liền đến, Cổ sư huynh người chờ ta một chút!" Trong lầu các truyền đến Tô Bắc hô to gọi nhỏ âm thanh, đồng thời còn có một hồi não loạn động tĩnh.

Cổ Lục Thông bắt đắc dĩ gió nhẹ tay áo, an tâm chờ đợi.

Chỉ chớp lát sau, Nguru Đại Lục khiêng Cửu Xi Đình Ba, nắm Tiểu Bất Điểm từ trong lầu các đi ra, cười ngây ngô lấy buồng xuống Cửu Xi Đình Ba hướng hần phát phát tay.

Cổ Lục Thông cũng cười gật gật đầu.

Đánh xong chào hỏi, Nguru Đại Lục liền nắm Tiểu Bất Điểm xuống đất đi. . . Địa phương là có ma lực, Tô Phủ sáu yêu, hần là không có nhất yêu tộc loại kia xuyên vào thực chất bên trong cảm giác bất an yếu, mỗi ngày cần cù chăm chỉ chăm sóc lấy hậu viện này mấy chục mẫu đất, mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ, từ trước tới giờ không mủ lẩn vào Tô Bắc sự tình, liền ngay cả Tô Bắc mang báo Lão Tam trở về, hần đều không có hỏi nhiều một câu, nếu không có trên đỉnh đầu hần này một đôi thô to Nguru Giác , bất kỳ cái gì người gặp hần, đều chỉ sẽ đem hần xem như một cái phổ phổ thông thông anh nông dân.

Cũng chính là hần, để cho Cổ Lục Thông chân chính bắt đầu suy nghĩ Tô Bắc này một bộ "Người là người mẹ nó sinh, yêu là yêu mẹ nó sinh, vì sao mọi người liền không thể hài hòa ở chung" lý luận.

Nguru Đại Lục vừa đi, bằng vạn dặm liền mở ra Song Sí từ lầu hai bay ra ngoài, tiêu sái tại đình viện trên không xoay quanh một vòng về sau, đập cánh biến mất tại hậu viện xanh um tùm trong rừng cây, đừng nói cùng Cổ Lục Thông chào hỏi, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn hần liếc một chút.

Cổ Lục Thông cũng không trách móc, hần biết bằng vạn dặm cao ngạo đến gần như quái gỡ tính tình, toàn bộ Tô Phủ, cũng liền Kha Vô Tà có thể cùng hần trò chuyện vài câu, ngay cả Tô Bắc cái này ân nhân cứu mạng, bằng vạn dặm cũng một mực là hờ hững.

Cũng không lâu lắm, Kha Vô Tà cũng xách cái kia một bộ nhỏ trường án cùng Hồng Nê trà lò đi ra, gặp Cổ Lục Thông, hần buông xuống trường án cùng trà lò, cười ha hả cảm xúc lên chậm tay ung dung vài chào đến, hiển thị rõ Nhã Sĩ khí khái.

Cổ Lục Thông hoàn lễ, rất là khách khí hần huyền nói: "Kha huynh, mấy ngày trước đây này một phen nói ta chân nguyên bạo phát có thừa, cần trọng không đủ, làm trái Thổ Hành bản ý lời nói, ta trở lại suy nghĩ hai ngày, phát hiện xác thực như lời người nói. . . Chờ đợi lần so tài này kết thúc, người ta nhất định phải tìm cái thời gian thật tốt kê đầu gối nói chuyện lâu một phen."

Kha Vô Tà cười đáp lại nói: "Cổ đại nhân có hứng thú, Kha mỡ tất nhiên quét dọn giường chiếu đón lấy."

Cổ Lục Thông gật đầu. . . Nếu như nói Nguru Đại Lục chất phác mang cho Cổ Lục Thông,

Là đối yêu tộc là có hay không như theo như đồn đại trời sinh tà ác suy nghĩ lời nói, này Kha Vô Tà mang cho Cổ Lục Thông, là đối yêu tộc kính sợ cùng tôn trọng!

Kha Vô Tà để cho hần hiểu được trí gần như yêu cái từ này hàm nghĩa. . .

Chờ đến Kha Vô Tà dựng lên Hồng Nê trà lò một bình nước cũng đốt lên thời điểm, Tô Bắc mới rót cực "Đông đông đông" từ lầu các xông lên hạ xuống.

Chợt thấy một lần Tô Bắc, Cổ Lục Thông hai mắt liền đột nhiên cứng lại!

Hôm nay Tô Bắc, người mặc thanh sắc Nga Lang Thôn Nguyệt khái, chân đạp Kỳ Lân trèo lên Vân giày, eo buộc Cổ Đồng Man Sư mang, đầu đội Long Thủ Hồng Anh nón trụ, phía sau một bộ đồ tươi áo choàng, hai tay tất cả bắt một thanh to bằng chậu rửa mặt Kim Qua liệt điểm ngắn nện, nhất định vũ trang đến hàm răng. . . Liếc nhìn lại bên trên, một cổ mãnh liệt nhà giàu mới nổi khí chất đối diện đánh cho Cổ Lục Thông da mặt đau nhức, hai mắt nhìn lên trên, một thân nồng đậm chân quang bảo khí kém chút lóe mù Cổ Lục Thông mắt chó!

Liền ngay cả bên cạnh hần Đại Hoàng, cũng phủ thêm một thân mà toàn thân bén nhọn gai ngược Thú Hình Lượng Ngân khái!

"Tô, Tô sư đệ", Cổ Lục Thông mồm lòi nói đều nói không lưu loát, "Ngươi đây là chuẩn bị đi tấn công Thiên Hành Phong a?"

"Cái gì?" Tô Bắc buông xuống kim qua chùy, gãi cái ót so với hấn còn nghi hoặc, "Top 100 đại loạn đấu không phải đánh nhau a?"

Cổ Lục Thông sững sờ, lòi này không có tâm bệnh a!

"Không phải!" Cổ Lục Thông bỗng nhiên lấy lại tinh thần, từ trên xuống dưới dò xét hấn, lấy hấn nhãn lực, liếc một chút liền nhận ra Tô Bắc này một thân mà tuyệt đối tất cả đều là Tuyệt Phẩm Pháp Khí, trong tay đôi kia mà thiêu đốt lên lửa nóng hùng lực kim qua chùy chỉ sợ vẫn là Hạ Phẩm Linh Khí, "Liền xem như đánh nhau, ngươi cái này cũng, rất khuếch trương a?"

Có câu nói hấn không nói ra: Ngươi đây là chuẩn bị dùng linh thạch đem Tam Sơn một phong sở hữu nội môn đệ tử cũng nện nằm xuống a?

"Khuếch trương a?" Tô Bắc cúi đầu, tay trái nâng lên kim qua chùy nhẹ nhàng gõ gõ trước ngực Phù Điều lấy Nga Lang Thôn Nguyệt đồ án giáp ngực, "Keng keng keng. . ."

Tia lửa tung tóe, thanh quang bùng lên.

Tô Bắc quay đầu, tức giận hướng về phía lầu các bên trên hô lớn: "Ngân Tòa tỷ, ta đều nói ta không mặc cái này thân thể mà con rùa vô bọc, ngươi nhất định phải ta xuyên, lần này tốt, Cổ sư huynh nói ta rất khuếch trương!"

"Đồng đồng đồng", theo liền tiếp gấp rút tiếng bước chân, Ngân Tòa lật lấy tay áo từ trên lầu lao xuống, chống nạnh, ưỡn ngực, buu vù vù hô lớn: "Cái nào nói rất khuếch trương? Đứng ra, để cho nô tỷ nhìn một cái!"

Cổ Lục Thông trên trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh, hấn giả vờ giả vệt nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, hô lớn: "Ai, ai nói ta Tô sư đệ ăn mặc rất khuếch trương? Người đó!"

Đôi mắt tu sĩ này, yêu quái, người bình thường tạo thành kỳ hoa một nhà, Cổ Lục Thông hoàn toàn đề không nổi một cái tu sĩ uy nghiêm a.

Tô Bắc một mặt mồm bức nhìn qua Cổ Lục Thông, tựa hồ là đang hoài nghi, vừa rồi cái kia nói mình cái này một thân mà rất khuếch trương thật sự là con hàng này a?

Ngân Tòa nhìn chằm chằm nhìn thấy Cổ Lục Thông, cặp kia nhấc ngang Diệp lông mày tựa hồ là đang nói: Cũng là ngươi nói thiếu gia nhà ta cái này thân thể mà cách ăn mặc rất khuếch trương a? Ngươi về sau có còn muốn hay không tới ăn chực?"

Gập cười ha hả lửa gạt bắt quá đi, Cổ Lục Thông vội vàng nói: "Tô sư đệ, thời điểm cũng không còn sớm, chúng ta đi nhanh đi, chậm thêm liền đến trễ."

Tô Bắc ngay thẳng hỏi: "Vậy ta đây thân thể mà con rùa vô bọc không cần thay đổi?"

Ngân Tòa hai mắt quét ngang, từ trong lỗ mũi phun ra một cái kéo dài ý: "Ủm~?"

Cổ Lục Thông trên trán lập tức toát ra hai giọt mồ hôi lạnh, liền vội vàng lắc đầu như trống lúc lắc, "Không cần không cần, rất tốt rất tốt!"

Nghe xong không cần lại đi coi cái này thân thể mà phiền phức mai rùa đen, Tô Bắc cũng cao hứng: "A a a, vậy chúng ta liền đi đi thôi!"

Nói xong, Tô Bắc vỗ Đại Hoàng, hóa thành một đạo ngọn lửa màu vàng óng độn quang nhảy lên một cái, mấy hơi ở giữa liền cướp đến Cổ Lục Thông bên cạnh.

Cổ Lục Thông kinh ngạc nhìn qua hấn, "Nha, học được độn thuật? Một hơi bao nhiêu trọng?"

Tô Bắc gật gật đầu, cười nói: "Cũng là mấy ngày nay học được, còn không có trác qua tốc độ đây!"

Cổ Lục Thông hớn hờ nói: "Vậy chúng ta liền so một cái!"

Đại Hoàng treo mắt liếc nhìn hấn một cái, "Cùng Cầu Oa so tính là gì, ngươi nếu là cảm thấy ngươi tốc độ bay nhanh, có thể cùng bản lão gia so tài một chút!"

Cổ Lục Thông khoe miệng bỗng nhiên co lại, "Ngươi đi. . ."

"Hừ. . ." Đại Hoàng khinh thường hừ một tiếng.

Tô Bắc xoa xoa nó đầu to, tràn đầy phấn khởi hỏi: "Làm sao so?"

Cổ Lục Thông hướng phía nam chỉ chỉ, "Địa uyển cốc chính ở đằng kia, bay qua rất có thể liền có thể nhìn thấy, chúng ta liền so tài một chút người nào tới trước!"

"Được!" Tô Bắc hưng phấn gật đầu một cái, "Này đi thôi!"

"Suru. . ." Hấn còn chưa dứt lời, Cổ Lục Thông liền đã hóa thành một đạo thổ hoàng sắc độn quang biến mất tại trước mắt hấn.

Tô Bắc kinh ngạc, lập tức liền lấy lại tinh thần, mạnh mẽ kéo dài vàng, thả người hóa thành một đạo kim sắc độn quang hướng phía Cổ Lục Thông đuổi theo, "Cổ sư huynh, người vô lại!"

Trong đình viện dưới bóng cây Kha Vô Tà tay dựng cảm lạnh lều nhìn chăm chú lên ba đạo độn quang đi xa phương hướng, sau một hồi mới thả tay xuống, cau mày thấp giọng nhẹ nhàng tự như: "Chủ thượng tại Hòa Hành đạo thuật bên trên thiên phủ có phải hay không quá cao điểm? Nay môn 《Hỏa Quang Lược Ảnh》 đã nói hấp thu miệng núi lửa Địa Nham tương khí ngưng luyện tháng ba mới có thể thành ánh sáng, ma luyện ba năm mới có thể có chỗ Tiểu Thành, chủ thượng tu hành này môn độn thuật mới ba ngày, cũng chưa từng đi ngưng luyện Địa Nham tương khí, làm sao nhìn tốc độ này vậy mà không thể so với Cổ đại nhân chậm đâu?"

Cổ Lục Thông vừa mới lướt đi một lượng bên trong, liền nghe đến sau tai truyền đến kịch liệt tiếng xé gió, tâm lý không khỏi kinh ngạc một chút, thẳm nghĩ: "Chẳng lẽ Tô sư đệ là ngồi tại Đại Hoàng lão gia trên thân đuổi theo?"

Hấn quay đầu lại liếc mắt một cái, đồng tử không khỏi co lại co lại.

Sau lưng hấn, một vàng một bạc hai vệt độn quang sánh vai cùng, nhanh chóng đuổi theo, hấn chơi xấu kéo ra tới khoảng cách đang tại nhanh chóng rút ngắn.

"Nha thờ ra", Cổ Lục Thông hú lên quái dị, lòng háo thắng lập tức liền bốc lên đến, quay đầu lại cao giọng hô: "Bạo bạo bạo. . .", chỉ gặp hấn độn quang sau khi quang vĩ đột ngột bạo mấy lần, độn quang tốc độ bỗng nhiên tăng vọt, trong chớp mắt liền lại lần nữa cùng sau lưng Tô Bắc cùng Đại Hoàng kéo dài khoảng cách.

Bảo tổ độn quang không thắng Đại Hoàng hấn cũng nhận, dù sao Đại Hoàng có thể cứng rắn Thông Huyền Chân Nhân biến thái thực lực còn tại đó, hấn chịu thua, nhưng muốn nói bảo tổ tuy nhiên Tô Bắc, hấn coi như thật không phục!

Hấn là Cổ Lục Thông, hấn là có thể lấy Địa Linh thân thể thân cùng vương tử đan loại này có được Thiên Linh thân thể "Đại đạo Sùng Nhi" tranh đấu mấy chục năm không rơi vào thể hạ phong "Thủy Thần" Cổ Lục Thông, cho dù hấn xưa nay quần áo không chỉnh tề, lời tha lời thôi, vẫn như cũ không thể che giấu trong lòng của hấn ngạo khí!

Chỉ có điều, hấn kiêu ngạo cùng bằng vạn dặm loại kia xuyên vào trong xương tủy cao ngạo không giống nhau, hấn kiêu ngạo là ngoài tròn trong vuông, không đụng chạm nội tâm của hấn chỗ kiên trì đồ vật thì hấn sẽ không để ý, một khi chạm đến nội tâm của hấn chỗ kiên trì đồ vật, hấn bạo phát đi ra lực lượng sẽ làm cho tất cả mọi người cũng vì đó giật mình, đây cũng là hấn có thể từ một cái khát cái từng bước một đi đến bây giờ chờ vật son nội môn nhân tài kiệt xuất căn bản!

Hiện tại, nếu như nói Tô Bắc như thể một cái tiền giai Chân Ngã tuy nhiên một tháng kế tiếp, tu tập độn thuật tuy nhiên mấy ngày Gà mờ, tốc độ cũng so với hấn cái này tiền giai Chân Ngã mấy chục năm, tu tập độn thuật mấy chục năm Lão Điều còn nhanh hơn, vậy hấn cái này mấy chục năm, cũng tu hành đến cầu thân đi lên a?

Hấn tuyệt không nhận cái này thua!

"A?" Hậu phương ra sức đuổi theo Tô Bắc gặp Cổ Lục Thông bỗng nhiên gia tốc, kinh ngạc một tiếng, quay đầu đối với bên cạnh ngân quang hô lớn: "Đại Hoàng, chúng ta cũng gia tốc đi!"

Ngân quang trong truyền đến Đại Hoàng hữu khí vô lực âm thanh, "Người cao hứng liền tốt!" Liền điểm ấy tốc độ, còn chưa đủ nó làm nóng người.

Tô Bắc nghe vậy, trong đầu cẩn thận hồi ức một chút 《Hỏa Quang Lược Ảnh》 bên trên chờ sáng tăng tốc phương thức, vận chuyển chân nguyên trong cơ thể dừng mảnh lao tới chân, bỗng nhiên phun trào, "này!"

"Oanh", UU đọc sách www. uu K. An SHU. Com liền gặp một cổ liệt điểm hình dáng kim quang tại Tô Bắc chân phun trào, Tô Bắc độn quang mang theo một đầu thật dài kim quang điểm đuôi lao ra.

Phía trước lao ra hơn mười dặm lại nghe được sau lưng truyền đến tiếng xé gió Cổ Lục Thông không tin tà lại quay đầu liếc mắt một cái, lần nữa nhìn thấy một vàng một bạc hai vệt độn quang sánh vai cùng giữa lưng bên trong "Khe nằm" một câu, quay đầu lại một lần nữa quát to: "Ta lại bạo, lại bạo, lại bạo. . ."

"Bính bính bính", Cổ Lục Thông độn quang liền giống như ăn xuân, thuốc một dạng, lại một lần mãnh mẽ bắn đi ra.

Hậu phương vừa mới nhìn thấy Cổ Lục Thông độn quang quang vĩ Tô Bắc gặp Cổ Lục Thông lại biến mất, không khỏi lú lười, "Đại Hoàng, Cổ sư huynh hôm nay làm sao nhanh như vậy? Xem ra ta là đuổi không kịp hấn!"

Đại Hoàng cũng nghi hoặc nhìn thấy Cổ Lục Thông, tâm đạo: "Con hàng này hôm nay uống nhầm thuốc a?"

Cổ Lục Thông xác thực nhanh bạo đến thổ huyết.

Quyển sách đổi mới nhanh nhất Website mời Baidu Search: Văn / tới / các, hoặc là trực tiếp viếng thăm Website

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Thứ 1 tiểu thuyết: Vạn Cổ đều là yêu Tác Giả: Tịch quả cam

? Ở vào Quần Tử Sơn cùng hậu đức vùng núi ở giữa, có một cái đường như bị Thiên Đình Tiên Thần một chân giẫm ra tới cự đại Thiên Khanh, này Thiên Khanh hình như trứng gà, bao quát như Đại Trạch, sâu không thấy, liếc một chút nhìn lên trên, liền giống như nổi thẳng Cửu U Luân Hồi chỗ kinh dị thâm uyên!

Nhưng mà, giờ phút này Thiên Khanh chu vi nhưng là nhất phái chiêng trống tiếng động vang trời, Pháo chuột cùng vang lên ồn ào tràng cảnh, nghiêm trọng phá hư Thiên Khanh kinh dị bầu không khí.

"Bắt đầu phiên giao dịch bắt đầu phiên giao dịch a, cuộc lần này Thập Tuyệt nhân tuyển a. . . Cái gì? Người muốn cuộc đại sư huynh, Nhị Sư Tỷ cùng Tam Sư Huynh? Mời người lập tức đoàn thành đoàn, lấy một loại mượt mà tư thế rồi đi ta tầm mắt, nếu người không đi lão tử đánh chết người cái Tiểu Đậu Bì!"

"Bắt đầu phiên giao dịch bắt đầu phiên giao dịch a, cuộc lần này Thập Tuyệt sau khi bảy vị nhân tuyển bài danh a, bên trong một bồi mười a!"

"Bí Văn Bí Văn, hậu đức vùng núi nhị sư huynh La gia biến vì là tranh Thập Tuyệt, khổ luyện hậu đức vùng núi tuyệt kỹ Thiết Tác Hoành Giang ba năm, rất có thể trở thành lần này Thập Tuyệt lại nhất đại Hắc Mã a!"

"Quần Tử Sơn vạn thanh trường kiếm vì sao cùng vang lên? Lau Kiếm Bì bên trên Tam Xích Kiếm ngân phía sau đến ẩn giấu đi bí mật gì? Cái này đến là tôm tép nhai nhép cổ họng huyền hư vẫn là hướng về Kiếm Hoàng đại sư huynh khởi xướng lại một lần khiêu chiến? Kính thỉnh chú ý tới nay quần tử Bách Hiếu Sanh Mặc Thanh sách giải mã, để cho chúng ta cùng đi gần Tiểu Kiếm hoàng Tổng ngự phong ở sâu trong nội tâm tính cùng thích. . . A không, là lo cùng thích."

Thiên Khanh chu vi mấy vạn tam đại đệ tử loại kia xuất phát từ nội tâm vui vẻ cùng kích động, đều khiến người không kim lại được liên tưởng đến hồng trần thế tục bên trong Tân Xuân Miếu Hội cùng Nguyên Tiêu Đăng Hội lúc mới có rầm rộ.

"Keng. . ." Từng tiếng càn du dương tiếng chuông chậm chậm truyền khắp Thiên Khanh bốn phía, sẽ huyền ảo tiếng người dề xuống, ngay sau đó, một đạo người mặc Ngọc Bạch đạo bào, cao quan bác mang, cầm trong tay một cây phát trần phiêu dật thân ảnh bỗng nhiên liền xuất hiện ở trên bầu trời, không có gì làm mà đứng, ánh mắt bề ngễ nhìn xuống phía dưới mấy vạn Thiên Hành Phái tam đại đệ tử. Liếc một chút trông đi qua, đạo thân ảnh này tiêu sái phiêu dật, nhưng lại để lộ ra một cỗ không thể xâm phạm uy nghiêm!

Đem ép giả bộ như thế tươi mát thoát tục, to như vậy Thiên Hành Phái cũng chỉ có Hòa Trường Lão trong miệng vị kia thích nhất bày tư thế tiểu bạch kiếm, Thiên Hành Phái chương môn Chân Quân Lục Thanh Vân mới có cường đại như thế khí tràng.

Quả không phải vậy, Thiên Khanh bốn phía mấy vạn Thiên Hành Phái tam đại đệ tử thấy một lần cái này to lớn cao ngạo thân ảnh, lập tức bài sơn đảo hải giống như cùng nhau vãi chào đến, "Đệ tử tham kiến chương môn Chân Quân!"

"Miễn Lễ!" Lục Thanh Vân mặt không biểu tình thân nhiên nói một tiếng, chờ đợi mấy vạn Thiên Hành Phái đệ tử nghỉ về sau, hần mới nghiêm túc một câu một hồi hủ dài nói: "Thời gian qua mau, ngày tháng trôi đưa, trong nháy mắt, lại đến ba năm một lần Top 100 đại loạn đấu, ở chỗ này, bốn tọa vền vền đại biểu Thiên Hành Phái toàn thể thủ tọa, trưởng lão, chấp sự, hướng về xông qua Thiên Hào tranh đoạt thi đấu cầm tới tham gia Top 100 đại loạn đấu tư cách Tam Sơn một phong bốn trăm linh hai mươi tám vị trí nội môn đệ tử biểu thị lớn nhất chân thành chúc mừng, các người, sẽ là ta Thiên Hành Phái tương lai trụ cột vững vàng!"

"Rầm rầm", Thiên Khanh chu vi mấy vạn tên tam đại đệ tử bỗng nhiên bộc phát ra tiếng sấm rền vang tiếng vỗ tay!

Lục Thanh Vân hai tay hư ép,

"Đương nhiên, ở chỗ này, bốn tọa cũng phải cố vũ những cái kia đem hết khả năng vẫn như cũ không thể tiến giai Chân Ngã đặt chân nội môn ngoại môn đệ tử, cùng những cái kia dùng hết sở học vẫn như cũ không thể xông vào Top 100 đại loạn đấu rất nhiều nội môn đệ tử, có câu nói là dùng nên xem thường người nghèo yếu, tuổi trẻ hết thấy đều có có thể, chỉ cần các người kiên nhẫn, một ngày nào đó, các người cũng sẽ tại vạn chúng chú mục phía dưới bước vào Địa Uyên cốc ác chiến Cửu Nhật!"

"Rầm rầm", trong nháy mắt, Thiên Khanh chu vi liền lần nữa bộc phát ra từng đợt giống như biển động nhiệt liệt tiếng vỗ tay, bên trong còn xen lẫn từng trận cao vút tiếng hò hét.

"Kiếm Hoàng! Kiếm Hoàng!"

"Súng tiến! Súng tiến!"

"Ảnh Vô! Ảnh Vô!"

...

Cẩn thận nghe, thậm chí còn đầy hứa hẹn Tô Bắc la lên cao vút âm thanh, chỉ có điều đối lập phía trước này ba đạo có thể nói là khó phân lẫn nhau hò hét mà nói, vì là Tô Bắc tiếng hò to âm chẳng những lè tè, với lại ngoại hiệu cũng có phần dễ cho người ta không biết nên khóc hay cười. . ."Cầu Vương! Cầu Vương!"

Đại loạn đầu còn chưa bắt đầu, nồng đậm mùi thuốc súng mà cũng đã tại một tiếng này âm thanh hò hét bên trong tràn ngập ra.

Lục Thanh Vân cười cười, hai tay lần nữa ép xuống, nhiệt liệt tiếng vỗ tay liền lại lần nữa dần dần lắng lại.

"Quy củ cũ, lấy trên mặt đất uyên trong cốc dừng lại thời gian dài ngắn kể thành tích, dừng lại đây Cửu Nhật người, trừ bỏ đoạt được Thập Tuyệt trụ năm nay nội môn thi đấu Thập Tuyệt bên ngoài, lấy thu hoạch Yêu Bài nhiều ít kể thành tích!

Lần này Top 100 đại loạn đầu, Thập Tuyệt tất cả thu hoạch được linh thạch khen thưởng năm mươi vạn, người linh mạch tu hành một tháng cơ hội!

Tên thứ mười một đến 20 tên, sẽ thu hoạch được linh thạch khen thưởng hai mươi vạn, người linh mạch tu hành năm ngày cơ hội!

Người thứ hai mươi một đến 50 tên, sẽ thu hoạch được linh thạch khen thưởng năm vạn, người linh mạch tu hành một ngày cơ hội!

Thứ năm mươi một tên đến một trăm tên, sẽ thu hoạch được linh thạch khen thưởng năm ngàn, tùy ý Tuyệt Phẩm Pháp Khí hai kiện!

Thứ 101 tên đến hai trăm tên, sẽ thu hoạch được linh thạch khen thưởng một ngàn, tùy ý Tuyệt Phẩm Pháp Khí một kiện!

Hai trăm tên bên ngoài, Vô Linh thạch khen thưởng, thưởng tùy ý thượng phẩm pháp khí hai kiện!"

Thoại âm rơi xuống, Thiên Khanh chu vi hoàn toàn yên tĩnh, sở hữu ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử cũng si ngốc ngơ ngác một bộ "Ta sách ít, người không cần đùa ta" biểu lộ nhìn thấy Lục Thanh Vân.

"Ta khẳng định là còn chưa tỉnh ngủ, ta Đại Thiên đi phải làm sao có khả năng như thế thổ hào. . . Ừ, nhất định là nằm mơ, nằm mơ!"

"Ba!"

"Khe nằm, người cảm thấy mình đang nằm mơ, kích động ta Đại Nhĩ phá tử làm gì?"

"Ta không phải sợ đau không. . . Người đau không?"

"Thương người mẹ cái trái dưa hấu. . ."

"Quả nhiên vẫn là đang nằm mơ!"

Đừng nói là bọn họ, Tư Đồ Oanh Thiên, Phương Nhân Nghĩa cùng Tà Tu Nguyên ba vị thủ tọa, giờ phút này trên mặt mộng ép biểu lộ cũng không thể so với những đệ tử kia thoải mái.

"Chương môn sư huynh sáng nay đi ra ngoài vong uống thuốc?"

"Chương môn sư huynh sáng nay đi ra ngoài não tử bị cửa kẹp?"

"Chương môn sư huynh sáng nay đi ra ngoài não tử bị lừa đá?"

"Ừm, chúng ta cũng đừng suy nghĩ lung tung, chương môn sư huynh có lẽ chỉ là buổi sáng đi ra ngoài vong uống thuốc não tử bị môn bị kẹp chóng mặt lại bị con lừa móng bị làm một chút, lúc này còn không có tỉnh!"

"Giống như trên!"

"Tán thành!"

Lục Thanh Vân rất hài lòng cái này một trận chính hắn cũng cảm thấy thịt đau dữ dội khen thưởng mang đến rung động hiệu quả, hắn cũng không giải thích, nhẹ nhàng quét qua tay áo, tay áo bên trong bay ra một quyền lá vàng trường quyền, lăng không treo trên cao, rơi xuống hơn mười trượng!

Chu vi tất cả tam đại đệ tử Định Thần nhìn lại, liền gặp lá vàng trường quyền từ trên xuống dưới lít nha lít nhít viết mấy trăm cái to bằng chậu rửa mặt tên, chữ viết rồng bay phượng múa, cong lên một nạy bên trong có thể thấy được Trùng Tiêu Kiếm ý, tựa hồ nhìn nhiều bên trên hai mắt, hai mắt liền sẽ bị cái này từng cái chữ lớn chọc mù, mà quyền thủ phía trên, thành linh viết Vạn Kiếm hằng ba chữ to!

Kim Bàng Đề Danh lúc!

Lục Thanh Vân nhẹ nhàng vung lên Phất Trần, thần nhiên nói: "Phía dưới, bốn tọa tuyên bố lần này tham gia Top 100 đại loạn đầu bốn trăm linh hai mươi tám vị trí nội môn đệ tử danh sách, đọc đến tên họ người, ra khỏi hàng!"

Đúng lúc này đội, phương bắc trên bầu trời, ba đạo cuồng phong độn quang đuổi theo hướng bên này phóng tới, cầm đầu thổ hoàng sắc độn quang xa xa gặp bên này tư thế, liền bắt đầu liều mạng giảm tốc độ, cuối cùng tại sắp xông vào trong hố trời trước, rơi vào Thiên Khanh chu vi rất nhiều tam đại đệ tử ở trong.

Nhưng hấn sau lưng này hai vệt độn quang, nhưng là không còn hấn tốt như vậy lực khống chế, hoặc là nói, này hai vệt độn quang căn bản không biết bên này là cái gì tình huống.

Kết quả là, Kim Bàng Đề Danh thì vạn chúng chú mục dưới, một vàng một bạc hai đạo cuồng phong độn quang bá khí loạn nhập.

"A lạp lạp, Cổ sư huynh người tốt nhanh, người thắng a, ta bảo tố tuy nhiên người. . ." Tô Bắc hoan thoát ồn ào âm thanh cắt ngang Lục Thanh Vân này ra về lạnh nhạt, dồi dào từ tính trong trẻo âm thanh, giống như một cái ồn ào như con vịt truyền khắp toàn trường.

Thiên Khanh chu vi sở hữu tam đại đệ tử thấy thế, tâm lý cũng có một vạn con tên là con mẹ người thần thú so Tô Bắc còn vui chơi lao nhanh mà qua.

Lục Thanh Vân cứng ngắc chậm rãi ngừng đầu, khỏe mắt quát thẳng tới giật giật nhìn qua này hai đạo một bên nghiêng ngang từ trên đỉnh đầu của mình lướt qua, một bên hoan thoát bỏ bỏ không ngừng độn quang, lấy hấn tu đạo 400 năm hòa hợp đạo tâm, cũng không khỏi sinh ra đi lên thu lại cái này hai Tiểu Vương Bát Đán một tay một cái toàn bộ bóp chết xúc động.

Trong đám người Cổ Lục Thông gặp, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra.

Giấu ở đám người bên ngoài Tư Đồ Oanh Thiên trên trán cũng toát ra nhất đại giọt mồ hôi lạnh, vội vàng vừa tung người, phát sau mà đến trước đuổi kịp Tô Bắc cùng Đại Hoàng, vung tay lên một cái, một cái cự đại hào quang màu vàng đất thủ chương đột nhiên xuất hiện, một bàn tay tựa như là kích động con ruồi một dạng sẽ Tô Bắc cùng Đại Hoàng bị vỗ xuống đi.

"Keng", một người một chó rơi xuống đất, truyền ra hai tiếng vang dội kim thiết âm thanh.

Độn quang tiêu tán, lộ ra khổ khuôn mặt nhỏ "Ồi, ôi nha" xoa cái mõng Tô Bắc, cùng cứng cổ hung dữ hình dáng lộ ra Đại Hoàng lão gia.

"Mẹ hi vọng thốt, là ai? Là ai ám toán nhà người Đại Hoàng lão gia, đứng ra, bản lão gia cam đoan đánh không chết người!"

Bá khí chếch để lọt tiếng gầm gừ tại sâu U Thiên trong hầm không ngừng quanh quẩn, quanh quẩn, quanh quẩn, kéo dài không thôi. . .

Lần này đừng nói là Lục Thanh Vân, ngay cả Tư Đồ Oanh Thiên cũng có một tay một cái, tươi sống bóp a chết hai cái này Tiểu Vương Bát Đán xúc động!

Lăng Không Hư Lập Lục Thanh Vân bỗng nhiên cười, cười đến gọi là một cái hiền lành hiền lành, thanh thanh đậm đậm, tiên phong đạo cốt, nếu để cho hấn dán lên đây miệng tuyết trắng sợi râu, hiền nhiên cũng là một cái lưu truyền tại hồng trần thế tục vô số quý quái trong tiểu thuyết râu trắng lão gia gia hình tượng.

Nhưng ở số trận vạn tam đại đệ tử nhìn thấy nhà mình chương môn trên mặt cũng ý cười, lại đều cảm giác tâm lý ứa ra hàn khí. . .

Lục Thanh Vân hí mắt nhìn xuống phía dưới vẫn còn ở nhào nặn cái mõng Tô Bắc cùng còn đang kêu gào Đại Hoàng, UU đọc sách www. uu K An SHu. Com lần nữa nhẹ nhàng hất lên Phất Trần, nhàn nhạt phun ra một câu nói: "Đệ nhất danh, chờ vật vùng núi, Tô Bắc!"

"Cái gì?" Nghe được có người gọi mình, Tô Bắc bản năng ứng một tiếng, sau một khắc, một khối bạch sắc quang mang trùng thiên mà hàng, chuẩn xác rơi vào Tô Bắc trong tay.

Tô Bắc cúi đầu nhìn một chút, là một khối Phù Điều lấy "Top 100" hai chữ Bạch Ngọc lệnh bài, nhìn qua ngọc chất vẫn rất tốt.

"Oanh" một tiếng, bốn phương tám hướng Tam Sơn một phong hơn hai ngàn nội môn đệ tử toàn bộ bùng nổ, từng cái trợn to hai mắt, ánh mắt hỏa nhiệt, nhìn chăm chăm nhìn thấy Tô Bắc, tựa hồ hấn lập tức liền biến thành người gặp người thích, hoa gặp hoa nở Vạn Người Mê!

Vô luận là bởi vì cái gì nguyên nhân, chương môn Kim Khẩu Ngọc Ngôn thân phong Kim Bàng thứ nhất, nếu là đánh bại hấn, nhất định có thể trong nháy mắt danh truyền Thiên Hành Phái a?

Mấu chốt là, cái này tân tân Kim Bàng thứ nhất, không phát điên thời điểm nhìn qua thật tốt khi dễ à!

Cảm nhận được đến từ bốn phương tám hướng đồ, trần, khóa thân ác ý, Tô Bắc bỗng nhiên co lại rụt cổ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Cổ Giai Yêu Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.